

รายงาน
การรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณา
จัดทำร่างรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว)
พุทธศักราช ๒๕๕๗
(ครั้งที่ ๑)

ของ

คณะกรรมการสามัญรวบรวมความเห็น
เพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ
ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกรรมการ ๒
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

รายงาน
การรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณา
จัดทำร่างรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว)
พุทธศักราช ๒๕๕๗
(ครั้งที่ ๑)

ของ

คณะกรรมการสามัญรวบรวมความเห็น
เพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ
ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกรรมการ ๒
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

**ใบแทรก รายงานของคณะกรรมการสิทธิการสำัญรวบรวมความเห็น
เพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ**

หน้า ๗๒/๑

- ๒ -

๒.๑.๒ มีการเปิดพื้นที่ของสื่อสารมวลชนทุกประเภท เพื่อเป็นการรณรงค์และให้สื่อเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างให้ประชาชนเกิดความรู้ความเข้าใจและเกิดความตื่นตัวในการปกครองระบอบประชาธิปไตย เปิดโอกาสให้สื่อมีหน้าที่คอยรับฟังความคิดเห็นต่าง ๆ และมีส่วนนำเสนอไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สื่อมีส่วนร่วมร่วมกับประชาชนในการแสดงความคิดเห็นอย่างแท้จริง มีการสนับสนุนข้อมูลข่าวสารจากภาครัฐเพื่อให้สื่อนำเสนอข้อมูลอย่างรอบด้าน

๒.๑.๓ จัดให้มีองค์กรวิชาชีพเป็นตัวช่วยในการควบคุมจริยธรรมและจรรยาบรรณของสื่อสารมวลชน โดยส่งเสริมองค์กรที่ทำหน้าที่กำกับดูแลสื่อ โดยที่ไม่ได้เป็นการควบคุมหรือคุกคามสื่อ แต่เป็นการสนับสนุนให้เกิดการกำกับดูแลกันเองและมีกลไกที่ทำให้การกำกับดูแลกันเองนั้นเป็นจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพและสร้างสรรค์ภายใต้บรรยากาศที่ดี ในการกำกับดูแลสื่อต้องเป็นไปอย่างรัดกุม ไม่มีการแทรกแซงการลงโทษโดยรัฐ ควรจะมีวิธีค่อยเป็นค่อยไปและอยู่ในสัดส่วนที่เหมาะสม เช่น จัดให้มีการลงโทษหลายระดับ เป็นต้น โดยเน้นให้มีสื่อกลุ่มต่าง ๆ ทำหน้าที่ร่วมกันตรวจสอบกันเอง และประเมินองค์กรสื่ออย่างเป็นระบบ

๒.๑.๔ เปิดให้มีกระบวนการการมีส่วนร่วมให้ประชาชนในการตรวจสอบให้มีสื่อสร้างสรรค์ทางด้านการเมืองอย่างแท้จริง โดยปัจจุบันมีการควบคุมเนื้อหาเกี่ยวกับการเมืองที่ไม่สามารถนำเสนอผ่านทางสื่อสาธารณะได้ ผลสุดท้ายทำให้ประชาชนเข้าไปเสพข่าวสื่อทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งควบคุมและตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ยาก

๒.๑.๕ กำหนดให้มีข้อตกลงหรือมีบทบัญญัติให้สื่อกำกับดูแลเนื้อหาให้เกิดความสมดุลระหว่างสิทธิเสรีภาพของสื่อกับประโยชน์สาธารณะและเงื่อนไขนั้นจะต้องขึ้นอยู่กับประโยชน์ของประเทศชาติไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อประเทศชาติ กำหนดบทบาทและหน้าที่ของสื่อให้ชัดเจนให้นำเสนอข่าวที่ใกล้เคียงความเป็นจริงที่สุด ตระหนักถึงหน้าที่การทำงานเพื่อสาธารณะชน และไม่เป็นพวกพ้องกลุ่มผลประโยชน์พิเศษใดๆ รายงานและนำเสนอข้อเท็จจริงด้วยความยุติธรรมและเสรี เพื่อแสดงมุมมองต่อกิจต่อประชาชนได้อย่างรอบด้านและควรยึดหลักในการทำหน้าที่พลเมืองดีต่อสังคมยึดหลักรับใช้สาธารณะชน เป็นสื่อกลางในร่วมกันแก้ปัญหาและหาทางออกสำหรับปัญหาในสังคม พยายามที่จะทำข่าวสารหรือเรื่องสำคัญเป็นเรื่องที่น่าสนใจและชอบด้วยเหตุผลเสนอข้อมูลครบถ้วนบริบูรณ์มีขนาดสัดส่วนที่พอเหมาะพอดี

๒.๑.๖ การให้สิทธิเสรีภาพสื่อในการเสนอข่าวสารนั้น นอกจากจะให้มีข้อยกเว้นในกรณี “เพื่อความมั่นคง และ เพื่อคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพ เกียรติยศ ชื่อเสียง สิทธิในครอบครัวหรือความเป็นอยู่ส่วนตัวของบุคคลอื่น เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน” แล้ว ควรสร้างกลไกให้เกิดระบบการ Check and Balance กับภาคประชาชน โดยให้ประชาชน/องค์กร ที่มุ่งเน้นความดีงามในสังคม สามารถและออกมาแสดงความคิดเห็นหรือต่อต้านสื่อต่าง ๆ เช่น เข้าชื่อกันเสนอจำกัดการทำงานของสื่อที่ไม่มีจรรยาบรรณ เสนอข่าวบิดเบือน เสนอข่าวไม่เหมาะสม และให้สามารถส่งผลเสียหายธุรกิจกับสื่อได้ เช่น กดพิมพ์ งดออกอากาศ ในห้วงเวลาหนึ่ง ๆ รวมถึงการให้ทุนกับเอกชน และ สถาบันทางการศึกษา สร้างสื่อที่สร้างสติปัญญา สร้างตรรกะทางความคิดให้ประชาชน

๒.๑.๗ การสร้างระบบการคิด วิเคราะห์ข่าวสาร ของประชาชนเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งที่จะเป็นกลไกไม่ให้เกิดเป็นเครื่องมือของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง และในขณะเดียวกันก็จะสามารถส่งอิทธิพลไปปรับพฤติกรรมสื่ออีกทางหนึ่งด้วย จึงเห็นควรมุ่งสร้างกระบวนการคิด วิเคราะห์ และรู้เท่าทันสื่อ (รวมถึงรู้เท่าทันการเมือง การธุรกิจต่าง ๆ ที่แทรกเข้ามามีอิทธิพลกับสื่อในทางอ้อม) เช่นการจัดให้มีการรณรงค์

การเสนอความเห็นของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
เพื่อรวบรวมและจัดทำเป็นความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอต่อคณะกรรมการ
ยกร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ

นายสาธิต ชาญเชาวนกุล
เลขที่สมาชิก ๑๖๓

ประเด็นที่เสนอความเห็นที่ ๑ : รัฐควรกำหนดนโยบายการจัดซื้อจัดจ้างของรัฐ (Government procurement) เพื่อส่งเสริมให้มีการพัฒนาเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมในประเทศ

รายละเอียด : การจัดซื้อจัดจ้างของรัฐเป็นกลไกสำคัญให้เกิดการพัฒนาเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมของประเทศ ดังตัวอย่างของหลายประเทศ เป็นสหรัฐฯ ยุโรป ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ และจีน เป็นต้น

การจัดซื้อจัดจ้างไม่ใช่พิจารณาตัดสินที่ราคาต่ำสุดแต่ต้องพิจารณาปัจจัยอื่นประกอบ เพราะการทำให้มีการพัฒนาเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมในประเทศ จะส่งผลกระทบต่อเนื่องในระยะยาวในคุณค่าทางเศรษฐกิจและสังคม (Economic and social value) การจ้างงานและการพัฒนาความสามารถของประเทศ

ประเด็นที่เสนอความเห็นที่ ๒ : รัฐควรกำหนดเงื่อนไขในโครงการลงทุนขนาดใหญ่ของรัฐ เช่น โครงการรถไฟรางคู่ รถไฟความเร็วสูงและระบบขนส่งมวลชน จะต้องมีสัดส่วนของการผลิตในประเทศและมีสัดส่วนสูงมากขึ้นในระยะยาว

รายละเอียด : การกำหนด TOR ของการจัดซื้อจัดจ้างให้มีบางส่วนมากจากการผลิตในประเทศเป็นเงื่อนไข แม้จะมีราคาที่สูงกว่าเมื่อเทียบกับการนำเข้าเนื่องจากระยะแรกการผลิตในประเทศจะมีต้นทุนที่สูงและผลิตในปริมาณน้อยแต่การกำหนดเช่นนี้จะช่วยเกื้อหนุนให้มีการพัฒนาเป็นอุตสาหกรรมที่สามารถแข่งขันได้ในระยะยาวเพราะรัฐจะมีโครงการลงทุนเพิ่มอีกมากในอนาคต ดังตัวอย่างของการพัฒนาของประเทศจีนในโครงการรถไฟความเร็วสูงที่เริ่มต้นจากการนำเข้าเทคโนโลยีและพัฒนาเป็นเทคโนโลยีของตนเอง กลายเป็นอุตสาหกรรมระดับโลก

**ใบแทรก รายงานของคณะกรรมการการสามัญรวบรวมความเห็น
เพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ**

หน้า | ๒๐๒

- ๒ -

ประเด็นที่เสนอความเห็นที่ ๓ : รัฐต้องกำหนดนโยบายส่งเสริมสนับสนุนผลักดันการพัฒนาผลงานวิจัยด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่เชิงพาณิชย์ให้ได้ผลและพัฒนาเป็นธุรกิจที่สร้างผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและความสามารถของประเทศ

เหตุผล : เศรษฐกิจของประเทศไทยไม่สามารถพัฒนาได้อย่างก้าวกระโดด ตกอยู่ในสถานะที่เรียกว่า “กับดักรายได้ปานกลาง Middle income trap” อีกทั้งต้องพึ่งพาการนำเข้าเทคโนโลยีและผลิตภัณฑ์ในการสร้างความทันสมัยของประเทศ (Modernization)

แนวทางหนึ่งในการแก้ปัญหา ไทยจะต้องพยายามพัฒนาให้เกิดธุรกิจและอุตสาหกรรมบนพื้นฐานของเทคโนโลยีที่พัฒนาขึ้นในประเทศ มีมูลค่าเพิ่มสูงตรงความต้องการของตลาดและสามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก ประกอบกับประเทศไทยได้มีการลงทุนในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสร้างบุคลากรนักวิจัย สร้างอุทยานวิทยาศาสตร์และดำเนินการวิจัยในหลาย ๆ สาขาในมหาวิทยาลัยชั้นนำหลายแห่งและสถาบันวิจัย มีผลงานวิจัยต่าง ๆ ในขั้นพื้นฐาน (Basic research) ที่มีศักยภาพและความเป็นไปได้ที่จะพัฒนาสู่เชิงพาณิชย์ แต่ขาดปัจจัยและมาตรการสนับสนุนที่มีประสิทธิภาพเพื่อจูงใจให้ภาคเอกชนสนใจนำไปต่อยอดพัฒนาเป็นธุรกิจเพราะมีความเสี่ยงสูงและอาจไม่ประสบความสำเร็จ

(สำเนา)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะกรรมการการสัมมนารวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ

ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ โทร. ๙๑๘๖ - ๗

ที่ สว (สนช)(กมธ ๒) ๐๐๑๐/๙๒๘ วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๗

เรื่อง รายงานการรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ (ครั้งที่ ๑)

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๑/๒๕๕๗ วันพฤหัสบดีที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ได้พิจารณาญัตติ เรื่อง ขอเสนอญัตติตั้งคณะกรรมการการสัมมนารวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งนายสมชาย แสวงการ เป็นผู้เสนอ แล้วมีมติตั้งคณะกรรมการสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อรวบรวมความเห็นประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ โดยมีกำหนดเวลาปฏิบัติงานภายใน ๑๒๐ วันนับแต่วันที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติมีมติ คณะกรรมการสามัญคณะนี้ ประกอบด้วย

๑. นายกล้าณรงค์ จันทิก	๒. พลเรือเอก กำธร พุ่มหิรัญ
๓. นายเจตน์ ศิรธรานนท์	๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ
๕. นายชาญวิทย์ วสียงกูร	๖. พลเรือเอก ชุมชุม อัจฉริยะ
๗. นายชูเกียรติ รัตนชัยชาญ	๘. รองศาสตราจารย์ทวีศักดิ์ สุททกวาทิน
๙. นายธานี อ่อนละเอียด	๑๐. พลเอก นิวัติ ศรีเพ็ญ
๑๑. นายบุญชัย โชควัฒนา	๑๒. นายประมุต สุตะบุตร
๑๓. นายภัทรศักดิ์ วรรณแสง	๑๔. นายมณฑิร บุญตัน
๑๕. พลเรือเอก ยุทธนา พิภพผลงาม	๑๖. พลเรือเอก วัลลภ เกิดผล
๑๗. พลเอก ศุภวุฒิ อุตมะ	๑๘. พลเอก สกนธ์ สัจจานิตย์
๑๙. พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม	๒๐. นายสมชาย แสวงการ
๒๑. พลเอก สิงห์ศึก สิงห์ไพร	๒๒. นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย
๒๓. นางสุรางคณา วายุภาพ	๒๔. นายอนุศาสน์ สุวรรณมงคล

เพื่อให้ ...

เพื่อให้การเสนอความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ เป็นประโยชน์ต่อการจัดทำ ร่างรัฐธรรมนูญของคณะกรรมการการยกร่างรัฐธรรมนูญ คณะกรรมการการสามัญจึงได้ดำเนินการรวบรวมความเห็นของคณะกรรมการการสามัญประจำสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จำนวน ๑๖ คณะ คณะกรรมการวิสามัญ พิจารณาศึกษาการผังเมืองและการใช้พื้นที่ และสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ซึ่งประกอบด้วยความเห็นเพื่อให้เกิดการปฏิรูปตามความในมาตรา ๒๗ และครอบคลุมประเด็นตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ในกรณีนี้ คณะกรรมการการสามัญได้จัดทำรายงานการรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ (ครั้งที่ ๑) เสร็จสิ้นแล้ว

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอรายงานของคณะกรรมการการสามัญ ต่อที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อพิจารณาในวันศุกร์ที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๗ ทั้งนี้ เพื่อให้ทันเสนอต่อคณะกรรมการการยกร่างรัฐธรรมนูญได้ทันภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่มีการประชุมสภาปฏิรูปแห่งชาติ ครั้งแรก ซึ่งจะครบกำหนดในวันศุกร์ที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ นี้

(ลงชื่อ) สุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย

(นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย)

ประธานคณะกรรมการการสามัญ

รวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ

ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำเนาถูกต้อง

(นายอุสาศ์ ชูสินธ์)

ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการการสามัญ

รวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ

ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการการสามัญรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณา
จัดทำร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

โทรศัพท์ ๐ ๒๘๓๑ ๙๑๘๖ - ๗

โทรสาร ๐ ๒๘๓๑ ๙๑๘๗

วุฒิชัย พิมพ์

เอกชัย/สรญา ทาน

รายงานการรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ
ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว)

พุทธศักราช ๒๕๕๗ (ครั้งที่ ๑)

ของคณะกรรมการการสัมภาษรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณา

จัดทำร่างรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๑/๒๕๕๗ วันพฤหัสบดีที่ ๖
พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ที่ประชุมได้พิจารณาญัตติ เรื่อง ขอเสนอญัตติตั้งคณะกรรมการการสัมภาษ
รวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งนายสมชาย แสวงการ
เป็นผู้เสนอแล้วมีมติตั้งคณะกรรมการการสัมภาษขึ้นคณะหนึ่งเพื่อรวบรวมความเห็นประกอบ
การพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ ตามข้อบังคับ
การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๘๓ โดยมีกำหนดเวลาปฏิบัติงานภายใน ๑๒๐ วัน
นับแต่วันที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติมีมติ นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการการสัมภาษได้รวบรวมความเห็น และจัดทำรายงานการรวบรวม
ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ (ครั้งที่ ๑) เพื่อเสนอ
ต่อคณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญเสร็จสิ้นแล้ว ปรากฏผล ดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการการสัมภาษได้มีมติเลือกตั้งตำแหน่งต่าง ๆ ดังนี้

๑.๑ นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย	เป็นประธานคณะกรรมการ
๑.๒ นายกล้าณรงค์ จันทิก	เป็นรองประธานคณะกรรมการ
คนที่หนึ่ง
๑.๓ รองศาสตราจารย์ทวีศักดิ์ สุทกวาทิน	เป็นรองประธานคณะกรรมการ
คนที่สอง
๑.๔ พลเรือเอก ชุมนุช อัจฉริยะ	เป็นรองประธานคณะกรรมการ
คนที่สาม
๑.๕ นายสมชาย แสวงการ	เป็นเลขานุการคณะกรรมการ

๑.๖ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ	เป็นรองเลขานุการคณะกรรมการธิการ
๑.๗ นายเจตน์ ศิรธรานนท์	เป็นโฆษกคณะกรรมการธิการ
๑.๘ นางสาวคณา วายูภาพ	เป็นโฆษกคณะกรรมการธิการ

๒. ที่ประชุมคณะกรรมการธิการสามัญได้มีมติตั้ง นายอุสาค์ ชูสินธ์ ผู้บังคับบัญชากลุ่มงาน สำนักกรรมการธิการ ๒ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการ ตามข้อบังคับ การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๙๑ วรรคสาม

๓. กรอบแนวทางและวิธีการพิจารณาศึกษา

๓.๑ กรอบระยะเวลาดำเนินการของคณะกรรมการธิการในการเสนอความเห็น

ด้วยมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง (๒) ประกอบมาตรา ๓๑ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ กำหนดให้สภาปฏิรูปแห่งชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการเสนอความเห็นหรือข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ เพื่อประโยชน์ในการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญภายในหกสิบวันนับแต่วันที่มีการประชุม สภาปฏิรูปแห่งชาติครั้งแรก

จากนั้น คณะกรรมการธิการยกร่างรัฐธรรมนูญจัดทำร่างรัฐธรรมนูญให้แล้วเสร็จ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นหรือข้อเสนอแนะจากสภาปฏิรูปแห่งชาติ ตามมาตรา ๓๑ (๒) แล้วเสนอต่อสภาปฏิรูปแห่งชาติเพื่อพิจารณา โดยในการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ คณะกรรมการธิการยกร่างรัฐธรรมนูญต้องนำความเห็นหรือข้อเสนอแนะของสภาปฏิรูปแห่งชาติ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ คณะรัฐมนตรี คณะรักษาความสงบแห่งชาติ และความเห็นของประชาชน รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณาด้วยตามมาตรา ๓๔ ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ไม่ได้กำหนดระยะเวลาให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติต้องเสนอความเห็น ต่อคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญภายในระยะเวลาใด ดังนั้น คณะกรรมการธิการสามัญจึงเห็นว่าการให้รวบรวมความเห็นและข้อเสนอแนะของสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อนำเสนอ ต่อคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญเกิดประโยชน์สูงสุด ที่ประชุมคณะกรรมการธิการสามัญจึงได้กำหนดกรอบระยะเวลาการดำเนินงานของคณะกรรมการธิการสามัญ แบ่งออกเป็น ๒ ช่วง ได้แก่

๑) กรอบการเสนอความเห็นครั้งที่ ๑ (ภายในระยะเวลา ๖๐ วัน นับแต่วันที่มีการประชุมสภาปฏิรูปแห่งชาติครั้งแรก (๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๗))

กรอบแรมระยะเวลา ๖๐ วัน คณะกรรมาธิการสามัญได้กำหนด โดยยึดโยงกับกรอบระยะเวลาในการดำเนินงานของสภาปฏิรูปแห่งชาติในการเสนอความเห็น หรือข้อเสนอแนะเกี่ยวกับร่างรัฐธรรมนูญของสภาปฏิรูปแห่งชาติต่อคณะกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่งของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ เพื่อให้การรวบรวมความเห็นและข้อเสนอแนะของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อนำเสนอต่อ คณะกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญนั้นเกิดประโยชน์สูงสุด คณะกรรมาธิการสามัญจึงเห็นควรให้มีการเสนอความเห็นตามกรอบที่สภาปฏิรูปแห่งชาติจะต้องดำเนินการ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๑ วรรคสาม (๖๐ วันนับแต่วันที่มีการประชุมสภาปฏิรูปแห่งชาติครั้งแรก (๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๗))

โดยเสนอไปยังคณะกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญ (ครั้งที่ ๑) เพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญของคณะกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งคณะกรรมาธิการได้เปิดโอกาสให้คณะกรรมาธิการสามัญประจำสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาศึกษาการผังเมืองและการใช้พื้นที่ และสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอความเห็นต่อคณะกรรมาธิการสามัญเพื่อรวบรวมและจัดทำเป็นรายงานการรวบรวมความเห็น เพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ (ครั้งที่ ๑) เสนอต่อสภานิติบัญญัติ แห่งชาติเพื่อพิจารณา

๒) กรอบการเสนอความเห็นครั้งที่ ๒ (ภายในระยะเวลา ๑๒๐ วัน นับแต่วันที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติมีมติ ครบกำหนดในวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๘)

คณะกรรมาธิการสามัญรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณา จัดทำร่างรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ จะดำเนินการประมวล และจัดทำเป็นความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติเสนอต่อคณะกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญ ครั้งที่ ๒ ภายใน ๑๒๐ วันนับแต่วันที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติมีมติ ซึ่งจะครบกำหนดในวันพฤหัสบดีที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๘ โดยคณะกรรมาธิการสามัญจะพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญตามกรอบที่ คณะกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญได้จัดทำขึ้นซึ่งอาจมีการเปิดรับฟังความเห็นของ คณะกรรมาธิการสามัญประจำสภานิติบัญญัติแห่งชาติและสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติอีกครั้ง เพื่อประมวลและจัดทำเป็นความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาตินำเสนอเป็นความเห็น เพื่อประกอบการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญต่อคณะกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญต่อไป

๓.๒ วิธีการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการธิการ

๑) การรับฟังความเห็นจากคณะกรรมการสามัญประจำ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ จำนวน ๑๖ คณะ

คณะกรรมการสามัญได้เปิดโอกาสให้คณะกรรมการสามัญประจำ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ จำนวน ๑๖ คณะ เสนอความเห็นเพื่อให้เกิดการปฏิรูปตามความในมาตรา ๒๗
และครอบคลุมประเด็นตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
(ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ อันเกี่ยวข้องประเด็นที่อยู่ในกรอบอำนาจของคณะกรรมการ
สามัญประจำสภานิติบัญญัติแห่งชาติแต่ละคณะ

๒) การรับฟังความเห็นจากสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

คณะกรรมการสามัญได้เปิดโอกาสให้สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
มีส่วนร่วมโดยตรงในการเสนอความเห็นเกี่ยวกับประเด็นที่เห็นควรกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ
เพื่อให้เกิดการปฏิรูปตามความในมาตรา ๒๗ และครอบคลุมประเด็นตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๕
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

๔. ผลการพิจารณา

คณะกรรมการสามัญได้พิจารณาและประมวลความเห็นของคณะกรรมการ
สามัญประจำสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทั้ง ๑๖ คณะ คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษา
การผังเมืองและการใช้พื้นที่ และความเห็นจากสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ซึ่งประกอบด้วย
ความเห็นเพื่อให้เกิดการปฏิรูปตามความในมาตรา ๒๗ และครอบคลุมประเด็นตามที่กำหนดไว้
ในมาตรา ๓๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ดังนี้

ส่วนที่ ๑ การเสนอความเห็นเพื่อประกอบการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญตามมาตรา
๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ ของคณะกรรมการสามัญประจำสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
จำนวน ๑๖ คณะ และคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๑ คณะ รวม ๑๗ คณะ ได้แก่

๑. คณะกรรมการธิการการเมือง
๒. คณะกรรมการธิการการบริหารราชการแผ่นดิน
๓. คณะกรรมการธิการการกฎหมาย กระบวนการยุติธรรมและกิจการตำรวจ
๔. คณะกรรมการธิการการปกครองท้องถิ่น
๕. คณะกรรมการธิการการศึกษาและการกีฬา
๖. คณะกรรมการธิการการเศรษฐกิจ การเงินและการคลัง
๗. คณะกรรมการธิการการพลังงาน
๘. คณะกรรมการธิการการสาธารณสุข

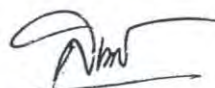
๙. คณะกรรมการการสื่อสารมวลชน การวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสารสนเทศ
๑๐. คณะกรรมการสังคม กิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส
๑๑. คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์
๑๒. คณะกรรมการการคมนาคม
๑๓. คณะกรรมการการต่างประเทศ
๑๔. คณะกรรมการการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๑๕. คณะกรรมการการพาณิชย์ การอุตสาหกรรมและการแรงงาน
๑๖. คณะกรรมการการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
๑๗. คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการผังเมืองและการใช้พื้นที่

ส่วนที่ ๒ การเสนอความเห็นเพื่อประกอบการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญตามมาตรา

๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ ของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลความเห็นของคณะกรรมการสามัญประจำสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จำนวน ๑๖ คณะ คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการผังเมืองและการใช้พื้นที่ รวมทั้งสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จำแนกตามกรอบการยกร่างรัฐธรรมนูญของคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ

คณะกรรมการสามัญจึงได้รวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ (ครั้งที่ ๑) เพื่อเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา และส่งไปยังคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ รายละเอียดปรากฏตามเอกสารการเสนอความเห็นเพื่อประกอบการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญทั้งสามส่วนที่แนบมาพร้อมๆกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายสมชาย แสงการ)

เลขาธิการคณะกรรมการสามัญ

รวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำ

ร่างรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

รวมความเห็น

เพื่อประกอบการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ

ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ

แห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว)

พุทธศักราช ๒๕๕๗

(ก)

สารบัญรายงานการพิจารณาศึกษา

ส่วนที่	หน้า
ส่วนที่ ๑	
การเสนอความเห็นเพื่อประกอบการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔	
วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ ของคณะกรรมการการสามัญประจำสภานิติบัญญัติ	
แห่งชาติ และคณะกรรมการวิสามัญ รวม ๑๗ คณะ	
๑. คณะกรรมการการเมือง	๑
๒. คณะกรรมการการบริหารราชการแผ่นดิน	๑๙
๓. คณะกรรมการการกฎหมาย กระบวนการยุติธรรมและกิจการตำรวจ	๒๗
๔. คณะกรรมการการปกครองท้องถิ่น	๕๑
๕. คณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา	๕๕
๖. คณะกรรมการการเศรษฐกิจ การเงินและการคลัง	๕๙
๗. คณะกรรมการการพลังงาน	๖๓
๘. คณะกรรมการการสาธารณสุข	๖๗
๙. คณะกรรมการการสื่อสารมวลชน การวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสารสนเทศ..	๗๑
๑๐. คณะกรรมการสังคม กิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส	๗๕
๑๑. คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์	๘๕
๑๒. คณะกรรมการการคมนาคม	๘๙
๑๓. คณะกรรมการการต่างประเทศ	๙๑
๑๔. คณะกรรมการการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๙๕
๑๕. คณะกรรมการการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงาน	๙๙
๑๖. คณะกรรมการการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว	๑๑๑
๑๗. คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการผังเมืองและการใช้พื้นที่	๑๑๗
ส่วนที่ ๒	
การเสนอความเห็นเพื่อประกอบการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔	
วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ ของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	
๑. นายโกศล เพ็ชร์สุวรรณ	๑๑๙
๒. พลเอก จีรพงศ์ วรรณรัตน์	๑๒๕
๓. พลเอก จีระศักดิ์ ชมประสพ	๑๒๙

๔. นายเจตน์ ศิรธรานนท์	๑๓๑
๕. พลเรือเอก ชุมชุม อาจวงษ์	๑๓๓
๖. พลอากาศเอก ธงชัย แฉล้มเขตร	๑๓๕
๗. พลเรือเอก ธีรธร ขจิตสุวรรณ	๑๓๙
๘. นางสาวจินตนันท์ ชญาตร์ ศุภมิตร	๑๔๙
๙. นายธานี อ่อนละเอียด	๑๕๗
๑๐. นายบุญชัย โชควัฒนา	๑๖๕
๑๑. นายประมุท สุตะบุตร	๑๖๗
๑๒. นายพรศักดิ์ เจียรณัย	๑๖๙
๑๓. พลเอก มารุต ปิซโซตะสิงห์	๑๗๕
๑๔. พลเอก วลิต โรจนภักดี	๑๘๑
๑๕. พลตำรวจโท วิบูลย์ บางท่าไม้	๑๘๗
๑๖. รองศาสตราจารย์วุฒิชัย กปิลาภุจน์	๑๘๙
๑๗. พลโท ศุภกร สงวนชาติศรีไกร	๑๙๕
๑๘. นายสมชาย แสงการ	๑๙๗
๑๙. นายสาธิต ชาญเขาวนกุล	๒๐๑
๒๐. รองศาสตราจารย์ชูศักดิ์ ลิ้มสกุล	๒๐๗
๒๑. พลโท สุวโรจน์ ทิพย์มงคล	๒๑๑
๒๒. นางสาวณี สุวรรณชีพ	๒๑๓
๒๓. พลเอก อองอาจ พงษ์ศักดิ์	๒๑๕
๒๔. นายอนุศาสน์ สุวรรณมงคล	๒๒๑
๒๕. พลเอก ดนัย มีชูเวท	๒๒๕
๒๖. นายอิสระ ว่องกุศลกิจ	๒๒๗
๒๗. พลเอก อู๊ด เป็องบน	๒๓๓
๒๘. นายบัญญัติ จันทร์เสนะ	๒๓๕
๒๙. พลโท พิศณุ พุทธวงศ์	๒๓๙
๓๐. นายมรรณพ เดชวิทักษ์	๒๔๓
๓๑. พลเอก รังสาathy แซ่มเชื้อ	๒๔๕
๓๒. นางสุรางคณา วายุภาพ	๒๔๗

ส่วนที่ ๓	ข้อมูลความเห็นของคณะกรรมการสามัญประจำสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จำนวน ๑๖ คณะ คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการผังเมือง และการใช้พื้นที่ รวมทั้งข้อเสนอแนะจากสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จำแนกตามกรอบการยกร่างรัฐธรรมนูญของคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ	
๑.	บททั่วไป	๒๔๙
ภาค ๑	พระมหากษัตริย์ และประชาชน	๒๕๐
๒.	ประชาชน	๒๕๐
	ความเป็นพลเมือง	๒๕๐
	หน้าที่พลเมือง	๒๕๙
	การมีส่วนร่วมทางการเมือง	๒๖๐
	การมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ	๒๖๐
ภาค ๒	ผู้นำทางการเมืองที่ดี และสถาบันการเมือง	๒๖๒
๓.	ระบบผู้แทนที่ดี และผู้นำทางการเมืองที่ดี	๒๖๒
๔.	แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ	๒๖๔
๕.	รัฐสภา	๒๙๐
๖.	คณะรัฐมนตรี	๒๙๙
๗.	การคลังและการงบประมาณของรัฐ	๓๐๑
๘.	ความสัมพันธ์ระหว่างข้าราชการ นักการเมือง และประชาชน	๓๐๓
๙.	การกระจายอำนาจ และการปกครองท้องถิ่น	๓๐๖
ภาค ๓	นิติธรรม ศาล การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ	๓๑๒
๑๐.	ศาลและกระบวนการยุติธรรม	๓๑๒
๑๑.	การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ	๓๑๙
ภาค ๔	การปฏิรูปและการสร้างความปรองดอง	๓๒๒
๑๒.	การปฏิรูปโดยลดความเหลื่อมล้ำเพื่อสร้างความปรองดอง	๓๒๒
๑๓.	การปฏิรูปเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรม	๓๒๕
๑๔.	การปฏิรูปด้านการแก้ไขปัญหาการทุจริต	๓๒๗
๑๕.	การปฏิรูประบบพรรคการเมือง	๓๓๐

ส่วนที่

หน้า

ส่วนอื่น ๆ	๓๓๓
๑๖ หน่วยงานที่อาจกำหนดให้เป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญและองค์กรอื่น	๓๓๓
๑๗ บทสุดท้าย	๓๔๖
๑๘ ข้อเสนอแนะในการจัดทำรัฐธรรมนูญ	๓๔๖

ส่วนที่ ๑

การเสนอความเห็นเพื่อประกอบการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ
ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ
ของคณะกรรมการการสามัญประจำสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
และคณะกรรมการวิสามัญ รวม ๑๗ คณะ

๑. คณะกรรมการการเมือง
๒. คณะกรรมการการบริหารราชการแผ่นดิน
๓. คณะกรรมการการกฎหมาย กระบวนการยุติธรรมและกิจการตำรวจ
๔. คณะกรรมการการปกครองท้องถิ่น
๕. คณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา
๖. คณะกรรมการการเศรษฐกิจ การเงินและการคลัง
๗. คณะกรรมการการพลังงาน
๘. คณะกรรมการการสาธารณสุข
๙. คณะกรรมการการสื่อสารมวลชน การวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี
และสารสนเทศ
๑๐. คณะกรรมการสังคม กิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ
และผู้ด้อยโอกาส
๑๑. คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์
๑๒. คณะกรรมการการคมนาคม
๑๓. คณะกรรมการการต่างประเทศ
๑๔. คณะกรรมการการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๑๕. คณะกรรมการการพาณิชย์ การอุตสาหกรรมและการแรงงาน
๑๖. คณะกรรมการการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
๑๗. คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการผังเมืองและการใช้พื้นที่

คณะกรรมการธิการการเมือง

กรมงานคณะกรรมการการยุติธรรมและการตำรวจ

รับที่ ๑๖ / ๒๕๕๗

วันที่ ๒๘ พ.ย. ๒๕๕๗ เวลา ๑๖.๑๐ น.

สำนักกรรมการ ๒

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะกรรมการการเมือง สภานิติบัญญัติแห่งชาติ โทร. ๙๑๘๔-๕

ที่ นว(สวช) (กมธ) ๐๐๑๐/๑๕๐วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ

เรียน ประธานคณะกรรมการสามัญรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ตามที่คณะกรรมการสามัญรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ ได้ขอความอนุเคราะห์จากคณะกรรมการสามัญประจำสภานิติบัญญัติแห่งชาติทุกคณะ เสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ ความละเอียดทราบแล้ว นั้น

คณะกรรมการการเมือง สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้รวบรวมความคิดเห็น และข้อเสนอแนะภายใต้กรอบเพื่อให้เกิดการปฏิรูปตามมาตรา ๒๗ และมาตรา ๓๕ ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการ รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และดำเนินการต่อไป

ก.ล.น.ช. จันทิก

(นายก้านรงค์ จันทิก)

ประธานคณะกรรมการการเมือง

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

รายงานความเห็น

ของ

คณะกรรมการการเมือง สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เสนอ

คณะกรรมการสามัญรวบรวมความเห็น
เพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ
ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการการเมือง

สำนักกรรมการ ๒

รายงานความเห็น
ของ
คณะกรรมการการการเมือง สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
เสนอ

คณะกรรมการสามัญรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ
ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ตามที่คณะกรรมการสามัญรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยขอให้คณะกรรมการการเมือง เสนอความเห็นที่เกี่ยวกับแนวทางการปฏิรูปตามประเด็นที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญและซึ่งอยู่ในกรอบอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการเมือง เพื่อนำความเห็นไปประมวลและจัดทำเป็นความเห็นเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาให้ความเห็นชอบแล้วจัดส่งความเห็นดังกล่าวไปยังคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญต่อไปนั้น

คณะกรรมการการเมือง มอบหมายให้คณะอนุกรรมการด้านการเมือง คณะอนุกรรมการด้านระบบการเลือกตั้งและพรรคการเมือง และคณะอนุกรรมการด้านองค์กรตามรัฐธรรมนูญ พิจารณาศึกษาตามกรอบอำนาจหน้าที่ของแต่ละคณะอนุกรรมการ โดยพิจารณาภายใต้กรอบมาตรา ๒๗ และมาตรา ๓๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ แล้วเสนอต่อคณะกรรมการการเมืองพิจารณา ซึ่งคณะกรรมการการเมืองได้พิจารณาแล้ว เห็นควรนำเสนอมายังคณะกรรมการสามัญรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ โดยแบ่งเป็น ๓ ด้านประกอบด้วย

- ๑. ด้านการเมือง
- ๒. ด้านระบบการเลือกตั้งและพรรคการเมือง
- ๓. ด้านองค์กรตามรัฐธรรมนูญ

รายละเอียดปรากฏ ดังนี้

ด้านการเมือง

๑. ประเด็นปัญหาและอุปสรรค

ระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยในระบบรัฐสภาอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีโครงสร้างอำนาจ ประกอบด้วย อำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร และอำนาจตุลาการ โดยอำนาจทั้ง ๓ ฝ่าย จะถ่วงดุลซึ่งกันและกัน การใช้อำนาจนิติบัญญัติ โดยรัฐสภาผ่านทางระบบสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา การใช้อำนาจบริหารโดยคณะรัฐมนตรีที่ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี

อย่างไรก็ตาม การใช้อำนาจของฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติที่ผ่านมาตรวจสอบได้ยาก เอื้อประโยชน์เฉพาะกลุ่มมากกว่าดำเนินการเพื่อประชาชน รัฐสภาตรากฎหมายต่าง ๆ โดยไม่คำนึงถึงผลประโยชน์สาธารณะ การใช้อำนาจฝ่ายบริหารกระทำเพื่อกลุ่มทุน พวกพ้อง มีการทุจริตคอร์รัปชัน ในขณะที่ภาคประชาชนซึ่งเป็นกลไกหนึ่งที่สำคัญไม่สามารถแสดงบทบาทในการคานอำนาจฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติได้

๒. กรอบการพิจารณา

จากการศึกษาพบว่า ควรมีการแบ่งแยกอำนาจอัติโดยทั้ง ๓ อำนาจ อย่างเด็ดขาด และให้มีการถ่วงดุลอำนาจซึ่งกันและกันระหว่างฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติด้วย จึงเห็นควรให้มีการกำหนดโครงสร้างทางการเมืองที่มีความเหมาะสมกับสภาพของสังคมไทย และให้มีการแบ่งแยกฝ่ายบริหารกับฝ่ายนิติบัญญัติอย่างชัดเจน จึงได้เสนอความเห็นตามกรอบมาตรา ๓๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๕) ได้แก่ ที่มาของคณะรัฐมนตรี รูปแบบรัฐสภา ที่มาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่มาของสมาชิกวุฒิสภาและคุณสมบัติของนักการเมือง และความเห็นตามกรอบมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๓) ซึ่งกำหนดให้การร่างรัฐธรรมนูญต้องครอบคลุมกลไกที่มีประสิทธิภาพในการป้องกัน ตรวจสอบ และจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ และภาคเอกชน รวมทั้งกลไกในการกำกับและควบคุมให้การใช้อำนาจรัฐเป็นไปเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติและประชาชน

การที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะสามารถปฏิบัติหน้าที่ หรือดำเนินกิจกรรมได้โดยอิสระ ปราศจากการครอบงำหรือชี้นำโดยบุคคลหรือคณะบุคคลใด ๆ โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพื่อเป็นการถ่วงดุลอำนาจของฝ่ายบริหารนั้น ต้องมีการกำหนดที่มาของคณะรัฐมนตรี รูปแบบรัฐสภา ที่มาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่มาของสมาชิกวุฒิสภาและคุณสมบัติของนักการเมืองที่เหมาะสม

๓. การเสนอความเห็นตาม มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๕) ซึ่งกำหนดให้ การร่างรัฐธรรมนูญต้องครอบคลุมกลไกที่มีประสิทธิภาพที่ทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐโดยเฉพาะผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและพรรคการเมือง สามารถปฏิบัติหน้าที่หรือดำเนินกิจกรรมได้โดยอิสระ ปราศจากการครอบงำหรือชี้นำโดยบุคคลหรือคณะบุคคลใด ๆ โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

๓.๑ คณะรัฐมนตรี

ที่มาของคณะรัฐมนตรี:

(๑) ให้ผู้ที่จะมีสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี รวมตัวกันเพื่อตั้งคณะบุคคลแล้วจัดทำบัญชีรายชื่อ ซึ่งมีจำนวนไม่เกิน ๒ เท่าของคณะรัฐมนตรี คณะบุคคลดังกล่าวจะสมัครในนามของพรรคการเมืองหรือไม่ก็ได้

(๒) ใช้เขตประเทศเป็นเขตเลือกตั้ง กำหนดให้แต่ละคณะบุคคลมีหมายเลขเดียว ให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเลือกได้เพียงหมายเลขเดียว

(๓) ถ้าคณะบุคคลคณะใดได้คะแนนเกินกว่าร้อยละ ๓๕ ของผู้มีสิทธิลงคะแนนเลือกตั้งทั้งหมดที่มีอยู่ (การกำหนดจำนวนมีฐานความคิดมาจากจำนวนของผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มาใช้สิทธิประมาณ ร้อยละ ๖๐) ถือว่าได้รับเลือกตั้งเข้าไปบริหารประเทศ ถ้ามีหลายคณะบุคคลให้ถือว่าคณะบุคคลที่ได้คะแนนสูงสุดได้รับการเลือกตั้ง

หากไม่มีคณะบุคคลใดได้คะแนนถึงร้อยละ ๓๕ ให้นำคณะบุคคลที่ได้คะแนนลำดับสูงสุด และลำดับรองลงมาให้ประชาชนเลือกตั้งอีกครั้งหนึ่ง คณะบุคคลใดได้คะแนนสูงสุด ถือว่าเป็นผู้ชนะการเลือกตั้ง

(๔) ให้จัดตั้งคณะรัฐมนตรี หรือปรับคณะรัฐมนตรีจากบุคคลที่อยู่ในบัญชีรายชื่อของคณะบุคคลที่ได้รับการเลือกตั้ง

วาระการดำรงตำแหน่ง :

วาระ ๔ ปี ไม่เกิน ๒ วาระติดต่อกัน

ข้อสังเกต :

(๑) ควรกำหนดคุณสมบัติของบุคคลในคณะบุคคล ที่สมัครมาดำรงตำแหน่ง นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรี ให้มีความเหมาะสมและมีศักยภาพเพียงพอแก่การดำรงตำแหน่ง

(๒) ควรมีการกำหนดนโยบายสำหรับการหาเสียงที่ชัดเจน ปฏิบัติได้จริง และสามารถระบุแหล่งที่มาของงบประมาณที่จะใช้ในการดำเนินโครงการได้ เพื่อประชาชนจะได้ใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาอย่างรอบคอบ

(๓) กรณีให้มีการเลือกตั้งคณะรัฐมนตรีโดยตรงอาจทำให้เกิดปัญหาตุลฉว่งกับฝ่ายนิติบัญญัติ เช่น การพิจารณางบประมาณรายจ่ายประจำปี การเสนอร่างพระราชบัญญัติ การพิจารณาแต่งตั้งและถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ควรจะได้กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญให้ชัดเจนเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาดังกล่าวขึ้น เช่น กรณีที่เกิดขึ้นกับการปกครองท้องถิ่น เป็นต้น

๓.๒ ระบบรัฐสภา

รัฐสภาควรประกอบด้วย ๒ สภา ได้แก่

- สภาผู้แทนราษฎร
- วุฒิสภา

๓.๓ สภาผู้แทนราษฎร

(๑) ใช้เขตจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้ง

(๒) กำหนดจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้เหมาะสมกับจำนวน

ประชากรในพื้นที่

(๓) ให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเลือกได้เพียงหมายเลขเดียว

(๔) ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งมี ๒ ประเภท คือ สังกัดพรรคการเมือง

และผู้สมัครอิสระ

๓.๔ สมาชิกวุฒิสภา

หน้าที่ :

๑. อำนาจกลั่นกรองกฎหมาย
๒. เห็นชอบบุคคลในการดำรงตำแหน่ง

หมวดการถอดถอน :

ควรเป็นอำนาจของรัฐสภา

วาระการดำรงตำแหน่ง

วาระการดำรงตำแหน่ง ๖ ปี ดำรงตำแหน่งได้วาระเดียว

คุณสมบัติ : ตามอำนาจหน้าที่ที่กล่าวมาแล้วสมาชิกวุฒิสภาควรมีคุณสมบัติ ดังนี้

๑. เป็นผู้มีความรู้ความสามารถสูง

๒. เป็นผู้มีความเที่ยงธรรม

๓. เป็นผู้มีความเป็นกลางทางการเมือง

๔. ไม่เป็นบุพการี คู่สมรส หรือบุตรของผู้ดำรงตำแหน่งสมาชิก

สภาผู้แทนราษฎรหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ที่มาของสมาชิกวุฒิสภา :

สมาชิกวุฒิสภามาจากการแต่งตั้ง โดยกำหนดให้มีคณะกรรมการคัดเลือก ประกอบด้วย ประธานศาลฎีกา ประธานศาลปกครองสูงสุด ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานกรรมการการเลือกตั้ง ประธานผู้ตรวจการแผ่นดิน ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้พิพากษาศาลฎีกา ตามที่ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาคัดเลือกจำนวนหนึ่งคน และตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ตามที่ที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดคัดเลือกจำนวนหนึ่งคน รวมทั้ง มีตัวแทนจากหลากหลายกลุ่มอาชีพ อาทิ นายกสภามหาวิทยาลัย อธิการบดีมหาวิทยาลัย สภานายความ สภาอุตสาหกรรม สภาหอการค้า และภาคเกษตรกรรม เป็นต้น

๓.๕ คุณสมบัตินักการเมือง

นักการเมืองต้องมีคุณธรรม และจริยธรรม และความรู้ความสามารถ โดยอาจมีการกำหนดคุณสมบัติไว้ ดังนี้

- สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีอายุไม่ต่ำกว่า ๓๐ ปี
- สมาชิกวุฒิสภา มีอายุไม่ต่ำกว่า ๔๐ ปี
- จบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป
- มีประสบการณ์ในการทำงานเพื่อสังคม

๔. การเสนอความเห็นตาม มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๓) ซึ่งกำหนดให้ การร่างรัฐธรรมนูญต้องครอบคลุมกลไกที่มีประสิทธิภาพในการป้องกัน ตรวจสอบ และขจัด การทุจริตและประพฤติมิชอบทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน รวมทั้งกลไกในการกำกับ และควบคุมให้การใช้อำนาจรัฐเป็นไปเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติ และประชาชน

๔.๑ สถานการณ์เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในปัจจุบัน

กลไกในการกำกับและควบคุมให้การใช้อำนาจรัฐเป็นไปเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติและประชาชน ที่สำคัญ คือ การมีส่วนร่วมของประชาชน ซึ่งในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้กำหนดให้ภาคประชาชนเป็นกลไกหนึ่งในการกำกับดูแลควบคุมให้การใช้อำนาจรัฐเป็นไปเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติและประชาชน อาทิ การเข้าชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติในหมวด ๓ และหมวด ๕ โดยประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่า ๑๐,๐๐๐ คนนั้น มีปัญหาไม่สามารถดำเนินการได้

๔.๒ ข้อเสนอแนะ

(๑) ลดกฎเกณฑ์หรือเงื่อนไข ซึ่งเป็นอุปสรรคในการมีส่วนร่วมของประชาชนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ กล่าวคือ ลดขั้นตอนการเสนอกฎหมายโดยประชาชน และให้มีการทำประชาพิจารณ์ในประเด็นที่ครอบคลุมและกว้างขวางกว่าเดิม

(๒) ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายสาธารณะ โดยผ่านองค์กรทางการเมือง

(๓) ประชาชนต้องเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้โดยสะดวกตามที่ได้กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งยกเว้นการเปิดเผยข้อมูลในเรื่องสำคัญ อาทิ เรื่องที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคง หรือประโยชน์ของประเทศ เป็นต้น

(๔) ประชาชนควรมีสิทธิยื่นฟ้องคดีเกี่ยวกับการเลือกตั้งโดยตรงต่อศาล

(๕) ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเสนอเรื่องราวร้องทุกข์ โดยให้สภาพพัฒนาการเมือง มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาเรื่องร้องเรียนดังกล่าว

ด้านระบบการเลือกตั้งและพรรคการเมือง

๑. ประเด็นปัญหาที่ผ่านมา

๑. พรรคการเมืองไม่ได้เป็นตัวแทนของประชาชนทุกภาคส่วนที่มีอุดมการณ์ร่วมกันอย่างแท้จริง แต่เป็นตัวแทนเฉพาะกลุ่มหรือเฉพาะพื้นที่เท่านั้น

๒. พรรคการเมืองถูกอิทธิพลภายนอกแทรกแซง เช่น กลุ่มทุน กลุ่มผลประโยชน์บางกลุ่ม

๓. พรรคการเมืองคัดเลือกบุคคลลงสมัครรับเลือกตั้งหรือดำรงตำแหน่งทางการเมืองยังไม่เหมาะสม เนื่องจากไม่ได้พิจารณาจากคุณสมบัติที่จะเข้ามาทำหน้าที่เป็นผู้กำหนดนโยบายสาธารณะ (Policy makers) ทั้งในด้านนิติบัญญัติหรืออาจจะไปดำรงตำแหน่งทางการเมืองต่าง ๆ แต่เป็นการพิจารณาจากคุณสมบัติว่ามีโอกาสที่จะชนะการเลือกตั้งหรือไม่ เพียงอย่างเดียว

๔. พรรคการเมืองแข่งขันกันดำเนินนโยบายประชานิยมที่มุ่งตอบสนองความต้องการของประชาชนเฉพาะบางกลุ่ม เช่น กลุ่มชาวนา หรือกลุ่มเกษตรกร แต่มีปัญหา

ในกระบวนการปฏิบัติตามนโยบายและสร้างความเสียหายกับเงินงบประมาณแผ่นดิน เป็นจำนวนมาก

๕. พรรคการเมืองเป็นต้นเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดการแบ่งฝักแบ่งฝ่ายในสังคม เกิดความขัดแย้งทางความคิดของประชาชนเพิ่มมากขึ้น

๖. กฎหมายมีบทกำหนดโทษสำหรับกรรมการบริหารพรรคที่กระทำความผิด ค่อนข้างรุนแรง ส่งผลกระทบให้การบริหารพรรคการเมืองอ่อนแอลง เนื่องจากจะมีตัวแทน หรือกลุ่มคนมาเป็นกรรมการบริหารพรรคแทน (นอร์มินี) ส่วนผู้ที่มีบทบาทในการบริหารพรรค ที่แท้จริงจะไม่ใช้กรรมการบริหารพรรค

๒. ข้อเสนอแนะ

๒.๑ ข้อเสนอแนะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับระบบการเลือกตั้ง

๒.๑.๑. ระบบการเลือกตั้งต้องนำไปสู่การมีความสมดุลตามหลักการแบ่งแยก อำนาจ (Separation of Power) และหลักการตรวจสอบถ่วงดุล (Check and Balance) ระหว่างอำนาจอภิปไตย ๓ ฝ่าย คือ นิติบัญญัติ บริหาร และตุลาการ อย่างแท้จริง

๒.๑.๒. ผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งต้องมีอิสระที่จะสังกัดพรรคหรือไม่ก็ได้

๒.๑.๓ ผู้แทน (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา) ต้องมีเอกสิทธิ์ ในความเป็นผู้แทนของปวงชนชาวไทยในการทำหน้าที่ตามกฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ และความรับผิดชอบอย่างสมบูรณ์

๒.๑.๔ กระบวนการเลือกตั้งต้องออกแบบให้เป็นไปตามกรอบรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) และมาตรา ๒๗ วรรคสอง คือ

“(๒) การให้มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุขที่เหมาะสมกับสภาพสังคมไทย

(๓) กลไกที่มีประสิทธิภาพในการป้องกัน ตรวจสอบ และจัดการ ทุจริตและประพฤติมิชอบทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน รวมทั้งกลไกในการกำกับและควบคุม ให้การใช้อำนาจรัฐเป็นไปเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติและประชาชน

(๔) กลไกที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและตรวจสอบมิให้ผู้เคยต้อง คำพิพากษาหรือคำสั่งที่ขอบด้วยกฎหมายว่ากระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ หรือเคย กระทำการอันทำให้การเลือกตั้งไม่สุจริตหรือเที่ยงธรรม เข้าดำรงตำแหน่งทางการเมือง อย่างเด็ดขาด

(๕) กลไกที่มีประสิทธิภาพที่ทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐโดยเฉพาะผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมืองและพรรคการเมือง สามารถปฏิบัติหน้าที่หรือดำเนินกิจกรรมได้โดยอิสระ ปราศจากการครอบงำหรือชี้นำโดยบุคคลหรือคณะบุคคลใด ๆ โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

(๖) กลไกที่มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมความเข้มแข็งของหลัก นิติธรรม และการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาลในทุกภาคส่วนและทุกระดับ”

มาตรา ๒๗ วรรคสอง ทั้งนี้ เพื่อให้การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความเหมาะสมกับสภาพสังคมไทย มีระบบการเลือกตั้งที่สุจริตและเป็นธรรม มีกลไกป้องกันและจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบที่มีประสิทธิภาพ ขจัดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจและสังคมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ทำให้กลไกของรัฐสามารถให้บริการประชาชนได้อย่างทั่วถึง สะดวก รวดเร็ว และมีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดและเป็นธรรม

๒.๑.๕ กระบวนการเลือกตั้งต้องมีแนวปฏิบัติที่เป็นสากลและมีมาตรฐาน เป็นที่ยอมรับในนานาชาติ

๒.๑.๖ เป็นระบบการเลือกตั้งที่อยู่บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมอย่างรับผิดชอบ มีความเสมอภาคเท่าเทียม มีอิสระ เป็นการทั่วไป บริสุทธิ์ ยุติธรรม และมีประสิทธิภาพ

๒.๑.๗ ต้องเป็นระบบการเลือกตั้งที่ทำให้ได้มาซึ่งผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ที่มีคุณภาพ มีคุณธรรม และความชอบธรรม ส่งเสริมการพัฒนาระบอบประชาธิปไตยของไทย

๒.๑.๘ ต้องเป็นระบบการเลือกตั้งที่นำไปสู่การลดความขัดแย้งในสังคม และสร้างความเป็นเอกภาพและบูรณาการแห่งชาติ

๒.๑.๙ ต้องเป็นระบบการเลือกตั้งที่ช่วยจัดช่องทางทุจริต ป้องกันพฤติกรรมอันชั่วร้ายและน่ารังเกียจของนักการเมือง เชิดชูคนดี สร้างระบบจิตอาสา และการทุ่มเทเสียสละเพื่อส่วนรวม

๒.๑.๑๐ ระบบการเลือกตั้งต้องเป็นระบบที่ไม่ซับซ้อน แต่สามารถป้องกันการแทรกแซงจากอำนาจและอิทธิพลจากระบบทุน จัดการหาเสียงที่ทุจริตคดโกงและการเอา رأดีเอาเปรียบได้

๒.๑.๑๑ ประชาชนผู้เลือกตั้งมีอำนาจในการตรวจสอบ ควบคุม และประเมินนักการเมืองตามกลไกและกระบวนการในการเอาผิดและลงโทษนักการเมืองตามที่กฎหมายกำหนด

๒.๒ ข้อเสนอแนะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพรรคการเมือง

๒.๒.๑ การจัดตั้งพรรคการเมือง

(๑) การจัดตั้งพรรคการเมืองต้องริเริ่มจากกลุ่มคนจำนวนหนึ่งซึ่งมีอุดมการณ์ชัดเจนร่วมกัน และต้องมีประชาชนสนับสนุนในจำนวนที่เหมาะสม

(๒) พรรคการเมืองต้องมีสาขาพรรคครบทุกภาคทั้ง ๔ ภาค และเป็นสาขาพรรคที่มีการทำกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง

(๓) พรรคการเมืองควรมีความรับผิดชอบในฐานะที่เป็นนิติบุคคล

(๔) พรรคการเมืองควรมีหน้าที่ให้การศึกษาทางการเมือง และการสื่อสารทางการเมือง (Political Socialization and Political Communication) กับทั้งสมาชิกพรรคของตนและกับประชาชนทั่วไป

๒.๒.๒ การคัดเลือกผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง

(๑) เพิ่มบทบาทของสมาชิกพรรคและลดการรวมศูนย์อำนาจจากผู้บริหารพรรคในกระบวนการคัดเลือกผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง

(๒) มีระบบกลั่นกรองในการคัดเลือกผู้สมัคร (Primary vote) โดยกำหนดแนวทางการคัดเลือกผู้แทนที่ดี ในการกลั่นกรองเพื่อคัดเลือกบุคคลที่มีคุณสมบัติ และคุณลักษณะสำคัญของความเป็นนักการเมืองที่ดีมาลงสมัคร และ/หรือ ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

(๓) เพื่อแก้ไขปัญหาการสืบทอด “ผู้เข้าสู่ตำแหน่งทางการเมือง” ผ่านระบบเครือญาติ ควรกำหนดให้การเข้าสู่ตำแหน่งทางการเมืองเป็นไปตามกระบวนการสั่งสมประสบการณ์ทางการเมือง โดยเปิดโอกาสให้บุคคลที่มีส่วนร่วมในกระบวนการทางการเมืองได้มีโอกาสก้าวหน้าไปตามลำดับ แต่ทั้งนี้ต้องไม่ปิดกั้นโอกาสของผู้มีประสบการณ์จากสาขาอื่น ๆ ที่จะเข้ามามีบทบาทในพรรคการเมืองด้วย

๒.๒.๓ การสนับสนุนเงินทุน

(๑) รัฐเป็นผู้สนับสนุนทางการเงินแก่พรรคการเมืองอย่างพอเพียงกับการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองพื้นฐาน เช่น ระบบที่ให้ผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ระบุการบริจาคเงินสนับสนุนพรรคการเมือง โดยปรับปรุงจำนวนเงินหรืออัตราร้อยละ ของเงินเสียภาษีเป็นจำนวนหรืออัตราที่เหมาะสมมากยิ่งขึ้น ที่จะให้ผู้เสียภาษีระบุว่า จะบริจาคให้พรรคการเมืองใด รวมทั้งการกำหนดเงินอุดหนุนให้พรรคการเมืองจากส่วนอื่น ๆ ด้วย ทั้งนี้ เพื่อทดแทนการผูกขาดจากกลุ่มทุนที่ใช้เงินเข้ามาครอบงำพรรคการเมือง

(๒) พรรคการเมืองต้องมีแหล่งรายได้ที่ชัดเจน เช่น เงินค่าบำรุงพรรค จากสมาชิกพรรค หรือการรับบริจาคจากแหล่งอื่น ๆ พรรคการเมืองต้องกำหนดหลักเกณฑ์ การรับบริจาคเงินให้แก่พรรคการเมืองที่มีความโปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้จากหน่วยงานที่รับผิดชอบ นอกจากนี้ การรับบริจาคเงินของพรรคการเมืองต้องเปิดเผยต่อสาธารณะด้วย

(๓) มีกฎหมายห้ามพรรคการเมืองจ่ายเงินพิเศษแก่ผู้แทน (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) และรวมถึงผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอื่น ๆ ด้วย

๒.๒.๔. การเสนอนโยบายของพรรคการเมือง

พรรคการเมืองต้องเสนอรอบนโยบายที่สอดคล้องกับอุดมการณ์ของพรรคอย่างเป็นรูปธรรมและสามารถปฏิบัติได้ โดยไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประเทศชาติ และต้องนำเสนอแหล่งเงินงบประมาณที่จะนำมาใช้จ่ายตามนโยบายให้ชัดเจนควบคู่กันไปด้วย

ด้านองค์กรตามรัฐธรรมนูญ

คณะกรรมการการ ได้มีมติพิจารณาตามแนวทางมาตรา ๓๕ โดยเฉพาะวรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ความว่า

“ให้คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญพิจารณาถึงความจำเป็นและความคุ้มค่า ที่ต้องมีองค์กรตามรัฐธรรมนูญหรือองค์กรที่ก่อตั้งขึ้นโดยอาศัยอำนาจตามรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่มีจำเป็นต้องมี ให้พิจารณามาตรการที่จะให้การดำเนินงานขององค์กรดังกล่าว เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลด้วย”

โดยขอเสนอความเห็นประเด็นข้อเสนอแนะต่าง ๆ โดยเรียงลำดับขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ ดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมการการเลือกตั้ง

ความคงอยู่ขององค์กร : เห็นว่า คณะกรรมการการเลือกตั้ง จำเป็นต้องมีต่อไป มาตรการดำเนินงานเพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล : มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

๑. ควรให้คณะกรรมการการเลือกตั้งมีระยะเวลาสืบสวนสอบสวนและพิจารณาสำนวนก่อนประกาศผลการเลือกตั้งภายใน ๖๐ วัน แต่ทั้งนี้เพื่อมิให้กระทบต่อการเปิดประชุมรัฐสภาครั้งแรก เสนอให้กำหนดจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้มีจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐ ของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมด และให้ถือว่าสมาชิกจำนวนนั้นประกอบเป็นสภาผู้แทนราษฎร (เดิมกำหนดจำนวนไว้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๕ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐)

๒. คณะกรรมการการเลือกตั้งจะต้องปรับปรุงกระบวนการสืบสวนสอบสวนให้รัดกุมและมีประสิทธิภาพ ตลอดจนการคัดเลือกพนักงานเข้ามาสู่กระบวนการสืบสวนสอบสวนต้องคัดเลือกคนดีมีความซื่อสัตย์สุจริต ผู้ใดปฏิบัติหน้าที่โดยไม่สุจริตหรือปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ แม้กระทั่งคณะกรรมการการเลือกตั้งเองก็ต้องถูกลงโทษหนักกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้เป็นสองเท่า

๓. ประชาชนควรมีส่วนร่วมในการตรวจสอบนักการเมืองมากขึ้น การร้องเรียนที่เกี่ยวกับการกระทำผิดการเลือกตั้ง ให้สามารถยื่นเรื่องได้โดยตรงต่อศาล

๔. คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดให้มีอยู่ต่อไป อย่างไรก็ตามการสรรหาคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด ยังไม่มีความเหมาะสม นักการเมืองที่มีอิทธิพลเข้ามาแทรกแซงการสรรหาคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด ดังนั้น กรรมการสรรหาคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดควรมีความหลากหลาย โดยเฉพาะภาคประชาชนควรมีส่วนร่วมในการสรรหาคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดด้วย

๕. การสรรหาคณะกรรมการการเลือกตั้งส่วนกลาง ควรให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการสรรหาด้วย

๖. คณะกรรมการการเลือกตั้ง มีจำนวน ๕ คน เห็นว่ามีจำนวนน้อยเกินไป เมื่อเปรียบเทียบกับองค์กรอิสระอื่นซึ่งมีจำนวนกรรมการ ๗ - ๙ คน เพื่อให้เกิดการถ่วงดุลอำนาจ

๗. กรณียุบสภาผู้แทนราษฎร ควรแยกพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎรออกจากพระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งเป็นการทั่วไป และการจะกำหนดวันเลือกตั้งต้องหารือกับคณะกรรมการการเลือกตั้งก่อน

๘. กรณีการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

๙. หากมีเหตุจำเป็นไม่สามารถจัดการเลือกตั้งตามวันที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกากำหนดวันเลือกตั้งได้ ให้ประธานกรรมการการเลือกตั้ง โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจเลื่อนวันเลือกตั้งได้ โดยกำหนดระยะเวลาของการจัดการเลือกตั้งไม่น้อยกว่า ๔๕ วัน แต่ไม่เกิน ๖๐ วัน นับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกากำหนดวันเลือกตั้งมีผลใช้บังคับ และกำหนดวันเลือกตั้งให้เป็นวันเดียวกันที่ราชอาณาจักร

๑๒

ทั้งนี้ เพื่อให้คณะกรรมการการเลือกตั้งมีเวลาบริหารจัดการเลือกตั้งได้ตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด และการมีพระราชกฤษฎีกาจะมีประโยชน์ในการบังคับใช้กฎหมาย โดยเฉพาะบทกำหนดโทษในกฎหมายเลือกตั้ง (เดิมมาตรา ๑๐๙ กรณีเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างไม่มี)

๒. ผู้ตรวจการแผ่นดิน

ความคงอยู่ขององค์กร : เห็นว่า ผู้ตรวจการแผ่นดิน จำเป็นต้องมีต่อไป

มาตรการดำเนินงานเพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล : มีข้อเสนอแนะ
ดังนี้

๑. โดยที่งานของผู้ตรวจการแผ่นดินเป็นงานที่มีลักษณะพิเศษเน้นที่การไกล่เกลี่ย ประนีประนอม แก้ไขปัญหาโดยสันติวิธีโดยไม่ขัดต่อกฎระเบียบและกฎหมาย ซึ่งต้องอาศัยประสบการณ์ผสมผสานทั้งทางด้านนิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ดังนั้น การสรรหา และแต่งตั้งผู้ตรวจการแผ่นดิน จึงควรคำนึงถึงความหลากหลายของประสบการณ์ดังกล่าว เป็นสำคัญไว้ในลักษณะคุณสมบัติของผู้ที่จะเข้ารับการคัดเลือกด้วย

๒. กระบวนการสรรหาโดยคณะกรรมการสรรหาจำนวน ๗ คน นั้น ได้รับการวิเคราะห์จากหลายภาคส่วนของสังคมแล้วว่า ขาดความเหมาะสม ทั้งในด้านจำนวน และหน่วยงานที่มา จึงสมควรจะได้มีการปรับปรุงให้มีจำนวนคณะกรรมการสรรหาเพิ่มมากขึ้น และให้มีที่มาจากหลากหลายภาคส่วนของสังคม ทั้งนี้ เพื่อให้การคัดเลือกบรรลุผลตามข้อที่ ๑

๓. ควรจะได้มีการวางกรอบ ขอบเขต อำนาจหน้าที่ของผู้ตรวจการแผ่นดิน ที่ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญให้ชัดเจน เพื่อความเข้าใจอันถูกต้องของสังคม เพื่อหลีกเลี่ยงการทำงานซ้ำซ้อน กับองค์กรอื่นที่มีลักษณะงานใกล้เคียงกัน และเพื่อป้องกันการเกิดความขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้นได้ ในระหว่างองค์กรด้วย ประการสำคัญก็เพื่อป้องกันมิให้ผู้ตรวจการแผ่นดินกระทำการใด ๆ ที่อยู่นอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ ตามที่ได้กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ

๔. ควรมีระบบการกำกับและตรวจสอบการทำหน้าที่ของผู้ตรวจการแผ่นดิน รวมทั้งการใช้จ่ายงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพโดยองค์กรภายนอก เพื่อเป็นการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ตรวจการแผ่นดินให้อยู่ภายใต้กรอบตามข้อ ๓ และมีการบริหารการใช้จ่ายงบประมาณอย่างถูกต้องเหมาะสม และมีประสิทธิภาพประสิทธิผล เนื่องจากการเสนอรายงานประจำปีต่อรัฐสภา เป็นระบบการให้รับทราบย้อนหลังเท่านั้น นอกจากนั้น ยังไม่ได้รับความสนใจจากรัฐสภาเท่าที่ควรด้วย

๕. เสนอแนะมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย ผู้ตรวจการแผ่นดิน ให้หน่วยงานแก้ไขปรับปรุงการปฏิบัติราชการตามกฎหมาย ข้อเสนอแนะดังกล่าวควรที่จะได้รับการปฏิบัติโดยเร็ว หากหน่วยงานไม่สามารถปฏิบัติได้ตามข้อเสนอแนะของผู้ตรวจการแผ่นดิน ให้หน่วยงานนั้นแสดงเหตุผลพร้อมด้วยปัญหาอุปสรรคที่ไม่สามารถปฏิบัติได้ตามข้อเสนอแนะของผู้ตรวจการแผ่นดิน ให้หน่วยงานนั้นแสดงเหตุผลพร้อมด้วย ปัญหาอุปสรรคที่ไม่สามารถปฏิบัติได้ตามข้อเสนอแนะของผู้ตรวจแผ่นดิน โดยให้รายงานให้ผู้ตรวจการแผ่นดินทราบภายในไม่เกิน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งข้อเสนอแนะดังกล่าว

๓. คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

ความคงอยู่ขององค์กร : เห็นว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ จำเป็นต้องมีต่อไป

มาตรการดำเนินงานเพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล : มีข้อเสนอแนะดังนี้

๑. หลักประกันความเป็นอิสระของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังคงมีความจำเป็นที่จะต้องคงไว้ แต่ในเรื่องอำนาจหน้าที่นั้น เห็นควรมุ่งเน้นการปราบปรามการทุจริต ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญของประเทศให้มีความเป็นเอกภาพ โดยให้มีอำนาจในการไต่สวนได้ทุกกรณีที่เกี่ยวข้องกับการทุจริต เนื่องจากไม่อาจแบ่งแยกได้ว่าหากมีการแบ่งอำนาจหน้าที่ไปให้หน่วยงานในฝ่ายบริหารอื่น จะทำให้ปัญหาการทุจริตลดลง เนื่องจากหน่วยงานของฝ่ายบริหารถูกแทรกแซงได้ง่าย แต่ควรให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการใช้ดุลพินิจพิจารณารับเรื่องกล่าวหาร้องเรียนที่สำคัญไว้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง ส่วนเรื่องอื่นอาจส่งให้หน่วยงานในฝ่ายบริหาร เช่น พนักงานสอบสวน กรมสอบสวนคดีพิเศษ ฯลฯ รับผิดชอบดำเนินการ แต่ควรปฏิรูปคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้เป็นคณะกรรมการวินิจฉัยเฉพาะคดีอาญา คดีร่ำรวยผิดปกติ และการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเท่านั้น ในส่วนของการดำเนินการทางวินัยให้เป็นกระบวนการของฝ่ายบริหาร

๒. ในส่วนของอำนาจหน้าที่ในการป้องกันการทุจริต ซึ่งทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องต่างมีหน้าที่โดยเฉพาะรัฐบาล คณะกรรมการ ป.ป.ช. ควรจำกัดการทำงานเฉพาะการเสนอมาตรการในการป้องกันการทุจริตเท่านั้น

๓. กระบวนการไต่สวนข้อเท็จจริง เนื่องจากการทุจริตต้องใช้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน และเพื่อให้เกิดความคล่องตัวเห็นควรให้พนักงานไต่สวนมีอำนาจดำเนินการได้เช่นเดียวกับคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทำหน้าที่เป็นองค์กรวินิจฉัยเพื่อให้เกิดการตรวจสอบและถ่วงดุลภายในองค์กร นอกจากนี้ หลักการดำเนินคดีอาญาโดยรัฐไม่สมควรให้ทนายความซึ่งเป็นเอกชนเข้ามารับมือคดีไปฟ้อง แต่ควรให้พนักงานไต่สวนในกลุ่มที่มีความรู้ความสามารถทัดเทียมกับพนักงานอัยการเป็นผู้ดำเนินการแทนในชั้นศาลได้ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการฟ้องร้องดำเนินคดี เนื่องจากในปัจจุบันศาลได้นำระบบไต่สวนมาใช้กับคดีทุจริตตามกฎหมาย ป.ป.ช. อยู่แล้ว อันจะทำให้กระบวนการค้นหาความจริงเป็นกระบวนการเดียวกันทั้งระบบ โดยมีความบริสุทธิ์แห่งอำนาจรัฐเป็นจุดหมาย

๔. ในแง่กระบวนการสรรหากรรมการ ป.ป.ช. ควรกำหนดคุณสมบัติที่จะต้องใช้ในการทำหน้าที่ในฐานะองค์กรวินิจฉัยด้วย เพื่อรักษามาตรฐานของงานวินิจฉัย และเพื่อให้เกิดการยอมรับในชั้นศาล

๕. เห็นควรแบ่งแยกคณะกรรมการ ป.ป.ช. กับสำนักงาน ป.ป.ช. ในฐานะหน่วยงานธุรการให้ชัดเจนเพื่อมิให้เกิดการแทรกแซงการบริหารงานบุคคล การเงิน และการจัดการองค์กร

๑๔

๖. คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำจังหวัด ไม่ควรมีต่อไป เนื่องจากอาจจะสร้างปัญหาในระดับท้องถิ่น และเพิ่มปัญหาการทุจริต แต่เห็นว่าในส่วนของสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดควรมีต่อไป เนื่องจากเป็นจุดเริ่มต้นระหว่างประชาชน กับ ป.ป.ช. ส่วนกลาง

๗. ควรกำหนดเงื่อนไขเวลาในการสอบสวนคดีต่าง ๆ

๘. เพื่อประโยชน์ของรัฐ คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจนำคดีขึ้นสู่ศาลได้โดยตรง โดยไม่ต้องผ่านอัยการ

๔. คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

ความคงอยู่ขององค์กร : เห็นว่า คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน จำเป็นต้องมีต่อไป มาตรการดำเนินงานเพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล : มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

๑. เห็นควรทบทวนบทบาทอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน โดยให้มีมาตรการเชิงรุกในการตรวจสอบเรื่องเกี่ยวกับการใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดิน เช่น คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินควรให้ความเห็นในประเด็นข้อหาหรือของส่วนราชการต่าง ๆ เพื่อเป็นมาตรการป้องกันกรณีส่วนราชการใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดินผิดวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้

๒. รูปแบบการตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดิน ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน และเกินกำลังความสามารถที่จะตรวจสอบได้ ดังนั้น จึงควรพัฒนา และปรับปรุงวิธีการตรวจในระดับยุทธศาสตร์ให้มากขึ้น

๕. องค์กรอัยการ

ความคงอยู่ขององค์กร : เห็นว่า องค์กรอัยการ จำเป็นต้องมีต่อไป มาตรการดำเนินงานเพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล : มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

๑. องค์กรอัยการเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ เพื่อให้ปลอดจากการแทรกแซงทางการเมืองโดยเฉพาะจากฝ่ายบริหารหรือรัฐบาล ทั้งการแทรกแซงด้านการบริหารงานบุคคล บริหารงบประมาณ และบริหารองค์กรด้านอื่น ๆ

๒. พนักงานอัยการมีพันธกิจที่สำคัญมาก คือ ฟ้องผู้กระทำผิดและสั่งไม่ฟ้อง ผู้บริสุทธิ์ ในกรณีได้ฟ้องผู้ต้องหาต่อศาล หรือกรณีที่ศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว หากมีข้อเท็จจริงและมีพยานหลักฐานปรากฏชัดว่า จำเลยมิได้กระทำความผิด หรือฟ้องผิดตัว ต้องมีขั้นตอนการนำตัวจำเลยออกจากกระบวนการโดยเร็ว โดยการถอนฟ้องและให้พนักงานอัยการสามารถรื้อฟื้นคดีโดยเร็วที่สุด ในกรณีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว เห็นควรแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติการรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ พ.ศ. ๒๕๒๖

๓. การสั่งไม่ฟ้องเนื่องจากการฟ้องไม่เป็นประโยชน์สาธารณะ ซึ่งเป็นอำนาจอัยการสูงสุดตามพระราชบัญญัติองค์กรอัยการและพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๒๑

ทั้งที่คดีมีพยานหลักฐานว่าผู้ต้องหากระทำผิด น่าจะต้องมีความเห็นของประชาชนเพิ่มเติมด้วย จึงควรพัฒนาให้มีคณะกรรมการภาคประชาชนที่เหมาะสมมาร่วมพิจารณาด้วย

๔. ปฏิรูประบบการบังคับคดี ทั้งในส่วนคำปรับในคดีอาญา และกรณีหน่วยงานของรัฐเป็นเจ้าของหนี้ตามคำพิพากษาในคดีแพ่ง สร้างระบบการติดตามสืบทรัพย์ ยึดทรัพย์ ที่มีประสิทธิภาพ โดยอัยการเข้าร่วมดำเนินการ

๕. ปฏิรูปกฎหมายให้มีระบบฟ้องคดีเป็นกลุ่ม (Class action) เพื่อจัดการคดีที่ประชาชนจำนวนมากได้รับความเสียหายจากมลพิษ หรืออื่น ๆ ซึ่งขณะนี้ร่างกฎหมายอยู่ที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติ และพัฒนาบทบาทอัยการที่จะเป็นผู้ฟ้องคดีแทนประชาชนในคดีดังกล่าว

๖. ปฏิรูปให้มีกระบวนการยุติธรรมทางเลือกในคดีอาญา เพื่อไม่ให้คดีไปสู่ศาลโดยไม่จำเป็น ได้แก่ กระบวนการไกล่เกลี่ย ชะลอการฟ้อง ขณะนี้มีร่างกฎหมายมาตรการแทนการฟ้องคดีเตรียมจะเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติแล้ว บทบาทอัยการในกระบวนการดังกล่าวจะช่วยแก้ปัญหาคดีล้นศาลได้

๗. อัยการต้องไม่เป็นกรรมการรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ รวมทั้งอนุญาตตุลาการ

๖. คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ความคงอยู่ขององค์กร : เห็นว่า คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จำเป็นต้องมีต่อไป

มาตรการดำเนินงานเพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล : มีข้อเสนอแนะดังนี้

๑. ทำหน้าที่ในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านสิทธิในกระบวนการยุติธรรม สิทธิพลเมือง และสิทธิทางการเมือง สิทธิชุมชน และการมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม รวมทั้งการคุ้มครองและช่วยเหลือกลุ่มที่เสี่ยงต่อการถูกละเมิดสิทธิ เช่น เด็ก สตรี คนพิการ บุคคลไร้สัญชาติ ผู้อพยพ เป็นต้น

๒. การประเมินความคุ้มค่า ที่ผ่านมากomiteeกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติสามารถทำหน้าที่และคุ้มครองสิทธิมนุษยชนด้านต่าง ๆ อย่างหลากหลาย รวมทั้งสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓. การปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับคุณสมบัติหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๔. การเพิ่มประสิทธิภาพการประสาน การคุ้มครองสิทธิมนุษยชน (เน้นด้านการบูรณาการ ความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง)

๕. การเพิ่มประสิทธิภาพการตรวจสอบและละเมิดสิทธิมนุษยชน ด้วยการพัฒนาระบบการคุ้มครองดูแลสิทธิของประชาชน และควรมีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ระบบการคุ้มครองสิทธิของประชาชนเป็นไปด้วยความรวดเร็ว

๑๖

๗. สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ความคงอยู่ขององค์กร : เห็นว่า สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ไม่จำเป็นต้องมีต่อไป เนื่องจากไม่มีความคุ้มค่าในเชิงงบประมาณการบริหารจัดการองค์กร อีกทั้งผลงานของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ไม่ได้รับความสนใจจากรัฐบาล เพราะมีคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษา ด้านเศรษฐกิจของรัฐบาลแล้ว

คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม แห่งชาติ

เนื่องจากมิได้เป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ แต่คณะกรรมการธิการการเมือง สภานิติบัญญัติแห่งชาติ มีความเห็นและข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ความคงอยู่ขององค์กร : เห็นว่า คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ จำเป็นต้องมีต่อไป

มาตรการดำเนินงานเพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล : มีข้อเสนอแนะ ดังนี้ .

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบ กิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยให้ยุบเลิก คณะกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (กสท.) และคณะกรรมการกิจการ โทรคมนาคม (กทค.) ซึ่งเป็นคณะกรรมการเฉพาะด้าน ที่เป็นหน่วยย่อยภายในองค์กร และการบริหารจัดการงบประมาณ โดยให้มีคณะกรรมการ กสทช. เพียงคณะกรรมการเดียว ในการทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่และการกำกับดูแลกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดเอกภาพในการบริหารจัดการองค์กร

ประเด็นในภาพรวมที่องค์กรต่าง ๆ ดังกล่าว ควรจะต้องมีการปรับปรุงแก้ไข เพิ่มเติมเหมือนกัน ดังนี้

๑. องค์กรที่มีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐตามรัฐธรรมนูญ ไม่ควรจัดหลักสูตรอบรมศึกษาที่เปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกเข้าร่วม และมีผลต่อการสร้าง ระบบอุปถัมภ์ขึ้น ซึ่งก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมต่อการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรนั้น

๒. ควรกำหนดนิยามความหมายคำว่า “องค์กรอิสระ” ให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น โดยเน้นความเป็นอิสระในการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ ปลอดจากการแทรกแซง ทั้งจากภายในองค์กรและภายนอกองค์กรและในการบริหารจัดการองค์กรนั้น แม้มีความเป็น อิสระก็ควรบริหารภายใต้มาตรฐานกลางที่เหมาะสมในฐานะเป็นองค์กรของรัฐประเภทหนึ่ง รวมทั้งมีมาตรการและกลไกตรวจสอบการใช้อำนาจขององค์กรอิสระที่มีประสิทธิภาพด้วย

๓. ควรปรับปรุงระบบการสรรหาบุคคลเข้ามาเป็นกรรมการในองค์กร ตามรัฐธรรมนูญให้ได้บุคคลที่มีความรู้ความสามารถ และมีผลงานเป็นที่ยอมรับเข้ามาดำรง ตำแหน่งกรรมการ

๔. ควรทบทวนวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการในองค์กรตามรัฐธรรมนูญ เนื่องจากการกำหนดวาระดำรงตำแหน่งที่นานเกินไปเช่น ๙ ปี อาจทำให้มีความมั่นคงเกินไปจนเกิดความเฉื่อยและหลงอำนาจ

๕. ควรแก้ไขปรับปรุงสถานะและสิทธิประโยชน์ของบุคลากรซึ่งเป็นหน่วยธุรการ สนับสนุนงานขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ ให้มีมาตรฐานใกล้เคียงกันไม่ว่าจะใช้ระบบข้าราชการหรือพนักงาน

๖. ให้มีระบบกำกับและตรวจสอบการทำหน้าที่และการใช้จ่ายงบประมาณที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากปัจจุบันมีแต่การรายงานต่อรัฐสภาเท่านั้น

คณะกรรมการการบริหารราชการแผ่นดิน

กลุ่มงานคณะกรรมการการยุติธรรมและกา...
รับที่ 1A9, 2557
วันที่ 24 11 57 เวลา 14.50 น.
สำนักกรรมการ ๒

บันทึกข้อความ

สำนักกรรมการ ๒

ส่วนราชการ คณะกรรมการการบริหารราชการแผ่นดิน โทร ๐ ๒๘๓๑ ๕๑๘๐ - ๑

ที่ ศว(สธบ) (กรม ๒) ๐๐๑๐ / ๕๓๓ วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง ความเห็นด้านการบริหารราชการแผ่นดินของคณะกรรมการการบริหารราชการแผ่นดิน
เพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ

เรียน ประธานคณะกรรมการสามัญรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำ
ร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ตามที่คณะกรรมการสามัญรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่าง
รัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ขอความ
อนุเคราะห์จากคณะกรรมการสามัญประจำสภานิติบัญญัติแห่งชาติทุกคณะ เสนอความเห็นที่
เกี่ยวข้องต่อคณะกรรมการสามัญในการรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่าง
รัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญเพื่อนำความเห็นดังกล่าวไปประมวลและ
จัดทำเป็นความเห็น เสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาให้ความเห็นชอบ แล้วจัดส่งความเห็น
ดังกล่าวไปยังคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญต่อไปนั้น

คณะกรรมการการบริหารราชการแผ่นดิน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ จึงขอเสนอประเด็น
ในด้านที่เกี่ยวข้องกับการบริหารราชการแผ่นดินตามกรอบแนวทางในการยกร่างรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช รายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาต่อไป

พลเอก

(บุญสร้าง เนียมประดิษฐ์)

ประธานคณะกรรมการการบริหารราชการแผ่นดิน
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกรรมการ ๒

ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการการบริหารราชการแผ่นดิน

โทรศัพท์ ๐ ๒๘๓๑ ๕๑๘๐-๑

โทรสาร ๐ ๒๘๓๑ ๕๑๘๑

ความเห็นด้านการบริหารราชการแผ่นดิน

ของ

คณะกรรมการการบริหารราชการแผ่นดิน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
เพื่อรวบรวมและจัดทำเป็นความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
เสนอต่อคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง

ตามที่คณะกรรมการสามัญรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ขอความอนุเคราะห์จากคณะกรรมการสามัญประจำสภานิติบัญญัติแห่งชาติทุกคณะ เสนอความเห็นที่เกี่ยวข้องต่อคณะกรรมการสามัญในการรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญเพื่อนำความเห็นดังกล่าวไปประมวลและจัดทำเป็นความเห็นเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาให้ความเห็นชอบ แล้วจัดส่งความเห็นดังกล่าวไปยังคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญต่อไปนั้น

ที่ประชุมคณะกรรมการการบริหารราชการแผ่นดิน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้พิจารณาและขอเสนอประเด็นในด้านที่เกี่ยวข้องกับการบริหารราชการแผ่นดินตามกรอบแนวทางในการร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๑. ภาค ๑ หมวด ๒ ส่วนที่ ๒ หน้าที่พลเมือง

๑) ปลุกฝังจิตสำนึกในความรักชาติ ความมีคุณธรรม จริยธรรม และค่าที่นิยมที่ดีให้แก่ประชาชน ตลอดจนข้าราชการในการทำงานรับใช้ชาติ รับใช้ประชาชนด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน มีความเที่ยงธรรมและความเสมอภาค ยึดมั่นในหลักธรรมาภิบาลโดยอาจบรรจุลงไปในบทเรียนหรือหลักสูตรการศึกษาของนักเรียน นักศึกษา

๒) เน้นการสร้างพลเมือง ชุมชน หรือผู้นำที่มีคุณภาพในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข โดยรัฐจะต้องมีบทบาทในการขับเคลื่อนและสนับสนุนกลไกเพื่อให้บรรลุผลดังกล่าวรัฐจะต้องรณรงค์ส่งเสริมในการสร้างจิตสำนึกให้พลเมืองเลือกผู้แทนที่ดี และผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตทั้งนี้ การมีพลเมืองที่ดีในระบอบประชาธิปไตยจะนำไปสู่การเลือกตั้งที่มีประสิทธิภาพ และได้ผู้แทนที่ดีมาบริหารประเทศ

๒. ภาค ๑ หมวด ๒ ส่วนที่ ๔ การมีส่วนร่วมทางการเมือง

คงไว้ซึ่งสิทธิพิทักษ์รัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ มาตรา ๖๘ และให้ประชาชน มีสิทธิยื่นเรื่องฟ้องต่อศาลรัฐธรรมนูญได้โดยตรงโดยไม่ผ่านองค์กรอัยการ ซึ่งเป็นองค์กรที่ไม่ได้รับความไว้วางใจจากประชาชน

๓. ภาค ๑ หมวด ๒ ส่วนที่ ๕ การมีส่วนร่วมในการตรวจสอบ

๑) ควรให้ประชาชนเข้ามามีบทบาทส่วนร่วมในการตรวจสอบการทำงานของภาครัฐ และการใช้จ่ายเงินทุกระดับ ตั้งแต่ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ซึ่งควรบัญญัติให้ชัดเจนในรัฐธรรมนูญ โดยอาจจัดตั้งเป็นองค์กรภาคประชาชน เพื่อให้เกิดความชัดเจนเป็นรูปธรรม เป็นองค์กรที่จัดตั้งขึ้นโดยประชาชนและเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง มีกลไกการสนับสนุนจากภาครัฐอย่างจริงจัง

๒) ให้ประชาชนสามารถฟ้องร้องคดีทุจริตของภาครัฐได้ทั้งต่อศาลและคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติในฐานะผู้เสียหายได้โดยตรง

๓) เปิดโอกาสให้มีองค์กรภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินของภาครัฐ

๔. ภาค ๒ หมวด ๒ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ

๑) กำหนดบทบังคับหรือมาตรการการขับเคลื่อนนโยบายยุทธศาสตร์ของประเทศ เพื่อให้มีการนำนโยบายที่รัฐกำหนดไปปฏิบัติอย่างจริงจังเป็นรูปธรรมได้สำเร็จ เพื่อให้การบริหารราชการบ้านเมืองเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดโดยแนวคิดสำคัญ คือ การใช้การขับเคลื่อนนโยบายแบบวาระสำคัญ พร้อมกับมีการนำเทคนิค วิธีการ และเทคโนโลยีสมัยใหม่ เข้ามาใช้ในการติดตามประเมินผลการขับเคลื่อนอย่างเป็นรูปธรรม สามารถวัดผลสำเร็จได้อย่างชัดเจน

ทั้งนี้เมื่อพิจารณารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ได้กำหนดแนวนโยบายของรัฐไว้อย่างครอบคลุมทุกด้าน แต่ผลที่ได้รับปรากฏไม่เกิดการนำไปสู่การปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ หรือเกิดการปฏิบัติแต่กลับขัดกับรัฐธรรมนูญเสียเอง เช่น แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ หมวด ๕ ส่วนที่ ๗แนวนโยบายด้านเศรษฐกิจ มาตรา ๘๔ (๑) รัฐจะต้องสนับสนุนเศรษฐกิจแบบเสรีและเป็นธรรม โดยอาศัยกลไกตลาด แต่ปรากฏว่านโยบายรับจำนำข้าวของรัฐบาลกลับไปทำลายกลไกตลาดทั้งหมด ทำลายระบบพ่อค้าคนกลาง รัฐบาลเข้ามาผูกขาดการซื้อข้าวแต่เพียงผู้เดียว โดยไม่มีกลไกหรือบทลงโทษรัฐบาล ดังนั้น ในรัฐธรรมนูญฉบับใหม่จึงต้องมีกลไกหรือกฎหมายฉบับรองรับขึ้นมาบังคับหรือลงโทษในกรณีที่ไม่มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญด้วย

๒) ควรมีการปรับปรุงระบบบริหารและวิธีปฏิบัติงานใหม่ปรับค่านิยมในการทำงานเพิ่มสมรรถนะของข้าราชการให้ทำงานได้รวดเร็ว มีการพัฒนาให้เกิดระบบสารสนเทศของภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และใช้การได้จริง เพื่อให้ทั้งภาคราชการและภาคเอกชนของไทย สามารถแข่งขันได้กับนานาชาติ โดยต้องให้หน่วยงานต่างๆ ของภาครัฐ มีการเชื่อมโยง และใช้ข้อมูลระหว่างกันอย่างบูรณาการ รวมทั้งต้องให้หน่วยงานภาคเอกชนและประชาชน สามารถเข้าถึงและใช้ได้อย่างสะดวก รวดเร็ว

๓) รัฐพึงจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่นให้มีประสิทธิภาพโดยกำหนดขอบเขตการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่รัฐให้ชัดเจน ป้องกันและปราบปรามการเลือกปฏิบัติหรือการแสวงประโยชน์โดยมิชอบอย่างเฉียบขาด เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน สร้างคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมไทยมีเสถียรภาพ

๔) รัฐต้องจัดให้มีกำลังทหารไว้เพื่อพิทักษ์รักษาเอกราช ความมั่นคงของรัฐ สถาบันพระมหากษัตริย์ ผลประโยชน์แห่งชาติ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และเพื่อการพัฒนาประเทศ

๕) รัฐต้องดูแลให้มีการปฏิบัติตามกฎหมาย คัมภีร์สิทธิและเสรีภาพของบุคคล จัดระบบงานของกระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนอย่างรวดเร็วและเท่าเทียมกัน รวมทั้งจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่นให้มีประสิทธิภาพเพื่อตอบสนองความต้องการประชาชน และความสงบเรียบร้อยเพื่อให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิต ร่างกายและทรัพย์สิน และในการดำเนินชีวิต

๖) ควรนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) ๘ ประการของคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคม ภาคพื้นเอเชียและแปซิฟิก สหประชาชาติ (United Nations Economics and Social Commission for Asia and the Pacific) มาใช้เป็นกรอบในการกำหนดประเด็นเนื้อหาที่จะบัญญัติในรัฐธรรมนูญ เพื่อให้เกิดความครอบคลุม และตอบโจทย์ในการแก้ไขปัญหาบ้านเมือง

๗) ให้ทุกกระทรวง กรม และจังหวัด บริหารราชการโดยยึดแผนยุทธศาสตร์เป็นหลัก ในการกำหนดโครงการและงบประมาณ โดยมีระบบการติดตามผลและตัวชี้วัดผลสำเร็จของงานที่ชัดเจน

๕. ภาค ๒ หมวด ๓ รัฐสภา

๑) เมื่อพิจารณาผลการดำเนินงานของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในด้านการตรวจสอบควบคุมการทำงานของรัฐบาลที่ผ่านมานั้น จะเห็นได้ว่าอาจเกิดความไม่เป็นธรรมได้ กล่าวคือ เมื่อมีการเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีโดยมีการลงมติชี้ขาดเสียงข้างมากในสภากว่า ๓๐๐ เสียงนั้นส่วนใหญ่เป็นฝ่ายรัฐบาล ซึ่งขัดกับหลักการถ่วงดุลตรวจสอบ ดังนั้น จึงควรสร้างรูปแบบหรือกลไกการถ่วงดุลอำนาจระหว่างฝ่ายนิติบัญญัติกับฝ่ายบริหารให้มีการถ่วงดุลอย่างแท้จริง

๒) มีกลไกที่ทำให้บุคคลผู้จะเข้ามาสู่การดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้รับการกลั่นกรองมากขึ้นและออกจากตำแหน่งได้ง่ายขึ้น

๓) มีมาตรการป้องกันไม่ให้คนไม่ดีเข้ามาเป็นนักการเมือง ควรมีกลไกที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันควบคุมไม่ให้คนไม่ดีเข้ามาเป็นนักการเมืองที่เคยต้องคำพิพากษา หรือมีการกระทำที่ทุจริตประพฤติมิชอบเข้าดำรงตำแหน่งทางการเมืองอย่างเด็ดขาด ต้องมีบทลงโทษที่ชัดเจน ต้องมีกลไกในการเอาผิดได้อย่างต่อเนื่องแม้ว่าในภายหลังจะไม่ได้ดำรงตำแหน่งแล้วก็ตาม แต่ก็จะต้องได้รับโทษเช่นเดียวกัน เช่นไม่มีการกำหนดอายุความในคดีทุจริตหรือสร้างความเสียหายให้แก่รัฐหรือกำหนดอายุความสูงสุดเท่าที่ประมวลกฎหมายอาญาบัญญัติไว้

๔) บุคคลที่จะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี ต้องไม่มาจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา ในขณะนั้น (เพื่อแบ่งแยกที่มาให้ชัดเจน) ส่วนนายกรัฐมนตรีสามารถมาจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือบุคคลภายนอกก็ได้

๕) วุฒิสภาไม่ควรมีอำนาจในการถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่ง โดยกำหนดให้เป็นอำนาจของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

๖) ญัตติเกี่ยวกับการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้น เมื่อผ่านการพิจารณาของสภาแล้วต้องส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย

๖. ภาค ๒ หมวด ๖ ความสัมพันธ์ระหว่างข้าราชการ นักการเมือง และประชาชน

๑) กำหนดให้มีการพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลในภาครัฐ ให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับบริบทปัจจุบัน โดยเฉพาะระบบการสรรหา คัดเลือก แต่งตั้ง และพัฒนาบุคลากรของรัฐ ที่ต้องเป็นไปอย่างรวดเร็ว โปร่งใส เป็นธรรม และมีหลักฐานเป็นลายลักษณ์อักษรชัดเจนตลอดจน ปรับปรุงระบบลงโทษทางวินัยให้เป็นธรรมและรวดเร็วขึ้น

๒) กำหนดนโยบายหรือมาตรการให้ดำเนินการตามประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณของข้าราชการอย่างจริงจัง เพื่อส่งเสริมพิทักษ์ระบบคุณธรรมต่างๆ ในภาคราชการ ไม่ให้ถูกแทรกแซงได้จากภายนอก เพื่อให้สามารถคัดสรรคนดี มีคุณธรรม และมีสมรรถนะเข้ามารับราชการ

๓) ควรให้ความสำคัญมุ่งเน้นไปที่การคุ้มครองสิทธิของข้าราชการ การปรับปรุงโครงสร้างอำนาจหน้าที่ และกลไกในการแต่งตั้งโยกย้ายที่เป็นธรรม เพื่อป้องกันปัญหาการแทรกแซงระหว่างข้าราชการฝ่ายการเมือง และข้าราชการประจำ เช่น การแก้ไขเพิ่มเติมโครงสร้างของอนุกรรมการสามัญประจำกรมและประจำกระทรวง เพื่อให้บุคคลที่เคยรับราชการที่มีความสามารถเป็นที่ยอมรับ ซึ่งก็คือ ข้าราชการบำนาญส่วนหนึ่งที่ได้รับการเลือกตั้งให้เข้ามาร่วมเป็นอนุกรรมการ ให้กำหนดว่าจะต้องเป็นข้าราชการบำนาญมาแล้ว ๑ ปี เพื่อให้ปลอดจากการถูกแทรกแซง และถูกครอบงำจากอิทธิพลทางการเมือง

๔) ปรับปรุงบทบัญญัติของกฎหมายต่างๆ เพื่อกำหนดบทบาทหน้าที่ของราชการ ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นให้ชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น จัดให้มีการปรับโครงสร้างและบทบาทราชการส่วนภูมิภาค ทำให้ประชาชนมีส่วนในการบริหารกิจการท้องถิ่นของตนเอง เกิดความรับผิดชอบ ต่อส่วนรวมของท้องถิ่นและประเทศชาติมากขึ้น เป็นการแบ่งเบาภาระงานของส่วนกลาง ภายใต้งบประมาณจะไม่กระจายอำนาจมากเกินไปจนส่งผลกระทบต่อเอกภาพในการปกครองประเทศได้

๕) จัดให้มีการมอบอำนาจตามความพร้อม เพื่อจังหวัดสามารถกำหนดแนวทางการพัฒนาพื้นที่ของตนเอง ให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน ผู้บริหารในส่วนภูมิภาคต้องมีประสบการณ์ความเป็นมืออาชีพ

๖) กำหนดให้มีการทบทวนบทบาท ภารกิจ อำนาจหน้าที่ และกลไกการบริหารงานขององค์กรภาครัฐ ให้มีลักษณะเป็นกลุ่มภารกิจ โดยเน้นภารกิจที่แท้จริงของรัฐเท่านั้น เพื่อลดภาระความรับผิดชอบในงานที่ไม่จำเป็น ปรับลดขนาดองค์กร เพิ่มความคล่องแคล่วในการทำงาน เพิ่มเอกภาพในการตัดสินใจ และประสิทธิภาพในการทำงาน รวมทั้งสามารถสนองตอบต่อความต้องการที่จำเป็นของประชาชนได้อย่างแท้จริง

๗) ปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับระบบการสรรหาและการบรรจุแต่งตั้งข้าราชการฝ่ายพลเรือน โดยให้มีคณะกรรมการนโยบายและกำกับดูแล (Super Board) ผลักดันให้มีการนำระบบนักบริหารระดับสูง (Senior Executive Service:SES) เข้ามามีบทบาทในการกำกับดูแลในการสรรหา และการบรรจุแต่งตั้ง

๘) กำหนดให้มีการปรับปรุงรัฐวิสาหกิจ ในประเด็นการแต่งตั้งกรรมการรัฐวิสาหกิจ เพื่อไม่ให้เกิดผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interest) และป้องกันการแทรกแซงจากการเมือง เช่น ห้ามการแต่งตั้งผู้แทนจากส่วนราชการไปเป็นคณะกรรมการในรัฐวิสาหกิจที่มีลักษณะผลประโยชน์ทับซ้อน เป็นต้น

๙) จัดให้มีการพัฒนาปรับปรุงรูปแบบ หรือวิธีการจ้างให้มีความหลากหลาย เปิดกว้างไม่ปิดกั้นโอกาส เพื่อให้สนองตอบกับลักษณะการปฏิบัติงานจริง อันจะทำให้ได้บุคลากรที่ตรงความต้องการของงาน มีคุณภาพสูง สามารถใช้ความรู้ความสามารถได้เต็มศักยภาพ

๑๐) จัดให้มีการพัฒนาปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยเรื่องเกี่ยวกับระบบจําแนกตำแหน่ง และค่าตอบแทน ให้มีประสิทธิภาพตรงตามวัตถุประสงค์มากขึ้น โดยมุ่งที่จะให้ได้มาตรฐานเทียบเท่าสากล และให้มีการพัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรภาครัฐอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพตรงตามลักษณะงาน ประเภทวิชาชีพ หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะ ตลอดจนยกระดับระบบค่าตอบแทนและสวัสดิการให้เทียบเท่ากับภาคเอกชน เพื่อให้ข้าราชการมีเกียรติและศักดิ์ศรี ทั้งยังเป็นแรงจูงใจให้คนดี มีคุณธรรมและมีความสามารถเข้ามารับราชการ ขณะเดียวกันก็จะเป็นการลดโอกาสที่จะไปกระทำ ความผิดหรือทุจริตด้วย

๗. ภาค ๒ หมวด ๗ การกระจายอำนาจ และการปกครองท้องถิ่น

รัฐต้องกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นพึ่งตนเองและตัดสินใจในกิจการท้องถิ่นได้เอง จัดเก็บรายได้และบริหารรายได้เพื่อประโยชน์การให้บริการที่ดีแก่ประชาชน พัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น และระบบสาธารณสุขโรคและสาธารณสุขการตลอดทั้งโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศในท้องถิ่นให้ทั่วถึงและเท่าเทียม

๘. ภาค ๓ หมวด ๒ การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ

๑) ควรมีบทบัญญัติที่ว่าด้วยองค์กรอิสระ โดยการตั้งองค์กรอิสระอาจจัดทำเป็นพระราชบัญญัติ ทั้งนี้ เนื่องจากเมื่อมีการจัดทำเป็นพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญแล้ว หากรัฐธรรมนูญถูกยกเลิกไป พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวอาจถูกยกเลิกไปด้วย

๒) ให้คงไว้ซึ่งองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๓) ให้ปรับปรุงกระบวนการสรรหาและอำนาจหน้าที่ของกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำจังหวัดให้มีประสิทธิภาพและมีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น

๔) ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติติดตามการทำงานของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำจังหวัดอย่างใกล้ชิด

๕) ควรเพิ่มบทกำหนดโทษทางอาญาสำหรับความผิดของบุคคลผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

๖) ควรนำวิธีพิจารณาคดีระบบไต่สวนมาใช้ในการพิจารณาคดีของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือนำระบบวิธีพิจารณาแบบลูกขุนมาใช้ในการพิจารณาคดีการเมือง

๗) เนื่องจากผลการดำเนินงานขององค์กรอิสระในด้านการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐที่ผ่านมา ขาดผลงานที่เป็นรูปธรรมหรือมีการลงโทษบุคคลที่ทำความผิดไม่เป็นที่ประจักษ์จึงควรมีการจัดตั้งองค์กรหรือหน่วยงานที่ทำหน้าที่ตรวจสอบและลงโทษเอาผิดกับบุคคลผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองโดยเฉพาะและมีบทลงโทษขั้นเด็ดขาด เช่น ถูกตัดสิทธิ์ทางการเมืองตลอดไป เป็นต้น

๘) กำหนดให้คดีความทางการเมืองหรือการทุจริตหรือการกระทำที่สร้างความเสียหายแก่รัฐไม่มีกำหนดอายุความ

๙) องค์กรอิสระที่ทำหน้าที่ตรวจสอบควรมีการจำกัดระยะเวลาในการทำงาน เพื่อให้สามารถตัดสินใจหรือลงโทษผู้กระทำความผิดได้ทันเวลา

๑๐) กำหนดให้มีระบบตรวจสอบและถ่วงดุลองค์กรอิสระด้วย

๑๑) การดำเนินโครงการต่างๆ ทุกโครงการจะต้องมีการกำหนดมาตรการในการป้องกันการทุจริตฉ้อราษฎร์บังหลวงอย่างเข้มงวด

๑๒) สร้างกลไกการตรวจสอบพรรคการเมือง รวมทั้งการหาเสียงเลือกตั้งในลักษณะประชาธิปไตย

๑๓) ส่งเสริมและสนับสนุนให้หน่วยงานที่มีหน้าที่ให้ความเห็นหรือประเมินนโยบายสามารถพิจารณาให้ความเห็นได้อย่างอิสระ เช่น บทบาทของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในการให้ความเห็นเกี่ยวกับโครงการต่างๆ ของรัฐบาล เป็นต้น

๑๔) ให้คงไว้ซึ่งองค์กรตรวจสอบโดยให้มีอำนาจหน้าที่ในการวัดผลและประเมินประสิทธิภาพของความสัมพันธ์ของตัวเงินด้วยมีการพัฒนาและขยายผลการใช้ระบบงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงานให้ครอบคลุมทุกหน่วยงานของภาครัฐ ทำการปรับปรุงมาตรการ และกระบวนการให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดโครงการที่เป็นปัญหา เช่น โครงการบำบัดน้ำเสียที่คลองด่าน โครงการสร้างสนามฟุตบอลให้โรงเรียนต่างๆ เป็นต้น

๑๕) ควรมีการปฏิรูปองค์กรอัยการสูงสุด โดยพิจารณาบททวนว่าองค์กรอัยการสูงสุดควรเป็นองค์กรอิสระหรือเป็นองค์ภายใต้ภาครัฐ และควรกำหนดอายุของผู้บริหารองค์กรอัยการสูงสุดมาอยู่ที่ ๖๐ ปี เช่นเดิม ส่วนอัยการอาวุโสซึ่งปัจจุบันสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ต่อไปจนถึงอายุ ๗๐ ปี ให้มีอายุอยู่ที่ ๖๕ ปี และควรกำหนดให้พนักงานอัยการต้องไม่เป็นกรรมการหรือที่ปรึกษาในองค์กรอื่นใดที่ไม่ใช่หน่วยงานภาครัฐ รวมทั้งในการใช้ดุลพินิจของพนักงานอัยการจะต้องเป็นไปโดยสุจริตและยุติธรรม และต้องมีองค์กรอื่นตรวจสอบการใช้ดุลพินิจของพนักงานอัยการด้วย

บทสุดท้าย

กำหนดกลไกให้การแก้ไขรัฐธรรมนูญต้องแก้ไขโดยยาก เช่น กำหนดให้การแก้ไขหลักการที่สำคัญในรัฐธรรมนูญต้องผ่านการลงประชามติของประชาชน

รวบรวมโดย

ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการการ

การบริหารราชการแผ่นดิน

คณะกรรมการการกฤษฎีกา
กระบวนการยุติธรรมและกิจการตำรวจ

กลุ่มงานคณะกรรมการการยุติธรรมและกิจการตำรวจ

วันที่ 18 / 2557

วันที่ 27 พ.ย. 57 เวลา 19.50 น.

สำนักกรรมการ ๒

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะกรรมการการกฎหมาย กระบวนการยุติธรรมและกิจการตำรวจ โทร. ๑๒๘๗

ที่ _____ วันที่ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอส่งความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช

เรียน ประธานคณะกรรมการสามัญรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ
ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ตามที่คณะกรรมการสามัญรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ
ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ ได้มีหนังสือขอความอนุเคราะห์จากคณะกรรมการสามัญ
ประจำสภานิติบัญญัติแห่งชาติทุกคณะให้เสนอความเห็นที่เกี่ยวข้องต่อคณะกรรมการสามัญในการรวบรวม
ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ เพื่อที่จะได้ดำเนินการรวบรวมและจัดทำเป็นความเห็น
ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติเสนอต่อคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำ
ร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการการกฎหมาย กระบวนการยุติธรรมและกิจการตำรวจ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ได้พิจารณาและดำเนินการรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญเสร็จแล้ว
คณะกรรมการจึงขอส่งความเห็นดังกล่าวเพื่อรวบรวมเป็นความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติต่อไป
รายละเอียดปรากฏตามข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

พลเรือเอก

(ศิษรัฐพร วงษ์สุวรรณ)

ประธานคณะกรรมการการกฎหมาย
กระบวนการยุติธรรมและกิจการตำรวจ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
ของคณะกรรมการการกฎหมาย กระบวนการยุติธรรมและกิจการตำรวจ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ตามที่คณะกรรมการสามัญรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ ได้มีหนังสือขอความอนุเคราะห์ความเห็นเพื่อรวบรวมและจัดทำ เป็นความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติเสนอต่อคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ นั้น

คณะกรรมการการกฎหมาย กระบวนการยุติธรรมและกิจการตำรวจ สภานิติบัญญัติ แห่งชาติ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญหรือร่างพระราชบัญญัติ กระทำกิจการ พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับระบบกฎหมาย กระบวนการยุติธรรม ตลอดจนสิทธิมนุษยชนและการคุ้มครองผู้บริโภค รวมทั้งกิจการตำรวจ จึงได้รวบรวมความเห็น เพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

บททั่วไป

ประเด็นที่ ๑ ประเด็นการบัญญัติเนื้อหาของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช

รายละเอียด

ในการจัดทำรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช นั้น ควรบัญญัติไว้เฉพาะหลักการ ส่วนสาระต่าง ๆ ควรไปกำหนดไว้ในกฎหมายลูกหรือพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญ เพื่อความยืดหยุ่นในการแก้ไขสาระต่างในเรื่องนั้น ๆ

ประเด็นที่ ๒ การรับรองความเป็นราชอาณาจักร

รายละเอียด

บทบัญญัติทั่วไปที่จะต้องบัญญัติไว้ กล่าวคือ การรับรองความเป็นราชอาณาจักร อันหนึ่งอันเดียวจะแบ่งแยกมิได้ การปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น ประมุข องค์พระมหากษัตริย์ทรงอยู่ในฐานะอันเป็นที่เคารพสักการะผู้ใดจะละเมิดมิได้ ผู้ใดจะกล่าวหา หรือฟ้องพระมหากษัตริย์ในทางใด ๆ มิได้ อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย พระมหากษัตริย์ ผู้ทรงเป็นประมุขทรงใช้อำนาจนั้นทางรัฐสภา คณะรัฐมนตรี และศาล การรองรับความเป็นกฎหมายสูงสุด ของรัฐธรรมนูญ การคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิเสรีภาพ และความเสมอภาค การมีส่วนร่วม ของประชาชนและชุมชนย่อมได้รับการคุ้มครอง ผู้พิพากษาและตุลาการมีอิสระในการพิจารณาและ พิพากษาอรรถคดีทั้งหลายในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ให้เป็นไปโดยเที่ยงธรรมตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทยและกฎหมาย

ภาค ๑ พระมหากษัตริย์ และประชาชน

ประเด็นที่เสนอความเห็น

ประเด็นที่ ๑. “สิทธิของผู้ต้องหาหรือจำเลยในการได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว (ประกันตัว) ควรเป็นหลักประกันหรือได้รับความคุ้มครองจนกว่าคดีจะถึงที่สุด”

รายละเอียด

การสืบสวนสอบสวนคดีอาญา เป็นขั้นตอนของการแสวงหาผู้กระทำผิดมาลงโทษ ซึ่งเป็นขั้นตอนสำคัญ เพราะมีผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชนอย่างสำคัญ พยาน หลักฐาน ที่ได้มาจากการสืบสวนสอบสวนจะเป็นพยานหลักฐานที่ใช้ในการสั่ง ฟ้อง หรือสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการ และใช้ในการพิสูจน์ความผิดหรือความบริสุทธิ์ ของจำเลยในศาลด้วย

ผู้ต้องหาหรือจำเลยที่มีได้รับอนุญาตให้ปล่อยตัวชั่วคราว จะถูกส่งไปควบคุมในเรือนจำ จำนวนเรือนจำที่มีจำนวนและสภาพพื้นที่ที่จำกัด มีความแออัด หากมีความล่าช้าในการดำเนินคดี ไม่ว่าจะ เป็นชั้นพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือในชั้นศาล ย่อมมีผลกระทบต่อระบบการควบคุมดูแล และต่อจำเลย ซึ่งจะต้องมีสภาพเป็นผู้ต้องขังในระยะเวลาอันยาวนาน บางรายต้องประสบปัญหาทุกข์ทรมาน เจ็บป่วยทั้งทางร่างกาย และจิตใจ จึงไม่อาจอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนได้เท่าที่ควร

ตามกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๐๘ ประกอบ มาตรา ๑๐๘/๑ ได้บัญญัติถึงการปล่อยตัวชั่วคราวไว้ โดยมาตรา ๑๐๘/๑ บัญญัติเกี่ยวกับการสั่งไม่ปล่อยชั่วคราวว่า จะกระทำได้อีกเมื่อมีเหตุอันควรเชื่อเหตุใดเหตุหนึ่งดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้ต้องหาหรือจำเลยจะหลบหนี
- (๒) ผู้ต้องหาหรือจำเลยจะไปยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐาน
- (๓) ผู้ต้องหาหรือจำเลยจะไปก่อเหตุอันตรายประการอื่น
- (๔) ผู้ร้องขอประกันหรือหลักประกันไม่น่าเชื่อถือ

(๕) การปล่อยชั่วคราวจะเป็นอุปสรรคหรือก่อให้เกิดความเสียหายต่อการสอบสวนของเจ้าพนักงานหรือการดำเนินคดีในศาล

เมื่อพิจารณาตามหลักสิทธิมนุษยชนที่เกี่ยวข้องกับสิทธิในการได้รับการประกันตัวหรือปล่อยชั่วคราว ซึ่งเป็นสิทธิมนุษยชนของผู้ต้องหาและผู้ต้องขัง คือ กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง หรือ ICCPR ซึ่งมีหลักการว่า “สิทธิประกันตัวระหว่างการพิจารณาคดี จะต้องเป็นหลักการที่ได้รับความคุ้มครองการมิให้ประกันตัวถือเป็นข้อยกเว้นหรือจะกระทำได้อีกเมื่อไม่มีวิธีการที่เบากว่านี้”

ดังนั้น โดยปกติบุคคลผู้ถูกตั้งข้อหาคดีอาญามีสิทธิที่จะได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวระหว่างการพิจารณาคดี โดยการวางหลักประกันหรือมีบุคคลค้ำประกัน การปฏิเสธคำขอประกันตัวควรจะเป็นข้อยกเว้น เพื่อคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของผู้ต้องหาหรือจำเลย และเป็นการสอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคี

ข้อเสนอแนะ

๑. ในคดีอาญา ผู้ต้องหาหรือจำเลยย่อมมีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองในการสอบสวนและพิจารณาคดี โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และเปิดโอกาสให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยได้มีอิสรภาพในการพิจารณาคดี

๒. ควรจะมีบทบัญญัติหรือมาตรการในการคุ้มครองสิทธิของผู้ต้องหาหรือจำเลยในการพิจารณาการปล่อยตัวชั่วคราวให้ได้รับการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพมากยิ่งขึ้น โดยการพิจารณาอนุญาตปล่อยตัวชั่วคราวควรเป็นหลักการสำคัญ ส่วนการพิจารณาไม่อนุญาตให้ประกันตัวนั้นเป็นข้อยกเว้น

ประเด็นที่ ๒ “สิทธิในทรัพย์สินของบุคคล”

รายละเอียด

สิทธิในทรัพย์สินของบุคคล เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนที่ควรได้รับการคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ แต่อย่างไรก็ตาม ปรากฏว่าในปัจจุบัน มีการครอบครองอาวุธปืนโดยประชาชนทั้งการครอบครองโดยถูกต้องตามกฎหมายและครอบครองโดยผิดกฎหมายจำนวนมาก และมีการนำอาวุธปืนมาใช้ในการกระทำความผิดเพิ่มมากขึ้น ซึ่งได้ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศรวมทั้งความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนส่วนรวม ดังนั้น ขอบเขตแห่งสิทธิในทรัพย์สินของบุคคลที่ควรได้รับการคุ้มครองโดยรัฐธรรมนูญจึงไม่ควรบัญญัติให้ครอบคลุมถึงการมีอาวุธปืนไว้ในความครอบครองของประชาชน

ประเด็นที่ ๓ “สิทธิเสรีภาพในการชุมนุม”

รายละเอียด

สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบ รวมทั้งสิทธิที่จะมีเสรีภาพในการสมาคมและการแสดงออก เป็นหลักประกันที่ได้รับการคุ้มครองตามสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนที่ไทยเป็นรัฐภาคี โดยเฉพาะกติกา ระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (International Covenant on Civil and Political Rights-ICCPR) ดังนั้น สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธจึงควรได้รับการรับรอง และในการจำกัดการใช้สิทธินี้จะกระทำมิได้นอกจากจะกำหนดโดยกฎหมายและเพียงพอที่จำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งความมั่นคงของชาติ หรือความปลอดภัย ความสงบเรียบร้อย การสาธารณสุข หรือศีลธรรมของประชาชนหรือการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น และนอกจากนี้ ควรมีหลักประกันว่ากฎหมายในประเทศทุกฉบับจะมีเนื้อหาสอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชนของไทยด้วย

ประเด็นที่ ๔ ข้อเสนอแนะด้านการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

รายละเอียด

เพื่อให้การคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในสังคมไทยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และเป็นไปตาเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ มาตรา ๔ ประกอบกับพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓ บัญญัติว่า “สิทธิมนุษยชน” หมายความว่า ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคของบุคคลที่ได้รับการรับรองหรือคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หรือตามกฎหมายไทย หรือตามสนธิสัญญาที่ประเทศไทยมีพันธกรณีที่จะต้องปฏิบัติตาม” สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จึงมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ดังนี้

๑. การยกร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ควรยุติเรื่องการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนเป็นสำคัญ โดยอย่างน้อยควรมีบททั่วไปที่รับรองถึงหลักการคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพและความเสมอภาคของบุคคล และมีบทบัญญัติว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพบรรดาที่ชนชาวไทยเคยได้รับการคุ้มครองตามประเพณีการปกครองประเทศไทยในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และตามพันธกรณีระหว่างประเทศที่ประเทศไทยมีอยู่แล้ว อย่างครบถ้วนไม่น้อยกว่าที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ หมวด ๓ ว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย เคยบัญญัติรับรองไว้ อีกทั้ง ต้องมีผลบังคับอย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น ทั้งนี้ การยกร่างรัฐธรรมนูญในส่วนของบทบัญญัติว่าด้วยแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ควรต้องสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกับหลักการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนที่กล่าวมาข้างต้นด้วย และเพื่อให้การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ควรบัญญัติให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติหรือสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญที่มีอำนาจหน้าที่โดยตรงในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนโดยมีหลักประกันในเรื่องความเป็นอิสระและความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่

๒. รัฐควรปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่มีบทบัญญัติขัดหรือแย้งต่อหลักการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนโดยไม่ชักช้า และผลักดันการตรากฎหมายที่เป็นการอนุวัติหรือปฏิบัติตามพันธกรณีด้านสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศโดยเร็ว

๓. รัฐควรมีมาตรการที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการควบคุมดูแลให้หน่วยงานรัฐหรือเจ้าหน้าที่รัฐบังคับใช้กฎหมายให้เป็นไปตามหลักนิติธรรมและหลักสิทธิมนุษยชน โดยให้ประชาชนชาวไทยไม่ว่าเหล่ากำเนิด เพศ หรือศาสนาใด อยู่ในความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญและกฎหมายเสมอกัน

ประเด็นที่ ๕ “การบัญญัติสิทธิเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ”

รายละเอียด

เห็นสมควรนำบทบัญญัติในหมวดว่าด้วยสิทธิเสรีภาพของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ และรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ มาพิจารณาร่วมกัน เพื่อหาวิธีการกำหนดบทบัญญัติที่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่าย เนื่องจากรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ เขียนละเอียดอ่านเข้าใจง่าย แต่รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ เขียนครอบคลุมอย่างกว้าง ๆ ต้องอาศัยการอ่านบทบัญญัติอื่น ๆ และการตีความ

ประเด็นที่ ๖ “ประเด็นสิทธิในการแสดงความคิดเห็นและการชุมนุมในที่สาธารณะ”

รายละเอียด

ควรบัญญัติให้ประชาชนมีสิทธิชุมนุมในที่สาธารณะได้ โดยกำหนดเงื่อนไขไว้ในรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมาย เพื่อให้รัฐสภาจำกัดบัญญัติกฎหมายโดยเร็ว ภายหลังประกาศใช้รัฐธรรมนูญ

ประเด็นที่ ๗ ข้อเสนอประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน

รายละเอียด

๑) การส่งเสริมการระงับข้อพิพาทและสร้างหลักประกันสิทธิมนุษยชน

๑.๑ ควรคุ้มครองสิทธิตามหลักศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์สิทธิเสรีภาพและหลักความเสมอภาคย่อมได้รับความคุ้มครอง

๑.๒ ควรคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย

๑.๓ ควรคุ้มครองสิทธิตามแนวนโยบายการต่างประเทศ

๒) การคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

๒.๑ ควรคุ้มครองสิทธิในกระบวนการยุติธรรม

๒.๒ ควรคุ้มครองสิทธิในข้อมูลข่าวสารและการร้องเรียน

๒.๓ ควรคุ้มครองสิทธิด้านแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐเกี่ยวกับกฎหมายและ

การยุติธรรม

ประเด็นที่ ๘ บทบัญญัติที่ว่าด้วยประชาชน เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับความเป็นพลเมือง สิทธิและเสรีภาพของพลเมือง หน้าที่พลเมือง การมีส่วนร่วมทางการเมือง และการมีส่วนร่วมในการตรวจสอบ

รายละเอียด

บทบัญญัติที่ว่าด้วยประชาชน เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับความเป็นพลเมือง สิทธิและเสรีภาพของพลเมือง หน้าที่พลเมือง การมีส่วนร่วมทางการเมือง และการมีส่วนร่วมในการตรวจสอบ ควรกำหนดให้มีความชัดเจนและเหมาะสมยิ่งขึ้น ทั้งในเรื่องของสิทธิเสรีภาพ การจำกัดสิทธิ กลไกการใช้สิทธิ และเสรีภาพของประชาชนและชุมชน การมีส่วนร่วมของประชาชนทั้งทางการเมืองและในการตรวจสอบ เพื่อสร้างความเข้มแข็งในการตรวจสอบโดยประชาชน

ภาค ๒ ผู้นำทางการเมืองที่ดี และสถาบันการเมือง

ประเด็นที่เสนอความเห็น

ประเด็นที่ ๑ “ที่มาของสมาชิกวุฒิสภาควรมาจากการเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อ (ระบบปาร์ตี้ลิสต์) โดยใช้เขตประเทศเป็นเขตเลือกตั้ง”

รายละเอียด

การทำหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาแตกต่างกัน วุฒิสภามีขึ้นก็เพื่อป้องกันความเป็นเผด็จการของสภาผู้แทนราษฎร หรือเรียกว่าเป็นการคานอำนาจ และเพื่อตรวจสอบหรือทักท้วงการออกกฎหมายให้มีความรอบคอบและถูกต้องมากยิ่งขึ้น ตั้งแต่รัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ บัญญัติให้ สว. นั้นมาจากการเลือกตั้งทั้งหมด แต่ปัญหาที่เกิดขึ้น คือ วุฒิสภาหรือสภาสูงล้วนแต่มีสายสัมพันธ์ อาศัยฐานเสียงจากพรรคการเมืองจากรัฐบาล จนประชาชนและสื่อมวลชนตั้งฉายา วุฒิสภาในแต่ละปี เช่น

(ปี ๒๕๔๖) สภาตรายางเอื้ออาทร เพราะการเลือกกรรมการในองค์กรอิสระจะเป็นผู้มีสายสัมพันธ์กับรัฐบาล และให้สอดคล้องกับนโยบายเอื้ออาทรในสมัยนั้น

(ปี ๒๕๔๗) สภาโจ๊ก เพราะทำหน้าที่ไม่เป็นไปตามหลักการของกฎหมาย และเป็นโจ๊ก,

ปี ๒๕๔๘

(ปี ๒๕๔๘) สภาทาส เพราะทำหน้าที่ตอบสนองนโยบายรัฐบาลในสมัยนั้น

(ปี ๒๕๔๙) สภาผัว สภามีเมีย หรือสภางงาคณาญาติ เพราะหลังจากเลือกตั้ง สว.ชุดที่ ๒ ปรากฏว่าผู้ได้รับเลือกตั้งส่วนใหญ่มีสายสัมพันธ์เครือญาติยังเป็นการส่งสัญญาณที่ไม่ดีต่อการทำหน้าที่ตรวจสอบของวุฒิสภา

จนในที่สุดรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ จึงได้บัญญัติที่มาของสมาชิกวุฒิสภาให้มีที่มาจากการสรรหาขึ้นมาด้วย ก็เนื่องจากเกิดวิกฤติศรัทธาในการทำหน้าที่ และในช่วงนั้นก็ไม่ว่าจะให้ใครซึ่งเป็นผู้ที่มีความน่าเชื่อถือและเป็นกลางในการแก้ปัญหา จึงมอบให้อำนาจฝ่ายตุลาการ คือ ศาล อันประกอบไปด้วย ศาลฎีกา ศาลปกครอง ศาลรัฐธรรมนูญ และองค์กรฝ่ายตรวจสอบ คือ ผู้ตรวจการแผ่นดินรัฐสภา ปช., กกต., ผู้ตรวจเงินแผ่นดิน ซึ่งน่าจะเป็นองค์กรที่ได้รับความเชื่อถือและยอมรับมากที่สุดเข้ามาเป็นคณะกรรมการในการสรรหา เพื่อแก้วิกฤติศรัทธาในช่วงนั้นให้ผ่านไปได้ ดังต่อไปนี้ แต่อย่างไรก็ตามสำหรับที่มาของสว.สรรหา นั้นมีข้อครหาอยู่ประการหนึ่งก็คือเป็นการสรรหาโดยคณะกรรมการสรรหาเพียงแค่ ๗ คนเท่านั้น ทำให้ถูกมองว่าไม่มีการยึดโยงกับประชาชนหรือไม่เป็นประชาธิปไตย

ข้อเสนอแนะ

สมาชิกวุฒิสภาควรที่จะมีการผสมผสานความหลากหลายทางความรู้ ความสามารถในการเข้ามาทำหน้าที่สภาสูงในการที่จะตรวจสอบถ่วงดุลและเพื่อให้การออกกฎหมายมีความถูกต้องและรอบคอบมากยิ่งขึ้น ซึ่งผลการวิจัยก็ได้ออกมาแสดงให้เห็นแล้วว่าการเลือกตั้งเข้ามานั้นก็จะได้เพียงแค่อำนาจเพียงบางกลุ่มเข้ามาเป็นตัวแทนเท่านั้น ซึ่งย่อมไม่ครอบคลุม ดังนั้น จึงเห็นว่า

๑. สมาชิกวุฒิสภา ควรจะมีที่มาจากการเลือกตั้งในลักษณะบัญชีรายชื่อหรือปาร์ตี้ลิสต์ โดยแบ่งแยกตาม ๕ กลุ่มวิชาชีพต่างๆ คือ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาควิชาชีพ และภาคอื่นๆ ที่เป็นประโยชน์แก่การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา โดยให้ประชาชนทั่วประเทศใช้สิทธิเลือกเข้ามาทำหน้าที่ เพื่อจะก่อให้เกิดความหลากหลายทางอาชีพทุกกลุ่ม เป็นประชาธิปไตยเพราะมาจากการเลือกตั้ง อีกทั้งเป็นการตัดปัญหาในเรื่องของฐานเสียงของพรรคการเมืองเพราะการเลือกตั้งในระบบบัญชีรายชื่อโดยเอาประเทศเป็นเกณฑ์ในการเลือกตั้งนั้น ย่อมเป็นการยากแก่การที่พรรคการเมืองจะเข้าไปครอบงำการเลือกตั้งของประชาชนทั้งประเทศ อีกทั้งการเลือกตั้งประเภทนี้จะทำให้ได้สมาชิกวุฒิสภาที่มีคุณภาพและปราศจากการแทรกแซงจากฐานเสียงการเมืองของพรรคการเมืองต่างๆ ได้อย่างแท้จริง และนอกจากนี้ ยังส่งผลดีต่อการตรวจสอบถ่วงดุล การใช้อำนาจได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นด้วย เพราะสมาชิกวุฒิสภาที่ได้นั้นไม่จำเป็นต้องตอบแทนฐานเสียงแต่อย่างใด จึงทำให้ปราศจากประเด็นในเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อนหรือการโกงกินงบประมาณ

๒. หากสมาชิกวุฒิสภานั้นพ้นจากสมาชิกภาพ ไม่ต้องจัดให้มีการเลือกตั้งใหม่ แต่ให้สมาชิกที่ได้รับการเลือกตั้งจากบัญชีรายชื่อในลำดับถัดไปเข้าดำรงตำแหน่งแทน ในส่วนนี้ย่อมเป็นการลดงบประมาณในการจัดการเลือกตั้งแต่ทำให้มีสมาชิกในการทำหน้าที่ได้อย่างต่อเนื่องและไม่ขาดตอน

ประเด็นที่ ๒. “อำนาจของคณะกรรมการการเลือกตั้งในการเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง และดำเนินคดีอาญากับผู้สมัคร หัวคะแนน และผู้เกี่ยวข้อง (ให้ใบเหลือง หรือ ใบแดง) ควรเป็นอำนาจของศาลยุติธรรม”

รายละเอียด

เมื่อพิจารณาอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้ง หรือ กกต. มีอำนาจหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ดังนี้

๑. ควบคุมและดำเนินการจัด หรือจัดให้มีการเลือกตั้งและการออกเสียงประชามติตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นไปโดยสุจริต และเที่ยงธรรม
๒. ออกประกาศกำหนดการทั้งหลายอันจำเป็นแก่การปฏิบัติงาน ตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง ส.ส. และ ส.ว. กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ และกฎหมายการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น
๓. มีคำสั่งให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ ปฏิบัติการทั้งหลายอันจำเป็นในการเลือกตั้ง
๔. ออกข้อกำหนดเป็นแนวทางการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ได้รับแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการเลือกตั้งและการออกเสียงประชามติ
๕. ดำเนินการแบ่งเขตเลือกตั้งสำหรับการเลือกตั้งที่ใช้วิธีการแบ่งเขตเลือกตั้ง และจัดให้มีบัญชีรายชื่อ ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
๖. สืบสวนสอบสวนเพื่อหาข้อเท็จจริงและวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาหรือข้อโต้แย้งเกี่ยวกับการเลือกตั้ง
๗. สั่งให้มีการเลือกตั้งใหม่หรือออกเสียงประชามติใหม่ในหน่วยเลือกตั้งหนึ่งหรือทุกหน่วยเลือกตั้งหรือสั่งให้มีการนับคะแนนใหม่ เมื่อมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าการทุจริตการเลือกตั้ง
๘. เพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง และดำเนินคดีอาญากับผู้สมัคร หัวคะแนน และผู้เกี่ยวข้อง (ให้ใบเหลือง หรือ ใบแดง)
๙. การดำเนินคดีในศาลเกี่ยวกับความผิดการเลือกตั้งหรือพรรคการเมือง
๑๐. ประกาศผลการเลือกตั้งหรือการออกเสียงประชามติ

๑๑. มีอำนาจแจ้งพนักงานสอบสวน เพื่อดำเนินการสอบสวนและให้มีอำนาจฟ้องคดีต่อศาล ไม่ว่าในเรื่องทางแพ่ง หรืออาญา หรือทางปกครอง แก่ผู้กระทำผิดกฎหมายเกี่ยวกับการเลือกตั้ง ตลอดจนให้ชดใช้ค่าเสียหาย ในการเลือกตั้งใหม่แก่ผู้ถูกใบแดง และผู้ที่เกี่ยวข้อง

๑๒. การรับรองและการแต่งตั้งผู้แทนองค์กรเอกชนเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบการเลือกตั้ง

๑๓. ดำเนินการหรือประสานงานกับหน่วยราชการ ส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หรือสนับสนุนองค์การเอกชน ในการให้การศึกษาแก่ประชาชน เกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตย ตามมาตรา ๓๒๗ (๓) ของกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ระบุว่าหน้าที่ของ กกต. คือ การให้การศึกษาแก่ประชาชนเรื่องการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๑๔. จัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีและข้อสังเกตเสนอต่อรัฐสภา

๑๕. ดำเนินการเรื่องอื่น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด

อำนาจหน้าที่ประการหนึ่งที่คณะกรรมการการเลือกตั้งมีสิทธิในการวินิจฉัยการกระทำ ความผิดคือ การพิจารณาเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง และดำเนินคดีอาญากับผู้สมัคร หัวคะแนน และผู้เกี่ยวข้อง (ให้ใบเหลือง หรือ ใบแดง) ในการพิจารณาเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งและการให้ใบเหลืองหรือใบแดงนั้น ถือว่าเป็นการวินิจฉัยชี้ขาดความผิดของผู้สมัครรับเลือกตั้ง เสมือนหนึ่งเป็นการใช้อำนาจตุลาการ ที่กระทบถึงสิทธิและหน้าที่ของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง อำนาจในการชี้ขาดตัดสินคดีดังกล่าวนี้ จึงควรบังคับใช้โดยองค์กรตุลาการ ซึ่งมีความเชี่ยวชาญเฉพาะในการพิจารณาพยานหลักฐาน และพิพากษาอรรถคดี และปราศจากการแทรกแซงจากอำนาจทางการเมืองต่าง ๆ

ข้อเสนอแนะ

๑. ควรมีการแก้ไขอำนาจในการเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง และดำเนินคดีอาญากับผู้สมัคร หัวคะแนน และผู้เกี่ยวข้อง (ให้ใบเหลือง หรือ ใบแดง) ของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ไปอยู่ในอำนาจของศาลยุติธรรมเป็นผู้พิจารณา โดยกำหนดให้คณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นผู้รวบรวมพยานหลักฐานและสรุปสำนวนส่งฟ้องต่อศาลเพื่อให้ศาลพิจารณาคดีที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการเลือกตั้ง

๒. ควรมีองค์กรตรวจสอบการเลือกตั้งโดยภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการเลือกตั้งทั้งระดับท้องถิ่นและระดับชาติ เป็นการทำงานในลักษณะคู่ขนานกับคณะกรรมการการเลือกตั้ง

ประเด็นที่ ๓ “บทบัญญัติที่ว่าด้วยผู้นำทางการเมืองที่ดีและสถาบันการเมือง”

รายละเอียด

บทบัญญัติที่ว่าด้วยผู้นำทางการเมืองที่ดีและสถาบันการเมือง ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่สำคัญของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เนื่องจากเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับรัฐสภา คณะรัฐมนตรี การเงิน การคลัง และการงบประมาณ ความสัมพันธ์ระหว่างข้าราชการ นักการเมือง และประชาชน การกระจายอำนาจและการปกครองท้องถิ่น ระบบผู้แทนที่ดีและผู้นำการเมืองที่ดี รวมทั้งแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ บทบัญญัติในส่วนนี้ควรกำหนดให้มีความเหมาะสมกับสภาพสังคมไทย จำเป็นต้องมีการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่นอย่างแท้จริง โดยอยู่บนพื้นฐานของความเป็นราชอาณาจักรอันหนึ่งอันเดียว จะแบ่งแยกไม่ได้ เพื่อเป็นการวางรากฐานและสร้างความเข้มแข็งของการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขให้แก่ประชาชน ซึ่งสมควรจะเริ่มจากองค์กรปกครองท้องถิ่นเพื่อพัฒนาไปยังการปกครองระดับชาติเพื่อให้ได้ผู้แทนที่ดีและผู้นำการเมืองที่ดี ในกรณีนี้ให้นำสภาพปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการบังคับใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและกฎหมายที่ผ่านมาแล้ว นำมาวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการบัญญัติให้มีความเหมาะสม และสามารถบังคับใช้ได้จริง มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด

ภาค ๓ นิติธรรม ศาล การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ

ประเด็นที่เสนอความเห็น

ประเด็นที่ ๑. “โอนภารกิจทั้งหมดของศาลรัฐธรรมนูญไปสังกัดเป็นแผนกหนึ่งของศาลยุติธรรม”

รายละเอียด

เมื่อพิจารณาถึงอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาคดีของศาลรัฐธรรมนูญล้วนแล้วแต่เป็นการพิจารณาคดีโดยอาศัยอำนาจตุลาการ และที่ผ่านมากการทำหน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญนั้นได้รับการวิพากษ์วิจารณ์จากสังคมเป็นอย่างมากในการพิจารณาวินิจฉัยคดีต่าง ๆ และส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์องค์กรตุลาการ

ดังนั้น เพื่อเป็นการสร้างความศรัทธาและความเชื่อมั่นของสังคมการที่ให้ศาลรัฐธรรมนูญนั้นเป็นแผนกคดีหนึ่งในศาลยุติธรรมจะส่งผลดีดังนี้

๑. การพิจารณาคดีของศาลปกครองย่อมปราศจากการแทรกแซงทางการเมือง เพราะผู้ร้องหรือถูกฟ้องจะไม่ทราบว่ามีพิพากษาคนใดเป็นองค์คณะในการพิจารณาคดี จึงทำให้การแทรกแซงการทำหน้าที่ของตุลาการย่อมได้รับการคุ้มครองและปราศจากการแทรกแซง

๒. การละเมิดอำนาจศาล จากที่ผ่านมาศาลรัฐธรรมนูญนั้นไม่สามารถลงโทษพิพากษาคดีในกรณีที่มีการกระทำละเมิดอำนาจศาล เพราะกฎหมายมิได้เปิดช่องให้กระทำได้ ดังนั้นการที่การพิจารณาคดีนั้นกลับมาอยู่ในอำนาจของศาลยุติธรรม ศาลจะสามารถนำบทบัญญัติเกี่ยวกับการละเมิดอำนาจศาลมาใช้บังคับกับผู้กระทำความผิดได้อย่างเต็มที่

๓. การตรวจสอบการทำหน้าที่ของผู้พิพากษา การทำหน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญที่ผ่านมานั้นไม่สามารถทำการตรวจสอบการใช้อำนาจหรือการทำหน้าที่ได้แต่อย่างใด ดังนั้นการที่กำหนดให้อำนาจดังกล่าวกลับมายังศาลยุติธรรม อย่างน้อย ศาลยุติธรรมยังมีคณะกรรมการตุลาการ (กต.) ทำหน้าที่ในการตรวจสอบความประพฤติหรือการทำหน้าที่ของผู้พิพากษาและลงโทษได้

ประเด็นที่ ๒ “องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ”

รายละเอียด

๑.๑ ควรมีการควบคุมการทำหน้าที่ และกำหนดมาตรการตรวจสอบการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ

๑.๒ เมื่อองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญรับเรื่องร้องเรียน คดีอาญา หรือเรื่องอื่นๆ ไปดำเนินการควรจะต้องมี (๑) การกำหนดกรอบเวลามาตรฐานในการดำเนินการให้แล้วเสร็จ เพื่อให้เร่งดำเนินการทุกเรื่องอย่างรวดเร็วเสมอภาค มิให้สามารถเลือกดำเนินการเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือเก็บเรื่องบางเรื่องไว้จนคดีขาดอายุความ และ (๒) กำหนดบทลงโทษทางวินัย และอาญา ในกรณีที่องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญนั้นๆ ไม่ดำเนินการตามกรอบเวลาที่กำหนดไว้ตามกฎหมาย

๑.๓ หากบุคคลผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญกระทำความผิด จะต้องถูกถอดถอนออกจากตำแหน่ง

๑.๔ การกำหนดวาระการดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ ไว้คราวละ ๙ ปี นับว่านานเกินไป ควรกำหนดวาระไว้เพียง ๔ ปี เพื่อให้สามารถทำหน้าที่ได้อย่างบริสุทธิ์ ยุติธรรม ไม่ยาวนานจนสามารถสร้างเครือข่าย และอิทธิพล อันจะส่งผลกระทบต่อการทำงานที่

ประเด็นที่ ๓ “การกำหนดให้องค์กรอัยการเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ”

คณะกรรมการธิการเห็นว่าควรพิจารณาเกี่ยวกับการให้องค์กรอัยการเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ หรือไม่ ซึ่งมีความเห็นยังไม่เป็นที่ยุติ ดังนี้

รายละเอียด

๓.๑ พลตำรวจโท วิบูลย์ บางท่าไม้ กรรมการ เสนอความเห็นที่ ปัจจุบันสำนักงานอัยการสูงสุดมีสถานะเป็นองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ เห็นว่าควรยกเลิกโดยให้กลับไปสังกัดเป็นหน่วยงานหนึ่งของกระทรวงยุติธรรมหรือขึ้นตรงกับนายกรัฐมนตรี ตามภาระหน้าที่ในการเป็นอัยการของแผ่นดินและเป็นเครื่องมือของรัฐในการควบคุมการทำงานของหน่วยงานต่างๆ ให้เป็นไปตามกฎหมาย

๓.๒ ร้อยตำรวจตรี พงษ์นิวัฒน์ ยุทธภัณฑ์บริภาร รองประธานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนฯ คนที่สอง เสนอความเห็น ว่า ควรกำหนดให้องค์กรอัยการเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญเหมือนกับที่เคยบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยเห็นว่า องค์กรอัยการ เป็นองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่ดำเนินงานตามหลักนิติธรรม ปลอดจากการแทรกแซงทางการเมือง มีหน่วยงานธุรการที่เป็นอิสระในการบริหารงานบุคคล บริหารงบประมาณ และการบริหารองค์กรในด้านอื่น ๆ ซึ่งในสถานะเช่นนี้ องค์กรอัยการจะต้องเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ เพื่อให้ปลอดจากการแทรกแซงทางการเมืองโดยเฉพาะจากฝ่ายบริหารหรือรัฐบาล ทั้งการแทรกแซงด้านการบริหารบุคคล บริหารงบประมาณ และบริหารองค์กรด้านอื่น ๆ อีกทั้ง อัยการสูงสุด มีอำนาจหน้าที่หลายประการตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด เช่น การฟ้องคดีอาญานักการเมืองต่อศาลฎีกา จึงต้องเป็นอิสระจากรัฐบาล อัยการสูงสุดและพนักงานอัยการ มีความรับผิดชอบทางการเมืองคืออาจถูกถอดถอนโดยวุฒิสภาได้ เช่นเดียวกับองค์กรตามรัฐธรรมนูญอื่น ๆ พนักงานอัยการ มีอำนาจหน้าที่ว่าต่างแก่ต่างให้แก่องค์กรตามรัฐธรรมนูญอื่น ๆ องค์กรอัยการได้พัฒนาไปในทิศทางที่เป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญมากแล้ว กล่าวคือ ได้ประกาศใช้กฎหมายหลักขององค์กร ๒ ฉบับ คือ พระราชบัญญัติองค์กรอัยการและพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ กับกฎหมายลำดับรองอีกหลายฉบับ

๓.๓ นายมนตรี ศรีเยี่ยมสะอาด ที่ปรึกษาคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนฯ เสนอความเห็น ว่า หากกำหนดให้องค์กรอัยการเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ ควรกำหนดให้องค์กรอัยการต้องจัดทำประมวลจริยธรรมของพนักงานอัยการไว้ด้วย

ประเด็นที่ ๔ “การกำหนดเกษียณอายุของผู้พิพากษาและอัยการ”

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนฯ เห็นว่าควรพิจารณาเกี่ยวกับหลักการการเกษียณอายุราชการของผู้พิพากษาและอัยการ ซึ่งมีความเห็นยังไม่เป็นที่ยุติ ดังนี้

รายละเอียด

๓.๑ พลตำรวจโท วิบูลย์ บางท่าไม้ กรรมการสิทธิมนุษยชนฯ เสนอความเห็น ว่า กลุ่มผู้พิพากษาและอัยการที่ดำรงตำแหน่งบริหารควรกำหนดเกษียณอายุที่ ๖๐ ปีเช่นเดียวกับข้าราชการทั่วไป เพื่อเปิดโอกาสให้ข้าราชการรุ่นหลังได้มีโอกาสเติบโต หากต้องการรับราชการต่อไปปฏิบัติหน้าที่ต่อได้ในตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโส หรืออัยการอาวุโส จนอายุครบ ๗๐ ปี เพื่อใช้ความรู้และประสบการณ์ และช่วยลดปัญหาด้านการขาดแคลนกำลังพล

๓.๒ นายภัทรศักดิ์ วรรณแสง กรรมการสิทธิมนุษยชนฯ เสนอความเห็น ว่า ควรกำหนดเรื่องการเกษียณอายุราชการของผู้พิพากษาที่ดำรงตำแหน่งด้านบริหาร ๖๕ ปี

๓.๓ ร้อยตำรวจตรี พงษ์นิวัฒน์ ยุทธภัณฑ์บริภาร รองประธานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนฯ คนที่สอง เสนอความเห็น ว่า ปัจจุบันสำนักงานอัยการสูงสุดกำลังพิจารณาเพื่อเสนอปรับแก้ไขกฎหมายเพื่อให้ข้าราชการอัยการที่มีอายุครบ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไปในปีงบประมาณใดให้พ้นจากตำแหน่งที่ดำรงอยู่เมื่อสิ้นปีงบประมาณนั้น และให้ไปดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส

ประเด็นที่ ๕ “ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการมีคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ”

รายละเอียด

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ มาตรา ๓๕ บัญญัติให้คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญพิจารณาถึงความจำเป็นและความคุ้มค่าที่ต้องมีองค์กรตามรัฐธรรมนูญหรือองค์กรที่ก่อตั้งขึ้นโดยอาศัยอำนาจตามรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่เป็นต้องมี ให้พิจารณามาตรการที่จะให้การดำเนินงานขององค์กรดังกล่าวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลด้วย

ประเด็นเรื่องสิทธิมนุษยชนเป็นเรื่องที่สำคัญสำหรับคนทุกชาติ ศาสนา และสถานะทางสังคม เพราะสิทธิมนุษยชนเป็นสิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐานที่มนุษย์ทุกคนพึงได้รับ สหประชาชาติได้ให้ความสำคัญกับเรื่องสิทธิมนุษยชนมาตั้งแต่เริ่มก่อตั้งองค์กร เนื่องจากการเคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์เป็นพื้นฐานสำหรับประชาชนทุกเชื้อชาติที่จะอยู่ร่วมกันโดยสันติ อันเป็นปัจจัยสำคัญต่อการรักษาสันติภาพและเสถียรภาพระหว่างประเทศซึ่งเป็นวัตถุประสงค์หลักของสหประชาชาติ ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน นอกจากจะระบุขอบเขตของสิทธิมนุษยชนว่าครอบคลุมถึงสิทธิอะไรแล้ว ยังได้นำเสนอหลักการสำคัญของสิทธิมนุษยชนไว้ด้วย หลักการนี้ถือเป็นสาระสำคัญที่ใช้อ้างอิงความเป็นสากลของสิทธิมนุษยชน การคุ้มครองสิทธิมนุษยชนเป็นภารกิจของส่วนราชการต่างๆ โดยส่วนใหญ่เป็นการดำเนินการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพภายใต้กรอบของกฎหมายและตามหลักมนุษยธรรม ต่อมาในระยะหลัง ไทยได้ให้ความสำคัญกับประเด็นเรื่องสิทธิมนุษยชนมากขึ้นและได้เข้าเป็นภาคีสันติสัญญาาระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชนหลายฉบับ การเข้าเป็นภาคีสันติสัญญาดังกล่าวเป็นการยอมรับว่าประเทศไทยยอมรับพันธกรณีในการดำเนินการต่างๆ เพื่อส่งเสริมการเคารพและคุ้มครองสิทธิที่ได้รับการรับรองในสนธิสัญญาฉบับที่ไทยเป็นภาคี ดังนั้น หน่วยงานของรัฐ ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานที่สังกัดฝ่ายบริหาร นิติบัญญัติ หรือตุลาการ จึงต้องมีการปฏิบัติเพื่อคุ้มครองสิทธิมนุษยชนที่สอดคล้องกับแนวทางที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญาเหล่านั้นด้วย

ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้น สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จึงเห็นว่า มีความจำเป็นและความคุ้มค่าที่ต้องมีคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญหรือองค์กรที่ก่อตั้งโดยอาศัยอำนาจตามรัฐธรรมนูญ ดังนั้น สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงขอเสนอให้การยกย่องรัฐธรรมนูญมีบทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ โดยให้มีโครงสร้าง องค์กรประกอบ และอำนาจหน้าที่ในลักษณะเดียวกับที่เคยบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕๖ - ๒๕๗ เว้นแต่ประเด็นต่อไปนี้ คือ

๑) มาตรา ๒๕๖ วรรคห้า ที่บัญญัติว่า “ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๐๔ วรรคสาม มาตรา ๒๐๖ มาตรา ๒๐๗ และมาตรา ๒๐๙ (๒) มาบังคับใช้โดยอนุโลม เว้นแต่องค์ประกอบ คณะกรรมการสรรหาให้เป็นไปตามมาตรา ๒๔๓” นั้น ควรบัญญัติใหม่โดยมิให้นำบทบัญญัติในทำนองเดียวกับมาตรา ๒๔๓ มาบังคับใช้โดยอนุโลม เนื่องจากองค์ประกอบคณะกรรมการสรรหาตามมาตรา ๒๔๓ ที่ประกอบไปด้วยประธานศาลฎีกา ประธานศาลปกครองสูงสุด ประธานสภาผู้แทนราษฎร ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรและประธานองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญซึ่งเลือกกันเองให้เหลือหนึ่งคน เป็นกรรมการ นั้น ทางคณะอนุกรรมการว่าด้วยการประโนสถานะของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติใน ICC หรือ Subcommittee on Accreditation (SCA) ได้มีข้อกังวลว่า อาจไม่สอดคล้องกับหลักการปารีสที่กำหนดเกี่ยวกับองค์ประกอบและหลักประกันในความเป็นอิสระและหลากหลายของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าการกำหนดองค์ประกอบของสิทธิมนุษยชนระดับชาติและการแต่งตั้งสมาชิกของสถาบัน ไม่ว่าจะด้วยวิธีการเลือกตั้งหรือวิธีการอื่นใด จะต้องเป็นกระบวนการที่มีหลักประกันที่จะทำให้มั่นใจได้ว่า สถาบันจะเป็นตัวแทนหลากหลายของพลังทางสังคม (หรือภาคประชาสังคม) ที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิมนุษยชน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อำนาจที่จะทำให้สถาบันได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี จากตัวแทนของกลุ่มต่างๆ หรือโดยผ่านการเข้าร่วมของตัวแทนกลุ่มต่างๆ เหล่านั้น ในขั้นนี้สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเห็นว่า องค์ประกอบของคณะกรรมการสรรหาตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๘ มีความสอดคล้องกับหลักการปารีสพอสมควร จึงควรมานำมาเป็นกรอบหรือแนวทางในการบัญญัติเรื่องนี้ไว้ในการยกร่างรัฐธรรมนูญต่อไป

๒) มาตรา ๒๕๗ วรรคหนึ่ง (๒) ที่บัญญัติว่า “เสนอเรื่องพร้อมด้วยความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่เห็นชอบตามที่มีผู้ร้องเรียนว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายใดกระทบสิทธิมนุษยชนและมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” นั้น ควรบัญญัติใหม่ให้มีลักษณะทำนองเดียวกับผู้ตรวจการแผ่นดินที่เสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ในกรณีที่เห็นว่าบัญญัติแห่งกฎหมายใดที่ปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ โดยที่มีจำเป็นต้องมีผู้ร้องเรียนเรื่องดังกล่าว ตามนัยมาตรา ๒๕๕ วรรคหนึ่ง (๑) เพียงแต่ในกรณีของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะต้องเป็นกรณีที่บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่กระทบต่อสิทธิมนุษยชนด้วย

๓) มาตรา ๒๕๗ วรรคหนึ่ง (๔) ที่บัญญัติว่า “ฟ้องคดีต่อศาลยุติธรรมแทนผู้เสียหาย เมื่อได้รับการร้องขอจากผู้เสียหายและเป็นกรณีที่เห็นสมควรเพื่อแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนเป็นส่วนรวม ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ” นั้น ควรบัญญัติใหม่ให้ชัดเจนขึ้น กล่าวคือ ในส่วนที่บัญญัติไว้เดิมว่า “เพื่อแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนเป็นส่วนรวม” ควรต่อด้วยข้อความว่า “หรือการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่กระทบต่อประโยชน์สาธารณะ”

อนึ่ง ในการยกร่างรัฐธรรมนูญควรมีบทบัญญัติที่มีผลเป็นมาตรการบังคับหรือควบคุมให้มีการจัดทำกฎหมายที่จำเป็นต้องตราขึ้นเพื่ออนุวัติการตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญให้แล้วเสร็จตามระยะเวลาที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ และควรมีบทเฉพาะกาลรองรับให้องค์กรตามรัฐธรรมนูญสามารถปฏิบัติหน้าที่ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญได้โดยไม่มีข้อติดขัดในกรณีที่มีเหตุข้อข้องล่าช้าในการตรากฎหมายดังกล่าวด้วยเพื่อมิให้เกิดปัญหาเช่นในกรณีของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่เมื่อครั้งมีการเสนอร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ซึ่งอนุวัติการตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ แต่ปรากฏว่าร่างกฎหมายดังกล่าวได้ค้างพิจารณาในกระบวนการทางนิติบัญญัติเรื่อยมาจนกระทั่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ สิ้นสภาพไป

ประเด็นที่ ๖ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

รายละเอียด

๑) เห็นสมควรนำบทบัญญัติในหมวดนี้ของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ และรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ พิจารณาประกอบกัน อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนฯ ตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ มีความเหมาะสม ประเด็นที่ควรแก้ไขเพิ่มเติมควรนำบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ว่าด้วยการดำเนินงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนควรคำนึงถึงผลประโยชน์ของชาติ และกฎหมายระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิมนุษยชนที่ประเทศไทยให้สัตยาบัน

๒) ที่มาของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ควรมาจากการเสนอชื่อบุคคล จากหน่วยงานของ ภาครัฐ ภาคประชาชน และประชาสังคม โดยผ่านการพิจารณาของรัฐสภาเช่นเดิม

ประเด็นที่ ๖ องค์การอิสระและองค์กรตามรัฐธรรมนูญ

รายละเอียด

ควรนำองค์การอิสระและองค์กรตามรัฐธรรมนูญที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ และรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ มาทบทวน หรือยกเลิก ถ้ายังคงไว้ควรกำหนดอำนาจหน้าที่มิให้ทำงานซ้ำซ้อนกัน

ประเด็นที่ ๗ คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย และคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย กระบวนการยุติธรรม

รายละเอียด

คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย และคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย กระบวนการยุติธรรม ถ้ามี สมควรให้เป็นหน่วยงานในกำกับดูแลของส่วนราชการ เช่น คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย ควรเป็นหน่วยงานอิสระอยู่ภายในกำกับดูแลของ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา หรือคณะกรรมการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม ควรเป็นหน่วยงานอิสระอยู่ภายในกำกับดูแลของกระทรวงยุติธรรม

ประเด็นที่ ๘ บทบาทของศาลยุติธรรมในการสรรหาบุคคลในตำแหน่งต่าง ๆ

ตามรัฐธรรมนูญ

รายละเอียด

สำนักงานศาลยุติธรรมมีความเห็นว่า ศาลยุติธรรมมีบทบาทหน้าที่หลักในการพิจารณาพิพากษาคดีทั้งปวง จึงจำต้องธำรงไว้ซึ่งความเป็นกลางอย่างเคร่งครัด การที่ศาลยุติธรรมได้รับมอบหมายให้เข้าไปมีบทบาทในการสรรหาบุคคลเข้าดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญ สืบเนื่องจากความเชื่อถือในความเป็นกลางและโปร่งใสที่สังคมมีต่อศาลยุติธรรม ถึงกระนั้น ก็ปฏิเสธไม่ได้ว่า การวางบทบาทให้ศาลยุติธรรมต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับการสรรหาบุคคลมาในตำแหน่งต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญ โดยเฉพาะตำแหน่งที่เกี่ยวข้องกับการเมือง ย่อมทำให้ศาลยุติธรรมถูกโยงเกี่ยวข้องกับการเมืองอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ซึ่งไม่เป็นผลดีต่อภาพลักษณ์ความเป็นกลางของศาลยุติธรรม อันกระทบต่อความเชื่อมั่นศรัทธาที่สังคมมีต่อระบบยุติธรรมของประเทศ

สำนักงานศาลยุติธรรมจึงมีข้อเสนอแนะว่า ไม่ควรกำหนดให้ศาลยุติธรรมตลอดจนผู้พิพากษาในศาลยุติธรรมมีบทบาทหน้าที่ในการสรรหาบุคคลในตำแหน่งต่าง ๆ หรือกรรมการในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญอีกต่อไป

ประเด็นที่ ๙ การพิจารณาคดีเลือกตั้งของศาลยุติธรรม

รายละเอียด

สำนักงานศาลยุติธรรมมีความเห็นว่า การเลือกตั้งเป็นกลไกสำคัญในการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยเป็นการแสดงออกถึงสิทธิทางการเมืองที่สำคัญของประชาชน ในขณะเดียวกันก็เป็นหนทางการเข้าสู่ตำแหน่งสำคัญทางการเมืองซึ่งนำมาสู่การใช้อำนาจรัฐของผู้สมัครรับเลือกตั้ง คดีเลือกตั้งจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมาก การให้ศาลยุติธรรมเป็นองค์กรตุลาการที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีเกี่ยวกับการเลือกตั้ง นับว่าเหมาะสมแล้ว เนื่องจากเป็นภารกิจหลักของศาลในการระงับข้อพิพาททางกฎหมายด้วยกระบวนการยุติธรรม ประกอบกับศาลยุติธรรมมีอำนาจพิจารณาคดีเกี่ยวกับการเลือกตั้งตลอดมา จึงสั่งสมประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในการจัดการคดีประเภทนี้ได้เป็นอย่างดี อย่างไรก็ตาม สภาพการณ์ปัจจุบันที่คำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ หรือศาลอุทธรณ์ภาค และคำพิพากษาศาลฎีกาในคดีเลือกตั้ง เป็นที่สุดตามกฎหมาย ทำให้คำพิพากษาไม่ได้รับการทบทวนจากศาลในลำดับขั้นที่สูงกว่าตามหลักสากล ซึ่งส่งผลกระทบต่อโอกาสของผู้เกี่ยวข้องที่จะได้เข้าไปมีบทบาทในทางการเมืองตลอดจนโอกาสของประชาชนที่จะได้มีผู้แทนที่มีคุณภาพ

สำนักงานศาลยุติธรรมจึงมีข้อเสนอแนะว่า เพื่อเป็นการยกระดับการคุ้มครองประโยชน์ของผู้เกี่ยวข้องในคดีเลือกตั้ง ควบคู่ไปกับการส่งเสริมให้ประชาชนได้ผู้แทนจากกระบวนการเลือกตั้งในทุกระดับที่มีความบริสุทธิ์ยุติธรรม อันเป็นการสร้างเสริมความเข้มแข็งของการปกครองระบอบประชาธิปไตยควรคงหลักการที่ให้คดีเลือกตั้งอยู่ในเขตอำนาจของศาลยุติธรรมและให้ใช้ระบบไต่สวนในการพิจารณาคดีไว้โดยปรับปรุงระบบการพิจารณาพิพากษาให้มีการทบทวนคำวินิจฉัยในคดีเลือกตั้งของศาลได้ ทั้งนี้ อาจกำหนดให้ศาลชั้นอุทธรณ์เป็นศาลมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีเลือกตั้งไม่ว่าจะเป็นคดีเกี่ยวกับการเลือกตั้งและการเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา หรือคดีที่เกี่ยวกับการเลือกตั้งและการเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งในการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น กล่าวคือ ให้คดีเลือกตั้งทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นเริ่มต้นพิจารณาที่ศาลชั้นอุทธรณ์โดยมีองค์คณะผู้พิพากษาที่จะพิจารณาพิพากษาในจำนวนที่สามารถเป็นหลักประกันได้ว่า คดีจะได้รับการพิจารณาอย่างรอบคอบและเที่ยงธรรม ส่วนการยื่นฎีกาคัดค้านคำพิพากษาของศาลชั้นอุทธรณ์ให้กระทำได้ภายใต้เงื่อนไขเดียวกับคดีทั่วไปซึ่งใช้ระบบอนุญาตโดยศาลฎีกา

ประเด็นที่ ๑๐ อำนาจหน้าที่ของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

รายละเอียด

สำนักงานศาลยุติธรรมมีความเห็นว่า การพิจารณาพิพากษาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในระยะที่ผ่านมา ถึงแม้มีบทบัญญัติให้ผู้ต้องคำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองสามารถยื่นอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาได้ในกรณีที่มีพยานหลักฐานใหม่ซึ่งอาจทำให้ข้อเท็จจริงเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญก็ตาม แต่มีความห่วงใยในทางวิชาการตลอดมาว่า หลักเกณฑ์การอุทธรณ์ในลักษณะดังกล่าวไม่สอดคล้องกับกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (International Covenant on Civil and Political Rights - ICCPR) ที่ให้บุคคลทุกคนที่ต้องคำพิพากษาในความผิดอาญา มีสิทธิที่จะให้คณะตุลาการระดับเหนือขึ้นไปพิจารณาทบทวนการลงโทษและคำพิพากษาโดยเป็นไปตามกฎหมาย ทั้งนี้ การเปิดโอกาสให้มีการทบทวนคำวินิจฉัยโดยศาลที่สูงกว่าเป็นคุณลักษณะประการหนึ่งของกระบวนการยุติธรรมที่ดีและเป็นหลักการที่ได้รับการยอมรับในระดับสากลจึงมีเหตุผลสมควรที่จะต้องทบทวนระบบการพิจารณาพิพากษาคดีประเภทนี้ในส่วนที่เกี่ยวกับการอุทธรณ์เพื่อหาดุลยภาพระหว่างประสิทธิภาพในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐกับการคุ้มครองสิทธิของประชาชนที่ตกเป็นจำเลยในคดีอาญาให้เกิดความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย

สำนักงานศาลยุติธรรมจึงมีข้อเสนอแนะว่า ควรคงหลักการที่ให้ศาลยุติธรรมมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง แต่เพื่อให้มีระบบการทบทวน คำพิพากษา จึงอาจปรับปรุงระบบการพิจารณาพิพากษาบางส่วน โดยให้เริ่มคดีที่ศาลอุทธรณ์แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ให้มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง โดยใช้ระบบไต่สวนในการพิจารณาคดีและมืองค์คณะผู้พิพากษาในจำนวนที่เป็นหลักประกันได้ว่าคดี จะได้รับการพิจารณาอย่างรอบคอบและเที่ยงธรรม ให้ผู้ต้องคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอุทธรณ์คำพิพากษาได้ทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและปัญหาข้อกฎหมายต่อ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองภายใต้หลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดเพื่อให้สิทธิ ของผู้ที่ตกเป็นจำเลยในคดีอาญาประเภทนี้ได้รับความคุ้มครองในระดับสากลโดยไม่ลดทอนประสิทธิภาพ ของการตรวจสอบและขจัดการทุจริต เพื่อสร้างเสริมความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นในทุกระดับ

ประเด็นที่ ๑๑ คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม

รายละเอียด

สำนักงานศาลยุติธรรมมีความเห็นว่า การพิจารณาพิพากษาอรรถคดีเป็นอำนาจของ ศาล ซึ่งต้องดำเนินการให้เป็นไปโดยยุติธรรม ตามกฎหมายและในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ผู้พิพากษามีอิสระในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีให้เป็นไปโดยถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรม หลักความอิสระและเป็นกลางของผู้พิพากษาเป็นหลักการที่ให้ผู้พิพากษาสามารถทำหน้าที่ในทางคดี โดยปราศจากอคติและการแทรกแซงจากบุคคลหรือองค์กรอื่น เพื่อที่จะได้พิจารณาพิพากษาคดี ได้อย่างเที่ยงธรรม และเป็นสาระสำคัญของหลักนิติธรรม การธำรงไว้ซึ่งหลักความเป็นอิสระและเป็นกลาง ของผู้พิพากษาอย่างเป็นรูปธรรม จำเป็นต้องมีองค์กรบริหารงานบุคคลของผู้พิพากษาที่เป็นหลักประกัน ได้ว่าผู้พิพากษาจะสามารถปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ต้องหวาดระแวงว่าจะถูกกลั่นแกล้งหรือแทรกแซง จากฝ่ายอื่น ซึ่งย่อมกระทบต่อการทำหน้าที่ของศาลในการคุ้มครองสิทธิของประชาชน

สำนักงานศาลยุติธรรมจึงมีข้อเสนอแนะว่า ควรคงบทบัญญัติเกี่ยวกับคณะกรรมการ ตุลาการศาลยุติธรรมไว้ในรัฐธรรมนูญเพื่อเป็นหลักประกันความเป็นอิสระและเป็นกลางของผู้พิพากษา โดยมีองค์ประกอบของคณะกรรมการในส่วนของผู้พิพากษาในสัดส่วนที่สามารถเป็นหลักประกันแก่ หลักการดังกล่าวได้อย่างแท้จริง สำหรับรายละเอียดอื่น เช่น สัดส่วนของกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม ในแต่ละชั้นศาลอาจไม่จำเป็นต้องกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ โดยให้เป็นรายละเอียดในพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ ได้

ประเด็นที่ ๑๒ การปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมทางปกครองเกี่ยวกับการปรับปรุงกระบวนการและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

รายละเอียด

สำนักงานศาลปกครอง มีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมทางปกครองเกี่ยวกับการปรับปรุงกระบวนการและวิธีพิจารณาคดีปกครอง ดังนี้

๑. สิทธิของบุคคลในกระบวนการยุติธรรมในคดีปกครอง

การยกร่างบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หมวดสิทธิและเสรีภาพในส่วนที่เกี่ยวกับสิทธิของบุคคลในกระบวนการยุติธรรมทางปกครอง จึงสมควรบัญญัติเพื่อรับรองและคุ้มครองสิทธิของประชาชนในการดำเนินกระบวนการยุติธรรมทางปกครองไว้ด้วยโดยให้มีหลักการหรือสาระสำคัญว่า “ในคดีปกครองบุคคลมีสิทธิได้รับการพิจารณาโดยใช้ระบบไต่สวนอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน”

๒. การวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล

เพื่อแก้ไขเรื่องที่จะเข้าสู่การวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล อีกทั้งการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการยุติธรรม และเป็นการแก้ไขปัญหาของฝ่ายตุลาการ เพื่อให้ศาลที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านเป็นผู้อำนวยความสะดวกยุติธรรมให้แก่ประชาชนได้ ดังนั้น จึงสมควรที่จะบัญญัติหลักการสำคัญเกี่ยวกับการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลไว้ในรัฐธรรมนูญโดยต้องคำนึงถึง

๒.๑ ความเสมอภาคเท่าเทียมกันของศาลทั้งหลาย

๒.๒ การป้องกันมิให้ศาลทั้งหลายปฏิเสธที่จะรับคดีใดคดีหนึ่งไว้พิจารณา

๒.๓ การวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลต้องรวดเร็ว โปร่งใส และมี

ประสิทธิภาพ

๓. เขตอำนาจศาล

การกำหนดเรื่องเขตอำนาจศาลปกครอง สมควรกำหนดลักษณะคดีที่บุคคลใช้สิทธิทางศาลให้เห็นถึงความแตกต่างกันระหว่างคดีปกครองและคดีประเภทอื่น ดังเช่นที่เคยกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒๗๖ และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๒๓ เพื่อให้คดีปกครองทุกคดีได้รับการพิจารณาพิพากษาในศาลปกครอง ให้เป็นแนวบรรทัดฐานที่ต่อเนื่องและสอดคล้องกันตามหลักกฎหมายปกครอง โดยให้มีหลักการและสาระสำคัญว่า “ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีพิพาทระหว่างหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกับเอกชน หรือระหว่างหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยกัน อันเนื่องมาจากการใช้อำนาจทางปกครอง

ตามกฎหมาย หรือเนื่องมาจากการดำเนินกิจการทางปกครองของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ทั้งนี้ ตามที่ กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง รวมทั้งมีอำนาจพิจารณาพิพากษา เรื่องที่รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายบัญญัติให้อยู่ในอำนาจของศาลปกครอง

อำนาจศาลปกครองตามวรรคหนึ่งไม่รวมถึงการวินิจฉัยชี้ขาดขององค์กรตาม รัฐธรรมนูญซึ่งเป็นการใช้อำนาจโดยตรงตามรัฐธรรมนูญขององค์กรตามรัฐธรรมนูญนั้น

ให้มีศาลปกครองสูงสุดและศาลปกครองชั้นต้น และจะมีศาลปกครองชั้นอุทธรณ์ ด้วยก็ได้”

อนึ่ง ศาลปกครองเห็นว่า การจัดการเลือกตั้งเป็นการใช้อำนาจในทางปกครอง คดี พิพาทเกี่ยวกับการใช้อำนาจจัดการเลือกตั้งจึงเป็นคดีพิพาททางปกครอง ซึ่งโดยหลักการแล้ว คดีเลือกตั้ง ควรอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง

ประเด็นที่ ๑๓ บทบัญญัติว่าด้วยกระบวนการยุติธรรม

รายละเอียด

บทบัญญัติว่าด้วยกระบวนการยุติธรรมที่จะกำหนดไว้ในร่างรัฐธรรมนูญนั้น ควรที่จะ สอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศที่ประเทศไทยมีอยู่แล้ว

ประเด็นที่ ๑๔ บทบัญญัติที่ว่าด้วยผู้นำทางการเมืองที่ดีและสถาบันการเมือง

รายละเอียด

บทบัญญัติที่ว่าด้วยผู้นำทางการเมืองที่ดีและสถาบันการเมือง ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่สำคัญ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เนื่องจากเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับรัฐสภา คณะรัฐมนตรี การเงิน การคลัง และการงบประมาณ ความสัมพันธ์ระหว่างข้าราชการ นักการเมือง และประชาชน การกระจาย อำนาจและการปกครองท้องถิ่น ระบบผู้แทนที่ดีและผู้นำการเมืองที่ดี รวมทั้งแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ บทบัญญัติในส่วนนี้ควรกำหนดให้มีความเหมาะสมกับสภาพสังคมไทย จำเป็นต้องมีการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่นอย่างแท้จริง โดยอยู่บนพื้นฐานของความเป็นราชอาณาจักรอันหนึ่งอันเดียว จะแบ่งแยกมิได้ เพื่อเป็นการวางรากฐานและสร้างความเข้มแข็งของการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขให้แก่ประชาชน ซึ่งสมควรจะเริ่มจากองค์กรปกครองท้องถิ่นเพื่อ พัฒนาไปยังการปกครองระดับชาติเพื่อให้ได้ผู้แทนที่ดีและผู้นำการเมืองที่ดี ในการนี้ ให้นำสภาพปัญหา และอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการบังคับใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและกฎหมายที่ผ่านมาแล้วนำมา วิเคราะห์เพื่อหาแนวทางในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการบัญญัติให้มีความเหมาะสมและ สามารถบังคับใช้ได้ อย่าง มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด

ประเด็นที่ ๑๕ บทบัญญัติที่ว่าด้วยนิติธรรม ศาล และการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ

รายละเอียด

บทบัญญัติในส่วนนี้ควรนำสภาพปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการบังคับใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและกฎหมายที่ผ่านมาแล้วนำมาวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการบัญญัติให้มีความเหมาะสมและสามารถบังคับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด

นอกจากนี้ เห็นควรให้มีการกำหนดบทบัญญัติในส่วนที่ว่าด้วยการแก้ไขรัฐธรรมนูญให้มีความแตกต่างกัน โดยแยกออกเป็นกรณีที่แก้ไขได้ง่ายและกรณีที่แก้ไขได้ยากเพื่อให้เหมาะสมกับบริบทในบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วย

ประเด็นที่ ๑๖ เพิ่มอำนาจการคุ้มครองประชาชนจากความเดือดร้อนเสียหายก่อนการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องเรียน และก่อนการฟ้องคดีต่อศาล โดยให้ผู้ตรวจการแผ่นดินมีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาลให้ทำการไต่สวนฉุกเฉินได้โดยให้ศาลกำหนดมาตรการคุ้มครองชั่วคราวได้ไม่เกิน ๓๐ วัน

ประเด็นที่ ๑๗ เพิ่มอำนาจให้ผู้ตรวจการแผ่นดินมีอำนาจเสนอต่อศาลรัฐธรรมนูญ กรณีมีการกระทำที่ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญขององค์กรใช้อำนาจอธิปไตย

ประเด็นที่ ๑๘ เพิ่มอำนาจในการฟ้องคดีแพ่งหรืออาญาแทนผู้เสียหาย ในกรณีที่ผู้ตรวจการแผ่นดินเห็นว่า การฟ้องคดีเป็นไปเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของส่วนรวม (หรือประโยชน์สาธารณะ) หรือเพื่อสร้างบรรทัดฐานทางกฎหมาย

ประเด็นที่ ๑๙ ให้ถือว่าการกระทำผิดจริยธรรมทางการเมืองและการบริหารของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นเรื่องที่ทำให้มีปัญหาคณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามในการดำรงตำแหน่ง และให้ผู้ตรวจการแผ่นดินมีอำนาจเสนอคดีต่อศาลรัฐธรรมนูญได้

ประเด็นที่ ๒๐ การดำเนินการเกี่ยวกับจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องรายงานต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน หากผู้ตรวจการแผ่นดินไม่เห็นชอบด้วย ให้มีอำนาจดำเนินการต่อศาลรัฐธรรมนูญได้

ประเด็นที่ ๒๑ กรณีที่ผู้ตรวจการแผ่นดินมีข้อเสนอแนะ (ตามมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๒) ให้หน่วยงานแก้ไขปรับปรุงการปฏิบัติราชการตามกฎหมายข้อเสนอนี้ดังกล่าว ควรที่จะได้รับการปฏิบัติโดยเร็ว หากหน่วยงานไม่สามารถปฏิบัติได้ตามข้อเสนอแนะของผู้ตรวจการแผ่นดิน ให้หน่วยงานนั้นแสดงเหตุผลพร้อมด้วยปัญหาอุปสรรคที่ไม่สามารถปฏิบัติได้ตามข้อเสนอแนะของผู้ตรวจการแผ่นดิน โดยให้รายงานให้ผู้ตรวจการแผ่นดินทราบภายในไม่เกิน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งข้อเสนอแนะดังกล่าว

ประเด็นที่ ๒๒ บทบัญญัติว่าด้วยกระบวนการยุติธรรม

รายละเอียด

บทบัญญัติว่าด้วยกระบวนการยุติธรรมที่จะกำหนดไว้ในร่างรัฐธรรมนูญนั้น ควรที่จะสอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศที่ประเทศไทยมีอยู่แล้ว

คณะกรรมการการปกครองท้องถิ่น

รับที่..... 124 / 2557
วันที่ 24 พ.ค. 57 เวลา 15.30 น.
สำเนากรรมการ ๒ | ๕๑

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะกรรมการการปกครองท้องถิ่น สภานิติบัญญัติแห่งชาติ โทร. ๙๑๘๘ - ๙

ที่ กว(กมร) (กนอ) ๐๐๑๐/๗๕๔ วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง

เรียน ประธานคณะกรรมการสามัญรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ตามที่คณะกรรมการสามัญรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ขอความอนุเคราะห์ความเห็นจากคณะกรรมการเพื่อรวบรวมและจัดทำเป็นความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติเสนอต่อคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการการปกครองท้องถิ่นได้พิจารณาจัดทำความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปการปกครองท้องถิ่นเสร็จแล้ว จึงขอส่งความเห็นดังกล่าวเพื่อรวบรวมเป็นความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติต่อไป ดังมีรายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบ

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

พลโท

(ชาญชัย ภูทอง)

ประธานคณะกรรมการการปกครองท้องถิ่น

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

**ความเห็นและข้อเสนอแนะในการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ
ของคณะกรรมการการปกครองท้องถิ่น สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
เสนอคณะกรรมการสามัญรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ
ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ**

ตามที่คณะกรรมการสามัญรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ขอความอนุเคราะห์ความเห็นจากคณะกรรมการเพื่อรวบรวมและจัดทำเป็นความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติเสนอต่อคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ นั้น

คณะกรรมการการปกครองท้องถิ่นได้ประชุมพิจารณาจัดทำความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปการปกครองท้องถิ่นแล้ว สรุปเป็นความเห็นและข้อเสนอแนะดังนี้

๑. การจัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบให้มีการถ่วงดุลการใช้อำนาจระหว่างผู้บริหารท้องถิ่นและสภาท้องถิ่น

๑.๑ การเข้าสู่ตำแหน่งของผู้บริหารท้องถิ่นและสภาท้องถิ่นให้เป็นไปตามหลักนิติรัฐและหลักนิติธรรม

๑.๒ การจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตเศรษฐกิจพิเศษอาจมีรูปแบบที่หลากหลายโดยพิจารณาจากบริบทและความจำเป็นของแต่ละพื้นที่ โดยที่การจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษเป็นนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการบูรณาการสรรพกำลังของทุกภาคส่วนเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ จึงเห็นควรให้มีการพิจารณารูปแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เหมาะสมสำหรับเขตเศรษฐกิจพิเศษนั้น ๆ ด้วย

๒. การกระจายอำนาจ

๒.๑ ให้รัฐบาลกำหนดให้มีนโยบายส่งเสริม สนับสนุนการกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นพึ่งพาตนเองและตัดสินใจในกิจการของท้องถิ่นได้เอง

๒.๒ ให้มีความสัมพันธ์ที่เหมาะสมระหว่างราชการบริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น

๓. การมีส่วนร่วมของส่วนราชการและภาคประชาชน ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่นตามความเหมาะสมสำหรับพื้นที่พิเศษ เช่น แหล่งท่องเที่ยว เขตอุตสาหกรรมและการค้าชายแดน เป็นต้น

๓.๑ ให้รัฐบาลและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ ส่งเสริม สนับสนุน การสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนท้องถิ่นและปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงานเพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนและผู้นำชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารงาน การพัฒนา และตรวจสอบการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓.๒ ควรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ที่ตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษมีส่วนร่วมในการทำงานร่วมกับราชการส่วนกลางหรือส่วนภูมิภาคให้มากขึ้น เนื่องจากประชาชนในพื้นที่อาจได้รับผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตประจำวันโดยตรงจากการตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษ เช่น ปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นพิษจากมลภาวะต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งเป็นหน้าที่ในการแก้ไขปัญหาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๔. การบริหารราชการที่ดี

๔.๑ ให้มีการบริหารจัดการอย่างเป็นธรรม มีประสิทธิภาพ ปลอดจากการทุจริตในทุกระดับ

๔.๒ เปิดโอกาสให้ภาคประชาชนมีส่วนในการกำกับดูแลการบริหารงานของท้องถิ่นในส่วนที่มีผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่

๕. ความเป็นอิสระ

- การทำงานของคณะกรรมการเขตเศรษฐกิจพิเศษควรประสานสัมพันธ์กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่โดยกำหนดรูปแบบความสัมพันธ์ให้ชัดเจนโดยบัญญัติไว้ในกฎหมายเพื่อให้การทำงานรวมทั้งการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เกิดความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

๖. การพัฒนาและส่งเสริมประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- ควรจะขยายขอบเขตอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่ในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษให้ครอบคลุมกับภารกิจที่เพิ่มมากขึ้นจากผลกระทบของการเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ เช่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสาธารณสุข และด้านการศึกษา เป็นต้น เพื่อรักษาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ให้ดีขึ้น ในขณะที่เดียวกันต้องมีการเพิ่มรายได้ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งที่มาจากแหล่งรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยอาจมาจากแหล่งรายได้ใหม่ ๆ และแหล่งรายได้ที่มีอยู่แล้ว รวมทั้งรายได้ที่รัฐบาลต้องจัดสรรเพิ่มให้เพื่อการพัฒนาพื้นที่ที่เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ

คณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา

บันทึกข้อความ

กลุ่มงานคณะกรรมการการยุติธรรมและการตำรวจ
รับที่ 145 2554
วันที่ 26 พ.ย. 2557 เวลา 14.40 น. 2557
สำนักกรรมการ ๒

ส่วนราชการ คณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา โทร.๔๒๑๗-๘

ที่ วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอส่งกรอบความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ

เรียน ประธานคณะกรรมการสามัญรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ
ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ

ตามที่คณะกรรมการสามัญรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ ได้ขอความอนุเคราะห์จากคณะกรรมการสามัญประจำสภานิติบัญญัติแห่งชาติทุกคณะ ในการเสนอความเห็นที่เกี่ยวข้องในการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ ต่อคณะกรรมการสามัญฯ เพื่อดำเนินการรวบรวมความเห็นประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ ในส่วนของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสองของรัฐธรรมนูญ โดยกำหนดให้คณะกรรมการสามัญประจำสภานิติบัญญัติแห่งชาติจัดส่งความเห็นให้แล้วเสร็จภายในวันพุธที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ นั้น

คณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา ได้พิจารณาและดำเนินการจัดทำกรอบประเด็นความเห็นของคณะกรรมการฯ เกี่ยวกับการศึกษาตามกรอบอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการเสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยกรอบความเห็นดังกล่าวได้ครอบคลุมถึงกลไกที่จะผลักดันให้การปฏิรูปการศึกษามีความสมบูรณ์ (รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(นายตวง อันทะไชย)

ประธานคณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

**กรรโถبيةประเด็นความเห็นของคณะกรรมการธิการฯ เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการธิการสามัญรวบรวมความเห็น
เพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ**

สรุปประเด็นและสาระสำคัญตามกรอบอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการธิการด้านการศึกษา เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการธิการสามัญรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ ดังนี้

๑. ประเด็นที่ควรบัญญัติไว้ในร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช

๑.๑ สนับสนุน ส่งเสริมและปลูกฝังค่านิยมชาติเพื่อให้เยาวชนมีจิตสำนึกในความจงรักภักดี ต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ รวมทั้งการปลูกฝังให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกของความเป็นไทย มีระเบียบวินัย คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมและยึดมั่นในการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น ประมุข

๑.๒ สนับสนุนและส่งเสริมการนำแนวปรัชญาหลักเศรษฐกิจพอเพียง ตามพระราชดำริ ขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาปรับใช้ในการประกอบสัมมาอาชีพ และการดำรงชีวิต

๑.๓ ต้องจัดให้มีแผนการศึกษาแห่งชาติ และกฎหมายด้านการศึกษาเพื่อพัฒนาการศึกษา ของชาติและขับเคลื่อนการจัดการศึกษาให้เป็นโครงสร้างพื้นฐานอย่างมีคุณภาพและมาตรฐาน ทั้งถึงและเท่าเทียม จัดการศึกษาให้มีความหลากหลาย สอดคล้องกับบริบททางด้านเศรษฐกิจ ภูมิสังคมของแต่ละเขตพื้นที่ การศึกษา

๑.๔ การกระจายอำนาจการบริหารจัดการ โดยปรับบทบาทภาครัฐเป็นบทบาทของการ อำนาจการ กำหนดนโยบาย การรับรองและการสนับสนุนงานทางการศึกษา การกระจายอำนาจ ทางการศึกษาสู่พื้นที่ของชุมชนโดยให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาควบคู่กับการ ประเมินผลการจัดการศึกษาให้เกิดคุณภาพ

๑.๕ สิทธิเสรีภาพทางวิชาการในการจัดการศึกษา การอบรม การค้นคว้าวิจัย ที่ไม่ขัดต่อ หน้าที่พลเมืองหรือศีลธรรมอันดี ย่อมได้รับความคุ้มครอง

๑.๖ รัฐต้องจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพไม่น้อยกว่า ๑๒ ปี โดยไม่เก็บ ค่าใช้จ่าย

๑.๗ รัฐต้องส่งเสริมการจัดการศึกษาและการกีฬาเพื่อปวงชนอย่างเท่าเทียมกัน

๒. ประเด็นที่ควรกำหนดในกฎหมายลูก

๑) ปรัชญาการศึกษา

๑.๑ ปรัชญาทางการศึกษาต้องเน้นหลักการ จุดมุ่งหมาย และความคาดหวังในอนาคต ของเด็กไทยว่ามีความคาดหวังให้เด็กไทยซึ่งเป็นอนาคตของชาติจะเป็นอย่างไร ซึ่งเป็นกรอบสำคัญที่จะนำพา เยาวชนของชาติไปสู่จุดหมายปลายทางตามที่สังคมคาดหวัง

๑.๒ ให้นำวิถีการปฏิบัติทางศาสนาที่ตนนับถือ และศาสนาที่ได้รับการรับรองจากกรมการ ศาสนามาปรับใช้ในกระบวนการเรียนการสอนและหน้าที่พลเมือง ประวัติศาสตร์ และศีลธรรม การสร้าง คุณธรรม จริยธรรม ความเสียสละ จิตสาธารณะ และการฝึกสมาธิ รู้รักสามัคคีความเอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่และ การช่วยเหลือสังคม

๑.๓ สิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย เด็กและเยาวชนต้องได้รับการคุ้มครองอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมจากรัฐมิให้ถูกละเมิดหรือใช้ความรุนแรง การทรมาน ทารุณกรรม หรือการลงโทษด้วยวิธีการโหดร้ายหรือไร้มนุษยธรรมการแทรกแซง หรือการจำกัดสิทธิใด ๆ จะกระทำมิได้

๑.๔ การนำการศึกษาเข้ามาแก้ไขปัญหาความรุนแรงในสังคมและพัฒนาสุขภาพเยาวชนให้เยาวชนมีน้ำใจนักกีฬา แข่งขันกันด้วยมิตรภาพ มีความเสียสละ รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย รู้รักสามัคคี สร้างระเบียบวินัยและส่งเสริมสุขภาวะของพลเมืองในชาติ

๒) การลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา

๒.๑ ต้องมีเป้าหมายและกำหนดแนวทางหรือมาตรการในการดำเนินการว่า จะทำอย่างไรที่จะสามารถลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาได้

๒.๒ ปัญหาเรื่องครู ต้องมีแนวทางในการหาคนเก่งเข้ามาเรียนวิชาชีพครู พัฒนาสถาบันการผลิตและพัฒนาครู กระบวนการผลิตและการพัฒนาครู รวมถึงผู้บริหารทางการศึกษา การเข้าสู่ตำแหน่งของครูและผู้บริหารทางการศึกษา แนวทางการพิจารณาผู้บริหารทุกระดับจะต้องมาจากผู้ประกอบวิชาชีพครู การควบคุมคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาวิชาชีพครู สวัสดิการครู รวมถึงการพัฒนาระบบฐานข้อมูลครูสำหรับการผลิตครูที่สอดคล้องตามความต้องการของสถานศึกษา เน้นการผลิตครูในเชิงคุณภาพมากกว่าเชิงปริมาณ สนับสนุนและพัฒนาวินิจฉัยวิชาชีพครูให้เป็นวิชาชีพชั้นสูง

๒.๓ สื่อการเรียนการสอนในรูปแบบต่าง ๆ และระบบเทคโนโลยีทางการศึกษา ที่ยังไม่มี ความทั่วถึงและยังไม่ครอบคลุมในทุกพื้นที่เป้าหมาย รวมถึงสื่อการเรียนการสอนผ่านดาวเทียมที่ต้องมีการปรับปรุงสื่อการเรียนรู้ออกจากต้นทางไปสู่ปลายทางให้มีความทันสมัย ที่จะสามารถสร้างความเท่าเทียมและความทั่วถึงในการเรียนรู้ได้ครอบคลุมมากขึ้น

๒.๔ การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดการศึกษา โดยปัจจุบันระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมีการพัฒนาก้าวหน้าเป็นอย่างมาก การบัญญัติให้ใช้เฉพาะคลื่นความถี่เพื่อสนับสนุนและส่งเสริม การศึกษาเพียงอย่างเดียวมันจึงยังไม่เพียงพอต่อการสนับสนุนและส่งเสริมการศึกษา และเป็นการล่าช้ากับ เทคโนโลยีที่มีความก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ดังนั้น จึงควรมีการบัญญัติให้นำเทคโนโลยีอื่นที่ดีกว่ามาใช้ในการ สนับสนุนและส่งเสริมการจัดการศึกษาด้วย เช่น ระบบเครือข่ายไฟเบอร์ออปติก (ระบบอินเทอร์เน็ตใยแก้ว นำแสง) เป็นต้น

๒.๕ การจัดการศึกษาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้จะมีลักษณะพิเศษและแตกต่าง จากพื้นที่อื่นในทุกกรณี ควรต้องมีแนวทางต่าง ๆ ที่เป็นการเปิดโอกาสและสนับสนุนการจัดการศึกษาให้ เยาวชนในพื้นที่ได้รับรู้และเรียนรู้ศาสตร์ต่าง ๆ รวมทั้งภาษาไทย หรือภาษาที่สามในการจัดการเรียนรู้ เพื่อสร้างความสามารถในการติดต่อสื่อสาร ความเท่าเทียม ซึ่งจะสามารถลดความเหลื่อมล้ำได้ในทางหนึ่ง

๒.๖ การสร้างความร่วมมือและภาคีเครือข่ายกับภาคส่วนต่าง ๆ ในการจัดการศึกษาให้ ครอบคลุมทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชน สังคม หน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัด การศึกษาได้อย่างทั่วถึง และมีคุณภาพ

๓) นโยบายและความต่อเนื่องของนโยบาย

๓.๑ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาล ก็จะมีการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารระดับสูงของกระทรวงบ่อยครั้ง ส่งผลให้นโยบายต่าง ๆ ที่ได้ดำเนินการมาไม่สามารถเดินหน้าต่อไปได้ ขาดความต่อเนื่องชัดเจน ดังนั้น ควรต้องมีแนวทางหรือมีสภาพการปฏิรูปการศึกษาขึ้นมาเป็นการเฉพาะ เพื่อกำกับดูแล ควบคุม การดำเนินนโยบายต่าง ๆ ให้มีความต่อเนื่อง

๓.๒ การดำเนินการเรื่องใด ๆ หากมีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะสามารถทำให้ให้นโยบาย ด้านการศึกษาที่ดำเนินอยู่มีความต่อเนื่องได้ก็ควรต้องดำเนินการ ซึ่งแนวทางที่สามารถดำเนินการได้คือ การออกเป็นประกาศ คำสั่ง หรือการออกเป็นกฎหมายเพื่อบังคับใช้เป็นการทั่วไป ซึ่งอาจต้องดำเนินการด้วยความเร่งด่วน

๓.๓ อาจกำหนดบทเฉพาะกาลในร่างกฎหมายเพื่อให้เกิดความต่อเนื่อง เช่น ให้มี คณะกรรมการระดับชาติทำหน้าที่ดูแลการปฏิรูปการศึกษา โดยปราศจากการแทรกแซงจากกลุ่มผลประโยชน์ ทั้งนี้ คณะกรรมการดังกล่าวควรมีระยะเวลาในการปฏิรูปอย่างน้อย ๑๐ ปี เป็นต้น

คณะกรรมการการเศรษฐกิจ
การเงินและการคลัง

ด่วนที่สุด บันทึกข้อความ

กลุ่มงานคณะกรรมการการเลือกตั้งและพรรคการเมือง
 วันที่ 147 / 2557
 วันที่ ๒๖ มิ.ย. ๕๗ เวลา ๑๕:๓๐ น.
 สำนักกรรมการ ๒

ส่วนราชการ คณะกรรมการการเลือกตั้ง การเงินและการคลัง สภานิติบัญญัติแห่งชาติ โทร. ๙๑๕๕๕
 ที่ กค.คณ๖(กม๑๖) ๑๑๐๕ / ๑๐๗๐ วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอเสนอความเห็นเพื่อรวบรวมและจัดทำเป็นความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เสนอต่อคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ

เรียน ประธานคณะกรรมการการเลือกตั้ง รวบรวมความคิดเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำ
 ร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ตามที่คณะกรรมการการเลือกตั้ง รวบรวมความคิดเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำ
 ร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้มีหนังสือ
 ขอความอนุเคราะห์ให้คณะกรรมการการเลือกตั้ง การเงินและการคลัง สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
 เสนอความเห็นเพื่อรวบรวมและจัดทำเป็นความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอต่อ
 คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ ความละเอียด
 ทราบแล้ว นั้น

คณะกรรมการการเลือกตั้ง การเงินและการคลัง สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
 ได้พิจารณาและจัดทำความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงขอเสนอ
 ความเห็นดังกล่าวเพื่อรวบรวมและจัดทำเป็นความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอต่อ
 คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ โดยมีรายละเอียด
 ปรากฏตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

พลอากาศเอก *LuChinn*

(ชนะ อยู่สถาพร)

ประธานคณะกรรมการการเลือกตั้ง การเงินและการคลัง
 สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

คณะกรรมการการเศรษฐกิจ การเงินและการคลัง
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

การเสนอความเห็นเพื่อรวบรวมและจัดทำเป็นความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
เสนอต่อคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง
ของรัฐธรรมนูญ

คณะกรรมการการเศรษฐกิจ การเงินและการคลัง สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้เสนอแนวทางการเห็นที่เกี่ยวกับกรอบอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ดังนี้

๑. รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจที่เป็นธรรมกับทุกภาคส่วนของธุรกิจ ตลอดจนส่งเสริมให้ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีบทบาททางเศรษฐกิจของประเทศมากยิ่งขึ้น เพื่อให้เกิดการกระจายผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

เนื่องจากการประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ของไทยในปัจจุบันมีจำนวนมาก ซึ่งรัฐยังไม่ได้มุ่งให้ความสำคัญเท่าที่ควร ส่งผลให้ธุรกิจ SME ขาดศักยภาพในการแข่งขันในตลาดต่างประเทศ รวมทั้งการก้าวไปสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อีกทั้งปัญหาของการประกอบธุรกิจ SME ที่มีการหลีกเลี่ยงภาษีจำนวนมาก จึงเป็นผลทำให้รัฐต้องสูญเสียรายได้จากการจัดเก็บภาษีของผู้ประกอบการดังกล่าว นอกจากนี้ รัฐต้องควบคุม กำกับให้การประกอบธุรกิจ SME เข้าสู่ระบบภาษีอย่างถูกต้อง และจัดให้มีการปฏิรูประบบการจัดเก็บภาษีอากรให้มีความเป็นธรรมและขยายฐานภาษีสอดคล้องต่อการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม

๒. แนวนโยบายการบริหารราชการแผ่นดิน โดยรัฐต้องจัดให้มีการปฏิรูประบบราชการ เนื่องจากข้าราชการเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนนโยบายทางด้านเศรษฐกิจของประเทศ จากองค์ประกอบ ๓ ส่วน กล่าวคือ ฝ่ายบริหารและผู้นำการเมือง ข้าราชการและภาคประชาชน ซึ่งองค์ประกอบทั้ง ๓ ส่วน ดังกล่าว ต้องขับเคลื่อนควบคู่กันไปซึ่งจะส่งผลให้เศรษฐกิจของประเทศเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน โดยการพัฒนาระบบงานภาครัฐ การพัฒนาคุณภาพ คุณธรรม และจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐควบคู่ไปกับการปรับปรุงรูปแบบและวิธีการทำงาน เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงข้าราชการต้องน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาปรับใช้ในการปฏิบัติราชการให้ครบทุกด้าน

/๓. รัฐต้อง ...

๓. รัฐต้องดำเนินการจัดให้มีการออมภาคบังคับแก่ประชาชนอย่างทั่วถึง เพื่อใช้สำหรับการดำรงชีพในยามชรา

เนื่องจากในอนาคตประเทศไทยจะเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ (Aging Society) ซึ่งจะมีผลทำให้วัยแรงงานต้องรับภาระมากขึ้นในการเลี้ยงดูผู้สูงอายุ ทั้งนี้ หากคนในวัยแรงงาน ซึ่งเป็นกำลังสำคัญในการสร้างงาน สร้างรายได้ให้ประเทศไม่เพียงพอ ย่อมจะมีผลกระทบต่อการจัดหาสวัสดิการต่างๆ ให้กับผู้สูงอายุในอนาคต จากสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นดังกล่าวรัฐต้องพึงให้ความสำคัญ โดยการเตรียมความพร้อม และมีการวางแผนเพื่อรองรับต่อสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้น ดังนั้น จึงควรกำหนดให้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการออมภาคบังคับ ซึ่งจะเป็นการวางแผนการดูแลประชาชนในระยะยาว

๔. จากกรอบแนวทางในการยกร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ได้กำหนดหมวด แผนนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ทั้งนี้ คณะกรรมาธิการพิจารณาเห็นว่า ในหมวดดังกล่าว ควรพิจารณาถึงเจตนารมณ์ที่แท้จริงว่าบทบัญญัติใดที่กำหนดแล้วมิใช่เป็น “แผนนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ” แต่เป็น “นโยบายของรัฐบาล” เช่น ที่ผ่านมารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ กำหนดบทบัญญัติใน “มาตรา ๘๔ (๑๔) ส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร เพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มในทางเศรษฐกิจ” ซึ่งการกำหนดในลักษณะดังกล่าวอาจเป็นเพียงนโยบายของรัฐบาล

๕. กำหนดให้มีบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการคลัง โดยคำนึงถึงความเหมาะสม และควรกำหนดเป็นกรอบกว้างๆ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการบริหารการคลัง โดยรัฐธรรมนูญฉบับที่ผ่านมา มีการกำหนดหมวด ๘ ว่าด้วย การเงิน การคลังและงบประมาณ ซึ่งหากพิจารณาแล้ว จะพบว่ามีทั้งข้อดีและข้อจำกัด ซึ่งการกำหนดบทบัญญัติดังกล่าวควรพิจารณาถึงความเหมาะสมและความจำเป็นซึ่งอาจส่งผลต่อการบริหารการคลังในอนาคต

๖. การจัดทำข้อตกลงที่ทำหนังสือสัญญากับนานาประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ ควรกำหนดเป็นกรอบกว้างๆ เพื่อให้การดำเนินการมีความคล่องตัว ทั้งนี้ อาจกำหนดโดยแบ่งเป็นกรณี ที่ให้อำนาจฝ่ายบริหารสามารถจัดทำหนังสือสัญญาบางประเภท และกรณีที่ต้องชี้แจงต่อรัฐสภาเกี่ยวกับหนังสือสัญญาบางประเภท รวมถึงต้องขอความเห็นชอบจากรัฐสภาก่อนจัดทำข้อตกลงดังกล่าว

คณะกรรมการการพลังงาน

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะกรรมการการพลังงาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๑๕๖-๗

ที่...สว.(สนช)(กมธ.๑).๐๐๐๙/.....วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

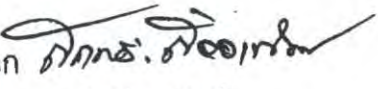
เรื่อง ขอส่งความเห็นของคณะกรรมการการพลังงาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
เพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ

เรียน ประธานคณะกรรมการสามัญรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ
ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ตามที่ประธานคณะกรรมการสามัญรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำ
ร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้มีหนังสือ
ขอความอนุเคราะห์มายังคณะกรรมการการพลังงาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในการเสนอความเห็น
เพื่อประกอบการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ โดยคณะกรรมการสามัญฯ จะได้รวบรวมความเห็นดังกล่าว
เพื่อเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาให้ความเห็นชอบ นั้น

คณะกรรมการการพลังงาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้จัดทำความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้อง
กับคณะกรรมการเสร็จแล้ว ทั้งนี้เพื่อประกอบการจัดทำความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
และเสนอต่อคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณา

พลเอก

(สกนธ์ สัจจานิตย์)

ประธานคณะกรรมการการพลังงาน
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ความเห็นของคณะกรรมการการพลังงาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อประกอบการพิจารณา
การจัดทำร่างรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ

๑. ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยควรมีเนื้อหาที่สั้นและกระชับ ตลอดจนเข้าใจง่าย โดยควรกำหนดรายละเอียดของบทบัญญัติต่าง ๆ ในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติ หรือกฎหมายลำดับรองอื่น ๆ

๒. ข้อสังเกตด้านพลังงาน

๒.๑ ด้านการประชาสัมพันธ์

๒.๑.๑ ควรมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาพลังงานของประเทศ และสถานการณ์ด้านพลังงาน เพื่อกระตุ้นเตือนให้ประชาชนเกิดความเข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญด้านพลังงานและการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลสูงสุด

๒.๑.๒ ควรมีการสร้างความรู้ ความเข้าใจให้แก่นักเรียน นักศึกษาในทุกระดับการศึกษา ด้วยการบรรจุหลักสูตรเกี่ยวกับด้านพลังงานในทุกมิติ โดยเฉพาะการใช้และการอนุรักษ์พลังงาน

๒.๒ ด้านปิโตรเลียมและธุรกิจพลังงาน

๒.๒.๑ ควรมีบทบัญญัติที่เป็นการป้องกันการผูกขาดทางด้านธุรกิจพลังงานทั้งระบบ และส่งเสริมให้เกิดการแข่งขันทางการค้าอย่างเป็นธรรมและเท่าเทียม โดยยึดหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) และกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดธุรกิจด้านพลังงานของนักลงทุนชาวไทย หรือองค์การธุรกิจสัญชาติไทยให้สามารถแข่งขันกับกลุ่มทุนหรือธุรกิจข้ามชาติขนาดใหญ่ โดยรัฐควรหลีกเลี่ยงการประกอบกิจการแข่งขันกับเอกชน เว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ รักษาผลประโยชน์ส่วนรวม หรือ การจัดให้มีการสาธารณูปโภคแก่ชุมชน

๒.๒.๒ รัฐต้องพัฒนาพลังงานของชาติ โดยเร่งจัดหาแหล่งพลังงานให้เพียงพอ มีเสถียรภาพ ด้วยการเร่งสำรวจพัฒนาแหล่งพลังงานประเภทต่างๆ และพัฒนาพลังงานทางเลือกอื่นๆ มาใช้ประโยชน์

๒.๒.๓ รัฐควรมีการพิจารณาปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงานและหน่วยงาน การปฏิบัติหน้าที่และการบังคับใช้กฎหมายกับกระทรวงที่เกี่ยวข้องด้านพลังงาน โดยเฉพาะปิโตรเลียม โดยให้เป็นธรรม ถูกต้องรัดกุม ไม่บิดเบือนข้อมูลจากการนำเสนอข้อเท็จจริงจากหน่วยงานต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์ต่อภาคสังคม

๒.๒.๔ รัฐต้องรักษาประโยชน์ส่วนรวมของชาติ ในการสำรวจขุดเจาะปิโตรเลียมในประเทศ พร้อมกับส่งเสริมการลงทุนค้นหาแหล่งปิโตรเลียมที่มีศักยภาพในต่างประเทศ ส่งเสริมการเก็บสำรองเชื้อเพลิงของภาครัฐให้เพียงพอไว้เพื่อป้องกันการผันผวนของราคา นอกจากนี้ ส่งเสริมให้ประชาสังคม มีความรู้ความเข้าใจและมีส่วนร่วม

๒.๓ ควรมีการปรับปรุงโครงสร้างพลังงานทั้งระบบของประเทศ โดยเน้นการปล่อยให้เป็นไปตามกลไกตลาด ลดการแทรกแซงจากภาครัฐ โดยเฉพาะในรูปของการอุดหนุนราคาน้ำมันเชื้อเพลิงประเภทต่าง ๆ ตลอดจนควบคุมและกำกับนโยบาย และการบริหารจัดการกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงให้ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ของกฎหมาย กฎ และระเบียบที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด

๒.๔ ด้านพลังงานไฟฟ้า

๒.๔.๑ องค์การทางด้านพลังงานไฟฟ้า (การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย การไฟฟ้าภูมิภาค และการไฟฟ้านครหลวง) ควรอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยราชการเดียวกัน เพื่อให้มีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ แนวทางเดียวกัน ซึ่งจะส่งผลให้มีการวางแผนและการปฏิบัติงาน เป็นไปด้วยความสะดวกรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ โดยปัจจุบันกฟผ. และกฟน.อยู่ภายใต้การกำกับดูแลต่างกระทรวงกัน

๒.๔.๒ การพัฒนาพลังงานไฟฟ้าของประเทศ เนื่องจากพลังงานไฟฟ้าเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาประเทศและคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน จึงจำเป็นที่ประเทศไทยต้องมีพลังงานไฟฟ้าใช้อย่างมั่นคง เพียงพอทั่วถึงในราคาที่เหมาะสมเป็นธรรมและส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมให้น้อยที่สุด

โครงสร้างกิจการพลังงานไฟฟ้าของประเทศจึงควรพิจารณาให้สนองตอบตามแนวทางดังกล่าวอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิภาพสูงสุด โดยการจัดทำเป็นแผนพัฒนาระยะยาว และดำเนินการตามแผนอย่างเคร่งครัด รวมทั้งจัดให้มีการแข่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรม

๒.๔.๓ การประกาศเขตเศรษฐกิจพิเศษเพื่อเตรียมพื้นที่สำหรับสร้างโรงไฟฟ้าในอนาคต การเตรียมพื้นที่สำหรับสร้างโรงไฟฟ้างรวมทั้งระบบสายส่งไฟฟ้าในอนาคตจึงเป็นสิ่งจำเป็น เนื่องจากทรัพยากรของประเทศมีจำกัด จึงต้องจัดสรรและแบ่งปัน พื้นที่สำหรับอยู่อาศัย การเกษตร การประมง พื้นที่อนุรักษ์ ฯลฯ และจะต้องมีพื้นที่สำหรับพัฒนาพลังงานของประเทศ

การประกาศเขตเศรษฐกิจพิเศษเพื่อเตรียมพื้นที่สำหรับสร้างโรงไฟฟ้าในอนาคตสามารถทำได้เช่นเดียวกับการประกาศเขตนิคมอุตสาหกรรม หรือการประกาศพื้นที่อนุรักษ์ โดยการออกเป็นกฎหมายหรือพระราชกำหนด พื้นที่เป็นแห่ง ๆ ที่เหมาะสมที่มีศักยภาพที่จะพัฒนาให้เป็นที่ตั้งของโรงไฟฟ้าต่อไป

ประโยชน์ที่จะได้รับคือจะมีพื้นที่สร้างโรงไฟฟ้าได้ในอนาคต และประชาชนสามารถทราบล่วงหน้าได้ว่าพื้นที่ใดจะมีโรงไฟฟ้าหรือไม่ เพื่อจะได้เตรียมตัวหรือประกอบอาชีพให้เหมาะสมกับสถานภาพที่นั้น ๆ เป็นการลดการต่อต้านการสร้างโรงไฟฟ้าลงได้

๒.๕ ด้านพลังงานทดแทน

๒.๕.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการผลิต การใช้ การพัฒนาพลังงานทดแทนอย่างเป็นรูปธรรม เป็นระบบ ยั่งยืน และมั่นคง ตามศักยภาพและความต้องการของพื้นที่ การมีส่วนร่วมของชุมชน ท้องถิ่น และประชาชน โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

๒.๕.๒ ส่งเสริม อำนวยความสะดวกให้มีการแข่งขันการลงทุนอย่างเป็นธรรม มีการพึ่งพาตนเองทั้งด้านวัตถุดิบ เทคโนโลยีและองค์ความรู้ มีการกระจายอำนาจ การอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพควบคู่กันไป รวมทั้งให้มีการวิจัย พัฒนาอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนผลักดันให้มีการตรากฎหมายที่ใช้อย่างบังคับด้านพลังงานทดแทนเป็นการเฉพาะ

คณะกรรมการการสาธารณสุข

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะกรรมการการสาธารณสุข สภานิติบัญญัติแห่งชาติ โทร. ๙๒๑๙ - ๒๐

ที่ สว (สนช)(กมธ ๓) ๐๐๑๙/ ๕๖๒ วันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอส่งความเห็นเพื่อรวบรวมและจัดทำเป็นความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เสนอต่อคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ

เรียน ประธานคณะกรรมการการสาธารณสุขร่วมความเห็นฯ

ตามที่ประธานคณะกรรมการการสาธารณสุขร่วมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้มีหนังสือขอความอนุเคราะห์ความเห็นเพื่อรวบรวมและจัดทำเป็นความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติเสนอต่อคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ ความละเอียดทราบแล้ว นั้น

ในการนี้ คณะกรรมการการสาธารณสุข สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ประชุมพิจารณาแนวความคิดของคณะกรรมการต่อการเสนอความเห็นเพื่อให้เกิดการปฏิรูปด้านการสาธารณสุขตามความในมาตรา ๒๗ และครอบคลุมประเด็นตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๕ ของรัฐธรรมนูญ แล้วและมีมติเห็นควรส่งความเห็นประกอบการปฏิรูปสาธารณสุข เพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(นายเจตน์ ศิรธรานนท์)

ประธานคณะกรรมการการสาธารณสุข
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

กรอบแนวทางในการยกร่างรัฐธรรมนูญ

ของ

คณะกรรมการการสาธารณสุข

บททั่วไป

ภาค ๑ พระมหากษัตริย์และประชาชน

หมวด ๑ พระมหากษัตริย์

หมวด ๒ ประชาชน

ส่วนที่ ๑ ความเป็นพลเมือง

ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

ส่วนที่ ๒ สิทธิเสรีภาพของพลเมือง

สิทธิของประชาชนในการได้รับบริการสุขภาพที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพตรวจสอบได้ มีประสิทธิภาพประสิทธิผล ประชาชนเข้าถึงบริการที่เสมอภาค เท่าเทียม ภายใต้การมีส่วนร่วมของประชาชนและผู้ให้บริการ

ส่วนที่ ๓ หน้าที่พลเมือง

ประชาชนมีหน้าที่ร่วมรับผิดชอบในการดูแลสุขภาพตนเอง การส่งเสริมสุขภาพป้องกันโรค การหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงด้านสุขภาพ การหลีกเลี่ยงจากสิ่งแวดล้อมที่เป็นมลพิษ

ส่วนที่ ๔ การมีส่วนร่วมในการตรวจสอบ

ภาค ๒ ผู้นำทางการเมืองที่ดีและสถาบันการเมือง

หมวด ๑ ระบบผู้แทนที่ดีและผู้นำทางการเมืองที่ดี

หมวด ๒ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ

๑. เสริมสร้างและพัฒนาความเป็นปึกแผ่นของสถาบันครอบครัวและชุมชน สงเคราะห์ และจัดสวัสดิการแก่ผู้สูงอายุตามความจำเป็นสำหรับผู้สูงอายุที่ยากจนและไม่มีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพรวมถึงสวัสดิการสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพและผู้อยู่ในสภาพยากลำบากให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี และพึ่งพาตนเองได้

๒. รัฐต้องจัดสรรงบประมาณในการบริการสุขภาพให้เพียงพอและยั่งยืน ภายใต้การร่วมจ่ายของประชาชน เพื่อชะลอการเพิ่มขึ้นของงบประมาณฯ เพิ่มบุคลากรให้เพียงพอต่อการทำงาน สอนนโยบายของรัฐ ในลักษณะผู้รับบริการพึงพอใจ ผู้มีความสุข โดยคำนึงถึงความเท่าเทียม เป็นธรรม เสมอภาค ประสิทธิภาพ คุณภาพการบริการและมาตรฐานอย่างทั่วถึง ภายใต้การมีส่วนร่วม

ของประชาชนและบุคลากรทางสาธารณสุขทั้งรัฐ และเอกชน โดยผู้มีหน้าที่ให้บริการดังกล่าว ซึ่งได้ปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพ ย่อมได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย

๓. บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับบริการทางสาธารณสุขที่เหมาะสม และได้มาตรฐานผู้ยากไร้มีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลจากสถานพยาบาลของรัฐโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย

๔. บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับการป้องกันและกำจัดโรคติดต่อจากรัฐอย่างเหมาะสม โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายและทันต่อเหตุการณ์

๕. รัฐต้องจัดให้มีการส่งเสริมสุขภาพป้องกันโรคตามลักษณะประชากร การออกกำลังกาย เพื่อสุขภาพ การพัฒนาลักษณะนิสัยเพื่อสุขภาพ การโภชนาการ คุณภาพและความปลอดภัย ด้านอาหาร ความปลอดภัยในสิ่งแวดล้อมและอาชีพ รวมถึงความปลอดภัยในการคมนาคม

๖. รัฐพึงให้ความสำคัญในการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มคุณภาพการบริการ

๗. ส่งเสริมการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือกอย่างเหมาะสมและพอเพียง

๘. บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับข้อมูลแท้จริงในด้านการแพทย์ทางเลือกและผลิตภัณฑ์

สุขภาพจากรัฐ

หมวด ๓ รัฐสภา

หมวด ๔ การมีส่วนร่วมทางการเมือง

หมวด ๕ การคลังและการงบประมาณของรัฐ

หมวด ๖ ความสัมพันธ์ระหว่างข้าราชการ นักการเมืองและประชาชน

หมวด ๗ การกระจายอำนาจและการปกครองท้องถิ่น

ภาค ๓ นิติธรรม ศาล การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ

หมวด ๑ ศาลและกระบวนการยุติธรรม

หมวด ๒ การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ

ภาค ๔ การปฏิรูปและการสร้างความปรองดอง

บทสุดท้าย

บทเฉพาะกาล

กำหนดกรอบรัฐธรรมนูญภายใต้แนวคิดเดิม

ภาค ๑ หมวด ๒ ส่วนที่ ๓ หน้าที่พลเมืองประชาชนต้องมีหน้าที่ดูแลสุขภาพของตนเองและป้องกันตนเองจากปัจจัยเสี่ยงภายนอกและสิ่งแวดล้อมซึ่งกระทบต่อสุขภาพ

ภาค ๒ หมวด ๗ การกระจายอำนาจ

รัฐพึงจัดให้มีเขตบริการสุขภาพโดยการกระจายบุคลากรและงบประมาณไปตามเขตดังกล่าว

ภาค ๔ การปฏิรูป ๑.๒

๑. รัฐพึงวางยุทธศาสตร์ในการเผชิญปัญหาสังคมผู้สูงอายุในอนาคต ตลอดจนแก้ปัญหาการตั้งครรถ์ในวัยรุ่น/การตั้งครรถ์ที่ไม่พร้อมเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน
๒. การบริหาร ๓ กองทุนร่วมกันภายใต้ National Clearing House
๓. รัฐพึงส่งเสริม ประชาสัมพันธ์และสร้างแรงจูงใจแก่ผู้ที่อุทิศอวัยวะ หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกายเพื่อผู้อื่น
๔. รัฐพึงออกกฎหมายให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการแพทย์

คณะกรรมการการสื่อสารมวลชน
การศึกษาศาสตร์ เทคโนโลยี
และสารสนเทศ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะกรรมการการสื่อสารมวลชนฯ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ โทร. ๙๑๕๘-๙
 ที่ วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๗
 เรื่อง ขอส่งความเห็นของคณะกรรมการเพื่อประกอบการจัดทำความเห็นเกี่ยวกับร่างรัฐธรรมนูญ
 ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เรียน ประธานคณะกรรมการสามัญรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ
 ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ตามที่คณะกรรมการสามัญรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำ
 ร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ขอความ
 อนุเคราะห์มายังคณะกรรมการการสื่อสารมวลชน การวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสารสนเทศ
 ในการรวบรวมความเห็นของคณะกรรมการ เพื่อจัดทำเป็นความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติเสนอ
 ต่อคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ นั้น

คณะกรรมการการสื่อสารมวลชน การวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสารสนเทศ
 ได้จัดทำความเห็นของคณะกรรมการเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงขอจัดส่งให้คณะกรรมการสามัญ
 รวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง
 ของรัฐธรรมนูญ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ นำไปดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป (รายละเอียดปรากฏ
 ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

พลอากาศเอก

(ชาลี จันทร์เรือง)

ประธานคณะกรรมการการสื่อสารมวลชน
 การวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสารสนเทศ
 สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

**ประเด็นความเห็นเกี่ยวกับการยกร่างรัฐธรรมนูญ
ของคณะกรรมการการสื่อสารมวลชน การวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสารสนเทศ
เสนอต่อคณะกรรมการสามัญรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณา
จัดทำร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ**

ตามที่คณะกรรมการสามัญรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ขอความอนุเคราะห์มายังคณะกรรมการการสื่อสารมวลชน การวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสารสนเทศ ในการรวบรวมความเห็นของคณะกรรมการ เพื่อจัดทำเป็นความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติเสนอต่อคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ นั้น คณะกรรมการการสื่อสารมวลชน การวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสารสนเทศ ได้พิจารณาและมีมติให้เสนอความเห็นเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว ในประเด็นดังต่อไปนี้

๑. กรอบแนวทางในการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ

๑.๑ การกำหนดโครงสร้างของคณะกรรมการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) ไม่ควรบัญญัติเรื่องดังกล่าวไว้ในรัฐธรรมนูญ เหตุเพราะหากมีการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงโครงสร้างขององค์กรจะต้องแก้ไขรัฐธรรมนูญ ซึ่งมีความกระบวนกรและขั้นตอนที่ยุ่งยาก ทั้งนี้ เห็นควรที่จะกำหนดเรื่องดังกล่าวไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ หรือพระราชบัญญัติสำหรับองค์กรโดยเฉพาะ

๑.๒ รัฐธรรมนูญไม่สามารถจะเขียนกำหนดกรอบ กำหนดแนวทาง กำหนดข้อห้ามต่าง ๆ ได้ในทุกประเด็น ถึงแม้จะเพิ่มเติมกฎข้อบังคับก็จะพบว่าไม่พอเพียง เนื่องจากระบบวัฒนธรรมของคนไทย เอื้อให้ผู้ไม่หวังดีได้หาช่องว่างของกฎหมาย และใช้ประโยชน์จากช่องว่างเหล่านั้นหาประโยชน์เข้าตัว โดยที่ประชาชนไม่ให้ความสนใจหรือต่อต้านมากนัก ทั้งนี้ สังคมที่ดี คือสังคมที่แม้ไม่มีกฎหมายบังคับ แต่ประชาชนก็ยังอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข ซึ่งได้จากการสร้างวัฒนธรรมในการ Check and Balance กันเอง ดังนั้น จึงควรเน้นการสร้างและส่งเสริมระบบ Check and Balance ที่เข้มแข็ง โดยส่งเสริมให้ประชาชนมีตรรกะ และความคิดในการพิจารณาข้อมูลจากสื่อสารมวลชนและแหล่งข้อมูลอื่น ๆ ได้อย่างมีเหตุผลตามความเป็นจริง รู้เท่าทันผู้ไม่หวังดี และให้ตระหนัก ตลอดจนกล้าที่จะออกมายืนยันและคัดค้านในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง

๒. ภาค ๒ ผู้นำทางการเมืองที่ดี และสถาบันการเมือง

หมวด ๒ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ

๒.๑ ด้านสื่อสารมวลชน

๒.๑.๑ ส่งเสริมด้านการปฏิรูปทางการสื่อสารมวลชน การปฏิรูปสื่อทำอย่างไรให้สื่อมวลชนไทยทำหน้าที่ได้มีข้อรับผิดชอบต่อสังคม ไม่สร้างความเกลียดชังระหว่างคนในชาติและยึดหลักการทำหน้าที่ของสื่อในระบบประชาธิปไตย คือมีเสรีภาพในการนำเสนอข่าวสารและวิพากษ์วิจารณ์ แต่ในขณะเดียวกันก็ต้องมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อสังคม และอยู่ในของจริยธรรมแห่งวิชาชีพ รวมไปถึงการใช้สื่อผ่านโซเชียลมีเดียที่มีลักษณะการสื่อสารหลายทาง เจ้าของสื่อจะต้องรับผิดชอบต่อผู้รับสื่อด้วยความเนื้อหาที่เผยแพร่ต่อสาธารณะที่ละเมิดสิทธิของผู้อื่นด้วย

เรื่องนี้อย่างจริงจัง และเนื่องจากเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญที่จะลดความแตกแยกของคนในชาติซึ่งเป็นเป้าหมาย การดำเนินการเร่งด่วน จึงสมควรกำหนดกลไกไว้ในรัฐธรรมนูญ และจัดทำเป็นวาระแห่งชาติด้วย

๒.๒ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

๒.๒.๑ รัฐต้องส่งเสริมในเรื่องวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ ส่งเสริมให้มีการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในการวิจัยห้องทดสอบต่าง ๆ ให้ความสำคัญในการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา มีการใช้การใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นแนวทางในการพบปะเจรจาหาความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ และองค์กรระดับโลกต่าง ๆ

๒.๒.๒ รัฐต้องกำหนดมาตรการเพื่อวางรากฐานทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เอื้อประโยชน์ให้กับหน่วยงานเอกชนที่ใช้งานวิจัยและทรัพย์สินทางปัญญาไปต่อยอดให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม สนับสนุนให้มีกฎหมายเพื่อให้เอกชนสามารถนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีใช้ประโยชน์ได้ มีการผลักดันให้เอกชนมีการลงทุนทำงานวิจัย โดยให้มีการสนับสนุนทั้งเรื่องภาษี กำลังพล และเครื่องมือที่จำเป็น เพื่อเพิ่มความสามารถทางการแข่งขันในด้านงานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งเปิดโอกาสให้เด็ก เยาวชน และประชาชน หรือสถาบันการศึกษาสามารถเข้าถึงแหล่งทุนเกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้โดยง่าย และสนับสนุนให้มีการจัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

๒.๒.๓ รัฐต้องกำหนดสัดส่วนของงบประมาณด้านการวิจัยและพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีว่าควรมีสัดส่วนร้อยละเท่าใดของ GDP เพื่อช่วยในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และขับเคลื่อนและพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศได้อย่างยั่งยืน

๒.๒.๔ รัฐต้องเร่งหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาการออกสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตร และสนับสนุนส่งเสริมทรัพย์สินทางปัญญา เพื่อพัฒนาและส่งเสริมการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศ โดยต้องส่งเสริมให้มีระบบการจดทะเบียนสิทธิบัตรโดยสะดวกและรวดเร็ว

๒.๓ ด้านสารสนเทศและการสื่อสาร

๒.๓.๑ ในแผนการศึกษาของชาติ ต้องบรรจุความรู้เรื่องกระบวนการใช้ และการพัฒนาระบบระบบงานไอที (ICT Application and Process Development Life Cycle) รวมถึง ICT Project Management ไว้ในระบบการเรียนการสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จนถึงระดับมหาวิทยาลัย เพื่อเพิ่มศักยภาพการใช้งานให้เป็นไปอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

๒.๓.๒ จัดทำโครงสร้างพื้นฐานของประเทศให้รองรับระบบ IT รวมถึงการปรับแก้ไขกฎหมายให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาด้าน IT ของประเทศในอนาคต

๒.๓.๓ สนับสนุนให้มีมาตรฐานการพัฒนาระบบ IT ที่เชื่อมต่อกันได้

๒.๓.๔ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผลิตบุคลากรด้าน IT ในทุกระดับ

๒.๓.๕ กำหนดมาตรฐานของผู้ประกอบการด้าน IT โดยมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์

๒.๓.๖ สนับสนุนส่งเสริมให้หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนใช้ซอฟต์แวร์ที่คิดค้น และผลิตโดยคนไทยให้มากขึ้น เพื่อกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาซอฟต์แวร์และผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง

คณะกรรมการสังคม กิจการเด็ก
เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ
และผู้ด้อยโอกาส

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะกรรมการสังคม กิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ โทร. ๙๒๒๕ - ๖

ที่ _____ วันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอส่งความเห็นเพื่อรวบรวมและจัดทำเป็นความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติเสนอต่อ
คณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ

เรียน ประธานคณะกรรมการสามัญรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ
ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ตามที่คณะกรรมการสามัญรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขอความอนุเคราะห์ให้คณะกรรมการสามัญประจำสภานิติบัญญัติแห่งชาติทุกคณะ เสนอความเห็นที่เกี่ยวข้องต่อคณะกรรมการเพื่อรวบรวมความเห็นประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ เพื่อเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาให้ความเห็นชอบ และจัดส่งความเห็นดังกล่าวไปยังคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญต่อไป

บัดนี้ คณะกรรมการคณะกรรมการสังคม กิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้พิจารณาแล้วและได้จัดทำความเห็นในเรื่องดังกล่าวเสร็จแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

(นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์)

ประธานคณะกรรมการสังคม กิจการเด็ก เยาวชน
สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

**ข้อเสนอต่อการยกเว้นรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช....
ของคณะกรรมการสิทธิการสังคม กิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส
สถานิติบัญญัติแห่งชาติ
เพื่อนำเสนอคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญและสภาปฏิรูปแห่งชาติ**

คณะอนุกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน และผู้สูงอายุ

เสนอโดยพิจารณาจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เห็นควรยืนยันสาระ
ทั้งหลายเหล่านี้ไว้ในรัฐธรรมนูญ ดังนี้

มาตรา ๓๕

สิทธิของบุคคลในครอบครัว เกียรติยศ ชื่อเสียง ตลอดจนความเป็นอยู่ส่วนตัว ย่อมได้รับความ
คุ้มครอง

การกล่าวหรือไขข่าวแพร่หลายซึ่งข้อความหรือภาพไม่ว่าด้วยวิธีใดไปยังสาธารณชน อันเป็นการ
ละเมิดหรือกระทบถึงสิทธิของบุคคลในครอบครัว เกียรติยศ ชื่อเสียง หรือความเป็นอยู่ส่วนตัว จะกระทำ
มิได้ เว้นแต่กรณีที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ

บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับความคุ้มครองจากการแสวงประโยชน์โดยมิชอบจากข้อมูลส่วนบุคคลที่
เกี่ยวกับตน ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

มาตรา ๔๐

บุคคลย่อมมีสิทธิในกระบวนการยุติธรรม ดังต่อไปนี้

(๑) สิทธิเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้โดยง่าย สะดวก รวดเร็ว และทั่วถึง

(๒) สิทธิพื้นฐานในกระบวนการพิจารณา ซึ่งอย่างน้อยต้องมีหลักประกันขั้นพื้นฐานเรื่องการได้รับการ
พิจารณาโดยเปิดเผย การได้รับทราบข้อเท็จจริงและตรวจเอกสารอย่างเพียงพอ การเสนอข้อเท็จจริง ข้อ
โต้แย้ง และพยานหลักฐานของตน การคัดค้านผู้พิพากษาหรือตุลาการ การได้รับการพิจารณาโดยผู้
พิพากษาหรือตุลาการที่นั่งพิจารณาคดีครบองค์คณะ และการได้รับทราบเหตุผลประกอบคำวินิจฉัย คำ
พิพากษา หรือคำสั่ง

(๓) บุคคลย่อมมีสิทธิที่จะให้คดีของตนได้รับการพิจารณาอย่างถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรม

(๔) ผู้เสียหาย ผู้ต้องหา โจทก์ จำเลย คู่กรณี ผู้มีส่วนได้เสีย หรือพยานในคดีมีสิทธิได้รับการปฏิบัติ
ที่เหมาะสมในการดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรม รวมทั้งสิทธิในการได้รับการสอบสวนอย่างถูกต้อง
รวดเร็ว เป็นธรรม และการไม่ให้ถ้อยคำเป็นปฏิปักษ์ต่อตนเอง

(๕) ผู้เสียหาย ผู้ต้องหา จำเลย และพยานในคดีอาญา มีสิทธิได้รับความคุ้มครอง และความช่วยเหลือที่จำเป็นและเหมาะสมจากรัฐ ส่วนค่าตอบแทน ค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายที่จำเป็น ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

(๖) เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ หรือคนพิการหรือทุพพลภาพ ย่อมมีสิทธิได้รับความคุ้มครองในการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีอย่างเหมาะสม และย่อมมีสิทธิได้รับการปฏิบัติที่เหมาะสมในคดีที่เกี่ยวกับความรุนแรงทางเพศ

(๗) ในคดีอาญา ผู้ต้องหาหรือจำเลยมีสิทธิได้รับการสอบสวนหรือการพิจารณาคดีที่ถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรม โอกาสในการต่อสู้คดีอย่างเพียงพอ การตรวจสอบหรือได้รับทราบพยานหลักฐานตามสมควร การได้รับความช่วยเหลือในทางคดีจากทนายความ และการได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว

(๘) ในคดีแพ่ง บุคคลมีสิทธิได้รับความช่วยเหลือทางกฎหมายอย่างเหมาะสมจากรัฐ

มาตรา ๕๙

บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย (หมายเหตุ: การจัดการศึกษาต้องไม่เก็บค่าใช้จ่ายใดๆอย่างแท้จริง)

ผู้ยากไร้ คนพิการหรือทุพพลภาพ หรือผู้อยู่ในสภาวะยากลำบาก ต้องได้รับสิทธิตามวรรคหนึ่งและการสนับสนุนจากรัฐเพื่อให้ได้รับการศึกษาโดยทัดเทียมกับบุคคลอื่น

การจัดการศึกษาอบรมขององค์กรวิชาชีพหรือเอกชน การศึกษาทางเลือกของประชาชน การเรียนรู้ด้วยตนเอง และการเรียนรู้ตลอดชีวิต ย่อมได้รับความคุ้มครองและส่งเสริมที่เหมาะสมจากรัฐ

มาตรา ๕๑

บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับบริการทางสาธารณสุขที่เหมาะสมและได้มาตรฐาน และผู้ยากไร้มีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลจากสถานบริการสาธารณสุขของรัฐโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับการบริการสาธารณสุขจากรัฐซึ่งต้องเป็นไปอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ

บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับการป้องกันและขจัดโรคติดต่ออันตรายจากรัฐอย่างเหมาะสมโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายและทันต่อเหตุการณ์

มาตรา ๕๒

เด็กและเยาวชน มีสิทธิในการอยู่รอดและได้รับการพัฒนาด้านร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา ตามศักยภาพในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชนเป็นสำคัญ

เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุและบุคคลในครอบครัว มีสิทธิได้รับความคุ้มครองจากรัฐให้ปราศจากการใช้ความรุนแรงและการปฏิบัติอันไม่เป็นธรรม ทั้งมีสิทธิได้รับการบำบัดฟื้นฟูในกรณีที่มีเหตุดังกล่าว

การแทรกแซงและการจำกัดสิทธิของเด็ก เยาวชน และบุคคลในครอบครัว จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะเพื่อสงวนและรักษาไว้ซึ่งสถานะของครอบครัวหรือประโยชน์สูงสุดของบุคคลนั้น

เด็กและเยาวชนซึ่งไม่มีผู้ดูแลมีสิทธิได้รับการเลี้ยงดูและการศึกษาอบรมที่เหมาะสมจากรัฐ

มาตรา ๕๓

บุคคลซึ่งมีอายุเกินหกสิบปีบริบูรณ์และไม่มีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพ มีสิทธิได้รับสวัสดิการ สิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะอย่างสมศักดิ์ศรี และความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ

มาตรา ๕๕

บุคคลซึ่งไร้ที่อยู่อาศัยและไม่มีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพ ย่อมมีสิทธิได้รับความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ

มาตรา ๘๐

รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านสังคม การสาธารณสุข การศึกษา และวัฒนธรรม ดังต่อไปนี้

(๑) คุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชน สนับสนุนการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาปฐมวัย ส่งเสริมความเสมอภาคของหญิงและชาย เสริมสร้างและพัฒนาความเป็นปึกแผ่นของสถาบันครอบครัวและชุมชน รวมทั้งต้องสงเคราะห์และจัดสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุ ผู้ยากไร้ คนพิการหรือทุพพลภาพ และผู้อยู่ในสภาวะยากลำบาก ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและพึ่งพาตนเองได้

(๒) ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาระบบสุขภาพที่เน้นการสร้างเสริมสุขภาพอันนำไปสู่สุขภาพที่ยั่งยืนของประชาชน รวมทั้งจัดและส่งเสริมให้ประชาชนได้รับบริการสาธารณสุขที่มีมาตรฐานอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้เอกชนและชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาสุขภาพและการจัดบริการสาธารณสุข โดยผู้มีหน้าที่ให้บริการดังกล่าวซึ่งได้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรฐานวิชาชีพและจริยธรรม ย่อมได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย

(๓) พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาในทุกระดับและทุกรูปแบบให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม จัดให้มีแผนการศึกษาแห่งชาติ กฎหมายเพื่อพัฒนาการศึกษาของชาติ จัดให้มีการพัฒนาคุณภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ก้าวหน้าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก รวมทั้งปลูกฝังให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกของความเป็นไทย มีระเบียบวินัย คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม และยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนการกระจายอำนาจเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน องค์กรทางศาสนา และเอกชน จัดและมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนามาตรฐานคุณภาพการศึกษาให้เท่าเทียมและสอดคล้องกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ

(๕) ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาวิจัยในศิลปวิทยาการแขนงต่าง ๆ และเผยแพร่ข้อมูลผลการศึกษาวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนการศึกษาวิจัยจากรัฐ

(๖) ส่งเสริมและสนับสนุนความรู้รักสามัคคีและการเรียนรู้ ปลูกจิตสำนึก และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีของชาติ ตลอดจนค่านิยมอันดีงามและภูมิปัญญาท้องถิ่น

มาตรา ๘๑

รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านกฎหมายและการยุติธรรม ดังต่อไปนี้

(๑) ดูแลให้มีการปฏิบัติและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างถูกต้อง รวดเร็ว เป็นธรรม และทั่วถึง ส่งเสริมการให้ความช่วยเหลือและให้ความรู้ทางกฎหมายแก่ประชาชน และจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่นในกระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพ โดยให้ประชาชนและองค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในกระบวนการยุติธรรม และการช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมาย

(๒) ค้ำครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคลให้พ้นจากการล่วงละเมิด ทั้งโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐและโดยบุคคลอื่น และต้องอำนวยความยุติธรรมแก่ประชาชนอย่างเท่าเทียมกัน

(๕) สนับสนุนการดำเนินการขององค์กรภาคเอกชนที่ให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน โดยเฉพาะผู้ได้รับผลกระทบจากความรุนแรงในครอบครัว

มาตรา ๘๔

รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจ ดังต่อไปนี้

(๔) จัดให้มีการออมเพื่อการดำรงชีพในยามชราแก่ประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างทั่วถึง

(๗) ส่งเสริมให้ประชากรวัยทำงานมีงานทำ ค้ำครองแรงงานเด็ก สตรี และผู้สูงอายุจัดระบบแรงงานสัมพันธ์และระบบไตรภาคีที่ผู้ทำงานมีสิทธิเลือกผู้แทนของตน จัดระบบประกันสังคม รวมทั้งค้ำครองให้ผู้ทำงานที่มีคุณค่าอย่างเดียวกันได้รับค่าตอบแทน สิทธิประโยชน์ และสวัสดิการที่เป็นธรรมโดยไม่เลือกปฏิบัติ

คณะอนุกรรมการกิจการสตรี

๑. มาตรา ๑๖๗ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

มาตรา ๑๖๗ ในการนำเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ต้องมีเอกสารประกอบซึ่งรวมถึงประมาณการรายรับ และวัตถุประสงค์ กิจกรรม แผนงาน โครงการ ในแต่ละรายการของการใช้จ่ายงบประมาณให้ชัดเจน รวมทั้งต้องแสดงฐานะการเงินการคลังของประเทศ เกี่ยวกับภาพรวมของภาวะเศรษฐกิจที่เกิดจากการใช้จ่ายและการจัดหารายได้ ประโยชน์และการขาดรายได้ จากการยกเว้นภาษีเฉพาะรายในรูปแบบต่างๆ ความจำเป็นในการตั้งงบประมาณผูกพันข้ามปี ภาระหนี้ และการก่อหนี้ของรัฐและฐานะการเงินของรัฐวิสาหกิจ ในปีที่ยกอนุมัติงบประมาณนั้นและปีงบประมาณ ที่ผ่าน มาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาด้วย

หากรายจ่ายใดไม่สามารถจัดสรรงบประมาณให้แก่หน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจหรือ หน่วยงานอื่นใดของรัฐได้โดยตรง ให้จัดไว้ในรายการรายจ่ายงบกลาง โดยต้องแสดงเหตุผลและ ความจำเป็นในการกำหนด งบประมาณรายจ่ายงบกลางนั้นด้วย

ให้มีกฎหมายการเงินการคลังของรัฐเพื่อกำหนดกรอบวินัยการเงินการคลัง ซึ่งรวมถึง หลักเกณฑ์ เกี่ยวกับการวางแผนการเงินระยะปานกลาง การจัดการรายได้ การกำหนดแนวทางในการจัดทำ งบประมาณ

รายจ่ายของแผ่นดิน การบริหารการเงินและทรัพย์สิน การบัญชี กองทุนสาธารณะ การก่อหนี้ หรือการดำเนินการที่ผูกพันทรัพย์สินหรือภาระทางการเงินของรัฐ หลักเกณฑ์การกำหนดวงเงินสำรองจ่าย เพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น และการอื่นที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะต้องใช้เป็นกรอบในการจัดหารายได้ กำกับ การใช้จ่ายเงิน ตามหลักการรักษาเสถียรภาพ พัฒนาทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน **และความเป็นธรรมในสังคม และหลักความเสมอภาคระหว่างเพศ**

เหตุผล

๑. การจัดสรรงบประมาณของภาครัฐจะต้องจัดสรรงบประมาณโดยคำนึงถึงหลักความเสมอภาคระหว่างเพศตามบทบัญญัติมาตรา ๓๐ และมาตรการพิเศษตาม มาตรา ๓๐ วรรคท้าย ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

๒. เป็นไปตามพันธกรณีของอนุสัญญาจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ (CEDAW) และ MDGs เป็นไปตามมาตรา ๔ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗)

๒. ควบคุม มาตรา ๓๐ ,๔๐ ,๕๒ ,๘๐ ,๘๑ ,๘๔ ,๘๗ ,๘๗ ,๑๑๔ และ ๑๕๒ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ไว้ แต่สัดส่วนของเพศใดเพศหนึ่งไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓

เหตุผล

เป็นไปตามหลักสิทธิสตรีตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ แต่ให้เปลี่ยนคำว่า “สัดส่วนที่เหมาะสม” เป็น “สัดส่วนของเพศใดเพศหนึ่งไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓”

๓. มาตรา ๑๕๒ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

มาตรา ๑๕๒ การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับเศรษฐกิจสังคม สาธารณสุข การศึกษา สื่อสารมวลชนและศิลปวัฒนธรรมที่**ที่ประชาชนสภาผู้แทนราษฎรวิเศษชัย** ่วรมีสาระสำคัญเกี่ยวกับเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ หรือผู้พิการหรือทุพพลภาพ หากสภาผู้แทนราษฎร มิได้พิจารณาโดยกรรมาธิการเต็มสภา ให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญขึ้นประกอบด้วย ผู้แทนองค์การเอกชนเกี่ยวกับบุคคลประเภทนั้นมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมาธิการ ทั้งหมด ทั้งนี้ โดยมีสัดส่วนหญิงและชายที่ใกล้เคียงกัน

เหตุผล

๑. การพิจารณากฎหมายของรัฐสภาประเด็นด้านเศรษฐกิจสังคม สาธารณสุข การศึกษา สื่อสารมวลชนและศิลปวัฒนธรรม ต้องเป็นไปตามหลักความเสมอภาคระหว่างเพศตามบทบัญญัติมาตรา ๓๐ และมาตรการพิเศษตามมาตรา ๓๐ วรรคท้าย แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

๒. เป็นไปตามพันธกรณีของอนุสัญญาจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ (CEDAW) และ MDGs เป็นไปตามมาตรา ๔ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗)

๔. การจัดทำบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมืองสำหรับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วนและแบบแบ่งเขต ต้องคำนึงถึงโอกาส และความเท่าเทียมกันระหว่างหญิงและชาย **โดยต้องมีสัดส่วนของเพศใดเพศหนึ่งไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓**

เหตุผล

๑. ตามหลักความเสมอภาคระหว่างเพศตามบทบัญญัติมาตรา ๓๐ และมาตรการพิเศษตามมาตรา ๓๐ วรรคท้าย แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

๒. เป็นไปตามพันธกรณีของอนุสัญญาจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ (CEDAW) และ MDGs (เป็นไปตามมาตรา ๔ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗)

๕. ในการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาต้องคำนึงถึงโอกาส และความเท่าเทียมกันระหว่างหญิงและชาย **โดยต้องมีสัดส่วนของเพศใดเพศหนึ่งไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓**

เหตุผล

๑. ตามหลักความเสมอภาคระหว่างเพศตามบทบัญญัติมาตรา ๓๐ และมาตรการพิเศษตามมาตรา ๓๐ วรรคท้าย แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

๒. เป็นไปตามพันธกรณีของอนุสัญญาจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ (CEDAW) และ MDGs (เป็นไปตามมาตรา ๔ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗)

คณะอนุกรรมการกิจการคนพิการ

ข้อเสนอต่อการยกร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. โดยประมวลจากข้อมูลสำคัญ ได้แก่ หนังสือ “รัฐธรรมนูญฉบับใหม่... ชีวิตใหม่ของคนพิการ” ซึ่งเกิดจากการขับเคลื่อนเพื่อยกร่างรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ ของเครือข่ายคนพิการอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ รัฐธรรมนูญ (ฉบับชั่วคราว) พ.ศ. ๒๕๕๗ และมติที่ ๖ ของสมัชชาปฏิรูปเรื่องการสร้างสังคมที่คนไทยอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันโดยคณะกรรมการเครือข่ายคนพิการเพื่อการปฏิรูป

๑. การสร้างสังคมที่คนไทยอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน (Inclusive Society) ซึ่งหมายถึงการทำให้ทุกคนได้เข้ามาอยู่ในพื้นที่ทางสังคมและทำกิจกรรมทางสังคมร่วมกันได้อย่างมีศักดิ์ศรีไม่มีการเลือกปฏิบัติต่อกันและกันได้รับโอกาสที่เท่าเทียมกันในการเข้าถึงสิทธิทรัพยากรและการใช้ประโยชน์จากสภาพแวดล้อมต่าง ๆ อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม โดยประกอบด้วยหลักการสำคัญ ๔ ประการ คือ

๑) การสร้างสภาพแวดล้อมที่ทุกคนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ (Accessibility) หมายรวมถึงสภาพแวดล้อมทางกายภาพการขนส่งข้อมูลข่าวสารการสื่อสารเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสิ่งอำนวยความสะดวกตลอดจนบริการอื่นโดยยึดหลักการการออกแบบที่เป็นสากล (Universal Design: UD) และเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก (Assistive Technology: AT) รวมทั้งการช่วยเหลือที่สมเหตุสมผล (Reasonable Accommodation: RA)

๒) การส่งเสริมความเสมอภาคและขจัดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล โดยเฉพาะกลุ่มคนพิการรวมทั้งการหลีกเลี่ยง ไม่กำหนด หรือละเว้นการให้ความช่วยเหลืออย่างสมเหตุสมผล (Reasonable Accommodation) ตามหลักการในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการถือเป็นการเลือกปฏิบัติ

๓) การสร้างความมั่นคงทางด้านการคลังเพื่อการพัฒนาสังคมอย่างต่อเนื่องโดยการปฏิรูประบบการบริหารจัดการสลากในประเทศไทยและการจัดตั้งกองทุนส่งเสริมการพัฒนาภาคประชาสังคมและพลังพลเมืองโดยยึดตามหลักการของมาตรา ๓๕ (๗) แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗^๑

๔) การสร้างพลังจิตอาสาโดยการมีส่วนร่วมอย่างกว้างขวางของภาคประชาชนและภาคส่วนต่างๆ

๒. ความพิการหรือคนพิการเป็นผลจากความสัมพันธ์ระหว่างอัตตลักษณ์หรือความบกพร่องของบุคคลกับสภาพแวดล้อม (Social model) คนพิการไม่ได้อยู่ในกลุ่มสภาพทางกายหรือสุขภาพ ซึ่งเป็นการมองความพิการในมิติทางการแพทย์ (Medical model) ที่มองคนพิการเป็นคนป่วย คนที่ผิดปกติ และต้องการการดูแลตั้งนั้นการคุ้มครองสิทธิคนพิการ มิควรถูกชี้้นำให้มองตัวคนพิการเพียงอย่างเดียว ต้องพิจารณาจากสภาพแวดล้อมและสังคมซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดความพิการ

๓. การใช้คำว่า “คนพิการ” แทนคำว่า “ผู้พิการ” เพื่อให้สอดคล้องกับบทนิยามตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ.๒๕๕๐ ซึ่งเป็นกฎหมายหลักของคนพิการ รวมทั้งยกเลิกการใช้คำว่า “ทุพพลภาพ” ควบคู่กับคำว่า “พิการ” เนื่องจากคำว่า “ทุพพลภาพ” นั้นหมายรวมถึงการที่ความสามารถในการทำงานลดลงถึงขนาดไม่อาจประกอบการทำงานตามปกติได้ แต่ “คนพิการ” นั้นสามารถทำงานได้ตามปกติซึ่งแปรผันตามสภาพแวดล้อมด้วย

๔. การปฏิบัติตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการซึ่งเป็นพันธกรณีระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคี เพื่อประกันความเสมอภาคและสิทธิของคนพิการอย่างชัดเจนและจริงจังมากขึ้น โดยยึดตามหลักการของมาตรา ๔ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗^๒

๕. ใช้คำว่า “สวัสดิการ” แทนคำว่า “สงเคราะห์” เพราะการสงเคราะห์ นำไปสู่ความเข้าใจว่าการให้ตามความสมัครใจ และตามความพร้อม ซึ่งไม่สามารถนำไปสู่คุณภาพ ชีวิตที่ดี และพึ่งตนเองได้ เน้นย้ำถึงการเปลี่ยนผ่านจากแนวคิดฐานเวทนานิยมเป็นแนวคิดฐานสิทธิ

^๑ มาตรา ๓๕ (๗) กลไกที่มีประสิทธิภาพในการปรับโครงสร้างและขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจและสังคมเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมอย่างยั่งยืน

^๒ มาตรา ๔ ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์สิทธิเสรีภาพและความเสมอภาคบรรดาที่ชนชาวไทยเคยได้รับการคุ้มครองตามประเพณีการปกครองประเทศไทยในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขและตามพันธกรณีระหว่างประเทศที่ประเทศไทยมีอยู่แล้วย่อมได้รับการคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญนี้

๖. คนทุกกลุ่มรวมทั้งคนพิการมีเสรีภาพในการติดต่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ฉะนั้น รัฐต้องคุ้มครองเสรีภาพในการเข้าถึงและการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของคนพิการแต่ละประเภท ซึ่งต้องการ สื่อหรือรูปแบบ การติดต่อสื่อสารที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ การไม่อำนวยความสะดวกในเรื่องนี้ถือเป็นการเลือกปฏิบัติ

๗. การกำหนดหลักประกันในการมีงานทำของคนพิการและครอบครัว พร้อมทั้งกำหนดค่าจ้าง และการจัดสวัสดิการอย่างเป็นธรรมเป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการและครอบครัว

๘. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีส่วนร่วมอย่างจริงจัง ในการทำหน้าที่คุ้มครอง ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการรวมทั้งผู้ปกครองหรือครอบครัว

๙. รัฐต้องคุ้มครองการกระทำรุนแรงต่อคนพิการโดยเฉพาะเด็กพิการ สตรีพิการ และผู้สูงอายุ พิการ

๑๐. รัฐต้องจัดสวัสดิการให้คนพิการที่ไม่สามารถพึ่งตนเองได้ให้มีชีวิตพอเพียงอย่างต่อเนื่อง

จากแนวคิดหลักดังกล่าวเครือข่ายคนพิการได้เสนอ แนวทางร่างรัฐธรรมนูญใหม่ซึ่งใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เป็นฐานในการพิจารณารวม ๘ มาตรา ได้แก่ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๖ มาตรา ๘๐ มาตรา ๘๔ และมาตรา ๑๕๒ โดยมีข้อความดังนี้

หมวด ๓ สิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย

มี ๕ มาตรา โดยอยู่ใน ส่วนที่ ๒ ความเสมอภาคส่วนที่ ๔ สิทธิในกระบวนการยุติธรรมส่วนที่ ๘ สิทธิและเสรีภาพในการศึกษาส่วนที่ ๙ สิทธิในการได้รับบริการสาธารณสุขและสวัสดิการจากรัฐ และส่วนที่ ๑๐ สิทธิในข้อมูลข่าวสารและการร้องเรียน

ส่วนที่ ๒ ความเสมอภาค

มาตรา ๓๐ บุคคลย่อมเสมอภาคกันในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกันชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกันรวมทั้งให้ได้รับความคุ้มครองตามพันธกรณีระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคี

การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ จะกระทำมิได้

มาตรการที่รัฐกำหนดขึ้นเพื่อขจัดอุปสรรคหรือส่งเสริมให้บุคคลสามารถใช้สิทธิและเสรีภาพได้เช่นเดียวกับบุคคลอื่น ย่อมไม่ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามวรรคสามแต่มาตรการที่เป็นการละเว้นไม่ให้ความช่วยเหลืออย่างสมเหตุสมผลต่อผู้ตกอยู่ในภาวะยากลำบาก เดือดร้อน ประสบภัยหรือสมควรได้รับความช่วยเหลือ ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามวรรคสาม

บุคคลย่อมมีสิทธิในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากสภาพแวดล้อมอันเป็นสาธารณะหมายถึงสภาพแวดล้อมทางกายภาพการขนส่งข้อมูลข่าวสารการสื่อสารเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสิ่งอำนวยความสะดวกตลอดจนบริการอื่นอย่างเท่าเทียมทั่วถึงและเป็นธรรมโดยปราศจากการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม

ส่วนที่ ๙ สิทธิในการได้รับบริการสาธารณสุขและสวัสดิการจากรัฐ

มาตรา ๕๔ คนพิการหรือผู้ทุพพลภาพมีสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสวัสดิการสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ และความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ

บุคคลวิกลจริตย่อมได้รับความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ

ส่วนที่ ๑๐ สิทธิในข้อมูลข่าวสารและการร้องเรียน

มาตรา ๕๖ บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับทราบและเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยราชการหน่วยงานของรัฐรัฐวิสาหกิจหรือราชการส่วนท้องถิ่นเว้นแต่การเปิดเผยข้อมูลหรือข่าวสารนั้นจะกระทบต่อความมั่นคงของรัฐความปลอดภัยของประชาชนหรือส่วนได้เสียอันพึงได้รับความคุ้มครองของบุคคลอื่นหรือเป็นข้อมูลส่วนบุคคลทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ

ข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะต้องอยู่ในรูปแบบ ช่องทาง หรือวิธีการที่ทุกคนรวมถึงคนพิการและผู้สูงอายุสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ด้วยตามมาตรฐานสากล

หมวด ๕ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ

ส่วนที่ ๗ แนวนโยบายด้านเศรษฐกิจ

มาตรา ๘๔ รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจดังต่อไปนี้

(๗) ส่งเสริมให้ประชากรวัยทำงานมีงานทำคุ้มครองแรงงานเด็กและสตรีจัดระบบแรงงานสัมพันธ์และระบบไตรภาคีที่ผู้ทำงานมีสิทธิเลือกผู้แทนของตนจัดระบบประกันสังคมการสร้างหลักประกันการมีงานทำให้คนพิการและผู้ด้อยโอกาสรวมทั้งคุ้มครองให้ผู้ทำงานที่มีคุณค่าอย่างเดียวกันได้รับค่าตอบแทนสิทธิประโยชน์และสวัสดิการที่เป็นธรรมโดยไม่เลือกปฏิบัติ

หมวด ๖ รัฐสภา

มี ๑ มาตรา โดยอยู่ในส่วนที่ ๗ การตราพระราชบัญญัติ

ส่วนที่ ๗ การตราพระราชบัญญัติ

มาตรา ๑๕๒ การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรหรือประธานวุฒิสภาวินิจฉัยว่ามีสาระสำคัญเกี่ยวกับเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการหรือผู้ทุพพลภาพ หากสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภามีได้พิจารณาโดยกรรมาธิการเต็มสภา ให้สภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญขึ้นประกอบด้วยผู้แทนองค์การเอกชนเกี่ยวกับบุคคลประเภทนั้นมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมาธิการทั้งหมด ทั้งนี้ โดยมีสัดส่วนหญิงและชายที่ใกล้เคียงกัน

คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์

กลุ่มงานคณะกรรมการการยุติธรรมและการตำรวจ
 วันที่ 153 / 2557
 วันที่ ๒๕ พ.ย. 57 เวลา 18-50 น.
 สำนักกรรมการ ๒

๘๕

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ โทร. ๐ ๒๘๒๑ ๙๑๕๐
 ที่ _____ วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอดำเนินการเห็นชอบของคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์เพื่อรวบรวมและจัดทำ
 เป็นความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติเสนอต่อคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
 ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ

เรียน ประธานคณะกรรมการสามัญรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำ
 ร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ตามที่คณะกรรมการสามัญรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำ
 ร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ขอ
 ความอนุเคราะห์มายังคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์เพื่อรวบรวมความเห็น
 ของคณะกรรมการและจัดทำเป็นความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติเสนอต่อคณะกรรมการ
 ยกร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ นั้น

คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ได้จัดทำความเห็นของคณะกรรมการโดยระบุ
 ตามกรอบแนวทางในการยกร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ที่คณะกรรมการการ
 ยกร่างรัฐธรรมนูญได้กำหนดไว้ และขอดำเนินการให้คณะกรรมการสามัญรวบรวมความเห็น
 เพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ
 สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อนำไปประมวลและจัดทำเป็นความเห็นและนำเสนอต่อสภานิติบัญญัติ
 แห่งชาติพิจารณาให้ความเห็นชอบ แล้วจัดส่งความเห็นดังกล่าวไปยังคณะกรรมการร่าง
 รัฐธรรมนูญต่อไป (รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

พลเอก

(ดนัย มีชูเวช)

ประธานคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์
 สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ประเด็นความเห็น

เกี่ยวกับการยกร่างรัฐธรรมนูญของคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์
เสนอต่อคณะกรรมการสามัญรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณา
จัดทำร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ

ตามที่คณะกรรมการสามัญรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำ
ร่างรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ขอ
ความอนุเคราะห์มายังคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์เพื่อรวบรวมความเห็น
ของคณะกรรมการและจัดทำเป็นความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติเสนอต่อคณะกรรมการ
ยกร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ

ทั้งนี้ ที่ประชุมคณะกรรมการได้พิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับกรณิดังกล่าวข้างต้น
โดยกำหนดกรอบการเสนอความเห็นในประเด็นดังต่อไปนี้

๑. สิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย

บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญต้องให้ความสำคัญกับเสรีภาพในการรวมกันในลักษณะ
องค์กรกลุ่ม กล่าวคือ กลุ่มเกษตรกร และสหกรณ์ ซึ่งหลักการและเป้าหมายของการรวมกลุ่มมุ่งเน้น
เพื่อให้เกิดความเข้มแข็ง การช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม รวมทั้งเพื่อให้
สามารถขับเคลื่อนการดำเนินการด้านการเกษตรและสหกรณ์ของประเทศให้เป็นไปในเชิงระบบ

๒. แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ

๒.๑ รัฐต้องให้ความสำคัญกับการส่งเสริมสนับสนุนด้านการเกษตรและสหกรณ์
ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศชาติในภาพรวมเป็นสำคัญ รวมทั้ง
ยกระดับส่งเสริมวิสาหกิจและวิสาหกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็งและสามารถแข่งขันได้ โดยการพัฒนา
ศักยภาพเกษตรกรให้มั่งคั่งความรู้อย่างเพียงพอ นอกจากนี้ รัฐต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้าน
การเกษตรที่มุ่งเน้นคุณภาพการผลิต การทำการเกษตรเพื่อพัฒนาไปสู่การเป็นเกษตรอุตสาหกรรม
ผลักดันการส่งออก สร้างระบบเชื่อมโยงระหว่างผู้ผลิต ผู้จำหน่ายและผู้บริโภคอย่างเป็นธรรม ตลอดจน
พัฒนาตลาดกลางให้เป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตร

๒.๒ รัฐต้องกำหนดแนวทางการดำเนินการเพื่อให้สหกรณ์เป็นองค์กรทางเศรษฐกิจ และสังคมเพื่อสนองความต้องการร่วมกันทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม โดยอยู่บนพื้นฐานของการ ช่วยตนเอง ความรับผิดชอบต่อตนเอง ความเป็นประชาธิปไตย ความเสมอภาค ความเที่ยงธรรม ความเป็นเอกภาพของสมาชิก ความซื่อสัตย์สุจริต ความรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนความเอื้ออาทร ต่อคนอื่น ทั้งนี้ รัฐต้องให้ความสำคัญกับการบังคับใช้กฎหมายที่มีอยู่หรือผลักดันให้มีกฎหมายในการ ส่งเสริมด้านสหกรณ์ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๓ รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนการรวมกลุ่มของเกษตรกรในลักษณะกลุ่มชุมชน เพื่อผลิตผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (One - Tambon One - Product : OTOP) โดยให้ การส่งเสริมและสนับสนุนตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน พร้อมทั้งเป็นการ สร้างรายได้แก่เกษตรกรและชุมชนอย่างเป็นรูปธรรม อันจะส่งผลต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม อย่างยั่งยืนต่อไป

๒.๔ รัฐต้องดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพในการให้เกษตรกรมีกรรมสิทธิ์ หรือสิทธิ ในที่ดินอย่างทั่วถึงเพื่อประกอบอาชีพเกษตรกรรมด้วยการปฏิรูปที่ดิน จัดรูปที่ดินหรือวิธีอื่นในการ ค้ำครองสิทธิของเกษตรกร เป็นการสร้างกลไกทางกฎหมายในการพัฒนาให้มีองค์กรรับผิดชอบ ด้านการบริหารจัดการที่ดินของประเทศในระดับกระทรวง ตลอดจนการสร้างโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อการเกษตรกรรมและการสร้างโครงสร้างระบบความเป็นธรรมในการซื้อขายผลผลิตการเกษตรและ ปัจจัยการผลิต พัฒนาเทคโนโลยีการเกษตรและสนับสนุนการใช้เครื่องจักรกลการเกษตร

๒.๕ รัฐต้องมีการจัดสวัสดิการให้กับเกษตรกรอย่างเหมาะสม โดยการตั้งกองทุนที่มี วัตถุประสงค์ในการส่งเสริมอาชีพเกษตร ตลอดจนการสร้างกลไกในการคุ้มครองผู้ประกอบการอาชีพ เกษตรกรรม อันเป็นแนวทางการสร้างหลักประกันให้เกษตรกรมีความมั่นคงในการประกอบอาชีพ

๓. การกระจายอำนาจ และการปกครองท้องถิ่น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีบทบาทสำคัญและมีความรับผิดชอบในการส่งเสริม พัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ในชุมชนหรือพื้นที่ และควรมีการกระจายภารกิจการส่งเสริม และการพัฒนา การตัดสินใจ บุคลากรและงบประมาณ ให้เพียงพอต่อการดำเนินการขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อมุ่งไปสู่เป้าหมายการสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนด้านการเกษตร และสหกรณ์

สำหรับการกระจายความรับผิดชอบให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมุ่งเน้น การส่งเสริมให้มีบุคลากรด้านการเกษตรและสหกรณ์ของภาครัฐเพื่อช่วยเหลือและดำเนินงานของรัฐ ตามกรอบอำนาจหน้าที่ โดยรัฐต้องกำหนดให้มีกฎหมายที่ให้อำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถ เข้าไปมีบทบาทในการพัฒนาและดูแลเกษตรกรในพื้นที่ได้อย่างเหมาะสม

๔. การปฏิรูปเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรม

การดำเนินการของรัฐเพื่อนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำของสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การลดความเหลื่อมล้ำระหว่างอาชีพเกษตรกรและอาชีพอื่น รัฐต้องกำหนดมาตรการหรือแนวทาง ดำเนินการโดยการให้ความสำคัญในการสร้างความเข้าใจและตระหนักถึงความทัดเทียมกันทางสถานะ ของบุคคล อาชีพ ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ส่งเสริมให้เกษตรกรมีรายได้ที่เหมาะสมและเพียงพอ เพื่อยกฐานะของเกษตรกรให้มีความเป็นอยู่ที่ใกล้เคียงหรือทัดเทียมกับอาชีพอื่น โดยการกำหนดกลไก ทางกฎหมายเพื่อให้มีการขับเคลื่อน (Dynamic Law) โดยการตั้งกองทุนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการ ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพและการสร้างสวัสดิการของเกษตรกร สู่เป้าหมายของการปฏิรูปเพื่อลดความ เหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม ตลอดจนรัฐต้องสร้างองค์ความรู้ในการ ประกอบอาชีพ กำหนดแนวทางการส่งเสริมการปลูกฝังแนวคิดและค่านิยมของบุตรหลานเกษตรกรให้มีความตระหนักรักในอาชีพและสืบทอดอาชีพเกษตรกรต่อกับบรรพบุรุษ ตลอดจนสร้างความภาคภูมิใจ ให้เกษตรกรโดยการยกย่องเชิดชูเกียรติในฐานะผู้มีคุณต่อแผ่นดิน

คณะกรรมการการคมนาคม

บันทึกข้อความ

กลุ่มงานคณะกรรมการการยุติธรรมและการตำรวจ

รับที่ 143 / 2557

วันที่ 26 พ.ย. 2557 เวลา 14.00 น.

สำนักกรรมการ ๒

ส่วนราชการ คณะกรรมการการคมนาคม โทร.๐ ๒๘๓๑ ๙๑๕๒-๓

ที่ _____ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ

เรียน ประธานคณะกรรมการสามัญรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ตามที่คณะกรรมการการคมนาคม สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้รับหนังสือจากท่านขอให้เสนอความเห็นที่เกี่ยวข้องต่อคณะกรรมการในการรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ โดยให้จัดส่งความเห็นดังกล่าวภายในวันพุธที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ นั้น

คณะกรรมการได้พิจารณาโดยมีหลักการจากความจำเป็นขั้นพื้นฐานต่อการดำรงชีวิตของประชาชน ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ประกอบกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๘๔ (๑๐) (๑๑) และ (๑๒) บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ มาตรา ๓๕ (๗) รวมทั้งกรอบอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการคมนาคม สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ตามข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๘๔ (๑๒) ดังนั้น คณะกรรมการจึงขอเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่แนบมาท้ายนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

พลอากาศเอก ไทพณ วัฒน

(ไพศาล สิตบุตร)

ประธานคณะกรรมการการคมนาคม

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ประเด็นข้อเสนอแนะของคณะกรรมการการคมนาคม สถาบันบัญญัติแห่งชาติ

หลักการและเหตุผล

คณะกรรมการได้พิจารณาจากความเป็นขั้นพื้นฐานต่อการดำรงชีวิตของประชาชน ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ประกอบกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๘๔ (๑๐) (๑๑) และ (๑๒) บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ มาตรา ๓๕ (๗) รวมทั้งกรอบอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการคมนาคม สถาบันบัญญัติแห่งชาติ ตามข้อบังคับการประชุมสถาบันบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๘๔ (๑๒) โดยเห็นสมควรเสนอความเห็นเพื่อบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ดังนี้

ภาค ๒ หมวด ๒ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ

(๑) จัดให้มีสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานอันจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของประชาชนเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐในทางเศรษฐกิจ และต้องมีให้สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานอันจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของประชาชนอยู่ในความผูกขาดของเอกชนอันอาจก่อความเสียหายแก่รัฐ โดยสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานนั้นต้องคำนึงถึงความเพียงพอ ความคุ้มค่า ความรวดเร็ว ความสะดวก และความปลอดภัย

(๒) การดำเนินการใดที่เป็นเหตุให้โครงสร้างหรือโครงข่ายขั้นพื้นฐานของกิจการสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานของรัฐอันจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของประชาชน หรือเพื่อความมั่นคงของรัฐตกไปเป็นกรรมสิทธิ์ของเอกชน หรือทำให้รัฐเป็นเจ้าของน้อยกว่าร้อยละห้าสิบเอ็ด จะกระทำมิได้

(๓) ต้องจัดให้มีการขนส่งทางน้ำและกิจการพาณิชย์ การขนส่งทางบก การขนส่งทางราง และการขนส่งทางอากาศ รวมทั้งการดำเนินการตามระบบบริหารจัดการขนส่งทั้งภายในและระหว่างประเทศ เพื่อสร้างศักยภาพความได้เปรียบทางการแข่งขันของประเทศในภูมิภาคอาเซียน บนพื้นฐานของความพอเพียง และสนองต่อความต้องการของประชาชนและประเทศชาติอย่างรวดเร็ว

(๔) จัดให้มีกลไกที่มีประสิทธิภาพในการปรับโครงสร้างและขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจและสังคม เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมอย่างยั่งยืน และป้องกันการบริหารราชการแผ่นดินที่มุ่งสร้างความนิยมทางการเมืองที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศและประชาชนในระยะยาว

คณะกรรมการการต่างประเทศ

บันทึกข้อความ

กลุ่มงานคณะกรรมการการยุติธรรมและการตำรวจ
รับที่..... 156 2557 ๙๑
วันที่ 28 มิ.ย. 2557 เวลา 13-30 น.
สำนักกรรมการ ๒

ส่วนราชการ คณะกรรมการการต่างประเทศ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ โทร. ๙๑๗๗

ที่ ศบ.๙๖๗(๙๖๗๒๑๐๒๐/๙๕๒) วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ

เรียน ประธานคณะกรรมการสามัญรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ
ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ตามที่คณะกรรมการสามัญรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ ได้ขอความอนุเคราะห์จากคณะกรรมการสามัญประจำสภานิติบัญญัติแห่งชาติทุกคณะ เสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ ความละเอียดทราบแล้ว นั้น

คณะกรรมการการต่างประเทศ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้รวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะภายใต้กรอบเพื่อให้เกิดการปฏิรูปตามมาตรา ๒๗ และมาตรา ๓๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการ รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และดำเนินการต่อไป

(นางพิไลพรรณ สมบัติศิริ)

ประธานคณะกรรมการการต่างประเทศ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

**ความเห็นที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการต่างประเทศ
เพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ
เรื่อง การตรวจสอบฝ่ายบริหารในการทำงานด้านต่างประเทศ**

บทนำและสภาพปัญหา

ในอดีตที่ผ่านมา รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้มีการบัญญัติในเรื่อง การตรวจสอบฝ่ายบริหารในการทำงานด้านต่างประเทศ ไว้ในมาตรา ๑๙๐ และปัจจุบันรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ได้มีการบัญญัติในเรื่อง การตรวจสอบฝ่ายบริหารในการทำงานด้านต่างประเทศ ไว้ในมาตรา ๒๓ ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญทั้งสองฉบับดังกล่าวข้างต้นมีทั้งข้อดี และข้อเสีย ดังนี้

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๙๐

ข้อดี

๑. มีหลักการเรื่องความโปร่งใสและมีหลักการเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชน กล่าวคือ มีการกำหนดว่าก่อนการดำเนินการเพื่อทำหนังสือสัญญากับนานาประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ คณะรัฐมนตรีต้องให้ข้อมูลและจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนหรือทำประชาพิจารณ์
๒. มีการกำหนดให้คณะรัฐมนตรีต้องชี้แจงต่อรัฐสภาและต้องเสนอกรอบการเจรจาต่อรัฐสภา เพื่อขอความเห็นชอบด้วยทุกครั้ง ส่งผลให้ฝ่ายนิติบัญญัติมีการตรวจสอบฝ่ายบริหารที่เข้มแข็ง

ข้อเสีย

๑. ปัญหาความไม่ชัดเจนในความหมายของประเภทหนังสือสัญญาที่ต้องขอความเห็นชอบต่อรัฐสภา “หนังสือสัญญาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือสังคมของประเทศอย่างกว้างขวาง หรือมีผลผูกพันด้านการค้า การลงทุน หรืองบประมาณของประเทศอย่างมีนัยสำคัญ ต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา” ก่อให้เกิดปัญหาต่อการปฏิบัติงานของข้าราชการประจำว่า หนังสือสัญญาใดบ้างที่ต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา ดังนั้น เพื่อความปลอดภัยของข้าราชการ ผู้ปฏิบัติจึงนำหนังสือสัญญาทุกกรณีเข้าขอความเห็นชอบต่อรัฐสภา ซึ่งเป็นการสร้างภาระให้กับรัฐสภา และฝ่ายบริหารรวมทั้งข้าราชการผู้ปฏิบัติเป็นอย่างยิ่ง
๒. ส่งผลให้กระบวนการเจรจาล่าช้า โดยเฉพาะการเจรจากรอบพหุภาคี เนื่องจากต้องขอความเห็นชอบจากรัฐสภาทั้งก่อนการเจรจาและก่อนลงนามในหนังสือสัญญาใด ๆ ทำให้ประเทศไทย เสียโอกาสในการเข้าร่วมเจรจาเพื่อรักษาผลประโยชน์ของชาติ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ มาตรา ๒๓
ข้อดี

๑. มีการนิยามความหมายของ “หนังสือสัญญาที่กระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือสังคมของประเทศอย่างกว้างขวาง” ไว้ในวรรคสามว่า หมายถึง หนังสือสัญญาเกี่ยวกับการค้าเสรี เขตศุลกากรร่วม หรือการให้ใช้ทรัพยากรธรรมชาติหรือทำให้ประเทศต้องสูญเสียสิทธิในทรัพยากรธรรมชาติทั้งหมดหรือบางส่วน หรือการอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ
๒. ไม่มีข้อกำหนดให้ต้องทำประชาพิจารณ์หรือต้องเสนอกรอบการเจรจาต่อรัฐสภาเพื่อขอความเห็นชอบ ก่อให้เกิดความคล่องตัวในการทำงานของฝ่ายบริหารและข้าราชการประจำ

ข้อเสีย

๑. ไม่มีหลักการเรื่องให้ประชาชนได้รู้ล่วงหน้าในเรื่องที่ฝ่ายบริหารจะไปตกลงทำหนังสือสัญญากับต่างประเทศ กล่าวคือ ไม่มีข้อกำหนดว่าคณะรัฐมนตรีต้องเสนอกรอบการเจรจาต่อรัฐสภาเพื่อขอความเห็นชอบก่อนการเจรจา
๒. ไม่มีหลักการเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชน กล่าวคือ ไม่มีข้อกำหนดว่าคณะรัฐมนตรีต้องให้ข้อมูลและจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนหรือทำประชาพิจารณ์

ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการเพื่อการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ เรื่อง การตรวจสอบฝ่ายบริหารในการทำงานด้านต่างประเทศ มีดังนี้

๑. การกำหนดประเภทหรือการนิยามความหมายของหนังสือสัญญาที่ต้องขอความเห็นชอบจากรัฐสภาควรมีความชัดเจน
๒. ควรกำหนดหลักการให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลและแสดงความคิดเห็นก่อนการทำหนังสือสัญญา โดยคำนึงถึงผลประโยชน์และความมั่นคงของประเทศเป็นหลัก
๓. ควรมีการกำหนดกรอบระยะเวลาให้รัฐสภามีเวลาอย่างเพียงพอในการพิจารณาหนังสือสัญญา อย่างน้อย ๖๐ วัน
๔. กรณีมีปัญหาว่าหนังสือสัญญาใดที่ต้องขอความเห็นชอบจากรัฐสภาหรือไม่ ควรให้เป็นอำนาจของคณะรัฐมนตรีหรือรัฐสภา เป็นผู้ยื่นเรื่องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย
๕. ควรเพิ่มเติมประเด็นการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการทำหนังสือสัญญา
๖. ข้อเสนอแนะดังกล่าวข้างต้น เมื่อได้บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแล้ว ควรมีการกำหนดกรอบระยะเวลาที่ชัดเจนในการจัดทำกฎหมายตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดเพื่อไม่ให้เกิดความล่าช้า

คณะกรรมการการทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม

บันทึกข้อความ

กลุ่มงานคณะกรรมการการยุติธรรมและการตำรวจ
รับที่ 144 / 2557
วันที่ 26 พ.ย. 2557 เวลา 14.20 น.
สำนักกรรมการ ๒

ส่วนราชการ คณะกรรมการการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โทร. ๕๑๖๒ - ๓

ที่ _____ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง ความเห็นเพื่อรวบรวมและจัดทำเป็นความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เรียน ประธานคณะกรรมการสามัญรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ
ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ตามที่คณะกรรมการสามัญรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ
ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ขอให้คณะกรรมการสามัญประจำ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติทุกคณะ เสนอความเห็นที่เกี่ยวข้องต่อคณะกรรมการสามัญรวบรวมความเห็น
เพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ เพื่อเสนอประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ
ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ นั้น

คณะกรรมการการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขอเสนอ
ความเห็นด้านการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาตามที่เห็นสมควรต่อไป

พลเรือเอก

(วัลลภ เกิดผล)

ประธานคณะกรรมการการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

**ความเห็นเพื่อเสนอประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ
คณะกรรมการการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัญญัติแห่งชาติ**

ภาค ๑ พระมหากษัตริย์ และประชาชน

หมวด ๒ ประชาชน

ส่วนที่ ๒ สิทธิ เสรีภาพของพลเมือง

สิทธิในการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

บุคคลย่อมมีสิทธิในการมีส่วนร่วมกับรัฐ และชุมชนในการบริหารจัดการการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่น การคุ้มครอง ส่งเสริม รักษาและฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อประโยชน์ต่อสุขภาพอนามัย สวัสดิภาพและคุณภาพชีวิตของตนและชุมชน

การดำเนินโครงการหรือกิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างร้ายแรง ทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพจะกระทำมิได้ เว้นแต่จะได้ศึกษาและประเมินผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนในชุมชน รวมทั้งการบรรเทาผลกระทบ และจัดให้มีกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียก่อน

บุคคลหรือชุมชนย่อมมีสิทธิที่จะฟ้องหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรอื่นของรัฐที่เป็นนิติบุคคล เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามบทบัญญัตินี้

ภาค ๒ ผู้นำทางการเมืองที่ดี และสถาบันการเมือง

หมวด ๒ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ

รัฐต้องส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมีจิตสำนึก และมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ การคุ้มครอง ส่งเสริม รักษา และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน ตลอดจนการควบคุมและจำกัดภาวะมลพิษที่มีผลกระทบต่อสุขภาพ สวัสดิการ และคุณภาพชีวิตของประชาชน รวมทั้งส่งเสริมให้มีการทำแนวทางตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการอนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมวด ๗ การกระจายอำนาจ และการปกครองท้องถิ่น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีอำนาจหน้าที่ในการคุ้มครอง ส่งเสริม รักษา และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ของตน

ภาค ๓ นิติธรรม ศาล การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ**หมวด ๑ ศาลและกระบวนการยุติธรรม**

ให้มีศาลพิเศษ (ศาลสิ่งแวดล้อม) เพื่อพิจารณาคดีเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นการเฉพาะ เพื่อให้มีศาลและผู้พิพากษาที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ซึ่งจะทำให้การพิจารณาคดีในเรื่องดังกล่าวเป็นไปด้วยความรวดเร็ว

ให้มีคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบการกระทำหรือละเลยการกระทำที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ให้ความเห็นประกอบการพิจารณาในเรื่องที่มีข้อพิพาทเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม เสนอแนะนโยบายและการปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ ต่อรัฐสภา หรือคณะรัฐมนตรีในการคุ้มครอง ส่งเสริม รักษาและฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อม

หมายเหตุ เห็นควรเร่งสร้างจิตสำนึกและการปฏิรูปข้าราชการเพื่อเป็นข้าราชการที่ดี ซึ่งจะมีผลในทุกด้าน รวมทั้ง การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้วย

คณะกรรมการการพาณิชย์
การอุตสาหกรรม และการแรงงาน

กลุ่มงานคณะกรรมการการยุติธรรมและการตำรวจ
 วันที่ 146 / 2557
 วันที่ 26 ก.ย. 2557 เวลา 15:00 น.
 สำนักกรรมการ ๒

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะกรรมการการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๑๖๐-๑

ที่ วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอส่งความเห็นเพื่อพิจารณารวบรวมและจัดทำเป็นความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติเสนอต่อ
 คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ

เรียน ประธานคณะกรรมการสามัญรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ
 ตามมาตรา ๓๔ วรรคสองของรัฐธรรมนูญ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ตามที่คณะกรรมการสามัญรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำ
 ร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ ได้มีหนังสือขอความอนุเคราะห์
 คณะกรรมการสามัญประจำสภานิติบัญญัติแห่งชาติทุกคณะ เสนอความเห็นที่เกี่ยวข้องต่อ
 คณะกรรมการสามัญในการรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ
 ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ โดยการจัดทำความเห็นของคณะกรรมการสามัญประจำสภา
 นิติบัญญัติแห่งชาติจะระบุตามกรอบแนวทางในการร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
 พุทธศักราช ที่คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญได้กำหนดไว้หรือไม่ก็ได้ และให้จัดส่งความเห็น
 ดังกล่าวมายังฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการสามัญ ภายในวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ความละเอียด
 ทราบแล้ว นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการการพาณิชย์ฯ ได้ดำเนินการจัดทำความเห็นตามกรอบการดำเนินงาน
 ในด้านการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงาน เสร็จสิ้นแล้ว จึงขอส่งความเห็นของ
 คณะกรรมการ เพื่อไปประมวลและจัดทำความเห็นต่อไป รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่แนบมา
 พร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

พลเอก

(สิงห์ศึก สิงห์ไพร)

ประธานคณะกรรมการการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงาน
 สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ความเห็นเพื่อประกอบบทพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ

๑
๐
๐

ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง

คณะกรรมการการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงาน สถาบันบัญญัติแห่งชาติ

มาตรา	รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐	ความเห็นเพื่อประกอบการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช	ความเห็น / เหตุผล / โดยสังเขป
๔๔	บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับหลักประกันความปลอดภัยและสวัสดิภาพในการทำงาน รวมทั้งหลักประกันในการดำรงชีพทั้งในระหว่างการทำงานและเมื่อพ้นภาวะการทำงาน ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ	<p>๑. เสริมสร้างความสมดุลของตลาดแรงงาน ความมั่นคง และความยั่งยืนให้ภาคแรงงาน เพื่อตอบสนองความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคม ประเทศ</p> <p>๒. สนับสนุนกฎหมายแรงงานของไทยให้เป็นมาตรฐานสากลเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมที่มีความหลากหลายเนื่องจากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยสร้างความเข้มแข็งและความพร้อมแก่แรงงานไทยและร่วมพัฒนาระบบควบคุมครองทางสังคมของแรงงานอาเซียน</p> <p>๓. สร้างโอกาสแก่ผู้เข้าสู่ตลาดแรงงาน รวมทั้งสตรี ผู้ด้อยโอกาส และแรงงานข้ามชาติที่ถูกกฎหมาย พร้อมทั้งยกระดับคุณภาพแรงงาน ให้แรงงานทั้งระบบมีโอกาส</p>	<p>เพิ่มสิทธิของบุคคลที่จะได้รับหลักประกันจากรัฐในการทำงานของตนให้เป็นไปโดยความปลอดภัยและมีสวัสดิภาพ รวมทั้งการได้รับหลักประกันในการดำรงชีพที่ได้รับมาตรฐานทั้งในระหว่างการทำงานและเมื่อพ้นภาวะการทำงานจากรัฐตามที่รัฐจะได้ตรา กฎหมายกำหนดรายละเอียดในการได้รับสิทธิดังกล่าวของบุคคลต่อไป</p>

		<p>เข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานในทุกระดับอย่างมีมาตรฐาน และเชื่อมโยงข้อมูลและการดำเนินการระหว่างหน่วยงานของรัฐกับเอกชน เพื่อให้ตรงกับความต้องการของพื้นที่และของประเทศโดยรวม และส่งเสริมให้แรงงานนอกระบบเข้าสู่ระบบที่ถูกกฎหมาย</p>	
<p>๘๔ (๗)</p>	<p>มาตรา ๘๔ รัฐต้องดำเนินการตามนโยบายด้านเศรษฐกิจต่อไปนี้</p> <p>(๗) ส่งเสริมให้ประชากรวัยทำงานมีงานทำ</p> <p>คุ้มครองแรงงานเด็กและสตรี จัดทำระบบแรงงานสัมพันธ์และระบบไตรภาคีที่ผู้ทำงานมีสิทธิเลือกผู้แทนของตน จัดระบบประกันสังคม รวมทั้งคุ้มครองให้ผู้ทำงานที่มีคุณค่าอย่างเดียวกันได้รับค่าตอบแทนสิทธิประโยชน์ และสวัสดิการที่เป็นธรรมโดยไม่เลือกปฏิบัติ</p>	<p>๔. ป้องกันและแก้ไขปัญหาค้ามนุษย์ การใช้แรงงานบังคับ และการใช้แรงงานเด็ก รวมถึงปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมืองการทรมานต่อแรงงานต่างด้าว</p> <p>๕. สนับสนุนและส่งเสริมให้มีการพัฒนาด้านการศึกษา ทักษะแนวคิด นวัตกรรม และเทคโนโลยีรูปแบบใหม่ๆ มาประยุกต์ใช้เพื่อเสริมสร้างทดแทนแรงงานเพื่อแก้ไขปัญหาระยะยาว</p>	<p>เพิ่มเติมหลักการด้านเศรษฐกิจชิ้นใหม่ รวมถึงแก้ไขหลักการเดิมให้เหมาะสมสำคัญชัดเจนยิ่งขึ้น</p>

๖. เพิ่มนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ

“รัฐต้องส่งเสริม สนับสนุน สร้างโอกาส ให้
ผู้สูงอายุ มีอาชีพ การงาน ที่เหมาะสมภายในชุมชน เพื่อ
เพิ่มพูนรายได้และยกระดับคุณภาพชีวิตและสังคมของ
ผู้สูงอายุรวมทั้งจัดให้ผู้สูงอายุได้รับบำเหน็จบำนาญที่
เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพการออมก่อนเข้าสู่สูงอายุ
ของบุคคลนั้น”

มาตรา	รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐	ความเห็นเพื่อประกอบการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช	ความเห็น / เหตุผล / โดยสังเขป
๘๔	<p>รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) สนับสนุนระบบเศรษฐกิจแบบเสรีและเป็นธรรมโดยอาศัยกลไกตลาด และสนับสนุนให้มีการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน โดยต้องยกเลิกและละเว้น การตรากฎหมายและกฎหมายที่ควบคุมธุรกิจซึ่งมีบทบัญญัติที่ไม่สอดคล้องกับความจำเป็นทางเศรษฐกิจ และต้องไม่ประกอบกิจการที่มีลักษณะเป็นการแข่งขันกับเอกชน เว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ รักษาผลประโยชน์ส่วนร่วมหรือการจัดให้มีสาธารณูปโภค</p> <p>(๕) กำกับให้การประกอบกิจการมีการแข่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรม ป้องกันการผูกขาด ตัดตอนไม่เข้าโดยทางตรงหรือทางอ้อม และคุ้มครองผู้บริโภค</p>	<p>๑. รัฐต้องสนับสนุนและส่งเสริมให้การประกอบธุรกิจการค้ามีการแข่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรม ให้มีการกำหนดนโยบายและมาตรการเพื่อป้องกันการผูกขาดตัดตอนทั้งทางตรงและทางอ้อม รวมทั้งรัฐต้องกำกับดูแลการประกอบธุรกิจให้มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรมเป็นไปตามกฎหมายและนโยบายแห่งรัฐ เพื่อเกิดประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจและเป็นประโยชน์โดยรวม</p> <p>๒. รัฐต้องมีมาตรการคุ้มครองผู้บริโภคและคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา เพื่อเสริมสร้างศักยภาพที่เอื้อต่อการพัฒนานวัตกรรม และให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน โดยให้มีการบูรณาการในการดำเนินการได้ผลจริงจัง</p> <p>๓. สนับสนุนให้ธุรกิจ SMEs (ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม) มีช่องทางในการดำเนินธุรกิจโดยการปรับปรุงจัดระเบียบและกฎเกณฑ์ทางการค้าเพื่อป้องกันธุรกิจขนาดใหญ่เข้ามาแข่งขันในพื้นที่ส่งเสริมเฉพาะหรือโซนที่ภาครัฐกำหนดไว้สำหรับผู้ประกอบธุรกิจขนาดเล็กลง เช่น</p>	

	<p>(๘) คุ้มครองและรักษาผลประโยชน์ของเกษตรกรในการผลิตและการตลาดส่งเสริมให้สินค้าเกษตรได้รับผลตอบแทนสูงสุด รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มของเกษตรกรในรูปแบบของสภาเกษตรกร เพื่อวางแผนการเกษตรและรักษาผลประโยชน์ร่วมกันของเกษตรกร</p> <p>ให้กฎหมายว่าด้วยการกำหนดขั้นตอนและวิธีการจัดทำหนังสือสัญญาที่มีผลกระทบต่อกว้างขวาง หรือมีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือสังคมของประเทศอย่างกว้างขวาง หรือมีผลผูกพันด้านการค้า หรือการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญรวมทั้งการแก้ไขหรือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากกรณีปฏิบัติตามหนังสือสัญญาดังกล่าวโดยคำนึงถึงความเป็นธรรมระหว่างผู้ที่ได้รับประโยชน์กับผู้ที่ได้รับ</p>	<p>ธุรกิจชุมชน เป็นต้น รวมทั้งสนับสนุนให้มีช่องทางการตลาดใหม่ๆ ในการจำหน่ายและกระจายสินค้าและบริการเข้าสู่ตลาด เช่น ใช้ระบบดิจิทัลเทคโนโลยี เพื่อส่งเสริมศักยภาพและรองรับบทบาทการค้าโลกที่เปลี่ยนแปลง</p> <p>๔. รัฐต้องจัดให้มีการสนับสนุนภาคเกษตร อุตสาหกรรมรวมทั้งการบริการและการลงทุนอย่างเป็นระบบ เพื่อส่งเสริมให้เกิดการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต สร้างมูลค่าเพิ่ม สร้างห่วงโซ่มูลค่าและสร้างความเข้มแข็งทางธุรกิจ เพื่อใช้ประโยชน์การค้าเงินงานให้เกิดประโยชน์สูงสุด</p> <p>๕. รัฐต้องจัดให้มีกฎหมาย กฎระเบียบ ที่กำหนดขั้นตอน และวิธีการจัดทำหนังสือสัญญาที่มีผลผูกพันทางเศรษฐกิจ และการค้าอย่างชัดเจนเพื่อเป็นกรอบในการดำเนินการทำหนังสือสัญญาระหว่างประเทศ ทั้งนี้ก่อนการทำสัญญาดังกล่าว ต้องวิเคราะห์ผลกระทบทั้งเชิงบวกและเชิงลบ ต่อทุกภาคส่วนและเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ และวางมาตรการแก้ไขหรือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการปฏิบัติ</p>	
๑๙๐			

	<p>ผลกระทบจากการปฏิบัติตามหนังสือสัญญานี้ และประชาชนทั่วไป</p>	<p>ตามหนังสือสัญญาดังกล่าวนี้เป็นรูปธรรมและเป็นผล ชัดเจน</p>	
--	--	--	--

	<p>ผลกระทบจากการปฏิบัติตามหนังสือสัญญานั้น และประชาชนทั่วไป</p>	<p>ตามหนังสือสัญญาดังกล่าวนี้เป็นรูปธรรมและเป็นผล ชัดเจน</p>	<p>๑๐๖</p>
--	---	--	------------

<p>มาตรา ๒๕๕๐</p>	<p>รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p> <p>ส่วนที่ ๗ แนวนโยบายด้านเศรษฐกิจ มาตรา ๘๔ รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจ ดังต่อไปนี้</p>	<p>ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช</p> <p>ส่วนที่ ๗/๑ แนวนโยบายด้านอุตสาหกรรม มาตรา ๘๔/๑ รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านอุตสาหกรรม ดังนี้</p> <p>๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการลงทุนเพื่อพัฒนาองค์ประกอบแวดล้อมให้เอื้อต่อการประกอบธุรกิจและพัฒนาอุตสาหกรรม ทั้งในเรื่องการอำนวยความสะดวก โครงสร้างพื้นฐาน เทคโนโลยีสารสนเทศ และทรัพยากรบุคคลเพื่อสร้างโอกาสและความพร้อมในการประกอบอุตสาหกรรม</p> <p>๒. ส่งเสริมความสามารถของผู้ประกอบการไทยเพื่อการแข่งขันในตลาดโลก รวมถึงการลงทุนในต่างประเทศ และสิทธิประโยชน์ทางด้านภาษีในรูปแบบต่าง ๆ</p>	<p>ความเห็น / เหตุผล / โดยสังเขป</p> <p>กำหนดให้เรื่องอุตสาหกรรมเป็นแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐเป็นการเฉพาะ</p> <p>ส่งเสริมและสนับสนุนองค์ประกอบหรือปัจจัยให้เอื้อต่อการประกอบธุรกิจ</p> <p>ส่งเสริมการแข่งขันในตลาดโลก และการลงทุนในต่างประเทศ</p>
<p>๘๔</p>			

	<p>๓. กำกับดูแลการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมในประเทศ ระหว่างผู้ประกอบการไทยและผู้ประกอบธุรกิจต่างชาติให้มีการพัฒนาอย่างสมดุลและยั่งยืน</p> <p>๔. ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่มีการใช้ประโยชน์และการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยมีความรับผิดชอบต่อสังคม และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน</p> <p>๕. ส่งเสริมและสนับสนุนวิสาหกิจชุมชน และอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้น</p> <p>๖. ส่งเสริมและสนับสนุนการค้าวิจัย และจัดให้มีการใช้ประโยชน์จากผลการศึกษาและพัฒนาการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพและการพัฒนาบุคลากรที่เหมาะสม</p> <p>๗. สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน โดยต้องยกเลิกละเว้นการตรากฎหมายและกฎเกณฑ์ที่ควบคุมการประกอบกิจการ ซึ่งมีบทบัญญัติที่ไม่สอดคล้องกับความจำเป็น</p>	<p>กำกับดูแลและสร้างสมดุลระหว่างผู้ประกอบการไทยและผู้ประกอบธุรกิจต่างชาติ</p> <p>ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p> <p>ส่งเสริมอุตสาหกรรม SMEs</p> <p>สนับสนุนให้มีการนำผลงานวิจัยมาใช้ในเชิงพาณิชย์</p> <p>ลด ละ เลิก กฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการประกอบธุรกิจ</p>
--	---	--

		<p>ทางอุตสาหกรรม เว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ รักษาผลประโยชน์ส่วนร่วม หรือการจัดให้มีสาธารณูปโภค</p> <p>๘. สนับสนุนให้มีการใช้หลักคุณธรรม จริยธรรมและหลักธรรมาภิบาล ควบคู่กับการประกอบกิจการ</p> <p>๙. ส่งเสริมให้องค์กรภาคเอกชนทางเศรษฐกิจมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย การบริหารจัดการ เงินกองทุนหรือรายได้ของหน่วยงานรัฐใด ๆ ที่มีการเรียกเก็บจากองค์กรภาคเอกชนทางเศรษฐกิจ</p> <p>๑๐. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน</p> <p>๑๑. ส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร เพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ</p> <p>๑๒. ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้สินค้าที่ผลิตในประเทศ</p>	<p>ส่งเสริมหลักธรรมาภิบาล</p> <p>ให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและบริหารจัดการเงินทุนที่ถูกเรียกเก็บ เพื่อใช้ประโยชน์ในการติดตามตรวจสอบ การใช้จ่ายเงิน</p> <p>สนับสนุนการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษ</p> <p>คงเดิม</p> <p>สนับสนุนการใช้สินค้าในประเทศ</p>
<p>(๑๔) ส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ</p>			

			๑๑๐
ด้านอื่นๆ		<p>๑. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่จำเป็นต้องสังกัดพรรคการเมือง (เป็นอิสระ)</p> <p>๒. รัฐธรรมนูญใหม่ ควรมีวาระการเลือกตั้ง วาระ ละ ๒ ปี</p>	<p>เพื่อลดการควบคุมทางแนวความคิดทางการเมือง</p> <p>เพื่อหมุนเวียนนักการเมืองที่จะได้นักการเมืองที่ดี และลดการซื้อเสียง</p>

คณะกรรมการการศาสนา
ศิลปะ วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว

บันทึกข้อความ

รับที่ ๑๔๒ ๒๕๕๗
 วันที่ ๒๖ พ.ย. ๕๗ เวลา ๑๗.๐๐ น.
 สำนักกรรมการ ๒ | ๑๑๑

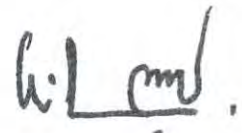
ส่วนราชการ คณะกรรมการการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว สภานิติบัญญัติแห่งชาติ โทร. ๙๒๒๙๗๘
 ที่ วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอเสนอความเห็นเพื่อรวบรวมและจัดทำเป็นความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
เสนอต่อคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ

เรียน ประธานคณะกรรมการสามัญรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ
 ตามที่ท่านได้ขอความอนุเคราะห์จากคณะกรรมการสามัญประจำสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
 ทุกคณะ เสนอความเห็นที่เกี่ยวข้องต่อคณะกรรมการสามัญในการรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการ
 พิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ โดยให้ส่งภายในวันพุธที่
 ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ความละเอียดทราบแล้ว นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
 ได้รวบรวมความเห็นดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงขอเสนอความเห็นเพื่อรวบรวมและจัดทำเป็น
 ความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติเสนอต่อคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔
 วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

พลตำรวจเอก
 (พิชิต คอวเดชะคุปต์)
 ประธานคณะกรรมการการศาสนา
 ศิลปะ วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
 สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ของคณะกรรมการการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เพื่อรวบรวมและจัดทำเป็นความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอต่อคณะกรรมการ

ยกร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ

๑. ด้านการศาสนา

๑.๑ บทบัญญัติเกี่ยวกับความมั่นคงและเอกลักษณ์ของชาติ

๑) เอกลักษณ์ของชาติไทย ประกอบด้วย สถาบันชาติ สถาบันศาสนา และสถาบันพระมหากษัตริย์

๒) สถาบันชาติ ประกอบด้วย ผืนแผ่นดินและประชาชน ผืนแผ่นดินเป็นที่เกิดและที่อยู่อาศัยประชาชนผู้อยู่ในผืนแผ่นดินจึงต้องร่วมกันรักษาผืนแผ่นดินให้ดำรงคงอยู่ให้สถิตสถาพรตลอดไป

๓) สถาบันศาสนา ประกอบด้วย พระพุทธศาสนาและศาสนาอื่นที่ทางราชการรับรองตามที่ปรากฏในพระราชกฤษฎีกา

๔) สถาบันพระมหากษัตริย์ ประกอบด้วย พระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นพุทธมามกะ และทรงเป็นองค์พระประมุขของชาติ

๕) สถาบันพระมหากษัตริย์ ประกอบด้วย พระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นพุทธมามกะ ทรงเป็นเอกอัครศาสนูปถัมภกของทุกศาสนา ตามที่ปรากฏในพระราชกฤษฎีกาที่เกี่ยวข้องและทรงเป็นองค์พระประมุขของชาติ

๖) สถาบันชาติ สถาบันศาสนา และสถาบันพระมหากษัตริย์ เป็นแกนหลักของความมั่นคงของชาติ รัฐบาลและทุกภาคส่วนในสังคมจะต้องร่วมกันรักษาสถาบันทั้งสามให้สถิตสถาพรตลอดไป

๗) ประเทศไทยเป็นราชอาณาจักรอันหนึ่งอันเดียวจะแบ่งแยกมิได้

๘) ประเทศไทยมีการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีธรรมาธิปไตยเป็นรากฐาน มีพระพุทธศาสนาและศาสนาอื่นที่ทางราชการรับรอง

๙) บุคคลมีหน้าที่พิทักษ์รักษาไว้ซึ่งชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ โดยเฉพาะพระพุทธศาสนาและศาสนาอื่นที่ทางราชการรับรอง และการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๑.๒ บทบัญญัติเกี่ยวกับศาสนา

๑) รัฐและทุกภาคส่วนในสังคมจะต้องคุ้มครองเสรีภาพในการนับถือศาสนา ภายในกรอบกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อพิทักษ์ความปลอดภัยและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคม สาธารณสุข ศิลธรรมอันดีงาม และสิทธิเสรีภาพพื้นฐานของพลเมืองไทย

(ที่มา : ARTICLE 18, INTERNATIONAL COVENANT ON CIVIL AND POLITICAL RIGHTS

ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคี)

- ๒ -

๒) รัฐและทุกภาคส่วนในสังคมจะต้องร่วมกันทำนุบำรุงพระพุทธศาสนาและศาสนาอื่นที่ทางราชการรับรอง ทั้งศาสนสถานและศาสนวัตถุ ศาสนบุคคล ศาสนพิธี และศาสนธรรม ให้มีความมั่นคง

๓) รัฐและทุกภาคส่วนในสังคมจะต้องร่วมกันส่งเสริมสนับสนุนการเผยแผ่ศาสนาธรรม ที่ถูกต้อง เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มโดยเฉพาะเยาวชน มีความรู้ ความเข้าใจอย่างถูกต้องเกี่ยวกับศาสนาธรรม ประพฤติปฏิบัติตามศาสนาธรรมด้วยศรัทธาและปัญญาที่ถูกต้อง

๔) รัฐและทุกภาคส่วนในสังคมจะต้องอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาและศาสนาอื่นที่ทางราชการรับรอง ทั้งการอุปถัมภ์คุ้มครองในด้านนโยบาย งบประมาณ และกฎหมาย โดยมีกฎหมายอุปถัมภ์และคุ้มครองศาสนา โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม

๕) รัฐและทุกภาคส่วนในสังคมต้องส่งเสริมสนับสนุนความเข้าใจอันดีระหว่างศาสนิกชนของทุกศาสนาความสัมพันธ์และความร่วมมือด้วยดีของศาสนาต่าง ๆ เพื่อนำพลังของศาสนาเป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญในการพัฒนาคน พัฒนาสังคม และส่งเสริมความมั่นคงของชาติ

๑.๓ บทบัญญัติเกี่ยวกับการปลูกฝังศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์

๑) รัฐและทุกภาคส่วนในสังคมจะต้องร่วมกันปลูกฝังศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ แก่คนไทยทุกกลุ่ม ทุกอาชีพ และทุกวัย ทั้งในระบบโรงเรียน และนอกระบบโรงเรียน

๒) รัฐควรน้อมนำคุณธรรม ๔ ประการ ที่พระราชทานในวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๒๕ และวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๔๙ เป็นคุณธรรมประจำชาติ และคุณธรรมประจำใจของชาวไทย

๓) รัฐจะต้องปฏิรูปการศึกษาให้เหมาะสม โดยนำศาสนาเป็นรากฐานของการศึกษา ตามปรัชญาการศึกษาของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระปิยมหาราช และพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ผู้ทรงได้รับการเทิดทูนยกย่องว่า “พระผู้ทรงเป็นครูแห่งแผ่นดิน”

๔) รัฐจะต้องส่งเสริมสนับสนุนโรงเรียนที่เน้นการสอนในเรื่องศาสนา เช่น โรงเรียนวิถีพุทธ โรงเรียนพอเหมาะ โรงเรียนสอนพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ โดยให้ได้รับงบประมาณสนับสนุนอย่างเหมาะสมเพียงพอ

๕) รัฐจะต้องส่งเสริมสนับสนุนให้สถานศึกษาในระดับต่าง ๆ สอนวิชาศีลธรรม และวิชาหน้าที่พลเมืองอย่างได้ผล เพื่อให้นักเรียนนักศึกษาเป็นผู้มีศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึกอันดีงาม และมีค่านิยมที่พึงประสงค์

๖) รัฐจะสนับสนุนให้ทุกองค์กรและผู้นับถือศาสนาของทุกศาสนาร่วมมือร่วมใจการส่งเสริมความปรองดอง ความสามัคคี และการอยู่ร่วมกันโดยสันติสุข

๑.๔ บทบัญญัติเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๑) รัฐจะต้องน้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริมาเป็นอุดมการณ์ของชาติ และยุทธศาสตร์ที่สำคัญของรัฐบาล ในการบริหารและพัฒนาประเทศ ในการดำรงชีวิตของคนไทยทุกระดับ

๒) รัฐจะต้องมีเป้าหมายที่ชัดเจนในการพัฒนาชุมชน ให้เป็นชุมชนเศรษฐกิจพอเพียง โดยยึดมั่นในหลักการ ๓ ประการ คือ ความพอเพียงหรือทางสายกลาง การมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกันที่ดี มีเงื่อนไข ๒ ประการ คือ ความรู้และคุณธรรม

๓) รัฐและทุกภาคส่วนของสังคม จะต้องร่วมกันในการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่ทุกระดับ คือ ระดับบุคคล ระดับครอบครัว ระดับชุมชน ระดับหน่วยงานหรือองค์การ ระดับสังคม และระดับชาติ เพื่อสร้างสรรค์แผ่นดินไทยเป็นแผ่นดินของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒. ด้านศิลปะและวัฒนธรรม

๒.๑ ควรจะต้องมีการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ ซึ่งประกอบด้วยศิลปวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับสถาบันชาติ สถาบันศาสนา สถาบันพระมหากษัตริย์ และการเมืองการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ทั้งนี้ การสนับสนุนในเรื่องศิลปวัฒนธรรมที่ส่วนราชการต่าง ๆ มีหน้าที่โดยตรงแล้ว ควรเพิ่มการนำมติการส่งเสริมทางศิลปวัฒนธรรมมาเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานในการเสริมสร้างความมั่นคงและการป้องกันแก้ไขปัญหาที่กระทบต่อความมั่นคงของประเทศ

๒.๒ จากข้อจำกัดในการบัญญัติข้อความในรัฐธรรมนูญที่ต้องเป็นข้อความกะทัดรัด และสื่อให้เห็นเป็นรูปธรรมอย่างชัดเจน จึงเสนอให้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับด้านศิลปะและวัฒนธรรมว่า “ให้มีการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ที่เกี่ยวกับสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข” โดยกำหนดไว้ในหมวดแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ คล้ายกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ และ พ.ศ. ๒๕๕๐ แต่อาจเพิ่มบทบัญญัติที่กำหนดให้ต้องดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรมและมีระยะเวลาที่กำหนดที่ชัดเจนในลักษณะคล้ายกับที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พ.ศ. ๒๕๕๗ ที่กำหนดให้คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญต้องยกย่องรัฐธรรมนูญให้ครอบคลุมเรื่องต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๓๕ การที่เสนอให้มีการเขียนในลักษณะนี้ก็เพื่อเป็นการบังคับให้รัฐบาลต้องดำเนินการให้เป็นไปตามแนวนโยบายแห่งรัฐที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ

๒.๓ ในส่วนของรายละเอียดของการปฏิรูปทางศิลปวัฒนธรรมให้เป็นไปตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดนั้น ในทางปฏิบัติจะต้องมีการดำเนินการในรูปแบบอื่น ๆ เช่น การแถลงนโยบายของรัฐบาลต่อรัฐสภาที่จะต้องมียละเอียดว่ารัฐบาลจะอย่างไร แผนบริหารราชการแผ่นดินที่รัฐบาลจะต้องจัดทำขึ้นภายหลังการแถลงนโยบายตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดว่าตลอดระยะเวลา ๔ - ๕ รัฐบาลจะดำเนินการอย่างไร แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติโดยเฉพาะในด้านสังคมจะเป็นอย่างไร นโยบายความมั่นคงแห่งชาติเน้นทางด้านสังคมจิตวิทยา ยุทธศาสตร์ในเรื่องศิลปวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ที่มีการกำหนดให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ฯลฯ รวมทั้งอาจจะต้องมีการพิจารณาแก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรมให้สอดคล้องกับนโยบายและแนวทางที่กำหนดไว้ด้วย

๒.๔ เนื่องด้วยศิลปวัฒนธรรมมีส่วนสำคัญที่จะไปสนับสนุนการพัฒนาประเทศ ทรัพยากรมนุษย์ และการท่องเที่ยวในประเทศไทย จึงควรปรับปรุงส่งเสริมประสิทธิภาพแก่หน่วยงาน ที่รับผิดชอบให้มากยิ่งขึ้น

๒.๕ ให้มีการบูรณาการงานศิลปวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวเข้าด้วยกัน เพื่อให้การส่งเสริมและสนับสนุนกันอย่างจริงจัง

๒.๖ ปลุกฝังศิลปวัฒนธรรมไทย ซึ่งกำลังเสื่อมถอยลงโดยกำลังถูกศิลปวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาครอบงำ โดยต้องส่งเสริมอย่างจริงจัง รวมทั้งส่งเสริมเข้าไปในระบบการศึกษาตั้งแต่เด็ก ๆ ด้วย

๓. ด้านการท่องเที่ยว

อยู่ในหมวดการกำหนดแนวทางนโยบายแห่งรัฐ

มาตรา.....

กำหนดให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีหน้าที่และประสานความร่วมมือกับส่วนราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องดูแลรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ตลอดจนการเอาผิดเอาเปรียบนักท่องเที่ยว

เหตุผล เพราะการท่องเที่ยวทำรายได้ให้ประเทศไทยเป็นอันดับ ๒ รองจากการส่งออกและสิ่งที่จะทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความมั่นใจและอยากมาท่องเที่ยวประเทศไทย ก็คือ

๑) ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๒) การไม่ถูกเอาผิดเอาเปรียบในทุกรูปแบบ เช่น การให้บริการรถแท็กซี่ เจ็ทสกี

การเช่ารถยนต์ รถจักรยานยนต์ และร้านขายสินค้าของที่ระลึก เป็นต้น

สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย มีบุคลากรทั่วประเทศ และมีภารกิจหน้าที่ในการดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมตลอดจนทั้งการเอาผิดเอาเปรียบจากนักท่องเที่ยว และเมื่อได้ประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในด้านอื่น ๆ ก็จะสามารถทำให้เกิดประสิทธิภาพเป็นรูปธรรม ได้อย่างแท้จริง ซึ่งจะเป็นผลให้นักท่องเที่ยวเกิดความเชื่อมั่นและเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยมากขึ้น

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษา
การผังเมืองและการใช้พื้นที่

ด่วนที่สุด

ที่ สว (สนช)(กมธ ๑) ๐๐๐๙/ ๑๑๖๑

| ๑๑๗

คณะกรรมการการวิสามัญพิจารณา
ศึกษาการผังเมืองและการใช้พื้นที่
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ถนนอุทองใน ดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาการศึกษาการผังเมืองและการใช้พื้นที่ในประเด็น
นโยบายการตั้งถิ่นฐานชุมชน การผังเมือง และการใช้พื้นที่

เรียน ประธานคณะกรรมการวิสามัญรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ
ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารข้อเสนอแนะของคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๑ ฉบับ

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๕๗ วันศุกร์ที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๗
ที่ประชุมได้พิจารณาญัตติ เรื่อง ขอเสนอญัตติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาศึกษา
และปรับปรุงหรือแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง และเห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมญัตติเป็นขอ
เสนอญัตติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาการศึกษาการผังเมืองและการใช้พื้นที่
แล้วลงมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาการศึกษาการผังเมืองและการใช้พื้นที่ เพื่อพิจารณาศึกษา
การผังเมืองและการใช้พื้นที่ ตามข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๓๘ นั้น

ในการนี้ คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเห็นว่า เพื่อให้คณะกรรมการวิสามัญรวบรวม
ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้รับข้อมูลที่ครบถ้วน รอบด้าน และสมบูรณ์ถูกต้องในด้านการผังเมืองและ
การใช้พื้นที่ของประเทศไทย คณะกรรมการวิสามัญเห็นควรส่งข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการ
วิสามัญ ในประเด็นนโยบายการตั้งถิ่นฐานชุมชน การผังเมือง และการใช้พื้นที่ ตามรายละเอียดปรากฏ
ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(คุณหญิงทรงสุตา ยอดมณี)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาการศึกษา
การผังเมืองและการใช้พื้นที่
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการวิสามัญ มีรายละเอียด คือ

คณะกรรมการวิสามัญ มีความประสงค์ให้นำแนวนโยบายด้านการผังเมือง การตั้งถิ่นฐาน และการใช้พื้นที่แห่งชาติ มาบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ในหมวด “แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ” ในส่วนที่ว่าด้วย “แนวนโยบายด้านการผังเมือง การตั้งถิ่นฐาน และการใช้พื้นที่แห่งชาติ” โดยมีสาระสำคัญดังนี้

“รัฐต้องดำเนินการให้มีแนวนโยบายด้านการผังเมือง การตั้งถิ่นฐาน และการใช้พื้นที่แห่งชาติ เพื่อการพัฒนาทางกายภาพอย่างยั่งยืน บนพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม”

คณะกรรมการวิสามัญ ขอเสนอรายละเอียดเพิ่มเติมที่จะให้บัญญัติไว้ในกฎหมายลูก ดังนี้

-รัฐต้องจัดทำมีนโยบายด้านการตั้งถิ่นฐานชุมชน การผังเมือง การใช้พื้นที่ทุกระดับ โดยจัดให้มีนโยบายการพัฒนาพื้นที่ทั้งประเทศด้านกายภาพ เศรษฐกิจ สังคม คุณภาพชีวิต พื้นที่อนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน เพื่อขึ้นำการใช้ประโยชน์ที่ดิน การพัฒนาระบบ สาธารณูปโภค สาธารณูปการ และการคมนาคมขนส่ง และผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ให้สอดคล้องกัน

-รัฐต้องจัดทำผังการพัฒนา การตั้งถิ่นฐานชุมชน การวางผังเมือง การใช้พื้นที่ทุกระดับ และดำเนินการให้เป็นไปตามผัง รวมทั้งจัดทำมาตรการ กลไกพัฒนาและดำเนินการให้เป็นไปตามผัง อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลตามวัตถุประสงค์ของการจัดทำผังเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของ ประชาชน ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกฎหมายเพื่อการนั้น

-รัฐต้องจัดให้มีกระบวนการการมีส่วนร่วมของประชาชนในเนื้อหาระดับนโยบาย มาตรการ กลไกการพัฒนา และการดำเนินการให้เป็นไปตามผังการตั้งถิ่นฐาน การผังเมือง และการใช้ พื้นที่ทุกระดับ เพื่อให้ประชาชนที่มีส่วนได้ส่วนเสียอันเนื่องมาจากผลกระทบจากผังและเนื่อหาดังกล่าว ในระดับต่างๆ ได้ใช้สิทธิและเสรีภาพส่วนบุคคล และสิทธิชุมชน ในการตั้งถิ่นฐาน การประกอบอาชีพ การเดินทาง การคุ้มครองชีวิต ทรัพย์สิน การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การได้รับรู้ ข่าวสาร และการใช้กระบวนการยุติธรรมต่อผู้ละเมิด

ส่วนที่ ๒

การเสนอความเห็นเพื่อประกอบการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ

ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ

ของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ

ข้อเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ

ตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช 2557 ได้กำหนดให้สภาปฏิรูปแห่งชาติมีหน้าที่ศึกษาและเสนอแนะเพื่อให้เกิดการปฏิรูปในด้านต่างๆ ตามมาตรา 27 ซึ่งในแต่ละด้านตามมาตรา 27 (1) – (11) มีประเด็นที่เสนอเพื่อกำหนดเพิ่มเติม แก้ไขในส่วนที่ยังมีปัญหามาตรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ฉบับเดิม รวมทั้งข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ดังนี้

ข้อเสนอต่อมาตรา 27 (3) ด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

- กำหนดชัดเจนให้สิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชนต้องได้รับการปกป้องโดยกระบวนการยุติธรรมที่มีประสิทธิภาพและเป็นธรรม ทั้งสิทธิในกระบวนการยุติธรรม และสิทธิจากการถูกละเมิดโดยอำนาจรัฐอย่างไม่เป็นธรรมด้วย เพราะตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยเดิมนั้น กำหนดคุ้มครองเพียงกรณีคุ้มครองสิทธิเสรีภาพจากการถูกล่วงละเมิดโดยเจ้าหน้าที่รัฐ และโดยบุคคลอื่น
- กำหนดให้มีกระบวนการควบคุมและตรวจสอบการใช้อำนาจของรัฐอย่างเข้มงวดด้วย

ข้อเสนอต่อมาตรา 27 (5) ด้านการศึกษา

- สิทธิในการรับการศึกษา เป็นสิ่งสำคัญที่ถือเป็นหน้าที่ขั้นพื้นฐานที่รัฐต้องจัดให้ประชาชนทุกคน เพื่อการพัฒนาศักยภาพตนเองของประชาชน โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับเดิมได้รับรองสิทธินี้ไว้ แต่สมควรปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น รวมทั้งการรับรองสิทธิของผู้ปกครอง องค์กรชุมชน สถาบันศาสนา สถาบันทางสังคม ในการจัดการการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาตลอดชีวิตที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต และวัฒนธรรมของไทยด้วย
- ต้องกำหนดชัดเจนให้บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานจนสำเร็จการ โดยศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า โดยที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย และหากบุคคลใดมีความประสงค์ที่จะศึกษาในระดับการ ศึกษาที่สูงกว่า การศึกษาขั้นพื้นฐานที่กำหนดไว้ ให้รัฐให้การสนับสนุนการศึกษานั้นๆ อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายเช่นกัน

ข้อเสนอต่อมาตรา 27 (6) ด้านเศรษฐกิจ

- เสนอให้เพิ่มหมวดสิทธิทางเศรษฐกิจให้มีความชัดเจน โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่ผ่านมามีการกำหนดหมวดดังกล่าว ซึ่งสิทธิทางเศรษฐกิจจะเป็นสิทธิที่เชื่อมโยงกับนโยบายทางเศรษฐกิจของชาติตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญด้วย
- กำหนดให้ชัดเจนในเรื่องการคุ้มครองสิทธิในการทำงาน การประกอบอาชีพ สิทธิในการได้รับค่าจ้าง และราคาผลผลิตอย่างเป็นธรรม โดยการคุ้มครองด้านผลผลิตมิใช่เพียงผลผลิตด้านการเกษตรเพียงอย่างเดียวเท่านั้นตามที่เคยกำหนดในรัฐธรรมนูญที่ผ่านโดยตลอด แต่ต่อไปประเทศไทยสามารถเป็นผู้ผลิตและเป็นต้นน้ำทั้งผลิตภัณฑ์และบริการหลายประเภท ซึ่งภาครัฐควรต้องมีบทบาทผู้รับรองคุ้มครองด้วย อีกทั้งตามรัฐธรรมนูญฉบับเดิมนั้น กำหนดเพียงให้ส่งเสริมประชากรวัยทำงานเท่านั้น ซึ่งในสภาพแห่งความเป็นจริงเป็นเรื่องที่ยากในการกำหนดกรอบของ "วัยทำงาน" จึงควรส่งเสริมสนับสนุนประชาชนคนไทยที่ทำงาน ให้ได้รับความเป็นธรรมอย่างเท่าเทียมในทุกด้าน รวมถึงทุกเพศ ทุกวัย โดยไม่ถูกกีดกัน
- กำหนดชัดเจนในเรื่องสิทธิในการได้รับการจัดสถานที่ให้ประกอบอาชีพ เช่น ลานค้า หรือ ตลาดนัด เป็นต้น รวมถึงสิทธิได้รับการคุ้มครองในการแข่งขันทางการค้าอย่างเป็นธรรม เพื่อให้มีพื้นที่ที่ถูกต้องในการทำมาหากิน
- สิทธิได้รับหลักประกันการมีมาตรฐานชีวิตอย่างเพียงพอ สิทธิมีที่อยู่อาศัย และสิทธิมีอาหารการกินอย่างเต็มอิ่มรัฐบาลจะต้องดูแลไม่ให้คนอดยากจนขั้นแค้น โดยในเรื่องนี้ ควรกำหนดให้เป็นนโยบายของชาติด้วย เพื่อเป็นการยกสถานะความเป็นอยู่ ความมั่นคงในชีวิต ซึ่งเป็นพื้นฐานที่ทำให้ประชาชนไทยมีชีวิตที่ดี

ข้อเสนอต่อมาตรา 27 (9) ด้านสื่อสารมวลชน

- (1) กำหนดให้ชัดเจนว่าภายใต้กฎหมายเกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐและความปลอดภัยของประชาชนองค์กรที่จัดสรรคลื่นความถี่วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และโทรคมนาคม รวมทั้งทางด้านดาวเทียม มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการเพื่อประโยชน์สูงสุดของผู้ใช้บริการ และเพื่อให้มีการพัฒนาคุณภาพของการบริการไปอย่างยั่งยืน ตลอดจนส่งเสริมให้มีการแข่งขันการให้บริการอย่างเป็นธรรม โดยไม่ก่อให้เกิดภาระตกไปอยู่กับผู้บริโภค โดยให้คำนึงถึงวิวัฒนาการของการสื่อสารของสากลด้วย เช่นการควรรวมของการให้บริการหลายรูปแบบผ่านช่องทางเดียวกันด้วย

- (2) ในการดำเนินการตามวรรคก่อนให้องค์กรดังกล่าว มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการให้ภาครัฐเป็นผู้ลงทุนจัดวางระบบโครงสร้างเครือข่ายต่างๆ เพื่อส่งเสริมการบริการดังกล่าวโดยภาครัฐจะไม่ดำเนินการแข่งกับภาคเอกชน ทั้งนี้ให้มีอำนาจหน้าที่เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องถึงวิธีการดำเนินการต่างๆ รวมทั้งการออกและการบังคับใช้กฎหมาย
- (3) ในการกำหนดกฎเกณฑ์ การจัดสรรคลื่นความถี่และการอนุญาตต่างๆ ขององค์กรดังกล่าวจะต้องดำเนินการเพื่อประโยชน์ตามข้อแรก โดยการดำเนินการตามวิธีที่เห็นสมควรโดยไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อหารายได้เข้ารัฐหรือเข้าองค์กร และจะต้องจัดให้มีการรับฟังความเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องก่อนถึงหลักการและร่างกฎเกณฑ์ต่างๆ โดยที่กรรมการและผู้มีอำนาจบริหารขององค์กรจะต้องเข้าร่วมรับฟังความเห็นดังกล่าว และเผยแพร่คำชี้แจงความเห็นขององค์กรที่มีต่อข้อคิดเห็นต่างๆ ของผู้ที่เกี่ยวข้องทางสื่อดิจิทัลโดยไม่ชักช้าก่อนการดำเนินการ (ให้จัดทำแผนคลื่นความถี่เพื่อนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน โดยสอดคล้องกับแผนคลื่นความถี่สากล ทั้งนี้ ให้มีการปรับปรุงแผนคลื่นความถี่ดังกล่าวทุกปี)
- (4) การเข้าถึงและการเปิดเผยข้อมูลของการสื่อสารหรือการใช้อุปกรณ์สื่อสาร จะกระทำมิได้ ยกเว้นแต่จะดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยความมั่นคงซึ่งจะต้องระบุขั้นตอนการดำเนินการเพื่อการอนุญาตให้มีการเข้าถึงการขอข้อมูลและการการข้อมูล ทั้งนี้ โดยมีการบันทึกรายละเอียดการดำเนินการดังกล่าวเพื่อการตรวจสอบของฝ่ายตุลาการหรือรัฐสภาได้
- (5) คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของสื่อมวลชนทุกแขนงและให้มีการกำหนดจรรยาบรรณและจริยธรรมของสื่อร่วมกันระหว่างผู้ประกอบการวิชาชีพ ภาครัฐ และประชาชน โดยกำหนดให้มีการปรับปรุงเป็นระยะอย่างน้อยทุกสองปี และกำหนดบทลงโทษสำหรับสื่อที่เจตนาใช้สื่อในทางที่ละเมิดสิทธิเสรีภาพของบุคคล ที่บั่นทอนความมั่นคงของประเทศชาติโดยกำหนดบทลงโทษขั้นต่ำไว้ด้วย

ข้อเสนอต่อมาตรา 27 (10) ด้านสังคม

- เสนอให้เพิ่มหมวดสิทธิทางสังคมให้ชัดเจน โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่ผ่านมา ยังไม่มีการกำหนดหมวดดังกล่าว โดยสิทธิทางสังคมจะเป็นสิทธิที่เชื่อมโยงกับนโยบายด้านสังคมของชาติตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญด้วย

- รัฐต้องจัดให้ประชาชนคนไทยทุกคนได้รับความคุ้มครองสิทธิที่จะได้รับประกันสุขภาพทุกเพศทุกวัยอย่างทั่วถึง เพราะที่ผ่านมากำหนดเพียงให้ได้รับการรักษาพยาบาลโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย แต่ประชาชนที่ยากจนยากไร้ยังถูกกีดกันจำกัดสิทธิทั้งในเรื่องการรักษาพยาบาล และการได้รับยาที่มีคุณภาพ จึงควรกำหนดให้รัฐต้องจัดทำประกันสุขภาพให้ประชาชนไทยอย่างทั่วถึง
- เพื่อให้ประชาชนคนไทยที่ยากจน หรือห่างไกลได้รับการรักษาพยาบาล และมีสิทธิทางด้านสุขภาพที่ดีทั่วถึง
- ให้ประชาชนไทยได้รับเงินบำเหน็จบำนาญเลี้ยงตัวเมื่อชราโดยต้องมีการเพิ่มเติมสวัสดิการและสิทธิทางสังคมให้ทั่วถึงกับประชาชนไทยทั่วประเทศ
- คุ้มครองสิทธิทางสังคมอื่นๆ กล่าวคือ สิทธิในการเลือกคู่ครอง สิทธิได้รับการรักษาพยาบาลและการมีอาราคาถูก สิทธิของแม่ลูกอ่อนในการได้รับสวัสดิการ สิทธิของเด็ก ผู้หญิง และ คนพิการ สิทธิไม่ถูกเลือกปฏิบัติอันเนื่องมาจากความแตกต่างด้านความเชื่อทางการเมือง ศาสนา เชื้อชาติ อายุ เพศ และผิว ซึ่งหลักการในเรื่องสิทธิทางสังคมนี้ จะเป็นบรรทัดฐานในการส่งเสริมให้ประชาชนไทยมีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตตั้งแต่เกิด จนกระทั่งตาย และเมื่อภาครัฐมีการสนับสนุนดูแลอย่างทั่วถึงแล้ว ย่อมทำให้เกิดความมั่นคงปลอดภัยในบ้านเมือง เป็นการลดอาชญากรรมต่างๆ ด้วย ดังเช่นรูปแบบในต่างประเทศ และประเทศที่พัฒนาแล้ว จะมีการดูแลประชาชนในประเทศให้ได้รับความมั่นคงในชีวิต
- การกำหนดคุ้มครองด้านสังคมอย่างชัดเจน จะเป็นการปฏิรูปความเหลื่อมล้ำในสังคมไทย ทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งความไม่เท่าเทียมนี้ (Inequality) ถือเป็นหนึ่งในสาเหตุหลักของความขัดแย้งในสังคมไทย จากงานเขียนที่มีชื่อว่า The Spirit Level: Why Equality is Better for Everyone by Richard Wilkinson and Kate Pickett ซึ่งมีข้อเสนอทางทฤษฎีว่า ประเทศที่พัฒนาแล้วและมีความเหลื่อมล้ำต่ำมีปัญหาสังคมและความขัดแย้งน้อยกว่าประเทศที่มีความเหลื่อมล้ำทางสังคมและเศรษฐกิจสูงกว่า

ข้อเสนอต่อมาตรา 27 (11) ด้านอื่นๆ

- กำหนดหลักการการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนไว้ด้วย เพื่อทำให้เกิดการมีส่วนร่วมอย่างกว้างให้เกิดขึ้น ทั้งนี้ถือเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญในการทำให้ประชาชนจะได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของรัฐธรรมนูญ โดยต้องเปิดให้เกิดการมีส่วนร่วมอย่างกว้างขวางจากทุกฝ่าย นับตั้งแต่

ขั้นตอนในการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญโดยเปิดรับฟังความคิดเห็นจากภาคประชาชนด้วย เพื่อให้
เกิดการมีส่วนร่วมและการยอมรับต่อการกำหนดหลักเกณฑ์ และเป็นไปตามระบอบ
ประชาธิปไตย

ข้อเสนอแนะมาตรา 27 (9) ด้านสื่อสารมวลชน

- (1) กำหนดให้ชัดเจนว่าภายใต้กฎหมายเกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐและความปลอดภัยของประชาชน องค์กรที่จัดสรรคลื่นความถี่วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และโทรคมนาคม รวมทั้งทางด้านดาวเทียม มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการเพื่อประโยชน์สูงสุดของผู้ให้บริการ และเพื่อให้มีการพัฒนาคุณภาพของการบริการไปอย่างยั่งยืน ตลอดจนส่งเสริมให้มีการแข่งขันการให้บริการอย่างเป็นธรรม โดยไม่ก่อให้เกิดภาระตกไปอยู่กับผู้บริโภค โดยให้คำนึงถึงวิวัฒนาการของการสื่อสารของสากลด้วยเช่นการควบรวมของการให้บริการหลายรูปแบบผ่านช่องทางเดียวกันด้วย
- (2) ในการดำเนินการตามวรรคก่อนให้องค์กรดังกล่าว มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการให้ภาครัฐเป็นผู้ลงทุนจัดวางระบบโครงสร้างเครือข่ายต่างๆ เพื่อส่งเสริมการบริการดังกล่าวโดยภาครัฐจะไม่ดำเนินการแข่งกับภาคเอกชน ทั้งนี้ให้มีอำนาจหน้าที่เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องถึงวิธีการดำเนินการต่างๆ รวมทั้งการออกและการบังคับใช้กฎหมาย
- (3) ในการกำหนดกฎเกณฑ์ การจัดสรรคลื่นความถี่และการอนุญาตต่างๆ องค์กรดังกล่าวจะต้องดำเนินการเพื่อประโยชน์ตามข้อแรก โดยการดำเนินการตามวิธีที่เห็นสมควรโดยไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อหารายได้เข้ารัฐหรือเข้าองค์กร และจะต้องจัดให้มีการรับฟังความเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องก่อนถึงหลักการและร่างกฎเกณฑ์ต่างๆ โดยที่กรรมการและผู้มีอำนาจบริหารขององค์กรจะต้องเข้าร่วมรับฟังความเห็นดังกล่าว และเผยแพร่คำชี้แจงความเห็นขององค์กรที่มีต่อข้อคิดเห็นต่างๆ ของผู้ที่เกี่ยวข้องทางสื่อดิจิทัลโดยไม่ชักช้าก่อนการดำเนินการ (ให้จัดทำแผนคลื่นความถี่เพื่อนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน โดยสอดคล้องกับแผนคลื่นความถี่สากล ทั้งนี้ ให้มีการปรับปรุงแผนคลื่นความถี่ดังกล่าวทุกปี)
- (4) การเข้าถึงและการเปิดเผยข้อมูลของการสื่อสารหรือการใช้อุปกรณ์สื่อสาร จะกระทำมิได้ ยกเว้นแต่จะดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยความมั่นคงซึ่งจะต้องระบุขั้นตอนการดำเนินการเพื่อการอนุญาตให้มีการเข้าถึงการขอข้อมูลและการกรข้อมูล ทั้งนี้ โดยมีการบันทึกรายละเอียดการดำเนินการดังกล่าวเพื่อการตรวจสอบของฝ่ายตุลาการหรือรัฐสภาได้
- (5) คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของสื่อมวลชนทุกแขนงและให้มีการกำหนดจรรยาบรรณและจริยธรรมของสื่อร่วมกันระหว่างผู้ประกอบการวิชาชีพ ภาครัฐ และประชาชน โดยกำหนดให้มีการปรับปรุงเป็นระยะอย่างน้อยทุกสองปี และกำหนดบทลงโทษสำหรับสื่อที่เจตนาใช้สื่อในทางที่ละเมิดสิทธิเสรีภาพของบุคคล ที่บั่นทอนความมั่นคงของประเทศไทยโดยกำหนดบทลงโทษขั้นต่ำไว้ด้วย

พลเอก จีรพงศ์ วรรณรัตน์

การเสนอความเห็นของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
เพื่อรวบรวมและจัดทำเป็นความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอต่อคณะกรรมการ
ยกร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ

ชื่อ พลเอก จีรพงศ์ นามสกุล วรรณรัตน์
เลขที่สมาชิก ๐๒๑

ประเด็นที่เสนอความเห็นที่ ๑ : กำหนดให้นายกรัฐมนตรีมาจาก “การเลือกตั้ง” โดยตรงจากประชาชน

รายละเอียด : กล่าวคือ นายกรัฐมนตรีต้องมาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน โดยให้ประชาชนเลือกโดยตรงพร้อมการเลือกตั้ง ส.ส. ซึ่งจะทำให้ประชาชนสามารถเลือกตัวนายกรัฐมนตรีที่มีความรู้ความสามารถ ความประพฤติ ตรงความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง โดยไม่จำกัดเฉพาะผู้ที่เป็น ส.ส. เป็นการยึดโยงกับประชาชนอย่างแท้จริง และรับผิดชอบการบริหารประเทศเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประชาชน การชื่อเสียงทำได้ยากขึ้น เพราะกำหนดให้เขตประเทศเป็นเขตเลือกตั้ง นายกรัฐมนตรีและรัฐบาลก็จะมีเสถียรภาพ เป็นอิสระไม่ถูกกดดันหรือต่อรองจาก ส.ส.

ประเด็นที่เสนอความเห็นที่ ๒ : ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี ประกาศตัวบุคคลที่จะเสนอเป็นคณะรัฐมนตรีของตนเอง ให้ปรากฏว่าเป็นบุคคลใดต่อสาธารณะเพื่อให้ประชาชนได้ใช้ดุลยพินิจประกอบการใช้สิทธิเลือกตั้ง

รายละเอียด : กล่าวคือ ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี ประกาศรายชื่อบุคคลที่ตนเองจะเสนอเป็นรัฐมนตรี เมื่อได้รับชัยชนะให้รับเลือกเป็นนายกรัฐมนตรี ให้ปรากฏต่อสาธารณะเพื่อประชาชนจะได้ใช้พิจารณาประกอบการใช้สิทธิเลือกตั้ง ซึ่งจะสามารถทำให้มีการแยกอำนาจบริหารออกจากอำนาจนิติบัญญัติ ตามหลักการแบ่งแยกอำนาจอธิปไตยอย่างชัดเจน

แบบฟอร์ม

การเสนอความเห็นของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
เพื่อรวบรวมและจัดทำเป็นความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอต่อคณะกรรมการ
ยกร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ

ชื่อ พลเอก จีรพงศ์ นามสกุล วรรณรัตน์
เลขที่สมาชิก ๐๒๑

ประเด็นที่เสนอความเห็นที่ ๑ : กำหนดให้ทนายอรรถพรจาก "ทริสโก้"
โดยพรรคจากพรรคกิจประชาคม

รายละเอียด : กล่าวคือ ทนายอรรถพรจากทริสโก้โดยพรรคกิจประชาคม
โดยยื่นฟ้องต่อศาลฎีกาเพื่อยกเลิกมติของพรรคกิจประชาคม ส.ส. ซึ่งจะทำให้
พรรคกิจประชาคมเลือกตั้งอรรถพรจากทริสโก้ ส.ส. ตามสิทธิ
ตามประเพณีที่พรรคกิจประชาคมได้ดำเนินการมาตั้งแต่อดีต โดยไม่ขัด
ขัดพหุมติเป็น ส.ส. เป็นกรณีชั่วคราวพรรคกิจประชาคม อย่างไรก็ตาม
และได้รับเลือกตั้งครบตามเขตเลือกตั้งทั่วประเทศแล้ว พรรคกิจประชาคม
ทริสโก้ได้ยื่นฟ้องต่อศาลฎีกาเพื่อยกเลิกมติของพรรคกิจประชาคม ส.ส.
ทนายอรรถพรจากทริสโก้ เพราะกึ่งกลางในเขตเลือกตั้งเป็นเขตเลือกตั้ง
พรรคกิจประชาคม เพราะกึ่งกลางจะมีสิทธิเป็น ส.ส. เป็นอิสระไปทุกภาคส่วนหรือ
พรรคกิจประชาคม ส.ส.

ประเด็นที่เสนอความเห็นที่ ๒ : ในพิธีกรรมรับเลือกตั้งเป็นเทพกษัตริย์ประเทศ
 ๓๖ ล้านคน ทั้งสิ้นเป็นพระรัตนเมธี ๑๐๖ ในปริมาณที่รับเลือกตั้ง
 ๓๖ ล้านคน = เมื่อในประชาชนที่ได้อิทธิพลของประกอบพระรัตนเมธี
 รายละเอียด : กล่าวคือ ในพิธีกรรมรับเลือกตั้งเป็นเทพกษัตริย์
 ประเทศตามข้อบ่งชี้ที่ ๑๐๖ : เป็นพระรัตนเมธี เมื่อได้รับเลือกตั้ง
 ในพิธีเลือกตั้งเป็นเทพกษัตริย์ ในปริมาณที่ ๓๖ ล้านคน = เมื่อประชาชน
 ได้ใช้สิทธิออกพระสันตปาปิการเลือกตั้ง ซึ่งจะมีผลทำให้
 สภามหาอำนาจหรือสภาอภิมหาอำนาจ มีอำนาจบริหาร
 ภายใต้อำนาจอธิปไตยอย่างเต็มที่

พลเอก จีระศักดิ์ ชมประสพ

๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง ความเห็นเพื่อรวบรวมและจัดทำเป็นความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เรียน ประธานคณะกรรมการสิทธิการสามัญรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ
ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ตามที่คณะกรรมการสิทธิการสามัญรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ
ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ขอให้เสนอความเห็นที่เกี่ยวข้อง
ต่อคณะกรรมการสิทธิการสามัญรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ
เพื่อเสนอประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ นั้น

ข้าพเจ้าขอเสนอความเห็นด้านการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รายละเอียดปรากฏ
ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาตามที่เห็นสมควรต่อไป

พลเอก จีระศักดิ์ ชมประสพ

(จีระศักดิ์ ชมประสพ)

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

หมายเลข ๐๒๒

ความเห็นเพื่อเสนอประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ
(คณะอนุกรรมการการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทางบก)

ภาค ๒ ผู้นำทางการเมืองที่ดี และสถาบันการเมือง

หมวด ๒ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ

การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกำหนดให้มีการจำแนกพื้นที่ ประเภท ขนาด ที่ชัดเจนและเหมาะสม (Zoning) และให้มีกฎหมาย ข้อบังคับให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติ (Enforcement) อย่างเป็นรูปธรรมดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดหลักเกณฑ์การใช้ที่ดิน การถือครองที่ดิน และการวางผังเมือง ให้ครอบคลุมทั่วประเทศ โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ ทั้งผืนดิน ผืนน้ำ วิถีชุมชนตามแนวทางหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยประชาชนควรมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ
- (๒) จัดให้มีนโยบาย แผน และกลไกในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ และทรัพยากรธรรมชาติ ที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบและเกิดประโยชน์สูงสุด รวมทั้งจัดหา พัฒนาแหล่งน้ำ พร้อมระบบกระจายน้ำเพื่อให้ผู้ใช้น้ำทุกภาคส่วนมีน้ำใช้อย่างพอเพียงและให้เกษตรกรมีน้ำใช้อย่างเหมาะสมกับการเกษตรทั้งพื้นที่ในเขตชลประทานและนอกเขตชลประทาน โดยประชาชนควรมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ พื้นฟู ดูแล บำรุงรักษาและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรน้ำ ที่ต้องคำนึงถึงความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุล
- (๓) กำหนดนโยบาย แผน และกลไกในการส่งเสริม บำรุงรักษา และคุ้มครองคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตามหลักการพัฒนาที่ยั่งยืนตลอดจนควบคุมและกำจัดมลพิษที่มีผลกระทบต่อสุขภาพ อนามัย สวัสดิภาพ และคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยประชาชนควรมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการดำเนินงาน
- (๔) จัดให้มีนโยบายและแผนการบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้อย่างเป็นระบบเพื่อการรักษา พื้นที่ป่าไม้ที่มีอยู่ให้คงสภาพความอุดมสมบูรณ์และคงความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุล รวมทั้งเร่งฟื้นฟูสภาพป่าเสื่อมโทรมให้ดีขึ้นโดยประชาชนควรมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการดำเนินงาน

นายเจตต์ ศิรธรานนท์

๑. ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสังกัดพรรคการเมือง ข้อดี คือ สร้างความเข้มแข็งให้กับระบบพรรคการเมือง ซึ่งสามารถนำนโยบายพรรคการเมือง ไปหาเสียงกับประชาชนได้และจะทำให้ประชาชนตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและพรรคการเมืองจากนโยบายของพรรค

๒. ให้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบเขตพื้นที่ และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ (party list) โดยให้ลงคะแนนเลือกตั้ง ๒ ใบ และเพิ่มพื้นที่เลือกตั้งให้เขตใหญ่ขึ้น เพื่อลำบากในการซื้อเสียง อย่างน้อยเขตละ ๓๐๐,๐๐๐ คน แต่อย่างน้อยทุกจังหวัดต้องมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดละ ๑ คน โดยใช้วิธีคำนวณตามรัฐธรรมนูญปี ๕๐ และให้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อในสัดส่วน ๕๐ % ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบเขตพื้นที่

๓. ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสามารถลาออกจากพรรคได้ แต่ยังคงดำรงความเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต่อไปเพื่อความเป็นอิสระ แต่จะทำให้พรรคการเมืองสูญเสียสัดส่วนของคณะกรรมการธิการ และสัดส่วนอื่น ๆ ได้

๔. ห้ามสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรดำรงตำแหน่ง ๒ วาระติดต่อกัน ป้องกันการผูกขาดในการดำรงตำแหน่ง และเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้มีความรู้ความสามารถหมุนเวียนเลือกตั้งเข้ามาเป็นตัวแทนประชาชน

นายแพทย์เจตน์ ศิริธรานนท์
สมาชิกรัฐสภา สภาผู้แทนราษฎร

พลเรือเอก ชุมนุม อัจวงษ์

การเสนอความเห็นของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
เพื่อรวบรวมและจัดทำเป็นความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอต่อ
คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรค ๒ ของรัฐธรรมนูญ

ชื่อ พลเรือเอก ชุมนุม อัจวงษ์
เลขที่สมาชิก ๓๔

ประเด็นเสนอความเห็น ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน

รายละเอียด

การบริหารราชการแผ่นดินต้องเป็นไป เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน
เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจภาครัฐ มีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่าในเชิงภารกิจแห่งรัฐ
ลดขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ไม่จำเป็น กระจายภารกิจและทรัพยากรให้แก่ท้องถิ่น
กระจายอำนาจตัดสินใจ อำนวยความสะดวกและตอบสนองความต้องการของประชาชน
โดยการปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการ ต้องใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
ซึ่งต้องคำนึงถึง การมีส่วนร่วมของประชาชน การเปิดเผยข้อมูล การติดตามตรวจสอบ
และประเมินผลการปฏิบัติงาน

ลงชื่อ

พลเรือเอก

(ชุมนุม อัจวงษ์)

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เลขที่ ๓๔

พลาอากาศเอก ธงชัย แฉล้มเขตร

**การเสนอความเห็นของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
เพื่อรวบรวมและจัดทำเป็นความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอต่อคณะกรรมการ
ยกร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ**

ชื่อ พล.อ.อ. ธงชัย นามสกุล แฉล้มเขตร
เลขที่สมาชิก ๕๕

ประเด็นที่เสนอความเห็นที่ ๑ : การปลูกฝังจิตสำนึกในการมีระเบียบวินัยและเคารพสิทธิของผู้อื่น

รายละเอียด : การใช้สิทธิของบุคคลใด ย่อมต้องเคารพสิทธิของบุคคลอื่นๆ เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่ควรคำนึงถึง เพราะที่ผ่านมาหลายครั้งที่มีการกระทำที่กระทบต่อสิทธิบุคคลอื่นเป็นจำนวนมาก แล้วอ้างว่าเป็นสิทธิเสรีภาพที่ตนจะกระทำได้

การเคารพสิทธิของผู้อื่น เป็นการเคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิในความเป็นส่วนตัว เป็นหลักขั้นพื้นฐานของมนุษย์ แต่ปัจจุบันมีการละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวมากขึ้นเรื่อยๆ โดยเฉพาะการละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัว ในส่วนของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นอย่างมาก ทั่วโลก โดยเน้นหนักไปในส่วนของการขโมยข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต การสื่อสารแบบไร้สาย หรือการใช้เทคโนโลยีโครนในการแอบถ่ายภาพส่วนบุคคลในลักษณะภาพมุงสูง การขุดคุ้ยพฤติกรรมหรือข้อมูลส่วนตัว ความความเป็นส่วนตัวหรืออาชญากรรมร้าย(ที่มีความเห็นแตกต่างจากตน ด้วยวิธีการต่างๆ หรือเพื่อให้บุคคลนั้นอับอาย วิดกกังวล หวาดกลัว หรือได้รับผลกระทบทางร่างกายหรือจิตใจ จนมีอาจดำเนินชีวิตตามปกติได้ และการละเมิดสิทธิเหล่านี้ในวันจะยิ่งทวีความรุนแรงขึ้นตลอดเวลา

ในร่างรัฐธรรมนูญ จึงควรที่จะคำนึงถึงเรื่อง การปลูกฝังจิตสำนึกในการมีระเบียบวินัย และเคารพสิทธิของผู้อื่นไว้ด้วย

ประเด็นที่เสนอความเห็นที่ ๒ : ๑. ให้ สส. มีอิสระจากพรรคในการลงมติ ในเรื่องการจัดตั้งกระทู้ถาม การอภิปราย การลอบติในการอภิปรายไม่ไว้วางใจ

๒. กำหนดให้มีการอภิปรายเมื่อถึงวาระที่ต้องมีการตัดสินใจทางเศรษฐกิจที่สำคัญๆ อันมีผลกระทบต่อสังคมส่วนรวม เช่น การกำหนดพื้นที่อุตสาหกรรม การสร้างเขื่อน โรงไฟฟ้า สัมปทานฯ

รายละเอียด : ปัญหาของรัฐธรรมนูญที่ผ่านมา เกิดจากการตีความและการนำไปใช้ที่ขัดกับเจตนารมณ์มากกว่า ที่จะกล่าวได้ว่า รัฐธรรมนูญมีการร่างที่ผิดพลาด ตัวอย่างเช่น ประเด็นมาตรา ๑๙๐ ในเรื่อง การทำหนังสือสัญญาของรัฐ ศาลรัฐธรรมนูญได้ตีความเกินกว่าที่บัญญัติ ทำให้เป็นปัญหาในการทำ หน้าที่ของรัฐบาล

การที่ สส. ต้องทำตามมติพรรค ทำให้ไม่เป็นอิสระในการทำงาน แทนที่จะต้องรับผิดชอบต่อประชาชน กลับต้องไปทำงานให้พรรค ไม่เช่นนั้นพรรคจะไม่ให้ลงเลือกตั้งในนามพรรค หรือจะไม่ให้ลงในบัญชี ปาร์ตี้ลิสต์ เพราะจะเป็นผู้สรรหาเพื่อลงสมัคร ดังนั้น ในความเป็นจริงจึงต้องเอาใจนายทุนของพรรค ไม่ใช่ประชาชน

ดังนั้น แนวทางแก้ไขที่ควรใส่ไว้ในรัฐธรรมนูญ หรืออย่างน้อยก็ต้องใส่ไว้ในข้อบังคับการประชุมรัฐสภา จึงเป็นไปตามความเห็น ๒ ข้อ ดังกล่าวข้างต้น

ประเด็นที่เสนอความเห็นที่ ๒ : ๑. ในรศ. มอ. : ๑. ภายหลังจากการลงนามในสัญญา
 ๒. ภายหลังจากการลงนามในสัญญา
 ๓. ภายหลังจากการลงนามในสัญญา
 ๔. ภายหลังจากการลงนามในสัญญา
 ๕. ภายหลังจากการลงนามในสัญญา
 ๖. ภายหลังจากการลงนามในสัญญา
 ๗. ภายหลังจากการลงนามในสัญญา
 ๘. ภายหลังจากการลงนามในสัญญา
 ๙. ภายหลังจากการลงนามในสัญญา
 ๑๐. ภายหลังจากการลงนามในสัญญา

รายละเอียด :- มีเอกสารที่แนบมา ๓ ฉบับ ได้แก่ ๑. สัญญาจ้าง
 ๒. สัญญาจ้าง
 ๓. สัญญาจ้าง
 ๔. สัญญาจ้าง
 ๕. สัญญาจ้าง
 ๖. สัญญาจ้าง
 ๗. สัญญาจ้าง
 ๘. สัญญาจ้าง
 ๙. สัญญาจ้าง
 ๑๐. สัญญาจ้าง

พลเรือเอก ธรรณ ขจิตสุวรรณ

กรมงานบริหารทวเ
รับที่ ... 134 / 2557 วันที่ 27 พ.ย. 2557
เวลา 14.35 น. ส่งกลุ่มงาน ...
สถานิติบัญญัติแห่งชาติ
สำนักกรรมการ ๒
เลขที่ ๕ ถนนอยู่ทองใน

๑๓๙

เขตดุสิต กรุงเทพฯ
๑๐๓๐๐

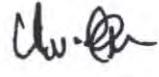
๖๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง ข้อคิดเห็นส่วนบุคคลเพื่อรวบรวมและจัดทำเป็นความเห็นของสถานิติบัญญัติแห่งชาติ
เรียน ประธานคณะกรรมการสิทธิการสำัญรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ
ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ตามที่คณะกรรมการสิทธิการสำัญรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณา
จัดทำร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ขอให้สมาชิก
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการสิทธิการสำัญรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการ
พิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
(ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ นั้น

ข้าพเจ้าขอเสนอความเห็นด้านการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รายละเอียดปรากฏตาม
เอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

พลเรือเอก
(ชราธร ขจิตสุวรรณ)
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
หมายเลข ๐๕๖

ข้อคิดเห็นส่วนบุคคลเพื่อรวบรวมและจัดทำเป็นความเห็น
 ประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ
 โดย พลเรือเอก ธราธร ขจิตสุวรรณ
 สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หมายเลข ๐๕๖

การบริหารประเทศไทย ควรจัดทำยุทธศาสตร์ชาติตามระยะเวลา โดยอาจแบ่งเป็น
 สามช่วงเวลา ได้แก่

ระยะยาวอาจเป็น ๔ - ๑๒ ปี

ระยะปานกลาง ๔ ปี

ระยะสั้น ๑ ปี

โดยมีหัวข้อในกรอบแนวทาง ซึ่งโดยมากมีกระทรวง และหน่วยงานต่าง ๆ รับผิดชอบ
 จัดทำยุทธศาสตร์อยู่แล้ว เช่น กระทรวงกลาโหมมียุทธศาสตร์กระทรวงกลาโหม สภาความมั่นคง
 ตลอดจนสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งได้จัดทำนโยบาย ยุทธศาสตร์
 ในระยะปานกลาง อยู่แล้ว แต่โดยมากจะไม่มีระยะยาว เกินกว่า 4 ปี ซึ่งไม่มีหน่วยใดได้เคยจัดทำ

เหตุผล

การประเมินอนาคตของประเทศไทยในด้านความมั่นคง ตลอดจนเศรษฐกิจ สังคม
 เทคโนโลยี การศึกษา และด้านต่าง ๆ ควรมองอนาคตให้ยาวกว่า ๔ ปี เมื่อได้เทียบเคียงกับอารยประเทศ
 ซึ่งได้จัดทำนโยบายและยุทธศาสตร์ระยะยาวไว้ด้วย

ประเด็นที่ ๑ การค้นหาปัญหาหลัก ๆ ของประเทศไทยนั้น ควรจะมุ่งเน้นในการพิจารณา
 ด้านทรัพยากรมนุษย์ ว่าต้องตามตำราการบริหารบ้านเมืองที่ดีหรือไม่ ตั้งแต่ชั้นผู้นำ ทั้งฝ่ายบริหาร
 ฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายตุลาการ ว่ามีศีลธรรม คุณธรรมอันดีหรือไม่ นอกจากนี้ประชาชนทั่วไป
 ต้องมีคุณสมบัติดังกล่าวด้วย ประเทศชาติจึงจะมีความสมานฉันท์ สามัคคี เข้มแข็ง ซึ่งถือเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด
 ในการเป็นชาติ

ประเด็นที่ ๒ เกี่ยวกับ เรื่องทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การค้นหาปัญหาที่แท้จริง
 ว่าประชาชนได้รับประโยชน์ ในการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติอย่างทั่วถึง เท่าเทียม เป็นธรรมหรือไม่
 รวมถึงการบริหารจัดการที่ดิน และได้รับประโยชน์ในสถานะที่มีสิ่งแวดล้อมที่ดี

ประเด็นที่ ๓ เรื่องการตรวจสอบวิเคราะห์ และการประเมินผลในองค์กรหลัก ๆ ได้แก่
 องค์กรฝ่ายบริหาร องค์กรฝ่ายนิติบัญญัติ และองค์กรฝ่ายตุลาการ เพื่อให้ประชาชนตรวจสอบได้

- ๒ -

ข้อคิดเห็นส่วนบุคคลเกี่ยวกับการปฏิรูปการศึกษา
การที่จะปฏิรูปการศึกษาให้สำเร็จได้นั้นต้องจัดการกับสิ่งต่อไปนี้ให้ได้ก่อน

สิ่งที่สำคัญของการศึกษาที่เป็นข้อเสนอแนะ คือ การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพได้นั้น ควรจะมี

๑. ควรมีแผนการศึกษาที่เป็นมาตรฐาน ระยะเวลา ๑๕ ปี และยั่งยืน และ แผนการศึกษาที่เพิ่มเติมจากแผนมาตรฐาน โดยปรับเปลี่ยนได้ตามวาระ (minor change)
๒. ควรจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอกับความต้องการของสถานศึกษา และจัดสรรให้ทั่วถึง โดยไม่แบ่งส่วนปันส่วน งบประมาณทั้งหมดควรลงมาสู่ผู้เรียนให้มากที่สุด
๓. ควรดูแลคุณภาพชีวิตของครูผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษา ให้เทียบเท่ากับอาชีพอื่น
๔. ผู้ที่ดูแลด้านการศึกษาในระดับประเทศ ควรเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม

ประเด็นที่เสนอความคิดเห็นอื่น ๆ

๑. ด้านคุณภาพผู้เรียน และ โอกาสทางการศึกษาของผู้เรียน

๑. จำนวนนักเรียนในห้องเรียนมากเกินไปในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ภาครัฐ)

นักเรียนในห้องเรียนมีมากเกินไป ครูดูแลไม่ทั่วถึงทำให้นักเรียนไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่

จากคุณครูเท่าที่ควร

แนวทางการพัฒนา/ข้อเสนอแนะ

- ⊙ ควรจัดให้มีนักเรียนต่อห้องเรียนไม่เกิน ๓๕ คน เช่นรูปแบบเดียวกับโรงเรียนที่มีการสอนระบบสองภาษา , โรงเรียนที่สอนระบบอินเตอร์ต่าง ๆ

๒. สื่อการเรียนการสอนที่รัฐบาลจัดให้ไม่เพียงพอแก่นักเรียนและสถานศึกษาตลอดจน
ไม่ยั่งยืน อาทิเช่น TABLET , เครื่องคอมพิวเตอร์ และอื่น ๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นการให้กับโรงเรียน
หรือนักเรียน ตามวาระของรัฐบาล ทำให้เด็กไม่มีความต่อเนื่องในการใช้สื่อประกอบการเรียนที่มั่นคง
เมื่อรัฐบาลยุคนี้อันสิ้นสุดลง การแจกสื่อการเรียนการสอนบางอย่างก็ยุติลงไปด้วย โรงเรียนที่ขาดแคลน
ก็จะต้องดิ้นรนในการหาสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย เพื่อให้ก้าวทันกับยุคปัจจุบัน ซึ่งเป็นยุคของ
เทคโนโลยี จากผู้ปกครองเพื่อขอสนับสนุนการเรียนการสอน ซึ่งถือว่าไม่ใช่หน้าที่ที่ผู้ปกครองจะต้อง
รับผิดชอบในการจัดหาสื่อการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนหรือโรงเรียน

แนวทางการพัฒนา/ข้อเสนอแนะ

- ⊙ ควรจัดนโยบายในการแจกสื่อให้สื่อการเรียนการสอนแก่โรงเรียนหรือสถานศึกษา
ที่เพียงพอ และยั่งยืน
- ⊙ การจัดสรรสื่อการเรียนการสอนจัดสรรให้เพียงพอ แต่ขอความเหมาะสมเกี่ยวกับ
ลำดับในการแจกสื่อ โดยดูจากโรงเรียนที่ขาดความพร้อมทางสื่อการเรียนการสอนจริง เนื่องจากขณะนี้
การจัดสรรส่วนใหญ่จะลงมาในโรงเรียนที่มีความพร้อมมากกว่าและได้รับการจัดสรรเร็วกว่า

๓. การรับนักเรียนในพื้นที่บริการสำหรับการศึกษาต่อในระดับมัธยมที่มีชื่อเสียง
และมหาวิทยาลัยที่มีคุณภาพ ซึ่งขณะนี้นักเรียนส่วนใหญ่จะมุ่งเน้นในการสอบเข้าโรงเรียนที่มีชื่อเสียง
ที่อยู่ในพื้นที่บริการสำหรับการศึกษาต่อ แต่เนื่องด้วยโรงเรียนที่มีชื่อเสียง จำกัดด้วยจำนวนในการรับ
นักเรียน ทำให้ไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน จึงเป็นผลต่อเนื่องในการที่ผู้ปกครองพยายาม
ฝากเด็กโดยมีเงินสนับสนุนต่าง ๆ เพื่อให้ลูกเข้าโรงเรียนที่มีชื่อเสียงให้ได้ และประกอบกับการศึกษาต่อที่
ส่วนใหญ่จะเป็นการสอบเข้าอย่างเดียว ซึ่งเด็กบางคนก็เรียนไม่เก่ง แต่มีความสามารถในด้านต่าง ๆ และ
เป็นเด็กที่มีคุณธรรมจริยธรรม ก็ไม่สามารถจะเข้าโรงเรียนที่มีชื่อเสียงได้

แนวทางการพัฒนา/ข้อเสนอแนะ

- ⊙ ควรจัดสรรการรับนักเรียนในเขตพื้นที่บริการสำหรับโรงเรียนที่มีชื่อเสียงมากขึ้น
และให้เพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน
- ⊙ ควรจัดสรร เปรอ์เซ็นในการรับนักเรียนโดยให้มีการประเมินนักเรียนในรูปแบบอื่น
มากขึ้นกว่าการสอบเพียงอย่างเดียว เช่นดูการประเมินนักเรียนจากผลงาน โครงการงานของนักเรียนที่ได้รับ
ผลงานมา ตลอดจนดูชีวิตความเป็นอยู่ด้านคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน ซึ่งการรับนักเรียนนั้น
ไม่ใช่จะรับเฉพาะนักเรียนที่เก่งเพียงอย่างเดียว จะต้องรับนักเรียนที่มีคุณธรรมจริยธรรมควบคู่ไปด้วย

- ๔ -

เนื่องจากปัจจุบันนี้นักเรียนที่เก่ง ส่วนใหญ่จะขาดประสบการณ์ในการใช้ทักษะชีวิต เมื่อเทียบกับนักเรียนที่เรียนปานกลาง แต่มีคุณธรรมจริยธรรมควบคู่กันไป

๔. โรงเรียนที่รองรับนักเรียนที่จบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ยังไม่เมาะมากพอกับความต้องการของนักเรียน อาทิเช่น โรงเรียนภาคอาชีพ หรือสายอาชีพ เพราะเนื่องจากปัจจุบันนักเรียนส่วนใหญ่จะมุ่งเน้นในด้านการเรียนด้านวิชาการอย่างเดียวเพื่อมุ่งสู่มหาวิทยาลัย และ นักเรียนได้รับการประชาสัมพันธ์ในด้านการเรียนสายอาชีพไม่มากเท่าที่ควร ทำให้นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาต่อในสายอาชีพ หรือสายอาชีพ เลยมุ่งเน้นในด้านการเรียนสายสามัญเข้าสู่มหาวิทยาลัยอย่างเดียว เลยทำให้คุณภาพการศึกษาของผู้เรียนถดถอยลง จบออกมาตลาดที่รองรับการทำงาน ของนักเรียนไม่เพียงพอ กับความต้องการของผู้เรียน

แนวทางการพัฒนา/ข้อเสนอแนะ

◎ ควรมีแผนในการกำหนดอัตราเงินเดือนของนักเรียนสายอาชีพเมื่อจบการศึกษา จะได้เงินเดือนขั้นต่ำที่ ๑๕,๐๐๐ บาท เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนได้เปลี่ยนการเรียนมาเรียนสายอาชีพมากขึ้น

◎ ควรจัดให้มีการประชาสัมพันธ์สำหรับโรงเรียนภาคอาชีพ สู่ักเรียนเกี่ยวกับการเรียนสายอาชีพมากขึ้น

◎ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นของแต่ละท้องถิ่น ควรเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนในภาคอาชีพ หรือสายอาชีพมากขึ้น เพื่อรองรับตลาดแรงงานให้นักเรียนเมื่อจบการศึกษา โดยศึกษาว่าแต่ละท้องถิ่น ตลาดแรงงานรับนักเรียนที่จบสาขาใด และ ประสานไปยังภาครัฐ เพื่อภาครัฐจะจัดสรรสาขาการเรียนที่รองรับตลาดของแต่ละท้องถิ่นว่าท้องถิ่นนี้ต้องการผู้ที่จบสาขาอะไร จะได้ผลิตนักเรียนได้ตรงตามสาขาที่ต้องการของตลาด นักเรียนจะได้จบแล้วมีงานทำ

๑. ด้านการผลิตและพัฒนาครู

ด้านการจัดจ้างครูต่างชาติ : เพื่อเตรียมความพร้อม กับ AEC

โดยทางกระทรวงศึกษาธิการได้มีข้อกำหนดในการจัดจ้างครูต่างชาติสำหรับโรงเรียนที่เปิดทำการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน (โรงเรียนสองภาษา) ซึ่งกำหนดคุณสมบัติของครูไว้ดังนี้

๑. จะต้องเป็นเจ้าของภาษาโดยตรงจาก ๕ ประเทศ (Native Speakers) ได้แก่ อังกฤษ สหรัฐอเมริกา แคนาดา ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ หรือ ประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ ๒ ได้แก่ ประเทศแอฟริกาใต้ เนเธอร์แลนด์ สวีเดน ไอร์แลนด์ ฝรั่งเศส ฟิลิปปินส์

๒. จะต้องมีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี เป็นอย่างน้อย หรือ เทียบเท่า และมีใบอนุญาตครูชาวต่างประเทศ ขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ หรือ ทำเรื่องขออนุญาตปฏิบัติการสอนโดยไม่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ โดยใช้หลักเกณฑ์ของคุรุสภา

๓. ในกรณีของครูที่ไม่มีวุฒิการศึกษา จะต้องอบรมคอร์สวัฒนธรรมไทย โดยการอบรมจะจัดขึ้นในเขตปริมณฑล หรือต่างจังหวัด และหลังจากที่ครูได้เกียรติบัตรคอร์สวัฒนธรรมไทยแล้วจะต้องผ่านการสอบ ๙ มาตรฐาน แต่ความต่อเนื่องในการสอบที่กระทรวงได้ดำเนินการมาได้เจียบหายไป โดยไม่มีข้อมูลและความเคลื่อนไหวใดๆ ที่จะให้ครูต่างชาติดำเนินการต่อได้

แนวทางการพัฒนา/ข้อเสนอแนะ

จากการกำหนดคุณสมบัติของครูต่างชาติดังกล่าว จะมีผลกับการจัดจ้างครูของแต่ละโรงเรียน เพราะทางโรงเรียนไม่สามารถรับสมัครครูต่างชาติได้ครบถ้วนตามระยะเวลาที่โรงเรียนจะเปิดทำการสอน ประกอบกับครูต่างชาติที่ไม่มีวุฒิการศึกษา ก็ไม่กล้าที่จะสมัครสอนในโรงเรียนเอกชน เพราะขั้นตอนการดำเนินการด้านงานเอกสารจะหลายขั้นตอน แต่ถ้ากระทรวงศึกษาธิการมีแหล่งข้อมูลหรือสำรองการจัดจ้างครูต่างชาติ เพื่อรองรับการขาดแคลนของแต่ละโรงเรียน ก็จะทำให้โรงเรียนได้มีครูที่มีคุณภาพในการสอนนักเรียน และอยู่กับโรงเรียนไปยาวนานที่ไม่ใช่เป็นการทำสัญญาการจ้างงานแค่ ๑ ปี และก็ไม่ใช่นักท่องเที่ยวเข้ามาทำงานไปพร้อมกับการหาประสบการณ์ในเมืองไทย

๒. ด้านครูไทย

๑. การบรรจุครูไทยที่มีใบประกอบวิชาชีพครูวุฒิ ป.บัณฑิต โดยทางรัฐอนุญาตให้ทางโรงเรียนบรรจุครูได้แต่รัฐจะจ่ายเงินเดือนให้ตามวุฒิปริญญา เงินเดือน ๑๕,๐๐๐ บาท และเงินเดือนส่วนเกินของครูที่มีวุฒิ ป.บัณฑิต ทางโรงเรียนจะต้องเป็นผู้ที่รับผิดชอบในกาจ่ายให้กับครู เงินเดือนครูวุฒิ ป.บัณฑิต ๑๕,๘๐๐ บาท

๒. การปรับเงินเดือนของครูเอกชน จะใช้วิธีการปรับเงินเดือนโดยการฐานเงินเดือนที่ได้รับในปัจจุบันไปหักลบกับเงินเดือนใหม่ ซึ่งจะส่งผลให้กับครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานมายาว จะไม่ได้สิทธิในการปรับเงินเดือน เพราะได้สะสมเงินปรับมาจนทำให้ฐานเงินเดือนสูงกว่าที่รัฐประกาศปรับ แต่แตกต่างกับของภาครัฐที่มีการปรับเงินเดือนโดยใช้เกณฑ์ในการปรับร้อยละของเงินเดือน และเพื่อเป็นการบำรุงขวัญกำลังใจในการทำงานของครูเก่าที่มีประสบการณ์ทำงานมานาน ทางโรงเรียนก็ต้องรับผิดชอบในการทางงบประมาณมาสนับสนุนและปรับเงินเดือนครูเก่าให้สูงขึ้นเพื่อจะได้ มีฐานเงินเดือนที่แตกต่างกับครูใหม่ที่เพิ่งมาทำงาน

๓. ปัจจุบันใกล้จะเข้าสู่ AEC ยังไม่มีแผนการพัฒนาครูไทยที่ชัดเจนเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ AEC

แนวทางการพัฒนา/ข้อเสนอแนะ

◎ การมีหลักประกันและสร้างความมั่นคงให้กับครูเอกชน ที่จะทำงานกับทางโรงเรียนได้ยาวนาน และการหาวิธีการในการทำสัญญาผูกมัดครูที่มีผลทางกฎหมายเพื่อให้ครูตระหนักและรับผิดชอบในหน้าที่ให้สิ้นปีการศึกษา เพื่อจะได้สอนนักเรียนได้อย่างเนื่องตลอดปีการศึกษา โดยโรงเรียนเอกชนเกือบทุกโรงเรียนจะพบเจอปัญหาการลาออกระหว่างภาคเรียนของครูอยู่ตลอดเวลา เพราะครูจะมีความรู้ที่โรงเรียนเอกชนไม่มั่นคง และต้องการหลักประกันในการสร้างความมั่นคงให้กับตนเองด้วยไปสอบบรรจุรับราชการ และลาออก หรือหนีไปโดยไม่แจ้งให้โรงเรียนรับทราบ ถึงแม้ว่าทางโรงเรียนจะมีการเซ็นสัญญาการจ้างงาน แต่สัญญาการจ้างงานก็ไม่มีผลเนื่องจากไม่ได้รับการรับรองจากต้นสังกัดหรือจากกระทรวง ซึ่งเป็นปัญหาที่โรงเรียนเอกชนพบเจอทั่วประเทศ และยังไม่สามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้

◎ ควรจัดให้มีแผนการพัฒนาครูไทยเพื่อเข้าสู่ AEC ที่ชัดเจน ว่าปี ๕๘ จะพัฒนาครูไทยในวิชาใด จะต้องทำอะไร อาทิเช่น ปี ๒๕๕๘ นี้ ครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์ และ วิทยาศาสตร์ จะต้องเตรียมการสอนหรือพัฒนาอย่างไรเพื่อรองรับสู่ AEC และจัดส่งครูเข้ารับการพัฒนาอบรมต่าง ๆ

◎ ขอจัดสรรบุคลากรเข้ารับการบรรจุของภาครัฐ ส่วนใหญ่จะเป็นระยะเวลาในช่วงเดือนมิถุนายน ซึ่งทำให้โรงเรียนเอกชนที่มีครูผ่านการคัดเลือกของภาครัฐ จะต้องเข้าทำงานในช่วงเดือนมิถุนายน โดยเป็นช่วงที่โรงเรียนเปิดเรียน ทำให้การคัดเลือกครูเข้ารับทำงาน อย่างเร่งด่วน ดังนั้นจึงฝากพิจารณาในการรับบรรจุบุคลากรภาครัฐ เปลี่ยนเป็นช่วงเดือนมี.ค.- เม.ย. เพื่อทางภาคโรงเรียนเอกชนจะมีเวลาในการสรรหาบุคลากรให้พร้อมในช่วงเปิดภาคเรียนเดือน มิ.ย.

๔. ขณะนี้มีครูค.ศ. ๓ มากขึ้นทุกวัน แต่เด็กก็ยังคงกลับไม่มีคุณภาพ จะเห็นได้ว่าปัจจุบันครูกลุ่มนี้จะมีมากขึ้น แต่เมื่อเรากลับมาดูเด็กในปัจจุบันแล้ว คุณภาพดุด้อยลง เพราะครูมีว่แต่ทำเอกสารหลักฐานเพื่อขอประเมินเนื่องจากครูได้รับเงินประจำตำแหน่ง เงินวิทยฐานะ มากขึ้น

แนวทางการพัฒนา/ข้อเสนอแนะ

◎ จึงขอความร่วมมือในการยกเลิกการประเมินวิทยฐานะครู โดยเฉพาะในเรื่องของการส่งเอกสาร เพราะส่วนใหญ่การส่งเอกสารเป็นการโกหกและจ้างทำทั้งสิ้น ขอเป็นการประเมินตามความเป็นจริงของผู้ที่ส่งผลงานเพื่อขอประเมิน โดยไม่รับเฉพาะเอกสารอย่างเดียว ของประเมินโดยไปคลุกคลีกับผู้ขอรับการประเมินด้วย ว่าเป็นความจริงหรือไม่ และสิ่งที่สำคัญการประเมิน ควรจะดูในด้าน

คุณธรรมจริยธรรมของครูด้วยเช่นกัน หากเราแก้ไขได้จะ ทำให้ไม่เป็นการสิ้นเปลืองงบประมาณของประเทศชาติ และประเทศเราจะได้ครูที่มีคุณภาพจริง ๆ ประกอบเด็กหรือเยาวชนของชาติ ได้รับผลจากการที่มีครูดี ครูเก่ง เป็นผู้สอน เด็กจะได้มีคุณภาพยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นด้านวิชาการหรือ ด้านคุณธรรม

๕. **ขอคืนห้องเรียนสู่คุณครู** เนื่องด้วยขณะนี้มีการประเมินคุณภาพการศึกษามากมาย ไม่ว่าจะเป็นระบบการประกันคุณภาพภายใน ประกันคุณภาพภายนอก ประเมินคุณภาพของ สมศ. ซึ่งเห็นด้วยว่าเป็นสิ่งที่ดีในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา แต่ในการประเมินนี้เราประเมินเพื่อดูศักยภาพของสถานศึกษาและนักเรียนว่ามีคุณภาพหรือไม่ ในขณะที่เดียวกัน การประเมินเป็นการประเมินด้วยเอกสารหลักฐาน มากกว่าการประเมินตามสภาพจริง ซึ่งในการประเมินด้วยเอกสารนี้ ครูเป็นผู้มีส่วนร่วมในการจัดทำเอกสารทุกอย่าง เพื่อให้สอดคล้องและเป็นหลักฐานประกอบการประเมิน ทำให้ครูไม่มีเวลาในการเตรียมการสอน และอยู่กับนักเรียนในห้องเรียนเต็มที่ นักเรียนก็ไม่ได้ได้รับความรู้จากครูเท่าที่ควร

แนวทางการพัฒนา/ข้อเสนอแนะ

- ◎ ลดภาระการทำเอกสารของครูเพื่อการประเมินคุณภาพการศึกษา ให้น้อยลง
- ◎ ประเมินคุณภาพการศึกษาโดยมีกรรมการผู้ประเมิน เข้ามาศึกษาข้อมูลตามความเป็นจริง การสัมภาษณ์ โดยการเข้ามาศึกษาข้อมูลของโรงเรียนอย่างเจียบ ๆ โดยที่นักเรียนไม่ทราบว่าเป็นคณะกรรมการประเมิน มากกว่าการตรวจสอบเอกสารหลักฐาน ซึ่งการจัดทำเอกสารหลักฐานเป็นสิ่งที่ดี แต่มีเอกสารมากเกินไป ทำให้ครูต้องลดภาระการสอนลงมาทำเอกสาร
- ◎ การประเมินคุณภาพการศึกษา ควรมีการประเมินเท่าที่จำเป็น ไม่มากเกินไป ในปัจจุบันการประเมินมีหลากหลาย ซึ่งในแต่ละการประเมิน นโยบายในการประเมินก็มุ่งเน้นในเรื่องเดียวกัน คือ การพัฒนาคุณภาพการศึกษา ของนักเรียนและสถานศึกษาตลอดจนบุคลากรทางการศึกษา แต่สิ่งที่แตกต่างกันคือ เอกสารหลักฐานของการประเมินแต่ละอย่าง แตกต่างกันไป

๓. ด้านการบริหารและจัดการศึกษา

๑. ปัจจุบันนี้การจัดการแข่งขันต่าง ๆ มีมากขึ้น ทำให้เด็กที่ได้รับการคัดเลือกในการแข่งขัน นำเวลาในการเรียนการสอนปกติ มาพัฒนาตนเองเพื่อสู่การแข่งขัน การแข่งขันเป็นสิ่งที่ดี ถือว่าเป็นการพัฒนาทั้งนักเรียนและคุณครู แต่เมื่อมีมากเกินไปความจำเป็น ก็จะทำให้นักเรียนที่ไม่ได้รับการคัดเลือก ซึ่งเป็นกลุ่มส่วนใหญ่ นั้นจะได้รับความรู้ในห้องเรียนไม่มากเท่าที่ควร เนื่องจาก คุณครูจะต้องแบ่งเวลาไปสอนนักเรียนที่ได้รับการคัดเลือก ทำให้เวลาในห้องเรียนเหลือน้อยลง ซึ่งปัญหานี้เกิดขึ้นกับนักเรียน

- ๘ -

โรงเรียนในโรงเรียนเป็นส่วนใหญ่ เพราะมุ่งเน้นแต่การแข่งขัน ซึ่งการที่ได้มาสำหรับรางวัลที่นักเรียนได้รับ ถือเป็นนักเรียนกลุ่มน้อย ที่นำชื่อเสียงมายังโรงเรียน แต่การที่ครูทิ้งห้องเรียนไปสอนเด็กกลุ่มนี้ ถือได้ว่าไม่คุ้มกับการที่นักเรียนสร้างชื่อเสียงมา

แนวทางการพัฒนา/ข้อเสนอแนะ

๑. ควรลงการแข่งขันทักษะต่าง ๆ ให้มีอยู่เท่าที่จำเป็น

๒. ปัจจุบันผู้บริหารในโรงเรียนส่วนใหญ่ เก่งเฉพาะทฤษฎี แต่ไม่สามารถนำมาประยุกต์กับการปฏิบัติในสถานการณ์จริงได้ ผู้บริหารส่วนใหญ่ ได้ผ่านการสอบเข้าการเป็นผู้บริหารทั้งนั้น แต่ต้องมองไปถึงเกณฑ์การสอบเข้าเป็นผู้บริหารในปัจจุบันด้วยว่า เหมาะสมหรือไม่อย่างไร ทำไมถึงมีเหตุการณ์ต่าง ๆ เกิดขึ้นในโรงเรียน อาทิเช่น ผู้บริหารมีการรับเงินค่าสินบนต่าง ๆ ในการสอบเข้าโรงเรียนที่มีชื่อเสียง

แนวทางการพัฒนา/ข้อเสนอแนะ

๑. ควรปรับกระบวนการในการสอบเข้าผู้บริหาร

๒. ควรจัดให้มีการเรียนการสอนก่อนการสอบ

๓. ควรจัดให้มีการจำลองสถานการณ์จริงในการสอบ มากกว่าสอบทฤษฎี โดยเพิ่มภาคปฏิบัติมากขึ้นกว่าสอบทฤษฎี

นางสาวจินตนันท์ ชญาตร์ ศุภมิตร

แบบฟอร์ม

**การเสนอความเห็นของสมาชิกสภาการศึกษาแห่งชาติ
เพื่อรวบรวมและจัดทำเป็นความเห็นของสภาการศึกษาแห่งชาติ เสนอต่อคณะกรรมการการศึกษา
ยกย่องรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ**

ชื่อ นางสาว จินตนันท์ ชญาตร์ นามสกุล ศุภมิตร

เลขที่สมาชิก ๕๗

ประเด็นที่เสนอความเห็นภาค ๑ หมวดที่ ๒ ประชาชน ส่วนที่ ๑ ความเป็นพลเมือง

การใช้อำนาจโดยองค์ของรัฐทุกองค์กร ต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพ (มาตรา 26 แห่ง รธน.ปี 2550)

ควรระบุให้พลเมืองต้องมีวินัย ประเทศใดที่มีพลเมืองที่มีวินัยจะสามารถขับเคลื่อนให้เดินไปข้างหน้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการพูดกันมากเรื่องคนไทยไร้วินัย จนชาวต่างชาตินำเอาไปเป็นคำแสลง จึงต้องกำหนดให้มีความเข้มงวด หากไม่มีวินัยถือว่าผิดกฎหมาย ระดับโทษหนักเบาตามพฤติการณ์

ควรมีการมุ่งเน้นในพลเมืองมีศีลธรรมและจริยธรรม เนื่องจากในปัจจุบันไม่มีการสอนศีลธรรมและจริยธรรมในโรงเรียน พลเมืองรุ่นใหม่ไม่รู้ว่าจะไรควร อะไรไม่ควร อะไรผิดจริยธรรม อะไรผิดศีลธรรม ไม่มีความละอาย เนื่องจากสังคมยกย่องแต่เปลือกนอก คือความร่ำรวย อันเป็นป่อเกิดแห่งปัญหามากมาย เช่น ปัญหาโสเภณี ยาเสพติด และทุจริตคอรัปชั่น

ควรมีการปลูกฝังและสร้างค่านิยมให้พลเมือง ให้เคารพสิทธิของผู้อื่น ฐานะที่ของพลเมือง ตั้งแต่เด็ก เนื่องจากปัจจุบันรู้ว่าตัวเองมีสิทธิและเสรีภาพ ที่กฎหมายคุ้มครองจะทำอะไรก็ได้ จนลืมหน้าที่ของพลเมืองที่ดี

ประเด็นที่เสนอความเห็นภาค ๑ หมวดที่ ๒ ประชาชน ส่วนที่ ๒ สิทธิเสรีภาพของพลเมือง

ในประเด็นเสรีภาพของปวงชนชาวไทย การมีเสรีภาพทางความคิดเห็น พูด เขียน พิมพ์ โฆษณา การถ่ายทอดผ่านทางทีวี ดาวเทียม หรือการสื่อความหมายไปยังบุคคลอื่นในด้านต่างๆ นอกเหนือจากนี้

จะต้องอยู่ในกรอบของกฎหมายไม่เป็นการละเมิดผู้อื่นโดยเด็ดขาด หากปรากฏข้อความสู่สาธารณะอัน พิสูจน์ได้ว่าเป็นภัยต่อความมั่นคงของประเทศ สร้างความแตกแยกในสังคม ก่อให้เกิดการแตกความ สามัคคีของคนในชาติ รัฐสามารถหามาตรการหยุดยั้งการกระทำดังกล่าวทั้งทางการปกครอง หรือทางศาล ได้โดยฉับพลัน และสามารถเปิดช่องทางให้ประชาชน กลุ่มบุคคลยื่นคำร้องต่อศาลให้พิจารณาเรื่อง ดังกล่าวได้ แม้ว่าทางนิตินัยจะพิสูจน์ว่าเป็นการกระทำความผิดนอกราชอาณาจักร์ แต่ผลของการกระทำ กระทบต่อความมั่นคงเกิดในราชอาณาจักร ควรต้องนำเอาหลักรัฐศาสตร์มาพิจารณาได้

ประเด็นที่เสนอความเห็นภาค ๑ หมวดที่ ๒ ประชาชน ส่วนที่ ๔

การมีส่วนร่วมทางการเมือง

ในประเด็นเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบปราศจากอาวุธ ควรต้องเพิ่มเติมข้อความด้วยว่าจะต้อง ไม่เป็นการละเมิดสิทธิของบุคคลอื่น หรือทำให้เกิดความเดือดร้อนต่อประชาชน และผู้เป็นแกนนำในการ ชุมนุมประท้วงจะต้องแจ้งให้เจ้าหน้าที่ทราบว่าเป็นผู้ใด มีประชาชนเข้าร่วมในเบื้องต้นเท่าใด และจะต้อง กำหนดกรอบว่า ถ้ามีการเคลื่อนขบวน จะต้องเปิดช่องทางจราจรให้ประชาชนคนอื่นที่ใช้เส้นทางสัญจร สามารถสัญจรได้ตามปกติ แต่อาจจะไม่สะดวกบ้าง และไม่มีกีดกันโดยเด็ดขาด โดยต้องมีกรอบที่ ชัดเจนเพื่อป้องกันสิทธิให้กับประชาชนส่วนใหญ่ และต้องตรากฎหมายลูกมารองรับเพื่อประโยชน์ของ ประชาชนส่วนใหญ่ และมีความชัดเจนต่อเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติตามกฎหมาย

ประเด็นที่เสนอความเห็นภาค ๑ หมวดที่ ๒ ประชาชน ส่วนที่ ๕ การมีส่วนร่วมในการตรวจสอบ

การให้หลักประกันเสรีภาพสื่อมวลชน ไม่มีการแทรกแซง ทั้งรัฐและเอกชน แต่สื่อมวลชนก็ต้องมี ระบบตรวจสอบถ่วงดุลทั้งภายในและภายนอก และต้องมีผลบังคับ เช่น มีกรรมการวิชาชีพสื่อมวลชน ซึ่ง ต้องมีส่วนที่ยึดโยงจากประชาชนด้วย และต้องควบคุมดูแลไม่เฉพาะเพียงจริยธรรมในทางการเมือง และ รวมถึงจริยธรรมในวิชาชีพที่เชื่อมโยงถึงธุรกิจด้วย และ มติหรือความเห็นของ กก. ต้องมีผลบังคับชัดเจน ที่ บทลงโทษกันเอง โดยการคว่ำบาตร หรือมาตรการอื่นๆ การดำเนินวิชาชีพสื่อ ควรต้องมีมาตรฐาน มีใบ ประกอบวิชาชีพเช่นอาชีพอื่นๆ เนื่องจากเป็นอาชีพที่มีอำนาจ มีผลประโยชน์และมีผลกระทบต่อประชาชน ในวงกว้าง การทำผิดจริยธรรมและจรรยาบรรณสื่อ อาจก่อให้เกิดการยึดใบอนุญาตได้ บุคคลที่ประกอบ วิชาชีพโดยไม่มีใบอนุญาตจะถือว่าผิดกฎหมาย

ประเด็นที่เสนอความเห็นภาค ๒ ผู้นำทางการเมืองที่ดีและสถาบันทางการเมือง หมวด ๒ แนวนโยบาย
พื้นฐานแห่งรัฐ

หลักประกันด้านสาธารณสุข เช่น ต้องมีนโยบายหลักการจำกัด หรือลดอัตราการผลิตโดยของ
ธุรกิจบาป เช่น เหล้า บุหรี่ เช่นการออกกฎหมายให้การขออนุญาตทำได้ยากขึ้น ,การเก็บภาษีในอัตราสูง
(ที่ไม่สามารถผลักภาระได้) การจำกัดการโฆษณาประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการขาย รวมทั้งการกีดกันสินค้า
บาปจากต่างประเทศด้วย

บุคคลยอมได้รับการคุ้มครองที่จะได้รับการรักษาพยาบาลโดยเร็ว โรงพยาบาลทั้งของรัฐ เอกชน
หรือ สถานพยาบาล ต้องให้การรักษาผู้ป่วยฉุกเฉินที่มีผู้ส่งเข้าไปยังโรงพยาบาลทุกราย โดยไม่เลือกปฏิบัติ
อันเนื่องมาจากความแตกต่างของฐานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจ ความเชื่อทางการเมือง การปฏิเสธ
ไม่รักษาถือเป็นความผิดร้ายแรง ต้องถูกลงโทษ

ต้องมีหลักประกันความเสมอภาคทางการศึกษา เช่น เนื้อหาหลักสูตรที่ใช้ในการเรียนการสอน กับ
ที่ใช้สอบแข่งขัน (เช่นสอบเข้ามหาวิทยาลัย) ต้องเป็นเนื้อหาเดียวกัน จะออกสอบนอกเนื้อหาหลักสูตร
ไม่ได้ และเนื้อหานั้นจะต้องมีการเรียนการสอนในทุกโรงเรียน และที่สำคัญต้องเน้นที่ครูอาจารย์ให้สอนใน
โรงเรียนเป็นหลัก ไม่ใช่เน้นการสอนนอกโรงเรียน (เปิดโรงเรียนกวดวิชา) และต้องลดจำนวนของโรงเรียน
กวดวิชา และสมควรเพิ่มเงินวิชาชีพครูเป็นสองเท่า เพื่อลดการสอนนอกโรงเรียน เนื่องจากครูในปัจจุบัน
เป็นอาชีพที่ได้ฐานเงินเดือนค่อนข้างต่ำ ทำให้เด็กที่มีสติปัญญาและความสามารถสูงไม่สนใจเข้ามาใน
อาชีพนี้ ทำให้มาตรฐานของครูตกต่ำลง ทั้งๆที่มีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรบ่อยครั้ง การตรวจสอบคุณภาพ
ควรเน้นผลของนักเรียนที่มีความรู้มากกว่า การจัดทำประเมินแบบกระดาษ ที่ครูต้องสละเวลาเตรียมการ
สอนมาทำมากมายจนเกินไป

การศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๕ ปี ปรับปรุงระบบการศึกษาใหม่ ส่งเสริมภาควิชาชีพมากยิ่งขึ้น เน้นย้ำ
ให้จบการศึกษาออกมาและทำงานได้เลย เน้นภาคอุตสาหกรรมที่มีความต้องการสูง โดยผู้ที่ได้มี
ประสบการณ์ทำงานสูง เป็นช่างฝีมือมีทักษะที่ยอดเยี่ยมแต่ไม่ได้มีปริญญาบัตร ต้องมีเกียรติยศศักดิ์ศรีที่
เท่าเทียมพวกที่จบสายสามัญ/มหาวิทยาลัย

การจัดสรรทรัพยากรหรือสมบัติของชาติที่สำคัญๆ สัมปทานสำคัญๆ ที่มีผลต่อความมั่นคง หรือมี
มูลค่าสูง หรือระยะเวลาสั้น เช่น คลื่นความถี่ ,พลังงาน ,ป่าไม้ -เช่น ที่มาของคณะกรรมการจัดสรรคลื่น
ความถี่ / และการอนุญาต/ไม่อนุญาต ซึ่งพิจารณากันเพียงกลุ่มคนกลุ่มเดียว เรื่องไหนสำคัญต้องยึดโยง

กับประชาชน (อาจผ่านตัวแทนองค์กรวิชาชีพ /สภา) ไม่ใช่สรรหากันไปแล้ว กรรมการไม่กี่คน มีอำนาจ สิทธิขาดทุกอย่าง

ประเด็นที่เสนอความเห็นภาค ๒ ผู้นำทางการเมืองที่ดีและสถาบันทางการเมือง หมวด ๑ ระบบผู้แทนที่ดี และผู้นำทางการเมืองที่ดี

นายกฯ ห้ามดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกิน ๒ วาระ หรือ ๘ ปี,ระบบการเลือกตั้งควรใช้ยึดตาม รธน.4 ๔๐ ต้องมีกลไก หรือโครงสร้างที่ทำให้ ฝ่ายนิติบัญญัติ สามารถควบคุมตรวจสอบฝ่ายบริหารได้จริง

ห้ามนักการเมือง ผู้บริหาร กรรมการพรรคการเมือง ครม. สส.,สว. และผู้เกี่ยวข้องใกล้ชิดเช่นบุคคล ในครอบครัว,พนักงาน ลูกจ้าง เป็นกรรมการรัฐวิสาหกิจที่ปรึกษา ห้ามข้าราชการ ดำรงตำแหน่งทาง การเมือง และเป็นกรรมการรัฐวิสาหกิจที่ปรึกษา ห้ามผู้บริหารบริษัทเอกชนที่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้อง เป็น กรรมการรัฐวิสาหกิจที่ปรึกษา หรือห้ามกรรมการหรือผู้บริหารรัฐวิสาหกิจ ทำกิจการหรือเกี่ยวข้องกับ กิจการที่มีผลประโยชน์ทับซ้อนหรือเกี่ยวกับรัฐวิสาหกิจนั้น

ในประเด็นการสิ้นสุดสมาชิกภาพของ ส.ส.,รต.,หรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอื่น จะต้อง มีบรรทัดฐานสูงกว่าบุคคลธรรมดา กรณีหากศาลมีคำพิพากษาว่าจำเลยมีความผิดก็สามารถทำให้สมาชิก ภาพของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองสิ้นสุดได้ โดยไม่ต้องดูว่าคำพิพากษาให้จำคุก หรือรอการลงโทษ และ ในแต่ละตำแหน่งของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะต้องใช้มาตรฐานเดียวกัน เพราะ รธน. กำหนดไว้ว่า บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมาย และได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน

ประเด็นที่เสนอความเห็นภาค ๒ ผู้นำทางการเมืองที่ดีและสถาบันทางการเมือง หมวด ๓ รัฐสภา

การกำหนดจำนวน สมาชิกวุฒิสภา และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีความเห็นว่า โดยเป็นตัวแทน จังหวัดละ ๑ คน รวมสองสภาเป็น จังหวัดละ ๒ คน ส่วนที่เหลือคัดเลือกจากผู้ทรงคุณวุฒิจากภาครัฐ เอกชน นักวิชาการ และองค์กรต่าง ๆ เนื่องจากทั้งสองสภาทำหน้าที่ออกกฎหมายและตรวจสอบการ ทำงานของรัฐบาลหรือฝ่ายบริหาร ไม่ควรมีหน้าที่โดยตรงที่ไปดูแลประชาชนอย่างที่ เป็นอยู่ ควรใช้ ข้าราชการในพื้นที่ผู้มีหน้าที่โดยตรงที่ต้องทำอยู่แล้ว แต่อาจจะรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนในท้องที่ ที่ตนเองเป็นผู้แทน เรียกหัวหน้าหน่วยงานหรือส่วนราชการมาชี้แจง และรายงานผลการดำเนินการให้ ทราบเท่านั้น แต่หากเห็นว่า การชี้แจงไม่เรียบร้อยอาจจะลงพื้นที่ไปตรวจสอบภายหลัง

ประเด็นที่เสนอความเห็นภาค ๒ ผู้นำทางการเมืองที่ดี และสถาบันการเมือง หมวด ๕ การคลังและ การงบประมาณของรัฐ

ปัจจุบันการจัดทำงบประมาณของส่วนราชการ ควรปรับเปลี่ยนวิธีเนื่องจาก หน่วยงานที่มีขนาดใหญ่จะเสียเปรียบ เนื่องจากมีการของบประมาณจำนวนมาก ซึ่งส่วนใหญ่งบประมาณนั้น ๆ เป็นเงินเดือนของข้าราชการในสังกัด ตลอดจนค่าใช้สอยวัสดุประจำปี ส่วนที่เหลือเป็นงบลงทุนและสิ่งก่อสร้าง ทำให้ประชาชนมองว่าส่วนราชการนั้น ๆ ได้รับงบประมาณเป็นจำนวนมาก ทั้ง ๆ ที่งบประมาณที่ได้รับจัดสรรเป็นเงินเดือนส่วนใหญ่ ดังนั้น ควรปรับให้เงินเดือนของข้าราชการทุกส่วน เบิกจ่ายจากกระทรวงการคลังโดยตรง ซึ่งสามารถคำนวณบุคลากรของส่วนราชการต่าง ๆ ได้ และไม่ต้องนำมาคำนวณเป็นงบประมาณของส่วนราชการอีก เช่น กระทรวงศึกษา และ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จะเสียเปรียบ เนื่องจากมีข้าราชการเป็นจำนวนมาก จะทำให้เห็นภาพของการของบประมาณเพื่อนำมาใช้ในหน่วยงานและวางแผนเพื่อการพัฒนาประเทศอย่างแท้จริง

ภาคราชการควรใช้เทคโนโลยีและให้งบประมาณด้านพัฒนาบุคลากรและเครื่องมือเครื่องใช้ให้มากขึ้นและลดขนาดจำนวนบุคลากรลง บุคคลที่ไม่มีการพัฒนาตนเอง ต้องเออสิริไพร่ เพื่อเปิดโอกาสให้คนที่มีความสามารถสูงกว่า มีผลการทำงานที่มากกว่าเข้ามาทำแทน การตัดสินใจตำแหน่งควรมีคณะกรรมการเพื่อกันการวิ่งเต้นโยกย้าย ข้าราชการที่มีผลงานดีเด่นควรได้รับการเลื่อนตำแหน่งโดยไม่ต้องไปวิ่งเต้นผู้บังคับบัญชา

ประเด็นที่เสนอความเห็นภาค ๒ ผู้นำทางการเมืองที่ดี และสถาบันการเมือง หมวด ๗ การกระจายอำนาจ และการปกครองท้องถิ่น

ต้องมีการกระจายอำนาจ ลดขนาดและการรวมศูนย์อำนาจของราชการ เช่น มหาตไทย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ฯลฯ ให้ภูมิภาคหรือท้องถิ่นมีอำนาจมากขึ้นทั้งในด้านการบริหารบุคคลและงบประมาณ แต่ภูมิภาคหรือท้องถิ่น จะต้องปรับเปลี่ยนโครงสร้างให้ยึดโยงกับประชาชน หรือประชาชนมีส่วนร่วมมากขึ้น เช่น การบริหารงานของผู้ว่า ฯ ให้เป็นรูปแบบของคณะกรรมการ คล้ายลักษณะ ครม. แต่ ครม. ไม่ใช่ เฉพาะ หน.ส่วนราชการประจำจังหวัด ต้องมีส่วนที่มาจากภาคประชาชน ที่ไม่ได้มาจากการแต่งตั้งของผู้ว่าฯ เช่น ประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัด หรือ การมี ก.ตร.จังหวัด แต่ที่มาและอำนาจหน้าที่ของ ก.ตร.จังหวัด ต้องยึดโยงกับประชาชน แบบกระจายหลากหลาย ไม่ใช่แต่งตั้งโดย ผบก.หรือ หน.สถานี และ คณะกรรมการจังหวัด หรือ ก.ตร. จังหวัดดังกล่าว ต้องมีบทบาทอำนาจหน้าที่ ที่มีกฎหมายรองรับ มีผลบังคับ ไม่ใช่เพียงเข้าร่วมประชุมหรือรับฟังเท่านั้น ต้องมีสิทธิมีเสียงในการกำหนดนโยบาย หรือการตัดสินใจในระดับหนึ่ง

ประเด็นที่เสนอความเห็นภาค ๓ นิติธรรม ศาล การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ หมวด ๑ ศาลและ
กระบวนการยุติธรรม

ศาลยุติธรรม จะต้องเป็นองค์กรที่มีความสติยุติธรรมโดยเฉพาะในภาวะที่ประเทศชาติขาดความ
สามัคคี ไม่เอนเอียงไปตามอคติ หรือกระแสของผู้คนในสังคม ไม่มีอำนาจใดๆมาสั่งการได้ การตัดสินต้องมี
มาตรฐานที่อธิบายได้ มีการถ่วงดุลภายในที่เหมาะสม หากมีการกระทำใดๆที่ผิดหลักกฎหมายและความ
ยุติธรรม ผู้ตัดสินต้องได้รับโทษสถานหนักกว่าธรรมดา กำหนดให้มีกรอบการดำเนินคดี มิใช่ใช้เวลานาน
เป็นสิบๆปี

มีคำกล่าวที่ว่า ความล่าช้าคือความอยุติธรรม หมายถึงกระบวนการยุติธรรมทั้งระบบมีความ
ล่าช้า และไม่เป็นธรรมกับคู่กรณี ต้นทางของกระบวนการยุติธรรม ตำรวจ และอัยการ มีกำหนดระยะเวลา
ในการดำเนินการ ส่วนศาลยังไม่มีระยะเวลากำหนด บางคดีต่อสู้กันยาวนานเป็น ๑๐ ปี ทำให้จำเลยที่
ไม่ได้กระทำความผิด แต่ถูกกล่าวหา (ประเทศไทยใช้ระบบกล่าวหา) สูญเสียอิสรภาพ แม้จะได้รับ
เยียวยาภายหลังก็ตาม ในทำนองเดียวกัน ผู้เสียหายหรือผู้กล่าวหา ซึ่งได้รับผลกระทบจากการกระทำ
ความผิดนั้น กลับไม่ได้รับการเหลียวแล เพราะทุกคนมุ่งที่จะคุ้มครองสิทธิของผู้ต้องหามากกว่า เช่น มี
กรณีของการลักทรัพย์ จับกุมตัวผู้ต้องหาได้ แต่ไม่ได้ขของกลาง ยังไม่มีกระบวนการติดตามทรัพย์สินที่เสีย
หายไป พนักงานสอบสวนมีเวลาในการควบคุมก่อนที่จะนำตัวไปฝากขัง ๔๘ ชั่วโมง การเตรียมเอกสารใช้
เวลามาก ทำให้ไม่มีเวลาไปติดตามทรัพย์สินของผู้เสียหาย อันเป็นเหตุให้ได้รับความเดือดร้อน

องค์กรอิสระ ควรกำหนดหน้าที่ให้ชัดเจนสามารถทำงานหรือขับเคลื่อนได้ ไม่ควรตั้งให้ซับซ้อน
ทบทวนบทบาทขององค์กรอิสระต่างๆ

จัดตั้งให้มีศาลคอร์รัปชัน เป็นศาลชำนาญการพิเศษ (อาจจะพิจารณารูปแบบ จากประเทศเพื่อน
บ้าน เช่นอินโดนีเซีย)และให้กำหนดอำนาจหน้าที่ศาลทหารใหม่ตามหลักความเสมอภาค เช่น กรณีทหาร
ทำผิดอาญาที่ไม่เกี่ยวกับหน้าที่ราชการให้ขึ้นศาลพลเรือน โดยเฉพาะกรณี ทหารขนยาเสพติดและขน
แรงงานต่างด้าวตามแนวชายแดน เนื่องจากการติดคุกทหาร ไม่ได้ลงในประวัติอาชญากร จึงอาจเป็นภัยต่อ
สังคมเมื่อปลดประจำการได้

มีขยายขอบเขตอำนาจศาลปกครอง - การแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการที่ไม่ชอบ สามารถฟ้องร้องให้
ผู้มีอำนาจนอกจากต้องรับผิดชอบเยียวยาทางปกครองโดยเร็ว มิใช่ใช้เวลานานจนเกิดความเสียหายผู้ร้อง
อาจเกษียณอายุราชการไปก่อน พร้อมกับลัดอำนาจของศาลปกครองในบางเรื่อง เช่น การใช้อำนาจของ
ฝ่ายบริหารในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงแห่งรัฐ ความสงบสุขเรียบร้อย/ความปลอดภัยของประชาชน

ห้ามมิให้ศาลรับฟ้องไว้พิจารณา แต่ห้ามจะรับไว้พิจารณาจะต้องมีผู้พิพากษาอีก ๒ ท่าน ลงชื่อร่วม จึงจะรับไว้พิจารณา แต่ไม่มีอำนาจพิพากษาคดี ทำหน้าที่ได้เพียงเรียกส่วนราชการนั้นๆ มาชี้แจงให้รายละเอียดเพื่อทราบถึงเหตุผลความจำเป็นในการออกคำสั่งทางปกครอง เช่น คำสั่งห้ามคนต่างด้าวที่มีพฤติการณ์สมควรห้ามมิให้เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร หรือคำสั่งกักตัวคนต่างด้าวที่ถูกเพิกถอนวีซ่าหรือสิทธิการอยู่ในราชอาณาจักร

องค์คณะผู้พิพากษา ในศาลชำนาญการพิเศษ เช่น ศาลครอบครัว ศาลปกครอง, ศาลฎีกาแผนกผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง, ศาลรัฐธรรมนูญ ควรใช้วิธีการสุ่ม (random) ให้มาทำหน้าที่

ประเด็นที่เสนอความเห็นที่ ๔ ภาค ๓ นิติธรรม ศาล การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ หมวด ๒ การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ

มีความเห็นควรแก้ไขให้คดีทุจริตต่อหน้าที่ราชการของข้าราชการการเมือง ให้คดีประเภทนี้ไม่มีอายุความ เป็นโทษอาญาและโทษทางการเมือง ต้องห้ามเกี่ยวข้องกับตลอดชีวิต สำหรับคนในครอบครัว (พ่อ แม่ พี่น้อง บุตร ภรรยา ๑๐ ปี) ส่วนการรับผิดชอบความเสียหายทางแพ่ง ตลอดจนการติดตามยึดทรัพย์สิน (เหมือนคดียาเสพติด) ให้รวมไปถึงบุคคลในครอบครัวดังกล่าวด้วย

ส่วนคดีทุจริตต่อหน้าที่ทุกประเภทของข้าราชการ คดีข้อโกง ยักยอกทรัพย์สินต่างๆ ของผู้บริหารธุรกิจ หรือประชาชนทั่วไป ให้เป็นคดีมีอายุความ ๓๐-๕๐ ปี แม้จะมีการหลบหนีออกนอกประเทศ การนับอายุความให้สะดุดหยุดลงตรงที่เมื่อผู้กระทำความผิดเดินทางออกไปนอกราชประเทศ เมื่อกลับเข้ามาให้เริ่มนับอายุความต่อไป เจ้าหน้าที่ของรัฐมีหน้าที่ติดตามตัวมาดำเนินคดีในประเทศไทยให้ได้ ในกรณีที่มีทรัพย์สินอยู่ในประเทศให้ติดตามคืนมาเป็นรายได้แผ่นดิน หลังจากออกหมายจับแล้ว ให้ครอบครัวผู้กระทำความผิดมีหน้าที่แจ้งทรัพย์สินที่อยู่ในความครอบครองของครอบครัวไปพลาถก่อน ซึ่งจะทำการทุจริตคอร์รัปชันลดน้อยลงให้ถือว่าประชาชน เป็นผู้เสียหาย ร้องทุกข์ ฟ้องร้องได้เอง, ให้มีหลักการเว้นโทษแก่ฝ่ายผู้ให้ กรณีให้ความร่วมมือจนนำไปสู่การจัดการกับผู้รับ (การกันเป็นพยาน/ การขยายผล ตามกฎหมายยาเสพติด) , การให้รางวัลแก่ผู้แจ้งเบาะแส (ตั้งกองทุน แบบกองทุนปราบปรามยาเสพติด จากเงินที่ยึดคืนมาได้หรือค่าเสียหายที่ได้รับคืนมา)

สรุป

กล่าวโดยสรุป รธน.๔๐ เป็นฉบับที่ดี ทั้งถือเป็น รธน.ที่เขียนโดยประชาชน แม้จะมีจุดอ่อนอยู่บ้าง จึงควรรนำ รธน.ฉบับนี้มาเป็นหลักในการร่าง รธน. ใหม่ (โดยยึดหลัก รธน. ที่เป็นประชาธิปไตยแบบประชาชนมีส่วนร่วมให้มากที่สุด ทุกขั้นตอน ทุกฝ่าย ทั้งนิติบัญญัติ บริหาร ตุลาการ ไม่ใช่ประชาธิปไตย

๑๕๖

แบบตัวแทน ที่เลือกตัวแทนไปแล้ว ก็หมดหน้าที่ ที่เหลือเป็นเรื่องของตัวแทน) เพียงแต่แก้ไขจุดอ่อน ของรัฐธรรมนูญปี ๔๐-๕๐ และเพิ่มจุดแข็ง

ที่สำคัญ คือ

1. สร้างความเข้มแข็งให้ระบบกลไกการตรวจสอบให้มากขึ้น ให้ปราศจากการแทรกแซง
2. วางโครงสร้างให้ฝ่ายนิติบัญญัติ สามารถทำหน้าที่ได้จริง โดยเฉพาะหน้าที่ตรวจสอบถ่วงดุลฝ่าย

บริหาร

3. เพิ่มและขยายการมีส่วนร่วมของประชาชนให้มากขึ้น
4. กระจายอำนาจให้มากขึ้น
5. สร้างระบบธรรมาภิบาลให้มากขึ้นทั้งในสิ่งระดับรัฐบาล และระบบราชการ
6. สร้างระบบศีลธรรม คุณธรรม และจริยธรรม ให้เข้มแข็ง และมีผลบังคับ
7. สร้างระบบเศรษฐกิจเพื่อลดความเหลื่อมล้ำให้มากขึ้น
8. ปลุกฝังและสร้างจิตสำนึกของคนในชาติ ในเรื่องศีลธรรม จริยธรรม ส่งเสริมให้มีการสอนศาสนา ในโรงเรียน ตลอดจนประชาชนต้องมีหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติต่อประเทศด้วย

สุดท้าย การเขียน รธน. จะต้องนำเอาปัญหาของ รธน.ปี ๔๐-๕๐ มาพิจารณาแก้ไขในส่วนที่เป็น ข้อบกพร่อง โดยเฉพาะเรื่องของการตีความ เพราะรัฐธรรมนูญเขียนไว้แบบให้ตีความทำให้นักกฎหมายต่างตีความต่างกัน แล้วแต่ว่าจะเป็นนักกฎหมายของฝ่ายใด มาตราใดที่เกิดปัญหาเช่นนี้คงต้องเพิ่มข้อความตามเจตนารมณ์ให้ชัดเจนยิ่งขึ้นเพื่อตีกรอบของการตีความให้เป็นอันเดียวกัน

นายธานี อ่อนละเอียด

ทำ
/
อำนาจ

เสนอความเห็นของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
เพื่อรวบรวมและจัดทำเป็นความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติเสนอต่อคณะกรรมการการยกเว้น
รัฐธรรมนูญ ตามมาตรา 34 วรรคสองของรัฐธรรมนูญ

นายธานี อ่อนละเอียด สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
เลขที่สมาชิก ๐๕๘

ประเด็นที่เสนอความเห็นที่ ๑

**“สิทธิของผู้ต้องหาหรือจำเลยในการได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว(ประกันตัว)ควรมีหลักประกันหรือได้รับ
ความคุ้มครองจนกว่าคดีจะถึงที่สุด”**

รายละเอียด

การสืบสวนสอบสวนคดีอาญา เป็นขั้นตอนของการแสวงหาผู้กระทำความผิดมาลงโทษ ซึ่งเป็นขั้นตอนสำคัญ เพราะมีผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชนอย่างสำคัญ พยานหลักฐาน ที่ได้มาจากการสืบสวนสอบสวนจะเป็นพยานหลักฐานที่ใช้ในการสั่ง ฟ้อง หรือสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการ และใช้ในการพิสูจน์ความผิดหรือความบริสุทธิ์ ของจำเลย ในศาลด้วย

ผู้ต้องหาหรือจำเลยที่ได้รับอนุญาตให้ปล่อยตัวชั่วคราว จะถูกส่งไปควบคุมใน เรือนจำ จำนวน เรือนจำที่มีจำนวนและสภาพพื้นที่ที่จำกัด มีความแออัด หากมีความล่าช้าในการดำเนินคดี ไม่ว่าจะป็นชั้นพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือในชั้นศาล ย่อมมีผลกระทบต่อระบบการควบคุมดูแล และต่อจำเลยซึ่งจะต้องมีสภาพเป็นผู้ต้องขัง ในระยะเวลาอันยาวนาน บางรายต้องประสบปัญหาทุกข์ทรมาน เจ็บป่วยทั้งทางร่างกาย และจิตใจ จึงไม่อาจอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนได้เท่าที่ควร

ตามกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 108 ประกอบ มาตรา 108/1 ได้บัญญัติถึงการปล่อยตัวชั่วคราวไว้ โดย มาตรา 108/1 บัญญัติเกี่ยวกับการสั่งไม่ปล่อยชั่วคราว ว่า จะกระทำได้อต่อเมื่อมีเหตุอันควรเชื่อเหตุใดเหตุหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (1) ผู้ต้องหาหรือจำเลยจะหลบหนี
- (2) ผู้ต้องหาหรือจำเลยจะไปยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐาน
- (3) ผู้ต้องหาหรือจำเลยจะไปก่อเหตุอันตรายประการอื่น
- (4) ผู้ร้องขอประกันหรือหลักประกันไม่น่าเชื่อถือ
- (5) การปล่อยชั่วคราวจะเป็น อุปสรรคหรือก่อให้เกิดความเสียหายต่อการสอบสวน ของเจ้าพนักงาน

หรือการดำเนินคดีในศาล

สำหรับปัญหาที่เกิดขึ้น คือ จากบทบัญญัติดังกล่าวกฎหมายกำหนดให้ศาลสามารถใช้ดุลพินิจประกอบคำวินิจฉัยในการอนุญาตหรือไม่อนุญาตก็ได้มาตรา 108/1 ซึ่งในปัจจุบันศาลได้มีแนวทางในการพิจารณาสั่งคำร้องขอประกันตัวผู้ต้องหา ในหลักการหรือแนวคิดที่ว่า “ไม่ให้ประกันตัวเป็นหลัก การอนุญาตให้ประกันตัวเป็นข้อยกเว้น” ซึ่งเป็นแนวความคิดที่ไม่ถูกต้อง

เมื่อพิจารณาตามหลักสิทธิมนุษยชน ที่เกี่ยวข้องกับสิทธิในการได้รับการประกันตัวหรือปล่อยชั่วคราว ซึ่งเป็นสิทธิมนุษยชนของผู้ต้องหาและผู้ต้องขัง คือ กติการะหว่างประเทศว่าด้วย สิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง หรือ ICCPR ซึ่งมีหลักการว่า “สิทธิประกันตัวระหว่างการพิจารณาคดี จะต้องเป็นหลักการที่ได้รับความคุ้มครองการมิให้ประกันตัวถือเป็นข้อยกเว้นหรือจะกระทำได้อต่อเมื่อไม่มีวิธีการที่เบากว่านี้”

ดังนั้นโดยปกติบุคคลผู้ถูกตั้งข้อหาคดีอาญามีสิทธิที่จะได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวระหว่างการพิจารณาคดี โดยการวางหลักประกันหรือมีบุคคลค้ำประกัน การปฏิเสธคำขอประกันตัวควรจะเป็นข้อยกเว้น เพื่อคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของผู้ต้องหาหรือจำเลย และเป็นการสอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคี

ข้อเสนอแนะ

1. ในคดีอาญา ผู้ต้องหาหรือจำเลยย่อมมีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองในการสอบสวนและพิจารณาคดี โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และเปิดโอกาสให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยได้มีอิสรภาพในการพิจารณาคดี
2. ควรจะมีบทบัญญัติหรือมาตรการในการคุ้มครองสิทธิของผู้ต้องหาหรือจำเลยในการพิจารณาการปล่อยตัวชั่วคราวให้ได้รับการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพมากยิ่งขึ้น โดยการพิจารณาอนุญาตปล่อยตัวชั่วคราวควรเป็นหลักการสำคัญ ส่วนการพิจารณาไม่อนุญาตให้ประกันตัวนั้นเป็นข้อยกเว้น

ประเด็นที่เสนอความเห็นที่ 2.

“ที่มาของสมาชิกวุฒิสภาควรมาจากการเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อ (ระบบปาร์ตี้ลิสต์) โดยใช้เขตประเทศเป็นเขตเลือกตั้ง ”

รายละเอียด

การทำหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาแตกต่างกัน วุฒิสภามีขึ้นก็เพื่อป้องกันความเป็นเผด็จการของสภาผู้แทนราษฎร หรือเรียกว่าเป็นการคานอำนาจ และเพื่อตรวจสอบหรือหักท้วงการออกกฎหมายให้มีความรอบคอบและถูกต้องมากยิ่งขึ้น ตั้งแต่รัฐธรรมนูญ 2540 บัญญัติให้ สว. นั้นมาจากการเลือกตั้งทั้งหมด แต่ปัญหาที่เกิดขึ้น คือ วุฒิสภาหรือสภาสูงล้วนแล้วแต่มีสายสัมพันธ์ อาศัยฐานเสียงจากพรรคการเมือง จากรัฐบาล जनประชาชนและสื่อมวลชนตั้งฉายา วุฒิสภาในแต่ละปี เช่น

(ปี 2546) สภาตรายางเอื้ออาทร เพราะการเลือกกรรมการในองค์กรอิสระจะเป็นผู้มีสายสัมพันธ์กับรัฐบาล และให้สอดคล้องกับนโยบายเอื้ออาทรในสมัยนั้น

(ปี 2547) สภาโจ๊ก เพราะทำหน้าที่ไม่เป็นไปตามหลักการของกฎหมาย ละเป็นโจ๊ก , ปี 2548

(ปี 2548) สภาทาส เพราะทำหน้าที่ตอบสนองนโยบายรัฐบาลในสมัยนั้น

(ปี 2549) สภาแมว สภาเมีย หรือสภาวงศาคณาญาติ เพราะหลังจากเลือกตั้ง สว. ชุดที่ 2 ปรากฏว่าผู้ได้รับเลือกตั้งส่วนใหญ่มีสายสัมพันธ์เครือญาติยิ่งเป็นการส่งสัญญาณที่ไม่ดีต่อการทำหน้าที่ตรวจสอบของวุฒิสภา

จนในที่สุดรัฐธรรมนูญปี 2550 จึงได้บัญญัติที่มาของสมาชิกวุฒิสภาให้มีที่มาจากสรรหาขึ้นมาด้วยก็เนื่องจากเกิดวิกฤตศรัทธาในการทำหน้าที่ และในช่วงนั้นก็ไม่มีใครจะให้ใครซึ่งเป็นผู้ที่มีความน่าเชื่อถือและเป็นกลางในการแก้ปัญหา จึงมอบให้อำนาจฝ่ายตุลาการ คือ ศาล อันประกอบไปด้วย ศาลฎีกา ศาลปกครอง ศาลรัฐธรรมนูญ และองค์กรฝ่ายตรวจสอบคือ ผู้ตรวจการแผ่นดินรัฐสภา ปปช. , กกต., ผู้ตรวจเงินแผ่นดิน ซึ่งน่าจะเป็นองค์กรที่ได้รับความเชื่อถือและยอมรับมากที่สุดเข้ามาเป็นคณะกรรมการในการสรรหา เพื่อแก้วิกฤตศรัทธาในช่วงนั้นให้ผ่านไปได้ ดังต่อไปนี้ แต่อย่างไรก็ตามสำหรับที่มาของสว. พรรหา นั้นมีข้อครหาอยู่ประการหนึ่งก็คือเป็นการสรรหาโดยคณะกรรมการสรรหาเพียงแค่ 7 คนเท่านั้น ทำให้ถูกมองว่าไม่มีการยึดโยงกับประชาชนหรือไม่เป็นประชาธิปไตย

ข้อเสนอแนะ

สมาชิกวุฒิสภาควรที่จะมีการผสมผสานความหลากหลายทางความรู้ ความสามารถ ในการเข้ามาทำหน้าที่สภาสูงในการที่จะตรวจสอบถ่วงดุลและเพื่อให้การออกกฎหมายมีความถูกต้องและรอบคอบมากยิ่งขึ้น ซึ่งผลการวิจัยก็ได้ออกมาแสดงให้เห็นแล้วว่าการเลือกตั้งเข้ามานั้นก็จะได้เพียงแค่กลุ่มอาชีพเพียงบางกลุ่มเข้ามาเป็นตัวแทนเท่านั้น ซึ่งย่อมไม่ครอบคลุม ดังนั้นในความเห็นของข้าพเจ้าเห็นว่า

1.สมาชิกวุฒิสภา ควรจะมีที่มาจากการเลือกตั้งในลักษณะบัญชีรายชื่อหรือปาร์ตี้ลิสต์ โดยแบ่งแยกตาม 5 กลุ่มวิชาชีพต่างๆ คือ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาควิชาชีพ และภาคอื่นๆที่เป็นประโยชน์แก่การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา โดยให้ประชาชนทั่วประเทศใช้สิทธิเลือกเข้ามาทำหน้าที่ เพื่อจะก่อให้เกิดความหลากหลายทางอาชีพทุกกลุ่ม เป็นประชาธิปไตยเพราะมาจากการเลือกตั้ง อีกทั้งเป็นการตัดปัญหาในเรื่องของฐานเสียงของพรรคการเมืองเพราะการเลือกตั้งในระบบบัญชีรายชื่อโดยเอาประเทศเป็นเกณฑ์ในการเลือกตั้งนั้น ย่อมเป็นการยากแก่การที่พรรคการเมืองจะเข้าไปครอบงำการเลือกตั้งของประชาชนทั้งประเทศ อีกทั้งการเลือกตั้งประเภทนี้จะทำให้ได้สมาชิกวุฒิสภาที่มีคุณภาพและปราศจากการแทรกแซงจากฐานเสียงการเมืองของพรรคการเมืองต่างๆได้อย่างแท้จริง และนอกจากนี้ ยังส่งผลดีต่อการตรวจสอบถ่วงดุลการใช้อำนาจได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นด้วย เพราะสมาชิกวุฒิสภาที่ได้นั้นไม่จำเป็นต้องตอบแทนฐานเสียงแต่อย่างใด จึงทำให้ปราศจากประเด็นในเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อนหรือการโกงกินงบประมาณ

2.หากสมาชิกวุฒิสภานั้นพ้นจากสมาชิกภาพ ไม่ต้องจัดให้มีการเลือกตั้งใหม่ แต่ให้สมาชิกที่ได้รับการเลือกตั้งจากบัญชีรายชื่อในลำดับถัดไปเข้าดำรงตำแหน่งแทน ในส่วนนี้ย่อมเป็นการลดงบประมาณในการจัดการเลือกตั้งแต่ทำให้มีสมาชิกในการทำหน้าที่ได้อย่างต่อเนื่องและไม่ขาดตอน

ประเด็นที่เสนอความเห็นที่ 3.

“อำนาจของคณะกรรมการการเลือกตั้งในการเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง และดำเนินคดีอาญากับผู้สมัคร หัวคะแนน และผู้เกี่ยวข้อง (ให้ใบเหลือง หรือ ใบแดง)ควรเป็นอำนาจของศาลยุติธรรม”

รายละเอียด

เมื่อพิจารณาอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้ง หรือ กกต. มีอำนาจหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ.2550 และ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ.2550 ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ดังนี้

1. ควบคุมและดำเนินการจัด หรือจัดให้มีการเลือกตั้งและการออกเสียงประชามติ ตามที่กฎหมายกำหนด ให้เป็นไปโดยสุจริต และเที่ยงธรรม
2. ออกประกาศกำหนดการทั้งหลายอันจำเป็นแก่การปฏิบัติงาน ตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง ส.ส. และ ส.ว. กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ และกฎหมายการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น
3. มีคำสั่งให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ ปฏิบัติการทั้งหลายอัน จำเป็นในการเลือกตั้ง
4. ออกข้อกำหนดเป็นแนวทางการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ได้รับแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการเลือกตั้ง และการออกเสียงประชามติ
5. ดำเนินการแบ่งเขตเลือกตั้งสำหรับการเลือกตั้งที่ใช้วิธีการแบ่งเขตเลือกตั้ง และจัดให้มีบัญชีรายชื่อ ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
6. สืบสวนสอบสวนเพื่อหาข้อเท็จจริงและวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาหรือข้อโต้แย้งเกี่ยวกับการเลือกตั้ง
7. สั่งให้มีการเลือกตั้งใหม่หรือออกเสียงประชามติใหม่ในหน่วยเลือกตั้งหนึ่งหรือทุกหน่วยเลือกตั้ง หรือสั่งให้มีการนับคะแนนใหม่ เมื่อมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าการทุจริตการเลือกตั้ง
8. เพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง และดำเนินคดีอาญากับผู้สมัคร หัวคะแนน และผู้เกี่ยวข้อง (ให้ใบเหลือง หรือ ใบแดง)
9. การดำเนินคดีในศาลเกี่ยวกับความผิดการเลือกตั้งหรือพรรคการเมือง
10. ประกาศผลการเลือกตั้งหรือการออกเสียงประชามติ

11. มีอำนาจแจ้งพนักงานสอบสวน เพื่อดำเนินการสอบสวนและให้มีอำนาจฟ้องคดีต่อศาล ไม่ว่าในเรื่องทางแพ่ง หรืออาญา หรือทางปกครอง แก่ผู้กระทำความผิดกฎหมายเกี่ยวกับการเลือกตั้ง ตลอดจนให้ชดเชยค่าเสียหาย ในการเลือกตั้งใหม่แก่ผู้ถูกใบแดง และผู้ที่เกี่ยวข้อง
12. การรับรองและการแต่งตั้งผู้แทนองค์กรเอกชนเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบการเลือกตั้ง
13. ดำเนินการหรือประสานงานกับหน่วยราชการ ส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หรือสนับสนุนองค์การเอกชน ในการให้การศึกษาแก่ประชาชน เกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตย ตามมาตรา 327 (3) ของกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ระบุว่าหน้าที่ของ กกต. คือการให้การศึกษาแก่ประชาชนเรื่องการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข
14. จัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีและข้อสังเกตเสนอต่อรัฐสภา
15. ดำเนินการเรื่องอื่นๆ ตามที่กฎหมายกำหนด

อำนาจหน้าที่ประการหนึ่งที่คณะกรรมการการเลือกตั้งมีสิทธิในการวินิจฉัยการกระทำความผิดคือการพิจารณาเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง และดำเนินคดีอาญากับผู้สมัคร หัวคะแนน และผู้เกี่ยวข้อง (ให้ใบเหลืองหรือ ใบแดง) ในการพิจารณาเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งและการให้ใบเหลืองหรือใบแดงนั้น ถือว่าเป็นการวินิจฉัยชี้ขาดความผิดของผู้สมัครรับเลือกตั้ง เสมือนหนึ่งเป็นการใช้อำนาจตุลาการ ที่กระทบถึงสิทธิและหน้าที่ของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง อำนาจในการชี้ขาดตัดสินคดีดังกล่าวนี้ จึงควรบังคับใช้โดยองค์กรตุลาการ ซึ่งมีความเชี่ยวชาญเฉพาะในการพิจารณาพยานหลักฐานและพิพากษาบรรดคดี และปราศจากการแทรกแซงจากอำนาจทางการเมืองต่างๆ

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการแก้ไขอำนาจในการเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง และดำเนินคดีอาญากับผู้สมัคร หัวคะแนน และผู้เกี่ยวข้อง (ให้ใบเหลือง หรือ ใบแดง) ของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ไปอยู่ในอำนาจของศาลยุติธรรม เป็นผู้พิจารณา โดยกำหนดให้คณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นผู้รวบรวมพยานหลักฐานและสรุปสำนวนส่งฟ้องต่อศาลเพื่อให้ศาลพิจารณาคดีที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการเลือกตั้ง
2. ควรมืองค์กรตรวจสอบการเลือกตั้งโดยภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการเลือกตั้ง ทั้งระดับท้องถิ่นและระดับชาติ เป็นการทำงานในลักษณะคู่ขนานกับคณะกรรมการการเลือกตั้ง

ประเด็นที่เสนอความเห็นที่ 3.

“โอนภารกิจทั้งหมดของศาลรัฐธรรมนูญไปสังกัดเป็นแผนกหนึ่งของศาลยุติธรรม”

รายละเอียด

เมื่อพิจารณาถึงอำนาจและหน้าที่ในการพิจารณาคดีของศาลรัฐธรรมนูญล้วนแล้วแต่เป็นการพิจารณาคดีโดยอาศัยอำนาจตุลาการ และที่ผ่านมามีการทำหน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญนั้นได้รับการวิพากษ์จากสังคมเป็นอย่างมากในการพิจารณาวินิจฉัยคดีต่างๆ และส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์องค์กรตุลาการ

ดังนั้นเพื่อเป็นการสร้างความศรัทธาและความเชื่อมั่นของสังคมการที่ศาลรัฐธรรมนูญนั้นเป็นแผนกคดีหนึ่งในศาลยุติธรรมจะส่งผลดังนี้

1. การพิจารณาคดีของศาลย่อมปราศจากการแทรกแซงทางการเมือง เพราะผู้ถูกร้องหรือถูกฟ้องจะไม่ทราบว่าผู้พิพากษาคนใดเป็นองค์คณะในการพิจารณาคดี จึงทำให้การแทรกแซงการทำหน้าที่ของตุลาการย่อมได้รับการคุ้มครองและปราศจากการแทรกแซง
2. การละเมิดอำนาจศาล จากที่ผ่านมาศาลรัฐธรรมนูญนั้นไม่สามารถลงโทษพิพากษาคดีในกรณีที่มีการกระทำละเมิดอำนาจศาล เพราะกฎหมายมิได้เปิดช่องให้กระทำได้ ดังนั้นการที่การพิจารณาคดีนั้นกลับมาอยู่ในอำนาจของศาลยุติธรรม ศาลจะสามารถนำบทบัญญัติเกี่ยวกับการละเมิดอำนาจศาลมาใช้บังคับกับผู้กระทำความผิดได้อย่างเต็มที่
3. การตรวจสอบการทำหน้าที่ของผู้พิพากษา การทำหน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญที่ผ่านมาไม่สามารถทำการตรวจสอบการใช้อำนาจหรือการทำหน้าที่ได้แต่อย่างใด ดังนั้นการที่กำหนดให้อำนาจดังกล่าวกลับมาอยู่ศาลยุติธรรม อย่างน้อย ศาลยุติธรรมยังมี คณะกรรมการตุลาการ (กต.) ทำหน้าที่ในการตรวจสอบความประพฤติหรือการทำหน้าที่ของผู้พิพากษาและลงโทษได้

นายบุญชัย โชควัฒนา

นามนุชัช ไชยวัฒน์ (๐๗๔)

เรียนประธานคณะกรรมการสิทธิการมีส่วนร่วมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่าง
รัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ ของรัฐธรรมนูญ

กระผม นายบุญชัย ไชยวัฒน์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติลำดับที่ ๗๔ ขอเสนอแนว
ทางการปฏิรูปและความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญดังต่อไปนี้

๑. การเคารพและการบังคับใช้รัฐธรรมนูญ การไม่ส่งผลบังคับใช้ของรัฐธรรมนูญในการปฏิบัติจริง
ต้องมีบทกำหนดโทษและกรอบเวลาในการไม่ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ
๒. ปรับปรุงบทลงโทษการทุจริตและคอร์รัปชันไม่ให้มีอายุความและปรับบทเป็นโทษทางแพ่งและ
อาญาทุกกรณี
๓. ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผ่านกระบวนการสรรหาเพื่อตรวจสอบประวัติและคัดสรรเบื้องต้น
ก่อนที่จะไปสู่การเลือกตั้ง
๔. สมาชิกวุฒิสภาควรมาจากการสรรหาและปรับปรุงกระบวนการสรรหาให้มีประสิทธิภาพให้ได้มา
ซึ่งสมาชิกวุฒิสภาซึ่งมาจากทุกภาคส่วน เพื่อให้ปลอดจากการเมืองอย่างแท้จริง
๕. ควรแยกอำนาจนิติบัญญัติออกจากอำนาจบริหารโดยเด็ดขาด มิเช่นนั้นจะเกิดการผูกขาดอำนาจ
ทั้งสองเสาหลักอย่างที่ผ่านมา
๖. ปรับปรุงกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างและกระบวนการตรวจสอบการจัดซื้อจัดจ้าง ซึ่งรวมถึงต้องมี
การปฏิรูประบบการตรวจสอบของ สตง. ,ปปท. ,ปปช. ,ปปง. ให้มีอำนาจในการตรวจสอบการทุจริต
คอร์รัปชันอย่างจริงจังและเท่าทันกระบวนการทุจริตในปัจจุบัน เช่นการจัดหน่วยงานในการตรวจสอบ
ราคาประมูลให้เป็นไปตามมาตรฐานราคาสากล
๗. ปรับปรุงระบบการทำงานและเพิ่มเติมอำนาจขององค์กรอิสระเพื่อการตรวจสอบภาครัฐให้มากขึ้น
และเพิ่มองค์กรพิเศษซึ่งอาจเป็นหน่วยงานหนึ่งของกระทรวงยุติธรรมเพื่อมาควบคุมตรวจสอบการใช้
อำนาจขององค์กรอิสระอีกชั้นหนึ่ง
๘. เพิ่มอำนาจของผู้ตรวจการแผ่นดินให้สามารถตรวจสอบเรื่องคุณธรรมจริยธรรมของนักการเมือง
และข้าราชการระดับสูงโดยเพิ่มเติมอำนาจและบทลงโทษให้กับผู้ตรวจการแผ่นดิน

๑๖๖

๙. ยกเลิกวาระการดำรงตำแหน่งของกำนันและผู้ใหญ่บ้านที่เกษียณ ๖๐ ปี โดยเปลี่ยนให้ดำรงตำแหน่ง วาระละ ๔ ปี
๑๐. ปรับปรุงกระบวนการพิจารณาคดีในศาลยุติธรรม ไม่ให้ใช้ระยะเวลาในการพิจารณานานมากเกินไปในการพิจารณาในแต่ละคดี
๑๑. เปลี่ยนแปลงโครงสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ให้ซับซ้อนและซ้ำซ้อนรวมถึงสามารถบริหารอย่างมีประสิทธิภาพและการบริหารทั้งในเรื่องงบประมาณและการกระจายอำนาจให้เป็นไปอย่างโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้
๑๒. ออกกฎหมายและกำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่องของกฎหมายแข่งขันทางการค้าและการมีอำนาจเหนือตลาดเพื่อควบคุมกลไกตลาดให้มีความเป็นธรรม
๑๓. จัดทำพระราชบัญญัติควบคุมสื่อให้มีประสิทธิภาพและป้องกันการใช้สื่อเพื่อการชวนเชื่อและผลทางการเมืองและสื่อที่ไม่เลือกข้างในทางการเมือง
๑๔. ออกกฎหมายแรงงานต่างด้าว รวมถึงออกกฎหมายเรื่องการครอบครองที่ดินและการลงทุนของคนต่างด้าวให้ชัดเจนเพื่อคุ้มครองสิทธิของคนไทยซึ่งในปัจจุบันที่ดินบริเวณแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของประเทศไทยนั้นถูกถือครองโดยชาวต่างชาติที่ใช้นอมินีเป็นคนไทย
๑๕. การลดการผูกขาดอำนาจรัฐและบริหารจัดการใช้อำนาจอย่างไม่เป็นธรรม ซึ่งรัฐจะไม่สามารถแก้ไขกฎหมายต่างๆ ได้ตามอำเภอใจรวมถึงการใช้นโยบายต่างๆ โดยไม่มีการรับผิดชอบ เช่นกรณีการรับจำนำข้าว ซึ่งประชาชนสามารถฟ้องร้องรัฐได้ในการใช้อำนาจที่ไม่เป็นธรรม รวมถึงอำนาจการถอดถอนนักการเมือง และห้ามนักการเมืองที่ถูกถอดถอนหรือทุจริตห้ามลงการเมืองตลอดชีวิต
๑๖. การทำงานของคณะกรรมการการเลือกตั้ง(กกต.) ต้องเป็นไปอย่างโปร่งใสและชัดเจน โดยมีอำนาจอย่างเด็ดขาดในการตรวจสอบและจัดการเลือกตั้งอย่างโปร่งใส และปรับปรุงกระบวนการเลือกตั้งเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมและมีความรู้เท่าทันนักการเมืองและป้องกันการซื้อเสียงอย่างมีประสิทธิภาพและสามารถป้องกันนักซื้อเสียงมืออาชีพได้อย่างเด็ดขาด
๑๗. ปรับปรุงกระบวนการถอดถอนนักการเมืองให้มีความสมเหตุสมผลและสามารถถอดถอนนักการเมืองทุจริตได้จริง

นายประมุท สุตะบุตร

แบบฟอร์ม

การเสนอความเห็นของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เพื่อรวบรวมและจัดทำเป็นความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอต่อคณะกรรมการ

ยกร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ

ชื่อ นายประมุต นามสกุล สุตะบุตร

เลขที่สมาชิก ๘๐

ประเด็นที่เสนอความเห็นที่ ๑ ให้มีกลไกที่ประชาชน เจ้าของอำนาจอธิปไตย ใช้สิทธิความเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยได้โดยตรง ไม่ใช่แค่การมีส่วนร่วม โดยใช้ประโยชน์จากระบบ ดิจิทัล เทคโนโลยี

ประเด็นที่เสนอความเห็นที่ ๒ ให้มีสภาประชาชน และสภาที่เลือกจากกลุ่มอาชีพ ตามสัดส่วน ทางเพศ และอายุ โดยไม่ยึดถือเขตพื้นที่การปกครอง และให้สภาประชาชนทำหน้าที่แต่งตั้งและถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และตำแหน่งสำคัญต่างๆ โดยเสียงข้างมาก

ประเด็นที่เสนอความเห็นที่ ๓ ให้เลือกตั้งคณะรัฐมนตรี โดยตรงจากประชาชน ผ่านทางระบบ ดิจิทัล เทคโนโลยี

ประเด็นที่เสนอความเห็นที่ ๔ ให้มีกระบวนการปราบปรามการทุจริตอย่างเข้มข้น ผ่านองค์กรอิสระ จำนวน ๒๑ คน โดยแบ่งเป็นสามคณะ คณะละ ๗ คน เพื่อชี้ขาดคดีได้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ประเด็นที่เสนอความเห็นที่ ๕ ให้มีองค์กรอิสระด้านการตรวจการแผ่นดิน มีอำนาจหน้าที่ รวมถึงงานด้านสิทธิมนุษยชน และด้านคุ้มครองผู้บริโภค

ประเด็นที่เสนอความเห็นที่ ๖ ให้มีศาลฎีกาแผนกคดีอาญา และแผนกคดีแพ่ง ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ประเด็นที่เสนอความเห็นที่ ๗ ให้ผู้พิพากษาศาลฎีกา อยู่ในตำแหน่งได้ ไม่เกินได้ไม่เกินสามปี

ประเด็นที่เสนอความเห็นที่ ๘ ให้มีกลไกที่ให้บทบัญญัติของกฎหมาย ที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ เป็นอันใช้บังคับมิได้ โดยไม่ต้องผ่านขั้นตอนของศาลรัฐธรรมนูญ

ประเด็นที่เสนอความเห็นที่ ๙ ให้ประชาชนใช้สิทธิทางศาลได้โดยสะดวก รวดเร็ว และไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆรวมทั้งค่าธรรมเนียมศาล โดยรัฐจัดงบประมาณให้เพียงพอแก่กระบวนการยุติธรรมทางศาล

ประเด็นที่เสนอความเห็นที่ ๑๐ ให้มีกลไกในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ ที่มีประสิทธิภาพในทุกระดับ รวมทั้งอำนาจรัฐในกระบวนการยุติธรรม

ประเด็นที่เสนอความเห็นที่ ๑๑ ให้มีกลไกประกันความรับผิดชอบทางอาญา และทางแพ่งของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

นายพรรคดี เจียรณัย

แบบฟอร์ม

การเสนอความคิดเห็นของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เพื่อรวบรวมและจัดทำเป็นความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อเสนอคณะกรรมการ
ยกร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๑๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ

ชื่อ นายพรศักดิ์ นามสกุล เจียรณัย
เลขที่สมาชิก ๐๕๐

ประเด็นเสนอความเห็นที่ ๑ การกระจายอำนาจ และการปกครองท้องถิ่น (กรณีองค์กรปกครองท้องถิ่น)

รายละเอียด

การกระจายอำนาจ ให้แก่ท้องถิ่น มีเป้าหมายเพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี จะทำให้
ประชาชนเข้าถึงการบริการสาธารณะ ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการพัฒนา มีบทบาท
ในการกำกับตัดสินใจ ดูแล ตรวจสอบการทำงานของท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของ
ท้องถิ่นอันเป็นบ้านเกิดของตน และโดยเจตนารมณ์ ของรัฐธรรมนูญ นับแต่ปี ๒๕๔๐ เป็นต้นมา
ได้กำหนดให้ความเป็นอิสระแก่องค์กรปกครองท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเอง ตามเจตนารมณ์
ของประชาชนในท้องถิ่น ส่งเสริมให้องค์กรปกครองท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลัก ในการจัดทำบริการ
สาธารณะ มีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาในพื้นที่ ตามบทบัญญัติ มาตรา ๒๘๑ แห่ง รัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ อีกทั้งในมาตราอื่นๆ ยังกำหนดให้ท้องถิ่น มีความเป็นอิสระ
ในการกำหนดนโยบายการบริหาร การบริการสาธารณะ การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง
ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารกิจการขององค์กรปกครองท้องถิ่น โดยองค์กรปกครองท้องถิ่น
ต้องจัดให้มีวิธีการที่ให้ประชาชนมีส่วนร่วม ฯลฯ เป็นต้น

รัฐธรรมนูญ มีเจตนารมณ์ที่จะให้คนในท้องถิ่น มีความเป็นอยู่ที่ดี มีความ ทัดเทียมกัน
ภายใต้การบริหาร โดยประชาชนในท้องถิ่น อีกทั้งเป็นการปลูกฝังให้ประชาชนมีจิตสำนึก มีส่วนร่วม
รู้จักปกครองตนเอง อันเป็นพื้นฐานของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย แต่ปัญหาการบริหารจัดการ
ท้องถิ่น โดยผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งจากประชาชน ทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการใช้อำนาจโดยมิชอบ
และการทุจริตอย่างหลากหลาย อีกทั้งขบวนการเลือกตั้งเป็นไปอย่างไม่บริสุทธิ์ยุติธรรม มีการซื้อขายเสียง
อย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น มีการสืบทอดทายาท ทางการเมืองด้วยการนำคู่สมรส ลูกหลาน พ่อแม่ ญาติพี่น้อง
ผู้สืบสกุล มาร่วมในการบริหารองค์กร หรือเป็นสมาชิกสภา แสดงความเป็นเจ้าขององค์กรบริหารงาน
ในลักษณะกิจการของครอบครัว การทุจริตในการบริหารงบประมาณ โดยเฉพาะการจัดซื้อจัดจ้างพัสดุ
หรือการก่อสร้าง ฯลฯ ที่ไม่มีคุณภาพ และประสิทธิภาพ ประชาชนถูกกีดกันไม่ให้มีส่วนร่วม ในการบริหาร
จัดการหรือการตรวจสอบ ถึงแม้รัฐธรรมนูญได้กำหนดให้องค์กรปกครองท้องถิ่นต้องหาวิธีการ
ให้ประชาชนมีส่วนร่วม แต่ท้องถิ่นส่วนใหญ่ มิได้มีการดำเนินการ หรือมีก็อาจทำในลักษณะพวกพ้องมิได้
เอาจริงเอาจังที่จะสร้างจิตสำนึกของการมีส่วนร่วมในภาคประชาชน

- นักการเมืองท้องถิ่น ขาดคุณธรรมและจริยธรรม ในการบริหารองค์กรและ การปฏิบัติคน ถึงแม้ได้มีการประกาศแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องนี้ แต่องค์กรที่รับผิดชอบ มิได้มีการ ดำเนินการอย่างจริงจัง

- อำนาจผู้บริหารองค์กรปกครองท้องถิ่น มีมากเกินไป และขาดการถ่วงดุล ถึงแม้ได้มีการกำหนดการจัดการ ในลักษณะใดภาคีในบางเรื่องก็ตาม

- การบริหารงานบุคคล เป็นไปตามความต้องการของผู้บริหารฯ ชี้นำหรือแจ้งความ ต้องการกับคณะกรรมการสรรหา มีการกีดกันเอาพวกพ้องเรียกรับผลประโยชน์การสอบแข่งขัน หรือการ กัดเลือกอย่างไม่มีมาตรฐาน มิได้มีการพิจารณาว่ามีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง ทำให้ได้บุคคลกร ที่ไม่มีคุณภาพ และมีผลกระทบต่อการบริหารองค์กรให้มีประสิทธิภาพ อีกทั้งไม่มีการดำเนินการอย่าง เคร่งครัดกับผู้ที่ละเลยหลีกเลี่ยง ไม่ปฏิบัติตามข้อสั่งการในการบริหารงานบุคคล

- การใช้กลฉ้อฉล ในการลาออกจากตำแหน่งผู้บริหารองค์กรปกครองท้องถิ่น ก่อนหมดวาระ เพื่อชิงความได้เปรียบของการเลือกตั้ง ทำให้ต้องสูญเสียงบประมาณในการจัดการเลือกตั้ง หลายครั้ง

ข้อเสนอแนะ

๑. ปรับโครงสร้าง ขององค์กรปกครองท้องถิ่น โดย แยกฝ่ายการเมืองและฝ่าย ข้าราชการประจำ โดยเด็ดขาด .

๒. ลดอำนาจฝ่ายการเมือง (ฝ่ายบริหาร) และฝ่ายนิติบัญญัติโดยกำหนดหน้าที่ให้ชัดเจน

๓. ข้าราชการประจำต้องปฏิบัติหน้าที่ ภายใต้การบังคับบัญชาของข้าราชการประจำที่มีตำแหน่งสูงสุด ทางการบริหาร ฝ่ายการเมืองต้องไม่ก้าวก่ายหรือชี้นำฝ่ายข้าราชการประจำ โดยเด็ดขาด

๔. กำหนดหน่วยงานกลาง เป็นองค์กรในการคัดสรร บรรจุแต่งตั้ง บุคคลากร

๕. ห้ามมิให้บุคคลในครอบครัว หรือผู้สืบสกุล (บิดา มารดา ภรรยา บุตร ญาติพี่น้อง ฯลฯ) ให้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง อาทิ เช่น ตำแหน่งรองนายกเทศมนตรี เลขานุการนายกเทศมนตรี ที่ปรึกษา นายกเทศมนตรี เป็นต้น

๖. ลดรูปแบบขององค์กรปกครองท้องถิ่นให้น้อยลง อาจจะกำหนด อำเภอละ หนึ่งท้องถิ่น หรือ มากกว่า ตามขนาดพื้นที่ แต่ต้องไม่เกิน ๓ ท้องถิ่นในแต่ละอำเภอ โดยมีองค์กรกลางในระดับจังหวัดทำ หน้าที่ในการควบคุมกำกับดูแล หรืออยู่ภายใต้อำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด

๗. ยกเลิก องค์กรบริหารส่วนจังหวัด เนื่องจากเป็นหน่วยงานที่ซ้ำซ้อนในการบริหารท้องถิ่น อีกทั้งเป็นตัวเจือปนในการจัดสรรงบประมาณที่รัฐบาลจัดเก็บให้ องค์กรปกครองท้องถิ่นทุกรูปแบบลดลง และสามารถนำเองงบประมาณส่วนนี้ จัดสรรให้ท้องถิ่นที่กำหนดขึ้นใหม่ มีงบประมาณอย่างเพียงพอ ในการบริหารจัดการท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ประเด็นเสนอความเห็นที่ ๒ การกระจายอำนาจและการปกครองท้องถิ่น (กรณีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด)

รายละเอียด

ตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นตำแหน่งที่มีการแต่งตั้งตั้งแต่สมัยสุโขทัย และในช่วงแรกของการเปลี่ยนแปลงการปกครองแผ่นดินในปี ๒๔๗๕ ถือว่าผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้แทนขององค์พระมหากษัตริย์ ปฏิบัติราชการต่างพระเนตรพระกรรณ ดูแลทุกข์สุขของราษฎรตามหัวเมืองต่างๆ แม้ปัจจุบันตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดก็ยังคงมีความสำคัญอยู่เช่นเดิม เป็นตำแหน่งที่สำคัญที่มีเกียรติได้รับการยกย่อง และได้รับความเชื่อถือจากประชาชน ทำหน้าที่เป็นผู้บริหารราชการแผ่นดินตามระเบียบแบบแผนทางราชการ บริหารราชการตามที่รัฐบาลมอบหมายเป็นผู้กำกับดูแล และประสานการปฏิบัติราชการ กับทุกกระทรวงทบวงกรม ที่มีหน่วยงานตั้งอยู่ในเขตจังหวัดนั้นๆ รวมทั้งการกำกับดูแลการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น และการบริหารงบประมาณ เป็นต้น

จะเห็นได้ว่าตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นตำแหน่งที่เกิดขึ้นมาช้านาน เป็นตำแหน่งที่ได้รับความไว้วางใจและความเชื่อมั่นทั้งในภาครัฐและประชาชนเป็นตำแหน่งหน้าที่หลัก ในการบริหารราชการแผ่นดินในระดับจังหวัดหรือภูมิภาค อาจถือได้ว่าเป็นสถาบันที่เป็นจารีตประเพณี ที่ยังคงต้องดำรงอยู่ต่อไป ทั้งนี้เพราะตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดต้องเป็นตำแหน่งที่มีการคัดสรรบุคคลากร ที่มีความรู้ความสามารถ ประสบการณ์อย่างแท้จริง ฉะนั้น หากมีการปรับเปลี่ยนโดยจัดให้มีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด นอกเหนือจากเป็นการทำลายสถาบันอันถือเป็นจารีตประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ของประเทศแล้ว จะทำให้เกิดความล้มเหลวในการบริหารราชการแผ่นดิน เมื่อเปรียบเทียบกับนักการเมืองระดับชาติที่ยังไม่สามารถบริหารบ้านเมือง ภายใต้นัยความเสียดุล และมิจิตสำนึกต่อความรับผิดชอบ ประชาชนจะขาดความเป็นเอกภาพ เกิดการแตกแยกแบ่งฝาย ทั้งนี้เพราะการเมืองจะมีทั้งผู้สนับสนุน และผู้คัดค้าน นักการเมืองยังขาดคุณธรรม และจริยธรรม ขาดความรู้ที่แท้จริง ของความเป็นประชาธิปไตย อันเกิดจากนักการเมืองไทย ถูกบ่มเพาะเพื่อแสวงหาอำนาจและผลประโยชน์มาช้านาน อีกทั้งประชาชนยังขาดการศึกษาขาดความรู้ความเข้าใจ ในระบอบการปกครอง และการมีส่วนร่วมในทุกด้าน จึงเชื่อว่าประเทศไทยยังไม่มีความพร้อมที่จะจัดให้มีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด และยังคงต้องดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดไว้เป็นหลักในการเป็นตัวแทนของรัฐบาล เพื่อบริหารราชการแผ่นดิน สืบไป

ประเด็นที่เสนอความเห็นที่ ๓ หน้าทีพดเมืองที่ดี

รายละเอียด

รัฐธรรมนูญ ฉบับถาวรเกือบทุกฉบับ ได้บัญญัติหน้าที่ของชนชาวไทยไว้ในลักษณะที่ไม่แตกต่างกันมากนัก โดยเน้นหน้าที่ในการผดุงไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ การใช้สิทธิในการเลือกตั้ง การรับราชการทหาร ช่วยเหลือป้องกันภัยพิบัติ การเสียภาษี ช่วยเหลือราชการ เข้ารับการศึกษาอบรม พกป้องศิลปวัฒนธรรมของชาติและภูมิปัญญาท้องถิ่น อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการเป็นข้าราชการที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย อำนวยความสะดวกในการบริการประชาชน เป็นต้น แต่ไม่มีการบัญญัติหน้าที่ของการเป็นพลเมืองที่ดี ไว้แต่อย่างใด พลเมืองเป็นองค์ประกอบสำคัญของสังคม ทุกสังคมย่อมต้องการพลเมืองที่มีคุณภาพ ซึ่งหมายถึง คุณภาพทั้งทางกาย ทางใจ ความคิด ความรู้ เพื่อเป็นกำลังในการพัฒนา ความเจริญก้าวหน้า ความมั่นคงให้กับประเทศชาติ การกำหนดหน้าที่พลเมืองที่ดี จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้คนมีประสิทธิภาพ ความล้มเหลวของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ก็เกิดจากคุณภาพของคน ฉะนั้น การกำหนดหน้าที่ของพลเมืองที่ดี ให้มีความชัดเจนและครอบคลุมทั้งในเรื่องความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์ ความเสียสละ ความอดทน การไม่ทำบาป และความสามัคคี จะเน้นการเห็นประชาชนในชาติมีความตระหนักและเกิดความสำนึกต่อความรับผิดชอบต่อสังคม โดยผ่านกระบวนการทางการศึกษา โดยใช้สถานศึกษาเป็นศูนย์กลาง และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือกระทรวงทบวงกรมที่เกี่ยวข้อง

ประเด็นที่เสนอความเห็นที่ ๔ การมีส่วนร่วมทางการเมือง

รายละเอียด

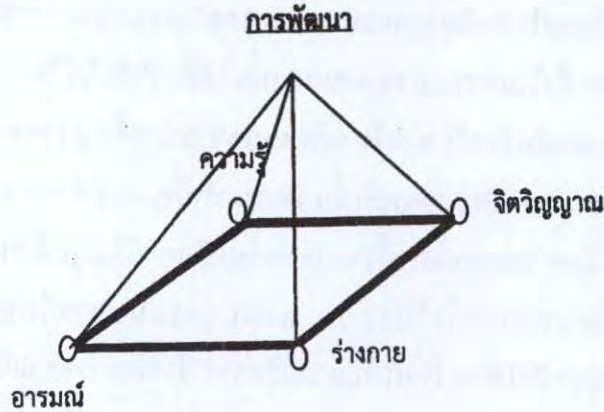
คงต้องยอมรับกันว่า การปกครองในระบอบประชาธิปไตยของไทย มิได้เกิดจากจิตสำนึกหรือการมีส่วนร่วมของคนไทยเป็นสำคัญ หากแต่การปกครองในระบอบประชาธิปไตยเกิดจากการลอกเรียนแบบมาจากอารยะประเทศ ซึ่งในอารยะประเทศเหล่านั้นได้ต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งการปกครองในระบอบประชาธิปไตยเป็นระยะเวลานับร้อยปี อาจโดยเกิดจากความบีบคั้น ภาวะความยากจนของผู้ปกครองในขณะนั้น จึงมิใช่เป็นเรื่องแปลกที่ประเทศเหล่านั้น มีความสำนึกและมีส่วนร่วมต่อการปกครองในระบอบประชาธิปไตยมากกว่าคนไทย การลอกเอาทั้งทางภาคทฤษฎีและวิธีปฏิบัติทางการเมือง จึงทำให้ต้องมีการเรียนรู้ โดยผ่านกระบวนการทั้งในระบบ และนอกระบบการศึกษา ในรูปแบบต่างๆ จึงเป็นกระบวนการที่สำคัญที่จะปลูกฝังให้คนไทยมีความรู้ความเข้าใจอย่างดั่งแท้ แต่ในระยะที่ผ่านมาระบบการศึกษาขังล้มเหลว มีการคิดปรับเปลี่ยนวิธีการศึกษามาช้านาน ก็ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร และนี่คือจุดเริ่มต้น ของความล้มเหลว ในการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตย ที่ต้องเกิดจากจิตสำนึกต่อความรับผิดชอบของสังคม และบ้านเมือง รวมทั้งการสำนึกต่อการมีส่วนร่วมในการปกครองเป็นสำคัญ

การวิวัฒนาการของความสำนึกและการมีส่วนร่วมเกิดขึ้นจากกลุ่มคนเล็ก นับแต่ปี ๒๔๖๕ และได้พัฒนาอย่างที่เห็นได้ชัดเมื่อ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ ที่ต่อต้านระบอบการปกครองในขณะนั้น และการปลุกฝังชนเพื่อคัดค้านและสนับสนุนรัฐบาลที่ทวีความรุนแรง อีกครั้งในปี ๒๕๕๗ ที่ผ่านมานั้นแสดงให้เห็นว่า ความรับผิดชอบต่อการมีส่วนร่วม ในความรับผิดชอบต่อบ้านเมือง มีมากยิ่งขึ้น แต่ทั้งนี้ในบางกลุ่ม อาจอยู่ภายใต้ ของผลประโยชน์ จึงยังไม่อาจชี้ได้แน่ชัดว่าประชาชนมีจิตสำนึกและมีส่วนร่วมทั้งหมด เป็นส่วนใหญ่ของประเทศอย่างแท้จริง

บทบัญญัติ รัฐธรรมนูญ ปี ๕๐ มีหลายมาตราที่เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างเป็นทางการ แต่ในทางปฏิบัติ ยังคงเป็นคนส่วนน้อยของประเทศ ที่ยังขาดความสนใจ มีเพียงขบวนการเดียว คือการใช้สิทธิในการลงคะแนนเลือกตั้ง เพราะมีผลต่อสิทธิอื่นๆทางการเมือง แต่ไม่มีบทลงโทษแต่อย่างใด สิ่งที่จะต้องแก้ไข คือการเร่งรื้อของภาครัฐและระบบการศึกษาที่เป็นพื้นฐานในการอบรมบ่มเพาะ จะต้องดำเนินการอย่างจริงจัง และหรือมีบทกำหนดโทษ ที่ทำให้เกิดการเสียดสีสิทธิในการรับบริการภาครัฐที่มีผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของคน

การปรับปรุงเรื่องของการศึกษา

ข้อเท็จจริง คือ คุณภาพการศึกษาของประเทศไทยล้าหลัง จึงพบว่าการศึกษาของไทยเรามุ่งเน้นแต่การพัฒนาทางด้านความรู้แต่เพียงมิติเดียว โดยจากการที่เราใช้แต่เพียงข้อสอบวัดความรู้ของนักเรียนแบบเดียวกันทั้งหมด คือ นักเรียนจะต้องท่องจำความรู้ทั้งหมดเพื่อใช้ในการตอบข้อสอบทั้งหมดเพื่อให้ผ่านโดยจะเป็นการวัดที่ง่ายที่สุด แต่ในความเป็นจริงในการพัฒนาคนต้องได้รับการพัฒนาให้ครบทั้ง ๔ มิติ ดังนี้ คือ

ระบบการศึกษาต้องพัฒนาคนทั้ง ๔ มิติ คือ

๑. ในด้านความรู้ที่มีความจำเป็นต้องพัฒนาให้สามารถเรียนรู้ได้เท่าเทียมชาติอื่น
 ๒. อารมณ์ ต้องกระตุ้นให้ก้าวข้ามความกลัว เนื่องจากการศึกษาแบบเดิมเราวัดที่ความรู้อย่างเดียว และลงโทษคนที่ล้มเหลว และทำผิดโดยการสอบไม่ผ่าน ทำให้ถูกปลูกฝังให้คนไม่กล้าที่จะทำผิด และทำให้กระตุ้นความกลัวให้มากเกินไปจนหมดเวลา ดังนั้นการเรียนแบบใหม่ต้องสร้าง Thinking School ให้ได้เพื่อให้คนของเราคิดนอกกรอบและวิเคราะห์ได้ เช่น การทำการบ้านแต่เดิมของเด็ก ว่าจะจะศึกษาเรื่องประวัติศาสตร์ ชิวประวัติพระเจ้าตากสิน เด็กๆ เขาจะเข้าไปใน google แล้วก็ปีมาส่งครู ต่อไปต้องกระตุ้นให้เกิดความคิดวิเคราะห์ เช่น ต้องเปลี่ยนว่าทำไมพระเจ้าตากต้องไปเมืองจันทบุรี เป็นต้น เพื่อให้ฝึกหาเหตุผลมาสนับสนุนข้อเท็จจริงที่เห็น
 ๓. การพัฒนาด้านจิตวิญญาณ คือ การพัฒนาให้เป็นพลเมืองที่ดีของสังคมในมิติต่างๆ ที่คนตีฟง ภาระงานอยู่ในจิตวิญญาณ เช่น กรณีปัจจุบันคนไทยไม่ค่อยเห็นความสำคัญของส่วนรวม เช่น ห้องน้ำมีการทำลายและใช้โดยไม่คำนึงถึงผู้อื่นที่ใช้ร่วมกัน การพัฒนาหรือการศึกษาต้องให้มีความรู้รู้สึกความเป็นเจ้าของร่วมกันและเข้าใจถึงผู้ที่จะมาใช้ต่อจากเรา โดยจัดให้มีการมาทำความสะอาดห้องน้ำในโรงเรียนอาทิตย์ละ ๑ วัน ช่วยภาระโรง เป็นต้น
 ๔. การพัฒนาทางด้านร่างกาย คือการให้ลงมือทำงานเกิดทักษะแล้วก็จะจดจำไปได้ตลอด เช่นการขี่จักรยาน เป็นต้น คือเมื่อขี่เป็นก็จะสามารถขี่ได้ตลอดชีวิต การล้างห้องน้ำพอทำเป็นก็สามารถทำได้ไปตลอดชีวิต เป็นต้น
- การพัฒนาทั้งการศึกษาต้องใช้การวัดการพัฒนาของคนใน ๔ มิติ แทนการวัดด้านความรู้แต่เพียงอย่างเดียว

พลเอก มารุต ป็ชโชตะสิงห์

การเสนอความเห็นของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
เพื่อรวบรวมและจัดทำเป็นความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอต่อคณะกรรมการการยกย่อง
รัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ

ชื่อ พลเอก มารุต นามสกุล ปชโชตะสิงห์
เลขที่สมาชิก ๑๑๐

บททั่วไป

ภาค ๑. พระมหากษัตริย์และประชาชน

หมวด ๑ พระมหากษัตริย์ (คงเดิมตามรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐)

หมวด ๒ ประชาชน

ส่วนที่ ๑ ความเป็นพลเมือง : บุคคลที่มีสัญชาติไทยโดยการเกิด

ส่วนที่ ๒ สิทธิเสรีภาพของพลเมือง : ภายใต้อำนาจอธิปไตยและกฎหมาย

ส่วนที่ ๓ หน้าที่พลเมือง : มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ดำเนินชีวิตตามหลัก

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ส่วนที่ ๔ การมีส่วนร่วมทางการเมือง ให้แสดงความคิดเห็นต่อการปกครองของรัฐ เพื่อ
เกิดความมั่นคงและยั่งยืนสนับสนุนคนดี ที่มีความรู้และความสามารถให้อำนาจปกครองบ้านเมือง

ส่วนที่ ๕ การมีส่วนร่วมในการตรวจสอบ : โดยให้ภาคการเมืองทำงานในด้านกำหนด
นโยบายสาธารณะ ในการบริหารประเทศ ให้เกิดประโยชน์และความเจริญรุ่งเรืองส่วนข้าราชการ
ประจำ ปฏิบัติหน้าที่เต็มตามอำนาจที่กฎหมายกำหนดโดยประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความเห็น
ผ่านทางผู้แทนราษฎร

ภาค ๒ ผู้นำทางการเมืองที่ดีและสถาบันการเมือง

หมวด ๑ ระบบผู้แทนที่ดีและผู้นำทางการเมืองที่ดี : ผู้แทนที่ดีต้องมีลักษณะเป็นผู้มีคุณธรรม
จริยธรรม และมีความรู้ความสามารถ สถาบันการเมืองต้องประกอบด้วยบุคคลที่มีลักษณะข้างต้น

หมวด ๒ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ : ต้องอยู่ภายใต้หลักความเสมอภาค คุณธรรม จริยธรรม
และจารีตประเพณีของชาติ

หมวด ๓ รัฐสภา : ประกอบด้วยวุฒิสภาและผู้แทนราษฎรที่มาจากการเลือกตั้ง ไม่ให้มี
ผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่ออีกต่อไป

หมวด ๔ คณะรัฐมนตรี : สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นรัฐมนตรีไม่ได้

หมวด ๕ การคลังและการงบประมาณของรัฐ : รัฐบาลต้องบริหารประเทศตามนโยบายที่แถลง
ต่อรัฐสภา เพื่อประโยชน์ประเทศชาติและประชาชน เกิดประสิทธิผล ด้วยความซื่อสัตย์ โปร่งใส

หมวด ๖ ความสัมพันธ์ระหว่างข้าราชการ นักการเมือง และประชาชน : ให้เกิดความเสมอภาค ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายที่ทุกฝ่ายเกิดความพอใจในการแสดงความคิดเห็น

หมวด ๗ การกระจายอำนาจ และการปกครองท้องถิ่น : ต้องมีคณะกรรมการติดตามและ ประเมินผลในผลสำเร็จของงาน เพื่อจะได้ให้การสนับสนุนหรือแก้ไข เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนร่วม

ภาค ๓ นิติธรรม ศาล การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ

หมวด ๑ ศาลและกระบวนการยุติธรรม กระบวนการพิจารณาต้องเป็นธรรม ถูกต้อง รวดเร็ว เพื่อความยุติธรรม เป็นที่พอใจของคู่ความตามความเป็นจริง

หมวด ๒ การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ :

๑. ข้าราชการประจำทุกกระทรวงเป็นผู้ใช้อำนาจรัฐ ให้องค์กรอิสระมีอำนาจ ตรวจสอบโดยบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและเข้มแข็งในการปฏิบัติหน้าที่ รักษาผลประโยชน์ชาติ และประชาชน

๒. ปลุกแนวคิดให้ประชาชนสนใจการเมือง เพราะเป็นสิ่งใกล้ตัวและเกี่ยวข้องกับการ ดำเนินชีวิต ประกอบกับต้องจัดให้มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนมีความรู้ทางการเมืองที่ถูกต้องใน แนวทางเดียวกัน

หมวด ๔ การปฏิรูปและสร้างความปรองดอง

หมวด ๑ การปฏิรูปเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมโดยการปลุกแนวคิดให้แก่ ประชาชน คิดสร้างสรรค์ความดีความเจริญก้าวหน้า ตามแผนจารีตประเพณีของตน และต้องรักษา ความมีไมตรีต่อกันด้วย

บทสุดท้าย

ผู้ปกครองที่ดีมีความรู้ความสามารถ การบ้านการเมืองก็จะดำเนินไปได้เรียบร้อย ประเทศได้มี คนดีอยู่มาก ได้ชื่อว่าเป็นประเทศมีอารยธรรมซึ่งมีลักษณะคือ มีความรู้ดี มีศีลธรรมในใจ มีความ ประพฤติดี และทำตนเป็นประโยชน์ต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ในด้านสื่อสารมวลชนทุกประเภท ซึ่งมี บทบาทในด้านการเมืองอย่างสำคัญ รัฐควรกวัดขัง จริ่งจิ้ง ในการพูดอะไรได้ตามชอบใจ บางสื่อก็พูด เหลวไหล จนประชาชนเสียความนับถือ

บทเฉพาะกาล

การตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญในส่วนอันสำคัญต้องตราให้เสร็จภายใน ๑ ปี แล้ว จึงควรเลือกตั้งภายใน ๒ ปี ข้อความบทเฉพาะกาลของรัฐธรรมนูญฯ พ.ศ. ๒๕๕๐ คงใช้ได้ต่อไป

๑๗๘

ข้อ ๑. ให้กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

มาตรา ๔. คณะรัฐมนตรี : สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นรัฐมนตรี) ใน

มาตรา ๕. การตั้งและถอดถอนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร : รัฐมนตรี

มาตรา ๖. คณะรัฐมนตรี : ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือ

มาตรา ๗. การตั้งและถอดถอนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร : คณะรัฐมนตรี

มาตรา ๘. ให้รัฐมนตรี

มาตรา ๑. ให้รัฐมนตรี

มาตรา ๒. การตั้งและถอดถอนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร : ประธานสภาผู้แทนราษฎร

มาตรา ๓. ให้รัฐมนตรี

มาตรา ๔. การตั้งและถอดถอนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

มาตรา ๑. การตั้งและถอดถอนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร : ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ดอมนอว... ๑๓๗๙

นทสวททอ

นทสวททอ... ๑๓๗๙

นทสวททอ

นทสวททอ... ๑๓๗๙

นทสวททอ... ๑๓๗๙

๒๓ มกร ๒๕๕๗

นทสวททอ... ๑๓๗๙

พลเอก วลีต โรจนภักดี

แบบฟอร์ม

**การเสนอความเห็นของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
เพื่อรวบรวมและจัดทำเป็นความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอต่อ
คณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ**

ชื่อ พลเอก วลิต นามสกุล โรจนภักดิ์
เลขที่สมาชิก ๑๑๘

**ประเด็นที่เสนอความเห็นที่ ๑ : ความสัมพันธ์ระหว่างข้าราชการ นักการเมือง
และประชาชน**

รายละเอียด :

๑. ปัญหา ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างข้าราชการ นักการเมือง และประชาชนของประเทศไทย มีจุดเริ่มต้นมาจากที่มาของนักการเมือง ส่วนใหญ่มีอาชีพนักธุรกิจหรือเป็นหุ้นส่วนนักธุรกิจ พ่อค้า โดยมีจุดประสงค์ เพื่อขยายฐานอำนาจทางการค้าของตนเอง เครือญาติ หรือ พวกพ้อง เมื่อได้เข้ามามีบทบาทในการบริหารงานแล้ว มีอำนาจในการปรับย้ายข้าราชการประจำ โดยบังคับให้ปฏิบัติตามความต้องการของตน เป็นผลให้ระบบราชการเสื่อมโทรม ขาดระบบคุณธรรม ข้าราชการจำต้องยอมกระทำตามการสั่งการของนักการเมือง เอื้อประโยชน์ให้กับกลุ่มพ่อค้าที่มีสัมพันธ์กับนักการเมือง ในขณะที่เรียกผลประโยชน์กับกลุ่ม ที่ไม่มีสายสัมพันธ์ แล้วส่งให้นักการเมืองเพื่อรักษาตำแหน่งหรือเพื่อความก้าวหน้า บงประมาณแผ่นดินจึงถูกใช้ไปในทางที่ไม่สมควร เกิดการทุจริตตั้งแต่ระดับนโยบาย มีการใช้นโยบายประชานิยม จัดสรรลงสู่ประชาชนในพื้นที่ที่ฝักใฝ่ฝ่ายของตน เพียงเพื่อให้ตนเองและพรรคการเมืองของตน กลับมาชนะการเลือกตั้งได้ทุกครั้ง โดยไม่มีที่สิ้นสุด

๒. ข้อพิจารณา การร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ครั้งนี้ถือเป็นโอกาสที่ดีในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งสะสมมาเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน โดยให้ทุกคนในสังคมไทยได้มีโอกาสหันกลับมามองตนเอง เพื่อสำรวจความผิดพลาดที่เกิดขึ้น ในอดีตที่ผ่านมาความสัมพันธ์ระหว่างข้าราชการ นักการเมือง และประชาชน นั้น ถือเป็นเรื่องที่ไม่ดีของทุกคน แต่กลับถูกละเลย เพิกเฉย ไม่เคยมีการกล่าวถึงเรื่องนี้กันมาก่อน ทั้งๆ ที่เป็นเรื่องใกล้ตัวที่สุดเรื่องหนึ่ง ซึ่งหากสามารถกำหนดขอบเขตของความสัมพันธ์ให้เกิดความชัดเจน แข็งแกร่ง ในทุกมิติได้ และย่อมเป็นผลดีต่อการบริหารจัดการประเทศไทยเป็นแน่ ตามรัฐธรรมนูญของประเทศไทยทุกฉบับ ที่ผ่านมาโดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐธรรมนูญปี ๕๐ ไม่ได้กล่าวถึงเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างข้าราชการ นักการเมือง และประชาชน เอาไว้ในลักษณะที่เป็นองค์รวม เพียงแต่ระบุแยกกันตามหมวดหมู่ต่างๆ หากข้าราชการ นักการเมือง และประชาชน ทุกคนมีสำนึกและความรู้ ความเข้าใจตัวสิทธิและหน้าที่ของตนเองเป็นอย่างดีแล้ว ก็คงไม่มีความจำเป็นใดๆ ที่จะต้องนำหัวข้อเรื่องนี้มาพิจารณา และบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญการบัญญัติไว้ในลักษณะนี้เป็นการสร้างปัญหาความขัดแย้งให้เพิ่มขึ้น เพราะต่างฝ่ายต่างพยายามที่จะแปลความให้เข้าข้างตนเองโดยไม่เข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างข้าราชการ นักการเมือง และประชาชนในลักษณะที่เป็นองค์รวม

๓. ข้อเสนอ ข้าพเจ้าจึงเห็นด้วยกับร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่กำหนดหัวข้อความสัมพันธ์ระหว่างข้าราชการ นักการเมือง และประชาชน ไว้เป็นหมวดหมู่หนึ่ง โดยกำหนดอำนาจหน้าที่ของแต่ละฝ่ายไว้โดยชัดเจน นักการเมืองดูแลด้านนโยบายในภาพรวม การแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการ โดยเฉพาะข้าราชการผู้ใหญ่ให้อยู่ในรูปคณะกรรมการพิจารณาและเป็นไปตามสายการบังคับบัญชา ทั้งนี้ประชาชนสามารถเป็นหูเป็นตา ในการสังเกตดูความโปร่งใส เป็นธรรม ในการออกนโยบายและการดำเนินงานตามนโยบายต่างๆ หากสามารถกำหนดและปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรมแล้ว จะทำให้ประเทศชาติเจริญก้าวหน้า ระบบราชการมีการบริหารจัดการที่ดี

แบบฟอร์ม

การเสนอความเห็นของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
เพื่อรวบรวมและจัดทำเป็นความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอต่อ
คณะกรรมการการยกร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ

ชื่อ พลเอก วลิต นามสกุล โรจนภักดิ์
เลขที่สมาชิก ๑๑๘

ประเด็นที่เสนอความเห็นที่ ๒ : การกระจายอำนาจ และการปกครองท้องถิ่น

รายละเอียด :

๑. ปัญหา จากการที่มีการส่งเสริมการกระจายอำนาจไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมุ่งหวังเพื่อสนองตอบความต้องการของราษฎรได้รวดเร็ว ตรงกับปัญหาในประเทศไทย นั้น เกิดอุปสรรคในการจัดการกับกระบวนการกระจายอำนาจเป็นอย่างมาก นโยบายของรัฐขัดกับนโยบายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การบริหารสาธารณะยังไม่ได้รับการพัฒนา หน่วยงานทับซ้อนกัน เอื้อต่อการทุจริต นอกจากนี้พรรคการเมืองได้เข้ามาแทรกแซงเพื่อมุ่งหวังฐานเสียงให้แก่พรรคของตน

๒. ข้อพิจารณา ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีพื้นที่ไม่กว้างใหญ่นัก มีการปกครองในรูปรัฐเดี่ยว ซึ่งเมื่อพิจารณาการบริหารราชการแผ่นดินในประเทศต่างๆ ที่มีขนาดพื้นที่และการปกครองในรูปรัฐเดี่ยว เช่นเดียวกับประเทศไทย ยกตัวอย่างเช่น ประเทศญี่ปุ่น ซึ่งมีการจัดแบ่งการบริหารราชการเป็น ๓ ระดับ ได้แก่ รัฐบาลกลาง จังหวัด และเทศบาล ไม่ได้มีการกระจายอำนาจการปกครองแต่อย่างใด แต่มีการกำหนดบทบาท อำนาจ หน้าที่ ให้กับหน่วยงานในแต่ละระดับ ว่าสามารถดำเนินการประเภทใด และอย่างไรได้บ้าง ทำให้สามารถควบคุมการดำเนินงานของส่วนต่างๆ ของประเทศ

ให้ไปในทิศทางเดียวกันได้ ในส่วนของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญปีก่อนๆ ที่กำหนดให้รัฐต้องให้ความสำคัญแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะ มีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การบริหาร การจัดบริการสาธารณะ การบริหารงานบุคคล การเงิน และการคลัง นั้น เป็นความพยายามในการกระจายอำนาจ ซึ่งสร้างปัญหาให้กับการบริหารงานในภาพรวมของประเทศ มีการดำเนินการที่คำนึงถึงความสอดคล้องกับการพัฒนาของจังหวัดและของประเทศ เนื่องจากแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมิได้คำนึงถึงผลประโยชน์ของชาติเป็นหลัก มุ่งหวังแต่จะทำให้ประชาชนในพื้นที่พึงพอใจเพื่อที่จะรักษาคะแนนนิยม ในหลายพื้นที่มีการทุจริตในการเลือกตั้งอย่างกว้างขวางทำให้เกิดการชุกตัวของบุคคลที่ประกอบธุรกิจผิดกฎหมาย จนมีทรัพย์สินมาก และได้ใช้ชื่อเสียงเข้าเป็นนักการเมืองท้องถิ่น มุ่งที่จะอำนวยความสะดวกให้ธุรกิจของตนเอง ไม่ให้ความสำคัญในทิศทางของการพัฒนาประเทศ ขาดการควบคุม นอกจากนี้ยังเกิดความซ้ำซ้อนกับหน่วยงานส่วนภูมิภาคในหลายๆ ส่วนอีกด้วย

๓. ข้อเสนอ จากปัญหาที่เกิดขึ้นจากการกระจายอำนาจดังกล่าว กระทบเห็นว่าหากจะลดความซ้ำซ้อนในการบริหารงานและสามารถควบคุมแนวทางให้สอดคล้องกับการพัฒนาของแต่ละจังหวัด และเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับการพัฒนาประเทศแล้ว เห็นควรแบ่งมอบอำนาจการตัดสินใจเฉพาะบางเรื่องให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยผู้ว่าราชการจังหวัดแต่ละจังหวัด ได้รับมอบการแบ่งอำนาจจากส่วนกลาง เพื่อให้สามารถกำหนดนโยบาย กำกับ ดูแลงานบริหาร การเงิน และการคลัง ให้เป็นไปในทิศทางการพัฒนาประเทศตามที่รัฐบาลกำหนด

แบบฟอร์ม

การเสนอความเห็นของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
เพื่อรวบรวมและจัดทำเป็นความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอต่อ
คณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ

ชื่อ พลเอก วลิต นามสกุล โรจนภักดิ์
เลขที่สมาชิก ๑๑๘

ประเด็นที่เสนอความเห็นที่ ๓ : เสนอสิทธิการลาคลอด

รายละเอียด : กรณีกฎหมาย: พ.ร.บ. คุ่มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ว่าด้วยการปฏิบัติ
ต่อการระหว่างบุคคลสองฝ่าย คือ ฝ่ายนายจ้างและฝ่ายลูกจ้าง เพื่อให้บุคคล ทั้งสองฝ่าย
ได้มีความเข้าใจกันดีต่อกันสามารถตกลงในหน้าที่สิทธิ และผลประโยชน์ในการทำงาน
ร่วมกัน และให้ยุติลงโดยรวดเร็ว ซึ่งจะส่งผลต่อเศรษฐกิจ และความมั่นคงของประเทศ

ว่าด้วยเรื่องการลาคลอด เพื่อให้สิทธิที่เท่าเทียมกันทั้งชายและหญิงและ
เหมาะสมกับสถานการณ์ในภาวะเศรษฐกิจปัจจุบัน เห็นควรแก้ไข ระเบียบว่าด้วยการลา
คลอดของแรงงานจากเดิม

“ลาคลอดได้ไม่เกิน ๙๐ วัน โดยได้รับค่าจ้าง ๔๕ วัน”

เป็น

“ลาคลอดได้ไม่เกิน ๙๐ วัน โดยได้รับค่าจ้าง ๖๐ วัน ซึ่งสามารถนับบุตรจากการคลอด
ของลูกจ้างแรงงานไม่เกิน ๓ คน”

ประเด็นที่เสนอความเห็นที่ ๔ : เสนอให้มีเจ้าหน้าที่ด้านความปลอดภัยให้มากขึ้น

รายละเอียด : เนื่องจากปัจจุบันการผลิตเจ้าหน้าที่ด้านความปลอดภัยมีไม่เพียงพอต่อตลาด จึงส่งผลกระทบต่อการทำงานด้านความปลอดภัยของสถานประกอบการ จึงขอเสนอให้มีการจัดเจ้าหน้าที่ด้านความปลอดภัยเพิ่มขึ้น โดยไม่จำเป็นต้องจบการศึกษาในสาขาอาชีพอาชีวอนามัยและความปลอดภัย เท่านั้น แต่ควรเปิดโอกาสให้คนที่มีความรู้ความสามารถในสาขาอาชีพหรือผู้มีประสบการณ์เข้ามาทดสอบเพื่อคัดเลือกเป็นเจ้าหน้าที่ด้านความปลอดภัยตามกระบวนการคัดสรรบุคลากร โดยผ่านเกณฑ์การทดสอบบนพื้นฐานของความรู้และความยุติธรรม และให้ได้มาซึ่งใบประกอบวิชาชีพอันจะช่วยยกระดับคุณภาพ มาตรฐานความปลอดภัยของสถานประกอบการ

ผลตำรวจโท วิบูลย์ บางท่าไม้

๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรียน ประธานคณะกรรมการการกฏหมาย กระบวนการยุติธรรมและกิจการตำรวจ

ผมขอเรียนเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง
ของรัฐธรรมนูญ ดังนี้

๑. องค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญ

๑.๑ ควรมีการควบคุมการทำหน้าที่ และกำหนดมาตรการตรวจสอบการทำหน้าที่ขององค์กร

อิสระตามรัฐธรรมนูญ

๑.๒ เมื่อองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญรับเรื่องร้องเรียน คดีอาญา หรือเรื่องอื่นๆ ไปดำเนินการ
ควรจะต้องมี (๑) การกำหนดกรอบเวลามาตรฐานในการดำเนินการให้แล้วเสร็จ เพื่อให้เร่งดำเนินการทุกเรื่องอย่างรวดเร็ว
เสมอภาค มิให้สามารถเลือกดำเนินการเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือเก็บเรื่องบางเรื่องไว้จนคดีขาดอายุความ และ (๒)
กำหนดบทลงโทษทางวินัย และอาญา ในกรณีที่องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญนั้นๆ ไม่ดำเนินการตามกรอบเวลาที่กำหนดไว้
ตามกฎหมาย

๑.๓ หากบุคคลผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญกระทำความผิด จะต้องถูกถอด
ถอนออกจากตำแหน่ง

๑.๔ การกำหนดวาระการดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ ได้คราวละ ๔ ปี นับว่า
นานเกินไป ควรกำหนดวาระไว้เพียง ๔ ปี เพื่อให้สามารถทำหน้าที่ได้อย่างบริสุทธิ์ ยุติธรรม ไม่ยาวนานจนสามารถสร้าง
เครือข่าย และอิทธิพล อันจะส่งผลกระทบต่อการทำงานที่

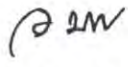
๒. สำนักงานอัยการสูงสุด

ปัจจุบันสำนักงานอัยการสูงสุดมีสถานะเป็นองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ เห็นว่าควรยกเลิก
โดยให้กลับไปสังกัดเป็นหน่วยงานหนึ่งของกระทรวงยุติธรรม ตามภาระหน้าที่ในการเป็นอัยการของแผ่นดินและเป็น
เครื่องมือของรัฐในการควบคุมการทำงานของหน่วยงานต่างๆ ให้เป็นไปตามกฎหมาย

๓. การกำหนดเกษียณอายุของผู้พิพากษาและอัยการ

กลุ่มผู้พิพากษาและอัยการที่ดำรงตำแหน่งบริหารควรกำหนดเกษียณอายุที่ ๖๐ ปีเช่นเดียวกับ
ข้าราชการทั่วไป เพื่อเปิดโอกาสให้ข้าราชการรุ่นหลังได้มีโอกาสเติบโต หากต้องการรับราชการต่อให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปใน
ตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโส หรืออัยการอาวุโส จนอายุครบ ๗๐ ปี เพื่อใช้ความรู้และประสบการณ์ และช่วยลดปัญหาด้าน
การขาดแคลนกำลังพล

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

พล.ต.ท.

(วิบูลย์ บางท่าไม้)

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เลขที่ ๑๒๗

รศ. วุฒิชัย กปิลกาญจน์

ที่ ศธ๐๕๑๓.๑๐๑๐๑/๑๗๗/๐๔

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๕๐ ถนนงามวงศ์วาน จตุจักร
กรุงเทพมหานคร ๑๐๙๐๐

๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอเสนอความคิดเห็นเพื่อรวบรวมและจัดทำเป็นความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
เสนอต่อคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ

เรียน ประธานคณะกรรมการการสัมฤทธิ์รวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ

อ้างถึง หนังสือที่ สว (สนช) (กมธ ๒) ๐๐๑๐/ว ๖๔๗ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบฟอร์มการเสนอความคิดเห็นของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
เพื่อรวบรวมและจัดทำเป็นความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอต่อ
คณะกรรมการ ยกร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ

ตามหนังสือที่อ้างถึง คณะกรรมการการสัมฤทธิ์ขอให้กระผมเสนอความคิดเห็นที่เกี่ยวข้อง
ต่อคณะกรรมการการสัมฤทธิ์ในการรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ
ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ นั้น

การนี้ กระผมขอเสนอความคิดเห็นเพื่อรวบรวมและจัดทำเป็นความเห็นของสภานิติ
บัญญัติแห่งชาติ เสนอต่อคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของ
รัฐธรรมนูญ (รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วุฒิชัย กิจทิคาญจน์)

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หมายเลข ๑๓๒

อธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สำนักงานอธิการบดี

โทรศัพท์ ๐ ๒ ๕๗๙ ๔๔๔๔

โทรสาร ๐ ๒ ๕๗๙ ๔๔๔๙

ข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิรูปและการสร้างความปรองดอง

| ๑๙๑

หมวด ๑ การปฏิรูปเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรม

โดย รองศาสตราจารย์ วุฒิชัย กปิลกาญจน์
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ลำดับที่ ๑๓๒
อธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

แนวความคิด

๑. ในท่ามกลางสถานการณ์ปัจจุบันของประเทศไทย ปัจจัยพื้นฐานอย่างหนึ่งสำหรับการพัฒนาในทุกด้านให้ก้าวหน้าต่อไปได้ด้วยดี คือ การสร้างปัจจัยพื้นฐานด้านสังคมให้มีความเข้มแข็ง ควบคู่ไปกับการพัฒนาปัจจัยด้านกายภาพ เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม อันเป็นเสมือนหลักของการพิจารณาในเชิงองค์รวม ซึ่งทั้งสามด้านนี้ ดูเหมือนจะมีปัญหาน้อยกว่าในโลกยุคปัจจุบัน เมื่อเทียบกับปัจจัยพื้นฐานด้านสังคมที่เกี่ยวข้องกับคนและความคิดของคน

๒. ปัจจัยทางสังคมที่อาจจะเป็นเชิงบวกหรือเชิงลบต่อการพัฒนาก็ได้ คือ ความเหลื่อมล้ำไม่เท่าเทียมกันอย่างเท่าที่ควรจะเป็น เป็นสาเหตุหลักนำไปสู่ความแตกแยกไม่ปรองดองในกลุ่มคนต่าง ๆ และพัฒนาเป็นความไม่สมานฉันท์ในสังคมไทยในที่สุด หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง หากจะสามารถลดความเหลื่อมล้ำในสังคมให้เห็นประจักษ์เป็นที่ยอมรับได้บ้าง ก็จะมีอานิสงส์เป็นการลดความแตกแยกเกิดการปรองดอง และสร้างความสมานฉันท์ให้เกิดขึ้นในสังคมไทยได้มากขึ้น

๓. การพิจารณาเชิงระบบ (System Thinking) คือ พิจารณาจากเหตุสู่ผล สามารถสรุปโดยสังเขปว่าการพยายามลดความเหลื่อมล้ำในสังคมทุกด้าน โดยเฉพาะด้านการครอบครองทรัพยากร การมีรายได้ การเข้าถึงข้อมูล การรู้จักความรู้ และการแยกแยะความจริงหรือความไม่จริงออกจากกัน จะชักนำไปสู่การยอมรับในอัตภาพและศักยภาพที่ควรจะเป็นของตนเองและของผู้อื่น เกิดเป็นความเข้าใจและการประนีประนอมปรองดองในการดำรงอยู่ร่วมกันในสังคมส่วนรวม และหากมีปัจจัยเชิงบวกอื่น ๆ เข้ามาส่งเสริม ก็อาจนำไปสู่การสังเคราะห์พลังสังคม (Social Synergy) เป็นความสมานฉันท์ได้ในที่สุด

๔. การลดความเหลื่อมล้ำ หมายถึง การสร้างกรอบที่ยอมรับได้ให้แก่สมาชิกในสังคมเพื่อการดำรงอยู่ร่วมกัน โดยไม่แตกต่างกันมากเกินไปจนยอมรับไม่ได้ โดยเฉพาะจากการเอาเปรียบของระบบทุนนิยมที่ใช้ทุนหรืออำนาจขนาดใหญ่เข้ายึดครองทุนหรืออำนาจขนาดเล็กอย่างไม่รู้สิ้นสุด ต้องมีกรอบบริหารจัดการให้ยอมรับการแบ่งปันและกระจาย

แต่ไม่ได้หมายถึง การทำให้สมาชิกทุกคนต้องมีความเท่าเทียมกันในสังคมในทุกด้านไป เพราะแต่ละคนมีอัตภาพที่ไม่เท่ากันตั้งแต่เริ่มต้น

๕. ความปรองดอง หมายถึง การพยายามทำให้บุคคลสามารถเข้าใจและยอมรับในขอบเขตของตนเองที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่น ตามอัตภาพและศักยภาพของตนที่ควรจะพัฒนาได้ภายใต้กรอบเงื่อนไขความเป็นจริงในสังคม

แต่ไม่ได้หมายความว่า ทุกคนต้องอยู่ในฐานะเดิมตลอดไป สามารถพัฒนาเติบโตเปลี่ยนแปลงได้
๑๔. ผู้ที่ต้องยอมรับความสมดุลจากการประนีประนอมที่ต้องมีในแต่ละช่วงเวลาที่จะผ่านไป

๖. ความสมานฉันท์ หมายถึง การประสานพลังแห่งศักยภาพที่มีของแต่ละคนหรือแต่ละด้านที่สามารถเชื่อมโยงเข้าด้วยกันได้ เพื่อใช้ประโยชน์ซึ่งกันและกัน เกิดเป็นการสร้างประโยชน์เพื่อส่วนรวมในทางที่ดีจากหลาย ๆ คนร่วมมือกัน

แต่ไม่ได้หมายความว่า ทุกคนจะต้องเหมือนกันหมดในทุกด้านจึงจะมาร่วมมือกันได้

๗. การแก้ไขปัจจัยพื้นฐานด้านสังคมดังกล่าว จึงควรจะเริ่มจากการปฏิรูประบบโครงสร้างของสังคมไทย ซึ่งประกอบไปด้วยภาคส่วนสังคมย่อย ๆ มากมาย ทั้งที่เป็นนามธรรมหรือที่จับต้องไม่ได้ และที่เป็นรูปธรรมหรือที่จับต้องได้จริง ทั้งยังต้องอาศัยทั้งพลังโครงสร้างส่วนอื่น ๆ เช่น ด้านเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ศาสนา และ กฎหมาย อีกด้วย เพราะปัจจัยด้านต่าง ๆ เหล่านี้ ล้วนตั้งอยู่รายล้อมความคิดและพฤติกรรมของคน ด้วยกันทั้งหมด

แนวการปฏิรูป

๑. การลดความเหลื่อมล้ำ คือ การปฏิรูปตนเองและระบบที่เกี่ยวข้องให้เกิดความเหมาะสมมากขึ้นในสังคม

ความเหลื่อมล้ำที่สำคัญมี สองระดับ กล่าวคือ

- ระดับปัจเจก (จุลภาค) เกิดจากความแตกต่างของบุคคลในโอกาส ความรู้ และ รายได้
- ระดับสังคม (มหภาค) เกิดจากกฎเกณฑ์ทางเศรษฐกิจ ความโลภจากทุนนิยม และการบังคับใช้นโยบายและกฎหมายที่ไม่มีคุณธรรมกำกับ

๑.๑ ในส่วนของความเหลื่อมล้ำในระดับจุลภาคหรือบุคคล มีทางออกที่ต้องปฏิรูป คือ การปฏิรูประบบการเรียนรู้ เพื่อสร้างความคิดและบทเรียนรู้อันเกี่ยวกับชีวิตแก่ประชาชน ให้เข้าใจในเรื่องศักยภาพและอัตภาพของตนเองที่ควรจะเป็น เข้าใจในสภาพแวดล้อมและกฎเกณฑ์จริงของสังคม เข้าใจกฎเกณฑ์และแนวทางการเมืองแบบประชาธิปไตยโดยพื้นฐาน ไปจนถึง การเข้าใจในทักษะอาชีพระดับรายได้ การจัดการหนี้สิน ทรัพย์สิน และวิถีชีวิตที่เหมาะสมกับสังคมและสภาพตลาด ซึ่งมีความหมายมากกว่าการเรียนการสอนแบบมีประกาศนียบัตรหรือปริญญา ซึ่งไม่มีสัมฤทธิ์ผลในความจริงมากนัก

๑.๒ ขณะเดียวกันในระดับมหภาคหรือในสังคมส่วนรวม ก็ต้องมีนโยบายด้านเศรษฐกิจมหภาคคอยกำกับระดับความแตกต่างไม่ให้มีมากจนเกินไป เช่น ด้านการคลัง (ระบบภาษีก้าวหน้าที่ดิน มรดก และรายได้สำหรับคนรวย รวมถึง การมีกองทุน การอุดหนุนช่วยเหลือ หรือของแจกจ่ายสำหรับจนที่แท้จริง) และด้านการเงิน (ระบบดอกเบี้ย และ เงินกู้ยืมที่แตกต่างตามกลุ่มเป้าหมายที่แตกต่างกัน) ที่เอื้ออำนวยในการลดช่องว่างอย่างมีเหตุผล

๑.๓ รัฐสามารถใช้หลักการทางเศรษฐศาสตร์ว่าด้วย ความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate Social Responsibility: CSR) เพื่อบังคับให้ระบบทุนนิยมและการผลิตสินค้าหลายชนิดต้องรับผิดชอบต่อผลกระทบภายนอกเชิงลบที่สร้างขึ้นจากการผลิตและการค้า (อาทิ การสร้างมลพิษ ชยะ เสียสุขภาพ สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม อุบัติเหตุ และค่านิยมที่ผิด ๆ แก่เยาวชน) เพื่อรวบรวม

นำมาสู่ค่าดังกล่าวมาชัดเจนและเยียวยาคุณค่าที่เสียไปของประชาชนและสังคม โดยไม่มีการแฝงเร้นเจตนาอื่น ๆ ใน CSR เหมือนในปัจจุบัน

๒. การสร้างความปรองดอง คือ การสร้างความยอมรับในกฎธรรมชาติดำรงอยู่ร่วมกัน โดยประนีประนอมต่อกัน

๒.๑ การปรองดองจะเริ่มจากหลักคิดต่าง ๆ ที่ว่าด้วยการดำรงอยู่ร่วมกัน มีการแบ่งปัน ประนีประนอม มีความคิดรักตนเองและเพื่อนบ้าน ยอมรับชีวิตตามอัตภาพที่พอเพียงของแต่ละคน และจะพัฒนาให้ดีขึ้นต่อไป อย่างถูกครรลองคลองธรรม เข้าใจรอบและกฎเกณฑ์ของสังคมส่วนรวม ที่บุคคลจะอยู่คนเดียวไม่ได้ แต่จะต้องอยู่ร่วมกันโดยไม่เอาเปรียบกันมากเกินไป ไม่โลภมากเกินไป ต้องรู้จักได้รับมาและเสียสละออกไป ไม่ใช่ต้องได้ทั้งหมดตลอดเวลา

ความปรองดองเป็นผลมาจากการยอมรับอัตภาพของตนเองที่จะต้องอยู่แบบสมดุลกับผู้อื่น และจะพัฒนาต่อไปตามศักยภาพที่ควรจะเป็นในระยะยาว

๒.๒ บทบาทของสถาบันการเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อเข้าใจตนเองและเข้าใจศักยภาพที่แท้จริง เช่น ศูนย์การเรียนรู้ท้องถิ่น ศูนย์การศึกษาชุมชน โรงเรียนชาวนา ระบบสหกรณ์ ระบบกลุ่ม และสถาบันทางศาสนาทุกศาสนา ต้องเข้ามาทำหน้าที่แบบชัดเจนให้มากขึ้นในการเข้าถึงระบบความคิดที่ถูกต้องของคน

โดยเฉพาะศาสนาพุทธ ซึ่งเป็นศาสนาหลักในประเทศไทย จะต้องปรับเปลี่ยนระบบการสั่งสอนให้เป็นภาษาและเนื้อหาที่เข้าใจและใช้ได้จริงแก่ประชาชน องค์กรทางศาสนา เป็นสถาบันการเรียนรู้ที่น่าจะทำหน้าที่ได้ดีกว่านี้อีกมาก จากศักยภาพเชิงปริมาณที่มีอยู่ทั่วประเทศ ปัจจุบันนับได้ว่า มีการใช้ประโยชน์ต่ำกว่าที่ควรจะเป็น รวมทั้งมีความผิดแผกไปจากหลักการของแต่ละศาสนาเป็นอย่างมาก

๒.๓ การบังคับใช้กฎหมายต้องดำเนินไปควบคู่กับความเป็นธรรม ต้องมีคุณธรรมกำกับ การบังคับใช้ โดยถือว่า ตัวกฎหมายออกแบบสำหรับคนส่วนใหญ่ในกรณีทั่ว ๆ ไป แต่อาจจะไม่เหมาะสมอย่างยิ่งกับบางคนบางกรณี ต้องมีการพิจารณาทบทวนและไม่ถือว่า เป็นการเลือกปฏิบัติในความหมายทั่วไป เพราะต้องเข้าใจแนวคิดของการเลือกปฏิบัติให้ถูกต้อง กล่าวคือ เป็นกรณีที่มีเหตุผลต้องบังคับใช้กฎหมาย แต่กลับละเลยเสีย

กฎหมายต้องมีไว้เพื่อแก้หรือลดปัญหา ไม่ใช่สร้างหรือขยายปัญหา เพราะนั่นแสดงถึงการไม่เข้าถึงเจตนารมณ์ของกฎหมาย

๒.๔ การให้สิทธิในการแสดงความคิดเห็นและการยอมรับในความแตกต่างทางความคิด ในสังคมเป็นเรื่องสำคัญ โดยมีกรอบกติกาที่ยอมรับได้แบบไม่คับแคบหรือหละหลวมจนไม่มีประสิทธิภาพ เป็นสิ่งที่จำเป็นในขั้นตอนสร้างความปรองดองเพื่อแสวงหาทางออกร่วมกัน เช่นเดียวกับการอดทนอดกลั้นสำหรับทุกฝ่ายโดยเฉพาะผู้นำเป็นสิ่งที่ต้องมีให้มากในช่วงการปฏิรูประบบสังคม

๔. การเกิดความสมานฉันท์ คือ การพยายามผสมผสานหลังจากความแตกต่างที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์ในทางที่ดีแก่ส่วนรวม

๔.๑ การสร้างความสมานฉันท์ จะสามารถเกิดขึ้นได้ดี หากมีปัจจัยเข้ามาเสริมเป็นโอกาส^{๑๔} ในการสังเคราะห์พลัง เช่น การมีโครงการพัฒนาต่าง ๆ ที่มี “หลัก ๔ ร่วม” กล่าวคือ มีการร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมทำ และ ร่วมประเมินผลรับผิชอบ โดยผู้มีส่วนร่วมอย่างแท้จริง โดยโครงการดังกล่าวจะเน้นการบรรลุเป้าหมายร่วมกันเป็นสำคัญ แต่จะยอมรับความแตกต่างที่ยังมีอยู่ของปัจเจกสมาชิกให้มีได้

๔.๒ การสร้างโครงการเพื่อพัฒนาชีวิตของทุกคน หรือที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความรู้สึที่ดีทางจิตใจ จะเป็นกลไกสำคัญที่จะนำมาซึ่งความสมานฉันท์ได้ดีในสังคม เพราะเป็นเรื่องใกล้ตัวของทุกคนต้องเกี่ยวข้อง อาทิ โครงการตามพระราชดำริ โครงการทางด้านศาสนา โครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมในชุมชน โครงการเกี่ยวข้องกับสุขภาพของเยาวชนหรือผู้อาวุโส โครงการส่งเสริมออกกำลังกายและกีฬา โครงการต่อต้านยาเสพติดและอาชญากรรม ฯลฯ เพราะล้วนแต่ส่งผลดีต่อสมาชิกทุกคนในสังคม แม้ว่าจะมีความแตกต่างทางความคิดในบางประการ โดยเฉพาะความคิดทางการเมือง ก็ยังสามารถเข้าร่วมในโครงการเช่นนี้ได้

๔.๓ ความสมานฉันท์ ไม่จำเป็นต้องเป็นสถานการณ์ที่ทำให้ทุกคนต้องคิดและทำเหมือนกัน แต่ควรเปิดโอกาสให้ทุกคนได้พัฒนาตนเองเต็มที่ตามศักยภาพ มีการคิดแบบเสรี เข้าใจและยอมรับกรอบกติกาของสังคม รู้จักความเป็นธรรมของคนหมู่มาก และนำส่วนของตนที่สามารถเชื่อมโยงเข้ากันได้กับผู้อื่น มาประสานพลังเป็นประโยชน์ด้านให้เกิดแก่ส่วนรวมได้

สรุป แนวทางการปฏิรูปประเทศด้านสังคม

ประเทศไทยมีสถาบันทางความคิด ศาสนา การศึกษา และที่เกี่ยวข้องกับสังคมเป็นจำนวนมาก หากแต่ประสิทธิผลของการดำเนินงานในสถาบันเหล่านี้สะท้อนได้จากรูปธรรมของคุณภาพทางความคิดของเยาวชนและประชาชน ซึ่งพบว่า ยังมีความอ่อนแอ ไม่มีหลักความคิดที่ยึดเหตุผลและความจริง ตลอดจนไม่มีการประยุกต์ใช้วัฒนธรรมไทยที่ดีงาม และไม่มีการตัดสินใจในฐานะปัจเจกชนของระบบประชาธิปไตย จึงถือว่า มิติในการปฏิรูปประเทศอย่างหนึ่งที่ควรพิจารณาคือ การปฏิรูปสถาบันทางความคิดเหล่านี้ ให้มีเอกภาพและทิศทาง และการประเมินผลที่ชัดเจน ซึ่งระบบการประเมินผลในปัจจุบันยังไม่สะท้อนในมิตินี้มากนัก

แนวทางการปฏิรูปสังคมที่นำเสนอนี้ ดำเนินเรื่องราวส่วนหนึ่งตามแนวทางในพระราชดำริที่ว่า ให้ดำเนินการใด ๆ อย่างเป็นขั้นตอน เริ่มจากระดับเล็กไปหาใหญ่ และให้ทำสิ่งจำเป็นเฉพาะหน้าก่อนสิ่งอื่น นั่นคือ การแก้ไขปัญหาปากท้องและรายได้หนี้สินเสียก่อน (ลดความเหลื่อมล้ำ) จากนั้นจึงทำการพัฒนาอาชีพและดำรงอยู่ร่วมกันในสังคม (สร้างความปรองดอง) ตลอดจนสร้างความสามัคคีเป็นปึกแผ่นรวมพลังระหว่างกันในมิติที่เป็นไปได้ทางสังคม (เกิดความสมานฉันท์) ตามลำดับเช่นนี้

พลโท ศุภกร สงวนชาติศรไกร

การเสนอความเห็นของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
เพื่อรวบรวมและจัดทำเป็นความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอต่อคณะกรรมการ
ยกร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ

ชื่อ-สกุล พลโทศุภกร สงวนชาติศรโกร รองเสนาธิการทหารบก สมาชิก สมช. เลขที่ ๑๔๒

ประเด็นที่เสนอความเห็นที่ ๑

เสนอแนวทางการปฏิรูปประเทศไทยทางสังคม โดยให้มีบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ พ.ศ.....
หมวด ๒ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ มาตรา .. “รัฐจะต้องจัดระบบโครงสร้างการคุ้มครองทางสังคม
ขั้นพื้นฐานให้ประชาชนทุกคนและมีระบบประกันสังคมก้าวหน้า”

รายละเอียด

๑. หน้าที่ในลำดับต้น ๆ ของทุกรัฐ จำเป็นต้องกำหนดให้มีโครงสร้างพื้นฐานการคุ้มครอง
ทางสังคมให้กับประชาชนทุกคนในประเทศเป็นสำคัญ
๒. ประเทศไทยได้มีหน่วยต่าง ๆ หลายหน่วย ดำเนินการจัดสวัสดิการในรูปแบบของตนเอง
หลากหลายทางของแต่ละหน่วย แต่ก็ยังไม่ครอบคลุมประชาชนทุกคนอย่างแท้จริง โดยเฉพาะคนยากจนยากไร้
ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำของคนในสังคม
๓. ประเทศไทยจำเป็นต้องศึกษา วิเคราะห์ ปฏิรูป และบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญให้เป็นหน้าที่
แห่งรัฐ ที่จะต้องให้มีระบบโครงสร้างพื้นฐานการคุ้มครองทางสังคม (Social Protection Floor) เพื่อให้
ประชาชนคนไทยทุกคน ทุกสาขาอาชีพ ทุกเพศ ทุกวัย ก้าวข้ามระบบประชานิยมไปสู่สังคมสวัสดิการ
(welfare society) ในลักษณะสวัสดิการก้าวหน้า (welfare for all)
๔. ขณะเดียวกันควรขยายการคุ้มครองประกันสังคม โดยให้มีการออกแบบให้กำลังแรงงาน
(Labour Force) ทุกคน ซึ่งในปัจจุบันมีประมาณ ๓๙ - ๔๐ ล้านคน ควรได้รับการคุ้มครองประกันสังคม
ตั้งแต่เกิดจนเสียชีวิตในเรื่องค่าคลอด เงินสงเคราะห์บุตร เงินช่วยเหลือทุพพลภาพ ค่าทดแทนการ
ขาดรายได้กรณีเจ็บป่วย เงินช่วยเหลือกรณีเสียชีวิต เงินบำเหน็จบำนาญภาคประชาชน การว่างงานและอื่น ๆ
๕. ให้มีการบัญญัติกำหนดให้ออกแบบการขยายประกันสังคมในลักษณะระบบประกันสังคมก้าวหน้า
(Social Security Coverage) ซึ่งปัจจุบันครอบคลุมผู้มีสิทธิได้รับประกันสังคมแล้ว ๑๒,๙ ล้านคน ให้ครอบคลุม
ไปยังกำลังแรงงานทุกคน และประชาชนทั่วไปอีก ๔๐ - ๕๐ ล้านคน
๖. การดำเนินการดังกล่าวเป็นมาตรการสำคัญที่จะช่วยลดความเหลื่อมทางเศรษฐกิจและ
สังคมของประเทศ และจะเป็นแนวทางหนึ่งในการช่วยสร้างสรรคความปรองดองของคนในชาติ
๗. นอกจากนั้น ผลการดำเนินการจะทำให้ชาวนา ชาวไร่ ชาวนาน ที่เป็นกระดุกสันหลังของชาติ
รวมทั้งผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ ที่ยังไม่เคยได้รับการคุ้มครองประกันสังคมมีโอกาสเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคมตลอดจน
ได้มีส่วนร่วมจ่ายเงินสมทบร่วมกันระหว่างฝ่ายต่าง ๆ อันจะทำให้เกิดประกันสังคมชาวนา และประกันสังคม
วิชาชีพต่าง ๆ รวมทั้งจะทำให้ชาวนาและประชาชนคนไทย ได้มีบำเหน็จบำนาญครั้งแรกของประเทศไทย
๘. ผลลัพธ์ทั้งหมดนอกจากที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว ยังจะเป็นการช่วยสร้างวินัยการออมของ
คนในชาติ ช่วยลดปัญหาหนี้สินล้นพ้นตัวและหนี้สินครัวเรือนของประชาชน ตลอดจนเป็นการสร้าง
หลักประกันแห่งรายได้ของผู้สูงอายุ เพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุด้วย

นายสมชาย แสงการ

สมชาย แสงการ เลขที่สมาชิก 150

ข้อเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการวิสามัญในการรวบรวมความเห็นเพื่อจัดทำร่าง

รัฐธรรมนูญ ตามมาตรา 34 วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ

ข้อเสนอ ประเด็นการแก้ปัญหาทุจริตคอร์รัปชัน

1. ปรับปรุงกฎหมาย เพิ่มฐานความผิดต่อคดีทุจริตคอร์รัปชันของนักการเมืองและข้าราชการ ไม่มีอายุความ ทั้งในระหว่างถูกดำเนินคดีและศาลพิพากษาว่ามีความผิดแล้ว ถ้าผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนีไปในระหว่างถูกดำเนินคดีหรือระหว่างการพิจารณาของศาล มิให้นำระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนีรวมเป็นส่วนหนึ่งของอายุความ และเมื่อได้คำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำเลย ถ้าจำเลยหลบหนีไปในระหว่างต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษ
2. ใช้ระดับความรุนแรง หรือมูลค่าความเสียหายของคดีเป็นเกณฑ์ในการชี้วัดว่าคดีใดจะเข้าข่ายความผิดฐานทุจริตคอร์รัปชันหรือไม่ และให้กำหนดกรอบระยะเวลาการดำเนินคดี แต่สามารถขยายได้หากมีเหตุอันควร
3. กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งในฝ่ายบริหาร ฝ่ายตุลาการ ฝ่ายนิติบัญญัติ ข้าราชการระดับสูง ตั้งแต่ระดับอธิบดีหรือเทียบเท่า ต้องยื่นและเปิดเผยบัญชีทรัพย์สินต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
4. บุคคลที่ศาลตัดสินถึงที่สุดในคดีทุจริตคอร์รัปชัน เป็นผู้ขาดคุณสมบัติในการลงสมัครรับเลือกตั้งในทุกระดับ
5. มีการจัดตั้งศาลพิจารณาคดีทุจริตคอร์รัปชันเป็นการเฉพาะ และมีการกำหนดระยะเวลาเป็นกรอบที่เร่งรัดในการสอบสวน สั่งฟ้อง และพิจารณาคดีจนถึงที่สุด
6. ให้มีกองทุนสนับสนุนพลังพลเมือง ซึ่งจะเป็นกลไกการตรวจสอบที่สำคัญมาก
7. ให้มีการจัดตั้งศูนย์รับเรื่องร้องเรียน
8. คดีทุจริตคอร์รัปชัน ให้ ป.ป.ช. มีอำนาจสั่งฟ้องต่อศาลเองได้ ในกรณีที่อัยการสั่งไม่ฟ้องภายใน 30 วัน

ข้อเสนอ ด้านนิติธรรม ศาล การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ

1. ปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมทั้งระบบ ให้พ้นการถูกครอบงำด้วยอำนาจรัฐ การเมือง เงิน และอำนาจอื่นๆ ที่ทำให้กระบวนการยุติธรรมเสื่อม และต้องปฏิรูปคนไปพร้อม ๆ กับการปฏิรูประบบ ซึ่งเป็นเครื่องมือในการสร้างความเป็นธรรมและความสงบในสังคม
 - ระบบตำรวจ ปฏิรูปโครงสร้างตำรวจใหม่ให้มีการกระจายอำนาจมากขึ้น และลดขนาดการบริหารของตำรวจลง และให้เพิ่มบทบาทความสำคัญแก่โครงสร้าง กลไก และระบบตำรวจท้องถิ่น
 - ระบบอัยการ ให้มีความเป็นอิสระ พ้นจากอำนาจการเมือง โดยไม่ให้รับตำแหน่งอื่นระหว่างเป็นพนักงานอัยการรวมทั้งเป็นกรรมการหรืออนุกรรมการในรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นใด
 - ระบบตุลาการ ปรับปรุงระบบการพิจารณาคดีอย่างจริงจัง ให้กำหนดกรอบระยะเวลาในการดำเนินการไว้อย่างชัดเจน จัดทำประมวลจริยธรรมตุลาการเพื่อสร้างความเชื่อมั่นศรัทธาของสังคม
 - ระบบราชทัณฑ์ ปรับยุทธศาสตร์ราชทัณฑ์ ให้เป็นโรงเรียนและศูนย์การผลิต ให้เพิ่มแนวคิดในการใช้แรงงานนักโทษ ปรับปรุงพัฒนาระบบการลงโทษ รวมทั้งให้นำเทคโนโลยีเรือนจำมาใช้ในระบบงานของราชทัณฑ์ให้มากขึ้น เช่น การใช้เทคโนโลยีสำหรับใช้ในการควบคุม การแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขัง การใช้เทคโนโลยีทดแทนกำลังเจ้าหน้าที่ เป็นต้น
 - กรมสอบสวนคดีพิเศษ ให้ปลอดจากการถูกครอบงำจากฝ่ายการเมือง

ข้อเสนอนักการเมือง สมาชิกรัฐสภา และคณะรัฐมนตรี

รัฐสภา เป็นสภาคู่เหมือนเดิม แต่ให้ลดจำนวนสมาชิกทั้งสองสภาให้มีจำนวนไม่เกิน 500 คน

- สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) จำนวนสมาชิก 350 คน มาจากการเลือกตั้งทางตรงจากทุกจังหวัดและให้จังหวัดเป็นเขตการเลือกตั้ง โดยให้พรรคการเมืองจัดทำบัญชีรายชื่อผู้สมัครให้ประชาชนเลือก แล้วนำคะแนนที่ได้มาคำนวณเป็นสัดส่วนของส.ส. ในแต่ละพรรคในแต่ละจังหวัด

- สมาชิกวุฒิสภา (ส.ว.) จำนวนสมาชิกไม่เกิน 150 คน มีการเลือกตั้งและการสรรหาให้ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งในแต่ละจังหวัด ๆ ละ 1 คน รวม 77 คน ส่วนที่เหลืออีก 73 คน มาจากการสรรหาจากคณะกรรมการสรรหา คณะหนึ่งซึ่งมีจำนวน 12 คน ประกอบด้วย ประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครองสูงสุด ประธานผู้ตรวจการแผ่นดิน ประธานกรรมการการเลือกตั้ง ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประธานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ประชานที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย กรรมการกฤษฎีกา ที่ประชุมใหญ่มอบหมาย ผู้พิพากษาในศาลฎีกาที่ประชุมใหญ่มอบหมาย และตุลาการในศาลปกครองสูงสุดที่ประชุมใหญ่มอบหมาย

- นายกรัฐมนตรี มาจากการเลือกตั้งโดยตรง
 - คณะรัฐมนตรีต้องไม่เป็นส.ส.
-

นายสาริต ชาญเชาว์กุล

การเสนอความเห็นของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
เพื่อรวบรวมและจัดทำเป็นความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอต่อคณะกรรมการ
ยกร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ

นายสาธิต ชาญเขาวนกุล
 เลขที่สมาชิก ๑๖๓

ประเด็นที่เสนอความเห็นที่ ๑ : รัฐควรกำหนดนโยบายการจัดซื้อจัดจ้างของรัฐ (Government procurement) เพื่อส่งเสริมให้มีการพัฒนาเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมในประเทศ

รายละเอียด : การจัดซื้อจัดจ้างของรัฐเป่ากลไกสำคัญให้เกิดการพัฒนาเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมของประเทศ ดังตัวอย่างของหลายประเทศ เป็นสหรัฐฯ ยุโรป ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ และจีน เป็นต้น

การจัดซื้อจัดจ้างไม่ใช่...การตัดสินใจที่ราคาต่ำสุดแต่ต้องพิจารณาปัจจัยอื่นประกอบ เพราะการทำให้มีการพัฒนาเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมในประเทศ จะส่งผลกระทบต่อเนื่องในระยะยาวในคุณค่าทางเศรษฐกิจและสังคม (Economic and social value) การจ้างงานและการพัฒนาความสามารถของประเทศ

ประเด็นที่เสนอความเห็นที่ ๒ : รัฐควรกำหนดเงื่อนไขในโครงการลงทุนขนาดใหญ่ของรัฐ เช่น โครงการรถไฟรางคู่ รถไฟความเร็วสูงและระบบขนส่งมวลชน จะต้องมีส่วนของการผลิต

รายละเอียด : ในประเทศและมีสัดส่วนสูงมากขึ้นในระยะยาวการกำหนด Tor ของการจัดซื้อจัดจ้างให้มีบางส่วนมากจากการผลิตในประเทศเป็นเงื่อนไข แม้จะมีราคาที่สูงกว่าเมื่อเทียบกับการนำเข้าเนื่องจากระยะแรกการผลิตในประเทศจะมีต้นทุนที่สูงและผลิตในปริมาณน้อยแต่การกำหนดเช่นนี้จะช่วยเกื้อหนุนให้มีการพัฒนาเป็นอุตสาหกรรมที่สามารถแข่งขันได้ในระยะยาวเพราะรัฐจะมีโครงการลงทุนเพิ่มอีกมากในอนาคต ดังตัวอย่างของการพัฒนาของประเทศจีนในโครงการรถไฟความเร็วสูงที่เริ่มต้นจากการนำเข้าเทคโนโลยีและพัฒนาเป็นเทคโนโลยีของตนเอง กลายเป็นอุตสาหกรรมระดับโลก

ประเด็นที่เสนอความเห็นที่ ๓ : รัฐต้องกำหนดนโยบายส่งเสริมสนับสนุนผลักดันการพัฒนาผลงานวิจัยด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่เชิงพาณิชย์ให้ได้ผลและพัฒนาเป็นธุรกิจที่สร้างผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและความสามารถของประเทศ

เหตุผล : เศรษฐกิจของประเทศไทยไม่สามารถพัฒนาได้อย่างก้าวกระโดด ตกอยู่ในสถานะที่เรียกว่า “กับดักรายได้ปานกลาง Middle income trap” อีกทั้งต้องพึ่งพาการนำเข้าเทคโนโลยีและผลิตภัณฑ์ ในการสร้างความทันสมัยของประเทศ (Modernization)

แนวทางหนึ่งในการแก้ปัญหา ไทยจะต้องพยายามพัฒนาให้เกิดธุรกิจและอุตสาหกรรมบน พื้นฐานของเทคโนโลยีที่พัฒนาขึ้นในประเทศ มีมูลค่าเพิ่มสูงตรงความต้องการของตลาดและสามารถ แข่งขันได้ในตลาดโลก ประกอบกับประเทศไทยได้มีการลงทุนในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้าน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสร้างบุคลากรนักวิจัย สร้างอุทยานวิทยาศาสตร์และดำเนินการวิจัยใน หลายๆ สาขาในมหาวิทยาลัยชั้นนำหลายแห่งและสถาบันวิจัย มีผลงานวิจัยต่างๆในขั้นพื้นฐาน (Basic research) ที่มีศักยภาพและความเป็นไปได้ที่จะพัฒนาสู่เชิงพาณิชย์ แต่ขาดปัจจัยและมาตรการ สนับสนุนที่มีประสิทธิภาพเพื่อจูงใจให้ภาคเอกชนผู้ที่ในใจนำไปต่อยอดพัฒนาเป็นธุรกิจเพราะมีความเสี่ยง สูง

ประเด็นที่เสนอความเห็นที่ ๒ : รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ให้สิทธิแก่ประชาชน
 ในการฟ้องร้องของรัฐ 10๘ สิทธิของรัฐสภา รัฐสภาควมของรัฐ
 11๐:ระบบการเลือกตั้งใหม่ ก=ต้องเลือกตั้งด้วยระบบสัดส่วน
 รายละเอียด : ให้ปรับบทที่ 11๐: ให้เลือกตั้งสมาชิกอื่นให้ครบ: 0:๗๖

บทบัญญัติ TOR ของ ม.ร.ต.ช. ส.ส. ส.ว. ให้มี ๒๖๖ คน
 ส.ส. ก. ๑๖๖ คน ส.ว. ๑๐๐ คน เป็นสัดส่วน ๖๖:๓๓ 11๖:๑๐๐
 ส.ส. ก. ๑๖๖ คน ส.ว. ๑๐๐ คน เป็นสัดส่วน ๖๖:๓๓ 11๖:๑๐๐
 ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญากรรม: ๑๖๖:๑๐๐

บทบัญญัติมาตรา ๑๖๖: ๑๖๖:๑๐๐ ให้มี ๒๖๖ คน

๑๖๖:๑๐๐ ๑๖๖:๑๐๐ ๑๖๖:๑๐๐ ๑๖๖:๑๐๐ ๑๖๖:๑๐๐ ๑๖๖:๑๐๐
 รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ให้สิทธิแก่ประชาชนในการฟ้องร้องของรัฐ

๑๖๖:๑๐๐ ๑๖๖:๑๐๐ ๑๖๖:๑๐๐ ๑๖๖:๑๐๐ ๑๖๖:๑๐๐ ๑๖๖:๑๐๐
 รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ให้สิทธิแก่ประชาชนในการฟ้องร้องของรัฐ
 และเป็นการแก้ไขมาตรา 11๐:๑๐๐ ๑๖๖:๑๐๐ ๑๖๖:๑๐๐
 รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ให้สิทธิแก่ประชาชนในการฟ้องร้องของรัฐ

1

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๓๐๓๑๑๑ ๒๒๒๒๒๒๒ ๑๖๓

ปรี:๑๖๓ | เลขที่ความลับ 3 :

รัฐสภาแห่งไทย มีมติเห็นชอบร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่
การแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งนี้มีสาระสำคัญ ๑๐ ประเด็น
1.10: สภาผู้แทนราษฎร มีอำนาจถอดถอน 1/3 ของสมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎร
1.10: คณะรัฐมนตรี = ทบอ. ๑๖ คน
1.10: คณะรัฐมนตรี = ทบอ. ๑๖ คน

1.10: ๑๐ :

ประเทศไทยกำลังเผชิญกับวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ
และสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับปัญหา
"กับดักรายได้ปานกลาง middle income trap" ซึ่งทำให้
ประเทศไทยไม่สามารถก้าวข้ามไปสู่สังคม
ที่มีความทันสมัย (modernisation)

การแก้ไขปัญหาประเทศไทยในระยะยาว
จำเป็นต้องมีการปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจ
และสังคมอย่างจริงจัง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
การปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม
ให้มีความทันสมัยและสามารถแข่งขัน
ในระดับสากลได้ การปฏิรูปโครงสร้าง
เศรษฐกิจและสังคมจำเป็นต้องมีการ
ปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม
ให้มีความทันสมัยและสามารถแข่งขัน
ในระดับสากลได้ การปฏิรูปโครงสร้าง
เศรษฐกิจและสังคมจำเป็นต้องมีการ
ปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม
ให้มีความทันสมัยและสามารถแข่งขัน
ในระดับสากลได้

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๒

๑๖๙๑๓ ก = ๑๖๙๑๓ กู๋เซ็งมาคี่ ๑๖๙๑๓ กู๋เซ็งมาคี่

๑๖๙๑๓ กู๋เซ็งมาคี่ ๑๖๙๑๓ กู๋เซ็งมาคี่ ๑๖๙๑๓ กู๋เซ็งมาคี่

๑๖๙๑๓ กู๋เซ็งมาคี่ ๑๖๙๑๓ กู๋เซ็งมาคี่ ๑๖๙๑๓ กู๋เซ็งมาคี่

๑๖๙๑๓ กู๋เซ็งมาคี่ ๑๖๙๑๓ กู๋เซ็งมาคี่ ๑๖๙๑๓ กู๋เซ็งมาคี่

รศ.ชูศักดิ์ ลิ้มสกุล

แบบฟอร์ม

การเสนอความเห็นของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เพื่อรวบรวมจัดทำเป็นความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติเสนอต่อคณะกรรมการ

ยกร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ

ชื่อ รองศาสตราจารย์ชูศักดิ์ นามสกุล ลิ่มสกุล

เลขที่สมาชิก 171

ประเด็นที่เสนอความเห็นที่๑ : การมีส่วนร่วมจากประชาชน

รายละเอียด : เพื่อให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและมีความรู้สึกว่ามีส่วนร่วมในการจัดทำรัฐธรรมนูญ และรู้สึกว่ายรัฐธรรมนูญเป็นของเขา ก็ควรที่จะทำประชามติและนำข้อคิดเห็นที่ได้จากการทำประชามติมาปรับปรุงและเมื่อได้ฉบับสมบูรณ์ต้องทำประชามติจากประชาชนดังเช่นรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐

ประเด็นที่เสนอความเห็นที่๒ : ระบบเลือกตั้ง

รายละเอียด : จากข้อมูลการเลือกตั้งเมื่อปี 2550 และ 2554 ผลการลงคะแนนแบบสัดส่วนระหว่างพรรคพลังประชาชนหรือพรรคเพื่อไทยเมื่อเทียบกับพรรคประชาธิปัตย์ จะเห็นได้ว่าไม่แตกต่างกันมากนัก แต่ปรากฏว่าจำนวนที่นั่งในสภาฯของทั้งสองพรรคการเมืองมีความแตกต่างกันอย่างมาก ทั้งนี้เนื่องมาจากระบบการเลือกตั้งของไทยใช้ระบบผสมที่แยกขาดจากกัน กล่าวคือ ใช้ระบบเลือกตั้งแบบแบ่งเขต กับ ระบบสัดส่วน โดยกำหนดจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแยกขาดจากกัน โดยสมาชิกสภาจากระบบสัดส่วนมีจำนวนน้อยกว่ามาก ในขณะที่พรรคพลังประชาชนหรือพรรคเพื่อไทยได้จำนวนที่นั่งจากระบบแบ่งเขตเลือกตั้งเป็นจำนวนมาก(ซึ่งผู้ชนะในบางเขตเลือกตั้งอาจจะไม่ใช่ผู้ที่ได้รับคะแนนเสียงสูงสุดจากประชาชนในเขคนั้นก็ได้) ทำให้สัดส่วนของที่นั่งในสภาฯของทั้งสองพรรคมีความแตกต่างกันอย่างมาก ซึ่งไม่สะท้อนเสียงที่แท้จริงของประชาชน

ระบบเลือกตั้งภายใต้รัฐธรรมนูญใหม่จึงควรจะเป็นระบบสัดส่วนที่จะแก้ไขปัญหาการไม่สะท้อนเสียงที่แท้จริงของประชาชนได้ โดยกำหนดให้ประชาชนมีสิทธิลงคะแนน 2 ส่วน คือระบบแบ่งเขต และระบบสัดส่วน แต่ในการคำนวณที่นั่งในสภาให้คำนวณจากคะแนนในระบบสัดส่วนเสียก่อน นั่นหมายความว่าคะแนนในระบบสัดส่วนจะเป็นตัวชี้ขาดว่าพรรคการเมืองแต่ละพรรคจะมีที่นั่งในสภามากน้อยเพียงใด หลังจากนั้นจึงมาพิจารณาผลการเลือกตั้งในระบบแบ่งเขต โดยผู้ชนะจากระบบแบ่งเขตจะถือว่าเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคการเมืองนั้น พรรคการเมืองหนึ่งได้ที่นั่งจากระบบแบ่งเขตจำนวนเท่าใดให้นำไปหักลบจากจำนวนที่นั่งในสภาทั้งหมด หากพรรคการเมืองดังกล่าวยังขาดสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอยู่จำนวนเท่าใดให้นำบุคคลที่มีรายชื่อจากบัญชีรายชื่อที่ได้จัดทำไว้ตามลำดับมาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ตัวอย่าง หากการเลือกตั้งหนึ่งมีจำนวน ส.ส. ได้ 100 คน มีพรรคการเมืองเข้าร่วมแข่งขัน 3 พรรคการเมือง โดยแต่ละพรรคการเมืองมีคะแนนในระบบสัดส่วน ดังนี้

พรรค ก. ได้คะแนนในระบบสัดส่วน	ร้อยละ 25
พรรค ข. ได้คะแนนในระบบสัดส่วน	ร้อยละ 40
พรรค ค. ได้คะแนนในระบบสัดส่วน	ร้อยละ 35

จากผลคะแนนในระบบสัดส่วน จะทำให้พรรค ก. ได้ที่นั่งในสภา 25 ที่นั่ง พรรค ข. 40 ที่นั่ง และพรรค ค. 35 ที่นั่ง ขั้นตอนต่อไปคือการพิจารณา ส.ส. ในระบบแบ่งเขต หากปรากฏว่าพรรค ก. ได้ ส.ส. ในระบบแบ่งเขต 20 คน พรรค ก. ก็สามารถนำบุคคลตามบัญชีรายชื่อมาเป็น ส.ส. ได้อีก 5 คน รวมเป็น 25 คน ส่วนพรรค ข. ได้ ส.ส. แบบแบ่งเขตจำนวน 42 คน จะเห็นได้ว่าเต็มจำนวนที่พรรค ข. จะมีที่นั่งในสภาได้ กรณีนี้ ส.ส. ในระบบแบ่งเขตอีกสองคนที่เกินจำนวนที่นั่งย่อมต้องมีสิทธิเข้าไปในสภา พรรค ข. จึงมีที่นั่งได้ 42 ที่นั่ง ส่วนพรรค ค. ได้ ส.ส. แบบแบ่งเขตจำนวน 33 คน พรรค ค. ก็สามารถนำบุคคลในบัญชีรายชื่อมาเป็น ส.ส. ได้อีก 2 คน

การเลือกตั้งในระบบสัดส่วนนี้จะทำให้ความแตกต่างของจำนวนเสียงของประชาชนกับที่นั่งในสภามีไม่มากนัก และสามารถสะท้อนเสียงของประชาชนได้ดีกว่าระบบเดิมที่เคยใช้ อีกทั้งยังสามารถป้องกันมิให้พรรคใดพรรคหนึ่งมีจำนวน ส.ส. มากเกินกว่าจำนวนเสียงของประชาชนที่เลือกพรรคของตน

ประเด็นที่เสนอความเห็นที่๑ : การมีสองสภา

รายละเอียด : รัฐสภาควรมีสองสภา คือสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภาเพื่อให้มีการถ่วงดุลในอำนาจนิติบัญญัติ

พลโท สุวโรจน์ ทิพย์มงคล

การเสนอความเห็นของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
เพื่อรวบรวมและจัดทำเป็นความเป็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอต่อคณะกรรมการธิการ
ยกร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ

พลโท สุวโรจน์ ทิพย์มงคล

เลขที่สมาชิก ๑๗๖

ประเด็นที่เสนอความเห็นที่ ๑ : เรื่องการแก้ไขปัญหาทุจริตคอร์ปชั่นของนักการเมืองและข้าราชการ

รายละเอียด : ปัญหาทุจริตคอร์ปชั่นในเมืองไทยเป็นปัญหาที่ฝังรากลึกในสังคมไทยจนแทบจะเป็นที่ยอมรับของคนไทยไปแล้ว ซึ่งปัญหาดังกล่าวนี้ถือว่าเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศให้เจริญรุ่งเรือง หากไม่มีการแก้ไขปัญหานี้อย่างจริงจังในทุกระดับก็จะนำไปพาประเทศไปสู่ความหายนะได้ ประเทศที่พัฒนาได้เจริญรุดหน้าได้อย่างรวดเร็วนั้นจะเอาจริงกับการปราบการทุจริตเป็นอย่างมาก และหากมีผู้กระทำการทุจริตแล้วถูกจับได้ก็ต้องถูกลงโทษอย่างรุนแรง เช่น ตัดคุก ยึดทรัพย์สิน หรือแม้แต่ประหารชีวิต ไม่ยกเว้นแม้แต่ผู้ที่ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีก็ตาม

ปัญหาการทุจริตในบ้านเมืองไทยปัจจุบันนั้น การทุจริตที่น่ากลัวมากที่สุดก็ได้แก่การทุจริตของผู้ที่เป็นตัวแทนของประชาชนซึ่ง ได้แก่ นักการเมืองนั่นเอง เพราะนักการเมืองเมื่อได้อำนาจเข้ามาแล้วหากใช้อำนาจในการออกกฎหมาย หรือแก้กฎหมายเพื่อเอื้อประโยชน์ต่อกลุ่มพวกพ้องตัวเองให้สามารถทุจริตได้ง่ายดายขึ้น และไม่ต้องรับโทษจากการกระทำด้วย ก็จะเกิดผลเสียต่อคนไทยทั้งชาติ เช่น การออกกฎหมาย หรือแก้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์แห่งชาติโดยไม่คำนึงถึงผลได้ผลเสียของชาติแต่มุ่งให้ตัวเองและพวกพ้องได้รับประโยชน์เป็นหลัก ส่วนข้าราชการก็เช่นเดียวกันโดยเฉพาะข้าราชการระดับสูงที่ร่วมมือกับนักการเมืองร่วมกันทุจริตเชิงนโยบาย หรือทุจริตในรูปแบบต่างๆ อันก่อให้เกิดความสูญเสียอย่างใหญ่หลวงต่อประเทศชาติ

ข้อเสนอในการแก้ปัญหา : ดังนี้

๑. ควรมีการแบ่งประเภทกฎหมายในรัฐธรรมนูญเป็น ๒ ประเภท ดังนี้

๑.๑ ประเภทที่ ๑ ได้แก่ กฎหมายที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติ เช่น กฎหมายเกี่ยวกับสถาบันหลักของชาติ กฎหมายเกี่ยวกับทรัพยากรและผลประโยชน์ของชาติ และกฎหมายเกี่ยวกับการลงโทษผู้ทุจริตคอร์ปชั่น เป็นต้น ซึ่งกฎหมายประเภทนี้ที่หากจะมีการแก้ไขแล้ว ควรมีกระบวนการแก้ไขกฎหมายที่รอบคอบรัดกุมมากกว่าปกติ ซึ่งจะมอบให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเพียงแค่ ๒ ฝ่ายเหมือนเดิมคงไม่ได้ เพราะปัญหาความวุ่นวายที่เกิดขึ้นในบ้านเมืองหวังที่ผ่านมา

ส่วนหนึ่งก็มาจากสาเหตุในการที่นักการเมืองที่กุมอำนาจเบ็ดเสร็จทั้ง ๒ สภา พยายามแก้ไขกฎหมาย เพื่อเอื้อต่อผลประโยชน์ของกลุ่มตนเองโดยไม่คำนึงถึงผลประโยชน์แห่งชาติ

๑.๒ ประเภทที่ ๒ ได้แก่ กฎหมายที่ไม่กระทบต่อความมั่นคง เช่น กฎหมายเกี่ยวกับการบริหารบ้านเมืองทั่วไป เป็นต้น โดยกฎหมายประเภทนี้ให้เป็นหน้าที่ของอำนาจหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา

๒. ควรมีการตั้งองค์กรเพื่อตรวจสอบถ่วงดุลในการผ่านร่างกฎหมาย ประเภทที่ ๑ เพิ่มขึ้น

๓. ในการแก้ไขกฎหมายประเภทที่ ๑ ควรจะต้องผ่านความเห็นชอบของสภาและองค์กรใดๆ เพื่อร่วมตรวจสอบถ่วงดุลในการแก้กฎหมายก่อน รวมทั้งควรจะต้องมีการทำประชามติด้วย นอกจากนี้ ควรกำหนดบทลงโทษของผู้กระทำความผิดตามกฎหมายประเภทนี้ให้รุนแรง รวดเร็ว และจริงจัง

นางสาวณี สุวรรณชีพ

พลเอก งามอาจ พงษ์ศักดิ์

~~แบบฟอร์ม~~

การเสนอความเห็นของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

เพื่อรวบรวมและจัดทำเป็นความเห็นของสภาผู้แทนราษฎร เสนอต่อคณะกรรมการ

ยกร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ

X ชื่อ พล.อ. อดิศักดิ์ นามสกุล พงษ์ศักดิ์

เลขที่สมาชิก 181

ประเด็นที่เสนอความเห็นที่ ๑ : ตามกรอบยกร่างรัฐธรรมนูญ ภาค ๑ หมวด ๒ ประชาชน (ส่วนที่ ๑-๓)

๑. รัฐต้องจัดให้มีการสนับสนุนด้านการศึกษา กีฬา และกำหนดนโยบายอย่างต่อเนื่อง จัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ เพื่อให้ผู้เรียนมีความใฝ่รู้ ใฝ่เรียน ตลอดชีวิต มีจิตสำนึกในความรักชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ อนุรักษ์วิถีชีวิต ดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดถือการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต และวัฒนธรรมของสังคมไทย

๒. รัฐต้องให้การรับรองและคุ้มครองสิทธิการศึกษาของบุคคลในทุกรูปแบบ โดยให้มีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาไม่น้อยกว่าสิบสองปี ต้องจัดให้ทั่วถึงมีคุณภาพไม่เก็บค่าใช้จ่าย

๓. จัดรูปแบบกิจการการเรียนรู้ และสื่อส่งเสริมการเรียนรู้อย่างหลากหลายและทั่วถึง เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนและตอบสนองต่อความต้องการของสังคม

๔. เด็กและเยาวชนต้องได้รับการคุ้มครองจากรัฐ มิให้ถูกละเมิดหรือใช้ความรุนแรง หรือแทรกแซง หรือจำกัดสิทธิจะกระทำไม่ได้

๕. รัฐต้องจัดสรรทรัพยากร หรือสวัสดิการสังคมใดๆ ให้กับประชาชน โดยคำนึงถึงหลักความเสมอภาค หลักความเป็นธรรม หลักความทั่วถึง หลักความเพียงพอ และหลักความเคารพในศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์

หลักการจัดสรรทรัพยากรหรือบริการสวัสดิการสังคมให้แก่ประชาชนที่รัฐควรยึดถือเป็นแนวปฏิบัติ

เงื่อนไขสำคัญประการหนึ่งที่ยังรบกวนฝังลึกสร้างความแตกแยกให้เกิดขึ้นในสังคมไทยมาช้านาน คือ การจัดสรรทรัพยากรหรือบริการสวัสดิการสังคมจากรัฐให้แก่ประชาชนที่ก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำชายช่องว่างทางเศรษฐกิจและสังคม ให้ห่างออกไปมากขึ้นระหว่างกลุ่มคนที่มีโอกาสมากกว่าเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว กับกลุ่มคนที่มีโอกาสน้อยกว่า (Have and Have not) ดังนั้นหากรัฐมีความมุ่งมั่นอย่างแน่วแน่ที่จะลดความขัดแย้ง หรือความแตกแยกในสังคมไทย ให้น้อยลงและหมดไปที่สุดในที่สุด คือ การจัดสรรทรัพยากรหรือบริการสวัสดิการสังคมจากรัฐ ให้แก่ประชาชนในฐานะที่เป็นพลเมืองของรัฐบนพื้นฐานของความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของทุกคน โดยกำหนดไว้เป็นหลักการที่ชัดเจน ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ ซึ่งมี ๕ ประการสำคัญ ได้แก่

๑. หลักความเสมอภาค (Equality) การจัดสรรทรัพยากรหรือบริการสวัสดิการสังคมที่ควรยึดหลักความเสมอภาค คือ ทรัพยากรหรือสวัสดิการสังคมที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับสิทธิในการที่จะมีชีวิตอยู่รอดปลอดภัย ตามหลักสิทธิมนุษยชน และมีสิทธิอันชอบธรรมในฐานะพลเมืองของรัฐในระบบประชาธิปไตย ซึ่งเป็นสิทธิที่ทุกคนต้องได้รับอย่างเท่าเทียมกันตลอดช่วงชีวิต เช่น สิทธิในการได้รับการคุ้มครองชีวิตและทรัพย์สินจากรัฐ การได้รับบริการสิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐานในการดำรงชีวิตประจำวัน เกี่ยวกับการอุปโภค บริโภคต่างๆ เป็นต้น

๒. หลักความเป็นธรรม (Equity) เป็นหลักที่ใช้ในการจัดสรรทรัพยากรหรือบริการสวัสดิการสังคมที่เคารพในความแตกต่างของมนุษย์และเป็นไปเพื่อสร้างความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นในสังคม โดยมุ่งเสริมเติมเต็มให้กับประชาชนกลุ่มที่ด้อยกว่าทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม หรือไม่สามารถดูแลตนเองได้ โดยรัฐสร้างเครื่องมือทดสอบความจำเป็นหรือเครื่องมือวัดที่เรียกว่า “ Means Test ” ขึ้นมา โดยกลุ่มที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย (Mean) ก็คือกลุ่มที่ด้อยกว่า ซึ่งหลักความเป็นธรรมจะขัดแย้งกับหลักความเสมอภาค ทั้งนี้เพราะคนเรามีความแตกต่างกัน ทั้งขีดความสามารถที่คิดตัวมาโดยกำเนิด และที่เกิดขึ้นภายหลัง อันเนื่องจากปัจจัยแวดล้อมต่างๆ ดังนั้นหากรัฐจัดสรรทรัพยากรหรือบริการสวัสดิการสังคมใดๆ โดยยึดหลักความเสมอภาคกับทุกคน ความไม่เป็นธรรมก็จะเกิดขึ้นทันที ซึ่งหลักความเป็นธรรมนี้มีทั้งความเป็นธรรมตามแนวนอน (Horizontal Equity) คือกลุ่มคนที่มีโอกาสเท่าเทียมกันควรจะได้รับ การจัดสรรทรัพยากรหรือการสวัสดิการสังคมใดๆ ที่เท่าเทียมกัน (เสมอภาคกัน) และความเป็นธรรมตามแนวตั้ง (Vertical Equity) คือ กลุ่มคนที่มีโอกาสมากกว่าควรจะได้รับ การจัดสรรทรัพยากรหรือบริการสวัสดิการสังคมบางอย่างน้อยกว่ากลุ่มคนที่มี

โอกาสน้อยกว่าหรืออาจจะไม่ควรถูกได้รับ เช่น การได้รับเงินค่าใช้จ่ายต่อหัวเท่าเทียมกันทุกคนตั้งแต่บุตรหลานที่ร่ำรวยที่สุดจนกระทั่งถึงบุตรหลานคนที่ยากจนที่สุด หรือในกรณีเรียนฟรี ๒ ปี ก็น่าจะให้กับบุตรหลานของกลุ่มคน ๖๐% สุดท้ายของประเทศเท่านั้น เป็นต้น

๓. หลักความทั่วถึง (Coverage) คือในการจัดสรรทรัพยากรหรือบริการสวัสดิการสังคมใดๆ ให้กับกลุ่มคนใดๆ เมื่อพิจารณาตามหลักความเสมอภาค และความเป็นธรรมแล้วก็ให้ ให้ทั่วถึง เพราะมิฉะนั้นแล้วความไม่เป็นธรรมก็จะเกิดขึ้นทันทีเช่นเดียวกัน เพราะจะกลายเป็นการ “เลือกปฏิบัติ”

๔. หลักความเพียงพอ (Adequacy) ในการจัดสรรทรัพยากรหรือบริการสวัสดิการสังคมใดๆ ให้กับกลุ่มคนใดๆ เมื่อพิจารณาโดยยึดหลักความเสมอภาค ความเป็นธรรม และความทั่วถึงแล้วก็ต้องให้อย่างเพียงพอ ซึ่ง “เพียงพอ” ในที่นี้หมายถึง เพียงพอต่อความจำเป็นในการดำรงชีวิตอยู่รอดหรืออย่างปกติสุข ทั้งนี้รัฐต้องพิจารณาศักยภาพในด้านต่างๆ ของประเทศ

๕. หลักความเคารพในศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ (Human Dignity) ในการจัดสรรทรัพยากรหรือบริการสวัสดิการสังคมใดๆ จากรัฐให้แก่กลุ่มคนใดๆ ก็ตามต้องมีทำที่ทั้งเป็นการปฏิบัติและเจตนารมณ์ในเชิงนโยบายต้องสะท้อนให้เห็นถึงความเคารพในศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ของประชาชน คือ มีความเชื่อว่าทุกคนมีความสามารถ และความสามารถของคนสามารถพัฒนาได้ ดังนั้นแนวคิดในการพัฒนาของรัฐจะต้องไม่เป็นไปเพื่อการสงเคราะห์ หรือ “การ โอบอุ้มตลอดชีวิต” แต่เป็นไปเพื่อการพัฒนา และมนุษย์โดยปกติแล้ว วันหนึ่งเมื่อเขามีความพร้อม เขาก็ต้องการหยิบยื่นสิ่งที่เขามีนั่นให้กับคนอื่น ให้กับสังคม เช่นเดียวกัน หากมีทางเลือก มีโอกาสไม่มีใครต้องการเป็นภาระของคนอื่น ของสังคมตลอดไป

หลักการจัดสรรทรัพยากรหรือบริการสวัสดิการสังคม จากรัฐแก่ประชาชนทั้ง ๕ ประการดังที่กล่าวมานั้น หากได้บัญญัติไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ เชื่อว่าจะเป็นกลไกสำคัญในการสร้างความเท่าเทียม ความเป็นธรรมที่ยั่งยืนให้เกิดขึ้นในสังคมไทย ความขัดแย้งของสังคมไทยอันเกิดเนื่องมาจากความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมก็จะไม่เป็นเงื่อนไขสำหรับสังคมไทยอีกต่อไป

ประเด็นที่เสนอความเห็นที่ ๒ : ตามกรอบขร่างรัฐธรรมนูญ ภาค ๔ หมวด ๑ (ลดความเหลื่อมล้ำ)

รัฐต้องจัดสรรทรัพยากรหรือบริการสวัสดิการสังคม โดยยึดหลักความเป็นธรรมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ

ในกรณีที่กลุ่มบุคคลมีโอกาสด้านเศรษฐกิจและสังคมเท่าเทียมกัน ควรจัดสรรทรัพยากรหรือบริการสวัสดิการสังคมนั้นๆ อย่างเท่าเทียมกัน หรือในกรณีที่กลุ่มคนมีโอกาสด้านเศรษฐกิจและสังคมสูงกว่ากลุ่มบุคคลที่มีโอกาสด้านเศรษฐกิจและสังคมน้อยกว่า ต้องได้รับการจัดสรรทรัพยากรหรือบริการสวัสดิการสังคมจากรัฐที่น้อยกว่า หรือในกรณีที่ต้องรับผิดชอบจ่ายภาษีแก่รัฐ กลุ่มคนที่มีความสามารถทางเศรษฐกิจเท่าเทียมกันควรรับผิดชอบจ่ายภาษีเท่ากัน ส่วนกลุ่มคนที่มีความสามารถทางเศรษฐกิจสูงกว่าควรจ่ายภาษีให้กับรัฐในอัตราที่สูงกว่ากลุ่มคนที่มีความสามารถทางเศรษฐกิจน้อยกว่า

ประเด็นที่เสนอความเห็นที่ ๓ : ตามกรอบขร่างรัฐธรรมนูญ ภาค ๔ หมวด ๒ (ปรองดอง)

รัฐต้องจัดให้มีกระบวนการยุติธรรม และสร้างความสมานฉันท์เพื่อความปรองดอง

รัฐต้องจัดให้มีกระบวนการยุติธรรม การบริหารราชการแผ่นดิน การจัดสรรทรัพยากรหรือบริการสวัสดิการสังคมและความรับผิดชอบของประชาชนในฐานะพลเมืองของรัฐ ยึดบนหลักของความยุติธรรม ไม่เลือกปฏิบัติหรือสร้างความเหลื่อมล้ำให้เกิดขึ้นในสังคม รวมทั้งเสริมสร้างความสมานฉันท์ให้กับคนในชาติ เกิดความสามัคคี ไม่มีการแบ่งแยก

ประเด็นที่เสนอความเห็นที่ ๔ : รัฐต้องกระจายโอกาสทางการศึกษาโดยใช้คลื่นความถี่ทุกชนิดเพื่อสนับสนุนและส่งเสริมการศึกษา ต้องให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วม

รัฐต้องจัดสรรคลื่นความถี่ทุกชนิดเพื่อกระจายโอกาสทางการศึกษาให้เข้าถึงประชาชน ทุกพื้นที่ได้อย่างทั่วถึง เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในทุกรูปแบบ ทั้งนี้รัฐจะต้องจัดสรรคลื่นความถี่เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในสัดส่วนที่เหมาะสม ซึ่งจะทำให้เกิดประโยชน์กับผู้เรียนในการส่งเสริมการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิต ของประชาชนอย่างทั่วถึง

ประเด็นที่เสนอความเห็นที่ ๕ : ภาค ๒ หมวด ๒ ๑ รัฐต้องกำหนดบทบาทและความสัมพันธ์ระหว่างข้าราชการ นักการเมือง และประชาชน โดยไม่แทรกแซง

รัฐต้องจัดให้มีการถ่วงดุลอำนาจระหว่างข้าราชการ นักการเมือง และประชาชน โดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบ ข้อเสนอแนะ หรือแสดงความคิดเห็นได้อย่างเสรี ยกเว้นเรื่องเกี่ยวกับ

ความมั่นคง ชำระราชการจะต้องวางตัวเป็นกลาง และจะต้องตระหนักอยู่เสมอว่าเป็นผู้รับใช้ประชาชน นักการเมืองต้องไม่
ก้าวก่ายหรือแทรกแซงการบริหารงานราชการและการตัดสินใจในเชิงนโยบายของส่วนราชการนั้น ๆ ในอันที่จะทำให้เสีย
หลักของคุณธรรมและจริยธรรมในการบริหารราชการแผ่นดินที่พึงมี พึงเป็น โดยกำหนดเป็นกฎหมายต่อไป

ประเด็นที่เสนอความเห็นที่ ๖ : ภาค ๒ หมวด ๗ รัฐต้องจัดให้มีการกระจายอำนาจทางการศึกษาทั้งในระดับ
หน่วยงานทางการศึกษาและสถานศึกษา

การกระจายอำนาจในกระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญปี ๕๐ แต่ยังไม่ได้นำมาสู่การปฏิบัติอย่าง
เป็นรูปธรรม เพื่อให้การปฏิรูปการศึกษาในครั้งนี้ มีประสิทธิภาพสมควรที่จะให้มีการกระจายอำนาจทั้งในระดับหน่วยงาน
ทางการศึกษาและสถานศึกษาในทุกระดับอย่างจริงจัง โดยมุ่งเน้น ๔ ด้านคือ การบริหารจัดการงบประมาณ วิชาการ
บุคลากรและการบริหารงานทั่วไป

นายอนุศาสน์ สุวรรณมงคล

แบบฟอร์ม

การเสนอความเห็นของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
เพื่อรวบรวมและจัดทำเป็นความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอต่อคณะกรรมการ
ยกร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ

ชื่อ อดิศักดิ์ นามสกุล สุวรรณมงคล
เลขที่สมาชิก 186

ประเด็นที่เสนอความเห็น : การกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น
ดำรงตำแหน่งได้ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

รายละเอียด : องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล
เทศบาล กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา) มีฐานะเป็นหน่วยงานภาครัฐ แต่มีลักษณะและธรรมชาติ
ที่แตกต่างกัน โดยวัตถุประสงค์ของการปกครองท้องถิ่น คือ การกระจายอำนาจให้ประชาชนดูแลชุมชน
ด้วยตนเอง ดังนั้นองค์ประกอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความแตกต่างจากส่วนราชการอื่น ๆ
โดยประกอบด้วย

๑. สภาท้องถิ่น

สภาท้องถิ่น หรือ สภากองกรปกครองส่วนท้องถิ่น ถือเป็นตัวแทนของประชาชน
ในท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่นมีที่มาจากการเลือกตั้งจากประชาชนในท้องถิ่นโดยตรง มีวาระ ๔ ปี
มีบทบาทเป็นองค์กรนิติบัญญัติ มีอำนาจหน้าที่หลายประการตามที่กฎหมายกำหนด เช่น
ออกข้อบัญญัติท้องถิ่น ตรวจสอบการทำงานของผู้บริหารท้องถิ่น เป็นต้น

๒. ผู้บริหารท้องถิ่น

ผู้บริหารท้องถิ่น ซึ่งหมายถึงนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี
นายกองค์การบริหารส่วนตำบล นายกเมืองพัทยา และผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ในระบบ
การปกครองท้องถิ่นของไทยในปัจจุบัน ตำแหน่งเหล่านี้มาจากการเลือกตั้งจากประชาชนโดยตรง
ดำรงตำแหน่งวาระละ ๔ ปี มีบทบาทเป็นผู้บริหารสูงสุด โดยในการทำงานสามารถแต่งตั้งรองนายกฯ
ที่ปรึกษา และเลขานุการนายกฯ เพื่อช่วยในการปฏิบัติงานได้

ซึ่งเดิมตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะกำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น มีวาระการดำรงตำแหน่ง ๔ ปี แล้วยังกำหนดให้สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารส่วนท้องถิ่นดังกล่าวจะดำรงตำแหน่งสองวาระติดต่อกันไม่ได้ กล่าวคือจะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกิน ๘ ปี ไม่ได้ แต่ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๒ มีการแก้ไขพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒ พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ ให้สมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่นสามารถดำรงตำแหน่งติดต่อกันได้โดยไม่จำกัดวาระ โดยเห็นว่าเป็นการจำกัดสิทธิของประชาชน ทั้งสิทธิของผู้สมัครรับเลือกตั้งและสิทธิของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จึงแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวเปิดกว้างให้เป็นดุลพินิจของประชาชนโดยเสรี ส่วนพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ มาตรา ๑๗ ประกอบมาตรา ๒๑ ก็ไม่ได้จำกัดจำนวนครั้งในการดำรงตำแหน่งสมาชิกสภากรุงเทพมหานครไว้เช่นกันว่าจะดำรงตำแหน่งได้ไม่เกินกี่วาระติดต่อกัน

การดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ซึ่งเป็นตำแหน่งทางการเมืองที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นหรือเป็นผู้บริหารสูงสุดของท้องถิ่นที่สามารถบริหารเงินงบประมาณแผ่นดินเพื่อจัดให้มีการจัดทำบริการสาธารณะ เช่น สาธารณูปโภคต่าง ๆ ให้กับประชาชนในท้องถิ่นโดยอิสระนั้น หากไม่มีการจำกัดวาระการดำรงตำแหน่งของสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น อาจทำให้เกิดปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขึ้นได้โดยง่าย และปรากฏเป็นข้อเท็จจริงขึ้นแล้วในปัจจุบันว่ามีการทุจริตคอร์รัปชันในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวนมากเพราะมีการผูกขาดทางการเมืองโดยกลุ่มคนบางกลุ่มที่มีอิทธิพลทางการเมืองในท้องถิ่นส่งผลให้ท้องถิ่นเสียโอกาสในการพัฒนาตนเองเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นให้ดีขึ้นตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญที่ต้องการให้มีการกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นได้ปกครองและดูแลตนเอง

ในการจัดทำบริการสาธารณะที่ต้องก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนได้มากที่สุด ผู้ที่จะเข้ามาดำเนินการจัดทำบริการสาธารณะหรือบริหารท้องถิ่น ซึ่งเป็นผู้ที่จะดำเนินกิจกรรมนั้น ๆ สนองตอบความต้องการของประชาชนในชุมชนได้ดีที่สุด และอยู่ภายใต้การควบคุมตรวจสอบของชุมชนนั้น ๆ จึงต้องให้ความสำคัญต่อผู้ที่จะเข้ามาเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารส่วนท้องถิ่นที่ถือว่าเป็นตำแหน่งทางการเมืองประเภทหนึ่งควรที่จะไม่ให้เกิดการผูกขาดทางการเมือง ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

ข้อเสนอแนะ

ควรกำหนดหลักการเกี่ยวกับวาระการดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นโดยให้ดำรงตำแหน่งได้ไม่เกินสองวาระติดต่อกันไว้เป็นหลักการในรัฐธรรมนูญ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการแก้ไขได้โดยง่าย โดยการใช้อำนาจเสียงข้างมากของกลุ่มบุคคลที่มีอำนาจหรืออิทธิพลในทางการเมืองอาศัยโอกาสที่ตนเองมีอำนาจบริหารระดับนโยบายแก้ไขหลักการในเรื่องนี้ เพื่อประโยชน์ของตนเองในทางการเมือง และเพื่อให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นโดยตรง อีกทั้งการบริหารงานของท้องถิ่นเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ

.....

๑๑๓๗๗ ๗๖๗๗ -
1 ๐, ๗ ๕๗

พลเอก ดันย มีชูเวท

การเสนอความเห็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
เพื่อรวบรวมและจัดทำเป็นความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอต่อคณะกรรมการการ
ยกร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ

ชื่อ ทศ.อ. อดิษฐ์ นามสกุล มีชัย
 เลขที่สมาชิก 193

ประเด็นที่เสนอความเห็น : ปฏิรูปกระบวนการพิจารณาคดีกับคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ

๑. ปัญหาและอุปสรรค

ปัญหาการทุจริตและประพฤติโดยมิชอบในวงราชการในประเทศไทย ยังคงเป็นปัญหาที่สำคัญของสังคม นับวันจะยังคงทวีความรุนแรง เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นปัญหาที่ท่วลยระบอบการบริหารราชการของรัฐบาล รวมถึงเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ดังนั้นจึงทำให้จำนวนคดีที่เกี่ยวกับการทุจริตและประพฤติ โดยมิชอบในวงราชการ ในแต่ละปีก็ยังมีปริมาณคดีจำนวนมากและมีแนวโน้มจะมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง เป็นปัญหา และอุปสรรคต่อกระบวนการพิจารณาคดีของศาล ทำให้การพิจารณาคดีล่าช้าและยากที่จะเอาผู้กระทำผิดมา ลงโทษ กระบวนการไต่สวนและพิจารณาคดีทุจริตประพฤติมิชอบมีองค์กรหลักคือ คณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ(ป.ป.ช.)และคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามทุจริตในภาครัฐ (ป.ป.ท.) ทั้งสอง เป็นองค์กรหลักในการพิจารณาคดีทุจริตประพฤติมิชอบเจ้าหน้าที่ของรัฐ

๒. ข้อพิจารณาและข้อเสนอในการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย

๒.๑ กำหนดให้ ปปท. สังกัด ปปช. เป็นองค์กรอิสระไม่ขึ้นกับกระทรวงยุติธรรม เพื่อป้องกันมิให้ นักการเมืองคุ้มครองข้าราชการที่เป็นพรรคพวกของตน โดยกำหนดให้คดีการทุจริตคอร์รัปชันที่มีมูลค่าสูงอยู่ใน อำนาจของ ปปช. และคดีที่มีมูลค่าต่ำให้อยู่ในอำนาจของ ปปท. ไม่ว่าจะเป็้นนักการเมืองหรือข้าราชการประจำ

๒.๒ ให้มีแผนกจ่ายการสังกัด ปปช. โดยตรงเพื่อให้มีอำนาจการฟ้องร้องคดีเองได้ เป็นไปโดยรวดเร็ว และไม่มีปัญหาขัดแย้งกับสำนักงานอัยการ ปัจจุบันคดีที่อัยการสั่งไม่ฟ้อง ปปช. ก็ส่งฟ้องเอง ดังนั้นจึงควรให้ ปปช. มีอำนาจส่งฟ้องเองตั้งแต่ต้นเพื่อควมมีประสิทธิภาพ

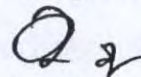
๒.๓ คดีเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตประพฤติมิชอบ ถือว่าประชาชนเป็นผู้เสียหายสามารถฟ้องร้องคดีได้ด้วย

๒.๔ กำหนดกระบวนการยุติธรรมในคดีทุจริตและประพฤติมิชอบโดยเฉพาะ ให้มีศาลชำนาญพิเศษ เพิ่มขึ้น ในศาลยุติธรรมไม่ต้องผ่านกระบวนการศาลปกติ คำสั่งหรือคำพิพากษาของศาลเป็นที่สุด (ศาลเดียวจบ) กระบวนการพิจารณาคดีกำหนดการพิจารณาพิพากษาในกรณีได้มาซึ่งทรัพย์สินโดยมิชอบเป็นภาระของจำเลย แตกต่าง จากในการพิจารณาคดีอาญาทั่วไป เทียบได้กับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มีอำนาจในการยึด ทรัพย์สินได้ทันทีเมื่อมีการกล่าวโทษ โดยให้เป็นหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหาในการพิสูจน์ถึงทรัพย์สิน ดังกล่าว เช่นเดียวกัน ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง มีอำนาจพิจารณาพิพากษาผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมือง ที่กระทำคามผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการพิจารณาคดีในระบบไต่สวน และคำสั่งหรือคำ พิพากษาของศาลเป็นที่สุด

๒.๕ กำหนดให้คดีทุจริตประพฤติมิชอบ ไม่มีกำหนดหมตอายุความ เพื่อไม่ให้ผู้กระทำผิดหลีกเลี่ยงความผิด ได้ (สอดคล้องกับกระแสสังคมที่เสนอให้แก้กฎหมาย ในเรื่องอายุความ)

ตรวจถูกต้อง

พลเอก

(ดันย มีชูเวท)

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

หมายเลขสมาชิก ๑๙๓

๒๐ พ.ย. ๕๗

นายอิสระ ว่องกุศลกิจ

แบบฟอร์ม

การเสนอความเห็นของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เพื่อรวบรวมและจัดทำเป็นความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอต่อคณะกรรมการการ

ยกร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา 34 วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ

ชื่อ นายอิสระ นามสกุล ว่องกุศลกิจ

เลขที่สมาชิก 198

ประเด็นที่เสนอความเห็นที่ ๑ : ความเห็น เรื่องการลดปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคม

รายละเอียด :

แนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศที่เหมาะสมในปัจจุบัน นั้น คือ การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจโดยที่ไม่ทอดทิ้งคนยากจนในสังคมหรือที่เรียกว่า "Inclusive Growth"¹ โดยมีจุดเน้นที่สำคัญ ๒ ประการ คือ

๑. การสร้างความเติบโตทางเศรษฐกิจในรูปแบบที่เปิดโอกาสให้ประชาชนส่วนใหญ่ได้มีโอกาส เกี่ยวกับการได้รับการว่าจ้างทำงานในวงกว้างสำหรับประชาชนทุกคน เพราะถ้าหากเศรษฐกิจที่การเจริญเติบโตควบคู่ไปกับการจ้างงานที่มีประสิทธิภาพ และคนส่วนใหญ่มีงานทำ มีรายได้ที่ดีเหมาะสมต่อการครองชีพแล้ว ก็จะไม่มีปัญหาการว่างงานหรือปัญหาแรงงานสัมพันธ์

¹ Inclusive Growth is one of public policy ingredients of economic growth and employment opportunities, social inclusion, social protection, as well as good governance and institutions, on which it is based.

และเมื่อความเหลื่อมล้ำของการกระจายได้ลดลงแล้ว ความขัดแย้งทางสังคมก็จะลดน้อยลงตามไปด้วย

๒. ประชาชนส่วนใหญ่ได้รับประโยชน์จากการเติบโตทางเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้ที่เป็นธรรมต่อทุกคนในระบบเศรษฐกิจในรูปแบบการจัดสวัสดิการถ้วนหน้าที่รัฐจัดให้แก่ประชาชน ซึ่งควรมีจุดเน้นที่สำคัญดังต่อไปนี้

๑. เศรษฐกิจต้องเติบโตด้วยอัตราพอสมควร และเติบโตแบบทั่วถึง (inclusive growth) โดยเอกชนต้องมีส่วนร่วมในโครงการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ

๒. ปฏิรูประบบภาษี โดยเน้นการขยายฐานภาษี เพื่อให้เกิดการจัดเก็บภาษีที่เป็นธรรมตามหลักการจัดเก็บภาษีที่ดี โดยจัดเก็บในอัตราก้าวหน้า ซึ่งผู้มีรายได้มากก็ควรที่จะเสียภาษีมากและผู้มีรายได้น้อยก็ควรเสียภาษีน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง แรงงานนอกระบบ ที่ไม่เคยเสียภาษีรายได้บุคคลธรรมดา รัฐก็ควรที่จะ สร้างมาตรการจัดเก็บภาษีด้วยวิธีการที่เหมาะสมเพื่อไม่ให้ภาระภาษีมาตกอยู่กับแรงงานในระบบแต่เพียงฝ่ายเดียว

๓. ภาคธุรกิจ-ท้องถิ่น-ชุมชน-ครอบครัว ต้องมีส่วนร่วมในการจัดการสวัสดิการบางประเภทที่รัฐส่วนกลางจัดการไม่ได้

๔. ต้องมีองค์กรทำหน้าที่กำกับดูแล (regulator) ให้เกิดหลักประกันด้านสวัสดิการที่เท่าเทียมและยั่งยืน ตัดทอนรายจ่ายที่ไม่จำเป็นการสร้างโอกาสแก่คนฐานล่าง

โดย จุดเน้นทั้ง ๔ ประการนี้ จะก่อให้เกิด ความเสมอภาคทางโอกาส ให้กับประชาชนอย่างเท่าเทียมกันได้และเพื่อให้เห็นภาพอย่างเป็นรูปธรรมจึงยกเป็นประเด็นดังนี้

เป้าหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้นจริง	ตัวชี้วัด
ลดสภาวะความยากจนและความไม่เท่าเทียมกันในสังคม (poverty and inequality)	ค่าแรงขั้นต่ำ ของประชาชนในเมืองหลวงและต่างจังหวัด ไม่แตกต่างกันมาก โดยมีอัตรารายได้ ต่อหัวต่อคนต่อเดือน ไม่น้อยกว่า 10,000 บาท นอกจากนี้ ประชาชนมีอาหารรับประทานครบสามมื้อ และ ประชาชนมีบ้านพักที่อยู่อาศัยอย่างเหมาะสมตามฐานานุรูปของแต่ละคน

<p>สร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสร้างโอกาสการจ้างงาน (economic growth and employment)</p>	<p>รัฐมีการให้บริการอบรมความรู้ในการพัฒนาคุณภาพฝีมือแรงงานอย่างต่อเนื่องและหลากหลายให้กับประชาชนเพื่อก้าวทันตามเทคโนโลยีที่ทันสมัยอยู่เสมอและรัฐต้องส่งเสริมการค้าและการลงทุนในประเทศให้มากขึ้นเพื่อก่อให้เกิดหน่วยการผลิตให้มากขึ้นอันนำมาสู่สภาวะการจ้างงานที่มากขึ้น</p>
<p>รัฐสร้างสิ่งสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานที่มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ให้มากขึ้นและอย่างมีคุณภาพ (key infrastructure Endowments)</p>	<p>ถนนต้องมีลักษณะที่ปลอดภัยต่อการเดินทางและเข้าถึงทุกหมู่บ้าน และ ระบบไฟฟ้า น้ำประปา สถาบันการศึกษา ต้องเข้าถึงทุกหมู่บ้านให้ได้มากที่สุด</p>
<p>ประชาชนมีความสามารถในการเข้าถึงการให้บริการทางด้านการศึกษาและการดูแลสุขภาพอนามัย (access to education and health)</p>	<p>เด็กและเยาวชนได้รับบริการการศึกษาขั้นพื้นฐานจากรัฐ จนอ่านออกเขียนได้โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย ประชาชนที่ยากจนเมื่อเจ็บป่วยจะได้รับการรักษาพยาบาลโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายหรือเสียน้อยที่สุดตามกำลังความสามารถ</p>
<p>ประชาชนมีความสามารถในการเข้าใช้การให้บริการเกี่ยวกับสิ่งสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานที่มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ได้มากขึ้นและได้รับการ อย่างมีคุณภาพ ทั้งถึง เพียงพอ และ เป็นธรรม access to basic infrastructure utilities and services,</p>	<p>จำนวนโรงเรียน มีคุณภาพ ทั้งถึง เพียงพอ ต่อจำนวนประชากรในแต่ละพื้นที่ จำนวนสถานพยาบาล มีคุณภาพ ทั้งถึง เพียงพอ ต่อจำนวนประชากรในแต่ละพื้นที่ และ ระบบไฟฟ้า น้ำประปา มีคุณภาพ ทั้งถึง เพียงพอ ต่อจำนวนประชากรในแต่ละพื้นที่</p>
<p>ประชาชนในรัฐมีความเท่าเทียมกันในโอกาสในการใช้บริการจากรัฐและมีความเสมอภาคทางเพศอย่างไม่เลือกปฏิบัติ (gender equality and opportunity)</p>	<p>ประชาชนมีความเสมอภาคในโอกาสในการใช้บริการจากรัฐอย่างเท่าเทียมกันเช่น โอกาสในการเข้าเรียนหนังสือ โอกาสในการเข้ารับรักษาพยาบาล โอกาสในการได้รับการพิจารณาคดีอย่างเป็นธรรม โอกาสในการสอบเข้าทำงานในระบบราชการ</p>

<p>ประชาชนมีเครือข่ายทางสังคมและชุมชนที่เข้มแข็ง (social safety nets)</p>	<p>ปัญหาอาชญากรรมลดลง และ ประชาชนที่เป็นเจ้าของชุมชนมีโอกาสนในการเข้าร่วมจัดการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในชุมชนนั้น ๆ หรือที่เรียกโดยทั่วไปว่า ระบบยุติธรรมชุมชน</p>
<p>การบริหารกิจการงานภาครัฐเพื่อให้บริการสาธารณะมีลักษณะแบบการบริหารกิจการที่ดี หรือ เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล (good governance and institutions)</p>	<p>ปัญหาการคอร์รัปชั่นน้อยลง ข้าราชการปฏิบัติหน้าที่ตาม เกณฑ์ชี้วัดได้อย่างครบถ้วนและประชาชนมีความพึงพอใจในการได้รับบริการและประชาชนมีช่องทางแจ้งสภาพปัญหาต่อภาครัฐเพื่อให้เข้ามาแก้ไขปัญหา รวมถึง ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการทำงานของภาครัฐ</p>

(จบ)

ประเด็นที่เสนอความเห็นที่ ๒ : ความเห็น เรื่องแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ

รายละเอียด :

แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ คือ แนวทางในการบริหารงานของรัฐที่ใช้เป็นหลักฐานในการตรากฎหมายและ การกำหนดนโยบายในการบริหารราชการแผ่นดินต่อไป โดยรัฐบาลทุกสมัยต้องใช้ยึดถือและปฏิบัติให้สอดคล้องกับแนวทางดังกล่าว ซึ่งแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐเป็นบทบัญญัติที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญอย่างกว้างๆ เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการตรากฎหมายและการกำหนดนโยบาย ดังนั้นจึงควรที่จะมีขอบข่ายดังต่อไปนี้

๑. รัฐต้องรักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ เอกราชและบูรณภาพแห่งอาณา

เขต

๒. รัฐต้องจัดให้กำลังทหารไว้เพื่อรักษาเอกราช ความมั่นคงของรัฐ สถาบันพระมหากษัตริย์ ผลประโยชน์แห่งชาติ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยและเพื่อการพัฒนาประเทศ

๓. รัฐต้องให้ความอุปถัมภ์และความคุ้มครองพระพุทธศาสนาและศาสนาอื่น รวมทั้งสนับสนุนการนำหลักธรรมของศาสนามาใช้เพื่อเสริมสร้างคุณธรรมและพัฒนาคุณภาพชีวิต

๔. รัฐต้องส่งเสริมสัมพันธไมตรีกับนานาประเทศ

๕. รัฐต้องดูแลให้มีการปฏิบัติตามกฎหมาย คุ้มครองเสรีภาพของบุคคล และต้องจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอกับการบริหารงานโดยอิสระของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ศาลรัฐธรรมนูญ ศาลยุติธรรม ศาลปกครอง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

๖. รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนด นโยบาย การตัดสินใจในทางการเมือง การวางแผนพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง รวมทั้งการ ตรวจสอบการใช้ อำนาจรัฐทุกระดับ

๗. รัฐต้องจัดให้มีแผนพัฒนาการเมือง จัดทำมาตรฐานการคุณธรรมและจริยธรรม ของ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการและพนักงานหรือลูกจ้างอื่นของรัฐ เพื่อป้องกันการ ทุจริตและประพฤติมิชอบและเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่

๘. รัฐต้องกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นพึ่งตนเอง และตัดสินใจในกิจการท้องถิ่นได้ เอง รวมทั้งพัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อมให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ โดย คำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในจังหวัดนั้น

๙. รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการสงวนบำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุล ส่งเสริม บำรุงรักษาและคุ้มครองคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตลอดจนควบคุมและกำจัดมลพิษที่มีผลต่อสุขภาพ อนามัย สวัสดิภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน

๑๐. รัฐต้องคุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชน ส่งเสริมความเสมอภาคของหญิง และชาย เสริมสร้างและพัฒนาความเป็นปึกแผ่นของครอบครัวและความเข้มแข็งของชุมชน และ ต้องสงเคราะห์คนชรา ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้

๑๑. รัฐต้องจัดการศึกษาอบรม และสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม จัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ ปรับปรุงการศึกษา เสริมสร้างความรู้และปลูกจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครอง สนับสนุนการค้นคว้าวิจัย เร่งรัดพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พัฒนาวิชาชีพครู ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ

๑๒. รัฐต้องจัดและส่งเสริมการสาธารณสุขให้ประชาชนได้รับบริการที่มีมาตรฐาน และมีประสิทธิภาพอย่างทั่วถึง

๑๓. รัฐต้องดำเนินการให้มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม

๑๔. รัฐต้องจัดระบบการถือครองที่ดินและการใช้ที่ดินอย่างเหมาะสม จัดหาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและรักษาผลประโยชน์ของเกษตรกร

๑๕. รัฐต้องส่งเสริม สนับสนุน และคุ้มครองระบบสหกรณ์

๑๖. รัฐต้องส่งเสริมให้ประชากรวัยทำงานมีงานทำ คุ้มครองแรงงาน โดยเฉพาะแรงงานเด็กและแรงงานสตรี จัดระบบแรงงานสัมพันธ์ การประกันสังคม รวมทั้งค่าตอบแทนแรงงานให้เป็นธรรม

๑๗. รัฐต้องสนับสนุนระบบเศรษฐกิจแบบเสรี โดยอาศัยกลไกตลาดดูแลให้มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรมคุ้มครองผู้บริโภคและป้องกันการผูกขาด

(จบ)

พลเอก อู๊ด เบื่องบน

การเสนอความเห็นของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
เพื่อรวบรวมและจัดทำเป็นความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอต่อคณะกรรมการ
ยกร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ

ชื่อ พลเอก อุด นามสกุล เบื้องบน
เลขที่สมาชิก ๑๙๙

ประเด็นที่เสนอความเห็นที่ ๑ : การอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี – คณะรัฐมนตรี ควรมืองค์กร
หนึ่งองค์กรใดเป็นผู้ชี้ขาดว่า บกพร่องหรือไม่บกพร่อง (ให้เขียนไว้ในรัฐธรรมนูญ)

รายละเอียด :

ที่ผ่านมา รัฐบาลคุมเสียงส่วนมากในสภาได้ กลายเป็นว่า นรม. และรัฐมนตรีดูแลเสียงของ
ส.ส. ในสภา ซึ่งเป็นเสียงส่วนมาก ก็จะได้เสียงสนับสนุนได้รับความไว้วางใจตลอด

เขียนในรัฐธรรมนูญ กรณีไม่ไว้วางใจ นรม. – รัฐมนตรี (ร मत.)

* ให้มีองค์กรลักษณะเหมือนคณะลูกขุน จำนวน ๑๕ – ๒๐ คน เข้ารับฟังการอภิปรายไม่
ไว้วางใจ

เมื่อลงมติไม่ใช้เสียงของ ส.ส. หรือ ส.ว. แต่ให้ใช้เสียงชี้ขาดจากองค์กรที่ตั้งขึ้น

* อีกประการหนึ่ง ช่วยเขียนรัฐธรรมนูญ ส.ส. เข้าเป็นยาก แต่ออกง่าย

แบบฟอร์ม

การเสนอความเห็นของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
เพื่อรวบรวมและจัดทำเป็นความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอต่อคณะกรรมการ
ยกร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ

ชื่อ พจน ภู นามสกุล เมืองมณ
เลขที่สมาชิก 199

ประเด็นที่เสนอความเห็นที่ ๑ : การออกบัตรเลือกตั้ง กทม. เขต - เขตเลือกตั้ง
ที่มี ๑๐๐ ถึง ๑๐๐ กว่าที่นั่ง มีข้อเท็จจริงว่า ผลการเลือกตั้งจะไม่เป็น
(เห็นด้วยกับรัฐธรรมนูญ)

รายละเอียด : ข้าราชการ สังกัดกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ และเจ้าหน้าที่ กรม
การกงสุล ๑/๑๑ เขตเลือกตั้ง สหกรณ์การเกษตร ซึ่งได้เสนอข้อเท็จจริง
ที่ปรากฏ ได้เสนอมาอย่างถี่ถ้วน

เรียน รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๔ วรรคสอง ๒๕๖๑ - ๒๕๖๒ (๒๕๖๑)

* ข้อเสนอแนะ : ข้าราชการ เขต กทม. โทร : ๐๒-๒๕๖๑ ๑๕-๒๐ ๐๖

อ้างถึง ม.๓๔ วรรคสอง ส.๒๕๖๑
ข้อเสนอแนะ ให้ใช้บัตรเลือกตั้ง ส.๒๕๖๑ หรือ ส.๒๕๖๒
ใช้บัตรเลือกตั้ง ๑๐๐ กว่าที่นั่ง

* ข้อเสนอแนะ : ใช้บัตรเลือกตั้ง ส.๒๕๖๑ หรือ ส.๒๕๖๒ ๑๐๐ กว่าที่นั่ง

นายบัญญัติ จันทน์เสนาะ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ถ.คูทองใน เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอเสนอความเห็นเพื่อรวบรวมและจัดทำเป็นความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอต่อ
คณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ

เรียน ประธานคณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการศึกษาจัดทำร่าง
รัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
(นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย)

ตามที่ได้ให้เสนอความเห็นเพื่อรวบรวมและจัดทำเป็นความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
เสนอต่อคณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ ความละเอียดทราบนั้น

ในการนี้ ข้าพเจ้าได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้
จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายบัญญัติ จันทน์เสนะ)
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

แบบฟอร์ม

**การเสนอความเห็นของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
เพื่อรวบรวมและจัดทำเป็นความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอต่อคณะกรรมการ
ยกร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ**

ชื่อ นาสัญญ์สินี นามสกุล จันทน์แสน
เลขที่สมาชิก ๒๑๒

ประเด็นที่เสนอความเห็นที่ ๑. :

รายละเอียด : ยาวเกินไป

ภาค ๑ พระมหากษัตริย์ และประชาชน

หมวด ๑ พระมหากษัตริย์ คือตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

หมวด ๒ ประชาชน

- มีจิตสำนึกในความเป็นไทย

- ประชาชนพลเมือง มีคุณธรรม จริยธรรม ซื่อสัตย์ สุจริต มีระเบียบวินัย ก้าวหน้า ดำรงตนด้วย
สุขภาพกายใจที่ดี

- การใช้สิทธิเสรีภาพของตนเอง จะต้องเคารพต่อสิทธิของผู้อื่น และผลประโยชน์สาธารณะ

- การมีส่วนร่วมทางการเมืองต้องครอบคลุมกระบวนการเข้าสู่อำนาจทางการเมือง การใช้อำนาจทาง
การเมือง และทราชมรับผิดชอบทางการเมืองของนักการเมือง รวมทั้งบทบาทในการสนับสนุน ส่งเสริม กวดขันให้
นักการเมืองรับฟังเสียงเรียกร้องของประชาชนที่กระทำโดยชอบ

ภาค ๒ ผู้นำทางการเมืองที่ดี และสถาบันทางการเมือง

- กระบวนการเลือกตั้งที่มีองค์การซื้อสิทธิขายเสียงทุกรูปแบบ ระบบเลือกตั้งคนเดียว เสียงเดียว
การคัดสรรผู้สมัครให้กระทำโดยสมาชิกพรรคในเขตเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกินสองสมัยไม่ได้
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกคนจะดำรงตำแหน่งทางฝ่ายบริหารไม่ได้

- ผู้นำทางการเมืองที่ดี ต้องมีความคิดพื้นฐานว่า คนอาสาเข้ามาสมัครใช้ทรัพยากรทุกอย่าง ทั้งที่เป็น
รูปธรรม นามธรรม ให้บังเกิดประโยชน์แก่ประชาชนพลเมืองให้ทั่วถึงและเป็นธรรม และประพฤติปฏิบัติตน
เป็นแบบอย่างที่ดี มีจริยธรรม และคุณธรรม

- รัฐบาลที่เข้ามาบริหารประเทศจะต้องยึดแนวทางนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐยึดหลักธรรมาภิบาล ที่กำหนดใน
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน หากฝ่าฝืนควรมีบท
กำหนดโทษทางการเมืองแก่บุคคลดังกล่าว

- รัฐสภา มี ๒ สภา สำหรับวุฒิสภาควรมาจากการเลือกตั้ง และการสรรหาอย่างละครึ่ง เนื่องจาก
วุฒิสภามีบทบาทหน้าที่เป็นสภาถ่วงดุลองกฎหมาย และสภาการตรวจสอบถอดถอน จำเป็นต้องมีความรอบรู้
และประสบการณ์ในหลายสาขาอย่างกว้างขวาง สำหรับจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาควรมี
จำนวนลดน้อยลง

- คณะรัฐมนตรีโดยนายกรัฐมนตรี ไม่จำเป็นต้องมาจากการเลือกตั้ง เนื่องจาก คณะรัฐมนตรีในฐานะ
ฝ่ายบริหารคือกลุ่มคนที่เข้าไปตามกฎหมายและกำหนดนโยบายในการบริหารประเทศ ต้องเป็นผู้มีความรู้
ความสามารถ วิชาความรู้ และความซื่อสัตย์ สุจริต

- การคลัง และงบประมาณของรัฐ เน้นความคุ้มค่า อย่างเป็นระบบ เป็นธรรม ทั่วถึงครอบคลุม
เป้าหมาย เงินกู้ของรัฐควรนำมาใช้ในโครงการต่างๆ ต้องไม่เข้ามาตั้งรับ ค่า ในกฎหมายงบประมาณ
รายจ่ายประจำปีและคือว่ากฎหมายทางการเงิน

- ในด้านผังเมืองโยกย้ายข้าราชการจะต้องคำนึงถึงระบบอาวุโส และระบบคุณธรรม จะต้องปราศจาก
การแทรกแซงทางการเมือง

- องค์กรบริหารราชการส่วนกลาง เน้นบทบาทในการกำหนดนโยบายเป็นหน่วยงานวิชาการ
ลดความซ้ำซ้อน สนับสนุน และกำกับโดยเพิ่มการมอบอำนาจให้ราชการส่วนภูมิภาค และกระจายอำนาจให้
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถที่จะทำหน้าที่ในการให้บริการและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนอย่าง
มีประสิทธิภาพ

- การปกครองท้องถิ่น รัฐส่งเสริมสนับสนุนการกระจายอำนาจตามหลักการปกครองตนเอง ตาม
เจตนารมณ์ของประชารัฐในท้องถิ่น กล่าวคือ ท้องถิ่นมีองค์กรมจากการเลือกตั้งของประชาชนในท้องถิ่น
มีอิสระในการกำหนดนโยบายการปกครองท้องถิ่นของตน ภายใต้กรอบนโยบายแห่งรัฐ มีอิสระในการตัดสินใจ
ในการพัฒนาท้องถิ่นด้วยตนเอง โดยการปรับปรุงโครงสร้างการปกครองและการบริหารขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น ให้มีประสิทธิภาพ ลดความซ้ำซ้อนรวมทั้งกำหนดกลไกให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการ
บริหารงานและตรวจสอบการดำเนินงานหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒๓๘

ภาค ๓: บัณฑิตธรรม ศาสด และการตรวจสอบการใช้อำนาจ

- รัฐจะต้องสนับสนุนงบประมาณ บุคลากรเพื่อสนับสนุนการดำเนินการกระบวนการยุติธรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ กระบวนการพิจารณาเป็นไปอย่างรวดเร็ว และมีหลักประกันความเป็นอิสระของศาล และของผู้พิพากษา

หมวด ๔ การปฏิรูป และการสร้างความปรองดอง

- การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มีความสมบูรณ์เพียงพอในการดำเนินการเรื่องดังกล่าว แล้ว

- การปฏิรูปและสร้างความปรองดอง ปรับระบบการถือครองที่ดิน การใช้ประโยชน์ในที่ดินให้เป็นไปตามระบบผังเมือง และระบบภาษีอากรให้มีความสอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจ ให้ประชาชนเข้าถึงการศึกษา และกรเข้าถึงข้อมูลข่าวสารอย่างทั่วถึง

- ส่งเสริม การปฏิบัติ ตามคำนิยามหลัก ๑๒ ประการ

พลโท พิศณุ พุทธวงศ์

การเสนอความเห็นของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
เพื่อรวบรวมและจัดทำเป็นความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอต่อคณะกรรมการการร่าง
รัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ

ชื่อ พลโทพิศณุ นามสกุล พุทธวงศ์
เลขที่สมาชิก ๒๐๖

ประเด็นที่เสนอความเห็นที่ ๑ : การปลูกจิตสำนึกในหมวดประชาชน

รายละเอียด : ขณะประชาชนส่วนใหญ่ขาดจิตสำนึกที่ดีในเรื่องต่าง ๆ ปล่อยหรือละเลย ชูระไม่ใช้กับสิทธิ
หน้าที่ การมีส่วนร่วมทางการเมือง ส่วนร่วมในการตรวจสอบ โดยเฉพาะในเรื่องสิทธิและ
เสรีภาพ รู้จักแต่สิทธิและเสรีภาพของตัวเองโดยไม่มีขอบเขตและก้าวก้าว ละเมิดสิทธิ
เสรีภาพของผู้อื่น จำเป็นต้องแก้โดยปลูกจิตสำนึกให้กับทุกเพศ ทุกวัย โดยต่อเนื่อง
โดยเฉพาะเยาวชน

ประเด็นที่เสนอความเห็นที่ ๒ : การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้เป็นผู้ดูแลกฎหมายมากกว่า
เพื่อบริหารประเทศ

รายละเอียด : การเลือกตั้ง สส. เห็นควร

๑. จำนวน สส.ให้มี จังหวัดละ ๒-๔ คน ตามจำนวนประชาชนในจังหวัดนั้น ๆ โดย
แบ่งเป็นจังหวัดขนาดใหญ่ กลาง เล็ก
๒. ยกเลิกสส.บัญชีรายชื่อ

แบบฟอร์ม

การเสนอความเห็นของสมาชิกสภาสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
เพื่อรวบรวมและจัดทำเป็นความเห็นของสภาสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เสนอต่อคณะกรรมการสิทธิ
ยกร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ

ชื่อ พลโทพิเศษ.....นามสกุล พงศ์พงษ์.....
เลขที่สมาชิก ๕๐๖.....

ประเด็นที่เสนอความเห็นที่ ๑ : การปกครองบ้านเมืองในขณะนี้.....

รายละเอียด : ขณะนี้ประเทศไทยกำลังตกต่ำลงเรื่อยๆ ประชาชนส่วนใหญ่
ยากจน ขาดโอกาสในการศึกษา การสาธารณสุข การบริการพื้นฐาน
การว่างงาน การทุจริตในทุกระดับ การคอร์รัปชัน การฉ้อราษฎร์บังหลวง
การทุจริตในทุกระดับ การคอร์รัปชัน การฉ้อราษฎร์บังหลวง การทุจริตในทุกระดับ
การคอร์รัปชัน การฉ้อราษฎร์บังหลวง การทุจริตในทุกระดับ การคอร์รัปชัน
การฉ้อราษฎร์บังหลวง การทุจริตในทุกระดับ การคอร์รัปชัน การฉ้อราษฎร์บังหลวง

ประเด็นที่เสนอความเห็นที่ ๒ : การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้เงิน
พด. และ ก. มากเกินไปไม่เหมาะสม.

รายละเอียด : การเลือกตั้ง ส.ส. เกินต.

๑. จำนวน ส.ส. ให้มี จ.ว. ๒-๔ คน ตามอำเภอไป
จ.ว. นั้นๆ ทั่วประเทศ เป็นจ.ว. เกินกว่า ๑ คน

๒. ส.ส. ให้มี ๑ คน

นายมรรณพ เดชวิทักษ์

กระหม่อมนายมหรรณพ เดชวิทักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เลขที่ ๒๐๗ ขอเสนอความเห็นในการ
แก้ไขรัฐธรรมนูญดังนี้

ภาค ๓ นิติธรรม ศาลและการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ

หมวดที่ ๑ ศาลและกระบวนการยุติธรรม

ให้ผู้พิพากษาในศาลยุติธรรม และตุลาการในศาลปกครองให้พ้นจากตำแหน่งเมื่อมี
อายุครบ ๖๕ ปีบริบูรณ์ แต่ยังคงปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งผู้พิพากษาหรือตุลาการอาวุโสแล้วแต่กรณี
จนกระทั่งอายุครบ ๗๐ ปีบริบูรณ์

พลเอก รั้งสาทรย์ แซ่มเชื้อ

แบบฟอร์ม

การเสนอความเห็นของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
เพื่อรวบรวมและจัดทำเป็นความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เสนอต่อคณะกรรมการ
ยกร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ

ชื่อ พลเอก รัชสาทย นามสกุล ชมเชื้อ
เลขที่สมาชิก ๒๐๙

ประเด็นที่เสนอความเห็นที่ ๑ : กลไกที่มีประสิทธิภาพในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของหลักนิติธรรม
และการสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาลในทุกภาคส่วนและทุกระดับ

รายละเอียด :

๑. การคัดเลือกบุคคลเข้าทำงานภาครัฐให้ใช้หลักการ คุณธรรมนำหน้าความรู้ตามหลัง ผู้นำที่มี
คุณธรรมจะเป็นคำตอบของประเทศ (ตามพระราชดำรัสทำคนไม่ดีให้เป็นคนดีทั้งหมดไม่ได้แค่เอาคนดี
ไปปกครองคนไม่ดีได้)

๒. ศาลเป็นหน่วยงานที่ต้องดำรงความยุติธรรมมีคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาล ดังนั้น
เพื่อป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนและหรือเอื้อผลประโยชน์ การเชิญบุคคลภายนอกเข้าร่วมศึกษาหลักสูตร
อบรมสัมมนาหรือเข้าร่วมกิจกรรมอื่นใดมิให้กระทำ ยกเว้นหน่วยงานราชการอื่นเฉพาะที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ มิได้
หมายรวมถึงการชี้แจงสร้างความเข้าใจต่อประชาชนหมู่ใหญ่

ประเด็นที่เสนอความเห็นที่ ๒ : กลไกที่มีประสิทธิภาพในการใช้จ่ายเงินของรัฐให้เป็นไปอย่างคุ้มค่าและ
ตอบสนองต่อประโยชน์ส่วนรวมของประชาชนโดยสอดคล้องกับสถานะทางการเงินการคลังของประเทศ
และกลไกการตรวจสอบและเปิดเผยการใช้จ่ายเงินของรัฐที่มีประสิทธิภาพ

ทพ.อ. จินต

รายละเอียด :

๑. ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และร่างพระราชบัญญัติโอนงบประมาณรายจ่าย สภาผู้แทนจะต้องวิเคราะห์พิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๙๐ วัน (เดิม ๑๐๕ วัน) นับแต่ร่างพระราชบัญญัตินี้ตั้งกล่าวมาถึงสภาผู้แทนราษฎร

ในการพิจารณาของวุฒิสภาจะต้องให้ความเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบภายใน ๒๐ วัน นับแต่ร่าง พ.ร.บ. ถึงวุฒิสภา โดยให้สามารถแก้ไขปรับลดได้ (เดิมไม่ได้) แต่ปรับเพิ่มจำนวนหรือรายการมิได้

๒. ในระหว่างประเทศอยู่ในภาวะสงครามหรือการรบ คณะรัฐมนตรีมีอำนาจโอนเงินหรือนำรายจ่ายที่กำหนดไว้สำหรับหน่วยราชการหรือรัฐวิสาหกิจใดไปใช้ในการการที่แตกต่างจากที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีได้ทันที แล้วรายงานให้รัฐสภารับทราบภายใน ๑๕ วัน (เดิมไม่ได้กำหนด)

๓. ในกรณีที่มีการโอนหรือนำรายจ่ายตามงบประมาณที่กำหนดไว้ในรายการใดไปใช้ในรายการอื่นของหน่วยงานราชการหรือรัฐวิสาหกิจให้รัฐบาลรายงานให้รัฐสภาเพื่อทราบทุก ๔ เดือน (เดิม ๖ เดือน ปรับเป็นรายไตรมาส)

๔. การก่องหน้ผูกพันงบประมาณข้ามปีให้กระทำได้เฉพาะรายการและวงเงินตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมเท่านั้น นอกนั้นจะกระทำมิได้ แต่หากมีความจำเป็นเร่งด่วน ถ้าไม่กระทำจะมีผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศให้รัฐบาลเสนอขออนุมัติรายการก่องหน้ผูกพันงบประมาณข้ามปีเพิ่มเติมต่อรัฐสภาโดยเร็วและรัฐสภาจะต้องวิเคราะห์และพิจารณาให้ความเห็นชอบภายใน ๒๐ วัน นับแต่เรื่องดังกล่าวส่งมาถึงรัฐสภา (เดิมรัฐบาลกระทำได้ตามความเหมาะสมเป็นช่องทางให้โอกาสรัฐบาล)

๕. เงินรายได้ของหน่วยงานของรัฐ องค์กรอิสระ หน่วยงานตามพระราชบัญญัติให้นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน สำหรับการใช้จ่ายให้เสนอขอใช้ตามขั้นตอนและวิธีการงบประมาณตามที่กำหนด โดยความเห็นชอบของรัฐสภา (เดิมบางหน่วยได้รับการยกเว้น)

๖. การตรวจสอบการใช้จ่ายเงินของแผ่นดินจะละเว้นไม่ได้ ทุกหน่วยราชการ องค์กรอิสระ และหน่วยงาน ตาม พ.ร.บ. ต้องได้รับการตรวจสอบโดยเฉพาะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสมาชิกซึ่งเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทย ต้องได้รับการตรวจสอบตามระบบขั้นตอนและวิธีการที่กำหนด

ตรวจถูกต้อง

พล.อ. ธีรยุทธ 11/๑๐/๕๐
(ธีรยุทธ แซ่มเชื้อ)

นางสุรางคณา วายุภาพ

ท่านสุรางคณา วายุภาพ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เลขที่สมาชิก 215 ขอเสนอความเห็นประกอบร่าง
รัฐธรรมนูญดังต่อไปนี้

1. การใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ในการลงคะแนนเสียงเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกและเป็นการสร้าง
มาตรการลดการเหลื่อมล้ำแก่ประชาชน โดยกำหนดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการลงคะแนนเสียงผ่านทาง
ระบบอิเล็กทรอนิกส์ และประชาชนสามารถมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการทำงานและการใช้อำนาจของ
ภาครัฐได้ โดยรัฐต้องให้ความสำคัญกับการกำกับดูแลความเป็นส่วนตัว และข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้ง
ความมั่นคงปลอดภัยให้กับประชาชน
2. เพิ่มมาตรการการสร้างความตระหนักรู้ในสิทธิและหน้าที่ โดยการส่งเสริมให้ประชาชนมีความตระหนักถึง
การใช้สิทธิ เสรีภาพและหน้าที่ของตนเอง รวมทั้งต้องเคารพสิทธิของผู้อื่นเพื่อให้ประชาชนในชาติอยู่ร่วมกัน
อย่างมีความสุขและชาติบ้านเมืองก็จะพัฒนาเจริญก้าวหน้าได้อย่างรวดเร็ว
3. คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ หรือ กสทช. ยังคง
เป็นองค์กรอิสระอยู่หรือไม่
4. ควรทบทวนแนวทางการพิจารณาคดีของศาลยุติธรรมด้วยความรอบคอบ กรณีจะไม่ให้มีการฎีกาในบาง
กรณีเพราะอาจจะกระทบต่อสิทธิของประชาชนที่เป็นคู่ความ และไม่น่าจะเป็นวิธีการแก้ปัญหาความล่าช้า
ในการพิจารณาคดี ควรเป็นมาตรการทางปฏิบัติที่ต้องไปแก้ตรงแนวทางการทำงานของศาลมากกว่า

ส่วนที่ ๓

ข้อมูลความเห็นของคณะกรรมการสามัญ

ประจำสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จำนวน ๑๖ คณะ

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการผังเมืองและการใช้พื้นที่

รวมทั้งสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จำแนกตามกรอบการยกร่าง

รัฐธรรมนูญของคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ

ข้อมูลความเห็นของคณะกรรมการการสามัญประจำสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จำนวน ๑๖ คณะ คณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาศึกษาการผังเมืองและการใช้พื้นที่ รวมทั้งข้อเสนอแนะจากสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จำแนกตามกรอบการยกร่างรัฐธรรมนูญ ของคณะกรรมการการยกร่างรัฐธรรมนูญ โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑. บททั่วไป

๑.๑ กำหนดให้ประเทศไทยเป็นราชอาณาจักรอันหนึ่งอันเดียวจะแบ่งแยกมิได้ (คณะกรรมการการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว)

๑.๒ การกำหนดให้รัฐยอมรับนับถือเกี่ยวกับความเสมอภาค ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ ความแตกต่างทางเพศ สถานะของบุคคล และความเสมอภาคของบุคคล ย่อมได้รับความคุ้มครอง (คณะกรรมการสังคม กิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส)

๑.๓ บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญต้องประกอบด้วยบทบัญญัติเกี่ยวกับความมั่นคงและเอกลักษณ์ของชาติ โดยเอกลักษณ์ของชาติไทย ประกอบด้วย สถาบันชาติ สถาบันศาสนา และสถาบันพระมหากษัตริย์ ซึ่งสถาบันชาติ ประกอบด้วย ผืนแผ่นดินและประชาชน ผืนแผ่นดินเป็นที่เกิดและที่อยู่อาศัย ประชาชนผู้อยู่ในผืนแผ่นดินจึงต้องร่วมกันรักษาผืนแผ่นดินให้ดำรงคงอยู่ ให้สถิตสถาพรตลอดไป สถาบันศาสนา ประกอบด้วย ศาสนาที่ทางราชการรับรอง ตามที่ปรากฏในพระราชกฤษฎีกา และสถาบันพระมหากษัตริย์ ประกอบด้วย พระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นพุทธมามกะ ทรงเป็นเอกอัครศาสนูปถัมภกของทุกศาสนา และทรงเป็นองค์พระประมุขของชาติ ทั้งนี้ สถาบันชาติ สถาบันศาสนา และสถาบันพระมหากษัตริย์ เป็นแกนหลักของความมั่นคงของชาติ รัฐบาลและทุกภาคส่วนในสังคมจะต้องร่วมกันรักษาสถาบันทั้งสาม (คณะกรรมการการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว)

๑.๔ บทบัญญัติทั่วไปที่จะต้องบัญญัติไว้ กล่าวคือ การรับรองความเป็นราชอาณาจักรอันหนึ่งอันเดียวจะแบ่งแยกมิได้ การปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข องค์พระมหากษัตริย์ทรงอยู่ในฐานะอันเป็นที่เคารพสักการะผู้ใดจะละเมิดมิได้ ผู้ใดจะกล่าวหาหรือฟ้องร้องพระมหากษัตริย์ในทางใด ๆ มิได้ อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย พระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นประมุขทรงใช้อำนาจนั้นทางรัฐสภา คณะรัฐมนตรี และศาล การรองรับความเป็นกฎหมายสูงสุดของรัฐธรรมนูญ การคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิเสรีภาพ และความเสมอภาค การมีส่วนร่วมของประชาชนและชุมชนย่อมได้รับการคุ้มครอง ผู้พิพากษาและตุลาการมีอิสระในการพิจารณาและพิพากษาอรรถคดีทั้งหลายในพระปรมาภิไธย

พระมหากษัตริย์ให้เป็นไปโดยเที่ยงธรรมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและกฎหมาย (คณะกรรมการการกฤษฎีกา กระบวนการยุติธรรมและกิจการตำรวจ)

๑.๕ การบัญญัติบทบัญญัติเกี่ยวกับศาสนาโดยให้รัฐและทุกภาคส่วนในสังคมจะต้องคุ้มครองเสรีภาพในการนับถือศาสนาภายในกรอบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิทักษ์ความปลอดภัย และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคม สาธารณสุข ศิลธรรมอันดีงาม และสิทธิเสรีภาพพื้นฐานของพลเมืองไทย (คณะกรรมการการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว)

๑.๖ กฎหมายที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญเป็นอันใช้บังคับไม่ได้ (นายประมุท สุตะบุตร)

๑.๗ กำหนดให้มีกลไกที่ประชาชนเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยสามารถใช้สิทธิความเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยได้โดยตรง ไม่ใช่แค่เพียงการมีส่วนร่วม ทั้งนี้ ต้องนำเอาระบบเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการดังกล่าว (นายประมุท สุตะบุตร)

ภาค ๑ พระมหากษัตริย์ และประชาชน

บทบัญญัติว่าด้วยพระมหากษัตริย์ให้ถือตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ (นายบัญญัติ จันทน์เสนะ)

๒. ประชาชน

ความเป็นพลเมือง

๒.๑ การกำหนดให้มีการปลูกจิตสำนึกในหมวดประชาชน ซึ่งประชาชนบางคนขาดจิตสำนึกที่ดีในเรื่องต่าง ๆ ปล่อยหรือละเลย ชุระไม่ใส่ใจสิทธิหน้าที่ การมีส่วนร่วมทางการเมือง ส่วนร่วมในการตรวจสอบ โดยเฉพาะในเรื่องสิทธิและเสรีภาพ รู้จักแต่สิทธิและเสรีภาพของตัวเองโดยไม่มีขอบเขตและก้าวก้าว ละเมิดสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น กรณีดังกล่าวจำเป็นต้องแก้ไขโดยปลูกจิตสำนึกให้กับทุกเพศทุกวัยอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะเยาวชน (พลโท พิศณุ พุทธวงศ์) ทั้งนี้ การใช้สิทธิเสรีภาพแห่งตนต้องคำนึงและเคารพต่อสิทธิของผู้อื่น และผลประโยชน์สาธารณะ (นายบัญญัติ จันทน์เสนะ) ดังนั้น ต้องเพิ่มมาตรการการสร้างความตระหนักรู้ในสิทธิและหน้าที่ โดยการส่งเสริมให้ประชาชนมีความตระหนักถึงการใชสิทธิ เสรีภาพและหน้าที่ของตนเอง รวมทั้งต้องเคารพสิทธิของผู้อื่นเพื่อให้ประชาชนในชาติอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขและชาติบ้านเมืองก็จะพัฒนาเจริญก้าวหน้าได้อย่างรวดเร็ว (นางสุรางคณา วายุภาพ)

๒.๒ บทบัญญัติที่ว่าด้วยประชาชนเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับความเป็นพลเมือง สิทธิ และเสรีภาพของพลเมือง หน้าที่พลเมือง การมีส่วนร่วมทางการเมือง และการมีส่วนร่วม ในการตรวจสอบควรถูกกำหนดให้มีความชัดเจนและเหมาะสมยิ่งขึ้น ทั้งในเรื่องของสิทธิ เสรีภาพ การจำกัดสิทธิ กลไกการใช้สิทธิและเสรีภาพของประชาชนและชุมชน การมีส่วนร่วมของประชาชน ทั้งทางการเมืองและในการตรวจสอบ เพื่อสร้างความเข้มแข็งในการตรวจสอบโดยประชาชน (คณะกรรมการการการกฎหมาย กระบวนการยุติธรรมและกิจการตำรวจ)

๒.๓ การใช้อำนาจโดยองค์กรของรัฐทุกองค์กร ต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพต้องระบุให้พลเมืองต้องมีวินัย ซึ่งพบว่าประเทศใดมีพลเมืองที่มีวินัยจะสามารถ ขับเคลื่อนให้เดินไปข้างหน้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ (นางสาวจินตนันท์ ชญาตร์ ศุภมิตร)

๒.๔ การกำหนดให้บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมายและได้รับความคุ้มครอง ตามกฎหมายเท่าเทียมกัน ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน รวมทั้งให้ได้รับความคุ้มครอง ตามพันธกรณีระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคี

๑) การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่าง ในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของ บุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็น ทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญจะกระทำมิได้

๒) มาตรการที่รัฐกำหนดขึ้นเพื่อขจัดอุปสรรคหรือส่งเสริมให้บุคคลสามารถใช้ สิทธิและเสรีภาพได้เช่นเดียวกับบุคคลอื่นย่อมไม่ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม แต่มาตรการที่เป็นการละเว้นไม่ให้ความช่วยเหลืออย่างสมเหตุสมผลต่อผู้ตกอยู่ในภาวะยากลำบาก เดือดร้อน ประสพภัยหรือสมควรได้รับความช่วยเหลือ ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตาม มาตรา ๓๐ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

ทั้งนี้ การบัญญัติรัฐธรรมนูญต้องครอบคลุมเพื่อให้บุคคลมีสิทธิในการเข้าถึง และใช้ประโยชน์ได้จากสภาพแวดล้อมอันเป็นสาธารณะหมายรวมถึงสภาพแวดล้อมทางกายภาพ การขนส่งข้อมูลข่าวสาร การสื่อสารเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารสิ่งอำนวยความสะดวก ตลอดจนบริการอื่นอย่างเท่าเทียมทั่วถึงและเป็นธรรม โดยปราศจากการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็น ธรรม (คณะกรรมการการสังคม กิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส)

๒.๕ บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญต้องให้ความสำคัญกับเสรีภาพในการรวมกัน ในลักษณะองค์กรกลุ่ม กล่าวคือ กลุ่มเกษตรกร และสหกรณ์ ซึ่งหลักการและเป้าหมายของการ รวมกลุ่มมุ่งเน้นเพื่อให้เกิดความเข้มแข็ง การช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการประกอบอาชีพ เกษตรกรรม รวมทั้งเพื่อให้สามารถขับเคลื่อนการดำเนินการด้านการเกษตรและสหกรณ์ของ

ประเทศให้เป็นไปในเชิงระบบ กล่าวคือ การผลิต การแปรรูป และการค้าสินค้าด้านการเกษตร (คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์)

๒.๖ การบัญญัติบทบัญญัติเกี่ยวกับศาสนาโดยให้รัฐและทุกภาคส่วนในสังคมจะต้องคุ้มครองเสรีภาพในการนับถือศาสนา ภายในกรอบกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อพิทักษ์ความปลอดภัย และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคม สาธารณสุข ศิลธรรมอันดีงาม และสิทธิเสรีภาพพื้นฐานของพลเมืองไทย (คณะกรรมการการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว)

๒.๗ เสรีภาพของปวงชนชาวไทยต้องการมีเสรีภาพทางความคิดเห็น พูด เขียน พิมพ์ โฆษณา การถ่ายทอดผ่านทางทีวี ดาวเทียม หรือการสื่อความหมายไปยังบุคคลอื่นในด้านต่าง ๆ นอกเหนือจากนี้จะต้องอยู่ในกรอบของกฎหมายไม่เป็นการละเมิดผู้อื่นโดยเด็ดขาด หากปรากฏข้อความสู่สาธารณะอันพิสูจน์ได้ว่าเป็นภัยต่อความมั่นคงของประเทศ สร้างความแตกแยกในสังคม ก่อให้เกิดการแตกความสามัคคีของคนในชาติ รัฐสามารถหามาตรการหยุดยั้งการกระทำดังกล่าว ทั้งทางการปกครอง หรือทางศาลได้โดยฉับพลัน และสามารถเปิดช่องทางให้ประชาชน กลุ่มบุคคลยื่นคำร้องต่อศาลให้พิจารณาเรื่องดังกล่าวได้ แม้ว่าทางนิตินัยจะพิสูจน์ว่าเป็นการกระทำ ความผิดนอกราชอาณาจักร แต่ผลของการกระทำกระทบต่อความมั่นคงเกิดในราชอาณาจักร ควรต้องนำเอาหลักรัฐศาสตร์มาพิจารณาได้ (นางสาวจินตนันท์ ชญาตร์ ศุภมิตร)

๒.๘ ควรเสนอให้เพิ่มหมวดสิทธิทางสังคมให้ชัดเจน โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่ผ่านมา ยังไม่มีการกำหนดหมวดดังกล่าว โดยสิทธิทางสังคมจะเป็นสิทธิที่เชื่อมโยงกับนโยบาย ด้านสังคมของชาติตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญด้วย (นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ)

๒.๙ ควรบัญญัติให้ประชาชนมีสิทธิชุมนุมในที่สาธารณะได้ โดยกำหนดเงื่อนไขไว้ในรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมาย เพื่อให้รัฐสภาจำต้องบัญญัติกฎหมายโดยเร็วภายหลังประกาศใช้รัฐธรรมนูญ (คณะกรรมการการกฎหมาย กระบวนการยุติธรรมและกิจการตำรวจ)

๒.๑๐ สิทธิเสรีภาพทางวิชาการในการจัดการศึกษา การอบรม การค้นคว้าวิจัย ที่ไม่ขัดต่อหน้าที่พลเมืองหรือศีลธรรมอันดี ย่อมได้รับความคุ้มครอง (คณะกรรมการการการศึกษา และการกีฬา)

๒.๑๑ การกำหนดสิทธิในการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยบุคคลย่อมมีสิทธิในการมีส่วนร่วมกับรัฐ และชุมชนในการบริหารจัดการการใช้ประโยชน์ จากทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่น การคุ้มครอง ส่งเสริม รักษาและฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อประโยชน์ต่อสุขภาพอนามัย สวัสดิภาพและคุณภาพชีวิตของตนและชุมชน

การดำเนินโครงการหรือกิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างร้ายแรง ทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพจะกระทำมิได้ เว้นแต่จะได้ศึกษาและประเมินผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนในชุมชนรวมทั้งการบรรเทาผลกระทบ และจัดให้มีกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียก่อน

บุคคลหรือชุมชนย่อมมีสิทธิที่จะฟ้องหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรอื่นของรัฐที่เป็นนิติบุคคล เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามบทบัญญัตินี้ (คณะกรรมการการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) (พลเอก วัลลภ เกิดผล)

๒.๑๒ บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับบริการทางสาธารณสุขที่เหมาะสมและได้มาตรฐาน ผู้ยากไร้มีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลจากสถานพยาบาลของรัฐโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย (คณะกรรมการการสาธารณสุข)

๒.๑๓ บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับการป้องกันและกำจัดโรคติดต่อจากรัฐอย่างเหมาะสม โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายและทันต่อเหตุการณ์ (คณะกรรมการการสาธารณสุข)

๒.๑๔ บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับข้อมูลที่แท้จริงในด้านการแพทย์ทางเลือกและผลิตภัณฑ์สุขภาพจากรัฐ (คณะกรรมการการสาธารณสุข)

๒.๑๕ การกำหนดสิทธิของผู้ต้องหาหรือจำเลยในการได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว (ประกันตัว) ควรมีหลักประกันหรือได้รับความคุ้มครองจนกว่าคดีจะถึงที่สุด เนื่องจากการสืบสวนสอบสวนคดีอาญา เป็นขั้นตอนของการแสวงหาผู้กระทำผิดมาลงโทษซึ่งเป็นขั้นตอนสำคัญเนื่องจากมีผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชนอย่างสำคัญ พยานหลักฐานที่ได้มาจากการสืบสวนสอบสวนจะเป็นพยานหลักฐานที่ใช้ในการสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการ และใช้ในการพิสูจน์ความผิดหรือความบริสุทธิ์ ของจำเลยในศาลด้วย

เมื่อพิจารณาตามหลักสิทธิมนุษยชนที่เกี่ยวข้องกับสิทธิในการได้รับการประกันตัวหรือปล่อยชั่วคราว ซึ่งเป็นสิทธิมนุษยชนของผู้ต้องหาและผู้ต้องขัง คือ กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง หรือ ICCPR ซึ่งมีหลักการว่า “สิทธิประกันตัวระหว่างการพิจารณาคดีจะต้องเป็นหลักการที่ได้รับความคุ้มครอง การมิให้ประกันตัวถือเป็นข้อยกเว้นหรือจะกระทำต่อเมื่อไม่มีวิธีการที่เบากว่านี้”

ดังนั้น โดยปกติบุคคลผู้ถูกตั้งข้อหาคดีอาญามีสิทธิที่จะได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวระหว่างการพิจารณาคดี โดยการวางหลักประกันหรือมีบุคคลค้ำประกันเพื่อคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของผู้ต้องหาหรือจำเลย และเป็นการสอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคี

ทั้งนี้ ในคดีอาญาผู้ต้องหาหรือจำเลยย่อมมีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองในการสอบสวนและพิจารณาคดี โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และเปิดโอกาสให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยได้มีอิสรภาพในการพิจารณาคดี ดังนั้น ควรจะมีบทบัญญัติหรือมาตรการในการคุ้มครองสิทธิของผู้ต้องหาหรือจำเลยในการพิจารณาการปล่อยตัวชั่วคราวให้ได้รับการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพมากยิ่งขึ้น โดยการพิจารณาอนุญาตปล่อยตัวชั่วคราวควรเป็นหลักการสำคัญ ส่วนการพิจารณาไม่อนุญาตให้ประกันตัวนั้นเป็นข้อยกเว้น (คณะกรรมการการกฤษฎาหมาย กระบวนการยุติธรรมและกิจการตำรวจ)

๒.๑๖ การกำหนดสิทธิของบุคคลในกระบวนการยุติธรรมในคดีปกครอง โดยการร่างบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หมวดว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพ ควรกำหนดถึงสิทธิของบุคคลในกระบวนการยุติธรรมทางปกครอง โดยบัญญัติเพื่อรับรองและคุ้มครองสิทธิของประชาชนในการดำเนินกระบวนการยุติธรรมทางปกครองไว้ด้วย โดยให้มีหลักการหรือสาระสำคัญว่า “ในคดีปกครองบุคคลมีสิทธิได้รับการพิจารณาโดยใช้ระบบไต่สวนอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน” (คณะกรรมการการกฤษฎาหมาย กระบวนการยุติธรรมและกิจการตำรวจ)

๒.๑๗ สิทธิในทรัพย์สินของบุคคล เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนที่ควรได้รับการคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ แต่อย่างไรก็ตาม ปรากฏว่าในปัจจุบันมีการครอบครองอาวุธปืนโดยประชาชนทั้งการครอบครองโดยถูกต้องตามกฎหมายและครอบครองโดยผิดกฎหมายจำนวนมาก และมีการนำอาวุธปืนมาใช้ในการกระทำความผิดเพิ่มมากขึ้น ซึ่งได้ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศรวมทั้งความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนส่วนรวม ดังนั้น ขอบเขตแห่งสิทธิในทรัพย์สินของบุคคลที่ควรจะได้รับคุ้มครองโดยรัฐธรรมนูญจึงไม่ควรบัญญัติให้ครอบคลุมถึงการมีอาวุธปืนไว้ในความครอบครองของประชาชน (คณะกรรมการการกฤษฎาหมาย กระบวนการยุติธรรมและกิจการตำรวจ)

๒.๑๘ สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบ รวมทั้งสิทธิที่จะมีเสรีภาพในการสมาคมและการแสดงออก เป็นหลักประกันที่ได้รับการคุ้มครองตามสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนที่ไทยเป็นรัฐภาคี โดยเฉพาะกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (International Covenant on Civil and Political Rights-ICCPR) ดังนั้น สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธจึงควรได้รับการรับรอง และในการจำกัดการใช้สิทธินี้จะกระทำมิได้นอกจากจะกำหนดโดยกฎหมายและเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งความมั่นคงของชาติหรือความปลอดภัย ความสงบเรียบร้อย การสาธารณสุข หรือศีลธรรมของประชาชน หรือการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น รวมทั้งควรมีหลักประกันว่ากฎหมาย

ในประเทศทุกฉบับจะมีเนื้อหาสอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชนของไทยด้วย (คณะกรรมการการกฎหมาย กระบวนการยุติธรรมและกิจการตำรวจ) นอกจากนี้เสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบปราศจากอาวุธ ควรต้องเพิ่มเติมข้อความด้วยว่าจะต้องไม่เป็นการละเมิดสิทธิของบุคคลอื่น หรือทำให้เกิดความเดือดร้อนต่อประชาชน และผู้เป็นแกนนำในการชุมนุมประท้วงจะต้องแจ้งให้เจ้าหน้าที่ทราบว่าเป็นผู้ใด มีประชาชนเข้าร่วมในเบื้องต้นเท่าใด และจะต้องกำหนดกรอบว่า ถ้ามีการเคลื่อนขบวน จะต้องเปิดช่องทางจราจรให้ประชาชนคนอื่นที่ใช้เส้นทางสัญจรสามารถสัญจรได้ตามปกติ แต่อาจจะไม่สะดวกบ้าง และไม่มีการปิดถนนโดยเด็ดขาด โดยต้องมีกรอบที่ชัดเจนเพื่อป้องกันสิทธิให้กับประชาชนส่วนใหญ่ และต้องตรากฎหมายลูกบทมารองรับเพื่อประโยชน์ของประชาชนส่วนใหญ่ และมีความชัดเจนต่อเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติตามกฎหมาย (นางสาวจินตนันท์ ชญาตร์ ศุภมิตร)

๒.๑๙ เพื่อให้การคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในสังคมไทยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และเป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ มาตรา ๔ ประกอบกับพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓ บัญญัติว่า “สิทธิมนุษยชน” หมายความว่า ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิเสรีภาพ และความเสมอภาคของบุคคลที่ได้รับการรับรองหรือคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หรือตามกฎหมายไทย หรือตามสนธิสัญญาที่ประเทศไทยมีพันธกรณีที่จะต้องปฏิบัติตาม” ดังนั้น

๑) การยกร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ควรยึดถือการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนเป็นสำคัญ โดยอย่างน้อยควรมีบททั่วไปที่รับรองถึงหลักการคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพและความเสมอภาคของบุคคล และมีบทบัญญัติว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพบรรดาที่ชนชาวไทยเคยได้รับการคุ้มครองตามประเพณีการปกครองประเทศไทย ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และตามพันธกรณีระหว่างประเทศที่ประเทศไทยมีอยู่แล้วอย่างครบถ้วน ไม่น้อยกว่าที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ หมวด ๓ ว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทยที่เคยบัญญัติรับรองไว้ อีกทั้งต้องมีผลบังคับอย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น ทั้งนี้ การยกร่างรัฐธรรมนูญในส่วนของบทบัญญัติว่าด้วยแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ควรต้องสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกับหลักการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนที่กล่าวมาข้างต้นด้วย และเพื่อให้การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ควรบัญญัติให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติหรือสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญที่มีอำนาจหน้าที่โดยตรงในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนโดยมีหลักประกันในเรื่องความเป็นอิสระและความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่

๒) รัฐควรปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่มีบทบัญญัติขัดหรือแย้งต่อหลักการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนโดยไม่ชักช้า และผลักดันการตรากฎหมายที่เป็นการอนุวัติหรือปฏิบัติตามพันธกรณีด้านสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศโดยเร็ว

๓) รัฐควรมีมาตรการที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการควบคุมดูแลให้หน่วยงานรัฐหรือเจ้าหน้าที่รัฐบังคับใช้กฎหมายให้เป็นไปตามหลักนิติธรรมและหลักสิทธิมนุษยชน โดยให้ประชาชนชาวไทยไม่ว่าเหล่ากำเนิด เพศ หรือศาสนาใด อยู่ในความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญและกฎหมายเสมอกัน (คณะกรรมการการกฎหมาย กระบวนการยุติธรรม และกิจการตำรวจ)

๒.๒๐ การให้หลักประกันเสรีภาพสื่อมวลชน ไม่มีการแทรกแซง ทั้งรัฐและเอกชน แต่สื่อมวลชนก็ต้องมีระบบตรวจสอบถ่วงดุลทั้งภายในและภายนอก และต้องมีผลบังคับ เช่น มีคณะกรรมการวิชาชีพสื่อมวลชน ซึ่งต้องมีส่วนที่ยึดโยงจากประชาชนด้วย และต้องควบคุมดูแลไม่เฉพาะเพียงจริยธรรมในทางการเมือง แต่ต้องรวมถึงจริยธรรมในวิชาชีพที่เชื่อมโยงถึงธุรกิจด้วย และมติหรือความเห็นของคณะกรรมการต้องมีผลบังคับชัดเจน มีบทลงโทษกันเอง โดยการคว่ำบาตรหรือมาตรการอื่น ๆ การดำเนินวิชาชีพสื่อควรต้องมีมาตรฐาน มีใบประกอบวิชาชีพเช่นอาชีพอื่น ๆ เนื่องจากเป็นอาชีพที่มีอำนาจ มีผลประโยชน์และมีผลกระทบต่อประชาชนในวงกว้าง การทำผิดจริยธรรมและจรรยาบรรณสื่ออาจก่อให้เกิดการยึดใบอนุญาตได้ บุคคลที่ประกอบวิชาชีพโดยไม่มีใบอนุญาตจะถือว่าผิดกฎหมาย (นางสาวจินตนันท์ ชญาตร์ ศุภมิตร) นอกจากนี้ รัฐต้องคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของสื่อมวลชนทุกแขนงและให้มีการกำหนดจรรยาบรรณและจริยธรรมของสื่อร่วมกันระหว่างผู้ประกอบการวิชาชีพ ภาครัฐ และประชาชน โดยกำหนดให้มีการปรับปรุงเป็นระยะอย่างน้อยทุกสองปี และกำหนดบทลงโทษสำหรับสื่อที่เจตนาใช้สื่อในทางที่ละเมิดสิทธิเสรีภาพของบุคคล ที่บั่นทอนความมั่นคงของประเทศชาติโดยกำหนดบทลงโทษขั้นต่ำไว้ด้วย (นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ)

๒.๒๑ การคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนต้องกำหนดแนวทางการส่งเสริมการระงับข้อพิพาทและสร้างหลักประกันสิทธิมนุษยชนและการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

๑) การส่งเสริมการระงับข้อพิพาทและสร้างหลักประกันสิทธิมนุษยชน

(๑) ควรคุ้มครองสิทธิตามหลักศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิเสรีภาพ และหลักความเสมอภาคย่อมได้รับความคุ้มครอง

(๒) ควรคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย

(๓) ควรคุ้มครองสิทธิตามแนวนโยบายการต่างประเทศ

๒) การคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

- (๑) คุ้มครองสิทธิในกระบวนการยุติธรรม
- (๒) คุ้มครองสิทธิในข้อมูลข่าวสารและการร้องเรียน
- (๓) คุ้มครองสิทธิด้านแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐเกี่ยวกับกฎหมาย

และการยุติธรรม (คณะกรรมการการกฎหมาย กระบวนการยุติธรรมและกิจการตำรวจ)

นอกจากนี้ รัฐต้องกำหนดให้ชัดเจนเกี่ยวกับการให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชนที่ต้องได้รับการปกป้องโดยกระบวนการยุติธรรมที่มีประสิทธิภาพและเป็นธรรม ทั้งสิทธิในกระบวนการยุติธรรมและสิทธิจากการถูกละเมิดโดยอำนาจรัฐอย่างไม่เป็นธรรมด้วย เพราะตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยเดิมกำหนดคุ้มครองเพียงกรณีคุ้มครองสิทธิเสรีภาพจากการถูกล่วงละเมิดโดยเจ้าหน้าที่รัฐและโดยบุคคลอื่น (นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ)

๒.๒๒ ในคดีอาญา ผู้ต้องหาหรือจำเลยย่อมมีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองในการสอบสวนและพิจารณาคดี โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และเปิดโอกาสให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยได้มีอิสรภาพในการพิจารณาคดี (นายธานี อ่อนละเอียด)

๒.๒๓ สิทธิในการรับการศึกษาเป็นสิ่งสำคัญที่ถือเป็นหน้าที่ขั้นพื้นฐานที่รัฐต้องจัดให้ประชาชนทุกคน เพื่อการพัฒนาศักยภาพตนเองของประชาชน โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับเดิมได้รับรองสิทธินี้ไว้ แต่สมควรปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น รวมทั้งการรับรองสิทธิของผู้ปกครององค์กรชุมชน สถาบันศาสนา สถาบันทางสังคม ในการจัดการการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาตลอดชีวิตที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต และวัฒนธรรมของไทยด้วย (นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ)

๒.๒๔ ต้องกำหนดชัดเจนให้บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานจนสำเร็จการ โดยศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า โดยที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย และหากบุคคลใดมีความประสงค์ที่จะศึกษาในระดับการศึกษาที่สูงกว่าการศึกษาขั้นพื้นฐานที่กำหนดไว้ ให้รัฐให้การสนับสนุนการศึกษานั้น ๆ อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายเช่นกัน (นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ)

๒.๒๕ รัฐต้องจัดให้มีการกระจายอำนาจทางการศึกษาทั้งในระดับหน่วยงานทางการศึกษาและสถานศึกษา การกระจายอำนาจในกระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญปี ๕๐ แต่ยังไม่ได้นำมาสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อให้การปฏิรูปการศึกษาในครั้งนี้มีประสิทธิภาพสมควรที่จะให้มีการกระจายอำนาจทั้งในระดับหน่วยงานทางการศึกษาและสถานศึกษาในทุกระดับอย่างจริงจัง โดยมุ่งเน้น ๔ ด้าน คือ การบริหารจัดการงบประมาณ วิชาการ บุคลากร และการบริหารงานทั่วไป (พลเอก อดิเรก อองอาจ พงษ์ศักดิ์)

๒.๒๖ รัฐต้องจัดสรรคลื่นความถี่ทุกชนิดเพื่อกระจายโอกาสทางการศึกษาให้เข้าถึงประชาชน ทุกพื้นที่ได้อย่างทั่วถึง เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในทุกรูปแบบ ทั้งนี้รัฐจะต้องจัดสรรคลื่นความถี่เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในสัดส่วนที่เหมาะสม ซึ่งจะทำให้เกิดประโยชน์กับผู้เรียนในการส่งเสริมการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตของประชาชนอย่างทั่วถึง (พลเอก อองอาจ พงษ์ศักดิ์)

๒.๒๗ เสนอให้เพิ่มหมวดสิทธิทางเศรษฐกิจให้มีความชัดเจน โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่ผ่านมา ยังไม่มีการกำหนดหมวดดังกล่าว ซึ่งสิทธิทางเศรษฐกิจจะเป็นสิทธิที่เชื่อมโยงกับนโยบายทางเศรษฐกิจของชาติตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญด้วย (นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ)

๒.๒๘ กำหนดให้ชัดเจนในเรื่องการคุ้มครองสิทธิในการทำงาน การประกอบอาชีพ สิทธิในการได้รับค่าจ้าง และราคาผลผลิตอย่างเป็นธรรม โดยการคุ้มครองด้านผลผลิตมิใช่เพียงผลผลิตด้านการเกษตรเพียงอย่างเดียวเท่านั้นตามที่เคยกำหนดในรัฐธรรมนูญที่ผ่านมาโดยตลอด แต่ต่อไปประเทศไทยสามารถเป็นผู้ผลิตและเป็นต้นน้ำทั้งผลิตภัณฑ์และบริการหลายประเภท ซึ่งภาครัฐควรต้องมีบทบาทผู้คุ้มครองด้วย อีกทั้งตามรัฐธรรมนูญฉบับเดิมนั้น กำหนดเพียงให้ส่งเสริมประชากรวัยทำงานเท่านั้น ซึ่งในสภาพแห่งความเป็นจริงเป็นเรื่องที่ยากในการกำหนดกรอบของ “วัยทำงาน” จึงควรส่งเสริมสนับสนุนประชาชนคนไทยที่ทำงาน ให้ได้รับความเป็นธรรมอย่างเท่าเทียมในทุกด้าน รวมถึงทุกเพศ ทุกวัย โดยไม่ถูกกีดกัน (นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ)

๒.๒๙ เนื่องจากปัจจุบันการผลิตเจ้าหน้าที่ด้านความปลอดภัยมีไม่เพียงพอต่อความต้องการของตลาด ส่งผลกระทบต่อการทำงานด้านความปลอดภัยของสถานประกอบกิจการ ดังนั้นรัฐต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ด้านความปลอดภัยเพิ่มขึ้น โดยไม่จำเป็นต้องจบการศึกษาในสาขาอาชีพอาชีวอนามัยและความปลอดภัย เท่านั้น แต่ควรเปิดโอกาสให้คนที่มีความรู้ความสามารถในสาขาอาชีพหรือผู้มีประสบการณ์เข้ามาทดสอบเพื่อคัดเลือกเป็นเจ้าหน้าที่ด้านความปลอดภัยตามกระบวนการคัดสรรบุคลากร โดยผ่านเกณฑ์การทดสอบบนพื้นฐานของความรู้และความยุติธรรม และให้ได้มาซึ่งใบประกอบวิชาชีพอันจะช่วยยกระดับคุณภาพ มาตรฐานความปลอดภัยของสถานประกอบการ (พลเอก วลิต โรจนภักดี)

๒.๓๐ กำหนดชัดเจนในเรื่องสิทธิในการได้รับการจัดสถานที่ให้ประกอบอาชีพ เช่น ลานค้า หรือ ตลาดนัด เป็นต้น รวมถึงสิทธิได้รับการคุ้มครองในการแข่งขันทางการค้าอย่างเป็นธรรม เพื่อให้มีพื้นที่ที่ถูกต้องในการทำมาหากิน (นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ)

๒.๓๑ สิทธิได้รับหลักประกันการมีมาตรฐานชีวิตอย่างเพียงพอ สิทธิที่อยู่อาศัย และสิทธิมีอาหารการกินอย่างเต็มอิ่ม รัฐบาลจะต้องดูแลไม่ให้คนอดยากจนข้นแค้นโดยในเรื่องนี้ ควรกำหนดให้เป็นนโยบายของชาติด้วย เพื่อเป็นการยกสถานะความเป็นอยู่ ความมั่นคงในชีวิต ซึ่งเป็นพื้นฐานที่ทำให้ประชาชนไทยมีชีวิตที่ดี (นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ)

๒.๓๒ การจำกัดการเข้าถึงและการเปิดเผยข้อมูลของการสื่อสารหรือการใช้อุปกรณ์ สื่อสารจะกระทำมิได้ ยกเว้นแต่จะดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยความมั่นคงซึ่งจะต้องระบุขั้นตอน การดำเนินการเพื่อการอนุญาตให้มีการเข้าถึงการขอข้อมูลและการใช้ข้อมูล ทั้งนี้ โดยมีการบันทึก รายละเอียดการดำเนินการดังกล่าวเพื่อการตรวจสอบของฝ่ายตุลาการหรือรัฐสภาได้ (นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ)

หน้าที่พลเมือง

๒.๓๓ บุคคลมีหน้าที่พิทักษ์รักษาไว้ซึ่งชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ โดยเฉพาะ การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (คณะกรรมการการ การศึกษา ศิลปะ วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว) (พลเอก มารุต ปิขิตตะสิงห์)

๒.๓๔ บุคคลมีหน้าที่เคารพรัฐธรรมนูญและการบังคับใช้รัฐธรรมนูญ โดยกำหนดกรอบ เวลาการปฏิบัติรวมทั้งอาจต้องมีบทกำหนดโทษเมื่อไม่มีปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ (นายบุญชัย โชควัฒนา)

๒.๓๕ พลเมืองต้องมีจิตสำนึกในความเป็นไทย มีคุณธรรม จริยธรรม ซื่อสัตย์ สุจริต มีระเบียบวินัย กล้าหาญ ดำรงตนด้วยสุขภาพภายในที่ดี (นายบัญญัติ จันทร์เสนะ)

๒.๓๖ ประชาชนมีหน้าที่ร่วมรับผิดชอบในการดูแลสุขภาพของตนเอง การส่งเสริม ป้องกันโรค การหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงด้านสุขภาพ การหลีกเลี่ยงจากสิ่งแวดล้อมที่เป็นพิษ (คณะกรรมการการสาธารณสุข)

๒.๓๗ การกำหนดหน้าที่ของพลเมืองที่ดีให้มีความชัดเจนและครอบคลุมทั้งในเรื่อง ความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์ ความเสียสละ ความอดทน การไม่ปฏิบัติผิดศีลธรรมและคุณธรรม และความสามัคคี จะเน้นการเห็นประชาชนในชาติมีความตระหนักและเกิดความสำนึกต่อความรับผิดชอบต่อสังคม โดยผ่านกระบวนการทางการศึกษาโดยใช้สถาบันศึกษาเป็นศูนย์กลาง และองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น หรือกระทรวง ทบวง กรมที่เกี่ยวข้อง (นายพรศักดิ์ เจียรณัย)

การมีส่วนร่วมทางการเมือง

๒.๓๘ ควรมีองค์กรตรวจสอบการเลือกตั้งโดยภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการเลือกตั้งทั้งระดับท้องถิ่นและระดับชาติ เป็นการทำงานในลักษณะคู่ขนานกับคณะกรรมการการเลือกตั้ง (คณะกรรมการการกฎหมาย กระบวนการยุติธรรมและกิจการตำรวจ) (นายธานี อ่อนละเอียด)

๒.๓๙ การมีส่วนร่วมทางการเมืองต้องครอบคลุมกระบวนการเข้าสู่อำนาจทางการเมือง การใช้อำนาจทางการเมือง และความรับผิดชอบทางการเมืองของนักการเมือง รวมทั้งบทบาทในการสนับสนุน ส่งเสริม กีดกันให้นักการเมืองรับฟังเสียงเรียกร้องของประชาชนที่กระทำโดยชอบ (นายบัญญัติ จันทร์เสนะ)

๒.๔๐ ควรนำหลักการเกี่ยวกับสิทธิพิทักษ์รัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖๘ มาบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ โดยกำหนดให้ประชาชนมีสิทธิยื่นเรื่องฟ้องต่อศาลรัฐธรรมนูญได้โดยตรงโดยไม่ผ่านองค์กรอัยการ ซึ่งเป็นองค์กรที่ไม่ได้รับความไว้วางใจจากประชาชน (คณะกรรมการการบริหารราชการแผ่นดิน)

๒.๔๑ กำหนดหลักการการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนไว้ด้วย เพื่อทำให้เกิดการมีส่วนร่วมอย่างกว้างให้เกิดขึ้น ทั้งนี้ ถือเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญในการทำให้ประชาชนจะได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของรัฐธรรมนูญ โดยต้องเปิดโอกาสให้เกิดการมีส่วนร่วมอย่างกว้างขวางจากทุกฝ่าย นับตั้งแต่ขั้นตอนในการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญโดยเปิดรับฟังความคิดเห็นจากภาคประชาชนด้วย เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมและการยอมรับต่อการกำหนดหลักเกณฑ์ และเป็นไปตามระบอบประชาธิปไตย (นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ)

๒.๔๒ ปรับปรุงกระบวนการถอดถอนนักการเมืองให้มีความสมเหตุสมผลและสามารถถอดถอนนักการเมืองทุจริตได้จริง (นายบุญชัย โชควัฒนา)

๒.๔๓ กำหนดให้มีสภาประชาชนและสภาที่เลือกจากกลุ่มอาชีพ ตามสัดส่วนทางเพศ และอายุ โดยไม่ยึดถือเขตพื้นที่ปกครอง และให้สภาประชาชนทำหน้าที่แต่งตั้งและถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและตำแหน่งสำคัญๆ โดยเสียงข้างมาก (นายประมุท สุตะบุตร)

การมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ

๒.๔๔ ควรให้ประชาชนเข้ามามีบทบาทและมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการทำงานของภาครัฐและการใช้จ่ายเงินทุกระดับ ตั้งแต่ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ซึ่งควรบัญญัติให้ชัดเจนในรัฐธรรมนูญ โดยอาจจัดตั้งเป็นองค์กรภาคประชาชน เพื่อให้เกิดความชัดเจนเป็นรูปธรรม เป็นองค์กรที่จัดตั้งขึ้นโดยประชาชนและเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง มีกลไก

การสนับสนุนจากภาครัฐอย่างจริงจัง เพื่อให้มีองค์กรภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินของภาครัฐ (คณะกรรมการการบริหารราชการแผ่นดิน) (พลเอก มารุต ปิซโซตะสิงห์)

๒.๔๕ การนำระบบอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการลงคะแนนเสียงเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกและเป็นการสร้างมาตรการลดการหลอกล้อแก่ประชาชน โดยกำหนดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการลงคะแนนเสียงผ่านทางระบบอิเล็กทรอนิกส์และประชาชนสามารถมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการทำงานและการใช้อำนาจของภาครัฐได้โดยรัฐต้องให้ความสำคัญกับการกำกับดูแลความเป็นส่วนตัว และข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งความมั่นคงปลอดภัยให้กับประชาชน (นางสุรางคณา วายุภาพ)

๒.๔๖ กลไกในการกำกับและควบคุมให้ใช้อำนาจรัฐเป็นไปเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติและประชาชน ที่สำคัญ คือ การมีส่วนร่วมของประชาชนซึ่งในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้กำหนดให้ภาคประชาชนเป็นกลไกหนึ่งในการกำกับดูแลควบคุมให้ใช้อำนาจรัฐเป็นไปเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติและประชาชน อาทิ การเข้าชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติในหมวด ๓ และหมวด ๕ โดยประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่า ๑๐,๐๐๐ คนนั้น มีปัญหาไม่สามารถดำเนินการได้ ดังนั้น กลไกการมีส่วนร่วมของประชาชนควรเป็นไปในลักษณะดังต่อไปนี้

๑) ลดกฎเกณฑ์หรือเงื่อนไข ซึ่งเป็นอุปสรรคในการมีส่วนร่วมของประชาชนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ กล่าวคือ ลดขั้นตอนการเสนอกฎหมายโดยประชาชน และให้มีการทำประชาพิจารณ์ในประเด็นที่ครอบคลุมและกว้างขวางกว่าเดิม

๒) ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายสาธารณะ โดยผ่านองค์กรทางการเมือง

๓) ประชาชนต้องเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้โดยสะดวกตามที่ได้กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งยกเว้นการเปิดเผยข้อมูลในเรื่องสำคัญ อาทิ เรื่องที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคง หรือประโยชน์ของประเทศ เป็นต้น

๔) ประชาชนควรมีสิทธิยื่นฟ้องคดีเกี่ยวกับการเลือกตั้งโดยตรงต่อศาล

๕) ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเสนอเรื่องราวร้องทุกข์ โดยให้สภาพัฒนาการเมือง มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาเรื่องราวร้องเรียนดังกล่าว (คณะกรรมการการเมือง)

๒.๔๗ ให้ประชาชนสามารถฟ้องร้องคดีทุจริตของภาครัฐได้ทั้งต่อศาลและคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติในฐานะผู้เสียหายได้โดยตรง (คณะกรรมการการบริหารราชการแผ่นดิน)

๒.๔๘ กำหนดให้มีกระบวนการควบคุมและตรวจสอบการใช้อำนาจของรัฐ
อย่างเข้มงวด (นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ)

ภาค ๒ ผู้นำทางการเมืองที่ดี และสถาบันการเมือง

๓. ระบบผู้แทนที่ดี และผู้นำทางการเมืองที่ดี

๓.๑ บทบัญญัติที่ว่าด้วยผู้นำทางการเมืองที่ดีและสถาบันการเมือง ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่สำคัญของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เนื่องจากเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับรัฐสภา คณะรัฐมนตรี การเงิน การคลัง และการงบประมาณ ความสัมพันธ์ระหว่างข้าราชการ นักการเมือง และประชาชน การกระจายอำนาจและการปกครองส่วนท้องถิ่น ระบบผู้แทนที่ดีและผู้นำการเมืองที่ดี รวมทั้งแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ บทบัญญัติในส่วนนี้ควรกำหนดให้มีความเหมาะสมกับสภาพสังคมไทย จำเป็นต้องมีการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างแท้จริง โดยอยู่บนพื้นฐานของความเป็นราชอาณาจักรอันหนึ่งอันเดียวจะแบ่งแยกมิได้ เพื่อเป็นการวางรากฐานและสร้างความเข้มแข็งของการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขให้แก่ประชาชน ซึ่งสมควรจะเริ่มจากองค์กรปกครองท้องถิ่นเพื่อพัฒนาไปยังการปกครองระดับชาติ เพื่อให้ได้ผู้แทนที่ดีและผู้นำการเมืองที่ดี ในการนี้ ให้นำสภาพปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการบังคับใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและกฎหมายที่ผ่านมามาวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการบัญญัติให้มีความเหมาะสมและสามารถบังคับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด (คณะกรรมการการกฎหมาย กระบวนการยุติธรรมและกิจการตำรวจ)

๓.๒ การกำหนดห้ามนักการเมือง ผู้บริหารพรรคการเมือง กรรมการพรรคการเมือง คณะรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา รวมทั้งบุคคลที่มีความผูกพันและใกล้ชิดกับบุคคลดังกล่าว อาทิ บุคคลในครอบครัว พนักงาน ลูกจ้าง เป็นกรรมการหรือที่ปรึกษาในรัฐวิสาหกิจ การห้ามข้าราชการดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเป็นกรรมการหรือที่ปรึกษาในรัฐวิสาหกิจ หรือกำหนดแนวทางการป้องกันหรือข้อห้ามสำหรับผู้บริหารบริษัทเอกชน ที่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้องเป็นกรรมการหรือที่ปรึกษาในรัฐวิสาหกิจ ตลอดจนห้ามกรรมการหรือผู้บริหารรัฐวิสาหกิจทำกิจการหรือเกี่ยวข้องกับกิจการที่มีผลประโยชน์ทับซ้อนหรือเกี่ยวกับรัฐวิสาหกิจนั้น (นางสาวจินตนันท์ ชญาตร์ สุภมิตร)

๓.๓ การกำหนดให้การสิ้นสุดสมาชิกภาพของรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอื่น ต้องมีบรรทัดฐานสูงกว่าบุคคลธรรมดา กรณีหากศาลมีคำพิพากษาว่าจำเลยมีความผิดก็สามารถทำให้สมาชิกภาพของผู้ดำรงตำแหน่ง

ทางการเมืองสิ้นสุดได้ โดยไม่ต้องพิจารณาว่าคำพิพากษาจะให้รอการลงโทษหรือไม่ก็ตาม (นางสาว จินตนันท์ ชญาตร์ ศุภมิตร)

๓.๔ การกำหนดให้การกระทำผิดจริยธรรมทางการเมืองและการบริหารของผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมืองเป็นเรื่องที่ทำให้มีปัญหาคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามในการดำรงตำแหน่ง และให้ผู้ตรวจการแผ่นดินมีอำนาจเสนอคดีต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ (คณะกรรมการการกฤษฎีกา กระบวนการยุติธรรมและกิจการตำรวจ)

๓.๕ การดำเนินการเกี่ยวกับจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองของหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องต้องรายงานต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน หากผู้ตรวจการแผ่นดินไม่เห็นชอบด้วยให้มีอำนาจ ดำเนินการต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ (คณะกรรมการการกฤษฎีกา กระบวนการยุติธรรมและกิจการ ตำรวจ)

๓.๖ การที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะสามารถปฏิบัติหน้าที่ หรือดำเนินกิจกรรม ได้โดยอิสระ ปราศจากการครอบงำหรือชี้นำโดยบุคคลหรือคณะบุคคลใด ๆ โดยไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย เพื่อเป็นการถ่วงดุลอำนาจของฝ่ายบริหารนั้น ต้องมีการกำหนดที่มาของ คณะรัฐมนตรี รูปแบบรัฐสภา ที่มาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่มาของสมาชิกวุฒิสภาและ คุณสมบัติของนักการเมืองที่เหมาะสม (คณะกรรมการการเมือง)

๓.๗ การร่างรัฐธรรมนูญต้องครอบคลุมกลไกที่มีประสิทธิภาพที่ทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยเฉพาะผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและพรรคการเมือง สามารถปฏิบัติหน้าที่หรือดำเนิน กิจกรรมได้โดยอิสระ ปราศจากการครอบงำหรือชี้นำโดยบุคคลหรือคณะบุคคลใด ๆ โดยไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย (คณะกรรมการการเมือง)

๓.๘ มีระบบการเลือกตั้งที่ป้องกันการซื้อสิทธิขายเสียงทุกรูปแบบ ระบบเลือกตั้งคน เดียว เสียงเดียว การคัดสรรผู้สมัครให้กระทำโดยสมาชิกพรรคในเขตเลือกตั้ง เป็นสมาชิก ผู้แทนราษฎรเกินสองสมัยไม่ได้ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกคนจะดำรงตำแหน่งทางฝ่ายบริหาร ไม่ได้ (นายบัญญัติ จันทร์เสนะ)

๓.๙ ผู้นำทางการเมืองที่ดี ต้องมีความคิดพื้นฐานว่า ตนอาสาเข้ามาจัดสรรใช้ ทรัพยากรทุกอย่าง ทั้งที่เป็นรูปธรรม นามธรรม ให้บังเกิดประโยชน์แก่ประชาชนพลเมืองให้ทั่วถึง และเป็นธรรม และประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีจริยธรรม และคุณธรรม (นายบัญญัติ จันทร์เสนะ)

๓.๑๐ รัฐบาลที่เข้ามาบริหารประเทศจะต้องยึดแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และหลักธรรมาภิบาล ที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน หากฝ่าฝืนควรมีบทกำหนดโทษทางการเมืองแก่บุคคลดังกล่าว (นายบัญญัติ จันทร์เสนะ)

๓.๑๑ การกำหนดมาตรการหรือกลไกการประกันความรับผิดชอบทางอาญาและทางแพ่งของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง (นายประมุท สุตะบุตร)

๔. แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ

๔.๑ การกำหนดแนวนโยบายแห่งรัฐและการบริหารราชการแผ่นดินต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจภาครัฐ มีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่า ในเชิงภารกิจแห่งรัฐ ลดขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ไม่จำเป็น กระจายภารกิจและทรัพยากร ให้แก่ท้องถิ่น กระจายอำนาจตัดสินใจ อำนวยความสะดวกและตอบสนองความต้องการของประชาชนโดยการปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการ ต้องใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ซึ่งต้องคำนึงถึง การมีส่วนร่วมของประชาชน การเปิดเผยข้อมูล การติดตามตรวจสอบและประเมินผล การปฏิบัติงาน (พลเรือเอก ชุมชุม อัจฉริยะ)

๔.๒ รัฐต้องกำหนดแนวทางในการปลูกฝังจิตสำนึกในความรักชาติ ความมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่ดีให้แก่ประชาชน ตลอดจนข้าราชการในการทำงานรับใช้ชาติ รับใช้ประชาชนด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน มีความเที่ยงธรรม และความเสมอภาค ยึดมั่นในหลักธรรมาภิบาลโดยอาจบรรจุลงไปในบทเรียนหรือหลักสูตร การศึกษาของนักเรียน นักศึกษา (คณะกรรมการการบริหารราชการแผ่นดิน)

๔.๓ รัฐต้องกำเนินการเพื่อมุ่งเน้นการสร้างพลเมือง ชุมชน หรือผู้นำที่มีคุณภาพ ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข โดยรัฐจะต้องมีบทบาทในการขับเคลื่อน และสนับสนุนกลไกเพื่อให้บรรลุผลดังกล่าว รัฐจะต้องรณรงค์ส่งเสริมในการสร้างจิตสำนึกให้พลเมืองเลือกผู้แทนที่ดี และผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ทั้งนี้ การมีพลเมืองที่ดีในระบอบประชาธิปไตยจะนำไปสู่การเลือกตั้งที่มีประสิทธิภาพ และได้ผู้แทนที่ดีมาบริหารประเทศ (คณะกรรมการการบริหารราชการแผ่นดิน) นอกจากนี้รัฐต้องส่งเสริมการปฏิบัติตามค่านิยมหลัก ๑๒ ประการ (นายบัญญัติ จันทร์เสนะ)

๔.๔ รัฐต้องสร้างความเติบโตทางเศรษฐกิจในรูปแบบที่เปิดโอกาสให้ประชาชน มีโอกาสเกี่ยวกับการได้รับการว่าจ้างทำงานในวงกว้าง เนื่องจากหากเศรษฐกิจที่การเจริญเติบโต ควบคู่ไปกับการจ้างงานที่มีประสิทธิภาพ และประชาชนมีงานทำและมีรายได้ที่ดีเหมาะสมต่อการ

ครองชีพแล้ว จะไม่ก่อให้เกิดปัญหาการว่างงานหรือปัญหาแรงงานสัมพันธ์ และเมื่อความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้ลดลงแล้ว ความขัดแย้งทางสังคมก็จะลดน้อยลงตามไปด้วย (นายอิสระ ว่องกุศลกิจ)

๔.๕ รัฐต้องกำหนดแนวทางและนโยบายเพื่อให้ประชาชนส่วนใหญ่ได้รับประโยชน์จากการเติบโตทางเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้ที่เป็นธรรมต่อทุกคนในระบบเศรษฐกิจ ในรูปแบบการจัดสวัสดิการถ้วนหน้าที่รัฐจัดให้แก่ประชาชน ซึ่งควรมีจุดเน้นที่สำคัญ คือ

๑) เศรษฐกิจต้องเติบโตด้วยอัตราพอสมควร และเติบโตแบบทั่วถึง (inclusive growth) โดยเอกชนต้องมีส่วนร่วมในโครงการการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ

๒) ปฏิรูประบบภาษี โดยเน้นการขยายฐานภาษี เพื่อให้เกิดการจัดเก็บภาษีที่เป็นธรรมตามหลักการจัดเก็บภาษีที่ดี โดยจัดเก็บในอัตราก้าวหน้า ซึ่งผู้มีรายได้มากก็ควรที่จะเสียภาษีมากและผู้มีรายได้น้อยก็ควรเสียภาษีน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง แรงงานนอกระบบที่ไม่เคยเสียภาษีรายได้บุคคลธรรมดา รัฐก็ควรที่จะสร้างมาตรการจัดเก็บภาษีด้วยวิธีการที่เหมาะสม เพื่อไม่ให้ภาระภาษีมาตกอยู่กับแรงงานในระบบแต่เพียงฝ่ายเดียว

๓) ภาคธุรกิจ ท้องถิ่น ชุมชน และครอบครัว ต้องมีส่วนร่วมในการจัดการสวัสดิการบางประเภทที่รัฐส่วนกลางจัดการไม่ได้ และ

๔) ต้องมีองค์กรทำหน้าที่กำกับดูแล (regulator) ให้เกิดหลักประกันด้านสวัสดิการที่เท่าเทียมและยั่งยืน ตัดทอนรายจ่ายที่ไม่จำเป็นและสร้างโอกาสแก่คนฐานล่าง

ทั้งนี้ จุดเน้นทั้ง ๔ ประการ จะก่อให้เกิดความเสมอภาคทางโอกาสให้กับประชาชนอย่างเท่าเทียมกันได้และเพื่อให้เห็นภาพอย่างเป็นรูปธรรม โดยการกำหนดเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้นจริงและตัวชี้วัดให้ชัดเจน (นายอิสระ ว่องกุศลกิจ)

๔.๖ การออกกฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์เรื่องการแข่งขันทางการค้าและการมีอำนาจเหนือตลาดเพื่อควบคุมกลไกตลาดที่เป็นธรรม (นายบุญชัย โชควัฒนา)

๔.๗ รัฐต้องจัดทำกฎหมายเพื่อควบคุมสื่อให้มีประสิทธิภาพและป้องกันการใช้สื่อเพื่อการชวนเชื่อและผลทางการเมืองและสื่อที่ไม่เลือกข้างทางการเมือง (นายบุญชัย โชควัฒนา)

๔.๘ รัฐต้องพิจารณาออกกฎหมายแรงงานต่างด้าว รวมถึงออกกฎหมายเรื่องการครอบครองที่ดินและการลงทุนของคนต่างด้าวให้ชัดเจนเพื่อคุ้มครองสิทธิของคนไทยซึ่งในปัจจุบันที่ดินบริเวณแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของประเทศถูกถือครองโดยคนต่างชาติโดยมีคนไทยเป็นผู้ถือครองแทน (นายบุญชัย โชควัฒนา)

๔.๙ รัฐต้องลดอำนาจรัฐในการผูกขาดและขจัดการใช้อำนาจรัฐอย่างไม่เป็นธรรม โดยรัฐต้องไม่แก้ไขกฎหมายได้ตามอำเภอใจ รวมทั้งการดำเนินนโยบายต่าง ๆ โดยไม่มีความ

รับผิดชอบ เช่น กรณีการรับจำนำข้าว ซึ่งประชาชนสามารถฟ้องรัฐในการใช้อำนาจไม่เป็นธรรม และถอดถอนนักการเมือง และห้ามนักการเมืองที่ถูกถอดถอนหรือทุจริตลงการเมืองตลอดไป (นายบุญชัย โชควัฒนา)

๔.๑๐ รัฐจะต้องจัดระบบโครงสร้างการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานให้ประชาชนทุกคนและมีระบบประกันสังคมถ้วนหน้า เนื่องจากเป็นหน้าที่ในลำดับต้น ๆ ของทุกรัฐ จำเป็นต้องกำหนดโครงสร้างพื้นฐานการคุ้มครองทางสังคมให้กับประชาชนทุกคนในประเทศเป็นสำคัญ ประเทศไทยได้มีหน่วยงานต่าง ๆ หลายหน่วย ดำเนินการจัดสวัสดิการในรูปแบบของตนเอง หลากหลายตามทิศทางของแต่ละหน่วย แต่ก็ยังไม่ครอบคลุมประชาชนทุกคนอย่างแท้จริง โดยเฉพาะคนยากจนยากไร้ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำของคนในสังคม จำเป็นต้องศึกษา วิเคราะห์ ปฏิรูป และบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญให้เป็นหน้าที่แห่งรัฐที่จะต้องให้มีระบบโครงสร้างพื้นฐานการคุ้มครองทางสังคม (Social protection Floor) เพื่อให้ประชาชนคนไทยทุกคน ทุกสาขาอาชีพ ทุกเพศ ทุกวัย ก้าวข้ามระบบประชานิยมไปสู่สังคมสวัสดิการ (welfare society) ในลักษณะสวัสดิการถ้วนหน้า (welfare for all) ขณะเดียวกันควรขยายการคุ้มครองประกันสังคม โดยให้มีการออกแบบให้กำลังแรงงาน (Labour Force) ทุกคน ซึ่งในปัจจุบันมีประมาณ ๓๙-๔๐ ล้านคน ควรได้รับการคุ้มครองประกันสังคมตั้งแต่เกิดจนเสียชีวิตในเรื่องค่าคลอด เงินสงเคราะห์บุตร เงินช่วยเหลือทุพพลภาพ ค่าทดแทนการขาดรายได้กรณีเจ็บป่วย เงินช่วยเหลือกรณีเสียชีวิต เงินบำเหน็จบำนาญภาคประชาชน การว่างงานและอื่นๆ เพื่อให้มีการบัญญัติกำหนดให้ออกแบบการขยายประกันสังคมในลักษณะระบบประกันสังคมถ้วนหน้า (Social Security Coverage) ซึ่งปัจจุบันครอบคลุมผู้มีสิทธิได้รับประกันสังคมแล้ว ๑๒.๙ ล้านคน ให้ครอบคลุมไปยังกำลังแรงงานทุกคน และประชาชนทั่วไปอีก ๔๐-๕๐ ล้านคน ประกอบกับการดำเนินการดังกล่าวเป็นมาตรการสำคัญที่จะช่วยลดความเหลื่อมทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ และจะเป็นแนวทางหนึ่งในการช่วยสร้างสรรค์ความปรองดองของคนในชาติ นอกจากนี้ ผลการดำเนินการจะทำให้ชาวนา ชาวไร่ ชาวนอนที่เป็นกระดูกสันหลังของชาติ รวมทั้งผู้ประกอบการวิชาชีพต่าง ๆ ที่ยังไม่เคยได้รับการคุ้มครองประกันสังคมมีโอกาสเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคมตลอดจนได้มีส่วนร่วมจ่ายเงินสมทบร่วมกันระหว่างฝ่ายต่าง ๆ อันจะทำให้เกิดประกันสังคมชาวนา และประกันสังคมวิชาชีพต่าง ๆ รวมทั้งจะทำให้ชาวนาและประชาชนคนไทย ได้มีบำเหน็จบำนาญครั้งแรกของประเทศไทย กรณีดังกล่าวจะส่งผลในการสร้างวินัยการออมของคนในชาติ ช่วยลดปัญหาหนี้สินล้นพ้นตัวและหนี้สินครัวเรือนของประชาชน ตลอดจนเป็นการสร้างหลักประกันแห่งรายได้ของผู้สูงอายุ เพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุด้วย (พลโท ศุภกร สงวนชาติศรไกร)

๔.๑๑ รัฐต้องให้ความสำคัญกับการส่งเสริมสนับสนุนด้านการเกษตรและสหกรณ์ ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศชาติในภาพรวมเป็นสำคัญ รวมทั้งยกระดับส่งเสริมวิสาหกิจและวิสาหกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็งและสามารถแข่งขันได้ โดยการพัฒนาศักยภาพเกษตรกรให้มียอดความรู้อย่างเพียงพอ นอกจากนี้ รัฐต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้านการเกษตรที่มุ่งเน้นคุณภาพการผลิต การทำการเกษตรเพื่อพัฒนาไปสู่การเป็นเกษตรอุตสาหกรรม ผลักดันการส่งออก สร้างระบบเชื่อมโยงระหว่างผู้ผลิต ผู้จำหน่าย และผู้บริโภคอย่างเป็นธรรม ตลอดจนพัฒนาตลาดกลางให้เป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตร (คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์)

๔.๑๒ รัฐต้องกำหนดแนวทางการดำเนินการเพื่อให้สหกรณ์เป็นองค์กรทางเศรษฐกิจ และสังคมเพื่อสนองความต้องการร่วมกันทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม โดยอยู่บนพื้นฐานของการช่วยตนเอง ความรับผิดชอบต่อตนเอง ความเป็นประชาธิปไตย ความเสมอภาค ความเที่ยงธรรม ความเป็นเอกภาพของสมาชิก ความซื่อสัตย์สุจริต ความรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนความเอื้ออาทรต่อคนอื่น ทั้งนี้ รัฐต้องให้ความสำคัญกับการบังคับใช้กฎหมายที่มีอยู่ หรือผลักดันให้มีกฎหมายในการส่งเสริมด้านสหกรณ์ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ (คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์) (นายอิสระ ว่องกุศลกิจ)

๔.๑๓ รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนการรวมกลุ่มของเกษตรกรในลักษณะกลุ่มชุมชน เพื่อผลิตผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (One - Tambon One - Product : OTOP) โดยให้การส่งเสริมและสนับสนุนตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน พร้อมทั้งเป็นการสร้างรายได้แก่เกษตรกรและชุมชนอย่างเป็นรูปธรรม อันจะส่งผลต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืนต่อไป (คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์)

๔.๑๔ รัฐต้องดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพในการให้เกษตรกรมีกรรมสิทธิ์ หรือสิทธิในที่ดินอย่างทั่วถึงเพื่อประกอบอาชีพเกษตรกรรมด้วยการปฏิรูปที่ดิน จัดรูปที่ดิน หรือวิธีอื่นในการคุ้มครองสิทธิของเกษตรกร เป็นการสร้างกลไกทางกฎหมายในการพัฒนาให้มียอดกรับผิดชอบด้านการบริหารจัดการที่ดินของประเทศในระดับกระทรวง ตลอดจนการสร้างโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการเกษตรกรรมและการสร้างโครงสร้างระบบความเป็นธรรมในการซื้อขาย ผลผลิตการเกษตรและปัจจัยการผลิต พัฒนาเทคโนโลยีการเกษตรและสนับสนุนการใช้ เครื่องจักรกลการเกษตร ตลอดจนจัดหาแหล่งน้ำเพื่อให้เกษตรกรมีน้ำใช้อย่างพอเพียง และเหมาะสมแก่การเกษตร (คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์) (นายอิสระ ว่องกุศลกิจ)

๔.๑๕ รัฐต้องมีการจัดสวัสดิการให้กับเกษตรกรอย่างเหมาะสม โดยการตั้งกองทุน ที่มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมอาชีพเกษตร ตลอดจนการสร้างกลไกในการคุ้มครองผู้ประกอบการ

เกษตรกรรม อันเป็นแนวทางการสร้างหลักประกันให้เกษตรกรมีความมั่นคงในการประกอบอาชีพ (คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์)

๔.๑๖ รัฐต้องส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมีจิตสำนึก และมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ การคุ้มครอง ส่งเสริม รักษา และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน ตลอดจนการควบคุมและจำกัดภาวะมลพิษที่มีผลกระทบต่อสุขภาพ สวัสดิการ และคุณภาพชีวิตของประชาชน รวมทั้งส่งเสริมให้มีการทำแนวทางตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์และสิ่งแวดล้อม) (พลเอก วัลลภ เกิดผล)

๔.๑๗ รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกำหนดให้มีการจำแนกพื้นที่ ประเภท ขนาด ที่ชัดเจนและเหมาะสม (Zoning) และให้มีกฎหมายข้อบังคับให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติ (Enforcement) อย่างเป็นรูปธรรม ดังต่อไปนี้

๑) กำหนดหลักเกณฑ์การใช้ที่ดิน การถือครองที่ดิน และการวางผังเมืองให้ครอบคลุมทั่วประเทศ โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ ทั้งผืนดิน ผืนน้ำ วิถีชุมชนตามแนวทางหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยประชาชนควรมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

๒) จัดให้มีนโยบาย แผน และกลไกในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ และทรัพยากรธรรมชาติที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบและเกิดประโยชน์สูงสุด รวมทั้งจัดหา พัฒนา แหล่งน้ำ พร้อมระบบกระจายน้ำเพื่อให้ผู้ใช้น้ำทุกภาคส่วนมีน้ำใช้อย่างพอเพียงและให้เกษตรกรมีน้ำใช้อย่างเหมาะสมกับการเกษตรทั้งพื้นที่ในเขตชลประทานและนอกเขตชลประทาน โดยประชาชนควรมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ดูแล บำรุงรักษาและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรน้ำ ที่ต้องคำนึงถึงความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุล

๓) กำหนดนโยบาย แผน และกลไกในการส่งเสริม บำรุงรักษา และคุ้มครองคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามหลักการพัฒนาที่ยั่งยืนตลอดจนควบคุมและจำกัดมลพิษที่มีผลกระทบต่อสุขภาพ อนามัย สวัสดิภาพ และคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยประชาชนควรมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการดำเนินงาน

๔) จัดให้มีนโยบายและแผนการบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้อย่างเป็นระบบ เพื่อการรักษาพื้นที่ป่าไม้ที่มีอยู่ให้คงสภาพความอุดมสมบูรณ์และคงความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุล รวมทั้งเร่งฟื้นฟูสภาพป่าเสื่อมโทรมให้ฟื้นคืนดีเดิมโดยประชาชนควรมีส่วนร่วมในการ

กำหนดแนวทางการดำเนินงาน (คณะกรรมการการการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)
(พลเอก จิระศักดิ์ ชมประสพ)

๔.๑๘ รัฐต้องส่งเสริมในเรื่องวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสารสนเทศส่งเสริมให้มีการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในการวิจัยห้องทดสอบต่าง ๆ ให้มีความสำคัญในการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา มีการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นแนวทางในการพบปะเจรจาหาความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ และองค์กรระดับโลกต่าง ๆ ตลอดจนมีการวางรากฐานทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เอื้อประโยชน์ให้กับหน่วยงานเอกชนที่ใช้งานวิจัยและทรัพย์สินทางปัญญาไปต่อยอดให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม สนับสนุนให้มีกฎหมายเพื่อให้เอกชนสามารถนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีใช้ประโยชน์ได้ มีการผลักดันให้เอกชนมีการลงทุนทำงานวิจัยโดยให้มีการสนับสนุนทั้งเรื่องภาษี กำลังพลและเครื่องมือที่จำเป็นเพื่อเพิ่มความสามารถการแข่งขันในด้านงานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เปิดโอกาสให้ประชาชนหรือสถาบันการศึกษาสามารถเข้าถึงแหล่งทุนเกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมถึงสนับสนุนให้มีการจัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (พลโท สุวโรจน์ ทิพย์มงคล)

๔.๑๙ รัฐต้องส่งเสริมด้านการปฏิรูปทางการสื่อสารมวลชน โดยแนวทางการปฏิรูปสื่อควรพิจารณาถึงแนวทางเพื่อให้สื่อมวลชนไทยทำหน้าที่และมีความรับผิดชอบต่อสังคมโดยไม่สร้างความเกลียดชังหรือแตกแยกระหว่างคนในชาติ และยึดหลักการทำหน้าที่ของสื่อในระบบประชาธิปไตย คือ มีเสรีภาพในการนำเสนอข่าวสารและการวิพากษ์วิจารณ์ แต่ในขณะเดียวกันก็ต้องมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อสังคมและอยู่ในจริยธรรมแห่งวิชาชีพ มุ่งเน้นให้ใช้ระบบสื่อกำกับดูแลกันเอง (พลโท สุวโรจน์ ทิพย์มงคล)

๔.๒๐ รัฐและทุกภาคส่วนในสังคมจะต้องร่วมกันส่งเสริมสนับสนุนการเผยแผ่ศาสนาธรรมที่ถูกต้อง เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มโดยเฉพาะเยาวชน มีความรู้ ความเข้าใจอย่างถูกต้องเกี่ยวกับศาสนาธรรม ประพฤติปฏิบัติตามศาสนาธรรมด้วยศรัทธาและปัญญาที่ถูกต้อง (คณะกรรมการการการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว)

๔.๒๑ รัฐและทุกภาคส่วนในสังคมจะต้องร่วมกันทำนุบำรุงศาสนาที่ทางราชการรับรอง ทั้งศาสนสถานและศาสนวัตถุ ศาสนบุคคล ศาสนพิธี และศาสนาธรรมให้มีความมั่นคง (คณะกรรมการการการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว)

๔.๒๒ รัฐและทุกภาคส่วนในสังคมจะต้องอุปถัมภ์และคุ้มครองศาสนาที่ทางราชการรับรอง ทั้งการอุปถัมภ์คุ้มครองในด้านนโยบาย งบประมาณ และกฎหมาย โดยมีกฎหมายอุปถัมภ์

และคุ้มครองศาสนา โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม (คณะกรรมการการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว)

๔.๒๓ รัฐและทุกภาคส่วนในสังคมต้องส่งเสริมสนับสนุนความเข้าใจอันดีระหว่าง ศาสนิกชนของทุกศาสนา ความสัมพันธ์และความร่วมมือด้วยดีของศาสนาต่าง ๆ เพื่อนำพลัง ของศาสนาเป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญในการพัฒนาคน พัฒนาสังคม และส่งเสริมความมั่นคงของชาติ (คณะกรรมการการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว)

๔.๒๔ การบัญญัติถึงบทบัญญัติเกี่ยวกับการปลุกฝังศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ (คณะกรรมการการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว)

๔.๒๕ รัฐและทุกภาคส่วนในสังคมจะต้องร่วมกันปลุกฝังศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ แก่คนไทยทุกกลุ่ม ทุกอาชีพ และทุกวัย ทั้งในระบบโรงเรียน และนอกระบบโรงเรียน (คณะกรรมการการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว)

๔.๒๖ รัฐควรน้อมนำคุณธรรม ๔ ประการ ที่พระราชทานในวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๒๕ และวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๔๙ เป็นคุณธรรมประจำชาติ และคุณธรรมประจำใจของชาวไทย (คณะกรรมการการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว)

๔.๒๗ รัฐจะต้องปฏิรูปการศึกษาให้เหมาะสม โดยนำศาสนาเป็นรากฐานของ การศึกษา ตามปรัชญาการศึกษาของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระปิยมหาราช และพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ผู้ทรงได้รับการเทิดทูนยกย่องว่า “พระผู้ทรง เป็นครูแห่งแผ่นดิน” (คณะกรรมการการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว)

๔.๒๘ รัฐต้องสนับสนุน ส่งเสริมและปลุกฝังค่านิยมชาติเพื่อให้เยาวชนมีจิตสำนึกใน ความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ รวมทั้งการปลุกฝังให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกของความ เป็นไทย มีระเบียบวินัย คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมและยึดมั่นในการปกครองในระบอบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (คณะกรรมการการการศึกษาและการกีฬา)

๔.๒๙ รัฐจะต้องส่งเสริมสนับสนุนโรงเรียนที่เน้นการสอนในเรื่องศาสนา เช่น โรงเรียน วิถีพุทธ โรงเรียนปอเนาะ โรงเรียนสอนพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ โดยให้ได้รับงบประมาณ สนับสนุนอย่างเหมาะสมเพียงพอ (คณะกรรมการการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและการ ท่องเที่ยว)

๔.๓๐ รัฐจะต้องส่งเสริมสนับสนุนให้สถานศึกษาในระดับต่าง ๆ สอนวิชาศีลธรรม และวิชาหน้าที่พลเมืองอย่างได้ผล เพื่อให้นักเรียนนักศึกษาเป็นผู้มีศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึกอันดีงาม และมีค่านิยมที่พึงประสงค์ (คณะกรรมการการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและ การท่องเที่ยว)

๔.๓๑ รัฐจะสนับสนุนให้ทุกองค์กรและผู้นับถือศาสนาของทุกศาสนาร่วมมือร่วมใจ การส่งเสริมความปรองดอง ความสามัคคี และการอยู่ร่วมกันโดยสันติสุข (คณะกรรมการธิการการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว)

๔.๓๒ รัฐต้องจัดให้มีการสนับสนุนด้านการศึกษา กีฬา และกำหนดนโยบายอย่างต่อเนื่อง จัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ เพื่อให้ผู้เรียนมีความใฝ่รู้ ใฝ่เรียน ตลอดชีวิต มีจิตสำนึกในความรักชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ รู้รักสามัคคี ดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ยึดถือการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต และวัฒนธรรมของสังคมไทย (คณะกรรมการธิการการศึกษาศึกษาและการกีฬา) (พลเอก อดิเรก อ่องอาจ พงษ์ศักดิ์)

๔.๓๓ รัฐต้องให้การรับรองและคุ้มครองสิทธิการศึกษาของบุคคลในทุกรูปแบบ โดยให้มีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาไม่น้อยกว่าสิบสองปี ต้องจัดให้ทั่วถึงมีคุณภาพไม่เก็บค่าใช้จ่าย รวมทั้งการจัดรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ และส่งเสริมการเรียนรู้อย่างหลากหลายและทั่วถึง เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนและตอบสนองต่อความต้องการของสังคม (พลเอก อดิเรก อ่องอาจ พงษ์ศักดิ์) นอกจากนี้การจัดการด้านการศึกษาแล้วรัฐต้องส่งเสริมการจัดการด้านกีฬาเพื่อปวงชนอย่างเท่าเทียมกัน (คณะกรรมการธิการการศึกษาศึกษาและการกีฬา)

๔.๓๔ ต้องจัดให้มีแผนการศึกษาแห่งชาติ และกฎหมายด้านการศึกษาเพื่อพัฒนาการศึกษาของชาติและขับเคลื่อนการจัดการศึกษาให้เป็นโครงสร้างพื้นฐานอย่างมีคุณภาพและมาตรฐานทั่วถึงและเท่าเทียมจัดการศึกษาให้มีความหลากหลาย สอดคล้องกับบริบททางด้านเศรษฐกิจ ภูมิสังคมของแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา (คณะกรรมการธิการการศึกษาศึกษาและการกีฬา)

๔.๓๕ การกระจายอำนาจการบริหารจัดการ โดยปรับบทบาทภาครัฐเป็นบทบาทของการอำนวยความสะดวก การกำหนดนโยบาย การรับรองและการสนับสนุนงานทางการศึกษา การกระจายอำนาจทางการศึกษาสู่พื้นที่ของชุมชนโดยให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาควบคู่กับการประเมินผลการจัดการศึกษาให้เกิดคุณภาพ (คณะกรรมการธิการการศึกษาศึกษาและการกีฬา)

๔.๓๖ รัฐต้องจัดสรรทรัพยากร หรือสวัสดิการสังคมใด ๆ ให้กับประชาชน โดยคำนึงถึงหลักความเสมอภาค หลักความเป็นธรรม หลักความทั่วถึง หลักความเพียงพอ และหลักความเคารพในศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ (พลเอก อดิเรก อ่องอาจ พงษ์ศักดิ์)

๔.๓๗ รัฐต้องจัดให้มีกระบวนการยุติธรรม การบริหารราชการแผ่นดิน การจัดสรรทรัพยากรหรือบริการสวัสดิการสังคมและความรับผิดชอบของประชาชนในฐานะพลเมืองของรัฐ ยึดบนหลักของความยุติธรรมไม่เลือกปฏิบัติหรือสร้างความเหลื่อมล้ำให้เกิดขึ้นในสังคม รวมทั้ง

เสริมสร้างความสมานฉันท์ให้กับคนในชาติ เกิดความสามัคคี ไม่มีการแบ่งแยก (พลเอก อดองอาจ พงษ์ศักดิ์)

๔.๓๘ รัฐจะต้องน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริมาเป็นอุดมการณ์ของชาติ และยุทธศาสตร์ที่สำคัญของรัฐบาล ในการบริหารและการพัฒนาประเทศ และการดำรงชีวิตของคนไทยทุกระดับ รัฐจะต้องมีเป้าหมายที่ชัดเจนในการพัฒนาชุมชน ให้เป็นชุมชนเศรษฐกิจพอเพียง โดยยึดมั่นในหลักการ ๓ ประการ คือ ความพอเพียงหรือทางสายกลาง การมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกันที่ดี มีเงื่อนไข ๒ ประการ คือ ความรู้และคุณธรรม รวมทั้งรัฐและทุกภาคส่วนของสังคมต้องร่วมกันในการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่ทุกระดับ คือ ระดับบุคคล ระดับครอบครัว ระดับชุมชน ระดับหน่วยงานหรือองค์กร ระดับสังคมและระดับชาติ เพื่อสร้างสรรค์แผ่นดินไทยเป็นแผ่นดินของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (คณะกรรมการธิการการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว)

๔.๓๙ รัฐต้องเสริมสร้างความสมดุลของตลาดแรงงาน ความมั่นคง และความยั่งยืน ให้ภาคแรงงานเพื่อตอบสนองความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมประเทศ (คณะกรรมการธิการการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงาน)

๔.๔๐ รัฐต้องสนับสนุนกฎหมายแรงงานของไทยให้เป็นมาตรฐานสากลเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมที่มีความหลากหลายเนื่องจากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยสร้างความเข้มแข็งและความพร้อมแก่แรงงานไทยและร่วมพัฒนาระบบความคุ้มครองทางสังคมของแรงงานอาเซียน (คณะกรรมการธิการการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงาน)

๔.๔๑ รัฐต้องสร้างโอกาสแก่ผู้เข้าสู่ตลาดแรงงาน รวมทั้งสตรี ผู้ด้อยโอกาส และแรงงานข้ามชาติที่ถูกกฎหมาย พร้อมทั้งยกระดับคุณภาพแรงงาน ให้แรงงานทั้งระบบมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานในทุกระดับอย่างมีมาตรฐาน และเชื่อมโยงข้อมูลและการดำเนินการระหว่างหน่วยงานของรัฐกับเอกชน เพื่อให้ตรงกับความต้องการของพื้นที่และของประเทศโดยรวม และส่งเสริมให้แรงงานนอกระบบเข้าสู่ระบบที่ถูกกฎหมาย (คณะกรรมการธิการการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงาน)

๔.๔๒ รัฐต้องป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์และการใช้แรงงานบังคับและการใช้แรงงานเด็ก รวมถึงปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมืองและการทารุณกรรมต่อแรงงานต่างด้าว (คณะกรรมการธิการการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงาน)

๔.๔๓ รัฐต้องสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการพัฒนาด้านการศึกษา ทักษะแนวคิด นวัตกรรมและเทคโนโลยีรูปแบบใหม่ ๆ มาประยุกต์ใช้เพื่อเสริมสร้างทดแทนแรงงานอันเป็นการแก้ไขปัญหาในระยะยาว (คณะกรรมการธิการการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงาน)

๔.๔๔ รัฐต้องส่งเสริม สนับสนุน สร้างโอกาส ให้ผู้สูงอายุ มีอาชีพ การงาน ที่เหมาะสมภายในชุมชน เพื่อเพิ่มพูนรายได้และยกระดับคุณภาพชีวิตและสังคมของผู้สูงอายุรวมทั้ง จัดให้ผู้สูงอายุได้รับบำเหน็จบำนาญที่เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพการออมก่อนเข้าสู่วัยสูงอายุของ บุคคลนั้น (คณะกรรมการการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงาน)

๔.๔๕ รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านอุตสาหกรรม ดังนี้

๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการลงทุนเพื่อพัฒนาองค์ประกอบแวดล้อมให้เอื้อ ต่อการประกอบธุรกิจและพัฒนาอุตสาหกรรมทั้งในเรื่องการอำนวยความสะดวก โครงสร้างพื้นฐาน เทคโนโลยีสารสนเทศ และทรัพยากรบุคคลเพื่อสร้างโอกาส และความพร้อมในการประกอบ อุตสาหกรรม

๒) ส่งเสริมความสามารถของผู้ประกอบการไทยเพื่อการแข่งขันในตลาดโลก รวมถึงการลงทุนในต่างประเทศ และให้มีการพัฒนาอย่างสมดุลและยั่งยืน รวมถึงการมีสิทธิ ประโยชน์ทางด้านภาษีในรูปแบบต่าง ๆ

๓) กำกับดูแลการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมในประเทศระหว่างผู้ประกอบการ ธุรกิจไทยและผู้ประกอบธุรกิจต่างชาติ

๔) ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่มีการใช้ประโยชน์และการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยมีความรับผิดชอบต่อสังคมและส่งเสริม การมีส่วนร่วมของชุมชน

๕) ส่งเสริมและสนับสนุนวิสาหกิจชุมชน และอุตสาหกรรมขนาดกลางและ ขนาดย่อมให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันที่เพิ่มขึ้น

๖) ส่งเสริมและสนับสนุนการค้นคว้าวิจัย และจัดให้มีการใช้ประโยชน์จากผล การศึกษาและพัฒนา การถ่ายทอดเทคโนโลยีเชิงพาณิชย์ ที่มีประสิทธิภาพและการพัฒนาบุคลากร ที่เหมาะสม

๗) สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน โดยต้องยกเลิกและละเว้นการ ตรากฎหมายและกฎเกณฑ์ที่ควบคุมการประกอบธุรกิจหรือการประกอบกิจการ ซึ่งมีบทบัญญัติที่ไม่ สอดคล้องกับความจำเป็นทางอุตสาหกรรม เว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความ มั่นคงของรัฐ การรักษาผลประโยชน์ส่วนร่วม หรือการจัดให้มีสาธารณูปโภค

๘) สนับสนุนให้มีการใช้หลักคุณธรรม จริยธรรมและหลักธรรมาภิบาล ควบคู่ กับการประกอบกิจการ

๙) ส่งเสริมให้องค์กรภาคเอกชนทางเศรษฐกิจมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายการบริหารจัดการเงินกองทุนหรือรายได้และการบริหารจัดการเงินทุนที่ถูกเรียกเก็บของหน่วยงานรัฐใด ๆ ที่มีการเรียกเก็บจากองค์กร

๑๐) ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

๑๑) ส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

๑๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้สินค้าที่ผลิตในประเทศ (คณะกรรมการธิการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงาน)

๔.๔๖ รัฐต้องส่งเสริมและจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ โดย

๑) ควรมีแผนการศึกษาที่เป็นมาตรฐาน ระยะเวลา ๑๕ ปี และยั่งยืน และแผนการศึกษาที่เพิ่มเติมจากแผนมาตรฐาน โดยปรับเปลี่ยนได้ตามวาระ (Minor change)

๒) ควรจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอกับความต้องการของสถานศึกษา และจัดสรรให้ทั่วถึง โดยไม่แบ่งส่วนปันส่วน งบประมาณทั้งหมดควรลงมาสู่ผู้เรียนให้มากที่สุด

๓) ควรดูแลคุณภาพชีวิตของครูผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษา ให้เทียบเท่ากับอาชีพอื่น

๔) ผู้ที่ดูแลด้านการศึกษาในระดับประเทศ ควรเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรม (พลเรือเอก ธราธร ขจิตสุวรรณ)

๔.๔๗ รัฐต้องดำเนินตามแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจที่เป็นธรรมกับทุกภาคส่วนของธุรกิจ ตลอดจนส่งเสริมให้ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีบทบาททางเศรษฐกิจของประเทศมากยิ่งขึ้น เพื่อให้เกิดการกระจายผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง เนื่องจากการประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ของไทยในปัจจุบันมีจำนวนมาก ซึ่งรัฐยังไม่ได้มุ่งให้ความสำคัญเท่าที่ควร ส่งผลให้ธุรกิจ SME ขาดศักยภาพในการแข่งขันในตลาดต่างประเทศ รวมทั้งการก้าวไปสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อีกทั้งปัญหาของการประกอบธุรกิจ SME ที่มีการหลีกเลี่ยงภาษีจำนวนมาก จึงเป็นผลทำให้รัฐต้องสูญเสียรายได้จากการจัดเก็บภาษีของผู้ประกอบการธุรกิจดังกล่าว นอกจากนี้ รัฐต้องควบคุม กำกับให้การประกอบธุรกิจ SME เข้าสู่ระบบภาษีอย่างถูกต้อง และจัดให้มีการปฏิรูประบบการจัดเก็บภาษีอากรให้มีความเป็นธรรม และขยายฐานภาษีสอดคล้องต่อการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม (คณะกรรมการธิการการเศรษฐกิจ การเงินและการคลัง)

๔.๔๘ รัฐต้องส่งเสริมด้านสื่อสารมวลชนในประเด็นดังต่อไปนี้ (คณะกรรมการการสื่อสารมวลชน การวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสารสนเทศ)

๑) ส่งเสริมด้านการปฏิรูปทางด้านการสื่อสารมวลชนการปฏิรูปสื่ออย่างไรให้สื่อมวลชนไทยทำหน้าที่ได้มีข้อรับผิดชอบต่อสังคมไม่สร้างความเกลียดชังระหว่างคนในชาติและยึดหลักการทำหน้าที่ของสื่อในระบอบประชาธิปไตยคือมีเสรีภาพในการนำเสนอข่าวสารและวิพากษ์วิจารณ์แต่ในขณะเดียวกันก็ต้องมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อสังคมและอยู่ในของจริยธรรมแห่งวิชาชีพ รวมไปถึงการใช้สื่อผ่านโซเชียลมีเดียที่มีลักษณะการสื่อสารหลายทาง เจ้าของสื่อจะต้องรับผิดชอบต่อส่วนร่วมกับเจ้าของข้อความเนื้อหาที่เผยแพร่ต่อสาธารณะที่ละเมิดสิทธิของผู้อื่นด้วย

๒) มีการเปิดพื้นที่ของสื่อสารมวลชนทุกประเภทเพื่อเป็นการรณรงค์และให้สื่อเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างให้ประชาชนเกิดความรู้ความเข้าใจและเกิดความตื่นตัวในการปกครองระบอบประชาธิปไตย เปิดโอกาสให้สื่อมีหน้าที่คอยรับฟังความคิดเห็นต่างๆ และมีส่วนนำเสนอไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้สื่อมีส่วนร่วมร่วมกับประชาชนในการแสดงความคิดเห็นอย่างแท้จริง มีการสนับสนุนข้อมูลข่าวสารจากภาครัฐเพื่อให้สื่อนำเสนอข้อมูลอย่างรอบด้าน

๓) จัดให้มีองค์กรวิชาชีพเป็นตัวช่วยในการควบคุมจริยธรรมและจรรยาบรรณของสื่อสารมวลชน โดยส่งเสริมองค์กรที่มาทำหน้าที่กำกับดูแลสื่อโดยที่ไม่ได้เป็นการควบคุมหรือคุกคามสื่อแต่เป็นการสนับสนุนให้เกิดการกำกับดูแลกันเองและมีกลไกที่ทำให้การกำกับดูแลกันเองนั้นเป็นจริงได้อย่างประสิทธิภาพและสร้างสรรค์ภายใต้บรรยากาศที่ดี ในการกำกับดูแลสื่อต้องเป็นไปอย่างรัดกุมไม่มีการแทรกแซงการลงโทษโดยรัฐควรจะมีวิธีค่อยเป็นค่อยไปและอยู่ในสัดส่วนที่เหมาะสมเช่นจัดให้มีการลงโทษหลายระดับ เป็นต้นโดยเน้นให้มีสื่อกลุ่มต่างๆ ทำหน้าที่ร่วมกันตรวจสอบกันเองและประเมินองค์กรสื่ออย่างเป็นระบบ

๔) เปิดให้มีกระบวนการการมีส่วนร่วมให้ประชาชนในการตรวจสอบให้สื่อสร้างสรรค์ทางด้านการเมืองอย่างแท้จริง โดยปัจจุบันมีการควบคุมเนื้อหาเกี่ยวกับการเมืองที่ไม่สามารถนำเสนอผ่านทางสื่อสาธารณะได้ผลสุดท้ายทำให้ประชาชนเข้าไปเสพข่าวสื่อทางอินเทอร์เน็ตซึ่งควบคุมและตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ยาก

๕) กำหนดให้มีข้อตกลงหรือมีบทบัญญัติให้สื่อกำกับดูแลเนื้อหาให้เกิดความสมดุลระหว่างสิทธิเสรีภาพของสื่อกับประโยชน์สาธารณะและเงื่อนไขนั้นจะต้องขึ้นอยู่กับประโยชน์ของประเทศชาติไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อประเทศชาติ กำหนดบทบาทและหน้าที่ของสื่อให้ชัดเจนให้นำเสนอข่าวที่ใกล้เคียงความเป็นจริงที่สุดตระหนักถึงหน้าที่การทำงานเพื่อสาธารณะชนและไม่เป็นพวกพ้องกลุ่มผลประโยชน์พิเศษใดๆ รายงานและนำเสนอข้อเท็จจริงด้วยความยุติธรรมและเสรีเพื่อแสดงมุมมองต่อกิจต่อประชาชนได้อย่างรอบด้านและควรยึดหลักในการทำหน้าที่

พลเมืองดีต่อสังคมยึดหลักรับใช้สาธารณะชน เป็นสื่อกลางในร่วมกันแก้ปัญหาและหาทางออก สำหรับปัญหาในสังคมพยายามที่จะทำให้ข่าวสารหรือเรื่องสำคัญเป็นเรื่องที่น่าสนใจและชอบด้วย เหตุผลเสนอข้อมูลครบถ้วนบริบูรณ์มีขนาดสัดส่วนที่พอเหมาะพอดี

๖) การให้สิทธิเสรีภาพสื่อในการเสนอข่าวสารนั้น นอกจากจะให้สื่อข้อยกเว้น ในกรณี “เพื่อความมั่นคง และ เพื่อคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพ เกียรติยศ ชื่อเสียง สิทธิในครอบครัวหรือ ความเป็นอยู่ส่วนตัวของบุคคลอื่น เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน” แล้ว ควรสร้างกลไกให้เกิดระบบการ Check and Balance กับภาคประชาชน โดยให้ประชาชน/ องค์กร ที่มุ่งเน้นความดีงามในสังคม สามารถและออกมาแสดงความคิดเห็นหรือต่อต้านสื่อต่างๆ เช่นเข้าชื่อกันเสนอจำกัดการทำงานของสื่อที่ไม่มีจรรยาบรรณ เสนอข่าวบิดเบือน เสนอข่าวไม่ เหมาะสม และให้สามารถส่งผลเสียหายธุรกิจกับสื่อได้ เช่น กดพิมพ์ กดออกอากาศ ในห้วงเวลา หนึ่งๆ รวมถึงการให้ทุนกับเอกชน และ สถาบันทางการศึกษา สร้างสื่อที่สร้างสติปัญญา สร้างตรรก ะทางความคิดให้ประชาชน

๗) การสร้างระบบการคิด วิเคราะห์ข่าวสาร ของประชาชนเป็นสิ่งที่จะต้อง อย่างยิ่งที่จะเป็นกลไกไม่ให้เกิดเป็นเครื่องมือของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง และในขณะเดียวกันก็จะสามารถส่ง อิทธิพลไปปรับพฤติกรรมสื่ออีกทางหนึ่งด้วย จึงเห็นควรมุ่งสร้างกระบวนการคิด วิเคราะห์ และ รู้เท่าทันสื่อ (รวมถึงรู้เท่าทันการเมือง การธุรกิจต่างๆ ที่แทรกเข้ามามีอิทธิพลกับสื่อในทางอ้อม) เช่นการจัดให้มีการรณรงค์เรื่องนี้อย่างจริงจัง และเนื่องจากเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญที่จะลดความ แตกแยกของคนในชาติซึ่งเป็นเป้าหมายการดำเนินการเร่งด่วน จึงสมควรกำหนดกลไกไว้ในรัฐธรรมนูญ และจัดทำเป็นวาระแห่งชาติด้วย

๔.๔๙ รัฐต้องให้การสนับสนุนและส่งเสริมด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยรัฐต้อง ส่งเสริมในเรื่องวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสารสนเทศส่งเสริมให้มีการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกในการวิจัยห้องทดสอบต่างๆ ให้มีความสำคัญในการทำงานร่วมกันระหว่าง ภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา มีการใช้การใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสารสนเทศเป็น แนวทางในการพบปะเจรจาหาความร่วมมือกับประเทศต่างๆและองค์กรระดับโลกต่างๆ การกำหนด มาตรการเพื่อวางรากฐานทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เอื้อประโยชน์ให้กับหน่วยงานเอกชน ที่ใช้งานวิจัยและทรัพย์สินทางปัญญาไปต่อยอดให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม สนับสนุนให้มีกฎหมาย เพื่อให้เอกชนสามารถนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีใช้ประโยชน์ได้ มีการผลักดันให้เอกชนมีการ ลงทุนทำงานวิจัยโดยให้มีการสนับสนุนทั้งเรื่องภาษีกำลังพลและเครื่องมือที่จำเป็นเพื่อเพิ่ม ความสามารถทางการแข่งขันในด้านงานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งเปิดโอกาสให้เด็ก เยาวชน และประชาชนหรือสถาบันการศึกษาสามารถเข้าถึงแหล่งทุนเกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนา

ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้โดยง่ายและสนับสนุนให้มีการจัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การกำหนดสัดส่วนของงบประมาณด้านการวิจัยและพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีว่าควรมีสัดส่วนร้อยละเท่าใดของ GDP เพื่อช่วยในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และขับเคลื่อนและพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศได้อย่างยั่งยืน รวมทั้งการเร่งหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาการออกสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตร และสนับสนุนส่งเสริมทรัพย์สินทางปัญญา เพื่อพัฒนาและส่งเสริมการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศโดยต้องส่งเสริมให้มีระบบการจดทะเบียนสิทธิบัตรโดยสะดวกและรวดเร็ว (คณะกรรมการการสื่อสารมวลชน การวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสารสนเทศ)

๔.๕๐ รัฐต้องให้การสนับสนุนและส่งเสริมด้านสารสนเทศและการสื่อสาร โดยในแผนการศึกษาของชาติ ต้องบรรจุความรู้เรื่องกระบวนการใช้ และการพัฒนาระบบระบบงานไอที (ICT Application and Process Development Life Cycle) รวมถึง ICT Project Management ไว้ในระบบการเรียนการสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จนถึงระดับมหาวิทยาลัย เพื่อเพิ่มศักยภาพการใช้งานให้เป็นไปอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ การจัดทำโครงสร้างพื้นฐานของประเทศให้รองรับระบบ IT รวมถึงการปรับแก้ไขกฎหมายให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาด้าน IT ของประเทศในอนาคต การสนับสนุนให้มีมาตรฐานการพัฒนาระบบ IT ที่เชื่อมต่อกันได้ การส่งเสริมและสนับสนุนให้ผลิตบุคลากรด้าน IT ในทุกระดับ การกำหนดมาตรฐานของผู้ประกอบการด้าน IT โดยมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ และสนับสนุนส่งเสริมให้หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนใช้ซอฟต์แวร์ที่คิดค้นและผลิตโดยคนไทยให้มากขึ้น เพื่อกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาซอฟต์แวร์และผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง (คณะกรรมการการสื่อสารมวลชน การวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสารสนเทศ)

๔.๕๑ แผนนโยบายการบริหารราชการแผ่นดิน โดยรัฐต้องจัดให้มีการปฏิรูประบบราชการ เนื่องจากข้าราชการเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนนโยบายทางด้านเศรษฐกิจของประเทศ จากองค์ประกอบ ๓ ส่วน กล่าวคือ ฝ่ายบริหารและผู้นำการเมือง ข้าราชการ และภาคประชาชนซึ่งองค์ประกอบทั้ง ๓ ส่วน ดังกล่าว ต้องขับเคลื่อนควบคู่กันไปซึ่งจะส่งผลให้เศรษฐกิจของประเทศเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน โดยการพัฒนากระบวนการพัฒนาคุณภาพ คุณธรรม และจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐควบคู่ไปกับการปรับปรุงรูปแบบและวิธีการทำงาน เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงข้าราชการต้องน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ในการปฏิบัติราชการให้ครบทุกด้าน (คณะกรรมการการเศรษฐกิจ การเงินและการคลัง)

๔.๕๒ รัฐต้องดำเนินการจัดให้มีการออมภาคบังคับแก่ประชาชนอย่างทั่วถึง เพื่อใช้สำหรับการดำรงชีพในยามชรา เนื่องจากในอนาคตประเทศไทยจะเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ (Aging Society) ซึ่งจะมีผลทำให้วัยแรงงานต้องรับภาระมากขึ้นในการเลี้ยงดูผู้สูงอายุ ทั้งนี้ หากคนในวัยแรงงาน ซึ่งเป็นกำลังสำคัญในการสร้างงาน สร้างรายได้ให้ประเทศไม่เพียงพอ ย่อมจะมีผลกระทบต่อการจัดหาสวัสดิการต่าง ๆ ให้กับผู้สูงอายุในอนาคต จากสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นดังกล่าวรัฐต้องพึงให้ความสำคัญ โดยการเตรียมความพร้อมและมีการวางแผนเพื่อรองรับต่อสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้น ดังนั้น จึงควรกำหนดให้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการออมภาคบังคับ ซึ่งจะเป็นการวางแผนการดูแลประชาชนในระยะยาว (คณะกรรมการการเศรษฐกิจ การเงินและการคลัง)

๔.๕๓ รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนด้านการศึกษาวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อนำไปสู่การสร้างมูลค่าทางพาณิชย์ของประเทศ (นายสาธิต ชาญเชาวน์กุล)

๔.๕๔ จากกรอบแนวทางในการยกร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ... ได้กำหนดหมวด แผนนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ทั้งนี้ คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่า ในหมวดดังกล่าวควรพิจารณาถึงเจตนารมณ์ที่แท้จริงว่าบทบัญญัติใดที่กำหนดแล้ว มิใช่เป็น “แผนนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ” แต่เป็น “นโยบายของรัฐบาล” เช่น ที่ผ่านมารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๕๐ กำหนดบทบัญญัติใน “มาตรา ๘๔ (๑๔) ส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มในทางเศรษฐกิจ” ซึ่งการกำหนดในลักษณะดังกล่าวอาจเป็นเพียงนโยบายของรัฐบาล (คณะกรรมการการเศรษฐกิจ การเงิน และการคลัง)

๔.๕๕ ควรมีการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ ซึ่งประกอบด้วยศิลปวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับสถาบันชาติ สถาบันศาสนา สถาบันพระมหากษัตริย์ และการเมืองการปกครอง ตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ทั้งนี้ การสนับสนุนในเรื่องศิลปวัฒนธรรมที่ส่วนราชการต่าง ๆ มีหน้าที่โดยตรงแล้ว ควรเพิ่มการนำมาตรการส่งเสริมทางศิลปวัฒนธรรมมาสนับสนุนการดำเนินงานในการเสริมสร้างความมั่นคงและการป้องกันแก้ไข ปัญหาที่กระทบต่อความมั่นคงของประเทศ (คณะกรรมการการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว)

๔.๕๖ จากข้อจำกัดในการบัญญัติข้อความในรัฐธรรมนูญที่ต้องเป็นข้อความกะทัดรัด และสื่อให้เห็นเป็นรูปธรรมอย่างชัดเจน จึงเสนอให้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับด้านศิลปะและวัฒนธรรมว่า “ให้มีการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ที่เกี่ยวกับสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข” โดยกำหนดไว้ในหมวดแผนนโยบาย

พื้นฐานแห่งรัฐในทำนองเดียวกันกับที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ และ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ แต่อาจเพิ่มบทบัญญัติที่กำหนดให้ต้องดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรมและมีระยะเวลาที่กำหนดที่ชัดเจนในลักษณะคล้ายกับที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ที่กำหนดให้คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนูญต้องยกย่องรัฐธรรมนูญให้ครอบคลุมเรื่องต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๓๕ การที่เสนอให้มีการเขียนในลักษณะนี้ก็เพื่อเป็นการบังคับให้รัฐบาลต้องดำเนินการให้เป็นไปตามแนวนโยบายแห่งรัฐที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ (คณะกรรมการการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว)

๔.๕๗ การปฏิรูปทางศิลปวัฒนธรรมให้เป็นไปตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดนั้น ในทางปฏิบัติจะต้องมีการดำเนินการในรูปแบบอื่น ๆ เช่น การแถลงนโยบายของรัฐบาลต่อรัฐสภา ที่จะต้องมีรายละเอียดว่ารัฐบาลจะอย่างไร แผนบริหารราชการแผ่นดินที่รัฐบาลจะต้องจัดทำขึ้น ภายหลังจากแถลงนโยบายตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดว่าตลอดระยะเวลา ๔ - ๕ รัฐบาล จะดำเนินการอย่างไร แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติโดยเฉพาะในด้านสังคมจะเป็นอย่างไร นโยบายความมั่นคงแห่งชาติเน้นทางด้านสังคมจิตวิทยา ยุทธศาสตร์ในเรื่องศิลปวัฒนธรรม ที่พึงประสงค์ที่มีการกำหนดให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ฯลฯ รวมทั้งอาจมีการพิจารณา แก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรมให้สอดคล้องกับนโยบายและแนวทางที่กำหนดไว้ด้วย (คณะกรรมการการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว)

๔.๕๘ เนื่องด้วยศิลปวัฒนธรรมมีส่วนสำคัญที่จะไปสนับสนุนการพัฒนาประเทศ ทรัพยากรมนุษย์ และการท่องเที่ยวในประเทศไทย จึงควรปรับปรุงส่งเสริมประสิทธิภาพ แก่หน่วยงานที่รับผิดชอบให้มากยิ่งขึ้น (คณะกรรมการการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว)

๔.๕๙ ให้มีการบูรณาการงานศิลปวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวเข้าด้วยกัน เพื่อให้ การส่งเสริม และสนับสนุนกันอย่างจริงจัง (คณะกรรมการการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว)

๔.๖๐ ปลุกฝังศิลปวัฒนธรรมไทย ซึ่งกำลังเสื่อมถอยลงโดยกำลังถูกศิลปวัฒนธรรม ตะวันตกเข้ามาครอบงำ โดยต้องส่งเสริมอย่างจริงจัง รวมทั้งส่งเสริมเข้าไปในระบบการศึกษาตั้งแต่ เด็ก ๆ ด้วย (คณะกรรมการการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว)

๔.๖๑ การกำหนดแนวนโยบายในด้านการท่องเที่ยวที่รัฐโดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีหน้าที่และประสานความร่วมมือกับส่วนราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องดูแลรักษาความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน ตลอดจนการเอาโรคเอาเปรียบนักท่องเที่ยว เนื่องจากการท่องเที่ยวทำรายได้

ให้ประเทศไทยเป็นอันดับ ๒ รองจากการส่งออกและสิ่งที่จะทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความมั่นใจ และอยากมาท่องเที่ยวประเทศไทย คือ ๑) ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และ ๒) การไม่ถูกเอารัดเอาเปรียบในทุกรูปแบบ เช่น การให้บริการรถแท็กซี่ เจ็ทสกี การเช่ารถยนต์ รถจักรยานยนต์ และร้านขายสินค้าของที่ระลึก เป็นต้น โดยที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย มีบุคลากรทั่วประเทศ และมีภารกิจหน้าที่ในการดูแลรักษาความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมตลอดจนทั้งการเอารัดเอาเปรียบจากนักท่องเที่ยว และเมื่อได้ประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในด้านอื่น ๆ ก็จะสามารถทำให้เกิดประสิทธิภาพเป็นรูปธรรมได้อย่างแท้จริง ซึ่งจะเป็นผลให้นักท่องเที่ยวเกิดความเชื่อมั่นและเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยมากขึ้น (คณะกรรมการการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว)

๔.๖๒ รัฐต้องรักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ เอกราชและบูรณภาพแห่งอาณาเขต (นายอิสระ ว่องกุศลกิจ)

๔.๖๓ รัฐต้องให้ความอุปถัมภ์และความคุ้มครองพระพุทธศาสนาและศาสนาอื่น รวมทั้งสนับสนุนการนำหลักธรรมของศาสนามาเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมและพัฒนาคุณภาพชีวิต

๔.๖๔ รัฐต้องส่งเสริมสัมพันธไมตรีกับนานาประเทศ (นายอิสระ ว่องกุศลกิจ)

๔.๖๕ รัฐต้องดูแลให้มีการปฏิบัติตามกฎหมาย คุ้มครองเสรีภาพของบุคคล และต้องจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอกับการบริหารงานโดยอิสระของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดิน คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ศาลรัฐธรรมนูญ ศาลยุติธรรม ศาลปกครอง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน (นายอิสระ ว่องกุศลกิจ)

๔.๖๖ รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดนโยบาย การตัดสินใจทางการเมือง การวางแผนพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง รวมทั้งการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐทุกระดับ (นายอิสระ ว่องกุศลกิจ)

๔.๖๗ รัฐต้องจัดให้มีแผนพัฒนาการเมือง จัดทำมาตรฐานคุณธรรมและจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการและพนักงานหรือลูกจ้างอื่นของรัฐ เพื่อป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบและเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ (นายอิสระ ว่องกุศลกิจ)

๔.๖๘ รัฐต้องกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นพึ่งตนเอง และตัดสินใจในกิจการท้องถิ่นได้เอง รวมทั้งพัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อมให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในจังหวัดนั้น (นายอิสระ ว่องกุศลกิจ)

๔.๖๙ รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการสงวนบำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุล ส่งเสริม บำรุงรักษาและคุ้มครองคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตลอดจนควบคุมและกำจัดมลพิษที่มีผลต่อสุขภาพ อนามัย สวัสดิภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน (นายอิสระ ว่องกุศลกิจ)

๔.๗๐ รัฐต้องคุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชน ส่งเสริมความเสมอภาคของหญิง และชาย เสริมสร้างและพัฒนาความเป็นปึกแผ่นของครอบครัวและความเข้มแข็งของชุมชน และต้องสงเคราะห์คนชรา ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้ (นายอิสระ ว่องกุศลกิจ) โดยเด็กและเยาวชนต้องได้รับการคุ้มครองจากรัฐ มิให้ถูกละเมิดหรือใช้ความรุนแรง หรือแทรกแซง หรือจำกัดสิทธิจะกระทำไม่ได้ (พลเอก งามอาจ พงษ์ศักดิ์)

๔.๗๑ รัฐต้องจัดการศึกษาอบรม และสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอบรมให้เกิด ความรู้คู่คุณธรรมจัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ ปรับปรุงการศึกษา เสริมสร้างความรู้และ ปลุกจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครอง สนับสนุนการค้นคว้าวิจัย เร่งรัดพัฒนา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พัฒนาวิชาชีพครู ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรม ของชาติ (นายอิสระ ว่องกุศลกิจ)

๔.๗๒ การดำเนินนโยบายของรัฐเกี่ยวกับการส่งเสริมด้านการศึกษารัฐจะต้อง ดำเนินการให้มีการออกกฎหมายครอบคลุมประเด็นดังต่อไปนี้ (คณะกรรมการการศึกษา และการกีฬา)

๑) ปรัชญาทางการศึกษาต้องเน้นหลักการ จุดมุ่งหมาย และความคาดหวังใน อนาคตของเด็กไทยว่ามีความคาดหวังให้เด็กไทยซึ่งเป็นอนาคตของชาติจะเป็นอย่างไร ซึ่งเป็นกรอบ สำคัญที่จะนำพาเยาวชนของชาติไปสู่จุดหมายปลายทางตามที่สังคมคาดหวัง

๒) ให้นำวิธีการปฏิบัติทางศาสนาที่ตนนับถือ และศาสนาที่ได้รับการรับรอง จากกรมการศาสนาไปปรับใช้ในกระบวนการเรียนการสอนและหน้าที่พลเมือง ประวัติศาสตร์ และศีลธรรม การสร้างคุณธรรม จริยธรรม ความเสียสละ จิตอาสาธรรมา และการศึกษา รื้อรื้อสามัคคี ความเอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่และการช่วยเหลือสังคม

๓) สิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย เด็กและเยาวชนต้องได้รับการ คุ้มครองอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมจากรัฐมิให้ถูกละเมิดหรือใช้ความรุนแรง การทรมาน ทารุณกรรม หรือการลงโทษด้วยวิธีการโหดร้ายหรือไร้มนุษยธรรมการแทรกแซง หรือการจำกัดสิทธิใด ๆ จะกระทำมิได้

๔) การนำการกีฬาเข้ามาแก้ไขปัญหามลภาวะในสังคมและพัฒนาสุขภาพเยาวชน ให้เยาวชนมีน้ำใจนักกีฬา แข่งขันกันด้วยมิตรภาพ มีความเสียสละ รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย รู้รักสามัคคี สร้างระเบียบวินัยและส่งเสริมสุขภาพะของพลเมืองในชาติ

๔.๗๓ การดำเนินการในเชิงนโยบายและความต่อเนื่องของนโยบายด้านการศึกษาของรัฐต้องกำหนดแนวทางดำเนินการ ดังนี้

๑) เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาล ก็จะมีการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารระดับสูงของกระทรวงบ่อยครั้งส่งผลให้นโยบายต่าง ๆ ที่ได้ดำเนินการมาไม่สามารถเดินหน้าต่อไปได้ขาดความต่อเนื่องชัดเจน ดังนั้น ควรต้องมีแนวทางหรือมีสภากาการปฏิรูปการศึกษาขึ้นมาเป็นการเฉพาะ เพื่อกำกับดูแล ควบคุมการดำเนินนโยบายต่าง ๆ ให้มีความต่อเนื่อง

๒) การดำเนินการเรื่องใด ๆ หากมีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะสามารถทำให้นโยบายด้านการศึกษาที่ดำเนินอยู่มีความต่อเนื่องได้ก็ควรต้องดำเนินการ ซึ่งแนวทางที่สามารถดำเนินการได้คือการออกเป็นประกาศ คำสั่ง หรือการออกเป็นกฎหมายเพื่อบังคับใช้เป็นการทั่วไป ซึ่งอาจต้องดำเนินการด้วยความเร่งด่วน

๓) อาจกำหนดบทเฉพาะกาลในร่างกฎหมายเพื่อให้เกิดความต่อเนื่อง เช่น ให้มีคณะกรรมการระดับชาติทำหน้าที่ดูแลการปฏิรูปการศึกษา โดยปราศจากการแทรกแซงจากกลุ่มผลประโยชน์ ทั้งนี้ คณะกรรมการดังกล่าวควรมีระยะเวลาในการปฏิรูปอย่างน้อย ๑๐ ปี เป็นต้น (คณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา)

๔.๗๔ รัฐต้องจัดและส่งเสริมการสาธารณสุขให้ประชาชนได้รับบริการที่มีมาตรฐานและมีประสิทธิภาพประสิทธิผล รวมทั้งจัดให้มีหลักประกันสุขภาพของประชาชนทุกระดับอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน ภายใต้การมีส่วนร่วมของประชาชนและผู้ให้บริการ (คณะกรรมการการสาธารณสุข) (นายอิสระ ว่องกุศลกิจ) (นางเสาวณี สุวรรณชีพ)

๔.๗๕ รัฐต้องเสริมสร้างและพัฒนาความเป็นปึกแผ่นของสถาบันครอบครัวและชุมชน สงเคราะห์และจัดสวัสดิการแก่ผู้สูงอายุตามความจำเป็นสำหรับผู้สูงอายุที่ยากจนและไม่มีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพ รวมถึงสวัสดิการสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพและผู้อยู่ในสภาพยากลำบาก ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งพาตนเองได้ (คณะกรรมการการสาธารณสุข)

๔.๗๖ รัฐต้องจัดสรรงบประมาณในการบริการสุขภาพให้เพียงพอและยั่งยืน ภายใต้การร่วมจ่ายของประชาชน เพื่อชลดการเพิ่มขึ้นของงบประมาณรายจ่ายของภาครัฐ เพิ่มบุคลากรให้เพียงพอต่อการทำงานสนองนโยบายของรัฐ ในลักษณะผู้รับบริการพึงพอใจ ผู้ที่มีความสุขโดยคำนึงถึงความเท่าเทียมเป็นธรรม เสมอภาค ประสิทธิภาพ คุณภาพการบริการและมาตรฐานอย่างทั่วถึง ภายใต้การมีส่วนร่วมของประชาชนและบุคลากรทางสาธารณสุข และเอกชน

โดยผู้มีหน้าที่ให้บริการดังกล่าวซึ่งได้ปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพ ย่อมได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย (คณะกรรมการการสาธารณสุข)

๔.๗๗ รัฐต้องจัดให้มีการส่งเสริมสุขภาพป้องกันโรคตามลักษณะประชากร การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ การพัฒนาลักษณะนิสัยเพื่อสุขภาพ การโภชนาการ คุณภาพและความปลอดภัยด้านอาหาร ความปลอดภัยในสิ่งแวดล้อมและอาชีพ รวมถึงความปลอดภัยในการคมนาคม (คณะกรรมการการสาธารณสุข)

๔.๗๘ รัฐพึงให้ความสำคัญในการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มคุณภาพการบริการ (คณะกรรมการการสาธารณสุข)

๔.๗๙ รัฐต้องส่งเสริมการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือกอย่างเหมาะสมและพอเพียง

๔.๘๐ รัฐต้องจัดให้ประชาชนคนไทยทุกคนได้รับความคุ้มครองสิทธิที่จะได้รับประกันสุขภาพทุกเพศทุกวัยอย่างทั่วถึง โดยเฉพาะประชาชนคนไทยที่ยากจน หรือห่างไกลได้รับการรักษาพยาบาล และมีสิทธิทางด้านสุขภาพที่ดีทั่วถึง เพราะที่ผ่านมากำหนดเพียงให้ได้รับการรักษาพยาบาลโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย แต่ประชาชนที่ยากจนยากไร้ยังถูกกีดกันจำกัดสิทธิทั้งในเรื่องการรักษาพยาบาล และการได้รับยาที่มีคุณภาพ จึงควรกำหนดให้รัฐต้องจัดทำประกันสุขภาพให้ประชาชนไทยอย่างทั่วถึง (นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ)

๔.๘๑ รัฐต้องให้ความคุ้มครองสิทธิทางสังคมอื่น ๆ กล่าวคือ สิทธิในการเลือกคู่ครอง สิทธิได้รับการรักษาพยาบาลและการมีอาราธนาถูก สิทธิของแม่ลูกอ่อนในการได้รับสวัสดิการ สิทธิของเด็ก ผู้หญิง และ คนพิการ สิทธิไม่ถูกเลือกปฏิบัติอันเนื่องมาจากความแตกต่างด้านความเชื่อทางการเมือง ศาสนา เชื้อชาติ อายุ เพศ และผิว ซึ่งหลักการในเรื่องสิทธิทางสังคมนี้ จะเป็นบรรทัดฐานในการส่งเสริมให้ประชาชนไทยมีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตตั้งแต่เกิด จนกระทั่งตาย และเมื่อภาครัฐมีการสนับสนุนดูแลอย่างทั่วถึงแล้ว ย่อมทำให้เกิดความมั่นคงปลอดภัยในบ้านเมืองเป็นการลดอาชญากรรมต่าง ๆ ด้วย ดังเช่นรูปแบบในต่างประเทศ และประเทศที่พัฒนาแล้ว จะมีการดูแลประชาชนในประเทศให้ได้รับความมั่นคงในชีวิต (นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ)

๔.๘๒ รัฐต้องดำเนินการให้มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม (นายอิสระ ว่องกุศลกิจ)

๔.๘๓ รัฐต้องส่งเสริมให้ประชากรวัยทำงานมีงานทำ คุ้มครองแรงงาน โดยเฉพาะแรงงานเด็กและแรงงานสตรี จัดระบบแรงงานสัมพันธ์ การประกันสังคม รวมทั้งค่าตอบแทนแรงงานให้เป็นธรรม (นายอิสระ ว่องกุศลกิจ)

นอกจากนี้ รัฐต้องพิจารณาเกี่ยวกับกรณีตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานว่าด้วยการปฏิบัติต่อกันระหว่างบุคคลสองฝ่าย คือ ฝ่ายนายจ้างและฝ่ายลูกจ้าง เพื่อให้บุคคลทั้งสองฝ่ายได้มีความเข้าใจอันดีต่อกัน สามารถตกลงในหน้าที่สิทธิและผลประโยชน์ในการทำงานร่วมกัน และให้ยุติลงโดยรวดเร็ว ซึ่งจะส่งผลต่อเศรษฐกิจ และความมั่นคงของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเด็นว่าด้วยเรื่องการลาคลอดเพื่อให้สิทธิที่เท่าเทียมกันทั้งชายและหญิงและเหมาะสมกับสถานการณ์ในภาวะเศรษฐกิจปัจจุบัน เห็นควรแก้ไขระเบียบว่าด้วยการลาคลอดของแรงงานจากเดิม “ลาคลอดได้ไม่เกิน ๙๐ วัน โดยได้รับค่าจ้าง ๔๙ วัน” เป็น “ลาคลอดได้ไม่เกิน ๙๐ วัน โดยได้รับค่าจ้าง ๖๐ วัน สำหรับบุตรจากการคลอดของลูกจ้างแรงงานไม่เกิน ๓ คน” (พลเอก วลีต โรจนภักดี)

๔.๘๔ รัฐต้องสนับสนุนระบบเศรษฐกิจแบบเสรี โดยอาศัยกลไกตลาดดูแลให้มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรมคุ้มครองผู้บริโภคและป้องกันการผูกขาด (นายอิสระ ว่องกุศลกิจ)

๔.๘๕ หลักประกันด้านสาธารณสุข เช่น ต้องมีนโยบายหลักการจำกัด หรือลดอัตราการเจริญเติบโตของธุรกิจบาป เช่น เหล้า บุหรี่ เช่น การออกกฎหมายให้การขออนุญาตทำได้ยากขึ้น การเก็บภาษีในอัตราสูง (ที่ไม่สามารถผลักภาระได้) การจำกัดการโฆษณาประชาสัมพันธ์ ส่งเสริมการขาย รวมทั้งการกีดกันสินค้าบาปจากต่างประเทศด้วย โดยบุคคลย่อมได้รับการคุ้มครองที่จะได้รับการรักษาพยาบาลโดยเร็ว โรงพยาบาลทั้งของรัฐ เอกชน หรือสถานพยาบาล ต้องให้การรักษาผู้ป่วยฉุกเฉินที่มีผู้ส่งเข้าไปยังโรงพยาบาลทุกราย โดยไม่เลือกปฏิบัติอันเนื่องมาจากความแตกต่างของฐานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจ ความเชื่อทางการเมือง การปฏิเสธไม่รักษาถือเป็นความผิดร้ายแรง ต้องถูกลงโทษ (นางสาวจินตนันท์ ชญาตร์ ศุภมิตร)

๔.๘๖ หลักประกันความเสมอภาคทางการศึกษา เช่น เนื้อหาหลักสูตรที่ใช้ในการเรียนการสอนกับที่ใช้สอบแข่งขัน เช่น สอบเข้ามหาวิทยาลัย ต้องเป็นเนื้อหาเดียวกัน จะออกสอบนอกเนื้อหาของหลักสูตรไม่ได้ และเนื้อหานั้นจะต้องมีการเรียนการสอนในทุกโรงเรียน และที่สำคัญต้องเน้นที่ครูอาจารย์ให้สอนในโรงเรียนเป็นหลัก ไม่ใช่เน้นการสอนนอกโรงเรียน (เปิดโรงเรียนกวดวิชา) และต้องลดจำนวนของโรงเรียนกวดวิชา และสมควรเพิ่มเงินวิชาชีพครูเป็นสองเท่า เพื่อลดการสอนนอกโรงเรียน เนื่องจากครูในปัจจุบันเป็นอาชีพที่ได้ฐานเงินเดือนค่อนข้างต่ำ ทำให้เด็กที่มีสติปัญญาและความสามารถสูงไม่สนใจเข้ามาในอาชีพนี้ ทำให้มาตรฐานของครูตกต่ำลง ทั้ง ๆ ที่มีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรบ่อยครั้ง การตรวจสอบคุณภาพควรเน้นผลของนักเรียนที่มีความรู้มากกว่า การจัดทำประเมินแบบกระดาษ ที่ครูต้องสละเวลาเตรียมการสอนมาทำมากมายจนเกินไป การศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๕ ปี ปรับปรุงระบบการศึกษาใหม่ ส่งเสริมภาควิชาชีพมากยิ่งขึ้น เน้นย้ำให้จบการศึกษาออกมาและทำงานได้เลย เน้นภาคอุตสาหกรรมที่มีความต้องการสูง

โดยผู้ที่มีประสบการณ์ทำงานสูง เป็นช่างฝีมือมีทักษะที่ยอดเยี่ยมแต่ไม่ได้มีปริญญาบัตร ต้องมีเกียรติยศศักดิ์ศรีที่เท่าเทียมพวกที่จบสายสามัญหรือมหาวิทยาลัย (นางสาวจินตนันท์ ชญาตร์ศุภมิตร)

๔.๘๗ การจัดสรรทรัพยากรหรือสมบัติของชาติที่สำคัญหรือการให้สัมปทานที่สำคัญ อันมีผลต่อความมั่นคงหรือมีมูลค่าสูง หรือระยะเวลาสั้น เช่น คลื่นความถี่ พลังงาน ป่าไม้ ต้องให้ความสำคัญ มีส่วนร่วม และยึดโยงกับประชาชน (นางสาวจินตนันท์ ชญาตร์ศุภมิตร)

๔.๘๘ กำหนดให้ชัดเจนว่าภายใต้กฎหมายเกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐและความปลอดภัยของประชาชน องค์กรที่จัดสรรคลื่นความถี่วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และโทรคมนาคม รวมทั้งทางด้านดาวเทียม มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการเพื่อประโยชน์สูงสุดของผู้ใช้บริการ และเพื่อให้มีการพัฒนาคุณภาพของการบริการไปอย่างยั่งยืน ตลอดจนส่งเสริมให้มีการแข่งขันการให้บริการอย่างเป็นธรรม โดยไม่ก่อให้เกิดภาระตกไปอยู่กับผู้บริโภค โดยให้คำนึงถึงวิวัฒนาการของการสื่อสารของสากลด้วย เช่น การควบรวมของการให้บริการหลายรูปแบบผ่านช่องทางเดียวกันด้วย

การดำเนินการดังกล่าวข้างต้นให้องค์กรดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการให้ภาครัฐเป็นผู้ลงทุนจัดวางระบบโครงสร้างเครือข่ายต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการบริการดังกล่าว โดยภาครัฐจะไม่ดำเนินการแข่งกับภาคเอกชน ทั้งนี้ ให้มีอำนาจหน้าที่เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องถึงวิธีการดำเนินการต่าง ๆ รวมทั้งการออกและการบังคับใช้กฎหมาย

นอกจากนี้ การกำหนดกฎเกณฑ์ การจัดสรรคลื่นความถี่และการอนุญาตต่าง ๆ องค์กรดังกล่าวจะต้องดำเนินการเพื่อประโยชน์ตามข้อแรกโดยการดำเนินการตามวิธีที่เห็นสมควร โดยไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อหารายได้เข้ารัฐหรือเข้าองค์กร และจะต้องจัดให้มีการรับฟังความเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องก่อนถึงหลักการและร่างกฎเกณฑ์ต่าง ๆ โดยที่กรรมการและผู้มีอำนาจบริหารขององค์กรจะต้องเข้าร่วมรับฟังความเห็นดังกล่าว และเผยแพร่คำชี้แจงความเห็นขององค์กรที่มีต่อข้อคิดเห็นต่างๆของผู้ที่เกี่ยวข้องทางสื่อดิจิทัลโดยไม่ชักช้าก่อนการดำเนินการ (ให้จัดทำแผนคลื่นความถี่เพื่อนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน โดยสอดคล้องกับแผนคลื่นความถี่สากล ทั้งนี้ ให้มีการปรับปรุงแผนคลื่นความถี่ดังกล่าวทุกปี) (นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ)

๔.๘๙ กำหนดบทบังคับหรือมาตรการการขับเคลื่อนนโยบายยุทธศาสตร์ของประเทศ เพื่อให้มีการนำนโยบายที่รัฐกำหนดไปปฏิบัติอย่างจริงจังเป็นรูปธรรมได้สำเร็จ เพื่อให้การบริหารราชการบ้านเมืองเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดโดยแนวคิดสำคัญ คือ การใช้การขับเคลื่อนนโยบายแบบวาระสำคัญ พร้อมกับมีการนำเทคนิค วิธีการ และเทคโนโลยีสมัยใหม่

เข้ามาใช้ในการติดตามประเมินผลการขับเคลื่อนอย่างเป็นรูปธรรม สามารถวัดผลสำเร็จได้อย่างชัดเจน ทั้งนี้ เมื่อพิจารณารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ได้กำหนดแนวนโยบายของรัฐไว้อย่างครอบคลุมทุกด้าน แต่ผลที่ได้รับปรากฏไม่เกิดการนำไปสู่การปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญหรือเกิดการปฏิบัติแต่กลับขัดกับรัฐธรรมนูญเสียเอง เช่น แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ หมวด ๕ ส่วนที่ ๗ แนวนโยบายด้านเศรษฐกิจ มาตรา ๘๔ (๑) รัฐจะต้องสนับสนุนเศรษฐกิจแบบเสรีและเป็นธรรม โดยอาศัยกลไกตลาด แต่ปรากฏว่านโยบายรับจำนำข้าวของรัฐบาลกลับไปทำลายกลไกตลาดทั้งหมด ทำลายระบบพ่อค้าคนกลาง รัฐบาลเข้ามาผูกขาดการซื้อข้าวแต่เพียงผู้เดียว โดยไม่มีกลไกหรือบทลงโทษรัฐบาล ดังนั้น รัฐธรรมนูญฉบับใหม่จึงต้องมีกลไกหรือกำหนดให้มีกฎหมายระดับพระราชบัญญัติขึ้นมาบังคับโดยกำหนดบทลงโทษในกรณีที่ไม่มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญด้วย (คณะกรรมการการการบริหารราชการแผ่นดิน)

๔.๙๐ ควรมีการปรับปรุงระบบบริหารและวิธีปฏิบัติงานใหม่ปรับค่านิยมในการทำงานเพิ่มสมรรถนะของข้าราชการให้ทำงานได้รวดเร็ว มีการพัฒนาให้เกิดระบบสารสนเทศของภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และใช้การได้จริง เพื่อให้ทั้งภาคราชการและภาคเอกชนของไทย สามารถแข่งขันได้กับนานาชาติ โดยต้องให้หน่วยงานต่าง ๆ ของภาครัฐ มีการเชื่อมโยง และใช้ข้อมูลระหว่างกันอย่างบูรณาการ รวมทั้งต้องให้หน่วยงานภาคเอกชนและประชาชน สามารถเข้าถึงและใช้ได้อย่างสะดวกรวดเร็ว (คณะกรรมการการการบริหารราชการแผ่นดิน)

๔.๙๑ รัฐพึงจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่นให้มีประสิทธิภาพ โดยกำหนดขอบเขตการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่รัฐให้ชัดเจน ป้องกันและปราบปรามการเลือกปฏิบัติหรือการแสวงประโยชน์โดยมิชอบอย่างเฉียบขาด เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน สร้างคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมไทยมีเสถียรภาพ (คณะกรรมการการการบริหารราชการแผ่นดิน)

๔.๙๒ รัฐต้องจัดให้มีกำลังทหารไว้เพื่อพิทักษ์รักษาเอกราช ความมั่นคงของรัฐ สถาบันพระมหากษัตริย์ ผลประโยชน์แห่งชาติ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และเพื่อการพัฒนาประเทศ (คณะกรรมการการการบริหารราชการแผ่นดิน) (นายอิสระ ว่องกุศลกิจ)

๔.๙๓ รัฐต้องดูแลให้มีการปฏิบัติตามกฎหมาย ค้ำครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคล จัดระบบงานของกระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนอย่างรวดเร็วและเท่าเทียมกัน รวมทั้งจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่นให้มีประสิทธิภาพ เพื่อตอบสนองความต้องการประชาชน และความสงบเรียบร้อยเพื่อให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิต ร่างกายและทรัพย์สิน และในการดำเนินชีวิต (คณะกรรมการการการบริหารราชการแผ่นดิน)

๔.๙๔ ควรนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) ๘ ประการของคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคม ภาคพื้นเอเชียและแปซิฟิก สหประชาชาติ (United Nations Economics and Social Commission for Asia and the Pacific) มาใช้เป็นกรอบในการกำหนดประเด็นเนื้อหาที่จะบัญญัติในรัฐธรรมนูญ เพื่อให้เกิดความครอบคลุม และตอบโจทย์ในการแก้ไขปัญหาบ้านเมือง (คณะกรรมการการบริหารราชการแผ่นดิน)

๔.๙๕ กระทรวง กรม และจังหวัด ต้องบริหารราชการโดยยึดแผนยุทธศาสตร์เป็นหลักในการกำหนดโครงการและงบประมาณ โดยมีระบบการติดตามผลและตัวชี้วัดผลสำเร็จของงานที่ชัดเจน (คณะกรรมการการบริหารราชการแผ่นดิน)

๔.๙๖ รัฐต้องจัดทำให้มีนโยบายด้านการตั้งถิ่นฐานชุมชน การผังเมือง การใช้พื้นที่ทุกระดับ โดยจัดให้มีนโยบายการพัฒนาพื้นที่ทั้งประเทศด้านกายภาพ เศรษฐกิจ สังคม คุณภาพชีวิต พื้นที่อนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน เพื่อชี้้นำการใช้ประโยชน์ที่ดิน การพัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และการคมนาคมขนส่ง และผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สอดคล้องกัน (คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการผังเมืองและการใช้พื้นที่)

๔.๙๗ รัฐต้องจัดทำผังการพัฒนา การตั้งถิ่นฐานชุมชน การวางผังเมือง การใช้พื้นที่ทุกระดับและดำเนินการให้เป็นไปตามผัง รวมทั้งจัดทำมาตรการ กลไกพัฒนาและดำเนินการให้เป็นไปตามผังอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลตามวัตถุประสงค์ของการจัดทำผังเมือง เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายเพื่อการนั้น (คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการผังเมืองและการใช้พื้นที่)

๔.๙๘ รัฐต้องจัดให้มีกระบวนการการมีส่วนร่วมของประชาชนในเนื้อหาของนโยบาย มาตรการ กลไกการพัฒนา และการดำเนินการให้เป็นไปตามผังการตั้งถิ่นฐาน การผังเมือง และการใช้พื้นที่ทุกระดับ เพื่อให้ประชาชนที่มีส่วนได้ส่วนเสียอันเนื่องมาจากผลกระทบจากผังและเนื้อมหาดังกล่าวในระดับต่าง ๆ ได้ใช้สิทธิและเสรีภาพส่วนบุคคล และสิทธิชุมชน ในการตั้งถิ่นฐาน การประกอบอาชีพ การเดินทาง การคุ้มครองชีวิต ทรัพย์สิน การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การได้รับรู้ข่าวสาร และการใช้กระบวนการยุติธรรมต่อผู้ละเมิด (คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการผังเมืองและการใช้พื้นที่)

๔.๙๙ จัดให้มีสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานอันจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของประชาชน เพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐในทางเศรษฐกิจ และต้องมีให้สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานอันจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของประชาชนอยู่ในความผูกขาดของเอกชนอันอาจ

ก่อความเสียหายแก่รัฐ โดยสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานนั้นต้องคำนึงถึงความเพียงพอ ความคุ้มค่า ความรวดเร็ว ความสะดวก และความปลอดภัย (คณะกรรมการการคมนาคม)

๔.๑๐๐ การดำเนินการใดที่เป็นเหตุให้โครงสร้างหรือโครงข่ายขั้นพื้นฐานของกิจการสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานของรัฐอันจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของประชาชน หรือเพื่อความมั่นคงของรัฐตกไปเป็นกรรมสิทธิ์ของเอกชน หรือทำให้รัฐเป็นเจ้าของน้อยกว่าร้อยละห้าสิบเอ็ด จะกระทำมิได้ (คณะกรรมการการคมนาคม)

๔.๑๐๑ ต้องจัดให้มีการขนส่งทางน้ำและกิจการพาณิชยนาวี การขนส่งทางบก การขนส่งทางราง และการขนส่งทางอากาศ รวมทั้งการดำเนินการตามระบบบริหารจัดการขนส่งทั้งภายในและระหว่างประเทศ เพื่อสร้างศักยภาพความได้เปรียบทางการแข่งขันของประเทศ ในภูมิภาคอาเซียน บนพื้นฐานของความพอเพียง และสนองต่อความต้องการของประชาชน และประเทศชาติอย่างรวดเร็ว (คณะกรรมการการคมนาคม)

๔.๑๐๒ จัดให้มีกลไกที่มีประสิทธิภาพในการปรับโครงสร้างและขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจและสังคมเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมอย่างยั่งยืน และป้องกันการบริหารราชการแผ่นดินที่มุ่งสร้างความนิยมทางการเมืองที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ และประชาชนในระยะยาว (คณะกรรมการการคมนาคม)

๔.๑๐๓ รัฐต้องให้ความสำคัญเกี่ยวกับการเตรียมพื้นที่สำหรับสร้างโรงไฟฟ้า ในอนาคตสามารถทำได้เช่นเดียวกับการประกาศเขตนิคมอุตสาหกรรม หรือการประกาศพื้นที่อนุรักษ์ โดยการออกเป็นกฎหมายหรือพระราชกำหนด พื้นที่เป็นแห่ง ๆ ที่เหมาะสมที่มีศักยภาพที่จะพัฒนาให้เป็นที่ตั้งของโรงไฟฟ้าต่อไป (คณะกรรมการการพลังงาน)

๔.๑๐๔ รัฐต้องกำหนดให้มีกลไกทางกฎหมายเพื่อการป้องกันการผูกขาดทางด้านธุรกิจพลังงานทั้งระบบและส่งเสริมให้เกิดการแข่งขันทางการค้าอย่างเป็นธรรมและเท่าเทียม โดยยึดหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) และกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดธุรกิจด้านพลังงานของนักลงทุนชาวไทย หรือองค์การธุรกิจสัญชาติไทยให้สามารถแข่งขันกับกลุ่มทุนหรือธุรกิจข้ามชาติขนาดใหญ่โดยรัฐควรหลีกเลี่ยงการประกอบกิจการแข่งขันกับเอกชน เว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ รักษาผลประโยชน์ส่วนรวม หรือการจัดให้มีการสาธารณูปโภคแก่ชุมชน (คณะกรรมการการพลังงาน)

๔.๑๐๕ รัฐต้องพัฒนาพลังงานของชาติ โดยเร่งจัดหาแหล่งพลังงานให้เพียงพอ มีเสถียรภาพ ด้วยการเร่งสำรวจพัฒนาแหล่งพลังงานประเภทต่าง ๆ และพัฒนาพลังงานทางเลือกอื่น ๆ มาใช้ประโยชน์ (คณะกรรมการการพลังงาน)

๔.๑๐๖ รัฐต้องพิจารณาปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงานและหน่วยงาน การปฏิบัติหน้าที่และการบังคับใช้กฎหมายกับกระทรวงที่เกี่ยวข้องด้านพลังงาน โดยเฉพาะปิโตรเลียมให้เกิดความเป็นธรรม ถูกต้องรัดกุม และไม่บิดเบือนข้อมูลจากการนำเสนอข้อเท็จจริงจากหน่วยงานต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์ต่อภาคสังคม (คณะกรรมการการพลังงาน)

๔.๑๐๗ รัฐต้องรักษาประโยชน์ส่วนรวมของชาติ ในการสำรวจขุดเจาะปิโตรเลียมในประเทศ พร้อมกับส่งเสริมการลงทุนค้นหาแหล่งปิโตรเลียมที่มีศักยภาพในต่างประเทศ ส่งเสริมการเก็บสำรองเชื้อเพลิงของภาครัฐให้เพียงพอไว้เพื่อป้องกันการผันผวนของราคา นอกจากนี้ส่งเสริมให้ประชาสังคม มีความรู้ความเข้าใจและมีส่วนร่วม (คณะกรรมการการพลังงาน)

๔.๑๐๘ รัฐต้องกำหนดนโยบายและดำเนินการเกี่ยวกับการปรับปรุงโครงสร้างพลังงานทั้งระบบของประเทศ โดยเน้นการปล่อยให้เป็นไปตามกลไกตลาด ลดการแทรกแซงจากรัฐ โดยเฉพาะในรูปของการอุดหนุนราคาน้ำมันเชื้อเพลิงประเภทต่าง ๆ ตลอดจนควบคุมและกำกับนโยบาย และการบริหารจัดการกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงให้ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ของกฎหมาย กฎ และระเบียบที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด (คณะกรรมการการพลังงาน)

๔.๑๐๙ รัฐต้องกำหนดนโยบายและดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารองค์กรทางด้านพลังงานไฟฟ้า (การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค และการไฟฟ้านครหลวง) เพื่อให้อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยราชการเดียวกัน โดยให้มีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ซึ่งจะส่งผลให้มีการวางแผนและการปฏิบัติงานเป็นไปด้วยความสะดวกรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ปัจจุบัน กฟผ. และ กฟน. อยู่ภายใต้การกำกับดูแลต่างกระทรวงกัน (คณะกรรมการการพลังงาน)

๔.๑๑๐ รัฐต้องเสริมเกี่ยวกับการพัฒนาพลังงานไฟฟ้าของประเทศ เนื่องจากพลังงานไฟฟ้าเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาประเทศและคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน จึงจำเป็นที่ประเทศไทยต้องมีพลังงานไฟฟ้าใช้อย่างมั่นคง เพียงพอทั่วถึงในราคาที่เหมาะสมเป็นธรรม และส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมให้น้อยที่สุด โดยโครงสร้างกิจการพลังงานไฟฟ้าของประเทศจึงควรพิจารณาให้สนองตอบตามแนวทางดังกล่าวอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลสูงสุด โดยการจัดทำเป็นแผนพัฒนาระยะยาวและดำเนินการตามแผนอย่างเคร่งครัด รวมทั้งจัดให้มีการแข่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรม (คณะกรรมการการพลังงาน)

๔.๑๑๑ รัฐต้องกำหนดแนวทางและดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการผลิต การใช้ การพัฒนาพลังงานทดแทนอย่างเป็นรูปธรรม เป็นระบบ ยั่งยืน และมั่นคงตามศักยภาพและความต้องการของพื้นที่ การมีส่วนร่วมของชุมชน ท้องถิ่น และประชาชน โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งต้องส่งเสริม อำนวยความสะดวกให้มีการแข่งขันการ

ลงทุนอย่างเป็นธรรม มีการพึ่งพาตนเองทั้งด้านวัตถุดิบ เทคโนโลยีและองค์ความรู้ มีการกระจายอำนาจ การอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพควบคู่กันไป รวมทั้งให้มีการวิจัย พัฒนาอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนผลักดันให้มีการตรากฎหมายที่ใช้บังคับด้านพลังงานทดแทนเป็นการเฉพาะ (คณะกรรมการธิการการพลังงาน)

๕. รัฐสภา

การเสนอความเห็นเกี่ยวกับด้านรัฐสภามีการเสนอความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่แตกต่างกันและยังไม่มีข้อยุติในประเด็นที่มาและคุณสมบัติของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา ดังนั้น เพื่อให้การเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญมีความหลากหลายในแนวคิด สภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงขอเสนอแนวคิดดังกล่าวเพื่อให้คณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญได้พิจารณาประกอบการร่างรัฐธรรมนูญต่อไป ดังนี้

๕.๑ รัฐสภาควรมีสองสภา คือสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา เพื่อให้มีการถ่วงดุลในอำนาจนิติบัญญัติ (รองศาสตราจารย์ชูศักดิ์ ลิ่มสกุล)

๕.๒ รัฐสภาควรเป็นระบบสภาคู่ สำหรับวุฒิสภาควรจากการเลือกตั้ง และการสรรหาอย่างละครึ่ง เนื่องจากวุฒิสภามีบทบาทหน้าที่เป็นสภากันกรองกฎหมาย และเป็นสภาการตรวจสอบ ถอดถอน จำเป็นต้องมีความรอบรู้และประสบการณ์ในแต่ละอาชีพอย่างกว้างขวาง สำหรับจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาควรมีจำนวนลดน้อยลง (นายบัญญัติ จันทร์เสนะ)

๕.๓ กำหนดให้รัฐสภาควรประกอบด้วย ๒ สภา ได้แก่ สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา โดยสมาชิกของสภาผู้แทนราษฎร ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า ๓๐ ปี สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปและต้องมีประสบการณ์ในการทำงานเพื่อสังคม ต้องมีคุณธรรมและจริยธรรม และมีความรู้ความสามารถ โดยใช้เขตจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้ง การกำหนดจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องให้เหมาะสมกับจำนวนประชากรในพื้นที่ และให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเลือกได้เพียงหมายเลขเดียว โดยให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งมี ๒ ประเภท คือ สังกัดพรรคการเมือง และผู้สมัครอิสระ

การกำหนดที่มาของสมาชิกวุฒิสภามาจากการแต่งตั้ง ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า ๔๐ ปี สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปและต้องเป็นมีประสบการณ์ในการทำงานเพื่อสังคม ต้องมีคุณธรรมและจริยธรรม และมีความรู้ความสามารถ โดยกำหนดให้มีคณะกรรมการคัดเลือกประกอบด้วย ประธานศาลฎีกา ประธานศาลปกครองสูงสุด ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานกรรมการการเลือกตั้ง ประธานผู้ตรวจการแผ่นดิน ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้พิพากษาศาลฎีกาตามที่ประชุมใหญ่

ศาลฎีกาคัดเลือกจำนวนหนึ่งคน และตุลาการในศาลปกครองสูงสุดตามที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดคัดเลือกจำนวนหนึ่งคน รวมทั้ง มีตัวแทนจากหลากหลายกลุ่มอาชีพ อาทิ นายกสภามหาวิทยาลัย อธิการบดีมหาวิทยาลัย สภานายความ สภาอุตสาหกรรม สภาหอการค้า และภาคเกษตรกรรม เป็นต้น สมาชิกวุฒิสภามีอำนาจกั้นกรองกฎหมายและให้ความเห็นชอบบุคคลในการดำรงตำแหน่ง โดยมีวาระการดำรงตำแหน่ง ๖ ปี ดำรงตำแหน่งได้วาระเดียว และอำนาจในการถอนถอนควรเป็นอำนาจของรัฐสภา

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาตามอำนาจหน้าที่ที่กล่าวมาแล้วสมาชิกวุฒิสภาควรมีคุณสมบัติ ดังนี้ คือ เป็นผู้มีความรู้ความสามารถสูง เป็นผู้มีคุณธรรม เป็นผู้มีความเป็นกลางทางการเมือง และไม่ใช่นักการเมือง คุุสมรส หรือบุตรของผู้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง (คณะกรรมการการการการเมือง)

๕.๔ ระบบการเลือกตั้งต้องนำไปสู่การมีความสมดุลตามหลักการแบ่งแยกอำนาจ (Separation of Power) และหลักการตรวจสอบถ่วงดุล (Check and Balance) ระหว่างอำนาจอธิปไตย ๓ ฝ่าย คือ นิติบัญญัติ บริหาร และตุลาการ อย่างแท้จริง โดยผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งต้องมีอิสระที่จะสังกัดพรรคหรือไม่ก็ได้

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภามีเอกสิทธิ์ในความเป็นผู้แทนของปวงชนชาวไทยในการทำหน้าที่ตามกฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและความรับผิดชอบอย่างสมบูรณ์

กระบวนการเลือกตั้งต้องออกแบบให้เป็นไปตามกรอบรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) กล่าวคือ

“(๒) การให้มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่เหมาะสมกับสภาพสังคมไทย

(๓) กลไกที่มีประสิทธิภาพในการป้องกัน ตรวจสอบ และขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน รวมทั้งกลไกในการกำกับและควบคุมให้การใช้อำนาจรัฐเป็นไปเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติและประชาชน

(๔) กลไกที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและตรวจสอบมิให้ผู้เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งที่ขอบด้วยกฎหมายว่ากระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ หรือเคยกระทำการอันทำให้การเลือกตั้งไม่สุจริตหรือเที่ยงธรรม เข้าดำรงตำแหน่งทางการเมืองอย่างเด็ดขาด

(๕) กลไกที่มีประสิทธิภาพที่ทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐโดยเฉพาะผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและพรรคการเมือง สามารถปฏิบัติหน้าที่หรือดำเนินกิจกรรมได้โดยอิสระ ปราศจากการครอบงำหรือชี้นำโดยบุคคลหรือคณะบุคคลใด ๆ โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

(๖) กลไกที่มีประสิทธิภาพในการสร้างเสริมความเข้มแข็งของหลักนิติธรรม และการสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาลในทุกภาคส่วนและทุกระดับ” (คณะกรรมการจัดการการเมือง)

นอกจากนี้ การยกร่างรัฐธรรมนูญควรให้ความสำคัญกับเอกสิทธิ์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการลงมติที่ต้องดำเนินการได้โดยปราศจากการครอบงำของพรรคการเมืองหรือเป็นไปตามมติพรรคการเมือง อันส่งผลให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขาดความเป็นอิสระในการปฏิบัติหน้าที่อย่างแท้จริง โดยเฉพาะเมื่อมีการเปิดอภิปรายเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรี (พลอากาศเอก อึ้งฉัย แฉล้มเขตร) (พลเอก อู๊ด เบื้องบน)

๕.๕ การกำหนดจำนวนสมาชิกวุฒิสภา และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีความเห็นว่า โดยเป็นตัวแทนจังหวัดละ ๑ คน รวมสองสภาเป็นจังหวัดละ ๒ คน ส่วนที่เหลือคัดเลือกจากผู้ทรงคุณวุฒิจากภาครัฐ เอกชน นักวิชาการ และองค์กรต่าง ๆ เนื่องจากทั้งสองสภาทำหน้าที่ออกกฎหมายและตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลหรือฝ่ายบริหาร ไม่ควรมีหน้าที่โดยตรงที่ไปดูแลประชาชนอย่างที่เป็นอย่างนี้ ควรใช้ข้าราชการในพื้นที่ผู้มีหน้าที่โดยตรงที่ต้องทำอยู่แล้ว แต่อาจรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนในท้องที่ที่ตนเองเป็นผู้แทน เรียกหัวหน้าหน่วยงานหรือส่วนราชการมาชี้แจง และรายงานผลการดำเนินการให้ทราบเท่านั้น แต่หากเห็นว่า การชี้แจงไม่เรียบร้อยอาจลงพื้นที่ไปตรวจสอบภายหลัง (นางสาวจินตนันท์ ชญาตร์ ศุภมิตร)

๕.๖ ควรกำหนดให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผ่านกระบวนการสรรหาเพื่อตรวจสอบประวัติและคัดสรรเบื้องต้นก่อนที่จะไปสู่การเลือกตั้ง ส่วนสมาชิกวุฒิสภาควรมาจากการสรรหาและปรับปรุงกระบวนการสรรหาให้มีประสิทธิภาพให้ได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภาจากทุกภาคส่วน เพื่อให้ปลอดจากการเมืองอย่างแท้จริง (นายบุญชัย โชควัฒนา)

๕.๗ การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเห็นควรพิจารณาถึงจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้มีจังหวัดละ ๒ - ๔ คน ตามจำนวนประชาชนในจังหวัดนั้น ๆ โดยแบ่งเป็นจังหวัดขนาดใหญ่ กลาง เล็ก และยกเลิกลูกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ (พลโท พิศณุ พุทธวงศ์)

๕.๘ กำหนดรูปแบบรัฐสภาเป็นระบบสภาคู่โดยให้มีสมาชิกรัฐสภาจำนวนไม่เกิน ๕๐๐ คน ประกอบด้วย (นายสมชาย แสวงการ)

- สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) จำนวนสมาชิก ๓๕๐ คน มาจากการเลือกตั้งทางตรงจากทุกจังหวัดและให้จังหวัดเป็นเขตการเลือกตั้ง โดยให้พรรคการเมืองจัดทำบัญชีรายชื่อผู้สมัครให้ประชาชนเลือก แล้วนำคะแนนที่ได้มาคำนวณเป็นสัดส่วนของ ส.ส. ในแต่ละพรรคในแต่ละจังหวัด

- สมาชิกวุฒิสภา (ส.ว.) จำนวนสมาชิกไม่เกิน ๑๕๐ คน มีการเลือกตั้งและการสรรหา ให้ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งในแต่ละจังหวัด ๆ ละ ๑ คน รวม ๗๗ คน ส่วนที่เหลืออีก ๗๓ คน มาจากการสรรหาจากคณะกรรมการสรรหา ซึ่งประกอบด้วยกรรมการจำนวน ๑๒ คน คือ ประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครองสูงสุด ประธานผู้ตรวจการแผ่นดิน ประธานกรรมการการเลือกตั้ง ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประธานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ประธานที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย กรรมการกฤษฎีกา ที่ประชุมใหญ่มอบหมาย ผู้พิพากษาในศาลฎีกาที่ประชุมใหญ่มอบหมาย และตุลาการในศาลปกครองสูงสุดที่ประชุมใหญ่มอบหมาย

จากข้อมูลการเลือกตั้งเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๐ และ พ.ศ. ๒๕๕๔ ผลการลงคะแนนแบบสัดส่วนระหว่างพรรคพลังประชาชนหรือพรรคเพื่อไทยเมื่อเทียบกับพรรคประชาธิปัตย์ จะเห็นได้ว่าไม่แตกต่างกันมากนัก แต่ปรากฏว่าจำนวนที่นั่งในสภาผู้แทนราษฎรของทั้งสองพรรคการเมืองมีความแตกต่างกันอย่างมาก ทั้งนี้ เนื่องมาจากระบบการเลือกตั้งของไทยใช้ระบบผสมที่แยกขาดจากกัน กล่าวคือ ใช้ระบบเลือกตั้งแบบแบ่งเขต กับ ระบบสัดส่วน โดยกำหนดจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแยกขาดจากกัน โดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากระบบสัดส่วนมีจำนวนน้อยกว่ามาก ในขณะที่พรรคพลังประชาชนหรือพรรคเพื่อไทยได้จำนวนที่นั่งจากระบบแบ่งเขตเลือกตั้งเป็นจำนวนมาก (ซึ่งผู้ชนะในบางเขตเลือกตั้งอาจจะไม่ใช่ผู้ที่ได้รับคะแนนเสียงสูงสุดจากประชาชนในเขตนั่นก็ได้) ทำให้สัดส่วนของที่นั่งในสภาของทั้งสองพรรคมีความแตกต่างกันอย่างมาก ซึ่งไม่สะท้อนเสียงที่แท้จริงของประชาชน

๕.๙ ระบบเลือกตั้งภายใต้รัฐธรรมนูญใหม่ควรจะเป็นระบบสัดส่วนที่จะแก้ไขปัญหาการไม่สะท้อนเสียงที่แท้จริงของประชาชนได้ โดยกำหนดให้ประชาชนมีสิทธิลงคะแนน ๒ ส่วน คือ ระบบแบ่งเขต และระบบสัดส่วน แต่ในการคำนวณที่นั่งในสภาให้คำนวณจากคะแนนในระบบสัดส่วนเสียก่อน นั่นหมายความว่าคะแนนในระบบสัดส่วนจะเป็นตัวชี้ขาดว่าพรรคการเมืองแต่ละพรรคจะมีที่นั่งในสภาอย่างน้อยเพียงใด หลังจากนั้นจึงมาพิจารณาผลการเลือกตั้งในระบบแบ่งเขต โดยผู้ชนะจากระบบแบ่งเขตจะถือว่าเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคการเมืองนั้น พรรคการเมืองหนึ่งได้ที่นั่งจากระบบแบ่งเขตจำนวนเท่าใดให้นำไปหักลบจากจำนวนที่นั่ง

ในสภาทั้งหมด หากพรรคการเมืองดังกล่าวยังขาดสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอยู่จำนวนเท่าใดให้นำบุคคลที่มีรายชื่อจากบัญชีรายชื่อที่ได้จัดทำไว้ตามลำดับมาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ตัวอย่าง หากการเลือกตั้งหนึ่งมีจำนวน ส.ส. ได้ ๑๐๐ คน มีพรรคการเมืองเข้าร่วมแข่งขัน ๓ พรรคการเมือง โดยแต่ละพรรคการเมืองมีคะแนนในระบบสัดส่วน ดังนี้

พรรค ก. ได้คะแนนในระบบสัดส่วน ร้อยละ ๒๕

พรรค ข. ได้คะแนนในระบบสัดส่วน ร้อยละ ๔๐

พรรค ค. ได้คะแนนในระบบสัดส่วน ร้อยละ ๓๕

จากผลคะแนนในระบบสัดส่วน จะทำให้พรรค ก. ได้ที่นั่งในสภา ๒๕ ที่นั่ง พรรค ข. ๔๐ ที่นั่ง และพรรค ค. ๓๕ ที่นั่ง ขั้นตอนต่อไปคือการพิจารณา ส.ส. ในระบบแบ่งเขต หากปรากฏว่าพรรค ก. ได้ ส.ส. ในระบบแบ่งเขต ๒๐ คน พรรค ก. สามารถนำบุคคลตามบัญชีรายชื่อมาเป็น ส.ส. ได้อีก ๕ คน รวมเป็น ๒๕ คน ส่วนพรรค ข. ได้ ส.ส. แบบแบ่งเขตจำนวน ๔๒ คน จะเห็นได้ว่าเต็มจำนวนที่พรรค ข. จะมีที่นั่งในสภาได้ กรณีนี้ ส.ส. ในระบบแบ่งเขตอีกสองคนที่เกินจำนวนที่นั่งย่อมต้องมีสิทธิเข้าไปในสภา พรรค ข. จึงมีที่นั่งได้ ๔๒ ที่นั่ง ส่วนพรรค ค. ได้ ส.ส. แบบแบ่งเขตจำนวน ๓๓ คน พรรค ค. ก็สามารถนำบุคคลในบัญชีรายชื่อมาเป็น ส.ส. ได้อีก ๒ คน

การเลือกตั้งในระบบสัดส่วนนี้จะทำให้ความแตกต่างของจำนวนเสียงของประชาชนกับที่นั่งในสภามีไม่มากนัก และสามารถสะท้อนเสียงของประชาชนได้ดีกว่าระบบเดิมที่เคยใช้ อีกทั้งยังสามารถป้องกันมิให้พรรคใดพรรคหนึ่งมีจำนวน ส.ส. มากเกินกว่าจำนวนเสียงของประชาชนที่เลือกพรรคของตน (รองศาสตราจารย์ชูศักดิ์ ลิ่มสกุล)

๕.๑๐ การให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสังกัดพรรคการเมืองมีข้อดี คือ สร้างความเข้มแข็งให้กับระบบพรรคการเมือง ซึ่งสามารถนำนโยบายพรรคการเมืองไปหาเสียงกับประชาชนได้ และจะทำให้ประชาชนตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและพรรคการเมืองจากนโยบายของพรรค (นายเจตน์ ศิรธรานนท์)

๕.๑๑ ให้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบเขตพื้นที่ และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ (party list) โดยให้ลงคะแนนเลือกตั้ง ๒ ใบ และเพิ่มพื้นที่เลือกตั้งให้เขตใหญ่ขึ้นเพื่อให้เกิดความลำบากในการหาเสียง อย่างน้อยเขตละ ๓๐๐,๐๐๐ คน แต่อย่างน้อยทุกจังหวัดต้องมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดละ ๑ คน โดยใช้วิธีการคำนวณตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และให้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อในสัดส่วนร้อยละ ๕๐ ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบเขตพื้นที่ (นายเจตน์ ศิรธรานนท์)

๕.๑๒ ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสามารถลาออกจากรรการการเมืองได้ แต่ยังมีสมาชิกภาพของความเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต่อไปเพื่อความเป็นอิสระ แต่จะทำให้พรรคการเมืองสูญเสียสัดส่วนของคณะกรรมการธิการ และสัดส่วนอื่น ๆ ได้ (นายเจตน์ ศิรธรานนท์)

๕.๑๓ ห้ามสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรดำรงตำแหน่ง ๒ วาระติดต่อกัน เพื่อป้องกันการผูกขาดในการดำรงตำแหน่ง และเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้มีความรู้ความสามารถหมุนเวียนเลือกตั้งเข้ามาเป็นตัวแทนประชาชน (นายเจตน์ ศิรธรานนท์)

๕.๑๔ สมาชิกวุฒิสภาควรที่จะมีการผสมผสานความหลากหลายทางความรู้ความสามารถ ในการเข้ามาทำหน้าที่สภาสูงในการที่จะตรวจสอบถ่วงดุลและเพื่อให้การออกกฎหมายมีความถูกต้อง และรอบคอบมากยิ่งขึ้น ซึ่งผลการวิจัยก็ได้แสดงให้เห็นแล้วว่า การเลือกตั้งเข้ามานั้นก็จะได้เพียงแค่งุ่มอาชีพเพียงบางกลุ่มเข้ามาเป็นตัวแทนเท่านั้น ซึ่งไม่ครอบคลุม ดังนั้น จึงเห็นว่า (คณะกรรมการธิการการกฎหมาย กระบวนการยุติธรรมและกิจการตำรวจ)

๑) สมาชิกวุฒิสภาควรจะมีที่มาจาก การเลือกตั้งในลักษณะบัญชีรายชื่อ (party list) โดยแบ่งแยกตาม ๕ กลุ่มวิชาชีพต่าง ๆ คือ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาควิชาชีพ และภาคอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์แก่การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา โดยให้ประชาชนทั่วประเทศใช้สิทธิเลือกเข้ามาทำหน้าที่ เพื่อจะก่อให้เกิดความหลากหลายทางอาชีพทุกกลุ่ม เป็นประชาธิปไตย เพราะมาจากการเลือกตั้ง อีกทั้งเป็นการตัดปัญหาในเรื่องของฐานเสียงของพรรคการเมือง เพราะการเลือกตั้งในระบบบัญชีรายชื่อโดยเอาประเทศเป็นเกณฑ์ในการเลือกตั้งนั้น ย่อมเป็นการยากแก่การที่พรรคการเมืองจะเข้าไปครอบงำการเลือกตั้งของประชาชนทั้งประเทศ อีกทั้งการเลือกตั้งประเภทนี้จะทำให้ได้สมาชิกวุฒิสภาที่มีคุณภาพและปราศจากการแทรกแซงจากฐานเสียงการเมืองของพรรคการเมืองต่าง ๆ ได้อย่างแท้จริง และนอกจากนี้ยังส่งผลดีต่อการตรวจสอบถ่วงดุลการใช้อำนาจได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นด้วย เพราะสมาชิกวุฒิสภาที่ได้นั้นไม่จำเป็นต้องตอบแทนฐานเสียงแต่อย่างใด จึงทำให้ปราศจากประเด็นในเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อนหรือการทุจริตงบประมาณ

๒) หากสมาชิกวุฒิสภานั้นพ้นจากสมาชิกภาพ ไม่ต้องจัดให้มีการเลือกตั้งใหม่ แต่ให้สมาชิกที่ได้รับการเลือกตั้งจากบัญชีรายชื่อในลำดับถัดไปเข้าดำรงตำแหน่งแทน ในส่วนนี้ ย่อมเป็นการลดงบประมาณในการจัดการเลือกตั้ง แต่ทำให้มีสมาชิกในการทำหน้าที่ได้อย่างต่อเนื่องและไม่ขาดตอน

๕.๑๕ เมื่อพิจารณาผลการดำเนินงานของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในด้านการตรวจสอบควบคุมการทำงานของรัฐบาลที่ผ่านมานั้น จะเห็นได้ว่าอาจเกิดความไม่เป็นธรรมได้ กล่าวคือ เมื่อมีการเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีโดยมีการลงมติชี้ขาดเสียงข้างมากในสภา

กว่า ๓๐๐ เสียงนั้นส่วนใหญ่เป็นฝ่ายรัฐบาล ซึ่งขัดกับหลักการถ่วงดุลตรวจสอบ ดังนั้น จึงควรสร้างรูปแบบหรือกลไกการถ่วงดุลอำนาจระหว่างฝ่ายนิติบัญญัติกับฝ่ายบริหารให้มีการถ่วงดุลอำนาจอย่างแท้จริง (คณะกรรมการบริหารราชการแผ่นดิน)

๕.๑๖ มีกลไกที่ทำให้บุคคลผู้จะเข้ามาสู่การดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้รับการกลั่นกรองมากขึ้นและออกจากตำแหน่งได้ง่ายขึ้น (คณะกรรมการบริหารราชการแผ่นดิน)

๕.๑๗ มีมาตรการป้องกันไม่ให้คนไม่ดีเข้ามาเป็นนักการเมือง ควรจะมีกลไกที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันควบคุมไม่ให้นักการเมืองที่เคยต้องคำพิพากษา หรือมีการกระทำที่ทุจริตประพฤติมิชอบเข้าดำรงตำแหน่งทางการเมืองอย่างเด็ดขาด ต้องมีบทลงโทษที่ชัดเจน ต้องมีกลไกในการเอาผิดได้อย่างต่อเนื่องแม้ว่าในภายหลังจะไม่ได้ดำรงตำแหน่งแล้วก็ตาม แต่ก็จะต้องได้รับโทษเช่นเดียวกัน เช่นไม่มีการกำหนดอายุความในคดีทุจริตหรือสร้างความเสียหายให้แก่รัฐหรือกำหนดอายุความสูงสุดเท่าที่ประมวลกฎหมายอาญาบัญญัติไว้ (คณะกรรมการบริหารราชการแผ่นดิน)

๕.๑๘ บุคคลที่จะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี ต้องไม่มาจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา ในขณะนั้น (เพื่อแบ่งแยกที่มาให้ชัดเจน) ส่วนนายกรัฐมนตรีสามารถมาจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือบุคคลภายนอกก็ได้ (คณะกรรมการบริหารราชการแผ่นดิน)

๕.๑๙ วุฒิสภาไม่ควรใช้อำนาจในการถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่ง โดยกำหนดให้เป็นอำนาจของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง (คณะกรรมการบริหารราชการแผ่นดิน)

๕.๒๐ สมาชิกวุฒิสภาควรที่จะมีการผสมผสานความหลากหลายทางความรู้ความสามารถ ในการเข้ามาทำหน้าที่สภาสูงในการที่จะตรวจสอบถ่วงดุลและเพื่อให้การออกกฎหมายมีความถูกต้องและรอบคอบมากยิ่งขึ้น ซึ่งผลการวิจัยก็ได้ออกมาแสดงให้เห็นแล้วว่าการเลือกตั้งเข้ามานั้นก็ได้เพียงแค่งกลุ่มอาชีพเพียงบางกลุ่มเข้ามาเป็นตัวแทนเท่านั้น ซึ่งไม่ครอบคลุม ดังนั้น สมาชิกวุฒิสภาควรจะมีที่มาจาก การเลือกตั้งในลักษณะบัญชีรายชื่อหรือปาร์ตี้ลิสต์ โดยแบ่งแยกตาม ๕ กลุ่มวิชาชีพต่างๆ คือ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาควิชาชีพ และภาคอื่นๆ ที่เป็นประโยชน์แก่การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา โดยให้ประชาชนทั่วประเทศใช้สิทธิเลือกเข้ามาทำหน้าที่ เพื่อจะก่อให้เกิดความหลากหลายทางอาชีพทุกกลุ่ม เป็นประชาธิปไตย เพราะมาจากการเลือกตั้ง อีกทั้งเป็นการตัดปัญหาในเรื่องของฐานเสียงของพรรคการเมือง เพราะการเลือกตั้งในระบบบัญชีรายชื่อโดยเอาประเทศเป็นเกณฑ์ในการเลือกตั้งนั้น ย่อมเป็นการยากแก่การที่พรรคการเมืองจะเข้าไปครอบงำการเลือกตั้งของประชาชนทั้งประเทศ อีกทั้ง

การเลือกตั้งประเภทนี้จะทำให้ได้สมาชิกวุฒิสภาที่มีคุณภาพและปราศจากการแทรกแซงจากฐานเสียงการเมืองของพรรคการเมืองต่างๆ ได้อย่างแท้จริง และนอกจากนี้ ยังส่งผลดีต่อการตรวจสอบถ่วงดุล การใช้อำนาจได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นด้วย เพราะสมาชิกวุฒิสภาที่ได้นั้นไม่จำเป็นต้องตอบแทนฐานเสียงแต่อย่างใด จึงทำให้ปราศจากประเด็นในเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อนหรือการโกงกินงบประมาณ และหากสมาชิกวุฒิสภานั้นพ้นจากสมาชิกภาพ ไม่ต้องจัดให้มีการเลือกตั้งใหม่ แต่ให้สมาชิกที่ได้รับการเลือกตั้งจากบัญชีรายชื่อในลำดับถัดไปเข้าดำรงตำแหน่งแทนในส่วนนี้ย่อมเป็นการลดงบประมาณในการจัดการเลือกตั้งแต่ทำให้มีสมาชิกในการทำหน้าที่ได้อย่างต่อเนื่อง (นายธานี อ่อนละเอียด)

๕.๒๑ การกำหนดประเภทหรือการนิยามความหมายของหนังสือสัญญาที่ต้องขอความเห็นชอบจากรัฐสภาควรมีความชัดเจน และกำหนดหลักการให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลและแสดงความคิดเห็นก่อนการทำหนังสือสัญญา โดยคำนึงถึงผลประโยชน์และความมั่นคงของประเทศเป็นหลัก รวมทั้งกำหนดกรอบระยะเวลาให้รัฐสภามีเวลาอย่างเพียงพอในการพิจารณาหนังสือสัญญาอย่างน้อย ๖๐ วัน และในกรณีที่มีปัญหาว่าหนังสือสัญญาใดที่ต้องขอความเห็นชอบจากรัฐสภาหรือไม่ ควรให้เป็นอำนาจของคณะรัฐมนตรีหรือรัฐสภาเป็นผู้ยื่นเรื่องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย นอกจากนี้ควรเพิ่มเติมประเด็นการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการทำหนังสือสัญญา ทั้งนี้ เมื่อได้บัญญัติกรณีดังกล่าวไว้ในรัฐธรรมนูญแล้วกำหนดกรอบระยะเวลาที่ชัดเจนในการจัดทำกฎหมายตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดเพื่อไม่ให้เกิดความล่าช้า (คณะกรรมการการต่างประเทศ)

๕.๒๒ การจัดทำข้อตกลงที่ทำหนังสือสัญญากับนานาประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ ควรกำหนดเป็นกรอบกว้าง ๆ เพื่อให้การดำเนินการมีความคล่องตัว ทั้งนี้ อาจกำหนดโดยแบ่งเป็นกรณีที่ทำอำนาจฝ่ายบริหารสามารถจัดทำหนังสือสัญญาบางประเภท และกรณีที่ต้องชี้แจงต่อรัฐสภาเกี่ยวกับหนังสือสัญญาบางประเภท รวมถึงต้องขอความเห็นชอบจากรัฐสภาก่อนจัดทำข้อตกลงดังกล่าว (คณะกรรมการการเศรษฐกิจ การเงินและการคลัง)

๕.๒๓ คณะกรรมการการสังคม กิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส สภานิติบัญญัติแห่งชาติ มีความเห็นเกี่ยวกับแนวทางการออกกฎหมายการเงินการคลังตามความในวรรคสามของมาตรา ๑๖๗ ของรัฐธรรมนูญ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ซึ่งเห็นควรให้กำหนดเรื่องดังกล่าวซึ่งอาจมีการแก้ไข ดังนี้

“ให้มีกฎหมายการเงินการคลังของรัฐเพื่อกำหนดกรอบวินัยการเงินการคลัง ซึ่งรวมถึง หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการวางแผนการเงินระยะปานกลาง การจัดการรายได้ การกำหนดแนวทางในการจัดทำ งบประมาณรายจ่ายของแผ่นดิน การบริหารการเงินและทรัพย์สิน การบัญชีกองทุนสาธารณะ การก่อหนี้ หรือการดำเนินการที่ผูกพันทรัพย์สินหรือภาระทางการเงินของรัฐ

หลักเกณฑ์การกำหนดวงเงินสำรองจ่าย เพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น และการอื่นที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะต้องใช้เป็นกรอบในการจัดหารายได้ กำกับ การใช้จ่ายเงินตามหลักการรักษาเสถียรภาพพัฒนาทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน และความเป็นธรรมในสังคม และหลักความเสมอภาคระหว่างเพศ”

โดยมีเหตุผลประกอบการนำเสนอ ดังนี้

๑) การจัดสรรงบประมาณของภาครัฐจะต้องจัดสรรงบประมาณโดยคำนึงถึงหลักความเสมอภาคระหว่างเพศตามบทบัญญัติมาตรา ๓๐ และมาตรการพิเศษตาม มาตรา ๓๐ วรรคท้าย ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

๒) เป็นไปตามพันธกรณีของอนุสัญญาจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ (CEDAW) และ MDGs (เป็นไปตามมาตรา ๔ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗)

๕.๒๔ คณะกรรมการสังคม กิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้เสนอความเห็นให้คงหลักการตามมาตรา ๑๕๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยเห็นควรแก้ไข ดังนี้

“การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับเศรษฐกิจสังคม สาธารณสุข การศึกษา สื่อสารมวลชนและศิลปวัฒนธรรมที่ ประชาชนสภาผู้แทนราษฎรวินิจฉัย ควรมีสาระสำคัญเกี่ยวกับเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ หรือผู้พิการหรือทุพพลภาพ หากสภาผู้แทนราษฎร มิได้พิจารณาโดยกรรมาธิการเต็มสภา ให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นประกอบด้วย ผู้แทนองค์การเอกชนเกี่ยวกับบุคคลประเภทนั้นมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมาธิการ ทั้งหมด ทั้งนี้ โดยมีสัดส่วนหญิงและชายที่ใกล้เคียงกัน”

นอกจากนี้ การจัดทำบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมืองสำหรับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วนและแบบแบ่งเขต ต้องคำนึงถึงโอกาสและความเท่าเทียมกันระหว่างหญิงและชาย โดยต้องมีสัดส่วนของเพศใดเพศหนึ่งไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓ และในการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาต้องคำนึงถึงโอกาส และความเท่าเทียมกันระหว่างหญิงและชาย โดยต้องมีสัดส่วนของเพศใดเพศหนึ่งไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓

โดยมีเหตุผลประกอบการนำเสนอ ดังนี้

๑) การพิจารณากฎหมายของรัฐสภาประเด็นด้านเศรษฐกิจสังคม สาธารณสุข การศึกษา สื่อสารมวลชนและศิลปวัฒนธรรม ต้องเป็นไปตามหลักความเสมอภาคระหว่างเพศตามบทบัญญัติมาตรา ๓๐ และมาตรการพิเศษตามมาตรา ๓๐ วรรคท้าย แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

๒) เป็นไปตามพันธกรณีของอนุสัญญาการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี ในทุกรูปแบบ (CEDAW) และ MDGs (เป็นไปตามมาตรา ๔ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗) (คณะกรรมการสิทธิการสังคม กิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส)

๖. คณะรัฐมนตรี

การเสนอความเห็นเกี่ยวกับการยกร่างรัฐธรรมนูญในประเด็นคณะรัฐมนตรีมีการเสนอความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่แตกต่างกันและยังไม่มีข้อยุติในประเด็นที่มาและคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรี ดังนั้น เพื่อให้การเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญมีความหลากหลายในแนวคิด สภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงขอเสนอแนวคิดดังกล่าวเพื่อให้คณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญได้พิจารณาประกอบการยกร่างรัฐธรรมนูญต่อไป ดังนี้

๖.๑ กำหนดให้นายกรัฐมนตรีมาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน และกำหนดคุณสมบัติของรัฐมนตรีต้องไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นายสมชาย แสวงการ) (นางสาวจินตนันท์ ชญาตร์ ศุภมิตร) (พลเอก จิรพงศ์ วรรณรัตน์) (นายประมุท สุตะบุตร) เพื่อเป็นการแยกอำนาจนิติบัญญัติออกจากอำนาจบริหารโดยเด็ดขาดเพื่อป้องกันการผูกขาดอำนาจดังกล่าวดังที่ผ่านมา (นายบุญชัย โชควัฒนา) โดยให้ผู้ที่จะมีสิทธิเลือกตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีรวมตัวกันเพื่อตั้งคณะบุคคลแล้วจัดทำบัญชีรายชื่อ ซึ่งมีจำนวนไม่เกิน ๒ เท่าของคณะรัฐมนตรี คณะบุคคลดังกล่าวจะสมัครในนามของพรรคการเมืองหรือไม่ก็ได้ (คณะกรรมการการเมือง) โดยใช้เขตประเทศเป็นเขตเลือกตั้ง กำหนดให้แต่ละคณะบุคคลมีหมายเลขเดียว ให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งได้เพียงหมายเลขเดียว ถ้าคณะบุคคลคณะใดได้คะแนนเกินกว่าร้อยละ ๓๕ ของผู้มีสิทธิลงคะแนนเลือกตั้งทั้งหมดที่มีอยู่ (การกำหนดจำนวนมีฐานความคิดมาจากจำนวนของผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มาใช้สิทธิประมาณ ร้อยละ ๖๐) ถือว่าได้รับเลือกตั้งเข้าไปบริหารประเทศ ถ้ามีหลายคณะบุคคลให้ถือว่าคณะบุคคลที่ได้คะแนนสูงสุดได้รับการเลือกตั้ง ทั้งนี้ หากไม่มีคณะบุคคลใดได้คะแนนถึงร้อยละ ๓๕ ให้นำคณะบุคคลที่ได้คะแนนลำดับสูงสุด และลำดับรองลงมาให้ประชาชนเลือกตั้งอีกครั้งหนึ่ง คณะบุคคลใดได้คะแนนสูงสุด ถือว่าเป็นผู้ชนะการเลือกตั้ง ให้จัดตั้งคณะรัฐมนตรีหรือปรับคณะรัฐมนตรีจากบุคคลที่อยู่ในบัญชีรายชื่อของคณะบุคคลที่ได้รับการเลือกตั้ง (คณะกรรมการการเมือง)

ทั้งนี้ ควรกำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของคณะรัฐมนตรีให้มีวาระ ๔ ปี และดำรงตำแหน่งได้ไม่เกิน ๒ วาระติดต่อกัน (นางสาวจินตนันท์ชญาตร์ ศุภมิตร) และ (คณะกรรมการการเมือง) โดย

๑) ควรกำหนดคุณสมบัติของบุคคลในคณะบุคคล ที่สมัครมาดำรงตำแหน่ง นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรี ให้มีความเหมาะสมและมีศักยภาพเพียงพอแก่การดำรงตำแหน่ง

๒) ควรมีการกำหนดนโยบายสำหรับการหาเสียงที่ชัดเจน ปฏิบัติได้จริง และสามารถระบุแหล่งที่มาของงบประมาณที่จะใช้ในการดำเนินโครงการได้ เพื่อประชาชนจะได้ใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาอย่างรอบคอบ

๓) กรณีให้มีการเลือกตั้งคณะรัฐมนตรีโดยตรงอาจทำให้เกิดปัญหาการถ่วงดุล กับฝ่ายนิติบัญญัติ เช่น การพิจารณางบประมาณรายจ่ายประจำปี การเสนอร่างพระราชบัญญัติ การพิจารณาแต่งตั้งและถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ควรจะได้กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ ให้ชัดเจนเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาดังกล่าวขึ้น เช่น กรณีที่เกิดขึ้นกับการปกครองท้องถิ่น เป็นต้น (คณะกรรมการการเมือง)

๖.๒ คณะรัฐมนตรีและนายกรัฐมนตรีไม่จำเป็นต้องมาจากการเลือกตั้ง เนื่องจาก คณะรัฐมนตรีในฐานะฝ่ายบริหาร คือ การบังคับให้เป็นไปตามกฎหมายและกำหนดนโยบายในการ บริหารประเทศ ต้องเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ วิสัยทัศน์ และความซื่อสัตย์ สุจริต (นายบัญญัติ จันทร์เสนะ)

๖.๓ การบริหารราชการส่วนกลาง เน้นบทบาทในการกำหนดนโยบายเป็นหน่วยทาง วิชาการ ลดความซ้ำซ้อน สนับสนุน และกำกับโดยเพิ่มการมอบอำนาจให้ราชการส่วนภูมิภาค และกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถที่จะทำหน้าที่ในการให้บริการและ อำนวยประโยชน์สุขแก่ประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ ในการแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการจะต้อง คำนึงถึงระบบอาวุโส และระบบคุณธรรม จะต้องปราศจากการแทรกแซงทางการเมือง (นายบัญญัติ จันทร์เสนะ)

๖.๔ การบริหารราชการประเทศไทยของคณะรัฐมนตรีควรกำหนดให้มีการจัดทำ ยุทธศาสตร์ชาติตามระยะเวลา โดยอาจแบ่งเป็นสามช่วงเวลา ได้แก่

- ระยะเวลาอาจเป็น ๔ - ๑๒ ปี
- ระยะเวลาปานกลาง ๔ ปี
- ระยะสั้น ๑ ปี

การจัดทำยุทธศาสตร์ชาติมีหน่วยงานรับผิดชอบจัดทำยุทธศาสตร์อยู่แล้ว อาทิ กระทรวงกลาโหมมียุทธศาสตร์กระทรวงกลาโหม สภาความมั่นคงแห่งชาติ สำนักงาน

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยที่ผ่านมามีการจัดทำนโยบาย ยุทธศาสตร์ ในระยะปานกลางอยู่แล้ว แต่ส่วนใหญ่จะไม่มีการจัดทำแผนหรือยุทธศาสตร์ระยะยาว เกินกว่า ๔ ปี ดังนั้น กรณีดังกล่าวจำเป็นที่รัฐบาลจะต้องดำเนินการให้มีการกำหนดแผนหรือ ยุทธศาสตร์ระยะยาวเพื่อใช้ในการประเมินอนาคตของประเทศไทยในด้านความมั่นคง ตลอดจน เศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี การศึกษา และด้านต่าง ๆ โดยพิจารณาภาพรวมในอนาคตในระยะที่ ยาวกว่า ๔ ปี เมื่อได้เทียบเคียงกับอารยะประเทศซึ่งได้จัดทำนโยบายและยุทธศาสตร์ระยะยาวได้ ด้วยต่อไป (พลเรือเอก ธราธร ขจิตสุวรรณ)

๗. การคลังและการงบประมาณของรัฐ

๗.๑ รัฐบาลต้องบริหารจัดการงบประมาณประเทศตามนโยบายที่ได้แถลงต่อรัฐสภา เพื่อประโยชน์ประเทศชาติและประชาชน โดยการบริหารจัดการงบประมาณต้องมุ่งเน้นให้เกิด ประสิทธิภาพ และเป็นไปด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและโปร่งใส (พลเอก มารุต ปิซโชตะสิงห์) นอกจากนี้การคลังและงบประมาณของรัฐ ควรมุ่งเน้นความคุ้มค่า อย่างเป็นระบบ เป็นธรรม ทัวถึง ตอบสนองเป้าหมาย เงินกู้ของรัฐบาลที่นำมาใช้ในโครงการต่างๆ ต้องนำเข้ามาตั้งรับ จ่าย ในกฎหมายงบประมาณรายจ่ายประจำปีและถือว่ากฎหมายทางการเงิน (นายบัญญัติ จันทร์เสนะ)

๗.๒ ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ร่างพระราชบัญญัติ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และร่างพระราชบัญญัติโอนงบประมาณรายจ่าย สภาผู้แทนราษฎร จะต้องวิเคราะห์พิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๙๐ วัน (เดิม ๑๐๕ วัน) นับแต่ร่างพระราชบัญญัติ ดังกล่าวมาถึงสภาผู้แทนราษฎร ส่วนในการพิจารณาของวุฒิสภาจะต้องให้ความเห็นชอบหรือไม่ เห็นชอบภายใน ๒๐ วัน นับแต่ร่างพระราชบัญญัติถึงวุฒิสภา โดยให้สามารถแก้ไขรับลดได้ (เดิมไม่ได้) แต่ปรับเพิ่มจำนวนหรือรายการมิได้ (พลเอก ริงสาത്യ แซ่มเชื้อ)

๗.๓ ในระหว่างที่ประเทศอยู่ในภาวะสงครามหรือการรบ คณะรัฐมนตรีมีอำนาจ โอนเงินหรือนำรายจ่ายที่กำหนดไว้สำหรับหน่วยราชการหรือรัฐวิสาหกิจใดไปใช้ในการที่แตกต่าง จากที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีได้ทันที แล้วรายงานให้รัฐสภา รับทราบภายใน ๑๕ วัน (เดิมไม่ได้กำหนด) (พลเอก ริงสาത്യ แซ่มเชื้อ)

๗.๔ ในกรณีที่มีการโอนหรือนำรายจ่ายตามงบประมาณที่กำหนดไว้ในรายการใด ไปใช้ในรายการอื่นของหน่วยงานราชการหรือรัฐวิสาหกิจให้รัฐบาลรายงานให้รัฐสภาเพื่อทราบ ทุก ๔ เดือน (เดิม ๖ เดือน ปรับเป็นรายไตรมาส) (พลเอก ริงสาത്യ แซ่มเชื้อ)

๗.๕ การก่อกู้ผูกพันงบประมาณข้ามปีให้กระทำได้เฉพาะรายการและวงเงินตามที่ กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พระราชบัญญัติงบประมาณ

รายจ่ายเพิ่มเติมเท่านั้น นอกนั้นจะกระทำมิได้ แต่หากมีความจำเป็นเร่งด่วน ถ้าไม่กระทำ จะมีผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศให้รัฐบาลเสนอขออนุมัติรายการก่อนนี้ผู้พันงบประมาณ ข้ามปีเพิ่มเติมต่อรัฐสภาโดยเร็วและรัฐสภาจะต้องวิเคราะห์และพิจารณาให้ความเห็นชอบภายใน ๒๐ วัน นับแต่เรื่องดังกล่าวส่งมาถึงรัฐสภา (เดิมรัฐบาลกระทำได้ตามความเหมาะสมเป็นช่องทาง ให้โอกาสรัฐบาล) (พลเอกรังสาทรย์ แซ่มเชื้อ)

๗.๖ เงินรายได้ของหน่วยงานของรัฐ องค์กรอิสระ หน่วยงานตามพระราชบัญญัติ ให้นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน สำหรับการใช้จ่ายให้เสนอขอใช้ตามขั้นตอนและวิธีการงบประมาณ ตามที่กำหนด โดยความเห็นชอบของรัฐสภา (เดิมบางหน่วยได้รับการยกเว้น) (พลเอก รังสาทรย์ แซ่มเชื้อ)

๗.๗ การตรวจสอบการใช้จ่ายเงินของแผ่นดินจะละเว้นไม่ได้ ทุกหน่วยราชการ องค์กรอิสระ และหน่วยงาน ตาม พ.ร.บ. ต้องได้รับการตรวจสอบโดยเฉพาะสมาชิกสภาผู้แทน ราษฎร สมาชิกวุฒิสภาซึ่งเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทย ต้องได้รับการตรวจสอบตามระบบขั้นตอน และวิธีการที่กำหนด (พลเอก รังสาทรย์ แซ่มเชื้อ)

๗.๘ ปัจจุบันการจัดทำงบประมาณของส่วนราชการ ควรปรับเปลี่ยนวิธีเนื่องจาก หน่วยงานที่มีขนาดใหญ่จะเสียเปรียบ เนื่องจากมีการของบประมาณจำนวนมาก ซึ่งส่วนใหญ่ งบประมาณนั้น ๆ เป็นเงินเดือนของข้าราชการในสังกัด ตลอดจนค่าใช้จ่ายวัสดุประจำปี ส่วนที่ เหลือเป็นงบลงทุนและสิ่งก่อสร้าง ทำให้ประชาชนมองว่าส่วนราชการนั้น ๆ ได้รับงบประมาณเป็น จำนวนมาก ทั้ง ๆ ที่งบประมาณที่ได้รับจัดสรรเป็นเงินเดือนส่วนใหญ่ ดังนั้น ควรปรับให้เงินเดือน ของข้าราชการทุกส่วนเบิกจ่ายจากกระทรวงการคลังโดยตรง ซึ่งสามารถคำนวณบุคลากรของ ส่วนราชการต่าง ๆ ได้ และไม่ต้องนำมาคำนวณเป็นงบประมาณของส่วนราชการอีก เช่น กระทรวง ศึกษา และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จะเสียเปรียบ เนื่องจากมีข้าราชการเป็นจำนวนมาก จะทำให้เห็น ภาพของการของบประมาณเพื่อนำมาใช้ในหน่วยงานและวางแผนเพื่อการพัฒนาประเทศ อย่างแท้จริง (นางสาวจินตนันท์ ชญาตร์ ศุภมิตร)

๗.๙ ภาคราชการควรใช้เทคโนโลยีและให้งบประมาณด้านพัฒนาบุคลากร และเครื่องมือเครื่องใช้ให้มากขึ้น และลดขนาดจำนวนบุคลากรลง บุคคลที่ไม่มีการพัฒนาตนเอง ต้องเออสิริไทร์ เพื่อเปิดโอกาสให้คนที่มีความสามารถสูงกว่า มีผลการทำงานที่มากกว่าเข้ามาทำ แทน การตัดสินใจตำแหน่งควรมีคณะกรรมการเพื่อกันการวิ่งเต้นโยกย้าย ข้าราชการที่มีผลงานดีเด่น ควรได้รับการเลื่อนตำแหน่งโดยไม่ต้องไปวิ่งเต้นผู้บังคับบัญชา (นางสาวจินตนันท์ ชญาตร์ ศุภมิตร)

๗.๑๐ กำหนดให้มีบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการคลัง โดยคำนึงถึงความ เหมาะสมและควรกำหนดเป็นกรอบกว้าง ๆ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการบริหารการคลัง

โดยรัฐธรรมนูญฉบับที่ผ่านมา มีการกำหนดหมวด ๘ ว่าด้วย การเงิน การคลังและงบประมาณ ซึ่งหากพิจารณาแล้วจะพบว่า มีทั้งข้อดีและข้อจำกัด ซึ่งการกำหนดบทบัญญัติดังกล่าวควรพิจารณาถึงความเหมาะสมและความจำเป็นซึ่งอาจส่งผลต่อการบริหารการคลังในอนาคต (คณะกรรมการการเศรษฐกิจ การเงินและการคลัง)

๘. ความสัมพันธ์ระหว่างข้าราชการ นักการเมือง และประชาชน

๘.๑ กำหนดให้มีการพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลในภาครัฐ ให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับบริบทปัจจุบัน โดยเฉพาะระบบการสรรหา คัดเลือก แต่งตั้ง และพัฒนาบุคลากรของรัฐ ที่ต้องเป็นไปอย่างรวดเร็ว โปร่งใส เป็นธรรม และมีหลักฐานเป็นลายลักษณ์อักษรชัดเจน ตลอดจนปรับปรุงระบบลงโทษทางวินัยให้เป็นธรรมและรวดเร็วขึ้น (คณะกรรมการการบริหารราชการแผ่นดิน)

๘.๒ กำหนดนโยบายหรือมาตรการให้ดำเนินการตามประมวลจริยธรรม และจรรยาบรรณของข้าราชการอย่างจริงจัง เพื่อส่งเสริมพิทักษ์ระบบคุณธรรมต่าง ๆ ในภาคราชการ ไม่ให้ถูกแทรกแซงได้จากภายนอก เพื่อให้สามารถคัดสรรคนดี มีคุณธรรม และมีสมรรถนะ เข้ามารับราชการ (คณะกรรมการการบริหารราชการแผ่นดิน)

๘.๓ ควรให้ความสำคัญมุ่งเน้นไปที่การคุ้มครองสิทธิของข้าราชการ การปรับปรุงโครงสร้างอำนาจหน้าที่ และกลไกในการแต่งตั้งโยกย้ายที่เป็นธรรม เพื่อป้องกันปัญหาการแทรกแซงระหว่างข้าราชการฝ่ายการเมือง และข้าราชการประจำ เช่น การแก้ไขเพิ่มเติมโครงสร้างของอนุกรรมการสามัญประจำกรมและประจำกระทรวง เพื่อให้บุคคลที่เคยรับราชการที่มีความสามารถเป็นที่ยอมรับ ซึ่งก็คือ ข้าราชการบำนาญส่วนหนึ่งที่ได้รับการเลือกตั้งให้เข้าร่วมเป็นอนุกรรมการให้กำหนดว่าจะต้องเป็นข้าราชการบำนาญมาแล้ว ๑ ปี เพื่อให้ปลอดจากการถูกแทรกแซง และถูกครอบงำจากอิทธิพลทางการเมือง (คณะกรรมการการบริหารราชการแผ่นดิน)

๘.๔ ปรับปรุงบทบัญญัติของกฎหมายต่าง ๆ เพื่อกำหนดบทบาทหน้าที่ของราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นให้ชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น จัดให้มีการปรับโครงสร้างและบทบาทราชการส่วนภูมิภาค ทำให้ประชาชนมีส่วนในการบริหารกิจการท้องถิ่นของตนเอง สร้างความรับผิดชอบต่อส่วนรวมของท้องถิ่นและประเทศชาติมากขึ้น เป็นการแบ่งเบาภาระงานของส่วนกลาง ภายใต้เงื่อนไขจะไม่กระจายอำนาจมากเกินไปจนส่งผลกระทบเป็นปัญหาต่อเอกภาพในการปกครองประเทศได้ (คณะกรรมการการบริหารราชการแผ่นดิน)

๘.๕ จัดให้มีการมอบอำนาจตามความพร้อม เพื่อจังหวัดสามารถกำหนดแนวทางการพัฒนาพื้นที่ของตนเอง ให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน ผู้บริหารในส่วนภูมิภาคต้องมีประสบการณ์ความเป็นมืออาชีพ (คณะกรรมการการบริหารราชการแผ่นดิน)

๘.๖ กำหนดให้มีการทบทวนบทบาท ภารกิจ อำนาจหน้าที่ และกลไกการบริหารงานขององค์กรภาครัฐ ให้มีลักษณะเป็นกลุ่มภารกิจ โดยเน้นภารกิจที่แท้จริงของรัฐเท่านั้น เพื่อลดภาระความรับผิดชอบในงานที่ไม่จำเป็น ปรับลดขนาดองค์กร เพิ่มความคล่องตัวในการทำงาน เพิ่มเอกภาพในการตัดสินใจ และประสิทธิภาพในการทำงาน รวมทั้งสามารถสนองตอบต่อความต้องการที่จำเป็นของประชาชนได้อย่างแท้จริง (คณะกรรมการการบริหารราชการแผ่นดิน)

๘.๗ ปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับระบบการสรรหาและการบรรจุแต่งตั้งข้าราชการ โดยให้มีคณะกรรมการนโยบายและกำกับดูแล (Super Board) ผลักดันให้มีการนำระบบนักบริหารระดับสูง (Senior Executive Service : SES) เข้ามามีบทบาทในการกำกับดูแลในการสรรหาและการบรรจุแต่งตั้ง (คณะกรรมการการบริหารราชการแผ่นดิน)

๘.๘ กำหนดให้มีการปรับปรุงรัฐวิสาหกิจ ในประเด็นการแต่งตั้งกรรมการรัฐวิสาหกิจ เพื่อไม่ให้เกิดผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interest) และป้องกันการแทรกแซงจากการเมือง เช่น ห้ามการแต่งตั้งผู้แทนจากส่วนราชการไปเป็นคณะกรรมการในรัฐวิสาหกิจที่มีลักษณะผลประโยชน์ทับซ้อน เป็นต้น (คณะกรรมการการบริหารราชการแผ่นดิน)

๘.๙ จัดให้มีการพัฒนาปรับปรุงรูปแบบ หรือวิธีการจ้างให้มีความหลากหลาย เปิดกว้างไม่ปิดกั้นโอกาส เพื่อให้สนองตอบกับลักษณะการปฏิบัติงานจริง อันจะทำให้ได้บุคลากรที่ตรงความต้องการของงาน มีคุณภาพสูง สามารถใช้ความรู้ความสามารถได้เต็มศักยภาพ (คณะกรรมการการบริหารราชการแผ่นดิน)

๘.๑๐ จัดให้มีการพัฒนาปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยเรื่องเกี่ยวกับระบบจำแนกตำแหน่ง และค่าตอบแทน ให้มีประสิทธิภาพตรงตามวัตถุประสงค์มากขึ้น โดยมุ่งที่จะให้ได้มาตรฐานเทียบเท่าสากล และให้มีการพัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรภาครัฐอย่างต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพตรงตามลักษณะงาน ประเภทวิชาชีพ หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะ ตลอดจนจนยกระดับระบบค่าตอบแทนและสวัสดิการให้เทียบเท่ากับภาคเอกชน เพื่อให้ข้าราชการมีเกียรติและศักดิ์ศรี ทั้งยังเป็นแรงจูงใจให้คนดี มีคุณธรรมและมีความสามารถเข้ามารับราชการ ขณะเดียวกันก็จะเป็นการลดโอกาสที่จะไปกระทำความผิดหรือทุจริตด้วย (คณะกรรมการการบริหารราชการแผ่นดิน)

๘.๑๑ เนื่องจากปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างข้าราชการ นักการเมือง และประชาชนของประเทศไทย มีจุดเริ่มต้นมาจากที่มาของนักการเมือง ส่วนใหญ่มีอาชีพนักธุรกิจ

หรือเป็นหุ้นส่วนนักธุรกิจ พ่อค้า โดยมีจุดประสงค์ เพื่อขยายฐานอำนาจทางการค้าของตนเอง เครือญาติ หรือพวกพ้อง เมื่อได้เข้ามามีบทบาทในการบริหารงานแล้ว มีอำนาจในการปรับย้าย ข้าราชการประจำ โดยบังคับให้ปฏิบัติตามความต้องการของตน เป็นผลให้ระบบราชการเสื่อมโทรม ขาดระบบคุณธรรม ข้าราชการจำต้องยอมกระทำตามการสั่งการของนักการเมือง เอื้อประโยชน์ ให้กับกลุ่มพ่อค้าที่มีสัมพันธ์กับนักการเมือง ในขณะที่เรียกผลประโยชน์กับกลุ่มที่ไม่มีสายสัมพันธ์ แล้วส่งให้นักการเมืองเพื่อรักษาตำแหน่งหรือเพื่อความก้าวหน้า งบประมาณแผ่นดินจึงถูกใช้ไปในทางที่ไม่สมควร เกิดการทุจริตตั้งแต่ระดับนโยบาย มีการใช้นโยบายประชานิยม จัดสรรลงสู่ ประชาชนในพื้นที่ที่ฝักใฝ่ฝ่ายของตน เพียงเพื่อให้ตนเองและพรรคการเมืองของตน กลับมาชนะการ เลือกตั้งได้ทุกครั้ง โดยไม่มีที่สิ้นสุด

การร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ครั้งนี้ถือเป็นโอกาสที่ดีในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งสะสมมาเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน โดยให้ทุกคนในสังคมไทยได้มีโอกาสหันกลับมามองตนเอง เพื่อสำรวจความผิดพลาดที่เกิดขึ้น ในอดีตที่ผ่านมาความสัมพันธ์ระหว่างข้าราชการ นักการเมือง และประชาชน นั้น ถือเป็นเรื่องที่ไม่ดีของทุกคน แต่กลับถูกกลบเกลาย เพิกเฉย ไม่เคยมีการกล่าวถึง เรื่องนี้กันมาก่อน ทั้ง ๆ ที่เป็นเรื่องใกล้ตัวที่สุดเรื่องหนึ่ง ซึ่งหากสามารถกำหนดขอบเขตของ ความสัมพันธ์ให้เกิดความชัดเจน แข็งแกร่ง ในทุกมิติได้ ย่อมเป็นผลดีต่อการบริหารจัดการประเทศไทยเป็นแน่ ตามรัฐธรรมนูญของประเทศไทยทุกฉบับที่ผ่านมาโดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐธรรมนูญปี ๕๐ ไม่ได้กล่าวถึงเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างข้าราชการ นักการเมือง และประชาชนเอาไว้ในลักษณะที่เป็นองค์รวม เพียงแต่ระบุแยกกันตามหมวดหมู่ต่าง ๆ หากข้าราชการ นักการเมือง และประชาชน ทุกคนมีสำนึกและความรู้ ความเข้าใจตัวสิทธิและหน้าที่ของตนเองเป็นอย่างดีแล้ว ก็คงไม่มีความ จำเป็นใด ๆ ที่จะต้องนำหัวข้อเรื่องนี้มาพิจารณาและบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ การบัญญัติไว้ใน ลักษณะนี้เป็นการสร้างปัญหาความขัดแย้งให้เพิ่มขึ้น เพราะต่างฝ่ายต่างพยายามที่จะแปลความให้ เข้าข้างตนเองโดยไม่เข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างข้าราชการ นักการเมือง และประชาชน ในลักษณะที่เป็นองค์รวม

การกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างข้าราชการ นักการเมือง และประชาชน ไว้เป็นหมวดหมู่หนึ่ง โดยกำหนดอำนาจหน้าที่ของแต่ละฝ่ายไว้โดยชัดเจน นักการเมืองดูแลด้าน นโยบายในภาพรวม การแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการ โดยเฉพาะข้าราชการผู้ใหญ่ให้อยู่ ในรูปคณะกรรมการพิจารณาและเป็นไปตามสายการบังคับบัญชา ทั้งนี้ ประชาชนสามารถเป็นหู เป็นตา ในการสังเกตความโปร่งใส เป็นธรรม ในการออกนโยบายและการดำเนินงานตามนโยบาย ต่าง ๆ หากสามารถกำหนดและปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรมแล้วจะทำให้ประเทศชาติเจริญก้าวหน้า ระบบราชการมีการบริหารจัดการที่ดี (พลเอก วลีต โรจนภักดี)

๘.๑๒ รัฐต้องกำหนดบทบาทและความสัมพันธ์ระหว่างข้าราชการ นักการเมือง และประชาชน โดยไม่แทรกแซง ซึ่งต้องจัดให้มีการถ่วงดุลอำนาจระหว่างข้าราชการ นักการเมือง และประชาชน โดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบ ข้อเสนอแนะ หรือแสดงความคิดเห็นได้อย่างเสรี ยกเว้นเรื่องเกี่ยวกับความมั่นคง ข้าราชการจะต้องวางตัวเป็นกลาง และจะต้องตระหนักอยู่เสมอว่าเป็นผู้ใช้ประชาชน นักการเมืองต้องไม่ก้าวก่ายหรือแทรกแซงการบริหารงานราชการและการตัดสินใจในเชิงนโยบายของส่วนราชการนั้น ๆ ในอันที่จะทำให้เสียหลักของคุณธรรม และจริยธรรมในการบริหารราชการแผ่นดินที่พึงมีพึงเป็น โดยกำหนดเป็นกฎหมายต่อไป (พลเอก อองอาจ พงษ์ศักดิ์)

๙. การกระจายอำนาจ และการปกครองท้องถิ่น

๙.๑ จากการที่มีการส่งเสริมการกระจายอำนาจไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมุ่งหวังเพื่อสนองตอบความต้องการของราษฎรได้รวดเร็ว ตรงกับปัญหาในประเทศไทย นั้น เกิดอุปสรรคในการจัดการกับกระบวนการกระจายอำนาจเป็นอย่างมาก นโยบายของรัฐขัดกับนโยบายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การบริหารสาธารณะยังไม่ได้รับการพัฒนา หน่วยงานทับซ้อนกัน เอื้อต่อการทุจริต นอกจากนี้พรรคการเมืองได้เข้ามาแทรกแซงเพื่อมุ่งหวังฐานเสียงให้แก่พรรคของตน

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีพื้นที่ไม่กว้างใหญ่นัก มีการปกครองในรูปรัฐเดี่ยว ซึ่งเมื่อพิจารณาการบริหารราชการแผ่นดินในประเทศต่าง ๆ ที่มีขนาดพื้นที่และการปกครองในรูปรัฐเดี่ยว เช่นเดียวกับประเทศไทย ยกตัวอย่างเช่น ประเทศญี่ปุ่น ซึ่งมีการจัดแบ่งการบริหารราชการเป็น ๓ ระดับ ได้แก่ รัฐบาลกลาง จังหวัด และเทศบาล ไม่ได้มีการกระจายอำนาจการปกครองแต่อย่างใด แต่มีการกำหนดบทบาท อำนาจ หน้าที่ ให้กับหน่วยงานในแต่ละระดับ ว่าสามารถดำเนินการประเภทใดและอย่างไรได้บ้าง ทำให้สามารถควบคุมการดำเนินงานของส่วนต่าง ๆ ของประเทศให้ไปทิศทางเดียวกันได้ ในส่วนของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญปีก่อน ๆ ที่กำหนดให้รัฐต้องให้ความสำคัญเป็นอิสระแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะ มีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การบริหาร การจัดบริการสาธารณะ การบริหารงานบุคคล การเงิน และการคลัง นั้น เป็นความพยายามในการกระจายอำนาจ ซึ่งสร้างปัญหาให้กับการบริหารงานในภาพรวมของประเทศ มีการดำเนินการที่คำนึงถึงความสอดคล้องกับการพัฒนาของจังหวัดและของประเทศ เนื่องจากแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมิได้คำนึงถึงผลประโยชน์ของชาติเป็นหลัก มุ่งหวังแต่จะทำให้ประชาชนในพื้นที่พึงพอใจเพื่อที่จะรักษาคะแนนนิยม ในหลายพื้นที่ที่มีการทุจริตในการเลือกตั้งอย่างกว้างขวาง ทำให้เกิด

การซบตัวของบุคคลที่ประกอบธุรกิจผิดกฎหมาย จนมีทรัพย์สินมาก และได้ใช้ชื่อเสียงเข้าเป็น
 นักการเมืองท้องถิ่น มุ่งที่จะอำนวยความสะดวกให้ธุรกิจของตนเอง ไม่ให้ความสำคัญในทิศทางของ
 การพัฒนาประเทศ ขาดการควบคุม นอกจากนี้ยังเกิดความซ้ำซ้อนกับหน่วยงานส่วนภูมิภาค
 ในหลาย ๆ ส่วนอีกด้วย

จากปัญหาที่เกิดขึ้นจากการกระจายอำนาจดังกล่าว จึงมีความเห็นว่าหากจะลด
 ความซ้ำซ้อนในการบริหารงานและสามารถควบคุมแนวทางให้สอดคล้องกับการพัฒนาของแต่ละ
 จังหวัด และเป็นไปในทิศทางเดียวกับการพัฒนาประเทศแล้ว เห็นควรแบ่งมอบอำนาจการตัดสินใจ
 เฉพาะบางเรื่องให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยผู้ว่าราชการจังหวัดแต่ละจังหวัด ได้รับมอบการ
 แบ่งอำนาจจากส่วนกลาง เพื่อให้สามารถกำหนดนโยบาย กำกับ ดูแลงานบริหาร การเงิน และการ
 คลัง ให้เป็นไปในทิศทางการพัฒนาประเทศตามที่รัฐบาลกำหนด (พลเอก วสิษฐ โรจนภักดี)

๙.๒ รัฐต้องกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นพึ่งตนเองและตัดสินใจในกิจการท้องถิ่นได้เอง
 จัดเก็บรายได้และบริหารรายได้เพื่อประโยชน์การให้บริการที่ดีแก่ประชาชน พัฒนาเศรษฐกิจ
 ท้องถิ่นและระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการตลอดทั้งโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศในท้องถิ่น
 ให้ทั่วถึงและเท่าเทียม (คณะกรรมการการบริหารราชการแผ่นดิน)

๙.๓ การปกครองท้องถิ่น รัฐส่งเสริมสนับสนุนการกระจายอำนาจตามหลักการ
 ปกครองตนเอง ตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น กล่าวคือ ท้องถิ่นมีองค์กรมาจากการ
 เลือกตั้งของประชาชนในท้องถิ่น มีอิสระในการกำหนดนโยบายการปกครองท้องถิ่นของตนภายใต้
 กรอบนโยบายแห่งรัฐ มีอิสระในการตัดสินใจในการพัฒนาท้องถิ่นด้วยตนเอง โดยการปรับปรุง
 โครงสร้างการปกครองและการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้มีประสิทธิภาพ ลดความ
 ซ้ำซ้อน รวมทั้งกำหนดกลไกให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานและตรวจสอบการ
 ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (นายบัญญัติ จันทร์เสนะ)

๙.๔ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีบทบาทสำคัญและมีความรับผิดชอบในการ
 ส่งเสริมพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ในชุมชนหรือพื้นที่ และควรมีการกระจายภารกิจ
 ส่งเสริมและการพัฒนา การตัดสินใจ บุคลากรและงบประมาณ ให้เพียงพอต่อการดำเนินการของ
 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อมุ่งไปสู่เป้าหมายการสร้างเสริมความเข้มแข็งให้กับชุมชนด้านการเกษตร
 และสหกรณ์

สำหรับการกระจายความรับผิดชอบให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมุ่งเน้น
 การส่งเสริมให้มีบุคลากรด้านการเกษตรและสหกรณ์ของภาครัฐเพื่อช่วยเหลือและดำเนินงานของรัฐ
 ตามกรอบอำนาจหน้าที่ โดยรัฐต้องกำหนดให้มีกฎหมายที่ให้อำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สามารถเข้าไปมีบทบาทในการพัฒนาและดูแลเกษตรกรในพื้นที่ได้อย่างเหมาะสม (คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์)

๙.๕ การจัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบต้องกำหนดให้มีการถ่วงดุลการใช้อำนาจระหว่างผู้บริหารท้องถิ่นและสภาท้องถิ่น การเข้าสู่ตำแหน่งของผู้บริหารท้องถิ่นและสภาท้องถิ่นให้เป็นไปตามหลักนิติรัฐและหลักนิติธรรม นอกจากนี้การจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตเศรษฐกิจพิเศษอาจมีรูปแบบที่หลากหลายโดยพิจารณาจากบริบทและความจำเป็นของแต่ละพื้นที่โดยที่การจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษเป็นนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการบูรณาการสรรพกำลังของทุกภาคส่วนเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ จึงเห็นควรให้มีการพิจารณารูปแบบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เหมาะสมสำหรับเขตเศรษฐกิจพิเศษนั้น ๆ ด้วย (คณะกรรมการการปกครองท้องถิ่น)

๙.๖ การกระจายอำนาจให้รัฐกำหนดให้มีนโยบายส่งเสริม สนับสนุนการกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นพึ่งพาตนเองและตัดสินใจในกิจการของท้องถิ่นได้เอง รวมทั้งให้มีความสัมพันธ์ที่เหมาะสมระหว่างราชการบริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น (คณะกรรมการการปกครองท้องถิ่น)

๙.๗ การมีส่วนร่วมของส่วนราชการและภาคประชาชนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่นตามความเหมาะสมสำหรับพื้นที่พิเศษ เช่น แหล่งท่องเที่ยว เขตอุตสาหกรรม และการค้าชายแดน เป็นต้น กรณีดังกล่าวให้รัฐบาลและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน การสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนท้องถิ่นและปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงานเพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนและผู้นำชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารงาน การพัฒนา และตรวจสอบการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งควรให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ที่ตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษมีส่วนร่วมในการทำงานร่วมกับราชการ ส่วนกลางหรือส่วนภูมิภาคให้มากขึ้น เนื่องจากประชาชนในพื้นที่อาจได้รับผลกระทบต่อการดำเนิน ชีวิตประจำวันโดยตรงจากการตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษ เช่น ปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นพิษจากมลภาวะ ต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งเป็นหน้าที่ในการแก้ไขปัญหาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (คณะกรรมการการปกครองท้องถิ่น)

๙.๘ รัฐต้องกำหนดแนวทางการบริหารตามหลักการบริหารราชการที่ดี โดยให้มีการบริหารจัดการอย่างเป็นธรรม มีประสิทธิภาพ ปลอดจากการทุจริตในทุกระดับ รวมทั้งเปิดโอกาสให้ภาคประชาชนมีส่วนในการกำกับดูแลการบริหารงานของท้องถิ่นในส่วนที่มีผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่ (คณะกรรมการการปกครองท้องถิ่น)

๙.๙ ควรเปลี่ยนแปลงโครงสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ให้ซับซ้อน และซ้ำซ้อน รวมถึงสามารถบริหารอย่างมีประสิทธิภาพและการบริหารทั้งในเรื่องงบประมาณ และการกระจายอำนาจให้เป็นไปอย่างโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้ (นายบุญชัย โชควัฒนา)

๙.๑๐ การทำงานของคณะกรรมการเขตเศรษฐกิจพิเศษควรประสานสัมพันธ์กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่โดยกำหนดรูปแบบความสัมพันธ์ให้ชัดเจนโดยบัญญัติไว้ในกฎหมาย เพื่อให้การทำงานรวมทั้งการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เกิดความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ (คณะกรรมการการปกครองท้องถิ่น)

๙.๑๑ การพัฒนาและส่งเสริมประสิทธิภาพองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรัฐควรขยายขอบเขตอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่ในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษให้ครอบคลุมกับภารกิจที่เพิ่มมากขึ้นจากผลกระทบของการเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ เช่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสาธารณสุข และด้านการศึกษา เป็นต้น เพื่อรักษาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ให้ดีขึ้น ในขณะที่เดียวกันต้องมีการเพิ่มรายได้ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งที่มาจากแหล่งรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยอาจมาจากแหล่งรายได้ใหม่ ๆ และแหล่งรายได้ที่มีอยู่แล้ว รวมทั้งรายได้ที่รัฐบาลต้องจัดสรรเพิ่มให้เพื่อการพัฒนาพื้นที่ที่เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ (คณะกรรมการการปกครองท้องถิ่น)

๙.๑๒ รัฐต้องมีการกระจายอำนาจ ลดขนาดและการรวมศูนย์อำนาจของราชการ ให้ภูมิภาคหรือท้องถิ่นมีอำนาจมากขึ้นทั้งในด้านการบริหารงานบุคคลและงบประมาณ แต่ภูมิภาคหรือท้องถิ่น จะต้องปรับเปลี่ยนโครงสร้างให้ยึดโยงกับประชาชน หรือประชาชนมีส่วนร่วมมากขึ้น เช่น การบริหารงานของผู้ว่าราชการจังหวัดให้เป็นรูปแบบของคณะกรรมการ ในลักษณะที่คล้ายคลึงกับคณะรัฐมนตรีแต่การบริหารจัดการอาจแตกต่างกัน เนื่องจากหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดต้องมีส่วนที่มาจากภาคประชาชนที่ไม่ได้มาจากการแต่งตั้งของผู้ว่าราชการจังหวัด เช่น ประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัด หรือ กรณี ก.ตร. จังหวัด แต่ที่มาและอำนาจหน้าที่ของ ก.ตร. จังหวัด ต้องยึดโยงกับประชาชน แบบกระจายหลากหลายไม่ใช่แต่งตั้งโดยหัวหน้าสถานีตำรวจ และคณะกรรมการจังหวัด หรือ ก.ตร. จังหวัดดังกล่าวต้องมีบทบาทอำนาจหน้าที่ที่มีกฎหมายรองรับและมีผลบังคับ ไม่ใช่เพียงเข้าร่วมประชุมหรือรับฟังเท่านั้น แต่ต้องมีสิทธิมีเสียงในการกำหนดนโยบาย หรือการตัดสินใจในระดับหนึ่ง (นางสาวจินตนันท์ ชญาตร์ ศุภมิตร)

๙.๑๓ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา) มีฐานะเป็นหน่วยงานภาครัฐ แต่มีลักษณะและธรรมชาติที่แตกต่างกัน โดยวัตถุประสงค์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ การกระจายอำนาจให้

ประชาชนดูแลชุมชนด้วยตนเอง ดังนั้น องค์ประกอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความแตกต่างจากส่วนราชการอื่นๆ โดยประกอบด้วย

๑) สภาท้องถิ่น

สภาท้องถิ่น หรือ สภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ถือเป็นตัวแทนของประชาชนในท้องถิ่น สภาท้องถิ่นมีที่มาจากกาเลือกตั้งจากประชาชนในท้องถิ่นโดยตรง มีวาระ ๔ ปี มีบทบาทเป็นองค์กรนิติบัญญัติ มีหน้าที่หลายประการตามที่กฎหมายกำหนด เช่น ออกข้อบัญญัติท้องถิ่น ตรวจสอบการทำงานของผู้บริหารท้องถิ่น

๒) ผู้บริหารท้องถิ่น

ผู้บริหารท้องถิ่น ซึ่งหมายถึงนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนตำบล นายกเมืองพัทยา และผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ในระบบการปกครองท้องถิ่นของไทยในปัจจุบัน ตำแหน่งเหล่านี้มาจากการเลือกตั้งโดยตรงดำรงตำแหน่งวาระละ ๔ ปี มีบทบาทเป็นผู้บริหารสูงสุด โดยในการทำงานสามารถแต่งตั้งรองนายกฯ ที่ปรึกษา และเลขานุการนายกฯ เพื่อช่วยในการปฏิบัติงานได้

ตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะกำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น มีวาระการดำรงตำแหน่ง ๔ ปีแล้วยังกำหนดให้สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นดังกล่าวจะดำรงตำแหน่งสองวาระติดต่อกันไม่ได้ กล่าวคือ จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกิน ๘ ปี ไม่ได้ แต่ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๒ มีการแก้ไขพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒ พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดให้สมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่นสามารถดำรงตำแหน่งติดต่อกันได้โดยไม่จำกัดวาระ โดยเห็นว่าเป็นการจำกัดสิทธิของประชาชน ทั้งสิทธิของผู้สมัครรับเลือกตั้งและสิทธิของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จึงได้มีการแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวเปิดกว้างให้เป็นดุลพินิจของประชาชนโดยเสรี ส่วนพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ มาตรา ๑๗ ประทับกับ

มาตรา ๒๑ ก็ไม่ได้จำกัดจำนวนครั้งในการดำรงตำแหน่งสมาชิกสภากรุงเทพมหานครไว้เช่นกันว่าจะดำรงตำแหน่งได้ไม่เกินกี่วาระติดต่อกัน

การดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ซึ่งเป็นตำแหน่งทางการเมืองที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นหรือเป็นผู้บริหารสูงสุดของท้องถิ่นที่สามารถบริหารเงินงบประมาณแผ่นดินเพื่อจัดให้มีการจัดทำบริการสาธารณะ เช่น สาธารณูปโภคต่างๆ ให้กับประชาชนในท้องถิ่นโดยอิสระนั้น หากไม่มีการจำกัดวาระการดำรงตำแหน่งของสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น อาจทำให้เกิดปัญหาการทุจริตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ง่าย และปรากฏข้อเท็จจริงขึ้นแล้วในปัจจุบันว่ามีการทุจริตในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวนมากเนื่องจากมีลักษณะเป็นการผูกขาดทางการเมืองโดยกลุ่มคนบางกลุ่มที่มีอิทธิพลทางการเมืองในท้องถิ่นส่งผลให้ท้องถิ่นเสียโอกาสในการพัฒนาตนเองเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นให้ดีขึ้นตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญที่ต้องการให้มีการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ปกครองและดูแลตนเอง

ในการจัดทำบริการสาธารณะที่ต้องก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนได้มากที่สุด ผู้ที่จะเข้ามาดำเนินการจัดทำบริการสาธารณะหรือบริหารท้องถิ่น ซึ่งเป็นผู้ที่จะดำเนินกิจกรรมนั้น ๆ สนองตอบต่อความต้องการของประชาชนในชุมชนได้มีที่ สุด และอยู่ภายใต้การควบคุมตรวจสอบของชุมชนนั้น ๆ จึงต้องให้ความสำคัญต่อผู้ที่จะเข้ามาเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นที่ถือว่าเป็นตำแหน่งทางการเมืองประเภทหนึ่งควรที่จะไม่ให้เกิดการผูกขาดทางการเมือง ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

ดังนั้น จึงเห็นว่าควรกำหนดหลักการเกี่ยวกับวาระการดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นโดยให้ดำรงตำแหน่งได้ไม่เกินสองวาระติดต่อกันไว้เป็นหลักการในรัฐธรรมนูญ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการแก้ไขได้โดยง่าย โดยการใช้อำนาจเสียงข้างมากของกลุ่มบุคคลที่มีอำนาจหรือมีอิทธิพลในทางการเมืองอาศัยโอกาสที่ตนมีอำนาจบริหารระดับนโยบายแก้ไขหลักการเรื่องนี้ เพื่อประโยชน์ของตนเองในทางการเมือง และเพื่อให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นโดยตรง อีกทั้งการบริหารงานของท้องถิ่นเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ (นายอนุศาสน์ สุวรรณมงคล)

๙.๑๔ การยกเลิกวาระการดำรงตำแหน่งของกำนันและผู้ใหญ่บ้านที่เกษียณ ๖๐ ปี โดยเปลี่ยนให้ดำรงตำแหน่งวาระละ ๔ ปี (นายบุญชัย โชควัฒนา)

๙.๑๕ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีอำนาจหน้าที่ในการคุ้มครอง ส่งเสริม รักษา และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ของตน (คณะกรรมการการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) (พลเอก วิมลภ เกิดผล)

๙.๑๖ รัฐพึงจัดให้มีเขตการบริการสุขภาพโดยการกระจายบุคลากรและงบประมาณตามเขตดังกล่าว (คณะกรรมการการสาธารณสุข)

ภาค ๓ นิติธรรม ศาล การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ

บทบัญญัติในส่วนนี้ควรนำสภาพปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการบังคับใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและกฎหมายที่ผ่านมา แล้ววิเคราะห์เพื่อหาแนวทางในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการบัญญัติให้มีความเหมาะสมและสามารถบังคับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด

นอกจากนี้เห็นควรให้มีการกำหนดบทบัญญัติในส่วนที่ว่าด้วยการแก้ไขรัฐธรรมนูญให้มีความแตกต่างกัน โดยแยกออกเป็นกรณีที่แก้ไขได้ง่ายและกรณีที่แก้ไขได้ยากเพื่อให้เหมาะสมกับบริบทในบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วย ประกอบกับรัฐจะต้องสนับสนุนงบประมาณ บุคลากรเพื่อสนับสนุนการดำเนินการกระบวนการยุติธรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ กระบวนการพิจารณาเป็นไปอย่างรวดเร็ว และมีหลักประกันความเป็นอิสระของศาลหรือตุลาการ

ทั้งนี้ การเสนอความเห็นเกี่ยวกับการทำหน้าที่และกรอบการกำหนดอายุเพื่อทำหน้าที่ของตุลาการและพนักงานอัยการมีการเสนอความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่แตกต่างกันและยังไม่มีข้อยุติ ดังนั้น เพื่อให้การเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญมีความหลากหลายในแนวคิด สภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงขอเสนอแนวคิดดังกล่าวเพื่อให้คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญได้พิจารณาประกอบการร่างรัฐธรรมนูญต่อไป ดังนี้

๑๐. ศาลและกระบวนการยุติธรรม

๑๐.๑ บทบัญญัติว่าด้วยกระบวนการยุติธรรมที่จะกำหนดไว้ในร่างรัฐธรรมนูญนั้น ควรที่จะสอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศที่ประเทศไทยมีอยู่แล้ว (คณะกรรมการการกฎหมาย กระบวนการยุติธรรมและกิจการตำรวจ)

๑๐.๒ ศาลยุติธรรมจะต้องเป็นองค์กรมีความสถิตยุติธรรมโดยเฉพาะในภาวะที่ประเทศชาติขาดความสามัคคี ไม่เอนเอียงไปตามอคติ หรือกระแสของผู้คนในสังคม ไม่มีอำนาจใด ๆ มาสั่งการได้ การตัดสินต้องมีมาตรฐานที่อธิบายได้ มีการถ่วงดุลภายในที่เหมาะสม หากมีการกระทำใด ๆ ที่ผิดหลักกฎหมายและความยุติธรรม ผู้ตัดสินต้องได้รับโทษสถานหนักกว่าบุคคลธรรมดา กำหนดให้มีกรอบการดำเนินคดีโดยเร็วและต่อเนื่อง เพื่อเป็นหลักประกันของผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลย (นางสาวจินตนันท์ ชญาตร์ คุภมิตร)

๑๐.๓ ศาลเป็นหน่วยงานที่ต้องดำรงความยุติธรรม มีคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาล ดังนั้น เพื่อป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนและหรือเอื้อผลประโยชน์ การเชิญบุคคลภายนอกเข้าร่วมศึกษาหลักสูตรอบรมสัมมนาหรือเข้าร่วมกิจกรรมอื่นใดมิให้กระทำ ยกเว้นหน่วยงานราชการอื่นเฉพาะที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ มิได้หมายรวมถึงการชี้แจงสร้างความเข้าใจต่อประชาชนส่วนใหญ่ (พลเอก รังสาทรย์ แซ่มเชื้อ)

๑๐.๔ จัดตั้งให้มีศาลคอร์รัปชัน เป็นศาลชำนาญการพิเศษ (อาจจะพิจารณารูปแบบจากประเทศเพื่อนบ้าน เช่น อินโดนีเซีย) และให้กำหนดอำนาจหน้าที่ศาลทหารใหม่ตามหลักความเสมอภาค เช่น กรณีทหารทำผิดอาญาที่ไม่เกี่ยวกับหน้าที่ราชการให้ขึ้นศาลพลเรือน โดยเฉพาะกรณีทหารขนยาเสพติดและขนแรงงานต่างด้าวตามแนวชายแดน เนื่องจากการคุมขังในการพิจารณาของศาลทหารไม่ได้ลงในประวัติอาชญากร จึงอาจเป็นภัยต่อสังคมเมื่อปลดประจำการได้ รวมทั้งองค์คณะผู้พิพากษาในศาลชำนาญการพิเศษ เช่น ศาลปกครอง ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ศาลรัฐธรรมนูญ ควรใช้วิธีการสุ่ม (random) ให้มาทำหน้าที่ (นางสาวจินตนันท์ ชญาตร์ ศุภมิตร)

๑๐.๕ ให้มีศาลชำนาญการพิเศษ (ศาลสิ่งแวดล้อม) เพื่อพิจารณาคดีเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นการเฉพาะ เพื่อให้มีศาลและผู้พิพากษาที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ซึ่งจะทำให้การพิจารณาคดีในเรื่องดังกล่าวเป็นไปด้วยความรวดเร็ว (คณะกรรมาธิการการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) (พลเอก วัลลภ เกิดผล)

๑๐.๖ การเลือกตั้งเป็นกลไกสำคัญในการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยเป็นการแสดงออกถึงสิทธิทางการเมืองที่สำคัญของประชาชน ในขณะเดียวกัน ก็เป็นหนทางการเข้าสู่ตำแหน่งสำคัญทางการเมืองซึ่งนำมาสู่การใช้อำนาจรัฐของผู้สมัครรับเลือกตั้ง คดีเลือกตั้งจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมาก การให้ศาลยุติธรรมเป็นองค์กรตุลาการที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีเกี่ยวกับการเลือกตั้งนับว่าเหมาะสมแล้ว เนื่องจากเป็นภารกิจหลักของศาลในการระงับข้อพิพาททางกฎหมาย ประกอบกับศาลยุติธรรมมีอำนาจพิจารณาคดีเกี่ยวกับการเลือกตั้งตลอดมา จึงสั่งสมประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในการจัดการคดีประเภทนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม สภาพการณ์ปัจจุบันที่คำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ หรือศาลอุทธรณ์ภาค และคำพิพากษาศาลฎีกาในคดีเลือกตั้ง เป็นที่สุดตามกฎหมาย ทำให้คำพิพากษาไม่ได้รับการทบทวนจากศาลในลำดับขั้นที่สูงกว่าตามหลักสากล ซึ่งส่งผลต่อโอกาสของผู้เกี่ยวข้องที่จะได้เข้าไปมีบทบาทในทางการเมือง ตลอดจนโอกาสของประชาชนที่จะได้มีผู้แทนที่มีคุณภาพ ดังนั้น เพื่อเป็นการยกระดับการคุ้มครองประโยชน์ของผู้เกี่ยวข้องในคดีเลือกตั้ง ควบคู่ไปกับการส่งเสริมให้ประชาชนได้ผู้แทนจากกระบวนการเลือกตั้งในทุกระดับที่มีความบริสุทธิ์ยุติธรรม อันเป็นการสร้างเสริมความเข้มแข็ง

ของการปกครองระบอบประชาธิปไตยควรคงหลักการที่ให้คัดเลือกตั้งอยู่ในเขตอำนาจของศาลยุติธรรมและให้ใช้ระบบไต่สวนในการพิจารณาคดีไว้โดยปรับปรุงระบบการพิจารณาพิพากษาให้มีการทบทวนคำวินิจฉัยในคดีเลือกตั้งของศาลได้ ทั้งนี้ อาจกำหนดให้ศาลชั้นอุทธรณ์เป็นศาลมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีเลือกตั้งไม่ว่าจะเป็นคดีเกี่ยวกับการเลือกตั้งและการเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา หรือคดีที่เกี่ยวกับการเลือกตั้งและการเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งในการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น กล่าวคือให้คัดเลือกตั้งทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นเริ่มต้นพิจารณาที่ศาลชั้นอุทธรณ์โดยมีองค์คณะผู้พิพากษาที่จะพิจารณาพิพากษาในจำนวนที่สามารถเป็นหลักประกันได้ว่า คดีจะได้รับการพิจารณาอย่างรอบคอบและเที่ยงธรรม (คณะกรรมการการกฎหมาย กระบวนการยุติธรรม และกิจการตำรวจ) (นายธานี อ่อนละเอียด)

๑๐.๗ อำนาจหน้าที่ของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในระยะที่ผ่านมาถึงแม้มีบทบัญญัติให้ผู้ต้องคำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองสามารถยื่นอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาได้ในกรณีที่มีพยานหลักฐานใหม่ซึ่งอาจทำให้ข้อเท็จจริงเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญก็ตาม แต่มีความห่วงใยในทางวิชาการตลอดมาว่าหลักเกณฑ์การอุทธรณ์ในลักษณะดังกล่าวไม่สอดคล้องกับกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (International Covenant on Civil and Political Rights - ICCPR) ที่ให้บุคคลทุกคนที่ต้องคำพิพากษาในความผิดอาญา มีสิทธิที่จะให้คณะตุลาการระดับเหนือขึ้นไปพิจารณาทบทวนการลงโทษและคำพิพากษาโดยเป็นไปตามกฎหมาย ทั้งนี้ การเปิดโอกาสให้มีการทบทวนคำวินิจฉัยโดยศาลที่สูงกว่าเป็นคุณลักษณะประการหนึ่งของกระบวนการยุติธรรมที่ดีและเป็นหลักการที่ได้รับการยอมรับในระดับสากลจึงมีเหตุผลสมควรที่จะต้องทบทวนระบบการพิจารณาพิพากษาคดีประเภทนี้ในส่วนที่เกี่ยวกับการอุทธรณ์เพื่อหาดุลยภาพระหว่างประสิทธิภาพในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐกับการคุ้มครองสิทธิของประชาชนที่ตกเป็นจำเลยในคดีอาญาให้เกิดความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย ดังนั้นจึงควรคงหลักการที่ให้ศาลยุติธรรมมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง แต่เพื่อให้มีระบบการทบทวน คำพิพากษาจึงอาจปรับปรุงระบบการพิจารณาพิพากษาบางส่วน โดยให้เริ่มคดีที่ศาลอุทธรณ์แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ให้มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองโดยใช้ระบบไต่สวนในการพิจารณาคดีและมีองค์คณะผู้พิพากษาในจำนวนที่เป็นหลักประกันได้ว่าคดีจะได้รับการพิจารณาอย่างรอบคอบและเที่ยงธรรม ให้ผู้ต้องคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอุทธรณ์คำพิพากษาได้ทั้งในปัญหา

ข้อเท็จจริงและปัญหาข้อกฎหมายต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ภายใต้หลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดเพื่อให้สิทธิของผู้ที่ตกเป็นจำเลยในคดีอาญาประเภทนี้ได้รับความคุ้มครองในระดับสากลโดยไม่ลดทอนประสิทธิภาพของการตรวจสอบและจัดการทุจริต เพื่อสร้างเสริมความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นในทุกกระดับ (คณะกรรมการการกฤษฎีกา กระบวนการยุติธรรมและกิจการตำรวจ)

๑๐.๘ การพิจารณาพิพากษาอรรถคดีเป็นอำนาจของศาล ซึ่งต้องดำเนินการให้เป็นไปโดยยุติธรรมตามกฎหมายและในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ผู้พิพากษามีอิสระในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีให้เป็นไปโดยถูกต้อง รวดเร็ว (นายประมุข สุตะบุตร) และเป็นธรรม หลักความอิสระและเป็นกลางของผู้พิพากษาเป็นหลักการที่ให้ผู้พิพากษาสามารถทำหน้าที่ในทางคดีโดยปราศจากอคติและการแทรกแซงจากบุคคลหรือองค์กรอื่น เพื่อที่จะได้พิจารณาพิพากษาคดีได้อย่างเที่ยงธรรม และเป็นสาระสำคัญของหลักนิติธรรม การดำรงไว้ซึ่งหลักความเป็นอิสระและเป็นกลางของผู้พิพากษาอย่างเป็นรูปธรรม จำเป็นต้องมีองค์กรบริหารงานบุคคลของผู้พิพากษาที่เป็นหลักประกัน ได้ว่าผู้พิพากษาจะสามารถปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ต้องหวาดระแวงว่าจะถูกกลั่นแกล้งหรือแทรกแซงจากฝ่ายอื่น ซึ่งย่อมกระทบต่อการทำหน้าที่ของศาลในการคุ้มครองสิทธิของประชาชน ดังนั้น ควรกำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมไว้ในรัฐธรรมนูญเพื่อเป็นหลักประกันความเป็นอิสระและเป็นกลางของผู้พิพากษาโดยมีองค์ประกอบของคณะกรรมการในส่วนของผู้พิพากษาในสัดส่วนที่สามารถเป็นหลักประกันแก่หลักการดังกล่าวได้อย่างแท้จริง สำหรับรายละเอียดอื่น เช่น สัดส่วนของกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม ในแต่ละชั้นศาลอาจไม่จำเป็นต้องกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ โดยให้เป็นรายละเอียดในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ ได้ (คณะกรรมการการกฤษฎีกา กระบวนการยุติธรรมและกิจการตำรวจ)

๑๐.๙ การกำหนดเรื่องเขตอำนาจศาลปกครอง สมควรกำหนดลักษณะคดีที่บุคคลใช้สิทธิทางศาลให้เห็นถึงความแตกต่างกันระหว่างคดีปกครองและคดีประเภทอื่น ดังเช่นที่เคยกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒๗๖ และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๒๓ เพื่อให้คดีปกครองทุกคดีได้รับการพิจารณาพิพากษาในศาลปกครอง ให้เป็นแนวบรรทัดฐานที่ต่อเนื่องและสอดคล้องกันตามหลักกฎหมายปกครอง โดยให้มีหลักการและสาระสำคัญว่า

“ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีพิพาทระหว่างหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกับเอกชน หรือระหว่างหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ องค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยกัน อันเนื่องมาจากการใช้อำนาจทางปกครองตามกฎหมาย หรือเนื่องมาจากการดำเนินกิจการทางปกครองของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง รวมทั้งมีอำนาจพิจารณาพิพากษาเรื่องที่รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายบัญญัติให้อยู่ในอำนาจของศาลปกครอง

อำนาจศาลปกครองตามวรรคหนึ่งไม่รวมถึงการวินิจฉัยชี้ขาดขององค์กรตามรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นการใช้อำนาจโดยตรงตามรัฐธรรมนูญขององค์กรตามรัฐธรรมนูญนั้น

ให้มีศาลปกครองสูงสุดและศาลปกครองชั้นต้น และจะมีศาลปกครองชั้นอุทธรณ์ด้วยก็ได้”

อนึ่ง การจัดการเลือกตั้งเป็นการใช้อำนาจในทางปกครอง คดีพิพาทเกี่ยวกับการใช้อำนาจจัดการเลือกตั้งจึงเป็นคดีพิพาททางปกครอง ซึ่งโดยหลักการแล้วคดีเลือกตั้งควรอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง

๑๐.๑๐ การโอนภารกิจทั้งหมดของศาลรัฐธรรมนูญไปสังกัดเป็นแผนกหนึ่งของศาลยุติธรรม โดยเมื่อพิจารณาถึงอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาคดีของศาลรัฐธรรมนูญ ล้วนแล้วแต่เป็นการพิจารณาคดีโดยอาศัยอำนาจตุลาการ และที่ผ่านมามีการทำหน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญนั้นได้รับการวิพากษ์วิจารณ์จากสังคมเป็นอย่างมากในการพิจารณาวินิจฉัยคดีต่าง ๆ และส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์องค์กรตุลาการ ดังนั้น เพื่อเป็นการสร้างความศรัทธาและความเชื่อมั่นของสังคมการที่ให้ศาลรัฐธรรมนูญนั้นเป็นแผนกคดีหนึ่งในศาลยุติธรรมจะส่งผลดี ดังนี้

- ๑) การพิจารณาคดีของศาลรัฐธรรมนูญย่อมปราศจากการแทรกแซงทางการเมือง เนื่องจากผู้ถูกร้องหรือถูกฟ้องจะไม่ทราบว่ามีผู้พิพากษาคนใดเป็นองค์คณะในการพิจารณาคดี จึงทำให้การแทรกแซงการทำหน้าที่ของตุลาการย่อมได้รับการคุ้มครองและปราศจากการแทรกแซง
- ๒) การละเมิดอำนาจศาล จากที่ผ่านมามีศาลรัฐธรรมนูญนั้นไม่สามารถลงโทษพิพากษาคดีในกรณีที่มีการกระทำละเมิดอำนาจศาล เพราะกฎหมายมิได้เปิดช่องให้กระทำได้ ดังนั้นการที่การพิจารณาคดีนั้นกลับมาอยู่ในอำนาจของศาลยุติธรรม ศาลจะสามารถนำบทบัญญัติเกี่ยวกับการละเมิดอำนาจศาลมาใช้บังคับกับผู้กระทำความผิดได้อย่างเต็มที่ และ
- ๓) การตรวจสอบการทำหน้าที่ของผู้พิพากษา การทำหน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญที่ผ่านมานั้นไม่สามารถทำการตรวจสอบการใช้อำนาจหรือการทำหน้าที่ได้แต่อย่างใด ดังนั้นการที่กำหนดให้อำนาจดังกล่าวกลับมาอยู่ศาลยุติธรรมอย่างน้อย ศาลยุติธรรมยังมีคณะกรรมการตุลาการ (กต.) ทำหน้าที่ในการตรวจสอบความประพฤติหรือการทำหน้าที่ของผู้พิพากษาและลงโทษได้ (คณะกรรมการการกฎหมาย กระบวนการยุติธรรมและกิจการตำรวจ) (นายธานี อ่อนละเอียด)

๑๐.๑๑ ขยายขอบเขตอำนาจศาลปกครอง การแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการที่ไม่ชอบ สามารถฟ้องร้องให้ผู้มีอำนาจนอกจากต้องรับผิดชอบเยียวยาทางปกครองโดยเร็ว มิใช่ใช้เวลานานจนเกิดความเสียหายผู้ร้องอาจเกษียณอายุราชการไปก่อน พร้อมกับลดอำนาจของศาลปกครองในบางเรื่อง เช่น การใช้อำนาจของฝ่ายบริหารในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงแห่งรัฐ ความสงบสุขเรียบร้อย/ความปลอดภัยของประชาชนห้ามมิให้ศาลรับฟ้องไว้พิจารณา แต่หากจะรับไว้พิจารณาจะต้องมีผู้พิพากษาอีก ๒ ท่าน ลงชื่อร่วม จึงจะรับไว้พิจารณา แต่ไม่มีอำนาจพิพากษาคดีทำหน้าที่ได้เพียงเรียกส่วนราชการนั้น ๆ มาชี้แจงให้รายละเอียด เพื่อทราบถึงเหตุผลความจำเป็นในการออกคำสั่งทางปกครอง เช่น คำสั่งห้ามคนต่างด้าวที่มีพฤติการณ์สมควรห้ามมิให้เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร หรือคำสั่งกักตัวคนต่างด้าวที่ถูกเพิกถอนวีซ่าหรือสิทธิการอยู่ในราชอาณาจักร (นางสาวจินตนันท์ ชญาตร์ ศุภมิตร)

๑๐.๑๒ การแก้ไขเรื่องที่จะเข้าสู่การวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล อีกทั้งการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการยุติธรรม และเป็น การแก้ไขปัญหาของฝ่ายตุลาการ เพื่อที่จะให้ศาลที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านเป็นผู้อำนวยความสะดวก ยุติธรรมให้แก่ประชาชนได้ ดังนั้น จึงสมควรที่จะบัญญัติหลักการสำคัญเกี่ยวกับการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลไว้ในรัฐธรรมนูญโดยต้องคำนึงถึงความเสมอภาคเท่าเทียมกันของศาลทั้งหลาย การป้องกันมิให้ศาลทั้งหลายปฏิเสธที่จะรับคดีใดคดีหนึ่งไว้พิจารณา และการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลต้องรวดเร็ว โปร่งใส และมีประสิทธิภาพ (คณะกรรมการการกฤษฎีกา กระบวนการยุติธรรมและกิจการตำรวจ)

๑๐.๑๓ ปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมทั้งระบบ ให้พ้นการถูกครอบงำด้วยอำนาจรัฐ การเมือง เงินและอำนาจอื่น ๆ ที่ทำให้กระบวนการยุติธรรมเสื่อม และต้องปฏิรูปคนไปพร้อม ๆ กับการปฏิรูประบบ ซึ่งเป็นเครื่องมือในการสร้างความเป็นธรรมและความสงบในสังคม

- ระบบตำรวจ ปฏิรูปโครงสร้างตำรวจใหม่ให้มีการกระจายอำนาจมากขึ้น และลดขนาดการบริหารของตำรวจลง และให้เพิ่มบทบาทความสำคัญแก่โครงสร้าง กลไก และระบบตำรวจท้องถิ่น

- ระบบอัยการ ให้มีความเป็นอิสระ พ้นจากอำนาจการเมือง โดยไม่ได้รับตำแหน่งอื่นระหว่างเป็นพนักงานอัยการรวมทั้งเป็นกรรมการหรืออนุกรรมการในรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นใด

- ระบบตุลาการ ปรับปรุงระบบการพิจารณาคดีอย่างจริงจัง ให้กำหนดกรอบระยะเวลาในการดำเนินการไว้อย่างชัดเจน จัดทำประมวลจริยธรรมตุลาการ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นศรัทธาของสังคม

- ระบบราชทัณฑ์ ปรับยุทธศาสตร์ราชทัณฑ์ ให้เป็นโรงเรียนและศูนย์การผลิต ให้เพิ่มแนวคิดในการใช้แรงงานนักโทษ ปรับปรุงพัฒนาระบบการลงโทษ รวมทั้งให้นำเทคโนโลยีเรื้อนจามาใช้ในระบบงานของราชทัณฑ์ให้มากขึ้น เช่น การใช้เทคโนโลยีสำหรับใช้ในการควบคุม การแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขัง การใช้เทคโนโลยีทดแทนกำลังเจ้าหน้าที่ เป็นต้น

- กรมสอบสวนคดีพิเศษ ให้ปลอดจากการถูกรวบงำจากฝ่ายการเมือง (นายสมชาย แสวงการ)

๑๐.๑๔ ให้ผู้พิพากษาศาลฎีกาอยู่ในตำแหน่งได้ไม่เกินสามปี (นายประมุข สุตะบุตร)

๑๐.๑๕ หลักการการเกษียณอายุราชการของผู้พิพากษาและอัยการ ซึ่งมีความเห็นยังไม่เป็นที่ยุติ ดังนี้ (คณะกรรมการการกฏหมาย กระบวนการยุติธรรมและกิจการตำรวจ)

- กลุ่มผู้พิพากษาและอัยการที่ดำรงตำแหน่งบริหารควรกำหนดการเกษียณอายุที่ ๖๐ ปีเช่นเดียวกับข้าราชการทั่วไป เพื่อเปิดโอกาสให้ข้าราชการรุ่นหลังได้มีโอกาสเติบโต หากต้องการรับราชการต่อให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อได้ในตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโส หรืออัยการอาวุโส จนอายุครบ ๗๐ ปี เพื่อใช้ความรู้และประสบการณ์ และช่วยลดปัญหาด้านการขาดแคลนกำลังพล (พลตำรวจโท วิบูลย์ บางท่าไม้)

- ควรกำหนดเรื่องการเกษียณอายุราชการของผู้พิพากษาที่ดำรงตำแหน่งด้านบริหาร ๖๕ ปี

- ควรกำหนดให้ผู้พิพากษาในศาลยุติธรรมและตุลาการในศาลปกครองพ้นจากตำแหน่งเมื่อมีอายุครบ ๖๕ ปี แต่ยังคงปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโสได้จนกระทั่งอายุครบ ๗๐ ปี (นายมรรณพ เดชวิทักษ์)

- ปัจจุบันสำนักงานอัยการสูงสุดกำลังพิจารณาเพื่อเสนอปรับแก้ไขกฎหมายเพื่อให้ข้าราชการอัยการที่มีอายุครบ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไปในปึงบประมาณใดให้พ้นจากตำแหน่งที่ดำรงอยู่เมื่อสิ้นปีงบประมาณนั้น และให้ไปดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส (คณะกรรมการการกฏหมาย กระบวนการยุติธรรมและกิจการตำรวจ)

๑๐.๑๖ การกำหนดการคุ้มครองประชาชนจากความเดือดร้อนเสียหายก่อนการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องเรียน และก่อนการฟ้องคดีต่อศาล โดยให้ผู้ตรวจการแผ่นดินมีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาลให้ทำการไต่สวนฉุกเฉินได้โดยให้ศาลกำหนดมาตรการคุ้มครองชั่วคราวได้ไม่เกิน ๓๐ วัน (คณะกรรมการการกฏหมาย กระบวนการยุติธรรมและกิจการตำรวจ)

๑๐.๑๗ การกำหนดอำนาจในการฟ้องคดีแพ่งหรืออาญาแทนผู้เสียหาย ในกรณี ที่ผู้ตรวจการแผ่นดินเห็นว่า การฟ้องคดีเป็นไปเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของส่วนรวม (หรือประโยชน์ สาธารณะ) หรือเพื่อสร้างบรรทัดฐานทางกฎหมาย (คณะกรรมการการกฎหมาย กระบวนการ ยุติธรรมและกิจการตำรวจ)

๑๐.๑๘ ควรทบทวนแนวทางการพิจารณาคดีของศาลยุติธรรมด้วยความ รอบคอบ กรณีจะไม่ให้มีการฎีกาในบางกรณีเพราะอาจจะกระทบต่อสิทธิของประชาชนที่เป็น คู่ความ และไม่น่าจะเป็นวิธีการแก้ปัญหาความล่าช้าในการพิจารณาคดี ควรเป็นมาตรการทาง ปฏิบัติที่ต้องไปแก้ตรงแนวทางการทำงานของศาลมากกว่า (นางสุรางคณา วายุภาพ)

๑๐.๑๙ ปรับปรุงกระบวนการพิจารณาของศาลยุติธรรมไม่ให้ใช้เวลาในการ พิจารณานานเกินไปในแต่ละคดี (นายบุญชัย โชควัฒนา)

๑๐.๒๐ กำหนดให้มีศาลฎีกาแผนกคดีอาญา และแผนกคดีแพ่งของผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมือง (นายประมุท สุตะบุตร)

๑๑. การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ

๑๑.๑ การคัดเลือกบุคคลเข้าทำงานภาครัฐให้ใช้หลักการคุณธรรมนำหน้าความรู้ ตามหลัง ผู้นำที่มีคุณธรรมจะเป็นคำตอบของประเทศ (ตามพระราชดำรัสทำคนไม่ดีให้เป็นคนดี ทั้งหมดไม่ได้แต่เอาคนดีไปปกครองคนไม่ดีได้) (พลเอก รังสathy แซ่มเชื้อ)

๑๑.๒ ควรแก้ไขให้คดีทุจริตต่อหน้าที่ราชการของข้าราชการการเมือง ให้คดี ประเภทนี้ไม่มีอายุความ เป็นโทษอาญาและโทษทางการเมือง ต้องห้ามเกี่ยวข้องตลอดชีวิต สำหรับ คนในครอบครัว (พ่อ แม่ พี่น้อง บุตร ภรรยา ๑๐ ปี) ส่วนการรับผิดชอบความเสียหายทางแพ่ง ตลอดจน การติดตามยึดทรัพย์ (เหมือนคดียาเสพติด) ให้รวมไปถึงบุคคลในครอบครัวดังกล่าวด้วย (นางสาว จินตนันท์ ชญาตร์ ศุภมิตร)

๑๑.๓ การดำเนินคดีทุจริตต่อหน้าที่ทุกประเภทของข้าราชการ คดีฉ้อโกง ยักยอกทรัพย์ต่าง ๆ ของผู้บริหารธุรกิจหรือประชาชนทั่วไป ให้เป็นคดีมีอายุความ ๓๐-๕๐ ปี แม้จะมีการหลบหนีออกนอกประเทศ การนับอายุความให้สะดุดหยุดลงตรงที่เมื่อผู้กระทำความผิด เดินทางออกไปนอกประเทศ เมื่อกลับเข้ามาให้เริ่มนับอายุความต่อไป เจ้าหน้าที่ของรัฐมีหน้าที่ ติดตามตัวมาดำเนินคดีในประเทศไทยให้ได้ ในกรณีที่มีทรัพย์สินอยู่ในประเทศให้ติดตามคืนมาเป็น รายได้แผ่นดิน หลังจากออกหมายจับแล้ว ให้ครอบครัวผู้กระทำความผิดมีหน้าที่แจ้งทรัพย์สินที่อยู่ใน ความครอบครองของครอบครัวไปพลางก่อนซึ่งจะทำให้การทุจริตคอร์รัปชันลดน้อยลง ให้ถือว่า ประชาชนเป็นผู้เสียหาย ร้องทุกข์ ฟ้องร้องได้เอง ให้มีหลักการเว้นโทษแก่ฝ่ายผู้ให้กรณีให้ความ

ร่วมมือจนนำไปสู่การจัดการกับผู้รับ (การกันเป็นพยาน/การขยายผลตามกฎหมายยาเสพติด) การให้รางวัลแก่ผู้แจ้งเบาะแส (ตั้งกองทุนแบบกองทุนปราบปรามยาเสพติด จากเงินที่ยึดคืนมาได้ หรือค่าเสียหายที่ได้รับคืนมา) (นางสาวจินตนันท์ ชญาตร์ ศุภมิตร)

๑๑.๔ การกำหนดอำนาจให้ผู้ตรวจการแผ่นดินมีอำนาจเสนอต่อศาลรัฐธรรมนูญ กรณีมีการกระทำที่ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญขององค์กรผู้ใช้อำนาจอธิปไตย (คณะกรรมการการกฎหมาย กระบวนการยุติธรรมและกิจการตำรวจ)

๑๑.๕ บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญต้องกำหนดเกี่ยวกับมาตรการในการควบคุม และการตรวจสอบการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญรับเรื่องร้องเรียน คดีอาญา หรือเรื่องอื่น ๆ ไปดำเนินการ ควรจะต้องมี (๑) การกำหนดกรอบเวลามาตรฐานในการดำเนินการให้แล้วเสร็จ เพื่อให้เร่งดำเนินการทุกเรื่อง อย่างรวดเร็วเสมอภาค มิให้สามารถเลือกดำเนินการเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือเก็บเรื่องบางเรื่อง ไว้จนคดีขาดอายุความ และ (๒) กำหนดบทลงโทษทางวินัย และอาญา ในกรณีที่องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญนั้น ๆ ไม่ดำเนินการตามกรอบเวลาที่กำหนดไว้ตามกฎหมาย (คณะกรรมการการกฎหมาย กระบวนการยุติธรรมและกิจการตำรวจ) (พลตำรวจโท วิบูลย์ บางท่าไม้)

๑๑.๖ กรณีที่ผู้ตรวจการแผ่นดินมีข้อเสนอแนะ (ตามมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๒) ให้หน่วยงานแก้ไข ปรับปรุงการปฏิบัติราชการตามกฎหมายข้อเสนอแนะดังกล่าว ควรที่จะได้รับการปฏิบัติโดยเร็ว หากหน่วยงานไม่สามารถปฏิบัติได้ตามข้อเสนอแนะของผู้ตรวจการแผ่นดิน ให้หน่วยงานนั้นแสดง เหตุผลพร้อมด้วยปัญหาอุปสรรคที่ไม่สามารถปฏิบัติได้ตามข้อเสนอแนะของผู้ตรวจการแผ่นดิน โดยให้รายงานให้ผู้ตรวจการแผ่นดินทราบภายในเวลาไม่เกิน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ แจ้งข้อเสนอแนะดังกล่าว (คณะกรรมการการกฎหมาย กระบวนการยุติธรรมและกิจการตำรวจ)

๑๑.๗ ควรมีบทบัญญัติที่ว่าด้วยองค์กรอิสระ โดยการตั้งองค์กรอิสระอาจจัดทำ เป็นพระราชบัญญัติ ทั้งนี้ เนื่องจากเมื่อมีการจัดทำเป็นพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญแล้ว หากรัฐธรรมนูญถูกยกเลิกไป พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวอาจถูกยกเลิกไปด้วย (คณะกรรมการการการบริหารราชการแผ่นดิน)

๑๑.๘ ให้คงไว้ซึ่งองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบ (คณะกรรมการการการบริหารราชการแผ่นดิน)

๑๑.๙ ให้ปรับปรุงกระบวนการสรรหาและอำนาจหน้าที่ของกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตประจำจังหวัดให้มีประสิทธิภาพและมีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น (คณะกรรมการการการบริหารราชการแผ่นดิน)

๑๑.๑๐ ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติติดตามการทำงานของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำจังหวัดอย่างใกล้ชิด (คณะกรรมการการการบริหารราชการแผ่นดิน)

๑๑.๑๑ ควรเพิ่มบทกำหนดโทษทางอาญาสำหรับความผิดของบุคคลผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง (คณะกรรมการการการบริหารราชการแผ่นดิน)

๑๑.๑๒ ควรนำวิธีพิจารณาคดีระบบไต่สวนมาใช้ในการพิจารณาคดีของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือนำระบบวิธีพิจารณาแบบลูกขุนมาใช้ในการพิจารณาคดีการเมือง (คณะกรรมการการการบริหารราชการแผ่นดิน)

๑๑.๑๓ เนื่องจากผลการดำเนินงานขององค์กรอิสระในด้านการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐที่ผ่านมา ขาดผลงานที่เป็นรูปธรรมหรือมีการลงโทษบุคคลที่ทำความผิดไม่เป็นที่ประจักษ์ จึงควรมีการจัดตั้งองค์กรหรือหน่วยงานที่ทำหน้าที่ตรวจสอบและลงโทษเอาผิดกับบุคคลผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองโดยเฉพาะและมีบทลงโทษขั้นเด็ดขาด เช่น ถูกตัดสิทธิ์ทางการเมืองตลอดไป เป็นต้น (คณะกรรมการการการบริหารราชการแผ่นดิน)

๑๑.๑๔ กำหนดให้คดีความทางการเมืองหรือการทุจริตหรือการกระทำที่สร้างความเสียหายแก่รัฐไม่มีกำหนดอายุความ (คณะกรรมการการการบริหารราชการแผ่นดิน)

๑๑.๑๕ ควรมีการจำกัดระยะเวลาในการทำงาน เพื่อให้สามารถตัดสินหรือลงโทษผู้กระทำความผิดได้ทันเวลา (คณะกรรมการการการบริหารราชการแผ่นดิน)

๑๑.๑๖ กำหนดให้มีระบบตรวจสอบและถ่วงดุลองค์กรอิสระด้วย (คณะกรรมการการการบริหารราชการแผ่นดิน)

๑๑.๑๗ การดำเนินโครงการต่าง ๆ ทุกโครงการจะต้องมีการกำหนดมาตรการป้องกันการทุจริตฉ้อราษฎร์บังหลวงอย่างเข้มงวด (คณะกรรมการการการบริหารราชการแผ่นดิน)

๑๑.๑๘ สร้างกลไกการตรวจสอบพรรคการเมือง รวมทั้งการหาเสียงเลือกตั้ง ในลักษณะประชานิยม (คณะกรรมการการการบริหารราชการแผ่นดิน)

๑๑.๑๙ ส่งเสริมและสนับสนุนให้หน่วยงานที่มีหน้าที่ให้ความเห็นหรือประเมินนโยบาย สามารถพิจารณาให้ความเห็นได้อย่างอิสระ เช่น บทบาทของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในการให้ความเห็นเกี่ยวกับโครงการต่าง ๆ ของรัฐบาล เป็นต้น (คณะกรรมการการการบริหารราชการแผ่นดิน)

๑๑.๒๐ ควรกำหนดให้มืองค์กรอิสระที่ทำหน้าที่ตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐในฐานะเป็นผู้ใช้อำนาจรัฐ (พลเอก มารุต ปิยะโชตะสิงห์) รวมทั้งให้คงไว้ซึ่งองค์กรตรวจสอบโดยให้อำนาจหน้าที่ในการวัดผลและประเมินประสิทธิภาพ

ของความคุ้มค่าของตัวเงินด้วยการพัฒนาและขยายผลการใช้ระบบงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงาน ให้ครอบคลุมทุกหน่วยงานของภาครัฐ ทำการปรับปรุงมาตรการ และกระบวนการให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดโครงการที่เป็นปัญหา เช่น โครงการบำบัดน้ำเสียที่คลองด่าน โครงการสร้างสนามฟุตบอลให้โรงเรียนต่าง ๆ เป็นต้น (คณะกรรมการการการบริหารราชการแผ่นดิน)

๑๑.๒๑ ปรับปรุงการจัดซื้อจัดจ้างและกระบวนการตรวจสอบการจัดซื้อจัดจ้าง ซึ่งรวมถึงต้องมีการปฏิรูประบบการตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ให้มีอำนาจตรวจสอบการทุจริตอย่างจริงจังและเท่าทันต่อแนวทางการทุจริตในปัจจุบัน เช่น การจัดหน่วยงานในการตรวจสอบราคาประมูลให้เป็นไปตามมาตรฐานราคาสากล (นายบุญชัย โชควัฒนา)

๑๑.๒๒ การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มีความสมบูรณ์เพียงพอในการดำเนินการเรื่องดังกล่าวแล้ว (นายบัญญัติ จันทร์เสนะ)

ภาค ๔ การปฏิรูปและการสร้างความปรองดอง

๑๒. การปฏิรูปโดยลดความเหลื่อมล้ำเพื่อสร้างความปรองดอง (รองศาสตราจารย์วุฒิชัย กปิลาภญจน์)

การปฏิรูปโดยลดความเหลื่อมล้ำเพื่อสร้างความปรองดองต้องพิจารณาถึงหลักการ และเป้าหมายในการดำเนินการ ดังนี้

๑๒.๑ การลดความเหลื่อมล้ำ คือ การปฏิรูปตนเองและระบบที่เกี่ยวข้องให้เกิดความเหมาะสมมากขึ้นในสังคม โดยความเหลื่อมล้ำที่สำคัญมี สองระดับ กล่าวคือ

- ระดับปัจเจก (จุลภาค) เกิดจากความแตกต่างของบุคคลในโอกาส ความรู้ และรายได้

- ระดับสังคม (มหภาค) เกิดจากกฎเกณฑ์ทางเศรษฐกิจ ความโลภจากทุนนิยม และการบังคับใช้นโยบายและกฎหมายที่ไม่มีคุณธรรมกำกับ

๑) ความเหลื่อมล้ำในระดับจุลภาคหรือบุคคล มีทางออกที่ต้องปฏิรูป คือ การปฏิรูประบบการเรียนรู้ เพื่อสร้างความคิดและบทเรียนรู้เกี่ยวกับชีวิตแก่ประชาชน ให้เข้าใจในเรื่องศักยภาพและอัตภาพของตนเองที่ควรจะเป็น เข้าใจในสภาพแวดล้อมและกฎเกณฑ์จริงของสังคม เข้าใจกฎเกณฑ์และแนวทางการเมืองแบบประชาธิปไตยโดยพื้นฐาน ไปจนถึงการเข้าใจในทักษะอาชีพ ระดับรายได้ การจัดการหนี้สิน ทรัพย์สิน และวิถีชีวิตที่เหมาะสมกับสังคม

และสภาพตลาด ซึ่งมีความหมายมากกว่าการเรียนการสอนแบบมีประกาศนียบัตรหรือปริญญา ซึ่งไม่มีสัมฤทธิ์ผลในความจริงมากนัก

๒) ขณะเดียวกันในระดับมหภาคหรือในสังคมส่วนรวม ก็ต้องมีนโยบาย ด้านเศรษฐกิจมหภาคคอยกำกับระดับความแตกต่างไม่ให้มีมากจนเกินไป เช่น ด้านการคลัง (ระบบภาษีก้าวหน้า ที่ดิน มรดก และรายได้สำหรับคนรวย รวมถึงการมีกองทุน การอุดหนุนช่วยเหลือ หรือของแจกจ่ายสำหรับคนที่แท้จริง) และด้านการเงิน (ระบบดอกเบี้ย และเงินกู้ยืมที่แตกต่าง ตามกลุ่มเป้าหมายที่แตกต่างกัน) ที่เอื้ออำนวยในการลดช่องว่างอย่างมีเหตุผล

๓) รัฐสามารถใช้หลักการทางเศรษฐศาสตร์ว่าด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate Social Responsibility: CSR) เพื่อบังคับให้ระบบทุนนิยมและการผลิตสินค้าหลายชนิดต้องรับผิดชอบต่อผลกระทบภายนอกเชิงลบที่สร้างขึ้นจากการผลิตและการค้า (อาทิ การสร้างมลพิษขยะ สุขภาพทรุดโทรม สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม อุบัติเหตุ และค่านิยมที่ผิด ๆ แก่เยาวชน) เพื่อรวบรวมนำมูลค่าดังกล่าวมาชดเชยและเยียวยาคุณค่าที่สูญเสียไปของประชาชนและสังคม โดยไม่มีการแฝงเร้นเจตนาอื่น ๆ ใน CSR เหมือนในปัจจุบัน

๑๒.๒ การสร้างความปรองดอง คือ การสร้างความยอมรับในกฎธรรมชาติดำเนินการ ดำรงอยู่ร่วมกันโดยประนีประนอมต่อกัน

๑) การปรองดองจะเริ่มจากหลักคิดต่าง ๆ ที่ว่าด้วยการดำรงอยู่ร่วมกัน มีการแบ่งปันประนีประนอม มีความคิดรักตนเองและเพื่อนบ้าน ยอมรับชีวิตตามอัตภาพที่พอเพียงของแต่ละคน และจะพัฒนาให้ดีขึ้นต่อ ๆ ไปอย่างถูกครรลองคลองธรรม เข้าใจรอบและกฎเกณฑ์ของสังคมส่วนรวมที่บุคคลจะอยู่คนเดียวไม่ได้ แต่จะต้องอยู่ร่วมกันโดยไม่เอาเปรียบกันมากเกินไป ไม่โลภมากเกินไป ต้องรู้จักได้รับมาและเสียสละออกไป ไม่ใช่ต้องได้ทั้งหมดตลอดเวลา

ความปรองดองเป็นผลมาจากการยอมรับอัตภาพของตนเองที่จะต้องอยู่แบบสมดุลกับผู้อื่นและจะพัฒนาต่อไปตามศักยภาพที่ควรจะเป็นในระยะยาว

๒) บทบาทของสถาบันการเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อเข้าใจตนเองและเข้าใจศักยภาพที่แท้จริง เช่น ศูนย์การเรียนรู้ท้องถิ่น ศูนย์การศึกษาชุมชน โรงเรียนชาวนา ระบบสหกรณ์ ระบบกลุ่มและสถาบันทางศาสนาทุกศาสนา ต้องเข้ามาทำหน้าที่แบบชัดเจนให้มากขึ้น ในการเข้าถึงระบบความคิดที่ถูกต้องของคน

โดยเฉพาะศาสนาพุทธ ซึ่งเป็นศาสนาหลักในประเทศไทย จะต้องปรับเปลี่ยนระบบการสั่งสอนให้เป็นภาษาและเนื้อหาที่เข้าใจและใช้ได้จริงแก่ประชาชน องค์กรทางศาสนา เป็นสถาบันการเรียนรู้ที่น่าจะทำหน้าที่ได้ดีกว่านี้อีกมาก จากศักยภาพเชิงปริมาณที่มีอยู่

ทั่วประเทศ ปัจจุบันนับได้ว่า มีการใช้ประโยชน์ต่ำกว่าที่ควรจะเป็น รวมทั้งมีความผิดแผกไปจากหลักการของแต่ละศาสตร์เป็นอย่างมาก

๓) การบังคับใช้กฎหมายต้องดำเนินไปควบคู่กับความเป็นธรรม ต้องมีคุณธรรมกำกับกับการบังคับใช้ โดยถือว่า ตัวกฎหมายออกแบบสำหรับคนส่วนใหญ่ในกรณีทั่ว ๆ ไป แต่อาจจะไม่เหมาะสมอย่างยิ่งกับบางคนบางกรณี ต้องมีการพิจารณาทบทวนและไม่ถือว่า เป็นการเลือกปฏิบัติในความหมายทั่วไป เพราะต้องเข้าใจแนวคิดของการเลือกปฏิบัติให้ถูกต้อง กล่าวคือ เป็นกรณีที่มีเหตุผลต้องบังคับใช้กฎหมาย แต่กลับละเลยเสีย

กฎหมายต้องมีไว้เพื่อแก้หรือลดปัญหา ไม่ใช่สร้างหรือขยายปัญหา เพราะนั่นแสดงถึงการไม่เข้าถึงเจตนารมณ์ของกฎหมาย

๔) การให้สิทธิในการแสดงความคิดเห็นและการยอมรับในความแตกต่างทางความคิดในสังคมเป็นเรื่องสำคัญ โดยมีกรอบกติกาที่ยอมรับได้แบบไม่คับแคบหรือไม่รัดกุมจนไม่มีประสิทธิภาพ เป็นสิ่งที่จำเป็นในขั้นตอนสร้างความปรองดองเพื่อแสวงหาทางออกร่วมกัน เช่นเดียวกับการอดทนอดกลั้นสำหรับทุกฝ่ายโดยเฉพาะผู้นำเป็นสิ่งที่ต้องมีให้มากในช่วงการปฏิรูประบบสังคม

๑๒.๓ การเกิดความสมานฉันท์ คือ การพยายามผสมผสานพลังจากความแตกต่างที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์ในทางที่ดีแก่ส่วนรวม

๑) การสร้างความสมานฉันท์จะสามารถเกิดขึ้นได้ดี หากมีปัจจัยเข้ามาเสริมเป็นโอกาสในการสังเคราะห์พลัง เช่น การมีโครงการพัฒนาต่าง ๆ ที่มี “หลัก ๔ ร่วม” กล่าวคือ มีการร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมทำ และร่วมประเมินผลรับผิดชอบ โดยผู้มีส่วนร่วมอย่างแท้จริง โดยโครงการดังกล่าวจะเน้นการบรรลุเป้าหมายร่วมกันเป็นสำคัญ แต่จะยอมรับความแตกต่างที่ยังมีอยู่ของปัจเจกสมาชิกให้มีได้

๒) การสร้างโครงการเพื่อพัฒนาชีวิตของทุกคน หรือที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความรู้สึที่ดีทางจิตใจ จะเป็นกลไกสำคัญที่จะนำมาซึ่งความสมานฉันท์ได้ดีในสังคม เพราะเป็นเรื่องใกล้ตัวของทุกคนต้องเกี่ยวข้อง อาทิ โครงการตามพระราชดำริ โครงการทางด้านศาสนา โครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมในชุมชน โครงการเกี่ยวข้องกับสุขภาพของเยาวชนหรือผู้อาวุโส โครงการส่งเสริมออกกำลังกายและกีฬา โครงการต่อต้านยาเสพติดและอาชญากรรม และอื่น ๆ เพราะล้วนแต่ส่งผลดีต่อสมาชิกทุกคนในสังคม แม้ว่าจะมีความแตกต่างทางความคิดในบางประการ โดยเฉพาะความคิดทางการเมืองก็ยังสามารถเข้าร่วมในโครงการลักษณะดังกล่าวได้

๓) ความสมานฉันท์ ไม่จำเป็นต้องเป็นสถานการณ์ที่ทำให้ทุกคนต้องคิดและทำเหมือนกัน แต่ควรเปิดโอกาสให้ทุกคนได้พัฒนาตนเองเต็มที่ตามศักยภาพ มีการคิดแบบเสรี เข้าใจและยอมรับกรอบกติกาของสังคม รู้จักความเป็นธรรมของคนหมู่มาก และนำส่วนของตนที่สามารถเชื่อมโยงเข้ากันได้กับผู้อื่น มาประสานพลังเป็นประโยชน์ด้านให้เกิดแก่ส่วนรวมได้

ประเทศไทยมีสถาบันทางความคิด ศาสนา การศึกษา และที่เกี่ยวข้องกับสังคมเป็นจำนวนมาก หากแต่ประสิทธิผลของการดำเนินงานในสถาบันเหล่านี้สะท้อนได้จากรูปธรรมของคุณภาพทางความคิดของเยาวชนและประชาชน ซึ่งพบว่า ยังมีความอ่อนแอ ไม่มีหลักความคิดที่ยึดเหตุผลและความจริง ตลอดจนไม่มีการประยุกต์ใช้วัฒนธรรมไทยที่ดีงาม และไม่มีการตัดสินใจในฐานะปัจเจกชนของระบบประชาธิปไตย จึงถือว่ามิติในการปฏิรูปประเทศอย่างหนึ่ง ที่ควรพิจารณา คือ การปฏิรูปสถาบันทางความคิดเหล่านี้ ให้มีเอกภาพและทิศทาง และการประเมินผลที่ชัดเจน ซึ่งระบบการประเมินผลในปัจจุบันยังไม่สะท้อนในมิตินี้มากนัก

แนวทางการปฏิรูปสังคมดังกล่าวข้างต้นเป็นไปตามแนวทางในพระราชดำริที่ว่า ให้ดำเนินการใด ๆ อย่างเป็นขั้นตอน เริ่มจากระดับเล็กไปหาใหญ่ และให้ทำสิ่งจำเป็นเฉพาะหน้าก่อนสิ่งอื่น คือ การแก้ไขปัญหาปากท้องและรายได้หนี้สินเสียก่อน (ลดความเหลื่อมล้ำ) จากนั้นจึงทำการพัฒนาอาชีพและดำรงอยู่ร่วมกันในสังคม (สร้างความปรองดอง) ตลอดจนสร้างความสามัคคีเป็นปึกแผ่นรวมพลังระหว่างกันในมิติที่เป็นไปได้ทางสังคม (เกิดความสมานฉันท์) ตามลำดับ

๑๓. การปฏิรูปเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรม

๑๓.๑ การปฏิรูปเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมควรมีแนวทางการปลูกฝังแนวคิดให้แก่ประชาชน เพื่อให้รักษาความมีเมตตาร่วมกัน มีความคิดสร้างสรรค์ คุณความดี ตามแนวจารีตประเพณี (พลเอก ฆราวาส ป๋อโชติสังข์)

๑๓.๒ การดำเนินการของรัฐเพื่อนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำของสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการลดความเหลื่อมล้ำระหว่างอาชีพเกษตรกรและอาชีพอื่น รัฐต้องกำหนดมาตรการหรือแนวทางดำเนินการโดยให้ความสำคัญในการสร้างความเข้าใจและตระหนักถึงความทัดเทียมกันทางสถานะของบุคคล อาชีพ ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ส่งเสริมให้เกษตรกรมีรายได้ที่เหมาะสมและเพียงพอเพื่อยกฐานะของเกษตรกรให้มีความเป็นอยู่ที่ใกล้เคียงหรือทัดเทียมกับอาชีพอื่น โดยการกำหนดกลไกทางกฎหมายเพื่อให้มีการขับเคลื่อน (Dynamic Law) โดยการตั้งกองทุนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพและการสร้างสวัสดิการของเกษตรกร สู่เป้าหมายของการปฏิรูปเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม ตลอดจนรัฐต้องสร้างองค์ความรู้ในการประกอบอาชีพ กำหนดแนวทางการส่งเสริมการ

ปลูกฝังแนวคิดและค่านิยมของบุตรหลานเกษตรกรให้มีความตระหนักรู้ในอาชีพและสืบทอดอาชีพ เกษตรกรต่อจากบรรพบุรุษ ตลอดจนสร้างความภาคภูมิใจให้เกษตรกรโดยการยกย่องเชิดชูเกียรติ ในฐานะผู้มีคุณต่อแผ่นดิน (คณะกรรมการธิการการเกษตรและสหกรณ์)

๑๓.๓ การกำหนดคุ้มครองด้านสังคมอย่างชัดเจนจะเป็นการปฏิรูปความเหลื่อมล้ำ ในสังคมไทยทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคมซึ่งความไม่เท่าเทียมนี้ (Inequality) ถือว่าเป็นหนึ่งในสาเหตุหลักของความขัดแย้งในสังคมไทยจากงานเขียนที่มีชื่อว่า The Spirit Level : Why Equality is Better for Everyone by Richard Wilkinson and Kate Pickett ซึ่งมีข้อเสนอทางทฤษฎีว่า ประเทศที่พัฒนาแล้วและความเหลื่อมล้ำต่ำมีปัญหาด้านสังคมและความขัดแย้งน้อยกว่าประเทศที่มีความเหลื่อมล้ำทางสังคมและเศรษฐกิจสูงกว่า (นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ)

๑๓.๔ การปฏิรูปและสร้างความปรองดอง ปรับระบบการถือครองที่ดิน การใช้ประโยชน์ที่ดินให้เป็นไปตามระบบผังเมืองและระบบภาษีอากรให้มีความสอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจ ให้ประชาชนเข้าถึงการศึกษา และการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารอย่างทั่วถึง

๑๓.๕ การปฏิรูปด้านสาธารณสุขรัฐพึงวางยุทธศาสตร์ในการเผชิญปัญหาสังคม ผู้สูงอายุ ตลอดจนแก้ไขปัญหาการตั้งครม.ในวาระ/การตั้งครม.ที่ไม่พร้อมให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน ด้านสาธารณสุขที่กำหนดการบริหาร ๓ กองทุนร่วมกันภายใต้ National Clearing House นอกจากนี้ รัฐพึงส่งเสริม ประชาสัมพันธ์และสร้างแรงจูงใจแก่ผู้ที่อุทิศอวัยวะ หรือส่วนหนึ่งส่วนใด ของร่างกายเพื่อผู้อื่น รวมทั้งรัฐพึงออกกฎหมายให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการแพทย์ (คณะกรรมการธิการการสาธารณสุข)

๑๓.๖ การลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาต้องกำหนดแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑) ต้องมีเป้าหมายและกำหนดแนวทางหรือมาตรการในการดำเนินการว่าจะทำอย่างไรที่จะสามารถลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาได้

๒) ปัญหาเรื่องครู ต้องมีแนวทางในการหาคนเก่งเข้ามาเรียนวิชาชีพครู พัฒนาศาสนาการผลิตและพัฒนาครู กระบวนการผลิตและการพัฒนาครู รวมถึงผู้บริหารทางการศึกษา การเข้าสู่ตำแหน่งของครูและผู้บริหารทางการศึกษา แนวทางการพิจารณาผู้บริหารทุกระดับจะต้องมาจากผู้ประกอบวิชาชีพครู การควบคุมคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาวิชาชีพครู สวัสดิการครู รวมถึงการพัฒนากระบวนการข้อมูลครูสำหรับการผลิตครูที่สอดคล้องตามความต้องการของสถานศึกษา เน้นการผลิตครูในเชิงคุณภาพมากกว่าเชิงปริมาณ สนับสนุนและพัฒนาวิชาชีพครูให้เป็นวิชาชีพชั้นสูง

๓) สื่อการเรียนการสอนในรูปแบบต่าง ๆ และระบบเทคโนโลยีทางการศึกษา ที่ยังไม่มีควมทั่วถึงและยังไม่ครอบคลุมในทุกพื้นที่เป้าหมาย รวมถึงสื่อการเรียนการสอนผ่าน

ดาวเทียมที่ต้องมีการปรับปรุงสื่อการเรียนรู้จากต้นทางไปสู่ปลายทางให้มีความทันสมัยที่จะสามารถสร้างความเท่าเทียมและความทั่วถึงในการเรียนรู้ได้ครอบคลุมมากขึ้น

๔) การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดการศึกษา โดยปัจจุบันระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมีการพัฒนาก้าวหน้าเป็นอย่างมาก การบัญญัติให้ใช้เฉพาะคลื่นความถี่เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมการศึกษาเพียงอย่างเดียวนั้นจึงยังไม่เพียงพอต่อการสนับสนุนและส่งเสริมการศึกษา และเป็นการล่าช้าหลังกับเทคโนโลยีที่มีความก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ดังนั้น จึงควรมีการบัญญัติให้นำเทคโนโลยีอื่นที่ดีกว่ามาใช้ในการสนับสนุนและส่งเสริมการจัดการศึกษาด้วย เช่น ระบบเครือข่ายไฟเบอร์ออปติก (ระบบอินเทอร์เน็ตใยแก้วนำแสง) เป็นต้น

๕) การจัดการศึกษาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้จะมีลักษณะพิเศษและแตกต่างจากพื้นที่อื่นในทุกกรณี ควรต้องมีแนวทางต่าง ๆ ที่เป็นการเปิดโอกาสและสนับสนุนการจัดการศึกษาให้เยาวชนในพื้นที่ได้รับรู้และเรียนรู้ศาสตร์ต่าง ๆ รวมทั้งภาษาไทย หรือภาษาที่สามในการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างความสามารถในการติดต่อสื่อสาร ความเท่าเทียม ซึ่งจะสามารถลดความเหลื่อมล้ำได้ในทางหนึ่ง

๖) การสร้างความร่วมมือและภาคีเครือข่ายกับภาคส่วนต่าง ๆ ในการจัดการศึกษาให้ครอบคลุมทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชน สังคม หน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาได้อย่างทั่วถึง และมีคุณภาพ

๑๔. การปฏิรูปด้านการแก้ปัญหาการทุจริต

การปฏิรูปด้านการแก้ปัญหาการทุจริตควรมีการกำหนดแนวทางเพื่อให้เกิดการปฏิรูปดังนี้

๑๔.๑ แก้ไขหรือปรับปรุงกฎหมาย โดยเพิ่มฐานความผิดต่อคดีทุจริตคอร์รัปชันของนักการเมืองและข้าราชการ ไม่มีอายุความ ทั้งในระหว่างถูกดำเนินคดีและศาลพิพากษาว่ามีความผิดแล้ว ถ้าผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนีไปในระหว่างถูกดำเนินคดีหรือระหว่างการพิจารณาของศาล มิให้นำระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนีรวมเป็นส่วนหนึ่งของอายุความ และเมื่อได้คำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำเลย ถ้าจำเลยหลบหนีไปในระหว่างต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษ

นอกจากนี้ การแก้ไขปัญหาทุจริตคอร์รัปชันของนักการเมืองและข้าราชการเนื่องจากปัญหาทุจริตคอร์รัปชันในเมืองไทยเป็นปัญหาที่ฝังรากลึกในสังคมไทยจนแทบจะเป็นที่ยอมรับของคนไทยไปแล้ว ซึ่งปัญหาดังกล่าวนี้ถือว่าเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศให้เจริญรุ่งเรือง หากไม่มีการแก้ไขปัญหานี้อย่างจริงจังในทุกระดับก็จะนำพาประเทศไปสู่ความหายนะได้

ประเทศที่พัฒนาได้เจริญรุดหน้าได้อย่างรวดเร็ว นั้นจะเอาจริงกับการปราบการทุจริตเป็นอย่างมาก และหากมีผู้กระทำการทุจริตแล้วถูกจับได้ก็จะต้องถูกลงโทษอย่างรุนแรง เช่น ตีคุก ยึดทรัพย์สิน หรือแม้แต่ประหารชีวิต ไม่ยกเว้นแม้แต่ผู้ที่ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีก็ตาม นอกจากนี้ปัญหาการทุจริตในบ้านเมืองไทยปัจจุบันนั้น การทุจริตที่น่ากลัวมากที่สุดก็ได้แก่การทุจริตของผู้ที่เป็นตัวแทนของประชาชนซึ่ง คือ การทุจริตของนักการเมือง เนื่องจากนักการเมืองเมื่อได้อำนาจเข้ามาแล้วหากใช้อำนาจในการออกกฎหมาย หรือแก้กฎหมายเพื่อเอื้อประโยชน์ต่อกลุ่มพวกพ้องตัวเอง ให้สามารถทุจริตได้ง่ายดายขึ้น และไม่ต้องรับโทษจากการกระทำด้วย ก็จะเกิดผลเสียต่อคนไทยทั้งชาติ เช่น การออกกฎหมายหรือแก้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์แห่งชาติโดยไม่คำนึงถึงผลได้ผลเสียของชาติแต่มุ่งให้ตัวเองและพวกพ้องได้รับประโยชน์เป็นหลัก ส่วนข้าราชการก็เช่นเดียวกัน โดยเฉพาะข้าราชการระดับสูงที่ร่วมมือกับนักการเมืองร่วมกันทุจริตเชิงนโยบาย หรือทุจริตในรูปแบบต่าง ๆ อันก่อให้เกิดความสูญเสียอย่างใหญ่หลวงต่อประเทศชาติ

สำหรับแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าวควรมีการแบ่งประเภทกฎหมายในรัฐธรรมนูญเป็น ๒ ประเภท ดังนี้

ประเภทที่ ๑ ได้แก่ กฎหมายที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติ เช่น กฎหมายเกี่ยวกับสถาบันหลักของชาติ กฎหมายเกี่ยวกับทรัพยากรและผลประโยชน์ของชาติ และกฎหมายเกี่ยวกับการลงโทษผู้ทุจริตคอร์รัปชัน เป็นต้น ซึ่งกฎหมายประเภทนี้หากจะมีการแก้ไขแล้วควรมีกระบวนการแก้ไขกฎหมายที่รอบคอบรัดกุมมากกว่าปกติ ซึ่งจะมอบให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเพียงแค่ว่า ๒ ฝ่ายเหมือนเดิมคงไม่ได้ เพราะปัญหาความวุ่นวายที่เกิดขึ้นในบ้านเมืองห้วงที่ผ่านมา ส่วนหนึ่งก็มาจากสาเหตุในการที่นักการเมืองที่กุมอำนาจเบ็ดเสร็จทั้ง ๒ สภา พยายามแก้ไขกฎหมายเพื่อเอื้อต่อผลประโยชน์ของกลุ่มตนเองโดยไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ของชาติ สำหรับการแก้ไขกฎหมายที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติควรจะต้องผ่านความเห็นชอบของรัฐสภาและองค์กรใด ๆ เพื่อร่วมตรวจสอบถ่วงดุลในการแก้กฎหมายก่อน รวมทั้งควรจะต้องมีการทำประชามติด้วย นอกจากนั้นควรกำหนดบทลงโทษของผู้กระทำความผิดตามกฎหมายประเภทนี้ให้รุนแรง รวดเร็ว และจริงจัง นอกจากนี้ควรมีการตั้งองค์กรเพื่อตรวจสอบถ่วงดุลในการผ่านร่างกฎหมาย ประเภทที่ ๑ เพิ่มขึ้น

ประเภทที่ ๒ ได้แก่ กฎหมายที่ไม่กระทบต่อความมั่นคง เช่น กฎหมายเกี่ยวกับการบริหารบ้านเมืองทั่ว ๆ ไป เป็นต้น โดยกฎหมายประเภทนี้ให้เป็นหน้าที่ของอำนาจหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา (พลโท สุวโรจน์ ทิพย์มงคล)

๑๔.๒ ปัจจุบันปัญหาการทุจริตและประพฤติโดยมิชอบในวงราชการในประเทศไทย เป็นปัญหาที่สำคัญของสังคมและนับวันจะยังคงทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นปัญหา

ที่ทำให้ลายระบบการบริหารราชการของรัฐบาล รวมถึงเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ดังนั้น จึงทำให้จำนวนคดีที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตและประพฤติโดยมิชอบในวงราชการในแต่ละปีมีแนวโน้มที่จะมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อกระบวนการพิจารณาคดีของศาล ทำให้การพิจารณาคดีล่าช้าและยากที่จะนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ กระบวนการไต่สวนและพิจารณาคดีทุจริตประพฤติมิชอบ โดยมีองค์กรหลัก คือ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) และคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ป.ป.ท.) เป็นองค์กรหลักในการพิจารณาคดีทุจริตประพฤติมิชอบเจ้าหน้าที่ของรัฐ ทั้งนี้ ข้อพิจารณาและข้อเสนอในการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายเพื่อให้เกิดการปฏิรูปในด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต คือ

๑) กำหนดให้ ป.ป.ท. สังกัด ป.ป.ช. เป็นองค์กรอิสระไม่ขึ้นกับกระทรวงยุติธรรม เพื่อป้องกันมิให้นักการเมืองคุ้มครองข้าราชการที่เป็นพรรคพวกของตน โดยกำหนดให้คดีการทุจริตคอร์รัปชันที่มีมูลค่าสูงอยู่ในอำนาจของ ป.ป.ช. และคดีที่มีมูลค่าต่ำให้อยู่ในอำนาจของ ป.ป.ท. ไม่ว่าจะเป็นนักการเมืองหรือข้าราชการประจำ

๒) ให้มีแผนกอัยการสังกัด ป.ป.ช. โดยตรงเพื่อให้มีอำนาจการฟ้องร้องคดีเองได้ เป็นไปโดยรวดเร็ว และไม่มีปัญหาขัดแย้งกับสำนักงานอัยการ ปัจจุบันคดีที่อัยการสั่งไม่ฟ้อง ป.ป.ช. ก็สั่งฟ้องเอง ดังนั้น จึงควรให้ ป.ป.ช. มีอำนาจสั่งฟ้องเองตั้งแต่ต้นเพื่อประสิทธิภาพ

๓) คดีเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตประพฤติมิชอบ ถือว่าประชาชนเป็นผู้เสียหายสามารถฟ้องร้องคดีได้ด้วย

๔) กำหนดกระบวนการยุติธรรมในคดีทุจริตและประพฤติมิชอบโดยเฉพาะให้มีศาลชำนาญการพิเศษเพิ่มขึ้นในศาลยุติธรรมไม่ต้องผ่านกระบวนการศาลปกติ คำสั่งหรือคำพิพากษาของศาลเป็นที่สุด (ศาลเดียวจบ) กระบวนการพิจารณาคดีกำหนดภาระการพิสูจน์ในการได้มาซึ่งทรัพย์สินโดยมิชอบเป็นภาระของจำเลย แตกต่างจากในการพิจารณาคดีอาญาทั่วไปเปรียบเทียบได้กับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มีอำนาจในการยึด ทรัพย์สินได้ทันทีเมื่อมีการกล่าวโทษ โดยให้เป็นหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหาในการพิสูจน์ถึงทรัพย์สินดังกล่าวเช่นเดียวกับศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง มีอำนาจพิจารณาพิพากษาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการพิจารณาคดีในระบบไต่สวน และคำสั่งหรือคำพิพากษาของศาลเป็นที่สุด

๕) กำหนดให้คดีทุจริตประพฤติมิชอบ ไม่มีกำหนดหมุดอายุความ เพื่อไม่ให้ผู้กระทำความผิดหลีกเลี่ยงความผิดได้ (สอดคล้องกับกระแสสังคมที่เสนอให้แก้กฎหมาย ในเรื่องอายุความ (พลเอก ดนัย มีชูเวช)

๑๔.๓ ใช้ระดับความรุนแรง หรือมูลค่าความเสียหายของคดีเป็นเกณฑ์ในการชี้วัดว่า คดีใดจะเข้าข่ายความผิดฐานทุจริตคอร์รัปชันหรือไม่ และให้กำหนดกรอบระยะเวลาการดำเนินคดี แต่สามารถขยายได้หากมีเหตุอันควร

๑๔.๔ กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งในฝ่ายบริหาร ฝ่ายตุลาการ ฝ่ายนิติบัญญัติ ข้าราชการระดับสูง ตั้งแต่ระดับอธิบดีหรือเทียบเท่า ต้องยื่นและเปิดเผยบัญชีทรัพย์สิน ต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

๑๔.๕ บุคคลที่ศาลตัดสินถึงที่สุดในคดีทุจริตคอร์รัปชัน เป็นผู้ขาดคุณสมบัติในการสมัครรับเลือกตั้งในทุกระดับ

๑๔.๖ มีการจัดตั้งศาลพิจารณาคดีทุจริตคอร์รัปชันเป็นการเฉพาะ และมีการกำหนด ระยะเวลาเป็นกรอบที่เร่งรัดในการสอบสวน สั่งฟ้อง และพิจารณาคดีจนถึงที่สุด

๑๔.๗ ปรับปรุงบทลงโทษการทุจริตไม่ให้มีอายุความและปรับบทลงโทษให้มีสภาพ บังคับทั้งทางแพ่งและทางอาญาทุกรณี (นายบุญชัย โชควัฒนา)

๑๔.๘ ให้มีกองทุนสนับสนุนพลังพลเมือง ซึ่งจะเป็นกลไกการตรวจสอบที่สำคัญมาก

๑๔.๙ กำหนดให้มีการจัดตั้งศูนย์รับเรื่องร้องเรียน

๑๔.๑๐ คดีทุจริตคอร์รัปชัน ให้ ป.ป.ช. มีอำนาจสั่งฟ้องต่อศาลเองได้ ในกรณี ที่อัยการสั่งไม่ฟ้องภายใน ๓๐ วัน

๑๔.๑๑ ให้มีกระบวนการปราบปรามการทุจริตอย่างเข้มข้น ผ่านองค์กรอิสระ จำนวน ๒๑ คน โดยแบ่งเป็นสามคณะ คณะละ ๗ คน เพื่อชี้ขาดคดีให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (นายประมุท สุตะบุตร)

๑๕. การปฏิรูประบบพรรคการเมือง

เนื่องจากที่ผ่านมาพรรคการเมืองไม่ได้เป็นตัวแทนของประชาชนทุกภาคส่วน ที่มีอุดมการณ์ร่วมกันอย่างแท้จริง เป็นเพียงตัวแทนเฉพาะกลุ่มหรือเฉพาะพื้นที่เท่านั้น และปรากฏ ว่ามีอิทธิพลภายนอกแทรกแซง เช่น กลุ่มทุน กลุ่มผลประโยชน์บางกลุ่ม ส่งผลพรรคการเมือง คัดเลือกบุคคลลงสมัครรับเลือกตั้งหรือดำรงตำแหน่งทางการเมืองยังไม่เหมาะสม เนื่องจากไม่ได้ พิจารณาจากคุณสมบัติที่จะเข้ามาทำหน้าที่เป็นผู้นำที่กำหนดนโยบายสาธารณะ (Policy makers) ทั้งในด้านนิติบัญญัติหรืออาจจะไปดำรงตำแหน่งทางการเมืองต่าง ๆ แต่เป็นการพิจารณาจาก คุณสมบัติว่ามีโอกาสที่จะชนะการเลือกตั้งหรือไม่เพียงอย่างเดียว ที่ผ่านมามีพบว่าพรรคการเมือง แข่งขันกันดำเนินนโยบายประชานิยมที่มุ่งตอบสนองความต้องการของประชาชนเฉพาะบางกลุ่ม เช่น กลุ่มชาวนา หรือกลุ่มเกษตรกร ก่อให้เกิดปัญหาในกระบวนการปฏิบัติตามนโยบายและสร้าง

ความเสียหายต้องประมาณแผ่นดินเป็นจำนวนมาก โดยพรรคการเมืองเป็นต้นเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดการแบ่งฝักแบ่งฝ่ายในสังคม เกิดความขัดแย้งทางความคิดของประชาชนเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งที่ผ่านมากฎหมายมีบทกำหนดโทษสำหรับกรรมการบริหารพรรคที่กระทำความผิดค่อนข้างรุนแรง ส่งผลกระทบให้การบริหารพรรคการเมืองอ่อนแอลง เนื่องจากจะมีตัวแทนหรือกลุ่มคนมาเป็นกรรมการบริหารพรรคแทน (นอร์มินี) ส่วนผู้ที่มีบทบาทในการบริหารพรรคที่แท้จริงจะไม่ใช้กรรมการบริหารพรรค

สำหรับแนวทางการปฏิรูปตามมาตรา ๒๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ เพื่อให้การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความเหมาะสมกับสภาพสังคมไทย มีระบบการเลือกตั้งที่สุจริตและเป็นธรรม มีกลไกป้องกันและจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบที่มีประสิทธิภาพ ขจัดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจและสังคมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ทำให้กลไกของรัฐสามารถให้บริการประชาชนได้อย่างทั่วถึง สะดวก รวดเร็ว และมีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดและเป็นธรรม ต้องดำเนินการในลักษณะดังต่อไปนี้

๑) กระบวนการเลือกตั้งต้องมีแนวปฏิบัติที่เป็นสากลและมีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับในนานาชาติ

๒) ระบบการเลือกตั้งต้องอยู่บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมอย่างรับผิดชอบ มีความเสมอภาคเท่าเทียม มีอิสระ เป็นการทั่วไป บริสุทธิ์ ยุติธรรม และมีประสิทธิภาพ

๓) ต้องเป็นระบบการเลือกตั้งที่ทำให้ได้มาซึ่งผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่มีคุณภาพ มีคุณธรรม และความชอบธรรม ส่งเสริมการพัฒนาประชาธิปไตยของไทย

๔) ต้องเป็นระบบการเลือกตั้งที่นำไปสู่การลดความขัดแย้งในสังคม และสร้างความเป็นเอกภาพและบูรณาการแห่งชาติ

๕) ต้องเป็นระบบการเลือกตั้งที่ช่วยขจัดช่องทางทุจริต ป้องกันพฤติกรรมอันชั่วร้าย และน่ารังเกียจของนักการเมือง เชิดชูคนดี สร้างระบบจิตอาสา และการทุ่มเทเสียสละเพื่อส่วนรวม

๖) ระบบการเลือกตั้งต้องเป็นระบบที่ไม่ซับซ้อน แต่สามารถป้องกันการแทรกแซงจากอำนาจและอิทธิพลจากระบบทุน ขจัดการหาเสียงที่ทุจริตคดโกงและการเอาเปรียบได้

๗) ประชาชนผู้เลือกตั้งมีอำนาจในการตรวจสอบ ควบคุม และประเมินนักการเมืองตามกลไกและกระบวนการในการเอาผิดและลงโทษนักการเมืองตามที่กฎหมายกำหนด

สำหรับข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับพรรคการเมือง การจัดตั้งพรรคการเมือง การคัดเลือกผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง การสนับสนุนเงินทุน และการเสนอนโยบายของพรรคการเมือง มีดังต่อไปนี้

๑) การจัดตั้งพรรคการเมือง

(๑) การจัดตั้งพรรคการเมืองต้องริเริ่มจากกลุ่มคนจำนวนหนึ่งซึ่งมีอุดมการณ์ชัดเจนร่วมกัน และต้องมีประชาชนสนับสนุนในจำนวนที่เหมาะสม

(๒) พรรคการเมืองต้องมีสาขาพรรคครบทุกภาคทั้ง ๔ ภาค และเป็นสาขาพรรคที่มีการทำกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง

(๓) พรรคการเมืองควรมีความรับผิดชอบในฐานะที่เป็นนิติบุคคล

(๔) พรรคการเมืองควรมีหน้าที่ให้การศึกษาทางการเมืองและการสื่อสารทางการเมือง (Political Socialization and Political Communication) กับทั้งสมาชิกพรรคของตน และกับประชาชนทั่วไป

๒) การคัดเลือกผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง

(๑) เพิ่มบทบาทของสมาชิกพรรคและลดการรวมศูนย์อำนาจจากผู้บริหารพรรค ในกระบวนการคัดเลือกผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง

(๒) มีระบบกลั่นกรองในการคัดเลือกผู้สมัคร (Primary vote) โดยกำหนดแนวทางการคัดเลือกผู้แทนที่ดี ในการกลั่นกรองเพื่อคัดเลือกบุคคลที่มีคุณสมบัติและคุณลักษณะสำคัญของความเป็นนักการเมืองที่ดีมาลงสมัคร และ/หรือ ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

(๓) เพื่อแก้ไขปัญหาการสืบทอด “ผู้เข้าสู่ตำแหน่งทางการเมือง” ผ่านระบบเครือญาติ ควรกำหนดให้การเข้าสู่ตำแหน่งทางการเมืองเป็นไปตามกระบวนการสั่งสมประสบการณ์ทางการเมือง โดยเปิดโอกาสให้บุคคลที่มีส่วนร่วมในกระบวนการทางการเมืองได้มีโอกาสก้าวหน้าไปตามลำดับ แต่ทั้งนี้ต้องไม่ปิดกั้นโอกาสของผู้มีประสบการณ์จากสาขาอื่น ๆ ที่จะเข้ามามีบทบาทในพรรคการเมืองด้วย

๓) การสนับสนุนเงินทุน

(๑) รัฐเป็นผู้สนับสนุนทางการเงินแก่พรรคการเมืองอย่างพอเพียงกับการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองพื้นฐาน เช่น ระบบที่ให้ผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ระบุการบริจาคเงินสนับสนุนพรรคการเมือง โดยปรับปรุงจำนวนเงินหรืออัตราร้อยละ ของเงินเสียภาษีเป็นจำนวนหรืออัตราที่เหมาะสมมากยิ่งขึ้น ที่จะให้ผู้เสียภาษีระบุว่า จะบริจาคให้พรรคการเมืองใด รวมทั้งการกำหนดเงินอุดหนุนให้พรรคการเมืองจากส่วนอื่น ๆ ด้วย ทั้งนี้ เพื่อทดแทนการผูกขาดจากกลุ่มทุนที่ใช้จ่ายเงินเข้ามาครอบงำพรรคการเมือง

(๒) พรรคการเมืองต้องมีแหล่งรายได้ที่ชัดเจน เช่น เงินค่าบำรุงพรรคจากสมาชิกพรรค หรือการรับบริจาคจากแหล่งอื่น ๆ พรรคการเมืองต้องกำหนดหลักเกณฑ์การรับบริจาคเงินให้แก่พรรคการเมืองที่มีความโปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้จากหน่วยงานที่รับผิดชอบ นอกจากนี้การรับบริจาคเงินของพรรคการเมืองต้องเปิดเผยต่อสาธารณะด้วย

(๓) มีกฎหมายห้ามพรรคการเมืองจ่ายเงินพิเศษแก่ผู้แทน (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) และรวมถึงผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอื่น ๆ ด้วย

๔) การเสนอนโยบายของพรรคการเมือง

พรรคการเมืองต้องเสนอรอบนโยบายที่สอดคล้องกับอุดมการณ์ของพรรค อย่างเป็นรูปธรรมและสามารถปฏิบัติได้ โดยไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประเทศชาติ และต้องนำเสนอแหล่งเงินงบประมาณที่จะนำมาใช้จ่ายตามนโยบายให้ชัดเจนควบคู่กันไปด้วย

ส่วนอื่น ๆ

๑๖. หน่วยงานที่อาจกำหนดให้เป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญและองค์กรอื่น

๑๖.๑ องค์กรที่มีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐตามรัฐธรรมนูญ ไม่ควรจัดหลักสูตรอบรมศึกษาที่เปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกเข้าร่วม และมีผลต่อการสร้างระบบอุปถัมภ์ขึ้น ซึ่งก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมต่อการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรนั้น (คณะกรรมการธิการการเมือง)

๑๖.๒ ควรกำหนดนิยามความหมายคำว่า “องค์กรอิสระ” ให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น โดยเน้นความเป็นอิสระในการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ ปลอดจากการแทรกแซงทั้งจากภายในองค์กรและภายนอกองค์กรและในการบริหารจัดการองค์กรนั้น แม้มีความเป็นอิสระก็ควรบริหารภายใต้มาตรฐานกลางที่เหมาะสมในฐานะเป็นองค์กรของรัฐประเภทหนึ่ง รวมทั้งมีมาตรการและกลไกตรวจสอบการใช้อำนาจขององค์กรอิสระที่มีประสิทธิภาพด้วย (คณะกรรมการธิการการเมือง)

๑๖.๓ ควรปรับปรุงระบบการสรรหาบุคคลเข้ามาเป็นกรรมการในองค์กรตามรัฐธรรมนูญให้ได้บุคคลที่มีความรู้ความสามารถ และมีผลงานเป็นที่ยอมรับเข้ามาดำรงตำแหน่งกรรมการ (คณะกรรมการธิการการเมือง)

๑๖.๔ ควรแก้ไขปรับปรุงสถานะและสิทธิประโยชน์ของบุคลากรซึ่งเป็นหน่วยธุรการสนับสนุนงานขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ ให้มีมาตรฐานใกล้เคียงกันไม่ว่าจะใช้ระบบข้าราชการหรือพนักงาน (คณะกรรมการธิการการเมือง)

๑๖.๕ กำหนดให้มีระบบกำกับและตรวจสอบการทำงานที่และการใช้จ่ายงบประมาณ ที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากปัจจุบันมีแต่การรายงานต่อรัฐสภาเท่านั้น (คณะกรรมการการการเมือง)

๑๖.๖ ควรนำองค์กรอิสระและองค์กรตามรัฐธรรมนูญที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ และรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ มาทบทวน หรือยกเลิก ถ้ายังคงไว้ควรกำหนดอำนาจหน้าที่ มิให้ทำงานซ้ำซ้อนกัน (คณะกรรมการการกฎหมาย กระบวนการยุติธรรมและกิจการตำรวจ)

๑๖.๗ การกำหนดแนวทางดำเนินการหากบุคคลผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ตามรัฐธรรมนูญกระทำความผิดจะต้องถูกถอดถอนออกจากตำแหน่ง (คณะกรรมการการกฎหมาย กระบวนการยุติธรรมและกิจการตำรวจ)

๑๖.๘ การกำหนดวาระการดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญไว้คราวละ ๙ ปี นับว่านานเกินไป (คณะกรรมการการการเมือง) ควรกำหนดวาระไว้เพียง ๔ ปี เพื่อให้สามารถทำงานที่ได้อย่างบริสุทธิ์ ยุติธรรม ไม่ยาวนานจนสามารถสร้างเครือข่าย และอิทธิพล อันจะส่งผลกระทบต่อการทำหน้าที่ (คณะกรรมการการกฎหมาย กระบวนการยุติธรรมและกิจการตำรวจ) (พลตำรวจโท วิบูลย์ บางท่าไม้)

๑๖.๙ คณะกรรมการการเลือกตั้ง

๑) ความคงอยู่ขององค์กร : คณะกรรมการการเลือกตั้ง จำเป็นต้องมีต่อไป

๒) มาตรการดำเนินงานเพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล : มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

(๑) ควรให้คณะกรรมการการเลือกตั้งมีระยะเวลาสืบสวนสอบสวน และพิจารณาสำนวนก่อนประกาศผลการเลือกตั้งภายใน ๖๐ วัน แต่ทั้งนี้เพื่อมิให้กระทบต่อการเปิดประชุมรัฐสภาครั้งแรก เสนอให้กำหนดจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้มีจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐ ของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมด และให้ถือว่าสมาชิกจำนวนนั้นประกอบเป็นสภาผู้แทนราษฎร (เดิมกำหนดจำนวนไว้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๕ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐)

(๒) คณะกรรมการการเลือกตั้งจะต้องปรับปรุงกระบวนการสืบสวนสอบสวนให้รัดกุมและมีประสิทธิภาพ ตลอดจนการคัดเลือกพนักงานเข้ามาสู่กระบวนการสืบสวนสอบสวนต้องคัดเลือกคนดีมีความซื่อสัตย์สุจริต ผู้ใดปฏิบัติหน้าที่โดยไม่สุจริตหรือปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ แม้กระทั่งคณะกรรมการการเลือกตั้งเองก็ต้องถูกลงโทษหนักกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้เป็นสองเท่า

(๓) ประชาชนควรมีส่วนร่วมในการตรวจสอบนักการเมืองมากขึ้น การร้องเรียนที่เกี่ยวกับการกระทำผิดการเลือกตั้ง ให้สามารถยื่นเรื่องได้โดยตรงต่อศาล

(๔) คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดให้มืออยู่ต่อไป อย่างไรก็ตาม การสรรหาคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด ยังไม่มีความเหมาะสม นักการเมืองที่มีอิทธิพล เข้ามาแทรกแซงการสรรหาคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด ดังนั้น กรรมการสรรหา คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดควรมีความหลากหลาย โดยเฉพาะภาคประชาชน ควรมีส่วนร่วมในการสรรหาคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดด้วย

(๕) การสรรหากรรมการการเลือกตั้งส่วนกลาง ควรให้ภาคประชาชน มีส่วนร่วมในการสรรหาด้วย

(๖) คณะกรรมการการเลือกตั้ง มีจำนวน ๕ คน เห็นว่ามีจำนวนน้อย เกินไป เมื่อเปรียบเทียบกับองค์กรอิสระอื่นซึ่งมีจำนวนกรรมการ ๗ - ๙ คน เพื่อให้เกิดการถ่วงดุล อำนาจ

(๗) กรณียุบสภาผู้แทนราษฎร ควรแยกพระราชกฤษฎีกายุบสภา ผู้แทนราษฎรออกจากพระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งเป็นการทั่วไป และการจะกำหนดวัน เลือกตั้งต้องหารือกับคณะกรรมการการเลือกตั้งก่อน

(๘) กรณีการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

(๙) หากมีเหตุจำเป็นไม่สามารถจัดการเลือกตั้งตามวันที่กำหนดไว้ใน พระราชกฤษฎีกากำหนดวันเลือกตั้งได้ ให้ประธานกรรมการการเลือกตั้ง โดยความเห็นชอบของ คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจเลื่อนวันเลือกตั้งได้ โดยกำหนดระยะเวลาของการจัดการ เลือกตั้งไม่น้อยกว่า ๔๕ วัน แต่ไม่เกิน ๖๐ วัน นับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกากำหนดวันเลือกตั้งมีผล ใช้บังคับ และกำหนดวันเลือกตั้งให้เป็นวันเดียวกันทั่วราชอาณาจักร ทั้งนี้ เพื่อให้คณะกรรมการ การเลือกตั้งมีเวลาบริหารจัดการเลือกตั้งได้ตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด และการมี พระราชกฤษฎีกาจะมีประโยชน์ในการบังคับใช้กฎหมาย โดยเฉพาะบทกำหนดโทษในกฎหมาย เลือกตั้ง (เดิมมาตรา ๑๐๙ กรณีเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างไม่มี) (คณะกรรมการการการเมือง)

ทั้งนี้ การทำงานของคณะกรรมการการเลือกตั้งต้องเป็นไปอย่างโปร่งใสและ ชัดเจน โดยมีอำนาจอย่างเด็ดขาดในการตรวจสอบและการจัดการเลือกตั้งอย่างโปร่งใส และ ปรับปรุงการเลือกตั้งเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมและมีความรู้เท่าทันนักการเมืองและป้องกันการซื้อ เสียอย่างมีประสิทธิภาพและสามารถป้องกันนักการเมืองซื้อเสียงมีอาชีพได้อย่างเด็ดขาด (นาย บุญชัย โชควัฒนา)

๑๖.๑๐ ผู้ตรวจการแผ่นดิน

๑) ความคงอยู่ขององค์กร : ผู้ตรวจการแผ่นดินจำเป็นต้องมีต่อไป

๒) มาตรการดำเนินงานเพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล : มีข้อเสนอแนะ

ดังนี้

(๑) โดยที่งานของผู้ตรวจการแผ่นดินเป็นงานที่มีลักษณะพิเศษเน้นที่การไกล่เกลี่ยประนีประนอม แก้ไขปัญหาโดยสันติวิธีโดยไม่ขัดต่อกฎระเบียบและกฎหมาย ซึ่งต้องอาศัยประสบการณ์ผสมผสานทั้งทางด้านนิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ดังนั้น การสรรหาและแต่งตั้งผู้ตรวจการแผ่นดิน จึงควรคำนึงถึงความหลากหลายของประสบการณ์ดังกล่าวเป็นสำคัญไว้ในลักษณะคุณสมบัติของผู้ที่จะเข้ารับการคัดเลือกด้วย

(๒) กระบวนการสรรหาโดยคณะกรรมการสรรหาจำนวน ๗ คน นั้น ได้รับการวิเคราะห์จากหลายภาคส่วนของสังคมแล้วว่า ขาดความเหมาะสม ทั้งในด้านจำนวนและหน่วยงานที่มา จึงสมควรจะได้มีการปรับปรุงให้มีจำนวนคณะกรรมการสรรหาเพิ่มมากขึ้น และให้มีที่มาจากหลากหลายภาคส่วนของสังคม ทั้งนี้ เพื่อให้การคัดเลือกบรรลุผลตามข้อที่ ๑

(๓) ควรจะได้มีการวางกรอบ ขอบเขต อำนาจหน้าที่ของผู้ตรวจการแผ่นดิน ที่ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญให้ชัดเจน เพื่อความเข้าใจอันถูกต้องของสังคม เพื่อหลีกเลี่ยงการทำงานซ้ำซ้อนกับองค์กรอื่นที่มีลักษณะงานใกล้เคียงกัน และเพื่อป้องกันการเกิดความขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้นได้ในระหว่างองค์กรด้วย ประการสำคัญก็เพื่อป้องกันมิให้ผู้ตรวจการแผ่นดินกระทำการใด ๆ ที่อยู่นอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ ตามที่ได้กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ

(๔) ควรมีระบบการกำกับและตรวจสอบการทำงานที่ของผู้ตรวจการแผ่นดิน รวมทั้งการใช้จ่ายงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพโดยองค์กรภายนอก เพื่อเป็นการติดตามตรวจสอบ และประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ตรวจการแผ่นดินให้อยู่ภายใต้กรอบตามข้อ ๓ และมีการบริหารการใช้จ่ายงบประมาณอย่างถูกต้องเหมาะสม และมีประสิทธิภาพประสิทธิผล เนื่องจากการเสนอรายงานประจำปีต่อรัฐสภา เป็นระบบการให้รับทราบย้อนหลังเท่านั้น นอกจากนั้น ยังไม่ได้รับความสนใจจากรัฐสภาเท่าที่ควรด้วย

(๕) เสนอแนะมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน ให้หน่วยงานแก้ไขปรับปรุงการปฏิบัติราชการตามกฎหมาย ข้อเสนอแนะดังกล่าวควรที่จะได้รับการปฏิบัติโดยเร็ว หากหน่วยงานไม่สามารถปฏิบัติได้ตามข้อเสนอแนะของผู้ตรวจการแผ่นดิน ให้หน่วยงานนั้นแสดงผลพร้อมด้วยปัญหาอุปสรรคที่ไม่สามารถปฏิบัติได้ตามข้อเสนอแนะของผู้ตรวจการแผ่นดิน โดยให้รายงานให้ผู้ตรวจการแผ่นดินทราบภายในไม่เกิน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งข้อเสนอแนะดังกล่าว (คณะกรรมการสิทธิการการเมือง)

นอกจากนี้ ควรเพิ่มอำนาจผู้ตรวจการแผ่นดินให้สามารถตรวจสอบเรื่องคุณธรรมและจริยธรรมของนักการเมืองและข้าราชการระดับสูงโดยเพิ่มเติมอำนาจและบทลงโทษให้กับผู้ตรวจการแผ่นดิน (นายบุญชัย โชควัฒนา) รวมทั้งมีกรอบอำนาจที่ครอบคลุมถึงด้านสิทธิมนุษยชนและการคุ้มครองผู้บริโภค (นายประมุต สุตะบุตร)

๑๖.๑๑ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

๑) ความคงอยู่ขององค์กร : คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจำเป็นต้องมีต่อไป

๒) มาตรการดำเนินงานเพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล : มีข้อเสนอแนะดังนี้

(๑) หลักประกันความเป็นอิสระของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังคงมีความจำเป็นที่จะต้องคงไว้ แต่ในเรื่องอำนาจหน้าที่นั้น เห็นควรมุ่งเน้นการปราบปรามการทุจริต ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญของประเทศให้มีความเป็นเอกภาพ โดยให้มีอำนาจในการไต่สวนได้ทุกกรณีที่เกี่ยวข้องกับการทุจริต เนื่องจากไม่อาจแบ่งแยกได้ว่าหากมีการแบ่งอำนาจหน้าที่ไปให้หน่วยงานในฝ่ายบริหารอื่น จะทำให้ปัญหาการทุจริตลดลง เนื่องจากหน่วยงานของฝ่ายบริหารถูกแทรกแซงได้ง่าย แต่ควรให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการใช้ดุลพินิจพิจารณารับเรื่องกล่าวหา ร้องเรียนที่สำคัญไว้ ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง ส่วนเรื่องอื่นอาจส่งให้หน่วยงานในฝ่ายบริหาร เช่น พนักงานสอบสวน กรมสอบสวนคดีพิเศษ ฯลฯ รับไปดำเนินการ แต่ควรปฏิรูปคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้เป็นคณะกรรมการวินิจฉัยเฉพาะคดีอาญา คดีร้ายวญผิดปกติ และการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเท่านั้น ในส่วนของการดำเนินการทางวินัยให้เป็นกระบวนการของฝ่ายบริหาร

(๒) ในส่วนของอำนาจหน้าที่ในการป้องกันการทุจริต ซึ่งทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องต่างมีหน้าที่โดยเฉพาะรัฐบาล คณะกรรมการ ป.ป.ช. ควรจำกัดการทำงานเฉพาะการเสนอมาตรการในการป้องกันการทุจริตเท่านั้น

(๓) กระบวนการไต่สวนข้อเท็จจริง เนื่องจากการทุจริตต้องใช้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน และเพื่อให้เกิดความคล่องตัวเห็นควรให้พนักงานไต่สวนมีอำนาจดำเนินการได้เช่นเดียวกับคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทำหน้าที่เป็นองค์กรวินิจฉัยเพื่อให้เกิดการตรวจสอบและถ่วงดุลภายในองค์กร นอกจากนี้ หลักการดำเนินคดีอาญาโดยรัฐ ไม่สมควรให้ทนายความซึ่งเป็นเอกชนเข้ามารับมอบคดีไปฟ้อง แต่ควรให้พนักงานไต่สวนในกลุ่มที่มีความรู้ความสามารถทัดเทียมกับพนักงานอัยการเป็นผู้ดำเนินการแทนในชั้นศาลได้ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการฟ้องร้องดำเนินคดี เนื่องจากในปัจจุบันศาลได้นำระบบไต่สวนมาใช้กับคดีทุจริต

ตามกฎหมาย ป.ป.ช. อยู่แล้ว อันจะทำให้กระบวนการค้นหาความจริงเป็นกระบวนการเดียวกัน ทั้งระบบ โดยมีความบริสุทธิ์แห่งอำนาจรัฐเป็นจุดหมาย

(๔) ในแง่กระบวนการสรรหากรรมการ ป.ป.ช. ควรกำหนดคุณสมบัติ ที่จะต้องใช้เพื่อทำหน้าที่ในฐานะองค์กรวินิจัยด้วย เพื่อรักษามาตรฐานของงานวินิจัย และเพื่อให้เกิดการยอมรับในชั้นศาล

(๕) เห็นควรแบ่งแยกคณะกรรมการ ป.ป.ช. กับสำนักงาน ป.ป.ช. ในฐานะหน่วยงานธุรการให้ชัดเจนเพื่อมิให้เกิดการแทรกแซงการบริหารงานบุคคล การเงิน และการจัดการองค์กร

(๖) คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำจังหวัด ไม่ควรมีต่อไป เนื่องจากอาจจะสร้างปัญหาในระดับท้องถิ่น และเพิ่มปัญหาการทุจริต แต่เห็นว่า ในส่วนของสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดควรมีต่อไป เนื่องจากเป็นจุดเริ่มต้นระหว่างประชาชน กับ ป.ป.ช. ส่วนกลาง

(๗) ควรกำหนดเงื่อนไขเวลาในการสอบสวนคดีต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ของรัฐ คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจนำคดีขึ้นสู่ศาลได้โดยตรง โดยไม่ต้องผ่านอัยการ (คณะกรรมการเมือง)

๑๖.๑๒ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

๑) ความคงอยู่ขององค์กร : คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินจำเป็นต้องมีต่อไป

๒) มาตรการดำเนินงานเพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล : มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

(๑) เห็นควรทบทวนบทบาทอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน โดยให้มีมาตรการเชิงรุกในการตรวจสอบเรื่องเกี่ยวกับการใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดิน เช่น คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินควรให้ความเห็นในประเด็นข้อหารื้อของส่วนราชการต่าง ๆ เพื่อเป็นมาตรการป้องกันกรณีส่วนราชการใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดินผิดวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้

(๒) รูปแบบการตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดินไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน และเกินกำลังความสามารถที่จะตรวจสอบได้ ดังนั้น จึงควรพัฒนาและปรับปรุงวิธีการตรวจในระดับยุทธศาสตร์ให้มากขึ้น (คณะกรรมการเมือง)

๑๖.๑๓ องค์กรอัยการ

๑) ความคงอยู่ขององค์กร : องค์กรอัยการจำเป็นต้องมีต่อไป

๒) มาตรการดำเนินงานเพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล : มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

(๑) องค์กรอัยการเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ เพื่อให้ปลอดจากการแทรกแซงทางการเมืองโดยเฉพาะจากฝ่ายบริหารหรือรัฐบาล ทั้งการแทรกแซงด้านการบริหารงานบุคคล บริหารงบประมาณ และบริหารองค์กรด้านอื่น ๆ

(๒) พนักงานอัยการมีพันธกิจที่สำคัญมาก คือ ฟ้องผู้กระทำผิดและสั่งไม่ฟ้องผู้บริสุทธิ์ ในกรณีได้ฟ้องผู้ต้องหาต่อศาล หรือกรณีที่ศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว หากมีข้อเท็จจริงและมีพยานหลักฐานปรากฏชัดว่า จำเลยมิได้กระทำความผิด หรือฟ้องผิดตัว ต้องมีขั้นตอนการนำตัวจำเลยออกจากกระบวนการโดยเร็ว โดยการถอนฟ้องและให้พนักงานอัยการสามารถรื้อฟื้นคดีโดยเร็วที่สุด ในกรณีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว เห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการรื้อฟื้นคดีอาญาชั้นพิจารณาใหม่ พ.ศ. ๒๕๒๖

(๓) การสั่งไม่ฟ้องเนื่องจากการฟ้องไม่เป็นประโยชน์สาธารณะ ซึ่งเป็นอำนาจอัยการสูงสุดตามพระราชบัญญัติองค์กรอัยการและพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๒๑ ทั้งที่คดีมีพยานหลักฐานว่าผู้ต้องหากระทำผิด น่าจะต้องมีความเห็นของประชาชนเพิ่มเติมด้วย จึงควรพัฒนาให้มีคณะกรรมการภาคประชาชนที่เหมาะสมมาร่วมพิจารณาด้วย

(๔) ปฏิรูประบบการบังคับคดี ทั้งในส่วนคำปรับในคดีอาญา และกรณีหน่วยงานของรัฐเป็นเจ้าของคดีตามคำพิพากษาในคดีแพ่ง สร้างระบบการติดตามสืบทรัพย์ ยึดทรัพย์ ที่มีประสิทธิภาพ โดยอัยการเข้าร่วมดำเนินการ

(๕) ปฏิรูปกฎหมายให้มีระบบฟ้องคดีเป็นกลุ่ม (Class action) เพื่อจัดการคดีที่ประชาชนจำนวนมากได้รับความเสียหายจากมลพิษ หรืออื่น ๆ ซึ่งขณะนี้ร่างกฎหมายอยู่ที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติ และพัฒนาบทบาทอัยการที่จะเป็นผู้ฟ้องคดีแทนประชาชนในคดีดังกล่าว

(๖) ปฏิรูปให้มีกระบวนการยุติธรรมทางเลือกในคดีอาญา เพื่อไม่ให้คดีไปสู่ศาลโดยไม่จำเป็น ได้แก่ กระบวนการไกล่เกลี่ย ชะลอการฟ้อง ขณะนี้มีร่างกฎหมายมาตรการแทนการฟ้องคดีเตรียมจะเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติแล้ว บทบาทอัยการในกระบวนการดังกล่าวจะช่วยแก้ปัญหาคดีล้นศาลได้

(๗) อัยการต้องไม่เป็นกรรมการรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ รวมทั้งอนุญาตตุลาการ (คณะกรรมการธิการการเมือง)

นอกจากนี้ สภานิติบัญญัติแห่งชาติยังมีประเด็นที่ได้มีการพิจารณาเกี่ยวกับองค์กรอัยการ สรุปได้ดังนี้

๑) การกำหนดให้องค์กรอัยการเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญมีความเห็นที่ยังไม่เป็นที่ยุติ ดังนี้

- ปัจจุบันสำนักงานอัยการสูงสุดมีสถานะเป็นองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ เห็นว่าควรยกเลิกโดยให้กลับไปสังกัดเป็นหน่วยงานหนึ่งของกระทรวงยุติธรรมหรือขึ้นตรงกับนายกรัฐมนตรี ตามภาระหน้าที่ในการเป็นอัยการของแผ่นดินและเป็นเครื่องมือของรัฐ ในการควบคุมการทำงานของหน่วยงานต่าง ๆ ให้เป็นไปตามกฎหมาย

- ควรกำหนดให้องค์กรอัยการเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญเหมือนกับที่เคยบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยเห็นว่า องค์กรอัยการ เป็นองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่ดำเนินงานตามหลักนิติธรรม ปลอดภัยจากการแทรกแซงทางการเมือง มีหน่วยงานธุรการที่เป็นอิสระในการบริหารงานบุคคล บริหารงบประมาณ และการบริหารองค์กรในด้านอื่น ๆ ซึ่งในสถานะเช่นนี้ องค์กรอัยการจะต้องเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ เพื่อให้ปลอดภัยจากการแทรกแซงทางการเมืองโดยเฉพาะจากฝ่ายบริหารหรือรัฐบาล ทั้งการแทรกแซงด้านการบริหารบุคคล บริหารงบประมาณ และบริหารองค์กรด้านอื่น ๆ อีกทั้ง อัยการสูงสุดมีอำนาจหน้าที่หลายประการตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด เช่น การฟ้องคดีอาญานักการเมืองต่อศาลฎีกา จึงต้องเป็นอิสระจากรัฐบาล อัยการสูงสุดและพนักงานอัยการ มีความรับผิดชอบทางการเมืองคืออาจถูกถอดถอนโดยวุฒิสภาได้ เช่นเดียวกับองค์กรตามรัฐธรรมนูญอื่น ๆ พนักงานอัยการมีอำนาจหน้าที่ว่าต่างแก่ต่างให้แก่องค์กรตามรัฐธรรมนูญอื่น ๆ องค์กรอัยการได้พัฒนาไปในทิศทางที่เป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญมากแล้ว กล่าวคือ ได้ประกาศใช้กฎหมายหลักขององค์กร ๒ ฉบับ คือพระราชบัญญัติองค์กรอัยการและพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ กับกฎหมายลำดับรองอีกหลายสิบฉบับ

- หากกำหนดให้องค์กรอัยการเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ ควรกำหนดให้องค์กรอัยการต้องจัดทำประมวลจริยธรรมของพนักงานอัยการไว้ด้วย

๒) ควรมีการปฏิรูปองค์กรอัยการสูงสุด โดยพิจารณาทบทวนว่าองค์กรอัยการสูงสุดควรเป็นองค์กรอิสระหรือเป็นองค์ภายใต้ภาครัฐ และควรกำหนดอายุของผู้บริหารองค์กรอัยการสูงสุดมาอยู่ที่ ๖๐ ปี เช่นเดิม ส่วนอัยการอาวุโสซึ่งปัจจุบันสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ต่อไปจนถึงอายุ ๗๐ ปี ให้มีอายุอยู่ที่ ๖๕ ปี และควรกำหนดให้พนักงานอัยการต้องไม่เป็นกรรมการหรือที่ปรึกษาในองค์กรอื่นใดที่ไม่ใช่หน่วยงานภาครัฐ รวมทั้งในการใช้ดุลพินิจของพนักงานอัยการจะต้องเป็นไปโดยสุจริตและยุติธรรม และต้องมีองค์กรอื่นตรวจสอบการใช้ดุลพินิจของพนักงานอัยการด้วย (คณะกรรมการการการบริหารราชการแผ่นดิน)

๑๖.๑๔ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๑) ความคงอยู่ขององค์กร : คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จำเป็นต้องมีต่อไป

๒) มาตรการดำเนินงานเพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล : มีข้อเสนอแนะดังนี้

(๑) ทำหน้าที่ในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านสิทธิในกระบวนการยุติธรรม สิทธิพลเมือง และสิทธิทางการเมือง สิทธิชุมชน และการมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม รวมทั้งการคุ้มครองและช่วยเหลือกลุ่มที่เสี่ยงต่อการถูกละเมิดสิทธิ เช่น เด็ก สตรี คนพิการ บุคคลไร้สัญชาติ ผู้อพยพ เป็นต้น

(๒) การประเมินความคุ้มค่า ที่ผ่านมากomiteeกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ สามารถทำหน้าที่และคุ้มครองสิทธิมนุษยชนด้านต่าง ๆ อย่างหลากหลาย รวมทั้งสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๓) การปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการสรรหาคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(๔) การเพิ่มประสิทธิภาพการประสาน การคุ้มครองสิทธิมนุษยชน (เน้นด้านการบูรณาการ ความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง)

(๕) การเพิ่มประสิทธิภาพการตรวจสอบและละเมิดสิทธิมนุษยชน ด้วยการพัฒนาระบบการคุ้มครองดูแลสิทธิของประชาชน และควรมีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ระบบการคุ้มครองสิทธิของประชาชนเป็นไปด้วยความรวดเร็ว (คณะกรรมการเมือง)

นอกจากนี้ยังมีความเห็นของสภานิติบัญญัติแห่งชาติเกี่ยวกับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนในประเด็นดังต่อไปนี้

การกำหนดให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ เนื่องจากสิทธิมนุษยชนเป็นเรื่องที่สำคัญสำหรับคนทุกชาติ ศาสนา และสถานะทางสังคม เพราะสิทธิมนุษยชนเป็นสิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐานที่มนุษย์ทุกคนพึงได้รับ สหประชาชาติได้ให้ความสำคัญกับเรื่องสิทธิมนุษยชนมาตั้งแต่เริ่มก่อตั้งองค์กร เนื่องจากการเคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์เป็นพื้นฐานสำหรับประชาชนทุกเชื้อชาติที่จะอยู่ร่วมกันโดยสันติ อันเป็นปัจจัยสำคัญต่อการรักษาสันติภาพและเสถียรภาพระหว่างประเทศซึ่งเป็นวัตถุประสงค์หลักของสหประชาชาติ ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน นอกจากจะระบุขอบเขตของสิทธิมนุษยชนว่า

ครอบคลุมถึงสิทธิอะไรแล้ว ยังได้นำเสนอหลักการสำคัญของสิทธิมนุษยชนไว้ด้วย หลักการนี้ถือเป็นสาระสำคัญที่ใช้อ้างอิงความเป็นสากลของสิทธิมนุษยชน

การคุ้มครองสิทธิมนุษยชนเป็นภารกิจของส่วนราชการต่าง ๆ โดยส่วนใหญ่เป็นการดำเนินการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพภายใต้กรอบของกฎหมายและตามหลักมนุษยธรรม ต่อมาในระยะหลัง ไทยได้ให้ความสำคัญกับประเด็นเรื่องสิทธิมนุษยชนมากขึ้นและได้เข้าเป็นภาคีสันติสัญญาระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชนหลายฉบับ การเข้าเป็นภาคีสันติสัญญาดังกล่าวเป็นการยอมรับว่าประเทศไทยยอมรับพันธกรณีในการดำเนินการต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการเคารพและคุ้มครองสิทธิที่ได้รับการรับรองในสนธิสัญญาฉบับที่ไทยเป็นภาคี ดังนั้น หน่วยงานของรัฐ ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานที่สังกัดฝ่ายบริหาร นิติบัญญัติ หรือตุลาการจึงต้องมีการปฏิบัติเพื่อคุ้มครองสิทธิมนุษยชนที่สอดคล้องกับแนวทางที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญาเหล่านั้นด้วย

ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้นจึงเห็นว่า มีความจำเป็นและความคุ้มค่าที่ต้องมีคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญหรือองค์กรที่ก่อตั้งโดยอาศัยอำนาจตามรัฐธรรมนูญ ดังนั้น จึงควรมีบทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ โดยให้มีโครงสร้าง องค์กรประกอบ และอำนาจหน้าที่ในลักษณะเดียวกับที่เคยบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕๖ - ๒๕๗ เว้นแต่ประเด็นต่อไปนี้ คือ

๑) มาตรา ๒๕๖ วรรคห้า ที่บัญญัติว่า “ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๐๔ วรรคสาม มาตรา ๒๐๖ มาตรา ๒๐๗ และมาตรา ๒๐๘ (๒) มาบังคับใช้โดยอนุโลม เว้นแต่ องค์กรประกอบคณะกรรมการสรรหาให้เป็นไปตามมาตรา ๒๔๓” นั้น ควรบัญญัติใหม่โดยมิให้นำบทบัญญัติในทำนองเดียวกับมาตรา ๒๔๓ มาบังคับใช้โดยอนุโลม เนื่องจากองค์กรประกอบคณะกรรมการสรรหาตามมาตรา ๒๔๓ ที่ประกอบไปด้วยประธานศาลฎีกา ประธานศาลปกครองสูงสุด ประธานสภาผู้แทนราษฎร ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรและประธานองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญซึ่งเลือกกันเองให้เหลือหนึ่งคน เป็นกรรมการ นั้น คณะอนุกรรมการว่าด้วยการประสาน ในสถานะของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติใน ICC หรือ Subcommittee on Accreditation (SCA) ได้มีข้อกังวลว่า อาจไม่สอดคล้องกับหลักการปารีสที่กำหนดเกี่ยวกับองค์กรประกอบและหลักประกันในความเป็นอิสระและหลากหลายของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าการกำหนด องค์กรประกอบของสิทธิมนุษยชนระดับชาติและการแต่งตั้งสมาชิกของสถาบัน ไม่ว่าจะด้วยวิธีการเลือกตั้งหรือวิธีการอื่นใด จะต้องเป็นกระบวนการที่มีหลักประกันที่จะทำให้มั่นใจได้ว่าสถาบันจะเป็นตัวแทนหลากหลายของพลังทางสังคม (หรือภาคประชาสังคม) ที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครอง และส่งเสริมสิทธิมนุษยชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งอำนาจที่จะทำให้สถาบันได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี

จากตัวแทนของกลุ่มต่าง ๆ หรือโดยผ่านการเข้าร่วมของตัวแทนกลุ่มต่าง ๆ เหล่านี้ องค์ประกอบของคณะกรรมการสรรหาตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๘ มีความสอดคล้องกับหลักการปารีสพอสมควร จึงควรนำมาเป็นกรอบหรือแนวทางในการบัญญัติเรื่องนี้ไว้ในการยกร่างรัฐธรรมนูญต่อไป

๒) มาตรา ๒๕๗ วรรคหนึ่ง (๒) ที่บัญญัติว่า “เสนอเรื่องพร้อมด้วยความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่เห็นชอบตามที่ผู้ร้องเรียนว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายใดกระทบสิทธิมนุษยชนและมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” นั้น ควรบัญญัติใหม่ให้มีลักษณะทำนองเดียวกับผู้ตรวจการแผ่นดินที่เสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ในกรณีที่เห็นว่าบัญญัติแห่งกฎหมายใดที่ปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ โดยที่ไม่จำเป็นต้องมีผู้ร้องเรียนเรื่องดังกล่าว ตามนัยมาตรา ๒๕๕ วรรคหนึ่ง (๑) เพียงแต่ในกรณีของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะต้องเป็นกรณีที่บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่กระทบต่อสิทธิมนุษยชนด้วย

๓) มาตรา ๒๕๗ วรรคหนึ่ง (๔) ที่บัญญัติว่า “ฟ้องคดีต่อศาลยุติธรรมแทนผู้เสียหายเมื่อได้รับการร้องขอจากผู้เสียหายและเป็นกรณีที่เห็นสมควรเพื่อแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนเป็นส่วนรวม ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ” นั้น ควรบัญญัติใหม่ให้ชัดเจนขึ้น กล่าวคือในส่วนที่บัญญัติไว้เดิมว่า “เพื่อแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนเป็นส่วนรวม” ควรต่อด้วยข้อความว่า “หรือการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่กระทบต่อประโยชน์สาธารณะ”

อนึ่ง ในการยกร่างรัฐธรรมนูญควรมีบทบัญญัติที่มีผลเป็นมาตรการบังคับหรือควบคุมให้มีการจัดทำกฎหมายที่จำเป็นต้องตราขึ้นเพื่ออนุวัติการตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญให้แล้วเสร็จตามระยะเวลาที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ และควรมีบทเฉพาะกาลรองรับให้องค์การตามรัฐธรรมนูญสามารถปฏิบัติหน้าที่ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญได้โดยไม่มีข้อติดขัดในกรณีที่มีเหตุขัดข้องล่าช้าในการตรากฎหมายดังกล่าวด้วย เพื่อมิให้เกิดปัญหาเช่นในกรณีของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่เมื่อครั้งมีการเสนอร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ซึ่งเสนอโดยอาศัยอำนาจตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ แต่ปรากฏว่าร่างกฎหมายดังกล่าวได้ค้างพิจารณาในกระบวนการทางนิติบัญญัติเรื่อยมาจนกระทั่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ สิ้นสภาพไป (คณะกรรมการการกฎหมาย กระบวนการยุติธรรมและกิจการตำรวจ)

อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเห็นสมควรนำบทบัญญัติในหมวดนี้ของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ และรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ พิจารณาประกอบกันอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนฯ ตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ มีความเหมาะสม

ประเด็นที่ควรแก้ไขเพิ่มเติมควรนำบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ว่าด้วยการดำเนินงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนควรคำนึงถึงผลประโยชน์ของชาติ และกฎหมายระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิมนุษยชนที่ประเทศไทยให้สัตยาบัน โดยที่มาของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติควรมาจากการเสนอชื่อบุคคล จากหน่วยงานของภาครัฐ ภาคประชาชน และประชาสังคม โดยผ่านการพิจารณาของรัฐสภาเช่นเดิม (คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน ภาวะบวการยุติธรรมและกิจการตำรวจ)

๑๖.๑๕ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ไม่จำเป็นต้องมีต่อไป เนื่องจากไม่มีความคุ้มค่าในเชิงงบประมาณการบริหารจัดการองค์กร อีกทั้งผลงานของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ไม่ได้รับความสนใจจากรัฐบาล เพราะมีคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาด้านเศรษฐกิจของรัฐบาลแล้ว (คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน)

๑๖.๑๖ คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

เนื่องจากคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติมิได้เป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ แต่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ มีความเห็นและข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

๑) ความคงอยู่ขององค์กร : คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ จำเป็นต้องมีต่อไป

๒) มาตรการดำเนินงานเพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล : มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยให้ยุบเลิกคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (กสท.) และคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคม (กทค.) ซึ่งเป็นคณะกรรมการเฉพาะด้าน ที่เป็นหน่วยย่อยภายในองค์กร และการบริหารจัดการงบประมาณ โดยให้มีคณะกรรมการ กสทช. เพียงคณะกรรมการเดียว ในการทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่และการกำกับดูแลกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดเอกภาพในการบริหารจัดการองค์กร (คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน)

คณะกรรมการการสื่อสารมวลชน การวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสารสนเทศเห็นว่า การกำหนดโครงสร้างของคณะกรรมการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) ไม่ควรบัญญัติเรื่องดังกล่าวไว้ในรัฐธรรมนูญ เหตุเพราะหากมีการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงโครงสร้างขององค์กรจะต้องแก้ไขรัฐธรรมนูญ ซึ่งมีความกระบวนกรและขั้นตอนที่ยุ่งยาก ทั้งนี้ เห็นควรที่จะกำหนดเรื่องดังกล่าวไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ หรือพระราชบัญญัติสำหรับองค์กรโดยเฉพาะ (คณะกรรมการการสื่อสารมวลชน การวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสารสนเทศ)

นอกจากนี้ ในการเสนอความเห็นของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติยังได้ให้ความสำคัญกับการพิจารณาว่าคณะกรรมการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติมีความเหมาะสมที่จะยังคงให้เป็นองค์กรอิสระอยู่หรือไม่ (นางสุรางคณา วายุภาพ)

๑๖.๑๗ คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย และคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย กระบวนการยุติธรรม ถ้ามี สมควรให้เป็นหน่วยงานในกำกับดูแลของส่วนราชการ เช่น คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายควรเป็นหน่วยงานอิสระอยู่ภายในกำกับดูแลของสำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกา หรือคณะกรรมการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม ควรเป็นหน่วยงานอิสระอยู่ภายในกำกับดูแลของกระทรวงยุติธรรม (คณะกรรมการการกฎหมาย กระบวนการยุติธรรม และกิจการตำรวจ)

๑๖.๑๘ กำหนดให้มีคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบการกระทำหรือละเลยการกระทำที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ให้ความเห็นประกอบการพิจารณาในเรื่องที่มีข้อพิพาทเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม เสนอแนะนโยบายและการปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ ต่อรัฐสภาหรือคณะรัฐมนตรีในการคุ้มครอง ส่งเสริม รักษาและฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อม (คณะกรรมการการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) (พลเอก วัลลภ เกิดผล)

๑๖.๑๙ ปรับปรุงระบบการทำงานและเพิ่มเติมอำนาจขององค์กรอิสระเพื่อการตรวจสอบภาครัฐให้มากขึ้นและเพิ่มองค์กรพิเศษซึ่งอาจเป็นหน่วยงานหนึ่งของกระทรวงยุติธรรม เพื่อมาควบคุมการตรวจสอบการใช้อำนาจขององค์กรอิสระอีกชั้นหนึ่ง (นายบุญชัย โชควัฒนา)

๑๗. บทสุดท้าย

๑๗.๑ การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญเมื่อผ่านการพิจารณาของสภาแล้วต้องส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย (คณะกรรมการการบริหารราชการแผ่นดิน)

๑๗.๒ ควรให้มีการกำหนดบทบัญญัติในส่วนที่ว่าด้วยการแก้ไขรัฐธรรมนูญให้มีความแตกต่างกัน โดยแยกออกเป็นกรณีที่แก้ไขได้ง่ายและกรณีที่แก้ไขได้ยากเพื่อให้เหมาะสมกับบริบทในบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วย (คณะกรรมการการกฤษฎีกา ภาระบวการยุติธรรมและกิจการตำรวจ)

๑๗.๓ กำหนดกลไกให้การแก้ไขรัฐธรรมนูญต้องแก้ไขโดยยาก เช่น กำหนดให้การแก้ไขหลักการที่สำคัญในรัฐธรรมนูญต้องผ่านการลงประชามติของประชาชน (คณะกรรมการการบริหารราชการแผ่นดิน)

๑๘. ข้อเสนอแนะในการจัดทำรัฐธรรมนูญ

๑๘.๑ การจัดทำรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช นั้น ควรบัญญัติไว้เฉพาะหลักการ ส่วนสาระต่าง ๆ ควรไปกำหนดไว้ในกฎหมายลูกหรือพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ เพื่อความยืดหยุ่นในการแก้ไขสาระต่างในเรื่องนั้น ๆ

๑๘.๒ การจัดทำร่างรัฐธรรมนูญจะต้องนำเอาปัญหาของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาพิจารณาแก้ไขในส่วนที่เป็นข้อบกพร่อง โดยเฉพาะเรื่องของการตีความเนืองจากรัฐธรรมนูญได้บัญญัติในลักษณะที่จะต้องให้มีการตีความ เป็นเหตุให้ผู้ใช้กฎหมายมีการตีความแตกต่างกัน ดังนั้น บทบัญญัติใดของรัฐธรรมนูญที่อาจส่งผลให้เกิดการตีความจะต้องมีการพิจารณาถึงแนวทางการบัญญัติให้เกิดความชัดเจนต่อไป (นางสาวจินตนิษฐ์ ชญาตร์ ศุภมิตร)

๑๘.๓ รัฐธรรมนูญไม่สามารถจะเขียนกำหนดกรอบ กำหนดแนวทาง กำหนดข้อห้ามต่างๆ ได้ในทุกประเด็น ถึงแม้จะเพิ่มเติมกฎข้อบังคับก็จะพบว่าไม่พอเพียง เนื่องจากระบบวัฒนธรรมของคนไทยเอื้อให้ผู้ไม่หวังดีได้หาช่องว่างของกฎหมาย และใช้ประโยชน์จากช่องว่างเหล่านั้นหาประโยชน์เข้าตัว โดยที่ประชาชนไม่ให้ความสนใจหรือต่อต้านมากนัก ทั้งนี้ สังคมที่ดี คือสังคมที่แม้ไม่มีกฎหมายบังคับ แต่ประชาชนก็ยังอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข ซึ่งได้จากการสร้างวัฒนธรรมในการ Check and Balance กันเอง ดังนั้น จึงควรเน้นการสร้างและส่งเสริมระบบ Check and Balance ที่เข้มแข็ง โดยส่งเสริมให้ประชาชนมีตรรกะและความคิดในการพิจารณาข้อมูลจากสื่อสารมวลชนและแหล่งข้อมูลอื่นๆ ได้อย่างมีเหตุผลตามความเป็นจริง รู้เท่าทันผู้ไม่หวังดี และให้ตระหนักตลอดจนกล้าที่จะออกมายืนยันและคัดค้านในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง (คณะกรรมการการสื่อสารมวลชน การวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสารสนเทศ)

๑๘.๔ เพื่อให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและมีความรู้สึกว่ามีส่วนร่วมในการจัดทำรัฐธรรมนูญ และรู้สึกว่ารัฐธรรมนูญเป็นของเขา ก็ควรที่จะทำประชาพิจารณ์และนำข้อคิดเห็นที่ได้จากการทำประชาพิจารณ์มาปรับปรุงและเมื่อได้ฉบับสมบูรณ์ต้องทำประชามติจากประชาชนดังเช่นรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ (รองศาสตราจารย์ชูศักดิ์ ลิ่มสกุล)

๑๘.๕ การบัญญัติสิทธิเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญเห็นสมควรนำบทบัญญัติในหมวดว่าด้วยสิทธิเสรีภาพของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาพิจารณาร่วมกัน เพื่อหาวิธีการกำหนดบทบัญญัติที่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจได้โดยง่าย เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ บัญญัติเนื้อหาไว้ละเอียดทำให้ผู้อ่านหรือศึกษาเกิดความเข้าใจได้ง่าย แต่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ บัญญัติไว้อย่างกว้าง ๆ ต้องอาศัยการอ่านบทบัญญัติอื่น ๆ และการตีความ (คณะกรรมการการกฤษฎีกา กระบวนการยุติธรรมและกิจการตำรวจ)

๑๘.๖ ศาลยุติธรรมมีบทบาทหน้าที่หลักในการพิจารณาพิพากษาคดีทั้งปวง จึงจำต้องดำรงไว้ซึ่งความเป็นกลางอย่างเคร่งครัด การที่ศาลยุติธรรมได้รับมอบหมายให้เข้าไปมีบทบาทในการสรรหาบุคคลเข้าดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญ สืบเนื่องจากความเชื่อถือในความเป็นกลางและโปร่งใสที่สังคมมีต่อศาลยุติธรรม ถึงกระนั้น ก็ปฏิเสธไม่ได้ว่า การวางบทบาทให้ศาลยุติธรรมต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับการสรรหาบุคคลในตำแหน่งต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญ โดยเฉพาะตำแหน่งที่เกี่ยวข้องกับการเมือง ย่อมทำให้ศาลยุติธรรมถูกโยงเกี่ยวข้องกับการเมืองอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ซึ่งไม่เป็นผลดีต่อภาพลักษณ์ความเป็นกลางของศาลยุติธรรม อันกระทบต่อความเชื่อมั่นศรัทธาที่สังคมมีต่อระบบยุติธรรมของประเทศ โดยไม่ควรกำหนดให้ศาลยุติธรรมตลอดจนผู้พิพากษาในศาลยุติธรรมมีบทบาทหน้าที่ในการสรรหาบุคคลในตำแหน่งต่าง ๆ หรือกรรมการในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญอีกต่อไป (คณะกรรมการการกฤษฎีกา กระบวนการยุติธรรมและกิจการตำรวจ)

๑๘.๗ คณะกรรมการสังคม กิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส สภานิติบัญญัติแห่งชาติ มีความเห็นในการยืนยันสาระทั้งหลายเหล่านี้ไว้ในรัฐธรรมนูญ โดยให้เป็นไปตามหลักการเดิมที่ปรากฏในเสนอโดยพิจารณาจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ตามบทบัญญัติมาตรา ดังต่อไปนี้ (คณะกรรมการสังคม กิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส)

“มาตรา ๓๕ สิทธิของบุคคลในครอบครัว เกียรติยศ ชื่อเสียง ตลอดจนความเป็นอยู่ส่วนตัว ย่อมได้รับความคุ้มครอง

การกล่าวหรือไขข่าวแพร่หลายซึ่งข้อความหรือภาพไม่ว่าด้วยวิธีใดไปยังสาธารณชน อันเป็นการละเมิดหรือกระทบถึงสิทธิของบุคคลในครอบครัว เกียรติยศ ชื่อเสียง หรือความเป็นอยู่ส่วนตัว จะกระทำมิได้ เว้นแต่กรณีที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ

บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับความคุ้มครองจากการแสวงประโยชน์โดยมิชอบจากข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตน ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ”

“มาตรา ๔๐ บุคคลย่อมมีสิทธิในกระบวนการยุติธรรม ดังต่อไปนี้

(๑) สิทธิเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้โดยง่าย สะดวก รวดเร็ว และทั่วถึง

(๒) สิทธิพื้นฐานในกระบวนการพิจารณา ซึ่งอย่างน้อยต้องมีหลักประกันขั้นพื้นฐานเรื่องการได้รับการพิจารณาโดยเปิดเผย การได้รับทราบข้อเท็จจริงและตรวจเอกสารอย่างเพียงพอ การเสนอข้อเท็จจริง ข้อโต้แย้ง และพยานหลักฐานของตน การคัดค้านผู้พิพากษาหรือตุลาการ การได้รับการพิจารณาโดยผู้พิพากษาหรือตุลาการที่นั่งพิจารณาคดีครบองค์คณะ และการได้รับทราบเหตุผลประกอบคำวินิจฉัย คำพิพากษา หรือคำสั่ง

(๓) บุคคลย่อมมีสิทธิที่จะให้คดีของตนได้รับการพิจารณาอย่างถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรม

(๔) ผู้เสียหาย ผู้ต้องหา โจทก์ จำเลย คู่กรณี ผู้มีส่วนได้เสีย หรือพยานในคดีมีสิทธิได้รับการปฏิบัติที่เหมาะสมในการดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรม รวมทั้งสิทธิในการได้รับการสอบสวนอย่างถูกต้อง รวดเร็ว เป็นธรรม และการไม่ให้ถ้อยคำเป็นปฏิปักษ์ต่อตนเอง

(๕) ผู้เสียหาย ผู้ต้องหา จำเลย และพยานในคดีอาญา มีสิทธิได้รับความคุ้มครอง และความช่วยเหลือที่จำเป็นและเหมาะสมจากรัฐ ส่วนค่าตอบแทน ค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายที่จำเป็น ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

(๖) เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ หรือคนพิการหรือทุพพลภาพ ย่อมมีสิทธิได้รับความคุ้มครองในการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีอย่างเหมาะสม และย่อมมีสิทธิได้รับการปฏิบัติที่เหมาะสมในคดีที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงทางเพศ

(๗) ในคดีอาญา ผู้ต้องหาหรือจำเลยมีสิทธิได้รับการสอบสวนหรือการพิจารณาคดีที่ถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรม โอกาสในการต่อสู้คดีอย่างเพียงพอ การตรวจสอบหรือได้รับทราบพยานหลักฐานตามสมควร การได้รับความช่วยเหลือในทางคดีจากทนายความ และการได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว

(๘) ในคดีแพ่ง บุคคลมีสิทธิได้รับความช่วยเหลือทางกฎหมายอย่างเหมาะสมจากรัฐ”

“มาตรา ๔๙ บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่า (หมายเหตุ: การจัดการศึกษาต้องไม่เก็บค่าใช้จ่าใดๆอย่างแท้จริง)

ผู้ยากไร้ คนพิการหรือทุพพลภาพ หรือผู้อยู่ในสภาวะยากลำบาก ต้องได้รับสิทธิตามวรรคหนึ่งและการสนับสนุนจากรัฐเพื่อให้ได้รับการศึกษาโดยทัดเทียมกับบุคคลอื่น

การจัดการศึกษาอบรมขององค์กรวิชาชีพหรือเอกชน การศึกษาทางเลือกของประชาชน การเรียนรู้ด้วยตนเอง และการเรียนรู้ตลอดชีวิต ย่อมได้รับความคุ้มครองและส่งเสริมที่เหมาะสมจากรัฐ”

“มาตรา ๕๑ บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับบริการทางสาธารณสุขที่เหมาะสมและได้มาตรฐาน และผู้ยากไร้มีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลจากสถานบริการสาธารณสุขของรัฐโดยไม่เสียค่าใช้จ่า

บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับการบริการสาธารณสุขจากรัฐซึ่งต้องเป็นไปอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ

บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับการป้องกันและขจัดโรคติดต่ออันตรายจากรัฐอย่างเหมาะสมโดยไม่เสียค่าใช้จ่าและทันต่อเหตุการณ์”

“มาตรา ๕๒ เด็กและเยาวชน มีสิทธิในการอยู่รอดและได้รับการพัฒนาด้านร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา ตามศักยภาพในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชนเป็นสำคัญ

เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุและบุคคลในครอบครัว มีสิทธิได้รับความคุ้มครองจากรัฐ ให้ปราศจากการใช้ความรุนแรงและการปฏิบัติอันไม่เป็นธรรม ทั้งมีสิทธิได้รับการบำบัดฟื้นฟูในกรณีที่มีเหตุดังกล่าว

การแทรกแซงและการจำกัดสิทธิของเด็ก เยาวชน และบุคคลในครอบครัว จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะเพื่อสงวนและรักษาไว้ซึ่งสถานะของครอบครัวหรือประโยชน์สูงสุดของบุคคลนั้น

เด็กและเยาวชนซึ่งไม่มีผู้ดูแลมีสิทธิได้รับการเลี้ยงดูและการศึกษาอบรมที่เหมาะสมจากรัฐ”

“มาตรา ๕๓ บุคคลซึ่งมีอายุเกินหกสิบปีบริบูรณ์และไม่มีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพ มีสิทธิได้รับสวัสดิการ สิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะอย่างสมศักดิ์ศรีและความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ”

“มาตรา ๕๕ บุคคลซึ่งไร้ที่อยู่อาศัยและไม่มีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพย่อมมีสิทธิได้รับความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ”

๑๘.๘ คณะกรรมการสิทธิการสังคม กิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้เสนอความเห็นให้คงหลักการตามมาตรา ๓๐ มาตรา ๔๐ มาตรา ๕๒ มาตรา ๘๐ มาตรา ๘๑ มาตรา ๘๔ มาตรา ๘๗ มาตรา ๙๗ มาตรา ๑๑๔ และมาตรา ๑๕๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ไว้ แต่กำหนดสัดส่วนของเพศใดเพศหนึ่งไม่น้อยกว่าหนึ่งในสาม โดยมีเหตุผลเพื่อให้เป็นไปตามหลักสิทธิสตรีตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ แต่ให้เปลี่ยนคำว่า “สัดส่วนที่เหมาะสม” เป็น “สัดส่วนของเพศใดเพศหนึ่งไม่น้อยกว่าหนึ่งในสาม”

๑๘.๙ คณะกรรมการสิทธิการสังคม กิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้นำเสนอข้อเสนอต่อการยกย่องรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช โดยประมวลจากข้อมูลสำคัญ คือ หนังสือ “รัฐธรรมนูญฉบับใหม่... ชีวิตใหม่ของคนพิการ” ซึ่งเกิดจากการขับเคลื่อนเพื่อยกย่องรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ ของเครือข่ายคนพิการอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ รัฐธรรมนูญ (ฉบับชั่วคราว) พ.ศ. ๒๕๕๗ และมติที่ ๖ ของสมัชชาปฏิรูปเรื่องการสร้างสังคมที่คนไทยอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันโดยคณะกรรมการเครือข่ายคนพิการเพื่อการปฏิรูป ดังนี้

๑) การสร้างสังคมที่คนไทยอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน (Inclusive Society) ซึ่งหมายถึงการทำให้ทุกคนได้เข้ามาอยู่ในพื้นที่ทางสังคมและทำกิจกรรมทางสังคมร่วมกันได้อย่างมีศักดิ์ศรีไม่มีการเลือกปฏิบัติต่อกันและกันได้รับโอกาสที่เท่าเทียมกันในการเข้าถึงสิทธิทรัพยากรและการใช้ประโยชน์จากสภาพแวดล้อมต่างๆอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม โดยประกอบด้วยหลักการสำคัญ ๔ ประการ คือ

(๑) การสร้างสภาพแวดล้อมที่ทุกคนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ (Accessibility) หมายรวมถึงสภาพแวดล้อมทางกายภาพการขนส่งข้อมูลข่าวสารการสื่อสารเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสิ่งอำนวยความสะดวกตลอดจนบริการอื่นโดยยึดหลักการการออกแบบที่เป็นสากล (Universal Design: UD) และเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก (Assistive Technology: AT) รวมทั้งการช่วยเหลือที่สมเหตุสมผล (Reasonable Accommodation: RA)

(๒) การส่งเสริมความเสมอภาคและขจัดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลโดยเฉพาะกลุ่มคนพิการรวมทั้งการหลีกเลี่ยง ไม่กำหนด หรือละเว้นการให้ความช่วยเหลืออย่างสมเหตุสมผล (Reasonable Accommodation) ตามหลักการในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการถือเป็นการเลือกปฏิบัติ

(๓) การสร้างความมั่นคงทางด้านการคลังเพื่อการพัฒนาสังคมอย่างต่อเนืองโดยการปฏิรูประบบการบริหารจัดการสลากในประเทศไทยและการจัดตั้งกองทุนส่งเสริมการพัฒนาภาคประชาสังคมและพลังพลเมืองโดยยึดตามหลักการของมาตรา ๓๕ (๗) แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

(๔) การสร้างพลังจิตอาสาโดยการมีส่วนร่วมอย่างกว้างขวางของภาคประชาชนและภาคส่วนต่างๆ

๒) ความพิการหรือคนพิการเป็นผลจากความสัมพันธ์ระหว่างอัตลักษณ์หรือความบกพร่องของบุคคลกับสภาพแวดล้อม (Social model) คนพิการไม่ได้อยู่ในกลุ่มสภาพทางกายหรือสุขภาพ ซึ่งเป็นการมองความพิการในมิติทางการแพทย์ (Medical model) ที่มองคนพิการเป็นคนป่วย คนที่ผิดปกติ และต้องการการดูแลตั้งนั้นการคุ้มครองสิทธิคนพิการ มีควรถูกชี้้นำให้มองตัวคนพิการเพียงอย่างเดียว ต้องพิจารณาจากสภาพแวดล้อมและสังคมซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดความพิการ

๓) การใช้คำว่า “คนพิการ” แทนคำว่า “ผู้พิการ” เพื่อให้สอดคล้องกับบทนิยามตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ.๒๕๕๐ ซึ่งเป็นกฎหมายหลักของคนพิการ รวมทั้งยกเลิกการใช้คำว่า “ทุพพลภาพ” ควบคู่กับคำว่า “พิการ” เนื่องจากคำว่า “ทุพพลภาพ” นั้นหมายรวมถึงการที่ความสามารถในการทำงานลดลงถึงขนาดไม่อาจประกอบกรงานตามปกติได้ แต่ “คนพิการ” นั้นสามารถทำงานได้ตามปกติซึ่งแปรผันตามสภาพแวดล้อมด้วย

๔) การปฏิบัติตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการซึ่งเป็นพันธกรณีระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคี เพื่อประกันความเสมอภาคและสิทธิของคนพิการอย่างชัดเจนและจริงจังมากขึ้น โดยยึดตามหลักการของมาตรา ๔ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

๕) ใช้คำว่า “สวัสดิการ” แทนคำว่า “สงเคราะห์” เพราะการสงเคราะห์นำไปสู่ความเข้าใจว่า การให้ตามความสมัครใจ และตามความพร้อม ซึ่งไม่สามารถนำไปสู่คุณภาพชีวิตที่ดี และพึ่งตนเองได้ เน้นย้ำถึงการเปลี่ยนผ่านจากแนวคิดฐานเวทนานิยมเป็นแนวคิดฐานสิทธิ

๖) คนทุกกลุ่มรวมทั้งคนพิการมีเสรีภาพในการติดต่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ฉะนั้น รัฐต้องคุ้มครองเสรีภาพในการเข้าถึงและการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของคนพิการแต่ละประเภท ซึ่งต้องการ สื่อหรือ รูปแบบ การติดต่อสื่อสารที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ การไม่อำนวยความสะดวกในเรื่องนี้ถือเป็นการเลือกปฏิบัติ

๗) การกำหนดหลักประกันในการมีงานทำของคนพิการและครอบครัว พร้อมทั้งกำหนดค่าจ้าง และการจัดสวัสดิการอย่างเป็นธรรมเป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการและครอบครัว

๘) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีส่วนร่วมอย่างจริงจัง ในการทำหน้าที่คุ้มครอง ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการรวมทั้งผู้ปกครองหรือครอบครัว

๙) รัฐต้องคุ้มครองการกระทำรุนแรงต่อคนพิการโดยเฉพาะเด็กพิการ สตรี พิการ และผู้สูงอายุพิการ

๑๐) รัฐต้องจัดสวัสดิการให้คนพิการที่ไม่สามารถพึ่งตนเองได้ให้มีชีวิตพอเพียงอย่างต่อเนื่อง

ทั้งนี้ จากแนวคิดหลักดังกล่าวเครือข่ายคนพิการได้เสนอแนวทาง ร่างรัฐธรรมนูญใหม่ซึ่งใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เป็นฐานในการพิจารณารวม ๘ มาตรา ได้แก่ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๖ มาตรา ๘๐ มาตรา ๘๔ และมาตรา ๑๕๒ โดยมีข้อความ ดังนี้

หมวด ๓ สิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย

มี ๕ มาตรา โดยอยู่ใน ส่วนที่ ๒ ความเสมอภาคส่วนที่ ๔ สิทธิในกระบวนการยุติธรรมส่วนที่ ๘ สิทธิและเสรีภาพในการศึกษาส่วนที่ ๙ สิทธิในการได้รับบริการสาธารณสุขและสวัสดิการจากรัฐ และส่วนที่๑๐ สิทธิในข้อมูลข่าวสารและการร้องเรียน

ส่วนที่ ๒ ความเสมอภาค

“มาตรา ๓๐ บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกันชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกันรวมทั้งให้ได้รับความคุ้มครองตามพันธกรณีระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคี

การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญจะกระทำมิได้

มาตรการที่รัฐกำหนดขึ้นเพื่อขจัดอุปสรรคหรือส่งเสริมให้บุคคลสามารถใช้สิทธิและเสรีภาพได้เช่นเดียวกับบุคคลอื่น ย่อมไม่ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามวรรคสามแต่มาตรการที่เป็นการละเว้นไม่ให้ความช่วยเหลืออย่างสมเหตุสมผลต่อผู้ตกอยู่ในภาวะยากลำบาก

เดือตร้อน ประสบภัยหรือสมควรได้รับความช่วยเหลือ ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามวรรคสาม

บุคคลย่อมมีสิทธิในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากสภาพแวดล้อมอันเป็นสาธารณะ หมายรวมถึงสภาพแวดล้อมทางกายภาพการขนส่งข้อมูลข่าวสารการสื่อสารเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารสิ่งอำนวยความสะดวกตลอดจนบริการอื่นอย่างเท่าเทียมทั่วถึงและเป็นธรรมโดยปราศจากการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม”

ส่วนที่ ๙ สิทธิในการได้รับบริการสาธารณสุขและสวัสดิการจากรัฐ

“มาตรา ๕๔ คนพิการหรือผู้ทุพพลภาพมีสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสวัสดิการ สิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ และความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ

บุคคลวิกลจริตย่อมได้รับความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ”

ส่วนที่ ๑๐ สิทธิในข้อมูลข่าวสารและการร้องเรียน

“มาตรา ๕๖ บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับทราบและเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะใน ครอบครองของหน่วยราชการหน่วยงานของรัฐรัฐวิสาหกิจหรือราชการส่วนท้องถิ่นเว้นแต่การ เปิดเผยข้อมูลหรือข่าวสารนั้นจะกระทบต่อความมั่นคงของรัฐความปลอดภัยของประชาชนหรือส่วน ได้เสียอันพึงได้รับความคุ้มครองของบุคคลอื่นหรือเป็นข้อมูลส่วนบุคคลทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ

ข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะต้องอยู่ในรูปแบบ ช่องทาง หรือวิธีการที่ทุกคนรวมถึงคน พิการและผู้สูงอายุสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ด้วยตามมาตรฐานสากล”

หมวด ๕ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ

ส่วนที่ ๗ แนวนโยบายด้านเศรษฐกิจ

“มาตรา ๘๔ รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจดังต่อไปนี้

...

(๗) ส่งเสริมให้ประชากรวัยทำงานมีงานทำคุ้มครองแรงงานเด็กและสตรีจัดระบบ แรงงานสัมพันธ์และระบบไตรภาคีที่ผู้ทำงานมีสิทธิเลือกผู้แทนของตนจัดระบบประกันสังคม สร้างหลักประกันการมีงานทำให้คนพิการและผู้ด้อยโอกาสรวมทั้งคุ้มครองให้ผู้ทำงานที่มีคุณค่า อย่างเดียวกันได้รับค่าตอบแทนสิทธิประโยชน์และสวัสดิการที่เป็นธรรมโดยไม่เลือกปฏิบัติ”

หมวด ๖ รัฐสภา

มี ๑ มาตรา โดยอยู่ในส่วนที่ ๗ การตราพระราชบัญญัติ

ส่วนที่ ๗ การตราพระราชบัญญัติ

“มาตรา ๑๕๒ การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรหรือประธานวุฒิสภาวินิจฉัยว่ามีสาระสำคัญเกี่ยวกับเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการหรือผู้ทุพพลภาพ หากสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาได้พิจารณาโดยกรรมาธิการเต็มสภา ให้สภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาดังคณะกรรมาธิการวิสามัญขึ้นประกอบด้วยผู้แทนองค์การเอกชนเกี่ยวกับบุคคลประเภทนั้นมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมาธิการทั้งหมด ทั้งนี้ โดยมีสัดส่วนหญิงและชายที่ใกล้เคียงกัน”

สรุปผลการดำเนินงาน

การรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ (ครั้งที่ ๑)

ของ

คณะกรรมการการสัมมนารวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณา
จัดทำร่างรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

**คณะกรรมการการสัมมนา ได้มีการประชุมรวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ
ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗
(ครั้งที่ ๑) จำนวน ๔ ครั้ง ดังนี้**

ครั้งที่ ๑ วันศุกร์ที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ครั้งที่ ๒ วันพฤหัสบดีที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๗
ครั้งที่ ๓ วันจันทร์ที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๗ ครั้งที่ ๔ วันพุธที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๗

คณะผู้รับผิดชอบ

**ในการจัดทำรายงานของคณะกรรมการการสัมมนารวบรวมความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณา
จัดทำร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ**

ฝ่ายเลขานุการ

นายอุสาคี ชูสินธุ์	ผู้บังคับบัญชาในกลุ่มงาน
นายเอกชัย บุตสีนนท์	นิติกรชำนาญการ
นายวุฒิชัย ลีละสุนทเลิศ	นิติกรชำนาญการ
นางสาวสรุณา โสภากาเจริญวงศ์	นิติกรชำนาญการ
นางสาวบุษยพรรณ ปีกการะโน	นิติกรชำนาญการ
นายกร กาญจนพัฒน์	นิติกรปฏิบัติการ
นางสาวผาสุข เกษรรัตน์	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางสาวจันทร์สม พวงระหงส์	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

ฝ่ายเอกสารอ้างอิง

นายวีระพัฒน์ คชินทพงษ์	ผู้บังคับบัญชาในกลุ่มงานบริการเอกสารอ้างอิง ในการประชุมกรรมการ
นายสุพัฒน์ โพธิ์เงิน	นิติกรปฏิบัติการ
ว่าที่ร้อยตรี ปฐมภรณ์ เป้นจรัสธีร์มี	นิติกรปฏิบัติการ
นางสาวมาณิกา จันทาโก	วิทยากรชำนาญการ
นางสาวเนตรนภา นาโควงค์	เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน

๐ สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ สำนักกรรมการ ๒ โทรศัพท์ ๐ ๒๘๓๑ ๙๑๘๖-๗ โทรสาร ๐ ๒๘๓๑ ๙๑๘๗ ๐

ออกแบบและจัดพิมพ์ :
สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติ
๐ ๒๘๓๑ ๙๔๗๑-๒, ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๗๕, ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๑